

திருச்சிறற்பலம்.

தஞ்சைவாணன் கோவைமூலம்

நாற்கவிராசநம்பி

அகப்பொருள்விளக்கத்திற்கிலக்கியமாகப்

பொய்யாமொழிப்புலவர்

இயற்றிபது.

அன்பளிப்பு

4054 (8629)

இஃது

குன்றதனூர்-அஷ்டாவதானி

சொர்க்கப்பநாவலர்

செய்த உடையுடன

தொண்டைமண்டலம் ஆங்கிலேயர் வெனாக்குலா

கல்விசசாலை பிரிணஸிபல்

திருமயிலை-தெய்வசிகாமணிமுதலியாரவர்களாலும்,

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களாலும்

பலபிரதிபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டது,

ப. மு. செல்வராசமுதலியாரவர்களால்

தமது

செனனை அமெரிசன் அச்சுக்கூடத்தில

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copy-right Reserved.)

இதனவிலை ரூபா-கவ.

1893.

அறிவிப்பு

இப்புத்தகம் வேணமுவோர செனனைப பெதனாயக்கன்பேட்
டைத் தங்கசாலேவிதி அமெரிகன் அச்சககூடத்திலும், ஷெ வீதி
யில் தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலையிலும், குமபகோணத்தில
சவுளிக்கடை இராமசாமி செட்டியாரிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்
றுக் கொள்ளலாம்.

முகவுரை.

சத்தனப் பொதிகைச் செத்தமிழ் முனிவனுஞ், சவுத்தரபாண
டியனெனுந் தமிழ் நாடனுஞ், சங்கப்பலகையுந் தழைத்தினி தோங்
கும், மங்கலப்பாணடி வளநாட்டின்கண், நீடொளிமாடக் கூடலின்
மேவிய ஜலவாயடிகள் கைதவனபொருளின்மையை நாடிவருந்திய
ஞான்று “அன்பி னைந்திணைக் களவெனப்படுவ” என்பதுமுதலிய
அறுபது சூத்திரங்களையுடைய வோர்நூலை யருளிச்செய்தனர்.

அதற்குத் தனித்தனி யுராகண்டரா களவியற் பொருள்கண்ட
கணக்காயுராமகனாந்நக்கிரனார் முதலாயினோர், அவ்வரையுட்சிறந்
தது நக்கிரனாசெய்த வுரையெனவிளக்கினா உருத்திரசன்மனார்.
இதுவிற்கு,

தொல்காப்பியம் எழுத்துச் சொற் பொரு ளென்னு மூன்றதி
காரத்ததாகவும், பொருளே வீடுபேற்றிற் குரியதாகவும் வழங்கப்
பொருளாராய்ச்சியினமையாயதென்பது அசங்கதமாக முடிவெய்
தும். இனிப்பொருளே சிறந்தமை, காமருதிலை மாமணிமன்றில
நாடகவற்றும ஆடகப்பேரொளியாம் அற்புதன் போதவூராதிய
வாதவூடிகளை யெய்தித் தனனை ஐந்திணைக்கோவை பாடுகெனப்
பாடுவித்துக்கொண்டு அதனீறநில தனகைச்சாத்திட்டதே சாலு
மென்பது:

பொருளாராய்ச்சியைப் பிறறைஞான்று குறைவறநடாததினார்
நன்னூலார் முதலாயினோர். அவருள நாய்கவிராசன்மியார் முன
னூலாகிய தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள் முதலிய
நூற்கு அகப்பொருள்விளக்க மென்றொருநூலை வழிநூலாக இயற்றி
னார். அன்னது ஏனைய நூறகளின் உண்மைக் கருத்தடங்கி யாவ
ருக்குமினிதுவிளங்க விருக்க, அதுகண்ட பொய்யாமோழிப்புலவர்
பெருமான தஞ்சைவாணன் எனனும் பெருந்தகைமேல ஐந்திணைக்
கோவையாம் அருமபிரபந்தமொன்றருளிச்செய்தனார் அது திருக்
கோவையாணாயொழிந்த பலகோவைகளினுஞ்சிறந்தது. கோவை

யென்பது பலதூதர்களா னமைந்த தென்பதை உளையாசிரிய கூறிய வுளையானுமுணாக. அது புலவர் பாடும தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களினென் றென்பதைப் பன்னிருபாட்டியன முதலிய நூற்களானுணர்க.

இக்கோவைப்பிரபந்தம் களவியல் வனாவியல் கற்பியல் என்னுங் கைகோள் மூன்றானு முணாக்பட்டதன்றி இடையிடையே உளையாசிரியரான் அகப்பொருட்கிணங்கச் சிலதூதரைத் திருக்கோவையாரினின்றும், அடிகாபதி கோவையினின்றும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

உளையாசிரியராகிய துன்றத்தூர்-அட்டாவநானம். கோக்கப் பநாவலர் தாமெடுத்துக்கொண்ட கோவைப்பிரபந்தம் அகப்பொருள் விளக்கத்துக் கிலக்கியமேயாயினும், தொலகாபதியப் பொருளத் காரவுரை பெருப்பான்மையும் இறையனாகப்பொருளுரை சிறுப்பான்மையும் கோக்கிச் செயதனானபது அவருளையானினிதுவிளங்கும்

இவ்வுரைகலந்த நூலை அச்சிடத்தொடங்கிய காலத்தில எம்ச குக் கையிலிருந்த நூலைத் திரிநூபங்களொழிய யாழ்ப்பாணப் பலலூர் கனம்பொருந்திய சதாசிவாபிள்ளையவாகளும், விதவசிரோமணி திருக்கோணமலை - கனகசுந்தராயிள்ளையவாகளும், காஞ்சி புரம் - பச்சையப்பமுதலியார் கலவிச்சாலைக் காரியதரிசியா யிருந்து காலஞ்சென்ற ஈக்காடு - பாலசுந்தரமுதலியாரவாசனும், திருத்தணிகை - இயற்றமிழாசிரியா விசாகப்பெருமானையவாகள் சட்டக் குமாரா குமாரசுவாமி ஐயவாசனும் திரிநூபங்களைக்கொடுத்தவரினர். அவர்கட்கெம்மாலாய கைமமாறியது செய்யவல்லேம

ஆயினும், இவ்விடக்கியத்தைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கி மேற்கண்டவாறு எம்பாறகிடைத்த திரிநூபங்களைப் பரிசோதித்து வருங்கால யாவும் ஒன்றுக்கொன்று ஒரிடத்தினன்றிப் பலவிடத்தினும் முறையெழுதுவோரால் பிழைத்ததும் விடுதலுமாகிய செய்யலானும், பூச்சுகூளின் வாய்ப்பட்டுப் பழுதெய்தியமையினனும் ஆங்காங்கு அனையிறநின் பொருள்களினனவென எளிதிறறோதற்கு இடம்பெறாபற போயினமையின இதுகாறும் காலமநீட்டித்த தெனவறிக.

இதனறியும், உளையாசியா இப்பிரபந்தத்திற்கு உளையெழுது முறையில ஆங்காங்கு மேற்கோளாகத்தெரித்த செய்யுள் முதலிய

வைகளுட் சில இறைபராகப்பொருளுரையில் உதாரணச்செய்யுள் களாக இருப்பதுகணமும் அவை இன்னதூலின்கண்ணுள்ளவையெனத்தோந்து தெளிய வருந்தி முயன்றும் அவ்வாறு தோந்துணர்ச்சாத்திய மினமையின் அவற்றை நீ இக்குறிப்பிட்டு வறிதே அச்சிட்டு விடுத்தனம்.

இதுவுமன்றி, மற்றைமேற்கோள்களுட் பலவற்றையும் எம்பாற் கிடைக்கப்பெற்ற சிந்தாமணி, கல்லாடம் முதலிய இலக்கியங்களினும், எட்டுதொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய சங்கச்செய்யுள்களினும் இன்னது இந்நூலின்கண்ணுள்ளதென அவ்வப்பக்கத்தினடியிற் குறிப்பிட்டுக்காட்டியும், இன்னும் விளங்காதன சிலவுளவாகலின் அவையிற்றை இதன்பின்னர் விளங்காமேற்கோள்களெனச் சேர்த்து மிருக்கின்றாம்.

ஆகவே, கல்விகேள்விகளானிறைவுற்ற மூதறிவுடையோ ரொவளோனும் இப்பதிபில யாதொருபிழை பொதுளியிருப்பின் அதனையேனும், விளங்காமேற்கோள்களுள் யாதேனும் தங்கள் நூலாராய்ச்சியிற் காணப்பட்டுள்ளதாயின அதனையேனும் எடுத்துக்காட்டுவாராயின் அவற்றை அடுத்த பதிபிலெடுத்ததுக் காட்டுவதுமன்றி அப்பேருதவிககு அவாபால நன்றியறிதலாகியகைமமாறு எம்பாற் கணிக்கபாறனறெனக் கூறுகிறகின்றோம்.

திருவாதவூரடிகளருளிச்செய்த திருக்கோவையாருக்கு இவ்வுரையாகிரியா ஒருவரே கேனுவாய நுரைசெய்தனா என்றமையானும் பலரும் பேராசிரியரெனக் கோடலானும் பேராசிரியருரையென்றே காட்டினும்.

ம தெ., ம ச.

விளங்காமேற்கோள்கள்.

பக்கம்,	வரி.	மேற்கோள்கள்.
௩	௨௬-௨௭	“களவினொழுக்கமு னகமெனபொழிப.”
௫	௨௫-௨௬	“மெய்க்கிளையாமோர்...நிகழதல்கடனெனமொழிப.”
௧௧	௭-௧௦	“உளையுறைந்தமிழ் திருதுதலே”
௧௬	௧௦	“கிளையரிநாணற்கிழங்குமணற்கீனம்”
௩௧	௨௩-௨௫	“கொல்லல்கொல்லல் ... புல்லலெஞ்ஞான்றும்.”
௩௨	௮-௧௧	“மின்னிறபொலிந்த .. வென்னிபுலம்புவதே.”
”	௧௨-௧௫	“பொன்னுர்புனைகழற் னமுங்கற்கவே.”
௩௩	௯-௧௨	“வெட்சிசினாகவாதல் ... வளைததலாகுமுழினை.”
௪௩	௨௦-௨௧	“பொருளதுபுணாவே . மருளவருமரபிறமென்.”
௬௩	௧௧ ௧௪	“தொய்யில்வனமுலையுந யிதுவநதவாறு”
௬௪	௯-௧௨	“ஆனெடுநதானையை தடஞ்சுனியே”
௬௬	௧௮-௧௯	“நாணநடுங்கவு ... காணுங்காலேதலைமகடேதது.”
௬௭	௨௮-௨௯	“ஒப்பில்கட்டமு சிதைவுமபெருநகினை.”
௬௮	௧	“அகத்திற்கிதைந்ததுபுறத்தினபாறபமே”
௭௯	௨௯-௩௨	“துவைக்குந்துணிமுனனீர் மண்ணலார்பாடல்.”
௮௬	௨௫-௨௮	“நவையககிழவன . நாடறியக்கவவையொருங்கு.”
௧௦௫	௨௭-௨௮	“நல்வினையாற்று தூறறவினாலவநததுயர்.”
௧௧௨	௪	“ஆங்குணன்கேதலைப்பெயன்மரபே.”
௧௧௬	௧௫	“வாணமலைந்தெழிந்தோனைமகிழ்ந்துபறைதூங்க”
௧௨௫	௪-௭	“ஆடவாகளெவ்வா மதிர்க்கசிமாண்பு.”
”	௧௨	“கோடாப்புகழ்மாரண்”
௧௪௨	௨௫	“வம்புறவென்றுசெப்புறந்தோப்பை”
௧௪௯	௪-௭	“அழககணணதிரும் துயின்றிலவே.”
௧௬௬	௨௫	“வேங்கைகசணபகமவண்டுணுமலா”
௧௬௭	௩௧	“வாளிரண்டுமாறு ... பொன்மழைக்கணுமாதரா.”
௧௮௨	௨௯	“வனாவிலைவாதது . . . தெனமனார்புலவா.”
௧௮௭	௨௨	“உரற்காலயானை செந்நாயேற்றை”
௧௮௯	௧௯	“கனகையாராதாங்குந . . மெயருளிரமின்கண்டு.”
௨௨௩	௩௪	“குன்றி-நெஞ்சுபகவெறிநத வெஞ்சுடாநெடுவேல”
௨௩௬	௨௦	“அணிலிலைவகையோடாகவெழுநவகையால்.”
”	௨௩	“காடொகாநாமபாழினேமாக”
௨௬௩	௫	“கடலனனகாமமுழநது”
௨௬௬	௨௫-௨௬	“தேவாரூலமே சாலையம்பலமே”

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம். வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

ந	கூ	மாக	காம
ககூ	உச	தலைவி	தலைவன்
உச	நி	- புழுகு	
நூ	உகூ	பிரிவெனனுங்	பிரிவெனனுங்
எஅ	கச	சாதகங்குரமெனனுஞ்சாதாரங்கமெனனுஞ்	
அஃ	கச	†“கோளகொத்துக்	{ கோள-கொத்து † “கோட்டெட்
		... குலைவாழை”	{ கிள குலைவாழை”
அஃ	கநி-கச	கோள்வண்கோட்	வண்கோட்
கூந	ககூ	கண	கள
கூச	உக	மகள்	மகன்
கூநி	உக	முலையுஞ்	முலையஞ்
”	உகூ	”	”
கூச	க	வந்தவா	வந்தவா
கூஅ	கஉ	இ - ள். —	{ இ-ள். தஞ்சைவாணன்வெற்பா !
			{ இலாகவி தென்னை மா பாக்கு
			{ பலா வாழையுமாகிப் மரங்கள்
கஃ	கநி	தழை	தமைக
”	கஎ	— வாழ	மெய்வண்ணமவாழ
கஃ	க	யுடைய —	யுடையவஞ்சி !
ககூ	கஃ	செல்லல்	சொல்லல்
”	கந	கூறலுந்	கூறலினுந்
ககூ	அ	கிளவி —	கிளவியும்
உஅ	உஎ	மென்	மண்
நூ	உந	வேண்டினன்	வேண்டினன்
நூச	நூச	விந்தை. வெற்றி	விந்தைவெற்றி
நூச	கஅ	சொல்ல	செல்ல
நூஅ	உச	வேளின்	வேலின்
நகூ	உஅ-நூ	தலை. குரியன	
கசஃ	ந	சேறலு	சேரலு
கநிக	கச	வகை	மங்கை
”	கச-கநி	குழலினின்று ஆயர்	குழலி ! நின்றாயர்
கநிநி	கச	யேன் —	யேன் என்
”	ககூ, உஃ	தலைவாக்	தலைவர்
ககூநி	நி	கூறிவந்த	கூறிவந்ததனை
கஅகூ	கூ	மகவும்	அகவும்;
கஅகூ	அ	வாயினது	வானது
”	கநி	நூன்கே	மன்ன
ககூஃ	*	சே நூ.	சே. ககூ.
ககூக	*	சூ. ககூ.	சூ. நூ.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிருத்தம்.
ககஉ	௫	வெள்வனையீர்!	வேலனையீர்!
ககஉ	க௦	கரிய	அரிய
கக௭	௩௧	வாளிரண்டு ...	“வாளிரண்டு...பொன்மழைக்கண்
		மாதரா”	மாதரா”
கக௯	௪	செ. ந.உசு.	செ. ந.உசு.
உ௦௦	உ௯	சொன்ன—	சொன்னசொல்லை
உ௦௨	௩௩	பெருவாயப	பெருளாயப
உ௦௩	௧௬	இ - ள்.—	இ - ள், நல்லாய்!
”	௩௦	யின்மேல்	யென்மேல்
உ௦௬	௨௩	யொழித	யொழிந
”	௨௯	புனற்று	புனற்று
உ௦௭	௨௯	நீர்—	நீர் இடப்பாகம் நனைத்தலால்
உ௧௩	௬	பாவைகளுள்	பார்வைகளும
”	*	சூ. ச.ந.	சூ. உஉ.
உ௧௮	௨௬	அவன	அவள
”	௨௭	ளென்க	ளென்க
உ௨௦	௮	வளை	விழை
உ௨௧	௧௮	கொடியால்	கொடியாள
உ௨௨	௧௭	பாலன	பாலான
உ௨௩	௧௪	அழுகின்ற—	அழுகின்ற நினது
உ௨௪	௧௧	யேயுதினேன	யெய்தினேன
உ௩௦	௩௦	— பாடி	வண்டு - அம்பு. பாடி
உ௩௧	௩௧	ளல்லள, தையலா	ளல்லது அயலா
உ௩௨	*	சூ. கக.	சூ. உ௦.
உ௩௪	௧௦	அலந்தோர்	அலாந்தோர்
”	”	பூட்டு	பூட
உ௪௭	௨௧	இ - ள்.—	இ - ள், முகிழ்நகையே!
உ௫௩	௧௮	இ - ள்.—	இ - ள், கோமன்மே!
உ௫௯	௧௫	ஓ	ஏ
உ௬௧	௨௧	மனத்தொடி	மனத்தொடி

- குறிப்பு.—(1). — இக்குறி பிழையின்கீழிருக்கின் விடுபட்டதனையும் நிருத்தத்தின் கீழிருக்கின் நீக்கப்பட்டதனையும் விளக்கும்.
- (2). உ௧௭-ம் பக்கம் தனிபதியணிமைசாற்றல் எனினுங் கிளவிக்கு ‘இவ்விடத்தில நுமழாரில் வைகிப்போதல் பொருந்தாது என்பதிப்போதல் வேண்டிமென்று தலைவன் கூறியவழி தலைவன்றன்பதி அணிததென்பதனைக் கண்டோர் கூறுதல்’—எனப் பொருள்கொள்க.
- (3). உ௫௮-ம் பக்கம் உ௫-ம் வரிக்குப்பின் ‘இச்சொற்றகு மனம் பொறுத்தேன் சொல்லாய்’ என்பதனைச் சேர்த்துப் பாடமோதுக. இவ்வாறு இங்குவிடுபட்டதனை அடுத்த செய்யுள் விசேடவுரையின் தலைப்பிற்காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தஞ்சைவாணன்கோவை

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அறசேர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யா மொழியா மொனும்பெரியோர்
புகலும் வாணன கோவையுரை
மையா சோலைக் குன்றத்தூர்
வளரட் டாவதானி சொக்கன
கையார் கனிபோ லகப்பொருளிர
காணுஞ் சங்கை யெலார்தீர
மெய்யாக் தொலகாப பியநூலின
பிதியா லெழுதி விளக்கினனே.

இத மன்னுபுகழ்பெற்ற வாணன் நன்மேல் பன்னிய கோவையுரை
பகர்ந்தான இவன் என்பது.

இதன்பேருள்.

திரிபுபடாத சொல்லினை யுடையானென்று யாவரானும் புகழப்பெறும்
பெருமையுடையாரும் சொல்லப்பெறும் வாணன் என்னும் இயற்பெயருடை
யானது கோவை யெனனும் பாட்டிற்கு நால்வகைத்தானிய உரையை,
மேகங்களைப்பொருந்தாரின்ற சோலைக்கும்ந்த குன்றத்துள்ளும் நகர்வளர்
தற் கேதுவாகிய அட்டாவதானத்தை யுடையானாகிய கோல்களை என்னும்
இயற்பெயரையுடைய நாவலார்பிரான், அகங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக்
கனிபோலத் தன்னால் விபரீதம் ஐயமறத் காணப்படும் அகப்பொரு ளிடத்
துப் பிறாக்குத தோன்றுத கடாவிடையெல்லாம் திருமபுடி உண்மைபா
மென்று, அதங்கோட்டாசிரியர் முதலானோரார் கொள்ளப்படுந் நோல்
காப்பியன் என்னும் முனிவனார் செய்யப்பட்டதாய் நிரம்பிய இலக்
கணத்ததாய் அந்நூலினியல்பால் எழுதுதலைச்செய்து, பாவரும் அறியும்
பொருட்டித் தெரிவித்தானென்க.

திரிபாவது ஒன்றையொன்றாகக்காண்டல், அது பொய்யாமொழியா
ரானவே வந்தனை முதற்காரணமாகவுடைய பாவினையும் உடையாரொன்பத
னானே பெற்றும், சொல்லினையும் பாவினையும் திரிபின்றி யுணரவே அவ

வுணர்ச்சிக்குப் பயனாகிய ஒழுக்கமுடையா என்பதாம். இவ்வகையாய் பேருணர்வுடையாரற் புகழப்பட்டானெனவே அவனது பெருமை கூற வேண்டாவாயிற்று. 'வளரடடாவதானி' என்றது அப்பொருண்மைக்கண் வந்த வினைத்தொகை.

* “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃகிலார்

தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று.”—என்னும் திருவள்ளுவர் கூறிய திருக்குறளினது பயனுக்கு உதாரணம் இவனென்பது பெற்றும். முன்னை நல்வினை யுணமையாற் பிறந்த துணை நிவான இவன் காண்ட லாற் சங்கையினறென்பது தோன்ற, தானும் அகப்பொருளென மாறிப் பிறர்க்குத் தோன்றுமென வருவித்துணாக்க, நிரம்பிய இலக்கண முண ராதார தாம் வேண்டியவாறே கூறிய கூறறைத தனமொழியா னீக்கி, மாசுண்டமணியைத் துடைப்பார்போன்று, செய்தானென்பது விளக்கி னுன் என்பதனாற் பெற்றும் ‘குன்றத்துர் சொக்கனகையா கனிபோல கோவைக்கு உலாயெழுதி விளக்கினன்’ என ஒருதொடராக்குக.

பொய்யா என்னும் எதிமறைப் பெயரெச்சம் மொழியார் என்னும் வினைக்குறிப்புப் பெயரது முதனிலையாகிய மொழி யெனனுங் கருவிப் பெயாகொண்டு முடிந்தது. புகலும் என்னும் பெயொச்சம் கோவையென் னுஞ் செயப்படுபொருளீ கொண்டது. வாணன் கோவை யென்றவழி ஆறும் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. சோலைக்குன்றத்தார் என்பது உருபும் பொருளு முடன்றொக்க தொகை. அட்டாவதானி என்பது வடசொன்முடிபாகிய குறிப்புவினைப் பெயொச்சக்குறிப்பாய்ச் சோக் கன் என்னும் பெயரோடிவந்தது.

இது † “குறிப்புமுற்றி ரெச்சமாகலு முளவே.” என்னும் விதிபெற் றது. நீச்சிலுர்க்கினியர் எச்சமுறறதலனி முற்றெச்சமாகாதென்று கூறி னாராலோவெனின், அஃகிலக்கணமன்று, குறிப்பு வாய்பாட்டான் எச சங்கண்டன்றே முற்றாய்த் திரிந்ததென்று சொல்லுதல்கூடுவது: அது கர்ணதுமுற்றே கூறினமையா லெனக.

கை என்பது ஆகுபெயர். போல் என்னும் உவமவுருபு வினையுமத் தின்கண் வந்தது. தோல்காப்பியநூல் என்றவழி மூன்றாமேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன்றொக்க தொகை. நிலைமொழி யீறுதிரிந்த கருத்த னுருபெயராய்ப் பண்புத்தொகை யாயிற்றெனினும் இழுக்காது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றும்.

உ
கடவுள் துணை.

தஞ்சைவாணன் கோவை

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது

களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

காட்சி என்றது தலைமகள் தலைமனைக் காண்டல், தலைமகனென்றுந் தலைமகளென்றும் கூறிய இவா யாரொனின் இல்லது, இனியது, நல்லது எனறு புலவராளுடிக் கூறப்பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புணர்ந்துறா யாற றேன்றிநோன்க. இவரது இலக்கணம் யாதோவெனின், பிணி மூப்பு இறப்புகளின் றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையராய உருவும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றான் தம்முள் ஒப்புவமை யராய்ப் பொருவிற்றதா னொன்ப, என்னை, —

* “பிறப்பே குடிமை யாண்மை யாண்டோ

நெருவு நிறுத்த மாக வாயில

நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென

முறையறக் கிளந்த வெப்பினது வகையே.”—என்னும் மெய்ப் பாட்டியற சூத்திரவகையான் இப்பத்துவகையும் ஒத்திருப்பது இலக்கணம்; இவற்றுள் ஆண்டு என்பது இருவாக்குங் களவிற்காணும்போதில எத்தனை யாண்டு கூறவேண்டுமென்று கூறின, பதினெந்தாண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்கதலைமகளும், பதினோராண்டும் பத்துத் திங்களும் புக்கதலைமகளும் களவொழுக்கத்தில நிகழ்வொன்றுணர்க. எனனை, —

† “களவினுட் டவிர்ச்சி வறாவி னீட்டம்

திங்க ளிரண்டி னைகமென மொழிப.”—எனவும்,

“களவி னொழுக்கமுங் காலமுந்

திங்க ளிரண்டி னைகமென மொழிப.”—எனவும்வரும் சூத்திரங்

களாற்கண்டுமொள்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், து, உரு.

இறையனார அகப்பொருள், து ௩௨.

தலைமகனென்றும் தலைமகனென்றும் கூறப்படும் விதியாதெனின், கோவை யாதலிங்கநவேண்டுமென்பது. கோவை யாவதென்னெனின், பாட்டியனுட் கூறப்படுஞ் செய்யுட்களில் இஃதோர் செய்யுட்கோவை யென்று பெயராயது. அது என்னெயெனின், மணிகளை யோரினமா யொழுங்குபடக் கோப்பது கோவைபென்றுபெயர்; அதபோல, இதுவும் அகப் பொருட் இளவிகளை ஒழுங்குபடக் கோத்து நிற்கலின் கோவை யென்று பெயராயிற் றென்பது.

அகப்பொருள் என்பது யாதோவெனின், அகத்தினாயபயனென்பது. ஆயின், அகம் என்பது யாதோவெனின், ஒருவனும் ஒருததிரும் தம்முளொத்த அன்பினராய்க் கூடும் கூட்டத்தின்கண் பிறந்த இன்பம், அக் கூட்டத்தின் பின்னர் ஆண்டனுபவித்த அக்காலத்தில் இன்பம் எவ்வாறிருந்ததென்று அவ்விருவரி லொருவனாயொருவர் கேட்கின், தமக்குப் புலப்படக்கூறப்படாதாய், உள்ளத்து உணர்வேறுகாவதாய் அகத்தேநிகழ்தலின் அகம் எனப் பெயராயிற்று ஆயின், அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றதோ ராகுபெயராமென்பது, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் அகத்தினையியல் என்பதற்கு நச்சினூக்கினியரும் இவ்வாறே உரை கூறினொன்றுணர்க.

பேரநுள் என்பது யாதோவெனின், அகத்திற்கும் புறத்திற்கும்பொது வென்பது. அகத்தைச் சார்ந்துவரும் பொருளெல்லாம் அகப்பொருளென னப்படும். புறத்தைச் சார்ந்துவரும் பொருளெல்லாம் புறப்பொருளென னப்படும். இனிச் சுவை யொன்பானுள் இஃது இன்பச்சுவையென்று கூறப் படும. அச்சுவை யாவையோவெனின், வீரம், அச்சம், இழிவு, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், நகை, காந்தம். இவற்றுள் காந்தம் ஒழிந்த எட்டுங்கூறப்படுவன. அவற்றுள் இச்சுவை காமம் என்று சொல்லப்படு லீது. காமம் எனினும், இன்பம் எனினும், சீங்காரம் எனினும் ஒக்குமாக லின் இக்கோவை இன்பச்சுவை யென்னப்படும்.

இஃது என்னத்துவகையாற் கூறப்பட்டதோவெனின், தளவு, கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோளாற் கூறப்படும். கைகோள் என்பது யாதோ வெனின், கை என்பது ஒழுக்கம், நீக்கல் என்பது கொள்ளுதல். 'சிறை கோட்பறை' யென்பதுபோல நீக்கல்; எனவே, கனவொழுக்கம் கற் பொழுக்கம் எனப்பட்டது. கனவாவது யாதோவெனின், தலைமகனும் தலைமகளும் கொழிப்போரும் அழிப்போருமின்றிப் பாண்மை வகையால் நாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்தலான், இவ்விவற்குக் கனவியல் என்றுபெய ராயிற்றென்பது. ஆயின், கனவென்பது தருமநெறியுந்தே, இலக்கணம் பலவற்றினுங் கூறிய வழக்குப்பயிற்சியாய் வருவதென்னெயெனின், கன

விற்பிக்குதருவதாய் நாகத்துக்கேதுவாய் செய்யத்தக்காத களவென்றறிக. அறஞ்செய்ய மறமாகவும், மறஞ்செய்ய அறமாகவும் வருதலுமுன்.

அஃதென்னெயெனின், தக்கன் வேள்விசெய்ய அவனுக்கே தீங்கு தருதலான் அறஞ்செய்ய மறமாயிற்று. ஒருவன் அயலார் மனைவியைக் கைதொட்டான்; அப்போ தொருவனைக் கரிசுறிக் கூவினான்; கூவவே தொட்டானை அரசன்முன்னே ஈர்த்துப்போய்விடக் கரியோனை யழைத்து உள்படி கரிசுறென்ன, அவன் கைதொட்ட தில்லையென்று கூறினான்; கரிசுறவே அவனைப் போவென்று அரசன் விடுத்தான். ஆங்குப் பொய்யுரைத்தது அறமாயிற்று. இவன் கைதொட்டானெனின், அவன் தலை யோடுமுடியும். இனிப்பொய்யுங்களவும் இரண்டு மொக்குமென்பவாதலான் களவினும் நன்குதரு களவுமுண்டு. இக்களவு கேடுமுதலிய துன்பங்களைத் தருவதன்று.

என்மணத்தான் ஒருமணமாய்க் கந்தருவநெறியென்று மறையொழுக் கமாய்க் கூறப்பட்டதாகிலின் தருமவொழுகக் மெனப்படும். நாகப்பட்ட டுணத்தில் புத்தர் தெய்வம் புகம்பொன்றாற் செய்திருந்தது. அதனை ஆவ் நாடார் களவிற்கொண்டுவந்து திருவரங்கத்ததுமதில்செய்வித்தனர். அதனால் அவர் அச்சமையத்தில் கடவுட்டன்மையராய்விளங்கினார். அவரைக்குற்றங் கூறுநர் ஒருவருமில்லாதலால் களவினும் நன்குதருகளவும் உண்டென்றறிக.

ஆயின், களவென்று பெயர்கூறவேண்டுவ தென்னெயெனின், வேதத் தினை பலபொருளும் மறைந்திருக்குங் காரணத்தான் கறை என்றபெயர் கூறினார்போல, பிராறியாமை இருவருங்கரந்த உன்னத்தராய்க் கூடுதலான் களவியல் என்றதென்க. பின் கற்பின்வழி நின்று விளங்குதலான் குற்ற மின்றெனக் கொள்க.

இக்களவொழுகத்திற்கு முன்னர்க் கைக்கிளைகூறப்படும்; என்னை,—

“மெய்க்கிளை யாழோர் வேண்டும் புணர்ச்சிமுன்

கைக்கிளை நிகழ்தல கடனென மொழிப” — என்பது இலக்கண மாகலிங்.

கைக்கிளை என்பது யாதோவெனின், கை யென்பது சிறுமை; கிளை யென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமையுறவென்பது கைக்கிளை என்று பெய ராயிற்று. கைக்குடை, கைவாய்க்கால், கையிலாள் எனவழக்கிடத்தகு சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அஃதென்னெயெனின், ஒருதலைக் காம மென்னப்பட்டுத் தலைமகன்கூற்றாய் நிகழ்தலினென்க. அதனால் இக் கிளவி காட்சி யென்னப்பட்டது.

காணுமியல்பு யாதோவெனின், முன்சொன்ன தலைவனும், கற்கத்தும் எறிபோத்தும் கடுங்கண்யானையும் ததுகட்பன்றியும் கருவனையும் இருசில

னும் பெருவிகழும்நீயார் ஆளிமொழம்பினர் அரிமான்றுப்பினர் பற்ப
னாருபிரகர் உர்க்கேலியார் தற்குழசெல்வனென்பது முடிந்தது. இவ
ளும் உடன்பிறந்து உடன்வளர்க்குநீர் உடனாடிச் சீர் உடன்பெருகி ஒல்
உடனாட்டப் பால் உடனுண்டு பல் உடனெழுந்து சொல் உடன் கற்றுப்
பழங்கையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும்
உடைநீர் பற்பனாருபிரகா கண்ணுமனமுங்கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர்
தற்குழத் தாரகை நடுவண் தண்மதிபோலச் செலவாளென்பது முடிந்தது.
முடியவே, தமிழராய்ப் புணர்ந்தார் என்பதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின்,
மாறுகொள்ளாது; என்னை, அவன் ஆயங்கனும் பொழிவிடம் புகுதலும்
விளைபாட்டு விருப்பினாற்பிரியும். என்னைபிரியுமாறெனின், ஒருவா ஒரு
வரின்முன்னர்த் தழை விழையுததக்கன தொடுததுமென்றும், கண்ணி
கண்ணுநாற்றததன் செய்துமென்றும், போது மேதக்கன கொய்துமென்
றும், மயிலொடு மாறுதிதுமென்றும், குயிலொடு மாறுகவுதுமென்றும்,
நருவியாடி அஞ்சனை குடைதுமென்றும், வாசமலர்க்கொடியில் ஊசலாடு
நெமென்றும் பரந்து, அப்பாலுள்ளார் இப்பாலுள்ளார் கொல்லோவென்
றும், இப்பாலுள்ளார் அப்பாலுள்ளார் கொல்லோவென்றும் இவ்வகை
யினைத்துப் பிரிபவென்பது.

இவ்வகை அவனைத்தமிழராய்ப் பிரிபவெனின், எட்டியுஞ்சட்டியுங்
எட்டப்படுங் குலத்தனளவல்லனாகலானும், பான்மை அவ்வகைத்தாகலா
னும் பிறவாறு நினையா பிரிபவென்பது. ஆயின, இவ்வகைப்பட்ட ஆயத்
தெடை மேனாட்பிரிந்து பயின்றறியாதான் தமிழளாய நிறகுமோவெனின்,
நிற்கும்; தான் பயின்ற இடம் தன் ஆயத்தினோடொககு மாகலானென்
பது. யாங்கனம் நிற்குமோவெனின், சந்தனமும் சண்பகமும் தேமாவும்
மேபலவும் ஆசினியும் அசோகும் கோங்கும் வேங்கையும் குரவமும் விரிந்து,
நாகமும் திலகமுழ நறவும் நந்தியும் மாதவியும் மலலிகையும் மௌவலொடு
மணங்கமழ்த்து, பாதிரியும் பரவைவனாழலும் பைங்கொன்றையும் பிணி
பவிழந்த பொரிப்புன்கும் புணனாகமும் உருககொடு முகைசிறந்து, வண
-றைந்து, தேனாந்து, வரிக்குயில்கள் இசைபாடத், தண்டென்றல் இடை
விரய்த் தனியவரை முனிவுசெய்யும் பொழிவது நடுவண் ஓனாநாணிக்கச்
செய்குன்றின்மேல் விசம்பு துடைத்தப் பசும்பொன் பூத்து வண்டுதவைப்
பத் தண்டேன் துளிப்பதோர் வெறியுறு நறுமலர் வேங்கை கண்டாள்;
ண்டு பெரியதோர் காதல் களிகூர்ந்து தன் செம்மலர்ச சேறடிமேற் சிலம்பு
டெந்து சிலம்பு புடைப்ப, அமமலரணிக் கொம்பா நடை கற்பதென நட
து சென்று, நறைவிரி வேங்கை நாணமலர் கொய்தாள்; கொய்தவிடத்து
மரகதமணி விளிம்புத்த மாணிக்கச் சுனைமருங்கினதோர் மாதவிவல்லி
மண்டபத்துப் போதுவேய்ந்த பூநாறு கொழுநீழற் கீழ்க் கடிக்குருக்கத்தி
கொடியிடித்ததுத் தகடுபடு பசும்பொற் சிகரங்களின் முகடுதோடித்து வர

திழிதரும் அருவிப்பொன்கொழித்து மணிவரன் தி ழாணிக்குத்தொடு வயிர முகதி அணிசொருவி ஆடகப்பாறைமேல் அதிர்ஞான் முரசின்கணிதம், வண்டுந்தேனும் யாழமுரல், வரிகருயில்கள் இசைபர்த, தண்டாது தவித பட, போர்த்தோர பளிகுப்பாறை மணித்தலத்துமிசை நீல ஆலவட்டம் விழித்தாற்போலத் தன்கோலக கலாவங் கொளலிரித்து முனியிளஞாயிற்று இளவெயில எறிப்ப ஓர் இனமயில் ஆடுவது கண்டு நின்றான். அப்பால் தலைமகளும் பறபன னூராயிரவர் கூர்வேலினையாரொடுஞ் சிரமலைக்காசல் வேட்டம போய விளையாடுகின்றான், ஆண்டெழுந்ததோர் கடுமாவின் பின் னோழக் காவலினையவரைக் கையகன்று, நெடுமானறேரொடுபுகணினிலவு மணற் கானியாறறு கிறகப் பணிதது, தொடுகழல் அடியகிரக சுருளிருங் குஞ்சி பொன்றாணிற் பிணிதது, கழகமழ நறுங்கண்ணி மேற்கொண்டு வண்டு மணமயர், அஞ்சாநகின் நறுநாறம அகன்பொழிவிடைப் பரந்து நார, அடுகிலை ஒருகணை எநகிவடிவுகொண்ட காமன்போலச் சென்று அவள் நின்ற இருமபொழில்புகும். அஃகியாநங்ஙனமோ வெனின், வட கடலிட்ட ஒருதகம் ஒருதனை தென்கடலிட்ட ஒருதழி சென்று கோத் தாற்போலவும், வெங்கடிகாகனலியுந் தண்கதிர்மதியமுந் தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும் தலைப்பெய்து ஒருவரொருவரைக் காண்டல் நிமி ததமாகத் தமியராவொன்பது.

புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவி லுடன் கயலே மணந்த கமல மலாந்தொரு கற்பகத்தின் அயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தாலவெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல் வயலே தடம்பொயகை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

உரை கூறுமிடத்து † நான்குவகையாற் கூறப்படும். அவை யாவை யெனின், கருத்துணாததல், கண்ணழித்தல், பொழிப்புத்திரட்டல், அக லங்கூறல் எனநான்கு வகைப்படும் அவற்றுள் கருத்துணாததலாவது, — சொல்லப்படுஞ் செய்யுளின் கருத்தைபுணாததல். கண்ணழித்தலாவது, — பதப்பொருளுணாததல். பொழிப்புத்திரட்டலாவது, — அச்செய்யுளின் கூறப்படும் பொருளைத்தொகுத்து ஒருபிணடமாகக் கூறுதல் அகலங்கூற லாவது, — அச்செய்யுளின் பொருளைத் தூய்மைசெய்தற்குக் கடாவியு யன்னுறுத்தி ஐயந்தீர விரித்துக் கூறல்.

அவற்றுள் இச்செய்யுட்டுக் கருத்துரை யாதோவெனின், கிளவி கூறவே கருத்துணாயாய் விளங்கி நின்றதெனக் கொள்க.

ப-ரை. புயலே சுமந்து - புயலைத்தாங்கி, பிறையே அணிந்து - மதிகலை யைத்தரித்து, பொருவி லுடன் கயலேமணந்த கமலம் மலாந்து - போர் செய்யும் வில்லுடனே கெண்டைமீன் பொருந்திய தாமரைமலாந்து, ஒரு

† “பொழிப்பேயகல துட பமெச்சமெனப் பழிப்பில பல்லுரை” — எனபதஞ்ஞாணாக.

கற்பகத்தின் அயலே - ஒருகற்பகத்தின் பக்கத்து, பசும்பொற்கொடி. பசிய காமவல்லிக்கொடி, நின்றது - என் கண்ணெதிரே நின்றது. ஆல் - அசை. வெள்ளை அன்னம் - வெள்ளை கிறத்தையுடைய அன்னம். செம்கெல் - சிவந்தகெல், வயல் - கழனி, நடம் பொய்கை - பெரியவாவி, சூழ்-சூழ்ந்த. தஞ்சைவாணன் - தஞ்சாவூரிலிருக்கும் வாணன், மலயத்திலே - பொதியு மலையிடத்து. எ - று. — இது கண்ணழித்தல்.

பே-ளா. அன்னப்புள் செறிந்த வயலும் வாவியுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சை 'வாணன் பொதியவெற்பில் ஒரு கற்பகத்தருவின் பக்கத்தில் ஒரு பசும் பொற்கொடி புயலைத்தாங்கிப் பிறையைத் தரித்துப் போசெய்யும் வில் லுடன் கெண்டையின் பொருந்திய தாமரை மலர்ந்து என்ண்ணெதிரே நின்றது. எ - று. — இது பொழிப்புத்திரட்டல்.

வி-ளா. 'புயலைச்சுமந்து பிறையையணிந்து பொருவிலுடன் கயலே மணந்த கமலமலர்ந்து' என்னும் வினையெச்ச வகைகுகள் 'நின்றது' என் னும் அஃறிணை முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தது. 'புயலைப் பிறையைக் கம லத்தை' என்னும் இரண்டாமுருபு தொக்கு நின்றது. ஏகாரமனைத்தும் ஈற்றசை, 'வயல்பொய்கை' என்புழி எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது. புவி யினகன் கற்பகத்தருக் கூறினது குற்றமெனின குற்றமன்று, என்னை, —

தேவரொல்லாரும் பொதியமலையிற் கூடி யிருத்தலின் அம்மலைக்குப் போதுவில் என்னும்பொய் இக்காலதது போதியில் எனத்திரிந்து மருஉ வாய் நின்றதாதலால், தேவரிருக்குமிடத்துக் கற்பகத்தரு இருக்குமென் பது துணிபு. அன்றியும் குறுமுனியிருக்கும் மலையாதலானுங் கூறப்படும். கற்பகத்தின் அயலிவ்நிப்பது காமவல்லிக் கொடியாதலான் பசும்பொற் கொடி காமவல்லிக்கொடி யென்றுணர்க. இக்கவி கட்டளைக்கலித்துறை என்றுணாக. தீலநக்கலித்துறை, கோவைக்கலித்துறை யெனினும் அமையும். இதற்கு விதி "நோபதினோ" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கண்டு கொள்க. ஆயின், 'யானாக் தோழியும்' என்பதும், 'வென்றான்வினையின்' என்பதும், கலித்துறை யன்றோ வென்றிற் கூறுதும். —

† "மூவா முதலா யுலகமொரு மூன்று மேததத்

தர்வாத் வின்பத் தலையாயது தன்னி நெய்தி

யோவாது நின்றருணத் தொண்ணிதிச் செல்வ நென்ப

தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே." — என்னுஞ்

சீந்தாமணிப் பதிகச்செய்யுளில் இதற்குப்பெயர், விருத்தத் தோசையாய் விருத்தத்திலக்கணம் நிரம்பாமையானும், நெடிலடி நான்காய்க் கலித்துறை போசையிலக்கணம் நிரம்பாமையானும், விருத்தக் கலித்துறை யென்று

நச்சினர்க்கினியர் கூறிய உரையானுணாக — இது அகலங்கூறல்.

இதனில் அகப்பாட்டுறுப்பு வருமாறு —

* “திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ

ரிடனே காலம் பயனே முன்ன

மெய்ப்பா டெசசம் பொருளவகை துறையென

வப்பா லாதிமண டகப்பாட் டுறுப்பே.” — எனபதனான் இப் பாடபிறகுத் திணை - குறிஞ்சி, கைகோள் - களவு, கூற்று - தலைவன, கேட்போர் - நெஞ்சு, இடம் - பொழிவிடம்,

“ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்

கரும் நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப,” — எனபவாகலின், காலம் - இறந்தகாலம், பயன் - காட்சி, முன்னம்-வியப்பினாலுள்ள மகிழ்தல், தலைவியைக்கண்டு தலைவனவியந்து பொருளைக்கூறுது உவமையே கூறுதலான புறத்துக்கண்ட பொருள்காரணமாக நெஞ்சிறறோன்றிய விகாரத்தன விளைவு மெய்ப்பாடாதலான, யெய்ப்பாடு - மருட்கை; திருக்கோவையாருரையில் காட்சிச் செய்யுட்கு மெய்ப்பாடு உவகை யெனறு போரீசியர் எழுதினரேயெனில் உவகையாகாது. எனனை, கண்டபொருளான் நெஞ்சின் மயக்கந் தோன்றி ஒன்றை யொன்றாகக் கூறுதலின் மருட்கையேயாமெனக் எச்சம்-நெஞ்சம் பொருள்வகை-ஆற்றெழுக்கு துறை ஒவ்வோரிடங்களில் அரிதாய் வருமெனக்கொள்க, வந்தவிடத்து உரையிற்கூறுதுங் கண்டுகொள்க

காட்சிக்குப் பாட்டுப்பாடும் இயல் ஒரினஞ் சாந்தபொருளாற பாடவேண்டுமென்பது இயல்பு அது சான்றோ கூறிய கோவைச்செய்யுளிற கண்டுகொள்க ஆயின், இச்செய்யுட்கு ஒரினஞ்சாராத தெங்ஙனமெனின், குறிஞ்சி நிலத்துப் பொருளையே ஒரினஞ்சாராது பாடியவாறு கண்டு கொள்க. இக்காட்சிக்கனறி வழிநிலைக்காட்சிக்கு எவ்வாறு கூறினும் அமையும். காட்சிக்குக் கண்டபொருள் அவையவத்தைக் கூறுது உவமையைக் கூறவேண்டுங் தென்னையெனின், இங்ஙனஞ் சிறந்துதோன்றாவிடின் ஐயம் நிகழாததலான இங்ஙனங் கூறவேண்டுமென்பது வாணன நாட்டிடத்துப் பொருவிநீர்த் தலைமகன் பொருவிநீர்த் தலைமகனைக் கண்ணுற்றன்னபுழி, இவன் பொருவிநீர்ப்புகரு மாறுமொளருமெனின், எழுமுகருவ கீதத்தியை நிலைநிறுத்தித் தெய்வத்தோ, டொத்தவ் துதலின், தேவரு ளொருவனென்று கூறப்படுமவன் தீரத்தியிறபாடும் புலவரால் தோன்றும் தலைவனுந் தலைவியு மாதலான, மக்கட்டன்மையிற் பொருவிநீர்தா ராயினுரெனக் கொள்க

* அகப்பொருளவளக்கம், ஒழிபியல், சூ ௨

† தொல பொருள் செய்யளியல், சூ ௧௧௪

இத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படும். என்னை, கிளவி யொழுங்குபடக் கோத்துக் கதைபோலவந்து நாடகத்துக்கேற்றலின். ஆயின, இலக்கண மென்று இலக்கணத்திற் கூறியவா றென்னையெனின், அந்நாடகத்தமிழ்க் கே இலக்கணங் கூறினாரெனக். இவையெல்லாம் அகலவுரைப்பாற்படும்.

ஐயம்.

ஐயம் எ-து கண்ணுற்றதலைம்கன கொடியல்லன பெண்ணென்றறி நது, இவ்நவனங்காட்சியிற்கிறதது தோன்றிய இவள் தெய்வப்பெண்களில் எத்தெய்வப்பெண்ணோ வென்று ஐயப்படுதல் கூறல்

பாரணங் கோதிருப பாறகட லீன்றபங் கேருகத்தின
ஓரணங் கோவெற புறையணங் கோவுயா பாவலாககு
வாரணங் கோடி தருந்தருசை வாரணநென மரூறையை
நீரணங் கோடுருசு மேதனி யேயிங்கு நின்றவரே.

இ - ள். பாரினிடத்து பொழிலினமேலிருந்து புவிவினாள்ளாரா சிறப்புச்செய அச்சிறப்பைக் கொள்ளுந தெய்வப்பெண்ணோ! திருப்பாற் கடலபெற்ற பங்கேருகத்துக்கண் இருக்கும் ஒப்பில்லாத தெய்வப்பெண் ணோ! வரையரம்களோ! உயராத பாவலாககுக் கோடியாணையைக் கொடுக் கும் தருசைவாரணநது நாட்டகத்து வரும் வையையாற்றினகண் தோற் றிய நீரரம்களோ! ஷேருசமே! தனியே யிங்கு நின்றவா யாரோவென்று அறியப்பட்டாது. எ-து.

இதனுள் ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளவென னுணாக் டெருசமே! தனியே யிங்கு நின்றவா யா? என டெருசொமி வினாதற் பொருணமை யென்று வினா ஓகாரம் என்பாரும், அவரோ இவரோ வென்று ஆராயதற் பொருணமைக்கண் வந்ததென்று தெரிநிலை ஓகாரம் என்பாரும் உள் ளாலோவெனின், இக்கிளவி ஐயமாதலால் ஐயப்பொருணமையை விளக்கு வது இவ்வோகாரங்கள், அல்லவெனின், ஐயப்பொருணமையுயுணாதது வதுவேறினமைபோல, அவா கூறிய வினா ஓகாரமும், தெரிநிலையோகார மும் அப்பொருணமையறிக

“பிரிநிலை வினாவே யெதிராமறை யொழியிசை

தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தோகைஇ

இருமூன் நெனப் போகா ரமமே” — எனச் சூத்திரத்தினை ஐய ஓகாரங்கொண்டிலராலெனின் இச்சூத்திரத்திற் கொணடலா. எழுத ததிகாரத்து உயிரமயங்கியலில் ஓகார வீற்றுப் பதமுடிப்புழி,

“மாறுகொள்ளெச்சமும் விஞ்ஞமையமும்ங்

கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.” — என்னுஞ் சூத்திரத் தில் ஐய ஓகாரமும் கொண்டார். அதற்குத் தாரணம், பத்தே பதினென்றே வென உரையாசிரியர் காட்டிப்போந்ததனுங் கொள்க. பாறணங்கோ என்பதற்குச் சூரமகளிர் என்று, கூறின்மையால் இறையனார் அகப் பொருளில்,

“உடையுறை நீத்தமிழ் வேந்த னுசிதன் றென் னாட்டொளிசேர்
விரையுறை பூம்பொழி னமேலுறை தெய்வங்கொ லன்றிவிண்டோய்.†
வரையுறை தெய்வங்கொல் வானுறை தெய்வங்கொ னீரமணந்த
திரையுறை தெய்வங்கொ லைபந் தருமித் திருதுதலே” — என ஐபத

திற்குகாட்டிய பாட்டில் பொழிவின்மேலுறை தெய்வமெனச் சூரமக னைக் கூறியவாறு கண்டுகொள்க. ‘பங்கேருகத்தி னேரணங்கோ’ என் பது மகரவீற்றுப்பதம் அத்துச்சாரியை பெற்று இன்னெனும் ஐந்தாமுரபு ஏழாவதின் பொருள்படவந்தது.

‡‡ “யாத னுநயிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியார் கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஊரிலிருந்தார், உரையிலிருந் தார் என்பதுபோற கொள்ளினு மமைபும்.

பொழிலைச்சாராதது நிறவின் ‘பாறணங்கோ’ வென்றும், இவன் நிற்கும் இடம் பசுப்பொற்றகமேவெய்நது மரகதவிளிம்புதெ த மாணிக்கச்சுனையருகு சண்பகம், பாதிரி, வகுளம், அசோகு, சந்தன முதலாய தருக்கள் மலர்ந்த பூநாறு கொழுநீழற்கீழ் ஒரு கற்பகத்தைச்சாராதது பளிக்குப் பாறைமேல் கேரல்கலாபும் விரித்து மயிலாடநோக்கி நின்றாளாகவின், இவன் நிற்கு மிடத்துக் கிறப்புநோக்கிப் ‘பங்கேருகத்தி னேரணங்கோ’ என்றும், மலையிடத்தது நிறந்தலால் ‘வரையரமகளோ’ என்றும், சுண்ணீ ரருகுநிறவின் ‘நீரமகளோ’ என்றுங் கூறினான்க.

பொழிவின்மேலிருந்து பூசைகொளஞ்சு தெய்வம் யாதோவெனின் சூரமகளென்ப ‘பாற்கடல்’ என்ன அமையாதோ ‘நிரு’ என்ற தெற் றுக்கோ வெனின், கடல்களில் குணமிக்க கடலாதலானும், ழீதவருக் கழு தங் கொடுத்தலானும், நெடுமால் பள்ளிகொண்ட இடமாதலானும் திருப பாற்கடலென்று கூறப்பட்டது.

† தொல். எழுத். உயிர் மயங்கியல், து. ௮௮.

‡‡ ஷா. சொல். வேற்றுமை மயங்கியல், து. ௨௩.

இவ்வாறு தலைவியும் ஐயுறுது எனையெனின், ஐயுறின் கங்கிருவனோ! முருகவேளோ! இயக்கனோ! என ஐயுறவேண்டும். அங்ஙனம் ஐயுறவே அச்சந்தோன்றும், தோன்றவே காமவேடகைநிகழாது, ஆதலால் கூற்றிற்றில லொனக் கொள்க.

(உ)

துணிவு.

துணிவு எ-து. கண்ணி வாடுதல கண்ணிமைத்தல முதலிய குறிக ளான் மானிடமாதேயென முன் ஐயுற்ற தலைமகன தெளிந்து கூறல.

மையார குவளை வயற்றஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
நையா தொழிமதிநனனெஞ்ச மேயினி நமமினுநதன
நெய்யார கருங்குழற் செமமலா வாடின நீலவ்ணகண
நையா லழைப்பன போலிமை யாநிறகுந் காரிகைக்கே.

இ-ள். நல்ல நெஞ்சமே! இன்று இக்காரிகைக்கு நமமினும் தனது நெய்யாரநத கருங்குழலில் குடிய செமமலாவாடின, அன்றியம் நீலமபோ ன்ற மையுண்டகண நையினால் வாவென்றழைப்பதுபோலும் இமையா ரினதன, ஆதலால், கருமைபொருதிய குவளைமலாநத வயல்குழந்த தஞ் சைவாணனை வாழ்த்தாத தெவ்வாபோல நீ நையாதொழிவாயாக எ - று.

மதி - முன்னிலையசை. உண்கண் - மையுண்டகண. நெய்-புழுக்கு. ‡ “நெய்யொடு குங்குமம் நிறைந்த நீரினா - பொய்கைகள் பூம்படாம் போததல போனதவே” எனரா பிறருமெனக் (ங)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதல் எ-து. தலைவி வேட்கை அவள் பாராவையால் தனனி டததுண்டென்று குறிப்பா லறிவது.

மண்ணிற் சிறந்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன மலயவெற்பில
பெண்ணிற சிறந்தவிப பேதைதன பாவை பெருவீனையேன
எண்ணிற சிறந்த விருந்துயா நோயதனக் கினமருந்தாய
கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பிலலை யாவதுங் காட்டியதே

இ-ள். மண்ணிலே மிகுந்த புகழையுண்ட தஞ்சைவாணன பொதிய வெற்பிடத்தது பெண்மையிறசிறந்த இப்பேதை தனது பார்வை பெரிய தீவியையேன எண்ணத்தின் மிகுந்த பெரிய வேட்கைநோய தனக்கு வருத தப்பாடு செய்யாது இன்பஞ்செய்கின்ற மருந்துமாகி, கண்போற் சிறந்த உறுப்பிலையாவதுங் காட்டியது. எ - று.

‡ சிறதாமணி, நாமகளிலமபகம், செ. ருக்.

துயர் - ஆகுபெயர். வேட்கையை நோயாக்கலால் பார்வை மருந்தாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. அவயவம் பலவற்றினனும் பயன்மருவ தின்மையாய்க் கண் பயன்தருவதாய்ச் சிறத்தலின், கண்போற் சிறந்த வுறுப்பில்லையாவதுஞ் காட்டியதென்று கூறியது.

காட்சி முதல் துறிப்பறிதல் ஈறாக நான்குங் கைக்கிளை யென்று கூறப்படுதலின், கைக்கிளையுள் தலைவி வேட்கைக்குறிப்பினை யறிந்தனன் என்புழி, கைக்கிளையென்பதனொடு மாறுகொள்ளும் ; மறநெனனை யெனின், மாறுகொள்ளாது. என்பனை, —

தலைமகள் பாவை பொதுப்பாவையே, இவன் தன்னவாமிகுதியால் பாவையில வேட்கையுளதென்று கருதினெனப்பதாயின, தலைவன அறிவிலனும், மறநெனனையெனின், தலைமகன் வேட்கைக் குறிப்பால் பார்க்குநான் என்புழி புணாசகிக்கு உடனப்பட்டாளாயிற்று. உடன்பட்டாள் எனவே தொல்லாசிரியா கைக்கிளையிற் கூறா.

மெய்ப்பாட்டியலில் தலைவிகுக்கூறிய அவதையில்

முதலவத்தை.

† “புகுமுகம் புரிதல பொறிதுதல வியர்த்த
னருநய மறைத்தல சிதைவுயிராக் கின்மையொடு
தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப.”

இரண்டா மவத்தை.

‡ “கூழை விரித்தல காதொன்று கனைத
லூழணி தைவர லுடைபெயாத துடுத்தலோ
ழே நான்கே யிரண்டென மொழிப.”

மூன்றாமவத்தை.

b† “அலகு றைவர லணிந்தவை திருத்த
லீலவலி யுறுத்த லிருகையு மெடுத்தலொடு
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.”

நான்காமவத்தை.

c† “பாராட் டெடுத்தன் மடந்தப வுழைத்த
லீரமில் கூற்ற மேற்றலா நாணல்
கொடுப்பவை கோட லுளபடத தொகைஇ
யெடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப ”

† தொல. பொருள். மெய்ப்பாட்டியல், து. கரு.

a† றை ஷை ஷை து. கசு.

b† றை ஷை ஷை து. கரு.

c† றை ஷை ஷை து. கசு.

ஐந்தாமவத்தை.

¶ “தெரிந்துடம் படுத றினைப்புவினை மறுததல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி யுவத்தலொடு
பொருந்திய நான்கே யைந்தென மொழிப.”

இங்ஙனம் நான்கவத்தைக்கண்ணுங் கூறிய மெய்ப்பாடு பதினாறாம் நிகழ்ந்ததில்லை, ஐந்தாமவத்தைக் குணநான்கினும் முதற்குணம் தெரிந்துடன்படுத லெனபதற்கு, ஆராய்ந்துடன்படுதலென்று இலக்கணங் கூறினமையால், இவற்றி னென்று மின்றிக் கைக்கிளையில் உடன்பட்டா மென்று சொல்லுவது பொருந்தாதெனபது. ஆயின், சானரேரர் செய்யுள் பல்வற்றினுங் கைக்கிளையுட் குறிப்பறிநதானென்று கூறியவா மெனையெனின், அவள் பாதத பார்வை நன்றெனக்கோடற்கும், அன்றெனக்கோடற்கும் பொதுவேயாம். அஃதென்னையெனின், ஒருவன் பசித்து வந்தா னொருவனைக்கண்டான், அவன் பசியோடினததுவநதவன் முகததைப்பார்த்தான்; அப்பார்வை பசிதோக்குமென்பதோ தீராதென்பதோ வென்னலபோல நின்றது. பசித்துவநதான் இவன் சோறுகொடுப்பானென்றெண்ணுவ தல்லது, கொடானென வெண்ணுவதில்லை; ஆதலினுனெனின் தன்னவாவினெனபது. அதுபோலத் தலைமகனும் தன்னவாவயத்தனய்க் கூறியதல்லது அறிவிலனய்க் கூறினான் அல்லெனெறுணாக.

இனி வேட்கையின் குறிப்புணாநதது பதினாறங்கவி முறுவறகுறிப்புணர்தற் செய்யுளின் கூறியவாறா னுணாக இனி இவ்வாறே அகத்திணையியலில் “முன்னைய நான்கு முன்னதற்கு” எனனுஞ் சூத்திரத்திலநச்சினுக்கினியீ உரையின் அவ்வேட்கை மிகுதியாறகூறியதல்லது உடம்பட்டாள ல்லெனென்று கூறியவாறுணாக. அவ்நுடம்படுவ் தெங்ஙன மெனின், மறுத்தெதிரா கோடலின்கண்ணே யுடம்பட்டவாறுணாக ஆயின், நான்கவத்தைக்கண்ணேறிய பதினாறுவகையும் நிகழாதன்றே உடம்படுவதெனின் நிகழ்ந்தது உண்டெனறுணாக. எங்ஙனமெனின் மெய்தொட்டுப்பயிறல் முதலிய நிகழ்ந்துழி எல்லாவகையும் நிகழ்ந்தவாறு கூறவேண்டுவாயிற்று.

(ச)

கைக்கிளை - முற்றும்.

¶ தொல. பொரு. மெய்ப்பாட்டியல், து. கள.

† னே னு அகத்திணையியல், து. ருஉ.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

அஃதாவது, தெய்வத்தார் கூடுதலும், தலைவியார் கூடுதலும் என இரு வகைப்படும். செய்யுட்பாடுவார் தெய்வப்புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர், தலைவியிற் புணர்ச்சி பாடுவாருமுளர். இவ்விரண்டிற்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்று பெயர்கூறப்படும். அவற்றுள் இச்செய்யுள் தலைவியிற் புணர்ச்சி யாய் இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்று கொள்க.

* “வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லூடன்படல்

கூட்டமென நிறைவியிற் கூட்டநால வகைத்தே.” — என்னுஞ் சூத்திரவியியால் இயற்கைப்புணர்ச்சி நான்குவகைப்படுமெனக் கொள்க. அவை வருமாறு. —

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல் எ-து. தலைவன் தலைவியை யிரந்து பின்னிற்றற்கெண்ணல். [பின்னிற்றல் என்பது ஓர் சொல் ; அதற்குப் பொருள் இதஞ்சொல்லுதல்]

தேங்கிய தூதர வா தரஞ் செபபித்தண செபபிணைபோல
யிங்கிய மாமுலை மேவுதும் யாமவித யக்கொடிமேல்
வாங்கிய சாப முபா ததவன் போர்வென்ற வாணனவையந
தாங்கிய மாலனை யானறஞ்சை சூழவதை தாழ்குழற்கே.

இ-ள். நெஞ்சமே ! வெறிகொடிமேல் வளைவிலலை யுயர்த்தவனாகிய சேரனது போனாவென்ற வாணன் வையநதாங்கிய மாலக்கொப்பான், அவன தஞ்சையைச் சூழந் வளையிலிருக்கு தாழ்ந்த குழலினை யுடையாட்கு நிறைந்த அச்சநதரும் ஆதரத்தைச்சொல்லி தண்ணிய செபபிணை போற் பூரித்த பெரிய முலையிடத்து யாங்கூடுதும். எ - று.

காதரம் - அச்சம், வடசொல். ஆதரம் - காதல். தாழ்துழல் - அன் மொழித்தொகை. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (டு)

இரந்துபின் நிலைநிற்பல்

இரந்துபின் நிலைநிற்பல் எ-து தலைவியையிரந்து இதஞ்சொல்லுதல். நிலையாகப் பின்னிற்றலென்று மாறிகொள்க.

செறிவேழ வெஞ்சிலை வேடஞ்சை வாணன் நிருந்தலாமேல் !
எறிவேலை வென்றகண ணென்னுயிராக் கேவி யிருண்டறலபோல
நெறிவே யலங்கன முடிதகலை சாய்ததிங்ங் னிற்பதுதான
அறிவே யநிந்த வீனககலா மாளிகை யாரணங்கே

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், து. ௧௦.

இ-ள். அலர்மானிகையிலிருக்கும் அரியதெய்வம்போல்வாய! வென்றி செறிந்த கருப்புவெஞ்சிலையுடைய வேளன்ன தஞ்சைவாணன் பகை வர்மேலெறிந்த வேலைவென்ற நின்கண்ணை என்னுயிராமேலே விடுத்தலைச் செய்து, அறல்போலிருண்டு நெறிவேய்ந்த மாலையைச்சூடிய முடித்தலையைச் சாய்த்து, இவ்வாறு நிற்பது எல்லாமறிந்த உனக்கறிவோ! எ-று.

‘இருண்டறல்!’ என்புழியும், ‘அறிவேயறிந்த உனக்கும்’ என்புழியும் மொழிமாற்றிக்கொள்க. ‘வேடஞ்சை வாணன்’ என்புழி அன்ன எனனும் பெயரொச்ச வினைக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு தொக்கது. ‘என்னுயிர்க்கேவி’ என்புழி நான்கனுருபு மேல் எனனும் ஏழனுருபாயினவாறுகண்டுகொள்க.

‘கிளையரி நாணற் கிழங்கு மணற்கீனற’ என்பதுபோலக்கொள்க. நெறி-மயிரிருபக்கமும் வகிரந்த நடுவொழுங்கு. முடித்தலை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை இரணங்கு-ஆகுபெயர், அன்னம் போலவானை அன்னம் என்றதுபோலக் கொள்க. (சு)

முன்னிலையாக்கல்.

முன்னிலையாக்கல் எ-து. தலைமகன் தலைமகளை முன்னிலையாக்கிக் கூறுதல். அஃதெனையெனின்,

[காரியத்திற்கு முன்னிற்பதுயாதோ அது முன்னிலை யென்று பெயர். முன்னிலை யெனினும், முன்னிலை யெனினும், காரணம் எனினும் ஒக்கும்.] ஆயின், என்சொல்லியவாறேவெனின் இவள் நிற்பது தன்காரணமாக்கிக் கூறுதல்.

வழுதியா நாமம வளாக்கின்ற வாணன்றென் மாணுவூண்டு
கொழுதிய லாரசெய் குழன்முட வீரநுங்குற் றேவலசெய்து
தொழுதிய லாயித் தொகுதியொ டாடிச் சனைகுடையா
தேழுதிய பாவையைப் போனினற வாறென னியம்புமினே.

இ-ள். பாண்டியருடைய புகழை வளாக்கின்ற வாணன தென்மா னை நாட்டுவண்டு கொழுதப்பட்ட செய்யவேண்டு மிலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்து சூழலையுடைய மடவீர! துமமிடத்துக் குற்றேவலசெய்து தொழுது சஞ்சரிக்கும் ஆயக்கூட்டத்தோடு விளையாடிச் சனைகுடையாது எழுகிய சித்திரப்பாவைபோல, வாணனமாறநாட்டு நீர் நின்றவாறு யாதுகாரணம்? எனனைக் காககவோ? சொல்லும் இப்போழ்தே. எ-று.

‘வழுதியா நாமம வளாக்கினற வாணன’ என்பது பாண்டியனுக் கமைச்சனதலால் என்று கொள்க. வழி யெனனது வழியர் எனப் பன்மையாற கூறிய தெனையெனின், வழுதிசூலதது முன்னுள்ளோ

படைத்த புகழும், இப்பாண்டியன்படைத்த புகழ்மெல்லாம் வளர்ப்பவனான பன்மையாற் கூறப்பட்டது.

நாமம்-புகழ். தென் - அழகு; தெற்குத் திணையிலுள்ள மாறையென்றும், கொழுதுதல் - கோதுதல். இயல் - இலக்கணம். ஆர் - நிறைய; அர் எனனுஞ்சொல் விகாரத்தால் ஆர் என நின்றது. இயலுதல் - சஞ்சரித்தல். தொகுதி - கூட்டம். குடைதல் - குளித்தல். இன்னே - இப்போழ்தே. 'எனனைக்காக்கவோ' என்னுஞ் சொல் வருவித்தனாக்க. இச்சொல்லுளையாவிடின முன்னிலையாக்கற்பொருள் தோன்றும்புணர்க. இலக்கணமெல்லாம் முற்றச்செய்த குழல் என்றது திருமுருகாற்றுப்படையில் † "துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" என்பதற்கு முற்றமுடித்த வுச்சி - எனப் பொருள்கொண்டவாறுணர்க (எ)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

மெய்தொட்டுப்பயிறல் எ-து. தலைவன தலைவி மெய்யினைத்தீண்டி நெருங்குதல்.

தீண்மொறென்னை, மெய்யைத்தொடக் கொடுக்கின் நாணிலளாம், நாணுடைய னெனின் தொடத்தினும். மற்றெனனை யெனின், நாணுமுடையன், தொடடது முண்டு எனனை வேணமெ. எவ்வாறெனின், புனலோமெ வழி புற்சாயந்து புறங்கிடப்பதுபோல லேட்கைமீ தூரப்பட்டு நாணம் ஒருபாற் சாயந்துகிடப்ப நின்றானென்க. அக்காலத்தில தலைவன தீண்டற்கஞ்சி நின்று குழலில் வண்டை யோட்டுவதுபோல நெருங்கி வண்டையோட்டுகையில் கைபட்டதுபோலத் தொடர் என்க. அங்ஙனந தீண்டிற் பயனென்னை யெனின், இவனுக்கு ஊர் இன்பமும், தலைவிராணத தனவசப்படுத்தலும் பயனென்றுணர்க. பயிறல் என்பதற்குப் பழகுதல் என்றுரைப்பாருமுளர். நெருங்கி நிற்கலால் பழகுதலுமாம். நச்சினர்க்கினியர் மெய்தொட்டுப்பயிறல் என்பதற்கு, புலையன் தீம்பால் போல மனைகொள்ளவுங் கொள்ளாவுமாகி யிருக்கின்றகாலத்தே தெநட்டானென்றுகூறினா அஃதெனனை யெனின், புலையன் தொட்டானென்பதனான் சிறிது அருவருப்பும், பாலுக்குக் குற்றமின்றென்பதனான் விருப்புமென்று பொருள்கொள்க. அருவருப்பும் விருப்பும் இவட்கு எற்றினாலாயதோவெனின், களவொழுக்கம் எனபதனான அருவருப்பும், கந்தருவ மணம் எனபதனான விருப்புமென்றும் பொருள்கொள்க. இனி யெவ்வறுப்பைத்தொட்டானெனின் தோளதீண்டினனென்க என்னை, —

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரவகுன்றம்.

“உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் திண்டலாம் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.” — என்பதனும் கண்டுகொள்க.

நல்லார் விழிப்போ விருது மளியெனு நாமமபெற்றும்.
அல்லா குழலி லமர்ந்திருந் தாலம் ராவைவெலல.
வல்லான் வரோதயன் வாணன்றென மாறை மதுகரங்காள்
நிலலா திடையும் கோபழி சால நிலைநிற்குமே.

இ-ள். பகைவரை வெல்ல வல்லமைபடைத்து வரத்தகு லுதையஞ்
செய்தவனாகிய வாணனது தெனமாறைநாட்டு வண்டுகாள் ! நல்லார்க்கு
நீர் கண்போலிருந்தும், அன்பென்கின்ற அளியென்னுமபெயரைப்பெற்றும்,
இவளுடைய இருள் போன்ற குழலினமேற் பொருகி இருந்திராயின்,
இடை நிலலாது இறும், அதனால இவள இறந்துபடும்; பழன் உமக்குப்
பெண்கொலைப் பாவம் மிகவும் நிலைநிற்கும், அவ்வண்ணம் கொலைப்பாவம்
வாராமல் நீங்குவீராக. எ-று.

நீங்குவீராக என்பது வருவிததூக்கப்பட்டது. ஓ என்பது அசை
நிலை. அல்லார் என்புழி ஆர் உவமவு ரூபாய் நின்றது. வரோதயன் வட
சொன்முடிபு. வல்லான் எனனும் வினைக்குறிப்பு முறறுவினையெச்சமாய்
நின்றது. என்னை, — † திருமுருகாற்றுப்படையுள், “குழலன் கோட்டன்
குறும்பல வியத்தன்” என்பதற்கு, குழலையுதிக கோட்டைக்குறித்ததுப் பல
வியத்தை யொலித்தது, என முறறுவினை யெச்சமாக நச்சினுர்க்கினியர்
கூறிய வுரையிற் கண்டுகொள்க. இக்கிளவிகுசு செய்யுள் வண்டு முன
னிலையாகப் பாடவேண்டுமென்பது. (அ)

பொய்பாராட்டல்.

பொய்பாராட்டல் எ-து. தலைமகள் தலைமகள்மாட்டுள்ளதும் இல்ல
துங்கூட்டிக்கொண்டாடுதல்.

ஆயின், இக்கிளவியிற் பொய்பாராட்டலெனக்கூறியதல்லது. உள்ளது
மெனக்கூறியதில்லையால் இவ்வா றுணாகூறிய தென்னை யெனின், இல்ல
தனைக் கூறிக்கொண்டாடுவான் உள்ளதனை விடுவதிலன், மிகவுங் கொண்
டாடுவான் என்பதாதலான், பொய்பாராட்டறகு உள்ளதும் இல்லதுங் கூட
டக்கொண்டாடுதலென * “மெய்தொட்டுப்பயிற்ல் பொய்பாராட்டல்” என
னுஞ் சூத்திரத்தில் உரையாசிரிய ரொழுகியவுரையிற் கண்டுகொள்க.

† திருக்குறள், செ. கக௦௬. ‡ திருமுருகாற்றுப்படை, குன்றுதோறாடல்.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. கக.

பருந்தொன்றுகூசிலே வேற்படை வாணன் பரிமளப்பூம்
செருந்தொன்று சோலைத்தென் மாறையன் னீசெழுந் திங்களுங் !
முருந்தொன்று கோப முகங்கண்டு நாணி முயன் மறுத்தீர் [கள்
மருந்தொன்று நாடியன றேவட மேரு வலங்கொள்வதே.

இ-ள்.. பகைவருடலிற் றேய்நது அவா ஊன்பற்றிப் புலவி நாறுத
லால்; பருந்து பொருந்துங் கூரிய இலைபோலும் வேலாகிய படையை
யுடைய வாணனது பரிமளம்பொருந்திய பூவோடு கூடிய செருந்திமரஞ்
செறிந்த சோலைக்குழ்த தென்மாறை நாடுபோலும் வனப்புடையவரோ! ,
நிறைந்த திங்கள் உமது முருந்துபொருந்தது கோபமுடைய முகத்தைக்
கண்டு, தன்னிடத்து முயலாகிய மறு உணமையான் ஒவ்வாமையாடி நாணி,
அமமுபலமறுத்தீர்தற்கு மருந்தொன்று மனதிலு நாடியன்றோ! வடமேரு
வைத தினம் வலங்கொளவது. எ-று.

முருந்து - இறகின் முதனமுள்; பற்கு உவமை. கோபம் - இந்நிர
கோபம், இதழ்க்குவமை. இஃகிரணமெ ஐகுபெயர். இதனுள் இலலத
மருந்தொன்று நாடுதல், வடமேருவலங்கொளவது. மகளிராகு உறுப்பு ப்ல
வற்றினும் முகனும் முலையுஞ்சிறந்தவுறுப்பாதலின், இவ்விரண்டினென்றை
இக்கிளவிக்குப பாடவேண்டு மெனபது புலவா வழக்கு, சிறப்புடைய
பொருளைத் தானேபித்து மொழிதல் எனனுந் தந்திர உத்தியாதலான். (க),

இடம்பெற்றுத்தழால்.

இடம்பெற்றுத்தழால் எ-து. தலைவி நிற்குமிடத்து அயலாய்த் தே
னருவி யாற்றங்கனாயில் அசோகமரம் நிற்க, பூங்கொடி சுற்றும் படர்ந்
திருக்க, மாதவிகொடி நின்று மலாபூதது வண்டுந் தேனும் பாட வரிக்
குயில்கூவத் தென்றலவீசாநிற்க, மணலபரநது பூநதாது தவிசுபடுத்தார்
போற் பொலியும் அவ்விடத்தைக் காணப்பெற்று, அவ்விடக் கைத் தலைவி
தழுவவிரும்பீச கூறுதல்.

இவ்வாறு விசிற்துச் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டுமெ தென்னையெனினர்,
களவிற்ப்கறகுறியிற் கூடுங் கூட்ட மெல்லாவற்றிற்கும் இதுவே குறியிட
மாக நின்றவினைக்கொள்க.

படம்பட்ட வாளர வலகுவி லேதனை பட்டநெஞ்சம்
விடம்பட்ட வாளபட்ட வேதனை தீரவின டோய்பொழிவு
தடம்பட்ட வாவிபுளு சூழ்தஞ்சை வாணன் நமிழக்கிராம
இடம்பட்ட வார முலைதடந் தோய்தற கிடமிதுவீ

இ-ள். ஒளிபொருந்திய அரவினது படம்போ லுண்டாக்கப்பட்ட
அலகுவிடத்துக் கட்டுப்பட்ட நெஞ்சமே! விடத்திலே பதப்பட்ட வாளர

எனது கதப்படிக்க தனது பந்தர விண்ணைத் தொட்ட பொழிளும், விரிவுபட்ட வாழியுஞ் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது பெரியமலையினிடத்து காம் மாம்பெல்லாம் இடமார்க்கப்பட்ட முத்துமலை பூண்ட முலையாகிய வாவியிற் குனித் தற்கிதுவே யீடம். ஏ -று.

‘படம்பட்டவரளரவு’ என்புழி மொழிமாற்றிக்கொள்க. நெஞ்சம், அண்மைவிளி. வாள்போன்றதனை வாள் என்றார், அஃது ஆகுபெயராகக் கண்டுகொள்க. தமிழ்க்கிர் செயன்புழி கண் என்னும் உருபிற் தொக்கது. இதுவே பென்னும் ஏகாரமதேற்றம். அததேற்றத்தினால் இடம்வேறில்லை யென்பதுணர்த்தப்பட்டது. (க0)

வழிபாடுமறுத்தல்.

வழிபாடுமறுத்தல் ஏ-து. இரந்துவினனிலைநிற்றல் முதலாகப் பெய் பாராட்டல் ஈராகத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவிமறுத்தல்.

இடம்பெற்றுத் தழாலென்னுங் கிளவியில இடங்குறித்துத் தலைவன் தன்னுட் கூறுதலும், தலைவி தன்னியல்பான அவன் கூறியவிடத்துக் காக தாளியம்போலச சென்றான் கூறக்கேட்டு இவன்சொற்படி சென்றாளல் லன், அங்ஙனஞ்சென்றாளாயின் புணர்ச்சிக் குடன்பட்டனளாம். ஆகவே, மறுத்தெகிர கோடலோடு மாறுகொள்ளும். அன்றியும், இக்கிளவியின் பொருள் தலைவன் வழிபாட்டைத் தலைவிமறுத்தா னென்பதாகலின், மறுத்தே கூறவேண்டுமெனப்படும. அஃதென்னையெனின், தலைவன் நெஞ் சுட்கூறியதனைத் தலைவியறியாளென றுணர்க.

தேறாத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மாறைச்செந் தேனருவி ஊறாத காலத்து மூறுதண சார லொதுக்கிடாதந் தாறாத சோகமு மாற்றுதல் வேண்டு மதோகமெய்தி மாறாத தண்ணளி கூர்மலா வாண்முக மாதவியே.

இ-ள். அசோகமரத்தைப் பொருந்தி எஞ்ஞான்றும் மாறாததன்னிய யன்றி செறிந்தமலரை ஒளிபொருந்தியமுகத்திலேயுடைய குருக்கத்தியே! நீயொருகாரியஞ்செய்யவேண்டும். அஃதென்னையெனின், தெளிவில்லாத பகையை வென்ற வாணனது தென்மாறை நாட்டகத்துச் செந்தேன் கலந்த ஆருவியாறு ஊறாத வேனிற காலத்தும், நீ ஊறப்பட்ட குளிர்மலையி னிடத் திருக்கின்றன யாதலால், எனக் கொதுங்குமிடங் கொடுத்து இவ ரது ஆறாத சோகமும் ஆற்றுதல்வேண்டும். ஏ -று

இவரது சோகத்தை யாற்றுந்தன்மை பெண்டன்மை யாகலின், நினக்கு அப்பெண்டன்மை சிலேடைவகையார் நோன்றுநின் மனையென்று கூறினாரென்பது அஃதென்னையெனின், நீசோகமின்றி அசோகமெய்கினை:

அன்றி, தண்ணீரையு முடைய மலர்போலும் வாண்முகத்தைப் முண்டையு, அன்றியும், மாதவியென்றோரு பெண்பெயரினையு முண்டையு; ஆதலான், இவர் சோகத்தை யாற்றல் வேண்டிமென்பதனான் நீயோர் கருமஞ் செய்யவேண்டுமென வருவித் துரைக்கப்பட்டது. மாதவியை நோக்கி நீ செய்கென்று கூறினமையான் தலைவி மீறுததமை தோன்றிற்று. இங்ஙனங் கூறத் தலைவன் நெருங்கிவருதலால் நாணிக்கண் புதைத்தாளென்க. இஃது இச்செய்யுளில் இல்லையாற் கூறியவாறெனையெனின், மேல்வருங்கவியுள் கண்புதைத்து வருந்தலகூறுகின்றாராதலான், இச்செய்யுளிற் கண்புதை கூறவேண்டுமென றுணர்க.

தேராத - தெளியாத தெவ்வு - பகை. அருவியூறாதகாலம் - வேளிற் காலம். உம்மை - சிறப்பு சாரல் - மலைபக்கம். உம்மை-அசைநிலை. குருக்கத்திமேலேற்றுங்கால்,—அசோகம-ஓர்மரமாம். அளி-வண்டு. மலர் வாண்முகமாதவி - மலாபொருந்திய முகத்தையுடைய குருக்கத்தி. பெண் மேலேற்றுங்கால்,—அசோகம் - துன்பயின்மை தண்ணளி - அருள். மலர் வாண்முகம் - மலாபொலும ஒளிபொருந்திய முகம் மாதவி - மாதவியென்னும்பெண். (கக)

இடையூறுகிளத்தல்.

இடையூறுகிளத்தல எ-து. தலைவிநாணிக்கண்புதைத்ததினெனமுந்த துன்பத்தைக் கூறுதல.

சுதையா முளரித் திருமா ளிகைபிற் சிறந்ததெனறென்
இதயார விரதத தினிதிருப பிரிரு கோட்டொருகை
மதயானை வாணன் வருந்தஞ்சை சூழவையை நாட்டுறைவோர்
புதையார்*தனமென்ப தோமதர் வேற்கட புதைத்ததுவே.

இ-ள். கேடில்லாத தாமரைத் திருமாளிகையுஞ் சிறந்ததென்று என்னிதயதாம்மை வீட்டில் கன்றாக விருக்கினறவோ! இருகொம்பையும் ஒரு கையையுங்கொண்ட மதயானையையுடைய வாணன் வரப்பட்ட தலுசையைச் சூழ்ந்துவரும் வையைநாட்டின்க ணு ளோர தனம்படைக்கின புதையாரொன்னும் நாட்டுவழக்கமோ? தனத்தைப்புதையாது, நீ மதாத்த வேல்போலுங் கண்ணைப்புதைத்தது. எ - று.

இவனைத் திருமக்ளெனப் பாவித்துக் கூறினமையான் தாமரை மாளிகை யாயிற்று. இதயாரவிந்தழி வட்சொன் முடிபு. 'வையைநாட்டுறைவோர் தனத்தைப் புதையார்' என்றது தினந்தோறும் தருமத்தின் பொருட்டும், புகழின் பொருட்டும் வழங்குவொன்று கூறியவாறுணர்க. (.)

நீடுநீனைத் திரங்கல்.

நீடுநீனைத் திரங்கல் எ-து. புணர்ச்சி யெய்தாமையான் இவளுள்ளம் எஞ்ஞான் றியையுங்கொல்லோவெனக் காலநெடிதாகத் தலைவியை நோக்கி நீனைத் திரங்கிக் கூறல.

தமிழ்தங் கியதஞ்சை காவலன் வாணன் நடஞ்சிலம்புல
குமிழ்தங் கியமதிக் கொம்பரன னீராளிர் வெண்ணிலவு
மெழ்தண டரளப் பவளச்செங் கேழ்வள்ளத் துள்ளிருக்கும்
அமிழ்தந தருவதென் றோபெரு வேடகையென னுருயிர்க்கே.

இ-ள். 'தமிழ் நிலையத்தங்கிய தஞ்சைக்கு வேந்தாகிய வாணன், பெரிய மலையிடத்தில் குமிழ்தங்கிய மதியையுடைய கொம்புபோலவீர! பெருவேட்கைகொண்ட என்னுருயிர்க்குக் குளிர்ந்த வெள்ளிய நிலவினை உள்ளே காலப்பட்ட தண்ணிய தரளம்பொருந்திய பவளத்தினும் செயத சிவந்தநிறம்பொருந்திய கண்ணத்தி னுள்ளிருக்கும் அமிழ்தம நீர தருவ தெஞ்ஞான்றோ! என்று நீடுநீனைத் திரங்கிக் கூறினான். எ-று.

'குமிழ்தங்கியமதிக் கொம்பரனனீர்' என்றது நாளிப்பொருந்திய முகத தையுடைய கொம்புபோலவீர னென்றும், 'குளிர்வெண் ணிலவு மெழ்தணீ டரளம்' என்றது முறுவலென்றும், 'பவளச்செங்கெழ் வளளம்' என்றது வாயென்றும் பொருளைக்கூறுது உவமத்தினும் கூறினார், ஆகுபெயரானனு மிலக்கணங்கொண்டென்றுணர்க. (கக)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

மறுத்தெதிர்கோடல் எ-து. முன் வழிபாடு மறுத்ததனை மறுத்துத் தலைவன் கூறிய சொல்லையேற்றுக்கோடல்.

ஏறுக்கோட லாமோவெனின், போபோற்றெனென்றால் போபோதிர்ந் தானென்று பொருள் கூறுதலபோலுமென்றுணர்க. வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தலென்றது வழிபாடுமறுத்தல் இக்கிளவியைத் தொடர்ந்தனறே. இடையூறு கிளத்தல், நீடுநீனைத் திரங்கல் எனனும இரண்டுகிளவியும் இடை யீட்டு நிற்கு, வழிபாடுமறுத்ததனை மறுத்தெதிர்கோடல் லெங்ஙன மியையு மோவெனின் இயையும். எனையெனின், வழிபாடு மறுத்தல் தலைவி கூற் றுகலின், அக்கூற்றுக்கு மறுத்தெதிர்கோடலும், தலைவிகூற்றுகலின் அடுத்த கூற்றாய் இயைந்தவாறு காண்க இவ்வியையுடைமை: "மறைநதவற்கீண் டல்" எனனுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில கிளவிகோக்கு முறைமை யில் தலைவிகூற்றெல்லாம் ஒருவகைப்படத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்து வழி

பரிமேலுத்தல, மறுத்தெதிர்கோடல் எனத் தொடாச்சியாய்க் கூறியவா
றுணர்க,

கறையா ரிலங்கிலே வேலனபா காமக் கடற்கெதிராந்த
நிறையாம் வரம்பினி நிற்பதன ழானிறை நீருலகை
மறையாமல் வனகலி மாற்றிய வாணன்றென் மாறையினும்
பொறையார் தவஞ்செய்தி லேநெஞ்ச மேயென் புகல்வதுவே.

இ-ள். நெஞ்சமே! குருதியாநகிலவங்கிய இலைபோலும் வேலையுடைய
அனபரது காமக்கடல கரைபுரண்டுவர, அக கடற்கெதிராய் நமமுடைய
நிறையாகிய வரம்பு தடுக்குமெனக் குறுகிமுன நிற்பதன்று. நிறைந்த நீர்
சூழ்ந்த வுலகை மறைக்கவந்த வன்கலியை மறையாமல் மாற்றியுந் தன்
மையையுடைய வாணனது தெனமாறை நாட்டுக்கண வேட்கையைப்
பொறுக்கதக்க நிறைதவஞ்செய்திலேம், நாமினிப்புகல்வதென? எ-று.

கறை - குருதி. ஆல் - அசை. கடலெழுந்தவரின் குறுக்கே தடுக்க
நினைப்பார் உலகத்திலையென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. நிறை -
மறை! பிறரறியாமை நிறை யெனப்படுவது மறை! பிறரறியாமை யென்
றா பிறரும். அனறியம்,

† “காமக கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.” — என்று கூறியவாற்றாணு
முணாக. (கச)

வறிதுநகைதோற்றல்

வறிதுநகை தோற்றல் எ-து. தலைவி முகத்தே சிறுநகை தோற்றல்,
எனனை, †† “வறிதுசிறி தாகும்” என்னுஞ்சுததிரத்தா னுணர்க. நகைதோற்
றல் - நகை வெளியாயத்தோன்றிய தெனனின் பொருநதாது. எனனை,
தலைவன்முன நாணுடைய ளாதலின் பலதோன்றச சிறுமுறவற் றோன்
றலு மமையாது. அமையாதாயின, வறிது நகைதோற்றலென்னுங் கிள்
விப்பொருள் பொயக்குமே யெனின், அற்றனது †† “முனைமொக்கு ளுள்
ளது நாற்றம்போற் பேதை-நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.” எனபத
னான் நகை வெளியதோன்றா தெனபது கூறியவாறுணர்க. நகைதான்,
தோன்றுமாறெனையெனின், தலைவன்சொறகு வேட்கையூ ஓடனபட்டு
மகிழ்ச்சியான் முகமலாநது அமழலாசகிக குறிப்பினுன நகையெனத் தோற்
றவித்தவா றுணாக.

† திருக்குறள், செ. ௧௨௫௧. †† தொல் சொல். உரியியல், து. ௪௦.
†† தொ. செ. ௧௨௭௪.

எறிதே னலம்புஞ் சிலம்பினெப் போது மிரந்திவன்பின்
வெறிதே திரிந்து மெலிந்தன நாழுள்ள மெல்லியற்குப்
பிறிதேகொ லென்னும் பெருந்தகை தேறப் பெரிதுயிர்த்து
வறிதே முறுவல்செய்தாடஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ-ள். இறகாம் காற்றை யெறியும் வண்டுகள் எப்போதும் ஆரவாரிக்
குஞ் சிலம்பிடத்தில குறையிறநது இவன்பின்னே பயனின்றியே திரித
லைச்செய்து நாம் மெலிந்தனம், இம் மெல்லியற்கு உள்ளம் வேறென்று
சொல்லும் பெருந்தகை தேறமாறு பெரிதாய நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தஞ்சை
வாணன் வரையணங்குபோல்வான வறிதே முறுவல்செய்தான். எ-று.

எறிதேன் எனபது ஒன்றுமை நயத்தால் கினைவினை முதன்மே னின
றது. அலமபல - ஆரவாரித்தல எப்போதும் என்பதனை வண்டுகளோடு
கூட்டுக. பெரிதுயிர்த்தல் ஏற்றுக்கொடுவனின், நிறையால் தடுக்கரிதாயிற்
றென்னும் எண்ணத்தினால் நெட்டுயிர்ப்புத தோன்றிற்றெனக்கொள்க.

இக்கவி யார் கூற்றெனின், உணாப்பாருங் கேட்பாரு மின்மையான்
கவிக்கூற்றென்று கொள்க. அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டினும் துறை
யென்னும் உறுப்பு இக்கவியெனக்கொள்க. தலைவன்கூற்றாய்க கூறுது
கவிக்கூற்றாய்க கூறவேண்டிவ தெனின யெனின், இது தலைவன் கூற்றா
யின் மேல் முறுவற்குறிப் புணாதலெனனும் தலைவன் கூற்றுத தோன்றா
தாதலான் இது கவிக்கூற்றாயிற்று. (கரு)

முறுவந்தறிப்புணர்தல்.

முறுவற்குறிப்புணர்தல எ-து. அம்முறுவலின் குறிப்பைத் தலைமக
னுணர்த்தல்.

விண்மலை வேலன்ன நன்னுதல் வாட்கண்ணி வேட்கையெண்ணுள்
என்மலை வேனென்னு மென்னுயிர் தாங்கு மெதிர்ந்தவொன்னா
மன்மலை வேழந் திறைகொண்ட சேய்தஞ்சை வாணன்மஞ்சரா
தென்மலை வேய்நிக ருமபெருந் தோளி சிறுநகையே

இ-ள். போரிலெதிர்த்த பகைவரது நிலைபெற்ற மலைபோன்ற யானை
யைத் திறையாகக்கொண்ட முருகவேளை யொக்குந் தஞ்சை வாணனது
முதிவார்த்த பொதியமலையிலெழுந்த வேயைநிகரும் பெரிய தோளின
புடையானது சிறியநகையானது, வில்லும் யொருகினற வேலும் போன்ற
நன்னுதலும் வாட்கண்ணுமுடையாள் எனது வேட்கையினை யெண்ணு
ளாயின், நான் இனி யாதுசெய்வேனென்னும் எண்ணுநீரைத் தாங்குகிற
கும். எ-று.

‘வின்மலைவேல்’ என்புழியும், ‘நன்னுதல் வாட்கண்ணி’ என்புழியும் உம்மைத்தொகை நிரலிறை. மலைவேல்-பொருவேல், என்மலைவேன்-யாந்த செய்வேன், மலைவேழம் - உவமைத்தொகை, என்னுயிர் தாங்காநிற்கு மென்பதனால், தலைவிவேட்கைக்குறிப்பை முறுவலிலா னுணர்ந்தானென்று கொள்க. கைக்கிளையிற் ‘குறிப்பறிதல்’ என்பது தன்னவாவினற் கூறிய தல்லை வேட்கைக்குறிப்பு நிகழ்த்ததன்மென்பது இக்கிளவியாற்றெளியட் பட்டதென னுணர்க. (கக)

முயங்குத லுறுத்தல்.

முயங்குத லுறுத்தல் எ-து. தலைவி முயங்குதற்கு உடன்பட்ட அரு மையை வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

வானக் கதிரவன் மண்ணக் மாதை மணந்ததன்றோ
நானக் குழலியை நரனின்னு பெற்றது நாவலாக்குத்
தானக் களிநு தரும்புயல் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைக்கும்
கானக் கடிவரை வாய்விரை நாண்மலர்க் காவகத்தே.

இ - ள். நாவலாக்கு மதம்பொழியும் யானையைக் கொடுக்கும் புயல் போன்ற வாணனது தஞ்சைக்குந்த காடுமிகுந்தவனாயிடத்து, மணநாறும் நாட்கொண்ட மலர்செறிந்த சோலையிடத்து, மான்மதமார்ந்த குழலினை புடையானை நான் இன்று முயங்கப்பெற்ற அருமை, வானத்தை யிடமாக வுடைய ஆதித்தன் முன்னிடத்து மாதைவந்து கூடியதாம். எ - று.

வானம் - ஆகாயம், நானம் - மானமதம், தானம் - மதம், புயல் வாணன் - உவமைத்தொகை, கானம் - காடு, கடி - மிகுதி. நாண்மலர் - முறுக்கவிழமலர். அன்றோ எனனும் ஓகாரம் எதிமறை. ‘நானின்னுபெற்றது’ என இறந்தகாலத்தாறகூறியது, கூடும் விரைவுற்றியெனக்கொள்க. எனனை, —

† “வாராக் காலத்து நிகழுங் காவத்து
மோராங்கு வருடம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனா புலவா.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியாற் கண்டுகொள்க. (கக)

புணர்ச்சியின்மிகுந்தல்.

புணர்ச்சியின் மிகுந்தல் எ-து. தலைவன் புணர்ச்சியான் மிகுந்தல்.

மலைநாடு கொண்ட வழிதிகண் போலபவன் வாணனெண்ணெண்
கலைநாடு தஞ்சையா காவலன் மால்வரைக் கன்னிபொன்னாண்
முலைநா முயன்று முயங்கின மான்முயன் றுலினியைந்
தலைநாக நன்மணி யுமபெற லாமித் தரணியிலே.

இ - ள். நெஞ்சமே! சேரமானாடாகிய மலைநாட்டை வெற்றியாற்
கவர்ந்த வழிக்குக் கண்போன்றவன, அறுபத்தாநான்கு கலைகளும் இருப
பதற்கு நாடிய தஞ்சைநகரிலுள்ளாக் கரசனாகிய வாணனது பெரிய மலை
யிடத்து, பெறுதற்கரிதாகிய இக்கன்னியினுடைய பொன்னா ணணிந்த
முலையினிடத்து நாம முயற்சியான் முயங்கினம்; ஆதலால், இன்று இத்
தரணியிற் கிடைப்பதற் கரிதாகிய ஐந்தலை நாகத்தினது நல்ல மணியும்
பெறவேண்டுமென்று சிந்தித்தலை முயன்றும் பெறலாம் எ - று.

தவஞ்செய்து முயன்றார்க்கும் எய்துதற்கரிதாகிய இவளை நமமுயற்சி
யாற் பெற்றமையான, நாகமணியும் பெறலாமென்று தன முயற்சியின்
பெருமை கூறினானெனக். என்னை,—

† “ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவீன்றித்

தாழா துஞ்று பவர்.” — இக்குறளில் ஊழில ஒருவற்குப்
பேரில்லாவிடிலும், முயற்சி ஊழைப் புறங்கண்டு நீனைத்தது முடிக்கு
மெனக்கூறினாராகலி னெனக். இவன் முயற்சி யாதெனின்,

* “காட்சி முதலாச் சாக்கா டுராக்

காட்டிய பததுங் கைவரு மெனினே

மெய்யுறு புணாசசி யெய்துதற் குரித்தே” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால் இப்பத்தவத்தைக் கண்ணும், மடியின் நி முயன்றுசெய்தலெனக்
கொள்க.

ஆயின், சாக்காடு என்ப தென்னையெனின், உணாவிலகுதல். மலை
நாடு - சேரமானாடு. வழி - பாண்டியன். எண்ணெண்கலை - கல்வி.
நீர்ல் - பெருமை. வரை - மலை. பொன்னாண் - பொன்னினாற் செய்த
நாண். முயன்று - முயற்சிபபட்டு. முயங்கினம் - புணர்ந்தனம். இனி -
இன்று. (கஅ)

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ-து. தலைவியது நலத்தைப்பாராட்டல்.

திரண்மா மரகதச் செய்குன்று காளென்றுஞ் செவ்வரைநீர்
முரண்மா தவங்கண் முயன்றுசெய் தாலு முளரிமங்கை
சரண்மாறை வாணன் றமிழ்த்தஞ்சை நாட்டென் றனியுயிரக்கோர்
அரண்மா னனையகண் னுள்கொங்கை போற லரிதுமக்கே.

† திருக்குறள், சே. கூஉ௦.

* அகப்பொருள்விளக்கம், அகத்திணையியல், து. ௩௬.

இ - ள். திரண்ட பெரிய மரகத்தாற்செய்த செய் ருன்றுகான் ! நீ செவ்விய வனத்தின்கண்ணிருந்து இரவுபக லெப்பொழுதும் முலைக்கு நீச ராகவேண்டுமென்று மாறுபட்ட பெருந்தவத்தை முயன்று செய்கின்றீர் ; செய்யினும் திருமக ளடைக்கலமாக விருக்கும் மாறையென்னும் வாண னது தமிழ்தஞ்சை நாட்டகத்துத் துணையிலலாத எனதுயிர்க்கு அரணும மாணும அணையகண்ணுள் கொங்கையை யொப்பாதல் உடக்கரிது. எ - று.

சேய்துன்று - வினைத்தொகை. செய்குன்றாவது, மாதர் விளையாடுவ தற்கு மரகதமணியாற் செய்யும் மேடை. சேவ்வனம் என்புழி ஏழாம வேற்றுமைத்தொகை. முரண் - மாறுபாடு. மாறுபாடாவன, —மழையில் நனைதும், வெயிலில் உலாந்தும், பனியில் குளிராந்தும், காற்றில் அலைபட் டும நிலையிற் பிரியாதிருத்தல். மா - பெருமை. முயன்று - வருந்தி, முளரிமங்கை - திருமகள். சரண் - அடைக்கலம். தனி - துணையின்மை. அரண்மான் என்புழி உடமைத்தொகை. மதன்போர்க்கு அரணயிருத்த வின் அரண் என்று கூறியது. போறல் - போலுதல்.

‡ “நெடியதன் முன்ன ரொற்றுமெய் கெடுதலும்” — என்பதனான நிலைமொழி லகரங்கெட்டு, ‡ “ லனவென வருஉம புள்ளி முன்னாத - தந வெ னவரிற் நனவா குமமே.” — என்பதனான வருமொழித் தகரங்கெட்டு றகரமாய்ப் போறல் என முடிந்து நின்றது. செய்தாலும் என்புழி உய் மை அருமைதோன்ற நின்றது.

‘இரதுபினனிற்றற்கெண்ணல்’ முதல் ‘நீடுநீனர்கிரங்கல்’ ஈறாகிய ஒன்பதினுள், ‘வழிபாடு மறுத்தல்’ ஒன்றும் ஒழித்தொழிந்த எட்டும் வேட்கை யுணராததற்குரியன. வழிபாடுமறுத்தல் ஒன்றும் மறுத்தற் குரித்து. மறுத்தெனிகோடலும், வறிதுநகை தோற்றலு மாகிய இரண்டும் உடனபடற்குரியன. முறுவறகுறிப்புணாதலும், முயங்குத லுறுத்தலும், புணாச்சியின மகிழ்தலும், புகழ்தலுமாகிய நான்கும் கூட்ட்த்திற்குரியன வாம்.

இங்ஙனம் புணராத தலைவன, புணர்ச்சியால் வேட்கையிற் குறைபா டினதோ, முன்போலும் வேட்கையுடையதோ என்னும் இரண்டில், வேட் கையிற் குறைபாடுடைய நெனின், தலைவிபிட்டதில் அனபிலனும். என்னை, வேட்கையிறுந் பிறந்த அன்புதலானன நி முன்னின்ற வேட்கையிற் குறைபாடிலனெனின், புணாச்சியாற் பயனினறெனவாம். மறநென்னை யெனின், அன்பும் இயற்கையனபென்றும், செயற்கையன்பென்றும் இர ணவெகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கையனபாவது, ஊழ்வினை வயத்தான

‡ தொல எழு. தொகைமரல், து. கஅ.

‡ ஷெ ஷு. ஷு து. எ.

ஒருவரிடத்து ஒருவர்க்குப் பற்றிய அன்பு, செயற்கையன்பாவது, புணர்ச்சிக்கண் தலைவியிடத்துப் பிறந்த ருணங்களாம் மீறான்றும் அன்பு. ஆதலால், புணர்ச்சிக்கண்குறைந்த வேட்கை இயற்கையன்பினாலும், செயற்கையன்பினாலும் அக்குறைவு நிறையுமாதலான், புணராத முன்னின்றவேட்கையும் அன்பும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்து நிற்குமென்றுணர்க. ஏன்னை,—

† “அதுவே, தானே யவளே தமிழர் காணக்
காமப் புணர்ச்சி யிருவயி னொத்தல்” — என்னும் இறையனார்

அகப்பொருட் சூத்திரத்தில், இருவயினொத்தல் என்பதற்குப் பொருள் புணராத முன்னும் புணர்ந்தபின்னும்மாகிய இரண்டிடத்தும் வேட்கையும் அன்பும் ஒத்திருக்குமென்பது அவ்வரையாற் கண்டுகொள்க. (கக)

இயற்கைப்புணர்ச்சி - முற்றும்.

வன்புறை.

அஃதாவது, தலைவி ஐயுறவழி ஐயுறவுநீரத் தலைவன் வற்புறுத்திக் கூறல்.

அஃது * “ஐயந் தீர்த்தல் பிரிவறி வுறுத்தலென் - நெய்திய வன்புறையிருவகைத் தாகும்.” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் வன்புறை இரண்டுவகைப் படும்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

அணிந்துழி நாணிய துணர்ந்து தெளிவித்தல் எ - து. புணர்ச்சியிடத்துத் தலைவியணிந்த முத்துமாலை முதலிய கொங்கையணி குழலணி இவைகள் வேறுபட்டதனைத் தலைவன் தன் கையினால் வேறுபாடு தீரவணிந்துழி, தலைவி பாங்கியாலணியப்பட்ட வணி இவா கையாலணியும்போது வேறுபடுமென்றும், இவ் வேறுபாட்டைப் பாங்கியறியினை ஐயம் பிறக்குமென்றும், நாணினைளாகி முகம் வேறுபட்டாளாக, அவ்வேறுபாடு தலைவனறிந்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

நாவியுங் காரகி லாவியுந் தோய்குழ னாணியஞ்சேல்
வாவியுந் சோலையுந் சூழ்தஞ்சை வாணன்றென் மாறையயற்
காவியுந் சேலுங் கமலமுங் காட்டுநின் கண்மலரும
ஆவியும் போலினி யூரணி யாக வணிந்தனனே.

இ - ள். மான்மதமுங் கரிய வகிறபுகையுந் தோய்ந்த குழலையுடையாய்! யாணணிந்த அணியால் ஐயுற்று நாணியஞ்சலை; வாவினஞ் சோலை

† இறையனார் அகப்பொருள், து. ௨.

அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. ௧௨.

களுக்கு சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாட்டி வயலிடத்துண்டா
கிய நிலப்போதுங் கயிலுங் கமலப்போதும் ஒப்புக்காட்டும் நினைது கண்டல
ரும், நினைது ஆவியும்போன்ற தோழிமாறணிந்த அணியாக வணிந்தனனாது
லால். எ - று.

நாவி - மான்மதம். புழுக்கு - புழுக்கு ! தோய்தழல் - ஆகுபெயர். தீர்த்
தழல் என்பதுபோல அன்மொழித்தொகை யாகாவோ வெனின், ஆகா.
என்னை, தாழ்த்தழல் என்பது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை. தோய்தழல் அவ்வண்ண மாகாது மற்றுமோ சொல்லு
ளோக்கி நின்றலான் ஆகுபெயராயிற்று. காவி - நிலப்போது. சேல் - கயல்.
இனியா - ஈண்டுத் தோழிமாற. (உ-0)

பெருநயப்புரைத்தல்.

பெருநயப்புரைத்தல் எ - து. மீன்மெ இவன் வருவன்கொல்லோ!
வாரான்கொல்லோ! வென்றெண்ணி முகமவெறுபட்டாளாக, அவ்வேறு
பாட்டைத் தலைவன் குறிப்பானுணராத தனது மிகுந்தகாதலையுரைத்தல்.

*மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில்
என்னாவ் யனன விவளிடை மேலினை கொண்டெழுந்த [டோ
பொன்னு ணணிகொங்கை போலவண டருங்கள் பொய்கையுண்
நன்னு ளாரும்பொரு தாளிரண் டனு நளினங்களே.

இ - ள். நிலையில்லாத உலகத்தினிடத்து நிலைபெற்ற சீர்த்தியையுடைய
தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து வண்கொள் ! என்னவியையொத்த இவ
ளிடைமேல் இரண்டென்னும் எண்ணக்கொண்டெழுந்த பொன்னுணை
ன்னும் பூணையணிந்த கொங்கைபோல, நல்லநாட்கொண்ட அரும்புகள்
ஒருதாள் இரண்டினுந் தாமரைகளை உங்கள் பொய்கைக்கண் கண்டதுண்
டோ? எ - று.

வண்கொள் ! நீர் எவ்விடத்து வாவிகளினுஞ்சென்று எல்லாப் பூக்க
ளையுங்கண் டறிதிரன்றே? அவ்வாவிகளில் ஒருதாள் இரண்டருமீனுந்
தாமரையைக் கண்டதுண்டேல சொல்லுவீராகவென்று கூறியது, வயி
ற்றரோமோகை ஒரு தாளாகவும், முலையிரண்மெ அததாளிலே பிறந்த
அரும்பாகவும், தன் காதலாற் றேன்றியதென்று தன்னயப்புரைத்தவா
றுணர்க. அன்றியும், 'என்னவியன்ன விவள்' என்பதனான் இவன் நீங்கும்
போதில் உயிர்தீங்கும், உடம்பாருவேன என்பது தோன்றலானும், தன்
னயப்புணர்த்தியவா றுணர்க.

சீர் - கீர்த்தி. பொய்கையுண்டோ என்புழி ஏழனுருபு தொக்கு நின்
றது 'வெற்பகத்து வண்டர்' எனக்கூட்டுக. இக்கிளவிக்குஞ் செய்யுளை
வண்டு முன்னிலை யாகப்பாடவேண்டுமென்பது. (2க)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

தெய்வத்திறம்பேசல் எ-து. இங்ஙனங் கூறியுந் தெளிந்திலளால் ஊழ்
வலியினது திறத்தைக் கூறல்.

மன்னிய பார்புகழ் வாணன்றென மாறையின் மாந்தளிர்போல
மின்னிய மாமை விளாபப்தென னேவிதி கூட்டநமமில்
பின்னிய காதற் பிரிபபவா யாரினிய பேரருவி
இன்னிய மாக விளமயி லாடு மிருமபொழிற்கே.

இ - ள். பாரிடத்து நிலைபெற்ற புகழையுடைய வாணனது தென்
மாறவெறியில் வரும் பேரருவி தண்ணுமையாக இளமயிலாடும இப
பெரிய சோலையிடத்து, இன்று மாந்தளிர்போல் ஒளிவிடப்பட்ட அழகை
விளாததுக் காட்டுவதெனனே? விதியானது கூட்டுவக்க நமமுட்பிணித்த
காதலைப் பிரிபபவா யா? ஆதலால், நீ ஐயுறேல் எ - று.

'அருவியின்னியமீக விளமயிலாடும' என்பதனான வெற்பு வருவிக்
கப்பட்டது. 'பாாமனனிய' என் இயையும். மாமை-அழகு; நிறமுமாம்.

† "தம்மி லிருநது தமதுபாத் துண்டற்று

லம்மா வரிவை முயக்கு." —என்னுங் குறளில் அம்மா அரிவை
என்பதற்கு அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவையென்று பரிமேலழகர்
எழுதிய வரையாற் கண்கொள்க.

விளர்த்தல - மனக்கவற்சியால் வெளுத்தல். விதி - ஊழ்வினை. பின்
னிய - பிணித்த. இனி-இன்று. இன்னியம-சாணதெனனுமை. இருண்ம-
பெருமை. பொழிற்கே என்புழி வேற்றுமைமயக்கம். ஏகாரமிரண்டும
ஈற்றைச். தலைவி-முன்னிலையெச்சம். (2உ)

பிரியேனென்றல்.

பிரியேனென்றல் எ-து நீர்க்கணாப்பகங்கொடி வேனிலவெப்பத்தால்
நிறம் வேறுபடலபோல, புணாச்சியினபத்தாற் பெற்றவழகு எம்பெரு
மான் பிரிவென்னுங் கவறசியால் விளாதத வெளுப்பு நீங்காமைகண்ட
தலைமகன் நின்னிற் பிரியேனென்று வற்புறுத்திக் கூறல்.

வண்கொடியேப்மதின மாறாவ ரோதயன் வாண்ணென்றா
எண்கொடியேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேவிரங்கேல
நுண்கொடியேரிடை வணடிமிர பூங்குழ னூபுரத்தாள்
பெண்கொடியேபிரி யேனறரி யேனிற பிரியினுமே

இ - ள் கொடுக்குங் கொடையாற் கட்டிய கொடிபொருந்திய மதிலு
சூழ்ந்த மாறநாட்டில், வரத்தினு லுதையஞ்செய்த வாணனுக்குப் படை
வராயுள்ளா ளெய்து மெண்ணத்தைக் கொடியேனாகிய யான் எய்த நீனைக்
கின், விளாப்புவண்ணமாக நீ யிரங்கற்க விரங்கற்க, நுண்ணிய கொடிபோ
லழகையுடைய இடையையும், வண்கெளரியிரும பூவணிந்த குழியை, பரிபுர
மணிந்த தானையுடைய பெண்கொடியே ! நினனிற் பிரியேன் ; அன்றிப்
பிரியினுங் கணப்போதுந் தரியேனென்று அணங்கினமுன்னே குளுற்றான்.

வண்மைக்கொடி - வண்கொடியென நின்றது. நன்மைநேறி - நன்
னெறியென நின்றாற்போல வண்மை, நன்மை யென்பன பண்புப்பத
மாகலின், ஈற்றுயிர் மெய்கெடுதல அபபதத்திற கியலபெனக்கொள்க.
வண்மை - கொடை. ஈய்தல் - பொருநதுதல். 'வாணனென்றா' என்பது,

‡ “அதுவென் வேற்றுமை யுயாதினைத தொகைவயி

னதுவெ னுருபுக்கெக் குகரம் வருமே.”—என்னும வேற்றுமை

மயங்கியற் சூததிரததால, அது என்னும ஆறனுருடி 'வாணனுக்கு ஒன்றா'
என நான்கனுருபாகப் பொருள்கொள்க.

எண் - எண்ணம். இவ்வ எண்ணம் எனபுழி சுட்டு முற்கவியில் 'விளர்
ப்பதென்னே' என்று கூறினையையான் அவவிளாப்பு வண்ணத்தைச் சுட்
டிற்று. 'இரங்கே விரங்கேல' என்றது அடுக்குமொழி. என்னையெனின,—

“கொல்லல கொல்லல் செயலலங் கொல்ல லெஞ்ஞான்றுஞ்

சொல்லல சொல்லல பொய்ம்மொழி சொல்ல லெஞ்ஞான்றும்

புல்லல் புல்லல் தீநெறி புல்ல லெஞ்ஞான்றும். — என்னும்

இம்மூவடி வெளிவிருதத்ததுள் அடிதோறும் அச்சுப்பொருணமைக்கண்
வினாவுபற்றி அடுக்குமொழி வந்தவாறுபோலக் கொள்க. ஏ - அழகு.
இமிரதல்-முதலுதல். எனனை, —

‡‡ “வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத

தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிரபூதம்” — என்னுங் குறிஞ்சிக்

கலியுள், இமிரதல் வண்டொலிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க

'நுண்கொடியேரிடை' உவமைத்தொகை. 'நுண்கொடி யேரிடை
வணடிமிர பூங்குழ னூபுரத்தாள்' என்புழி உமமைத்தொகை. 'பிரியேன்'

‡ தொல. சொல, வேற்றுமைமயங்கியல், சூ கக.

‡‡ கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, சே. எ.

என்னுங் கிளவியில் 'தரியேன் பிறியினு' என்று கூறியவா மென்னை யெனின், இங்ஙனங் கூறாவிடின் 'பிரிந்துவருகென்றல்' என்று அடுத்த கிளவி வருதலின், பிரியேனென்று முன்சொல்லி உடனே பிரிந்து வருவே னெனக் கூறின், தலைவன் பொய்யெனாத் தோன்றி தலைவியிறந்துபடும். அதனால் பிரியேனென்றல் உடனே பிரிவையும் அறிவுறுத்திக் கூறின் னென்பது. இக்கிளவிக்குப் 'பிரியேன் பிரியினுந் தரியேன்' என்று கூறுவ திவக்கணம். என்னை, —

§ “ மின்னிற் பொலிந்தசெங் வேல்வலத் தான்விழி ஞத்தெதிர்ந்த மன்னாக்கு வாடாங் கொடுத்தெங் கோன்மன்னன் வஞ்சியன் னாய் நின்னிற் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னெடும்பணைத்தோள் பொன்னிற் பசுந்தொளி வாடிட வெனனி புலம்புவதே ” —எனவும்,

§ “ பொன்னார் புனைகழற் பூழியன் பூலந்தைப் பூவழிய மின்னா ரயிலகொண்ட வேந்தன் விசாரிதன் றெவ்ண்டாமைமேல் முன்னாண் முதலறி யாவண்ண நின்ற பிரான்முசிறி

அன்றாய் பிரியேன் பிரியினு மாற்றே னமுங்கற்கவே. ” — எனவும் கூறிய சான்றோர் செய்யுட்களா னுணாக.

இக்கிளவியில் அணங்கொடு குளுந்துக் கூறினுனென்பது. குளுந்ல் செய்யுளிற் கூறிய தில்லையாலெனின், வகாவியலில் § ‘துதித்தே னனைங் கொடு குளுமுற்றேன்’ என்பதனானும், * ‘தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவம்’ என்பதனானும் உணாக. இஃது இக்கிளவிக்கணல்லது கூறு தற்கு வேறோரிட மின்மையான் இங்ஙனங் கூறியதென்றுணர்க.

† “ இலங்கு மருவித திலங்கு மருவித்தே

வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற

சூர்பேணன் பொயத்தான் மலை. ” — எனனுங்குறிஞ்சிக்கலியுள்

குளுநவு கூறியவா றுணாக.

(உக)

பிரிந்துவருகென்றல்.

பிரிந்துவருகென்றல் எ-து. வெளிப்படை. பிரிந்துவருகென் என்னுஞ் சொல் விகாரப்பட்டதெனக்கொள்க.

சென்றே பகைவென்ற திண்படை வாணன் செழுந்தஞ்சைசூழ் நன்றே தருவையை நாடனை யாய்நம தாருயிர்போல் ஒன்றே யென்துணை யூங்குயர் சோலையி னூடொளித்து நின்றே வருவலிங் கேவினை யாடுக நீசிறிதே.

¶ தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. உகூர.

* அகப்பொருள் விளக்கம், வணவியல், சூ. க.

† கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, செ. ரு.

இ - ள். மேற்சென்று பகையைவென்ற திண்ணிய சேனையையுடைய வாணனது வளவிய தஞ்சையைச் சூழ்ந்தவந்து நன்மை தரப்பட்ட வைவையாடு போன்றவனே! யான் ஒருசொல் சொல்லுகின்றேன், அது கேட்பாயாக; நமயிருவாக்கும் அரியவுயி ரொன்றாயதுபோல எனசொல்லும் ஒன்றே; யாதெனின், உவ்விடத்துயர்ந்த சோலையினுள் ஒளிதது கின்று வருவேன், இவ்விடத்து நீ சிறிதுபோது விளையாடுக. எ - று

‘சென்றே பகைவென்ற’ எனறது வஞ்சித்திணைப்பொருள், அது மேற்சென்று பகைப்பொருதல்.

“வெட்சி நீளாகவாதன மீட்டல் கரந்தையாம்

வட்காரமேற் செலவது வஞ்சியா — முடகா

தெதிரூன்றல காஞ்சி யெயிலவளைதத னெச்சி

யதுவளைதத லாகு முழிஞை.” — எனனும வெண்பா மாலையானும்,

‡ “வஞ்சி தானே முலையது புறனே.” —

‡‡ “எஞ்சா மண்ணைச் வேந்தனை வேந்த

னஞ்சுதகத தலைச்சென் நடவகுறித தனறே” —என்னுஞ் சூத

திரங்களானும், பகைவேந்தனை வேந்தன் மேற்சென்றுபொருவது வஞ்சித் திணை மேற்சேறலெனினும், தலைச்சேறலெனினும் ஓசுருமாதலான, ‘சென்றே பகைவென்ற திண்டடைவாணன்’ என்றா.

நன்று - நன்மை. ஆருயிா - அரிய வுயிா. ஊங்கு - சுட்டுநீண்டது.

‘சிறிது’ என்றது காலத்தின்மே னின்றது. காலத்திறசிறிது கணமாத லின் கணப்போது விளையாடுகவென்றவாறாயிற்று. ஆயின், இங்ஙனம் பிரி யின், இவன் அனபிலனும், தலைவியாற்றாளாம், மறநெனனை பிரிந்தவா நெனின், பிரியாவிழின் களவு பிறாகருப புலனும், புலனாகவே, இவன் பெருநாணின் ளாதலால் இறந்துபடுமாதலின், பிரியவேண்டுமென்று கருதிப் பிரிந்தானென்பது. தலைமகள் பிரிவுக்கு இய்யந தாற்றுமோ வெனின், ஆற்றிய. எங்ஙனமெனின், ஆற்றமுமையான இறந்துபட்டுழி எம்பெருமானும் இறந்துபடுமென்று கருதிப் பிரிவினை ஆற்றல வேண்டு மென்று ஆற்றினளாம். (உச)

இடமணித்தேற்றல்.

இடமணித்தென்றல் எ - டுது. தலைவனூர் செய்ததோ அணித்தோ என்று தலைமகள் கவலைப்பட்ட வதனைக் குறிப்பினாலறிந்த தலைவன் இடம் அணித்தென்று கூறுதல்.

‡ தொல. பொருள் புறத்திணையியல், சூ ௬

‡‡ ஷை ஷை ஷை சூ ௭.

மணிபொன் சொரியுங்கை வாணன்றென் மாணற் மருவினர்போல்
தணிபொன் சொரியுந் தடமுலை யாயுயர் சந்தமுந்தி
அணிபொன் சொரியு மருவியெஞ் சார லகத்தவர்தேங்
கணிபொன் சொரியுநின் சாரன்மென் காந்தளங் ஓகயகத்தே.

இ - ளீ. ஏற்றாக்கு மணியும் பொன்னுஞ் சொரியப்பட்ட கையை
யுடைய வாணனது தென்மாறை நாட்டின்கண் உறைவார்போல, தணி
வாகப் பொனபோற் பசுலைநிறத்தைச்சொரியும் பெரியமுலையாய்! நீ இங்ங
னம் ஆற்றாமை கொள்ளவேண்டாம், நின்னுராக் கெட்புமா சேய்த்தன்று,
அணித்தாயிருக்கும், எங்ஙனம் மெனின், உயர்ந்த சந்தனைத் தருக்களைத்
திரையாலெறிந்து அணியணியாகப் பொனனைச்சொரியும் அருவிபொருந்
திய எஞ்சாரலகத்துத் தேனெடுகூடிய வேங்கை நின் சாரலிடத்திருக்கும்
மெல்லிய காந்தப்போதாகிய கையிடத்திலே பொனபோல அலணாச்
சொரியும். எ - று.

‘சந்த முநதி அணிபொன்சொரியு மருவி’ என்றதனால் தீரை வருவிக்
கப்பட்டது. ‘மணிபொன்’ எனபுழி உமமைத்தொகை. தணிதல்-நிறைதல்.
உந்தல் - எறிதல். ‘பொனபோ லலணாச்சொரியும்’ என மொழிமாற்றிக்
கொள்க. ஆதலான, என்சாரலும் நின்சாரலும் அணிததென்றவா ருயிற்று.
என்சாரல் வேங்கைத் தருவால் நின்சாரற் காந்தள பயன்பெற்றாற்போல,
என்னால் நீயுட நீங்காது பயன்பெறுவையென உள்ளுறையுமவம் தோன்றிய
வாறுணாக. இவ்வாறு இடமணித்தென்று கூறிக் தலைவனீங்கும். எவ்வி
டத்து நீங்குமோவெனின், தலைவியாற்றுவாள கொல்லோ, ஆற்றாங்கொல
லோ வென்பது அறிதுமென்று தலைவி காணாததோரணிமைக்கண் தான்
மறைந்திருந்து தலைவியை நோக்கி யிருக்குமெனக்கொள்க. முன்னைய
மூன்றாம் ‘ஐயநதீர்த்தல்’, பின்னைய மூன்றாம் ‘பிரிவறிவுறுததல்’ என்க. ()
வன்புறை - முற்றும்.

தெளிவு.

அஃதாவது, * “தலைவன் மாற்றற் தலைவி தேற்றற்-தெளிவா மென்பர்
தெளிந்திசி னோரே.” — என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் தலைவன்கூறிய சொல்
லைத் தலைவி மெய்யெனத் தெளிந்தாற்றுவது.

எத்துந் தமதுரை தேறிநின் றேனையிங் கேதனியே
வைத்தங் ககன்று மறைநதுறை யாவறி யோகவர
முத்துந் துகிரு மிரங்குந் தரங்க முகந்தெறிந்து
தத்துங் கணாவையை சூழ்தஞ்சை வாணன், நமிழ்வெற்போ.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. கசு.

இ - ள். எத்திறத்தந்தரியேயம் நிற்பிரிவினுமென்று கூறிய தமதுநாயை மெய்யாகத் தேற்றினேனை இவ்விடத்துத் தனியாகவைத்து, அவ்விடத்து நம்மை மறந்து தரித்திரரா, வறியோர் கவர முததையும் பவளத்தையும் ஒலிக்குந் திரையாகிய கையினான் மொண்டு வீசித் தத்துங் கணாபொருந் திய வையை சூழ்ந்த தமிழ்வேற்பார். எ - று.

வறியோர் கவர முத்துந் துகிருந் தினாக்கையாலே முகந்தெறிசின்ற அருளுடைய வையைநதி சூழ்ந்த நாட்டுவெற்பராதலான், இவரும் அரு ளுடையாராய் நம்மைத் தனியே இங்குவைத்து அங்ககன்று உறையாடொன் பது தோன்றி நின்றது

எத்தும் - எத்திறத்தும். 'அகன்றங்கு' என்று இயையும் துகிர் - பவ ளம். இரங்குதல - ஒலித்தல. தரங்கம் - அலை. தத்தல - தாவல். (உசு)

தெளிவு - முறறும்.

பிரிவு முழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது, தலைவிரிந்து போகுழிப போகின்ற தன்மையைக்கண்டு தலைவன் மகிழ்தல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டொத்தொடு சொல்லல்.

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் டொத்தொடுசொல்லல எ - து. தலைவன் புணர்ச்சிக்களத்தினின்றும் பெயாநது போகாநின்ற தலைமகளது செல வைக்கண்டு தன் நெஞ்சத்தொடு சொல்லுதல்.

அகிலேநது கூந்தலொருகையி லேந்தியசைநதொருகை துகிலேந்தி யேநதுந் துணைச்சிலம் பாப்பத் துளிகலந்த முகிலேந்தி பூம்பொழில சூழ்தஞ்சை வாணன்முந ரீர்ததுறைவாய நகிலேந்து பூங்கொடி போற்செல்லு மாணெஞ்ச நமமுயிரோ.

இ - ள். நெஞ்சமே! நமமுயிராய்தோர் வடிவு கொண்டு அகின்புகை யேந்திய கூந்தலை யொருகையி லேந்திக்கொண்டு, ஒருகையிற் றுகிலையேந் திக்கொண்டு அசைந்து, தாளிணையேந்துந் துணைச்சிலம்பு ஆரவாரிக்கத் துளிகலந்த முகிலையேந்திய பூவொடுகூடிய பொழிலசூழந்த தஞ்சைவாண னது கடற்கரையிடத்து, முலையை யேந்து பூங்கொடி நடந்து செல்லல் போற் செல்லும், நீ காண்பாயாக. எ - று.

கூத்தல் முடியாமலும் துஷ்டமாலும் வந்த தென்னைமெனின், புணர்ச்சிக்களதது இருபுழி ஆயக்கூட்டத்தாரா வருவாரொன்றும், வந்தால் களவு புலனென்றுங் கருதி, அவலிடத்து நீங்கிக் குழல்முடிக்கவும் துஷ்டமெனும் நினைத்து வந்தாளென்க. அகில் - ஆகுபெயர். துஷ்டம் - புடவை. துளி - தண்ணீர். நகில் - முலை. நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. ஆல் - அசை. 'காண்பாய்' என்னுஞ்சொல் எச்சமாய் நின்று முடிந்தது. (௨௭)

பாகனெடு சொல்லல்.

பாகனெடு சொல்லல் ௭ - து. தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்த பாகனெடு தலைவி செல்வதைக்காட்டிக் கூறல்.

1. தென்பாற் நிலகமன் னன்றஞ்சை வாணன்றென் மாறையுநீர் வன்பாற் நிரணமுத்த வண்டலின மேலவரு மேதமஞ்சி முன்பாததென நெஞ்சம் வருமவழி பாதது முறைமுறையே பின்பார்த் தொதுங்குதல காணவல வாவொரு பெண்ணணங்கே.

இ - ள். வலவா! ஒரு பெண்ணணங்கு தென்றிசைக்குத நிலகம் போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாடிக் கடற்கரையில வலியபாற்றிரளபோன்ற முததத்தினுன வண்டலம்பாவைசெய்து விளையாடும் ஆயக்கூட்டத்தாரா மேலாகவருங் குற்றமஞ்சி முன்னே பார்த்து, நெஞ்சம்வருகிற வழியை முறைமுறையாய் இருபக்கமும் பாதது, யான வருகின்றேனோ வென்று பின்பாதது நடந்தேகல் காண்பாயாக. ௭ - று.

'பாற்றிரண்முத்தம்' என்புழி உவமைதொகை. வண்டலின் மேல வருமேதம் - ஆயக்கூட்டத்தாரா தானவருகின்ற கோலங் கண்டு ஐயுறுவாரென்னுங் குற்றம்.

வலவன் - தோப்பாகன். 'பெண்ணணங்கு' என்றது பின்மொழி நிலையல். 'அணங்குபோலும்பெண்' என்று பொருள் கூறுக, இதனை 'முன்மொழி நிலையல் என்பாரு முளா, (௨௮)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி - முற்றம்

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

அஃதாவது, தலைவிபிரிந்தவிடதில தலைவன் கலங்கிக் கூறல்.

* "மருளுற றுதைதத மெருளுற றுதைததலென்

நிருவகைத தாகும் பிரிவுழிக் கலங்கல்." — எனனுஞ் சூத்திர

விதியால் பிரிவுழிக்கலங்கல் இரண்டுவகையாகும்.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ ௧௬.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோ வென்றல்.

ஆயவெள்ளம் வழிபடக்கண்டு இது மாயமோ வென்றல் எ - து. தலைவியை ஆயக்கூட்டம்வந்து தீழிபடுதலைக்கண்டு, இவ்வாயத்துள்ளாள் எனனைத் தனித்துக்கடியது எனனமாயமோ வென்று மயங்கிக்கூறுதல்.

சீயங்கொ லோவெனத தெவ்வென்ற வாணன்றென் மரறைவையை, தோயங்கொ லோவெனு நேயநம பாலவைத்துச சோலைமஞ்ஞைத் ஆயங்கொ லோவெனு மாயத்துள் ளாளிவ் வரிவையென்ன மாயங்கொ லோவெஞ்ச மேமணம போலிவகு வநதுற்றதே.

இ - ள். நெஞ்சமே ! தெவ்வாபோகங்களத்திற் பொரும்போது இவன் சிங்கமோ வென்று சொல்லுமபடி. வெற்றியடைந்த வாணனது தென் மாறைநாட்டில் வரும் வையையாற்றினது நீரோவென்று சொல்லப்பட்ட அனபை நயமிடத்திலேவைத்து, சோலையிடத்துலாவும் மயிற்கூட்டமோ வென ஐயங்கொடுக்கும் இவ்வாயக்கூட்டம் வழிபட நடுவே விளங்குகின் றாளாகிய இவ்வரிவை மணஞ்செய்ததுபோல இவருவநது கூடியது யாது மாயமோ ! எ - று.

சீயம் - சிங்கம். தெவ்வு - பகை. தோயமே நீர். நேயம் - அன்பு. மஞ்ஞை - மயில. கொல் நான்கும் ஐயம் ஓகாரம் நான்கும் அசை நிலை. அன்றி, ஓகாரம் ஐயமெனின, கொல் - அசைநிலை.

இங்ஙனம் தலைவிகாணுததோ ரணிமைக்கண நின்ற தலைமகன் ஆயக் கூட்டத்தில் தலைவிசோந்தவுடன், அவா குறுங்கண்ணியும் நெடுங்கோதையும் தளிர்நங்கொண்டுவநது வழிபடுவாரும், குற்றேவலசெய்வாரும், பல்லாண்டுகூறுவாராமாயச் சூழ், தாரகை நடுவண தணமதிபோல இவள் வீற்றிருப்பதைக்கண்டு கூறியவாறென றுணாக (உக)

வாயில்பெற்றுய்தல்.

வாயில்பெற்றுய்தல் எ-து தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் செல்லுமபோது வாய்ப்பாங்கி முகத்தை நோக்கிச் செல்ல அறிநது அவ்வுயிப்பாங்கியைத் தலைவன தூதாகப்பெற்று உயவதாகக் கூறல். வாயில் ணினும், தூது எனினும் ஒக்கும். பக்கத்திற் பிரியாதிருத்தலான பாங்கி யென்று பெயராயிற்று

இடந்தலைப்பாடும், பாங்குநகூட்டமுங் கூறி, மதியுடம்பாட்டில் அறியும் பாங்கியை ணைடறிந்ததாகக் கூறவேண்டிய தெனையெனின், மதியுடம்பாட்டில் வாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்திக் கண்ணியுந் தழையும் ஏந்திச் சென்று உயர்ப்பொருதிய வினாவழிப் பாங்கியை யறிதற்கெனக்

கொள்க. ஈண்டறியாவிடின, இடந்தலைப்பாடு பாங்குக்கூட்டத்தில் அறியு
மிடமின்றும். ஆதலான், இவ்வாயில்பெற் றுயதற்கும், அவ்வாயில்பெற்று
இரவுவலியுறுத்தற்கும் மாட்டேற்றுப் பூண்டென்றுணர்க.

பெருமான் மருந்தொன்று பெற்றனம் யானெஞ்சம் பேதுறல்பார்.
மருமான் வுரோதயன் வானன்றென் மாறை மணங்கமழ்பூத்
திருமான் முகமலாச் சேயரி பாய்கயல் சென்றுசென்றவ
வொருமா னகைமுக மாமல ரோடை யுலாவருமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பாரின்வழித தோன்றி 'வரத்துதிதவனாகிய
வாணனது தென்மாறைநாட்டு மணநாறும் பூவிவிருக்கப்பட்ட திருமகள்
போன்ற தலைவியது முகமலரின்கணுளள செவ்வரிபரந்த கயல்போன்ற
கண்கள் போய்ப் போய்ப் பாங்கியது ஒளிபொருந்திய முகமாகிய மலரோ
டையுள் உலாவிக்கொண்டு வருதலான், நமது பெரிய மாலாகியநோய்க்கு
மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம் இம்மருந்தினுன் அந்நோய்தீரும்,
மயங்கல்வேண்டாம். ஏ - று.

எனவே, தலைவிநோக்குத் தலைவறகு உயிர்ப்பாங்கியை அறிவித்தவாறு
கண்டுகொள்க. 'மருந்தொன்று யாம் அறியப்பெற்றனம்' என இயையும்.
பேதுறல் - மயங்கல். நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. மருமான்-வழித்தோன்றி
யோன். அவ்வழியை வளஞ்செய்தல் இயல்பாதலான் பாரை வளஞ்
செய்வான் எனப்பட்டது. பூமி பாலகன் எனினும் அமையும். 'மருமான்'
என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. திருமானும் கயலும் ஆகு
பெயர். 'சென்று சென்று' என்பது அடுக்கு. அவ்வொருமான் - உயிர்ப்
பாங்கி. அதிகாரம் 'பிரிவுழிக்கலங்கல்' எனவைத்துக் 'கலங்கல்' கூறாது 'உய்
தல்' கூறியது என்னையெனின், 'மருளுற்றுணாததல்', 'தெருளுற்றுணாத்
தல்' என்றிருவகையாற் கூறப்படுமென்று இலக்கணம் குத்திரத்துட் கூற
லான், 'தெருளுற்றுணாததல்' என்னும் இலக்கணத்தாற் கூறப்பட்டது. ()

பண்புபாராட்டல்.

பண்புபாராட்டல் ஏ - து. தலைவியதழகைப் பரிந்துகொண்டாடல்.
பண்பென்று அழகிற்குப் பெயரோவெனின், அழகும் பண்பும் பலவற்றி
னுள்ளும் ஓர் பண்பாதலான அழகு பண்பெனப்பட்டது.

மயலார் களிற்றண்ணல வாணன்றென் மாறையில் வாய்த்தவர்கண்
கயலா மெனிற்கயல் கள்ளங்கொள் ளாகருந் தாழளகம்
புயலா மெனிற்புயல் போதுகொள் ளாவிப புனையிழையார்
இயலா மனத்தையும வேறென்ன பேரிட் டியம்புவதே.

இ - ள். நெஞ்சமே! மயக்கமார்ந்த யானைப் பெருமையையுடைய வாணனதுதன்மாரைநாட்டில் நமக்கு நல்வினைப்பயத்தான்வாய்த்த மடவாரது கண்களைக்கண்களன்று, சூழலையாமெனச்சொல்லின், அக்கவல்கள்கள்எப்பார்வைகொள்ளா, கரிதாய்த் தாழ்ந்த அளகத்தை அளமன்று, புல்லாமெனின், அப்புயல் அலங்காரமாகப் போதுகின்ற புணையா; இவ்விரண்டுப்பிற்கும் அழகின் பெருக்கத்தான் உவமைப்பொருள்களைப் பெயரிட்டுக்கூற இயையாமையான் புணையிழையாரது இலக்கணமாகிய அனைத்துறுப்பையும் உவமப்பெயர்களில் வேறாக என்னபெயரிட முயம்புவது?

எனவே, அழகின் பெருக்கத்தான் அவவுறுப்புகள் தமக்குத்தானே உவமை கூறவேண்டுமென தலலது வேறு பொருள்கள் ஒப்புக் கூறப்படா

மயல்-மயக்கம் வாய்த்தல் - முயற்சியான் எய்தற் கரிதாகிய பொருள் ஓர் காலத்து ஓரிடத்து நல்வினைப்பயத்தான் தானேவந்து எய்துதல். அளகம் - குழல். இயல் - இலக்கணம். இயம்புவது - சொல்லுவது. நெஞ்சம் முன்னிலையெச்சம்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் எ - து. தலையையப் பெற்றாராத் தலைவன் வாழ்த்தல்.

அணியுரு சுடாவிரி சங்குபங் கேருக மாடகமும
மணியுரு தரமனனி வாழிய ரோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
தணியுரு தொழிலொழித தின்பமுந் துன்பமுந் தன்பதமே
பணியும பணியெனக் குப்பயந் தானைப் பயந்தவனோ.

இ - ள். நெஞ்சமே! ஒளிவிரியப்பட்ட சங்கந்தியும் பதுமந்தியும் பூணரமுஞ்செம்பொன்னும் நவமணியுரு கொடுக்க மாறாத நிலைபெற்றுத் தஞ்சை வாணன்வெற்பில், மற்றத்தொழில்களெல்லா யின்பமுந்துன்பமு மாதவின் தாழுந்தொழிலென்று அவற்றை யொழித்து, எஞ்ஞான்றும் இன்பந்தருவதாய் தன்னுடைய பாதத்தைப் பணியுருதொழிலே, எனக்குக் கொடுத்தானைப் பெற்ற தாயுந்தந்தையும என்னு மிவாகள் பன்னாளும வாழியா. என்று

அணி - பூணரம். சுடர் - ஒளி. சங்கு - சங்கந்தி. பங்கேருகம் - பதுமந்தி 'சங்குபங்கேருகம்' என்புழி உமமைத்தொகை. ஆடகம் - பொன். மணி - நவமணி. ஓகாரம் - அசைநிலை. தணிதல் - தாழ்த்தல். பணியும் பணி - வணங்குந்தொழில். பயததல் - கொடுத்தல். பயந்தவர் - இருமுதுகுரவர். 'இன்பமுந் துன்பமுந் தணியுருதொழில்' எனவும், 'அணியு மாடகமு மணியும்' எனவும் இவையும. உம்மைகள் எண்ணின்கூண் வந்தன.

கண்படைபெறது கங்குளேதல்.

கண்படைபெறாது கங்குளேதல எ - து. அன்றிரவில் தலைவிதந்த வேட்கையான் துயிலபெறாது கங்குற்காலதது நொந்துகூறல்.

வாமக் கலையல்குளீ வாணுத லாதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நாமக் கலவி நலங்கவா போது நமக்களித்த
காமக் கனலவா கையகல காலேக் கடுமபனிகூர்.
யாமக் கடலகத் துநதணி யாதினி யென்செய்துமே

இ - ள். நெஞ்சமே ! தஞ்சைவாணன் வெற்பில், நாம முன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில இன்பங்கொள்ளுமபோது, அழகுபொருந்திய மேகலை சூழ்ந்த அலகுலையும், ஒளிபொருந்திய துதலையுமுடைய குழலா நமக்குக்கொடுத்த வேட்கைக்கனல உள்ளடங்கியிருந்து, அவா பிரிந்தவிடத்து கடிய பணி மிகுந்த இரவாகிய கடலின்கண் மூழ்கியுந தணியாது, இன்று எனசெய்யக் கடவோம் ! எ - து.

வாமம் - அழகு கலை - மேகலை நலம் - ஆகுபெயர். கவர்தல - கொள் ளுதல். கையகல - பிரிதல் யாமம் - இடையிரவு. உம்மை - சிறப்பு. இனி - இன்று. நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (கரு)

‘ஆயவெள்ளம் வழிபட க்கண்டு இது மாயமோவெனறல்’ ஒன்றும் மருளுறறுததல், ஏனைய நான்கு ‘தெருளுறறுததல்.’

பிரிவுழிக்கலங்கல - முற்றும்.

காட்சி’ முதலாகக் ‘கண்படைபெறது கங்குளேதல்’
ஈறக்கூறிய கிளவி முப்பத்து முன்றும் முதலுள்
நிகழ்ந்ததெனக் கொள்க.

இடந்தலைப்பாடு.

அஃதாவது, இயற்கைப்புணாச்சி புணாந்த தலைவன் மற்றைத்தினத தில் அவ்விடத்தேவரது தலைமகனைக் கூடுதல்.

* “தெய்வந் தெளிதல கூடல் விடுதலென் றிவ்வோ மூவகைத் திடநதலைப் பாடே.” — எனனுஞ் சூத்திர வகையால் இடநதலைப்பாடு மூவகைப்படும.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல்.

தந்ததெய்வந் தருமெனச்சேறல எ - து. முன் இயற்கைப்புணாச்சியில் அவனை தந்தவிதி இன்னும் அவ்விடத்திற் சென்றால் தருமெனச்சேறல்.

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், சூ ௧௮.

மன்றம் பொதியினு மாயில் சேர்தஞ்சை வாணன்வெற்பில
தூன்றம் புயலினுஞ் சோலையின் வாய்ச்சுற வுக்குழையைச்
சென்றாந்து சேலவிழி மின்னை முன்னுட்டநத தெய்வமக்
கின்றத் தருநெஞ்ச மேயெழு வாழியிங் கென்னுடனே.

இ - ள். • மன்றினிடத்தும் பொதியினிடத்தும் பெரிய மயில்சேருந்
தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்தது, புயல் நெருங்கிய இளஞ் சோலையினிடத்தது,
மகரக் குழையைடபோய்த தள்ளுங் கெண்டைபோலும் விழியைட்டைய
மின்னை நெருநல் தந்தவிதியானது நமக்கின்றுஞ்சென்றால் தருமாதலான்,
என்னுடன் ஒருப்பட்ட டெழுவாயாக. எ - று.

மன்று - ஊக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கத் திண்ணையோட்டிற்குக்
மரத்தடி. பொதி-அம்பலமாய எல்லாருங்கூடியிருக்குங்கூட்டம், என்னே, —

திருமுருகாற்றுப்படையுள் † “மன்றமும பொதியினுங் கருதுடை நிலை
யினும்” என்பதனாற் காண்க.

மாமயில் - ஊரில்வளர்ந்த பெரியமயில். ‘புயல்தூன்றம்’ என இயை
யும் சுறவுக்குழை - மகரக்குழை உந்தல் - தள்ளுதல். சேல்விழி - உவ
மைததொகை. மின் - ஆகுபெயர் தெய்வம் - விதி வாழி - முன்னிலை
யசை. (நசு)

முத்துக்காண்டல்.

முத்துக்காண்டல் எ - து. முத்துபோலக்காண்டல்.

மருவாய நாப்பண் மயிலுரு வாய்நென்னல் வாணன்றஞ்சைத்
தருவாய்த் தழைகொய்து தண்புனங் கீத்துத் தடங்குடைந்நு
திருவாய் மலர்ந்து சிலம்பெதிரா கூயினொருர் தெய்வதப்பெண்ணு
உருவா மொருதனியே யெரின்ற தாலென் னுயிர்க்குயிரே.

இ - ள். நெஞ்சமே! நெருநல் பொருந்திய ஆயக்கூட்டத்து நடுவே
மயிலின்வழிவாக இற்றைப்பொழுது வாணனது தஞ்சைச் சோலையிடத்
துத் தழைகொய்து, மழைபெய்தலாற் குளிராத புனங்காத்து, வாவியில் நீரா
டி, திருவாய்திறந்து மலையெதிராகூவி, ஒப்பற்ற தெய்வப்பெண்ணுருவாய்,
ஒப்பற்றதனியே யென்னுயிராகுயிரா நிறைது, காண்பாயாக. எ - று.

ஆயநாப்பண் - ஆயக்கூட்டத்து நடு. தரு - சாதியொருமை. தடம் -
வாவி. சிலம்பெதிரா கூவுதல் - ஓர்விளையாட்டி. ஆல் - அசை. நெஞ்சம் -
முன்னிலையெச்சம். (நடு)

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிராசோலை.

முயற்சிகள்.

முயற்சிகள் எ - து. புணர்த்தல்.

மானு கரன் றஞ்சை வாணன் வரோதயன் மாறையன் னான்
தானுவி நின்றலர் தாமரை யேய்த் தடமலர்வாய் .
ஆன தொழுகுசெந் தேனல்லி மேவு மரசவன்னம்
பானு கிடைப்பது வேபுன்ன பான்மை யிருவாக்குமே.

எ - னு, மானத்துக்குப் பிறப்பிடமாய் வரத்திலுதித்த தஞ்சைவாண
னது மாறைநாடுபோலவான் வாவியினின்று மலாந்த தாமரை ; அவ்வாவித்
தாமரையிடத்து நீங்காமலொழுகுஞ் செந்நெய்யுடைய அகவிதழின்கண்
மேவியிருக்கும் அரசவன்னம் யானாயினேன ; இத்தன்மை யிருவாக்குங்
கிடைக்கத்தக்கதோ ! ஏ - று.

எனவே, ஊழ்வினைப்பயத்தானன்றி முயற்சியாற் கிடைக்கத்தக்கதோ
வென்றவாறாயிற்று. 'மானுகரன்' 'வரோதயன்' இவ்விரண்டும் வடசொன்
முடிபு ; வினைமுற்று வினையெச்சமாய்த் திரிந்தது தான் - சந்தவின்பப்
பொருட்டி. ஆவி-வாவி. ஆனது - நீங்காது. அல்லி-அகவிதழ். ஆ-அதிகசயக்
குறிப்பு. கிடைப்பது-அரிதாகிய பொருள்வாய்ப்பது. ஏகாரம்-ஈற்றசை. ()

புகழ்தல்.

புகழ்தல் எ - து. தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்துகூறல்.

அரும்பா மளவீற் றனத்தொடொவ் வாயல ராமளவில
கரும்பா மொழிவத னத்தொடொவ் வாய்களி யானைசெம்பொன்
தரும்பாரி வாணன் மறித்தஞ்சை யான்றரி யாரின்முன்செய்
பெரும்பாவ மலலது நீரகின்ற பேறல்லி பெற்றிலையே.

இ - ன். அகவிதழையுடைய தாமரையே ! நீ அரும்பாகுங்காலம் கரும்
பையொத்த மொழியையுடையானது தனத்துக்கொப்பாகாய் , அலராகுங்
காலத்து முகத்தொடொப்பாகாய் ; களித்தயானையுஞ் செம்பொன்னும
நாவலர்க்குத்தரும் பாரியென்னும வள்ளலுக் கொப்பான தமிழ்த்தஞ்சை
நகரையுடைய வாணனுக்குப் பகைவரைப்போல முன்செய்த பெருமபாவ
மலலது, நீரிலே தவப்பேறுபெற்றிலையாயினே. ஏ - று.

எனவே, தலைவியைப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று. தனம் - முலை. வதனம் -
முகம். † பாரி - ஓர்வள்ளல். தரியார் - பகைவா. அல்லி - அண்மைவிளி ;
ஆகுபெயர். (௧௭)

† பாரி இன்னொன்பதனைச் சிறுபாணுற்றுப்படையுள் "கரும்புண -
நறுவ் யுறைககு நாக நெடுவழிச - சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய -
பிறங்குவெள ளருவி வீழுஞ் சாரம் - பறம்பிற் கோமரின் பாரியும்" என்
றதனாலும், அதற்கு நீச்சினுக்கினியிற் கூறிய வுரையானு முணர்ச்சி.

இடந்தலைப்பாடு.

ஆய் தாயித்தல்.

ஆயுத்தய்த்தல் எ - து. ஆயக்கூட்டத்தத் தலைவியைச் செலுத்தல்.

மேவிக் கலைக்கட லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவருதென
ஆவிக் கமலத் தமரன்ன மேசின் னயிலவிழிபோல்
வாவிக் கயலுக ஞந்தஞ்சை வாணன் வரையினுடன
கூவிக் கயங்குடை நினகுயி லாயங் குறுகுகவே.

இ - ள். கலையாகிய கடலின்மேலி, என்னறிவாகிய மீனையுண்டுபோய்
மீண்டுவந்து, என்னுயிராகிய கமலத்திற் குடியாக வமர்ந்திருக்கும் அன்ன
மே! நின்னுடைய கூரிய கண்போல வாவியிற் கயல்கள் புரளுந் தஞ்சை
வாணன் மலையில் எதிர் கூவிக் கயத்துட்குளித்தது வினையாடும *நின்னுடைய
குயிற்கூட்டம்போன்ற ஆயக்கூட்டத்திற் கூடுக. எ - று.

‘கலைக்கடல்மேலி’ என மாறுக. புலன் - அறிவு. கலையைக் கட-
லாகவும், புலனை மீனாகவும், அதனை யுண்ணுந் தலைவி அன்னமாகவும்,
அவ்வன்னமிருக்கும் உயிராகமலமாகவும் உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. ‘மீண்டு
வந்து’ என்பதனால் போய் எனறசொல வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கைப்
புணர்ச்சி புணர்ந்து, இடந்தலைப்பாட்டில் வந்தமையால் போய் மீண்டு வந்-
தெனக் கூறியது.

அயில் - கூர்மை, விழி - கண். ‘வாவி’ என்பழி எழுநூறுப் தொககது.
கயல் - மீன். ‘கயல்போலவிழி’ என்னது, ‘விழிபோற்கயல்’ என்றது,

“பொருளது புணாவே புணர்ப்போன் குறிப்பின

மருள வருஉ மரபிற் றென்ப.”— என்னும் உவமவியற்குத்திரத்
தான் இன்னதுபொருளென்றும், இன்னது உவமையென்றுங் கூறத்தக்க
தலை. பொருளும் உவமமும் புணாக்கும்புலவனால் எவ்வாறு செய்யப்பட்ட
தோ அவ்வாறியையுமென்று கொள்க. இதனை இயலுடையார விபரீத
வுவமையென்ப. உகருதல் - பிறழ்தல். ‘அலாததேன் குதிக்க வாவிக்
கயலுகளும்’ என்று பாடமோதுவாருமுளா. லா - மலை. உடன்கூவுதல் -
எதிர்கூவுதல். குடைதல் - குளித்தல். நயிலாயம் - உவமைத்தொகை.
குறுகல் - கூடுதல்.

‘தந்ததெய்வம் தருமெனச் சேறல்’ ஒன்றும் தெய்வம் தெளிதற்
குறித்து. ‘காண்டல்’, ‘முயங்கல்’, ‘புகழ்தல்’ மூன்றும் கூடற்குரிய.
ஆய்த்துய்த்தல்’ ஒன்றும் விடுத்தற்குறித்து. (நஅ)

இடந்தலைப்பாடு - முற்றும்.

இரண்டாநாள் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடினொன்றுணக்க.

பாங்கற் கூட்டம்.

அஃதாவது முன்றாள் பாங்கனற் கூடுங் கூட்டம்.

* “சாத்தல் கேட்டல் சாற்ற வெதிர்மறை
நோதல் கூடல பாங்கற் கூட்டலென்
ரூங்கெழு வகைத்தே பாங்கற் கூட்டம்.”—என்னுஞ் சூத்திர
வகையாற் பாங்கற்கூட்டம் எழுவகையினையுடைத்தென்பது.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்.

தலைவன் பாங்கனைச்சாத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வேட்கைநோய்
பாங்கனாலுணராத தீராதென்றெண்ணிப் பாங்கனைச்சாத்தல்.

புனையாழி யங்கைப் புயலவளா பாறகடற் பூங்கொடிவாழ்
மனையா கிபதஞ்சை வாண்ணொன னொன மற்றிங்ஙனே
இனையா தெழுமதி நன்னெஞ்ச மேநமக் கின்னுயிரோ
அனையா னருட்புன லாலனங் கானல மாற்றாதற்கே.

இ - ள் நல்ல நெஞ்சமே! நமக்கினிய உயிர்போனற உயிர்ப்பாங்கன்
அருட்புனலாற காமாச்சினியை யவிததற்கு, சக்கரத்தை யணியும் அழ
கிய கையினையுடைய புயலபோனற திருமால் கணவளரும பாற்கடலைப்
பிறந்தகமாக வுடைய பூங்கொடிபோனற திருமகட்கு வாழ்க்கை மனை
யாகிய தஞ்சைமா நகரையுடைய வாணனுக்கு ஒனனாபோல இவ்விடத்
தில் வருந்தாது, அவன் பக்கந்தேர எழுவாயாக. எ - று.

‘ஆழி புனை’ எனமாறுக புயல் - மேகம். ‘ஆழியங்கைப்புயல்’
என்பதும், ‘பாறகடற் பூங்கொடி’ என்பதும் சிறப்புருவகம். ‘பூங்கொடி
வாழ்மனை யாகிய தஞ்சை’ எனவே திருமகள் பிரியாத தஞ்சையென்
ருயிற்று. ஒனனா - பகைவா. மற்று - அசை. இனைதல் - வருந்துதல்.
மதி - முன்னிலையசை. அருட்புனல் - அருள் நீர். அனங்கானலம் - காமாக்
கினி; வடசொன்முடிப்பு. (கக)

பாங்கன் தலைவனை உற்று வினாது.

பாங்கன் தலைவனையுற்றது வினாதல் எ - து. பாங்கன் தலைவன துள்ள
முற் தோனும் வாடிய வேறுபாட்டைக்கண்டு நினக்கு இவ்வேறுபா றிற்ற
காரண மெனனவென்று வினாதல்.

வலம்புரி போற்கொடை வாணன்றென் மாறை மழ்வனர்பூஞ்
சிலம்புறை சூர்வந்து தீண்டின போலொளி தேம்பியிவ்வா
றுலம்புனை தோளுகின் னுள்ளமும் வாடி யருகிநின்று
புலம்புவ தென்னைகொல் லோசொல்ல வேண்டும் புரவலனே.

இ - ள். புரவலனே ! சங்கநிதிபோற்கொடுக்குங் கொடையையுடைய
வாணனது தென்மாறை நாட்டினக னுள்ள முகில் கண்வளரும் பொலி
வினையுடைய சிலம்பி லுறையுஞ் சூரொணனுந் தெய்வப்பெண் தீண்டியது
போல, நின் திருமேனி ஒளிதேயந்து திரண்ட கலுப் புணந்தா லொக்
கும் நின்னுடைய தோளும் உள்ளமும் வாடி யருகிநின்று இவ்வாறு புலம்
புவதெனறோ ? சொல்லவேண்டும். எ று.

வலம்புரி - ஆகுபெயர். மழை - முகில் வளர்தல் - கண்வளர்தல்.
பூ - பொலிவு சிலம்பு - மலை. சூர் - ஓர் தெய்வப்பெண். தேம்பல் - தேய்
தல். † “தேம்பலருசிறிடை ஈங்கிவ டங்கனிவாய்” என்றார் பிற்கும்.
உலம்-திரண்டகல். ‘இவ்வாறு’, ‘கொல்லோ’ என்பன அசைநிலை. (௪௦)

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு வினாவிய பாங்கற்குத்
தலைவன் தனக்குற்ற வேறுபாட்டின காரணத்தைக் கூறல்.

மலைமுழு துங்கொற்றம் வைக்கின்ற வாணன்றென் மாறைநன்பர்
சிலைமுழு துஞ்சுற்று முற்றுமெய யாநிற்பச் செங்கிறததே
கொலைமுழு துங்கறற கூரிய வாளி சூளிப்பவினறென
கலைமுழு துமபட்ட தாலொரு மானமுடிக் கண்ணியிலே.

இ - ள். என்முசையின் மலைமுற்றும் வெற்றிக்கொடியை வைக்கின்ற
வாணன தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற பாங்கனே ! புருவமாகிய சிலை
முழுதும் சுறாக்கிய திசைமுற்றும் எய்யாநிற்ப, கொலைத்தொழின் முற
றுங் கற்ற கண்ணகிய கூரியவாளிகள் எனது செவ்விதாகிய நெஞ்சிடத்
திலே மூழ்க, அப்போது என்னெஞ்சி லிருக்கின்ற கலையறிவு முற்றும் ஒரு
பெண் வைத்த தலைக்கண்ணியிறபட்டது. எ - று.

‘மலைமுழுதுங் கொற்றம்.’ எனவே என்முசைக்கும் அவாய்சிலையான்
வந்தது. கொற்றம் - ஆகுபெயர். சிலை - ஆகுபெயர். உலகிற் சிலை நடு
நிலையி லெய்யும் ; இச்சிலை அவ்வாறன்றிச் சிலைமுற்று மெய்யா நின்ற
தென்று கருவிகருத்தாவாகக் கூறியது, விற்போனறுந் திசையிலன்றித்
திசையெட்டினும் எய்கின்றமையான். சுறாக்கிய திசைமுற்றும் என்றது,
என்திசையினும் இருந்துவரினுந் தைப்பது நெஞ்சிடத்தேயனக்கொள்க.

† திருக்கோவையார், செ. கக.

சென்றும். - மார்பு. கொலை மூற்றும். - கொலைத்தொழின் மூற்றும். வானி - ஆகுபெயர். குனிப்ப - மூழ்க. கலை - ஆகுபெயர். ஒரு மானுக்கு முடிபேர்பட்ட கண்ணிலே கலையெல்லாம் பட்டதென ஒருபொருள் தோன்றியவாறு காண்த. ஆல்-அன்ச. கண்ணி - விவங்குகள் புட்களனுதப் படுத்தங் கருவிக்கும், மாதர் குழலிற்குநிங் குறுங்கோதைக்கும் பொதுவாக னான், இவ்விரண்வெகைப் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. (சக)

கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

கற்றறிபாங்கன் கழறல் ஏ - து. வேதாசகம் புராணம் யாவுங்கற்றறிந்த பார்ப்பனப் பாங்கன் இடித்துக்கூறல். இடித்துக்கூறல் - உறுதிச்சொல் லுரைத்தல்.

தருகற் பகமன்ன சந்திர வாணன் நடஞ்சிலம்பில் முருகக் கடவு ளனைய்வெற் பாமுகி லுமபிறையுஞ் செருகக் கிளர்வரை வந்தவொர பேதைக்குள் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை நீதகு மோமற் றுனக்கிதுவே.

இ - ள். இரவலர் யார்வந்து கேட்பினும் கேட்பவை பெல்லாங் கொடுக்கங் கற்பகத் தருவையொத்த சந்திரற்கு மகனாகிய வாணனது சிலம்பிலிருக்கும் முருகக்கடவுளை யொக்கும் வெற்பனே ! நீமுதிலும் பிறையுஞ் செருகும்படி யெழுந்த வரையிடத்தில் வந்த ஓர் பெண்ணுக்கு நின் சிந்தையெல்லாம் உருகக் கலங்கினை, உனக்கிது தகாது. ஏ - று.

சந்திரன் - வாணனுக்குத் தந்தை. தடஞ்சிலம்பு - பெரியமலை. செரு கல்-செருகுதல். †“ துவரமுடித்த துகளறுமுச்சிப் பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்-டுளைப்பூ மருகின்.” எனத் திருமுருகாற்றுப்படையுள் செரீஇ என்பதற்குச் செருகி யென உரைக்கறியவாறு கண்டுகொள்க. திளர்தல் - எழுதல். வரை - மலை. ஓகாரம் - எதிர்ப்பறை. மற்று - அசை. 'இது தருமோ' என இயையும். (சஉ)

கிழவோன் கழற்றெநீர் மறுத்தல்.

கிழவோன் கழற்றெநீர் மறுத்தல் ஏ - து. பாங்கன்கூறிய கட்டுரை னாய் தலைவன் மறுத்துக்கூறல்.

மாலாய் மதம்பொழி மாதங்க வாணன்றென் மாறையன்னார் சேலார கருங்கண்ணுஞ் செங்கனி வாயுஞ் சிறியநுணனோ தூலார் மருங்கும் பெருந்தன பாரமு தும்மையன்றி மேலா னவருங்கண் டா லுரை யாரிந்த வீரங்களே.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரவகுன்றம்.

இ - ள். மயக்கமாய் மதத்தைப்பொழியும் வாரணத்தைப்பெயர்வானது தென்மாறையாடு போல்வாரது சேல்போன்ற கருங்கண்ணம் செங்கனிபோன்ற வாயும், சிறுமையாகிய துண்ணிய வழங்கிய தூல்போன்ற இடையும், பெரிய தனபாரமும், கண்டார் நெஞ்சினையுருக்குத் தன்மையில் வலியவென்பதனை யெளியவாகக் கூறினார்; துடிமையுன்றி மேலான வருங் கண்டரூனாயார்கள் இத்தன்மையாகிய வீரமொழிகள். எ - று.

எனவே, நீருங் காணாதன்மையால் இவ்வாறு கூறினீர் என்று கூறிய வாராயிற்று. மால் - மயக்கம். வாரணம் - யானை. சேல் - கயல். 'செங்கனிவாய்' என்பழி உவமைதொகை. ஏர் - அழகு. 'மேலானவருமீ' என்பழி உம்மை சிறப்பும்மை, ஏனைய எண்ணினகண் வந்தன. ஆகீ என்பது ஒப்பு. பாங்கன் - முன்னிலையெச்சம். (சக)

கிழவோற்பழித்தல்.

கிழவோற்பழித்தல் எ - று. அவ்வாறு கூறிய தலைவனைப் பாங்கன் பழித்துக் கூறல.

சூரார் சிலம்பிற் சிலம்பிமென் னூல்கொண்டு சுற்றவேற்றிப் போரரா களிது புலம்பினைந் தாங்கொரு பூவைகொங்கை வாரா லீண்ப்ப வருந்தினை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பா ஓராழி சூழல கத்தெவ ரேகின்னை யொப்பவரோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிலிருப்பவனே! சூர்பொருந்திய மலை யினிடத்துச் சிலம்பியானது மெலவிய தூலைக்கொண்டு சுற்ற, மாற்றார் படையிலே வெற்றிப்போர் செய்கின்ற யானையானது புலம்பி நைந்தாற் போலும், ஒரு பெண்ணினது வார்பொருந்திய கொங்கையாலிணைப்பீர் வருந்தினை; ஆதலால், ஒப்பற அழிசூழந் வலகததில கின்னை யொப்பாவார்யார்? எ - று.

சூர் - தெய்வப்பெண்களிலோர்சாதி. சிலம்பு - மலை. சிலம்பி - சிலந்து, களிது - யானை. ஆங்கு - உவமையுருபு. பூவை - பெண். 'வார்க்கொங்கை' என மாறுக. ஆழி - கடல். 'சிலம்பி மென் னூல கொண்டு சுற்றவெற்றிப் போராகளிது புலம்பினைந் தாங்கு' - அந்நூற்றளையே நீங்கிவருதற்கரிதாய்ச் சங்கிலித்தனைக்கு நிலலாது அதன் வலியிழந்து புலம்பி நைந்தாற்போல. கடல்போல் வருகின்ற காவ்வகைப் படையும் வென்று மனத்திற் கலங்காத வீரம் ஒரு பெண்வேட்கையாற் கலங்கி வருந்தினை, இன்னை யொப்பா ார்யார்? - எனக்குறிப்பீர் பழிப்புத்தோன்றியவா. றுணர்க, . (சக)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற் கருமைசாற்றல்.

கிழவோன் வேட்கைதாங்கற் கருமைசாற்றல் எ - து. தலைவன் நீ பழிக்கின்ற என்னுள்ளந் தேறுதற்கு வேட்கை என்னால் தாங்கமுடியா தென்று கூறுதல்.

பொறைகொண்ட தாமரைப் போதன்ன கொங்கையும பொங்கரிசோ, கறைகொண்ட வாள்ளை கண்களுங் கொண்டொரு கன்னிதெவ்வைத், திறைகொண்ட வாணன் செழுந்தஞ்சை சூழுஞ் சிலம்பினினை, நிறைகொண்ட வாதறி யாதிக ழாநிறறி நீயு நின்றே.

இ - ள் பாரங்கொண்ட தாமரை முகையன்ன கொங்கையும், மிகுந்த வரிப்பொருந்திய மாற்றாபப் பொருது அவருடற்கருதிக் கறைகொண்ட வாணையாதத கண்களுங்கொண்டு ஒரு கன்னியானவள், பகையைத் திறைகொண்ட வாணனது செழுமையாகிய தஞ்சை மாங்கனைச்சூழுஞ் சிலம்பிடத்து, இன்று எனனுடைய நிறையைக் கவாநதவாறறியாது, நீயம எனமுன்னின்று இகழாநின்றாய், யானெனசெயவேன ! எ - று.

பொறை - பாமம். போது - முகை.

† “கூலை யருகிப் பகலெல்லாம் போதாதி
மாலை மலருமிந் நோய்.” — என்பதனா னுணர்க.

பொங்குதல் - மிகுதல் அரி - செவ்வரி, கறை - இரத்தம். தெவவு - பகை. திறை-வெற்றி நிறை-அறிவு. நிறையோரப்புகக்கடைப்பிடியென்னும மேன்மக்கள் குணங்களுள் ஓரகுணம்.

அஃதாவது, மனத்தின்கண் பிறாறியானை யடக்கத்தக்க காரியத்தை யடக்குதல். நிறை யெனப்படுவது மறை, பிறாறியானை யென்றார் பிறநும். நீயும் என்னும் உம்மை - சிறப்புமமை. பாங்கன் - முன்னிலையெச்சம்.

(சுரு)

பாங்கன்தன்மனத்தழங்கல்.

பாங்கன் தன்மனத்தழங்கல் எ - து. அதுகேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் ஆற்றாறு இவ்வாறு கூறினால் யான அதற்குத்தான் என்சொல்லவேனென்று *தன்னுள்ளே யிரங்குதல்.

சீதள வாரங் கமழ்தஞ்சை வாணன்றென் பாரையன்னுள்
காதள வாவெங் கடுவள வாவொளிர் காவியநதனை
போதள வாவிழி யென்னுமென னுசைப புறத்தளவா
சூதள வாமுலை யென்னுமென் னுமினிச் சொல்லுவதே.

† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௭.

இ - ள். எம்பெருமான்! குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனங் கமழப்பட்ட தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாடுபோல்வானது கண்களைக் காதினாலும் அளவிட்டறியப்படா, வெவ்விய விடத்தினாலும் அளவிட்டறியப்படா, விளங்கப்பட்ட அழகிய குளிர்ந்த நீலப்போதினாலும் அளவிட்டறியப்படா, என்று சொல்லும்; முலையை மலைபோல் வளர்ந்த என்னையிடத்தும் அளவிட் டறியப்படா, வல்வினாலும் அளவிட் டறியப்படா, என்று சொல்லும் ஆதலால், நெஞ்சமே! நாம் இன்று சொல்லுவதென்? எ - று.

ஆரம் - மைந்தரும் மாதரும் மாப்பினும் முலையினும் பூசஞ் சந்தனம். கடு - விடம். காவி - நீலம். 'அநதண காவி' என மாறுக. புறம் - இடம். குது - வல். இனி - இன்று. அளத்தல் - அறிதல். அளவா - அறியப்படா.

காண்தக் கடந்துபோதலான் 'காதளவா' என்றும், கடு உண்டாராகக் கொல்லும் அவ்வாறன்றிக் கணடாராகக் கொல்லுதலான 'கடு வளவா' என்றும், காவிப் பூவிற்குப் பார்த்தறியுங் குணமினமையின் 'காவியநதண போதளவா' என்றுங் கூறியது.

‡ "காணிற் குவளை கவிழநது நிலனேக்கு
மாணிழை கண்ணெனவவே மென்று."— என்னுங் குறளினுங்
காவிக்குக் கண்டறியுங் குணமின்மை யுணாக.

ஆசையினும் முலைபெரிதாகலான் 'ஆசைப்புறத்தளவா' என்றும், வட்டநகொண்டு குவிந்து வண்ணம் பொதிநதிருத்தலான் 'சூதளவா' என்றங் கூறியது. 'என்னும்' எனப் திரண்டிம இறுதிவிளக்கு நெஞ்சம்-முன்னிலை யெச்சம்.

(சுசு)

பாங்கன் தலைவனோடழங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

என்மே லறைவதி யானிங்கு நின்செவிக் கெனசொல்லெல்லாம்
வன்மே லடா கொங்கை காரண மாய்ததஞ்சை வாணனவெற்பா
கன்மே லறைகின்ற மெனமுளை போலுங் கடலவெதுமபில
தனமேல விளாவவுண டோதரை மேலொரு தண்புனலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபனே! பேரின்பத்திற்குரிய நீ இசுகிற் நிற்பத்திற்கு இததன்மையனாதல் தகாதென்று, சூதின்மேற்பகை நெருங் குங் கொங்கையின் யுடையாள் காரணமாக, இங்குக்கூறும் எனசொல லெல்லாம் நின்காதுக்குக் கல்லினமே லறைகின்ற மெல்லியமூங்குவின் முளை போலு மாயின, யான மேற்சொல்லுமா நியாது? கடல வெப்பமுநின்

‡ திருக்குறள், கே. கககசு.

அறைதல் - சொலுதல், 'யானென் மேலறைவது' என மாறுதல் - குது. அடாதல் - நெருங்குதல். கோங்கை - ஆகுபெயர். அறைதல் - அடித்தல். முனை - மூங்கில். வெதுமபல - வெப்பமுறல். அன் - அடிச்சந்த நோக்கிவந்தது. தரை - பார், புனல் - நீர். (சுள)

எவ்விடத் தெவ்வியறமென்றல் எ - து. எம்பெருமான இவ்வாறுகூறி
பு - ஆற்றாளுநர் இன்னதனால் தலைவியைக் கூடாதொழியின இறந்துபடு
மென்றுதேறி, தலைவனை நோக்கி நினனாறகாணப்பட்ட ஒரு எவ்விடத்து
எவ்வியலைபுண்டயதென்று வினாவுதல்.

இ - ஷா. நின்றாறு காணப்பட்ட முகத்தில் அம்புபோன்ற கண்ணிரண் டையாக்கு இருப்பிடம், பெருமை பொருந்திய கடலகத்திற பிறந்த தாமனாயோ? பகைவா தமக்கு மகநாளிலவந்த சனியையொக்கும் சந்திர வாணன தெனமாறற வெற்போ? உழும் எப்பெயலிற்பிணித்த நுகத்தின் நடுபேரான தலைவனே! அவாக் கிலக்கனம் யாது? அறிய எனக்குச் சொல்வாயாக, ஏ - று.

மகத்திற் சனிவருங்கால் உலகிற் நீமைபயத்தலால் ' அடையா தமக்கு மகத்திற் சனியனன, சநிரவாணன' எனக்கூறியது, † “ மகத்திற் பக்கதோர சனியெனக்காறாய ” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஓவியவாற்றாணு முணாக ‘ நுகத்திற பகலனையாய ’ என்றது நடுவனறி யோபககஞ்சாயின் அவவிடத்திற பாரமுறைக்கும், நடுவாகின் சமனையிருக்கு மாத்தலான, இவ னும் நடுவு நிலைமையை யுடையவெனன்று கூறப்பட்டது.

தன்மை - இலககணம். நுவலல - சொல்லுதல். ஓகாரம் இரண்டும்
வினா. (சுஅ)

† இருவொறியூர்த் தேவாரம், சே. கை. சோதகாலிவதாரம், ஆர்வினாசகாலிக்ஷணம், உ. நவாயு சுவதிஸ்து, பாபு⁴சம, சேங். துதி. பாரதம
பாபு: உ. நவாயுசம

இ - ள். மலரோடு தழைக்கலந்து நீண்ட மாலையையுடைய இறைவனே! முகில் துஞ்சும் மாலிகை நெருங்கிய மாறைநாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது வெற்பில், அணிக்கியதுங் கச்சப் பொருந்திய முலையழகுடைய இளந்தோகை போல்வானை நீகூறிய குறியிடமாகிய மூங்கில் வேலியாய் வளர்ந்த புனத்தில் இக்கணம் போய்க்கண்டு உணையான்வந்து காணுமளவும் வருத்தமொழிவாய். எ - று.

மழை - முகில். இழை - ஆபரணம். வார் - கச்ச. ஏர்-அழகு. தோகை-ஆகுபெயர். சாரல் - ஆகுபெயர்.

என்னை, —தலைவன் குறிகூறியது ‘புனமே யிடம்’ என்றதனாலென்றணர்க. இங்ஙனம் மூங்கில் வேலிப்புனமென்று அதிகாரப்படக் கூறியவாறென்னை யெனின், இக்கிளவிக் கடுத்த கிளவி “குறிவயிற்சேறல்” என்றலின், தலைவி யிருக்குமிடமுங் குறியென்றலின், அக்குறியிற் குறியிடமெல்லா மொன்றாய் வருதல் விதியாதலான் ‘மூங்கிற் புனம்’ என்றதிகாரப்பட்டவாறுணர்க. அன்றியும் வரைவுகடாவுதலில் இரவு வருவானைப் பகல் வருகெனறல்’ என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் ‘கழைவினையாடுங் கழ்புனங் காத்தும்’ என்று பாங்கி கூறியவதனானும், இச்செய்யுளில் புனங் கூறுமிடமெல்லாம் மூங்கி லடையாளமன்றி வேறேரடையாளங் கூறுவதின் மெனவுணர்க.

தார் - மலை. மலராற் கட்டுதல் மாலையாகலான் மலர்கூறாது, தழையிடையிடையே கடடுதலின் தழை கூறினார். அண்ணல் - இறைவன். தணிதல் - ஒழிதல் தகவின்மை-வருததம். முன்வள ரிரண்டுங் கண்வளர் தல். பின்வளரிரண்டும் நீடல். ‘கழைவளர் சாரலிக்கணம்போய்’ என மாறுக. ‘மிண்டு’ என்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. (10)

குறிவயிற் சேறல்.

குறிவயிற்சேறல் எ - து. தலைவன் கூறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக் காணப் பாங்கன்போதல்.

பாரித்த திணமையெம மண்ணலுண் ணீரைப் பருகின்று பூரித்த செவ்விள நீர்களுந் தாங்கியப பூங்கொடிதான் வாரித்த லம்புகழ் வாணனறென் மாறை வரைப்புனஞ்சூழ் வேரித்த டம்பொழில் வாய்வினை யாடுங்கொன் மேவினிறே.

இ - ள். தலைவன் கூறிய அப்பூங்கொடிதான் கடல்குழந்த நிலவுலகம் புகழும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு மூங்கிலவேலியையுடைய திணப்புனஞ் சூழந்த மணம்பொருந்திய பெரிய சோலையிடத்துப் பொருந்தி நின்ற, வீரமில்லா தாக்கும் வீரத்தைப் பிறப்பித்த எம அண்ணலது

உள்ளத்துள்ள கலையறிவாகிய நீராப்பருதி, நிலைகொண்டு விம்மிய செவ்வள நீர்போன்ற முலைகளையுந் தாங்கி, வினையாடுமோவென எண்ணிக்கொண்டு சென்றான். ௭ - று.

பாசித்தல் - பிறப்பித்தல். திண்மை - வீரம். உண்ணீர் - உள்ளத்துள்ள கலையறிவு. பூரித்தல் - விம்முதல். உய்மை - அசை. வாரி - கடல். தலம் - நிலவுலகம். வறா - மூங்கில். வேரி - மணம், தடம்பொழில் - பெரியசோலை. கொல் - ஐயம். நெஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'வரைப்புனம்' என்பது வரைக்கட்புனமென அமையாதோ வெனின், இவ்விடத்து இவ்வியற்றென்னுஞ் செய்யுளில் 'மணிவரை குழ்புனம்' எனவும், பாங்கன் இறைவனைத் தேற்றுஞ் செய்யுளில் 'கழைவளாசாரல்' எனவும், இஃ செய்யுளில் 'வரைப்புனம்' எனவும் மூங்கிலே யதிகாரப்பட்டு வருதலின் மலையாகா தென்க.

(௫௧)

இற் ற வி யை க் கா ண் ட ல்.

(இது வெளிப்படை.)

கானே யள்கங் கருமபுய லேயியல் கார்மயிலே
மானே விழிமுக மாமதி யேதஞ்சை வாணீன்வெற்பில்
தேனேய் தொடையல்ச் சேயனை யானசொன்ன சேயிழையான்
தானே யிவளிது வேயிட மாகிய தண்புனமே.

இ - ளீ. தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கும் முருக்ககடவு ளீனைய வண்டுபொருந்திய மாலையை யுடைய எம்பிறைவன் சொன்ன இடமாகிய தண்புனம் இதுவே இயலாகியபுயலே, மணம்பொருந்திய அளகபாரமாயிருக்கின்றது, கார்தாலத்தமயிலே, இயலா யிருக்கின்றது, மானே, விழியாயிருக்கின்றது, நிறைமதிமே, முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால், அச் சேயிழையான் தானிவளே. ௭ - று.

கான் - மணம். ஈய்தல் - பொருந்துதல். இயல் - சாயல். கார் - கார் காலம். விழி-கண். மாமதி-நிறைமதி. தேன் - வண்டு. தொடையல் - மாலை. சேய் - முருக்ககடவுள்.

கரும்புயலே கானேயளகம் எனவும், 'கார்மயிலே யியல்' எனவும், 'மதியே முகம்' எனவும், 'தஞ்சைவாணன் வெற்பிறசேய்' எனவும் மாறுக ஈற்றசை ஏகாரமொன்று மொழிதது ஏனைய ஏகாரமெல்லாந் தேற்றத்தின்கண் வந்தன. நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். 'அச்சேயனையான் சொன்ன' என்பது இடைநிலை விளக்கு.

(௫௨)

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல்.

இகழ்ந்ததற் கிரங்கல் எ - து. தலைவி பேரழகைக்கண்டு பாங்கன் காண முன்னம் எம்பெருமானை அறிவின்றி இகழ்ந்தனமென்று இரங்கிக்கூறல்.

கொலைகா லயிற்படை நேரியர் கோனகங் கோடவங்கைச்
சிலைகால வளைத்துத் திருத்திய வாணன்றென மாறைவெற்பில
முலைகால கொள்க்கண டிளைத்ததுண் ணூலிடை முறறிழைகண்
வலைகால பிணிப்பவந் தாவருந் தாரலலா மாலுழந்தே.

இ - ள். கொல்லுந் தொழிலை உமிழுகின்ற வேற்படையையுடைய
சோழனது உள்ளம் மாறுபட அழகிய கைச்சிலையைக் காலாலவளைத்து, அம்
மாறுபாட்டைத் திருத்திய வாணனது தெனமாறை வெற்பிடத்து, முலை
யிடங்கொள்ளக் கண்டதனால் இளைத்த துண்ணிய நூலபோன்ற இடையையு
ம், அணியும் அணியினிற் றுழ்வின் றி முற்றுப்பெற்ற அணியையு முடையா
ளது கண்ணாகிய வலை காலிற் பிணிப்ப வந்தவா ஆசைநோயை அதுபவித்து
வருந்தாரலலா. எ - று.

எனவே, — வருந்தவா னென்றவா றுயிற்று கோலை - ஆகுபெயர்.
காலுதல் - உமிழ்தல். அயிற்படை - வேற்படை. நேரியாகோன - சோழன.
அகம் - உள்ளம். கோடல் - மாறுபடல். அம் - அழகு. 'கால்வளைத்து' என்
புழி வேற்றுமைத்தொகை. திருத்தல் - செவவிதாக்கல். கால்கொளல் -
இடங்கொளல். முற்றிழை - அனமொழித்தொகை. பிணித்தல் - கட்டல்.
உழத்தல் - அனுபவித்தல்.

† “கடலன்ன காம முழந்து மடலேராப்

பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில.” — எனனுங் குறளானு முணரக.
நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (௧௩)

தலைவனைவியந்தல்.

தலைவனை வியத்தல் எ-து, பாங்கனதலைவி கணவலையிற் சிக்கி அத்தடை
யோடு தலைவன் நடப்பிடத்து வந்தது வியப்பென்று அதிசயித்துக் கூறல்.

தலங்கா வலனறஞ்சை வாணனமுந் தோபொருந் தண்பொருந்தத்
திலங்கா வலவடக் கொங்கைவெற் பாலினை நீலவுண்கண்
பொலங்காம வலவி கடைந்தவப போது புடைபெயர்ந்து
கலங்கா திருந்ததெவ் வாறெம்பி ரான்றன் கலைக்கடலே.

† திருக்குறள், செ. ௧௧௩௭.

இ - ள். இரண்டு நீலம்போன்ற உண் கண்ணையுடைய பொன்மய மாகிய காமவல்லிக் கொடிபோன்றவன், உலகிற்குக் காவலனாகிய தன்னை வாணனது கடலை யெதிருந் தண்ணிய பொருளையாற்றினகண பிறந்தொ ளிரும் முத்துக்களைக்கோத்த வலிய வடம்பூண்ட கொங்கையாகிய வெற்றி னாலே கடைந்த அப்போது, அசைநது எம்பிரான்றன கலைக்கடலானது கலங்காதிருந்த தெவ்வாறு. எ - று.

எனவே, — எனக்கிது வியப்பாயிருந்ததென்றவா றாயிற்று. தலம் - உலகு. பாதலநீர், பூதலநீர், மீதலநீர், இம்மூன்று நீருங் கூடியதால் கடல் - ‡ முந்நீர் எனப் பெயராயிற்று. பொருதல் - எதிர்தல்.

பொருந்தம் - பொருளையாறு; பெருநீர் என்னும் தொழிற்பெயர் ஆற்றினை யாதலின் ஐகாரவீறுபெற்றது. ஆரம் - முதது. பொருளை யாறுங் கடலும் எதிராது கலந்தவிடத்துப் பிறத்தலான் பொருளையிற் பிறந்த முததென்றா. பொலம் - பொன்.

‡ “பொன்னென் கிளவியீறுகெட முறையின

முன்னாத தோன்றும் லகார மகாரம்

செய்யுண மருங்கிற றெடரிய லான” — என்பதனாலறிக

காமவல்லி - கற்பகத்திற படருங் கொடி, ஆகுபெயர். கடைதல ஈண்டு அறிவைச் சுழலச்செய்தல். புடைபெயாதல் - அசைதல். கலைக் கடல் - கலவியறிவாகிய கடல் (ருச)

தலைவியைவியத்தல்.

தலைவிபவியத்தல் எ - து தலைவியைப் பாங்கன் வியநது கூறல்.

வெங்கோன மழைபொழி வானவா போவென்ற மீனவாதம் செங்கோன முறைமை செலுத்திய வாணனறென மாற்றுவெறியல் நங்கோன மீனிய நலிகின்ற காமவெந நஞ்சினையிப் பைங்கோன மணிவளை யாரதணி யாரலலா பாரவைகொண்டே.

இ - ள். வெவ்விய அம்புமாரியைப் பொழிகின்ற சேரரது போனா வென்ற மீனவருடைய நீதிமுறைமையை எண்டிக்குஞ் செலுத்திய வாண னது தெனமாறை வெற்பிடத்திருக்கின்ற நம் பெருமான் மெலிவடைய வருததஞ் செயயானின்ற காமமாகிய வெவ்வியவிடத்தை இரதப் பசிய கோலுடைய நல்ல வளையையுடையா தமது அருட்பாாவைகொண்டு தணிப்பார. எ - று.

‡ “நிலத்தைப் படைத்தலும் காததலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலு முடைமையின” இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்பா. — நச்சினுக் கியார்.

‡ தொல. எழு. புள்ளிமயங்கிபல, சூ கூந்.

சிவங்கோல் - அம்பு, வானவா - சூரர், மனவா - பாண்டியர். இறைமத்தன்மை யுடையராதலால் உயர்த்துக் கூறியது. செங்கோல் - செவ்வியநீதி. நலிதல் - வருததல். கோல் - வளையிற்புள்ளி. கோலம் என்பது டைக்குறையாய்க் கோல் என் கின்றதென்பாருமுளர். நெஞ்சும் - முன்னிலை யெச்சம்.

இச் செய்யுளில் வியததற்பொருண்மை வந்தது எங்ஙனமெனின், ஈம்பெருமான் இறந்துபடாமற் காத்து இன்றுங் குறியிடத்துத் தனித்து வந்து நின்றவின், இவர் பாவைகொண்டு தனிப்பொனக் கூறியது வியப்பின்மேனிவந்து. (௧௩)

இவ்வைந்துபாட்டும் பாங்கள் தன்னுட் கூறியது.

தலைவன்றனக்குத் தலைவிநிலைகூறல்.

தலைவன் நனக்குத் தலைவிநிலை கூறல் ௭ - து. பாங்கன தலைவி குறியிடத்துத் தனித்து நிற்கின்ற நிலையைக் கண்டெவநது தலைவற்குக் கூறல்.

வளங்கனி மாறை வரோதயன் வாணன் மலயவெற்பா
உளங்கனி காது லுடனின்ற தானின் லுடலமெல்லாம்
களங்கனி போலக் கருகிவெண கோட்டுக் களிறுண்டதோ
விளங்கனி போலவறி தாநிறை வாங்கிய மென்கொடியே.

இ - ன். வளமைபழுதது மாறையாட்டு வரோதயனாகிய வாணனது மலையவெற்பென ! நின் லுடலமெல்லாங் களம்பழம்போலக் கருக, வெண்ணிறக் கோட்டைய யானை யுண்டதோ விளங்கனிபோல இல்லாமை யுடையதாகி நின்ற, நிறையாகிய குணத்தைக்கொண்ட மெல்லிய கொடியானது, நீசொன்ன குறியிடத்து உளங்கனிநதகாதலுடன் நின்றதாதலால், நீ அக்குறியிடத்துச் செல்லாயாக ௭ - து.

கனிதல - பழுததல. கருக என்பது கருகி யெனத் திரிந்து நின்றது. என்னை, —

† “செயிர்த்தவள் சிவநது நோக்கிச் சேறடி. சென்னி சோத்தி யயிர்ப்பதென் பணிசெய் வேனுக் கருளிற்புப் பொருள தென்ன வுயிர்ப்பது மோமயியொன்று முறையில யாகி மற்றிப் பயிர்ப்பில்பும் பள்ளிவைகு பகடெழுந மாப வென்றான்.” —

என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளில் நோக்கி என்பது நோக்க எனத் திரிந்து நின்றதுபோலக் கொள்க ‘மின்கொடியே’ என்று பாடமோதுவாரு முளர் வறிதாய் - இல்லாமையை யுடையதாக நெழ்பின்

† சிந்தாமணி, விடலையாரில்பகம, செ. கருக

என்று பாடமோதி, இறைவா என்னும் முன்னிலை யெச்சமென்று பொருள் கூறுவாருமுள்.

(இச)

தலைவன்சேறல்.

தலைவன் சேறல் எ - து. பாங்கன் சொற்படி தலைவன் குறியிடத்துப் போதல்.

புறங்கு நிருட்கங்குல் போன்றக நண்பகல் போன்றபொங்கர் நிறங்கூர் படைக்கண்ணி நின்றன ளேகிழ லைச்சுளித்து மறங்கூர் களிற்றண்ணல் வாணன்றென் மாறையில வாணுதலாள் அறங்கூர் மனத்தரு ளானின்ற தாமென தாருமிசே

இ - ள். தன்னிலைப் பிற்தோ யானையெனக் கருதித் திரும்பிக் கோபமிசுங் களிற்றையடைய அண்ணலாகிய வாணன் தென்மாறை நாட்டுப் புறத்தில், மிகுந்து இருண்ட கங்குலையொத்து அகத்தின் மாணிக் கங்களி னொளியான் நல்ல பகல்போன்ற சோலையிடத்து, வாணுதலாளாகிய வொளியிருந்த படைக்கண்ணி நின்றனளே! அந்நின்ற தோற்றம் முறைமைகூர்ந்த மனத்தருளினாலே என தாருயிரின்றதாம். எ - று.

கூர்தல் நான்கும் மிகுதல் தழைகளினது செறிவால் புறங்கூர் இருட் கங்குல் போன்றது. பொங்கர் - சோலை. நிறம் - ஒளி. படைக்கண்ணி - உவமைத்தொகை. சுளித்தல் - திரும்பல். மறம் - கோபம். களிற்று - யானை. அறம் - முறைமை. நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம். (இஎ)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாகையுத் தேனையும் போன்மொழி யார்தமிழ்ப் பைந்தொடையும் வாகையுத் சூடிய வாணனறென் மாறை வளமுமவன் ஈகையும போலு மெழிலியை நோக்கி யிரங்குபுள்ளுந் தோகையும போனின்ற வாதனி யேயிரந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். இத்தச் சோலையிடத்துத் தனியே என்வரணை நோக்கிப் பாகையுத் தேனையும்போன்ற மொழியார் நின்ற முறைமை, தமிழ்மாலையும் வாகைமாலையுத் சூடிய வாணனது தென்மாறைநாட்டு வளமும் அவன் கொடையுமொக்கும், மேகத்தைநோக்கி யிரங்குஞ் சாதகப்புள்ளையும் மயிலையு மொக்கும். எ - று.

‘மொழியார் நின்றவா’ என மாறுக. தமிழ்ப்பைந்தொடை - தமிழ் மாலே. வாகை - ஆகுபெயர். வளம் - செழுமை; வளம் எல்லாருக்கு

முபகரித்தலால். வளமும், ஈகையும் எல்லாருக்கு முபகரித்தலான் மேகம் ஒப்பாயிற்று. ஈகை - கொடை, எழிலி - மேகம், நோக்கி - வரவுகருதி, இரங்கல் - ஒலித்தல். புள் - சாதகப்புள். தோகை - மயில. நேஞ்சம் - முன்னிலையெச்சம் வாகை மாலை - வென்றா குடுவது. 'பாசையுந் தேனை யும போன்மொழியா' நின்றவாறு 'இரங்கு புள்ளுந் தோகையும்' ஒப் பென்று பயனிலைகொண்டவா றுணாக, (௫௮)

கலவியின் மகிழ்தல்.

கலவியின் மகிழ்தல் எ - து. புணாசலியின் மகிழ்தல்.

யாருமபா தமபத மென்போல வெய்தின ரிமபரமபொன வாருந் துறைவையை சூழ்தஞ்சை வரணன மலயவெற்பில தேருந் தொறுமினி தாநதமிழ் போனறிவள் செங்கனிவாய் ஆருந் தொறுமினி தாயமிழ் தாமென தாருயிரக்கே.

இ - ள். அழகிய பொன்னையொக்குந் துறைகளையுடைய வையை யாறு சூழ்த்த தஞ்சைவாணனது பொதியவெற்பில, ஆராயுந்தோறு மாராயுந் தோறுந் தெவிட்டாத இன்பமாத் தமிழையொத்தவளது செங்கனி வாயி லுறிய நீர் துகருந்தோறும் தெவிட்டாமல் இன்பமாய், என தாருயி ரிறந்து படாமைக்குக் காரணமாகிய வழிமுதானிற தாதலால், இவ்வுலகில உமபா தம் பதத்தை எனப்போல வெய்தினா யா? யானொழிய ஒருவரு மில்லை. எ - று.

உமபா - தேவா இமபா - இவவுலகு. வாதல் - ஒழுக்குதல். தேர் தல் - ஆராய்தல் செங்கனிவாய் - ஆகுபெயர். ஆதல் - துகாதல். ஆரு யிர் - அரிய வுயிர். மலய வெற்பு - பொதியவெற்பு. 'மலய வெற்பிற றமிழ்' என்றது அவ்வெற்பில தமிழ்பிறத்தலா னெனக்க. இறப்பைத் தீரத் தலால் அமிழ்தம் என்றது 'வாணன மலயவெற்பு' என்புழி ஆற னுருபு நிலப்பிறிதின்கிழமைப் பொருளாயத் தொக்கது. நேஞ்சம் - முன னிலை யெச்சம். (௫௯)

புகழ்தல்

புகழ்தல் எ - து. புகழ்ந்து கூறல்.

தழலகண்ட தனன கலிவெமமை யாறத்தன நண்ணளியால் நிழலகண்ட சந்திர வாணனறென மாறை நிழல்பொலியுங் கழலகண்ட தனன கதிமுதத மாலிகைக காரிகைநின் குழலகண்ட பினனலல ணீவற னீருட் குளித்ததுவே

இ - ள். தழலக்கண்டதுபோன்ற கலியினது வெப்பந் தணியத் தன தருளாகிய நிழலாக்கிககண்ட சந்திரவாணனது தெனமாறை நாட்டிற

ரேன்றும் ஒளிமிருந்த கழங்காயபோல, பரிதாபிய கதிநொறிக்கும் முதது மாலைகையையுடைய காரிகை! நினது கூந்தலைக் கண்டபின்னல்லவோ முன் வெளிப்படமிருந்த அறலானது நாணி இப்போது நீருட்குளித்திருக்கின்றது. எ - று.

தழல் - நெருப்பு. கலி - கலியுகம். வெம்மை - வெப்பம். அளி - அருள். நிழல் - ஒளி. பொலிதல் - மிகுதல். புகழ் - ஆகுபெயர். கதிர - ஒளி. காரிகை - அணமைவிளி. குழல் - கூந்தல். அறல் - கருமணல். குளித்தல் - மூழ்கல். 'நின குழல்' என்புழி ஆராமவேறுறுமையுறுப்புத் தற்கிழமைக்கண வந்தது. 'அல்லவோ' என்புழி ஓகாரம் எகிர்திறை.

பாங்கியோடுவருகெனப்பகீதல்.

பாங்கியோடு வருகெனப் பகாதல் எ - று இனி நீவருங்கால் நின் உயிர்ப்பாங்கியோடு வருகவெனக் கூறல்.

என்கா தலினொன நியமபுகின் நேனிங் கினிவருங்கால்
நின்கா தலியோடு நீவரல வேண்டு நிலமடநதை
தன்கா தலன்றஞ்சை வாணனறென மாறைத்தன டாமறைவாழ
பொன்காதல் கொண்டு தொழுஞ்சிலம் பாரடிப் பூங்குயிலே.

இ - ள். நிலமடநதை தனக்குக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணனது தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் தண்ணியதாமரையிலவாழும் திருமகள் ஆசை கொண்டு பணியுஞ் சிலம்பாரந்த வடிகளையுடைய பூங்கொடிபோலவாய்! எனது காதன மிகுதியால் ஒருசொல் சொல்லுவனறேன, இக் குறியிடத்து இனிமேல் வருங்கால நினனிடத்திற் காதலுடையவளாகிய உயிர்ப்பாங்கியோடு நீ வருதலைச் செய்யவேண்டும். எ - று.

காதல் - ஆசை. இயம்பல் - சொல்லல். காதலி - உயிர்ப்பாங்கி. காதலன் - கணவன். பொன் - திருமகள். காதல் - ஆசை. பூங்கொடி - ஆகு பெயர். 'நிலமடநதைதன காதலன்' என்றது பூவைநிலை யென்னுழ புறப்பொரு ளிலக்கணத்தால் வாணனை மாயோனாகக் கூறியவா றுணாக. எனனை, -

† “மாமோன மேய வனபெருஞ் சிறப்பிற்

ரூவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலைம” — எனனும வேட சிக்கரந தையிற் கூறிய சூத்திரத்தா னுணாக. (சூக)

† தொல், பொருள். புறத்தணையில, சூ நூ.

பாங்கிற்கூட்டல்.

பாங்கிற்கூட்டல் எ - து. தலைவன் தலைவியை ஆயத்துச் செலுத்தல்.

என்னுடைய நின்ற விளங்கொடி யேழங்க யேழ்துருழார்
தன்னுடைய செல்லுஞ் சலஞ்சலம் போற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
பொன்னுடைய செல்லும் புகழ்மணி போனின் புடையகலா
மின்னுடைய நுண்ணிடை யாருடையீசென்று மேவுகவே.

இ - ள். என்னுள்ளே நிலையாய்நிற்கின்ற இளங்கொடிபோல்வாய் !
சங்கக்கூட்டத்துள்ளே பொருந்திச்செல்லாநிற்குஞ் சலஞ்சலமென்னுஞ்
சங்குபோலவும், தஞ்சைவாணனது பெரியவெற்பிடத்துப் பொன்னுள்
ளே செல்லும் மாணிக்கம்போலவும், நிற்பக்கம் அகலாத மின்பிணங்கும்
நுண்ணிய இடையாராகிய ஆயக்கூட்டத்துடன் நீபோய்ப் பொருந்துக.
எ - து.

இளங்கொடி - ஆகுபெயர். 'குழார் தன்னுடேத்து' எனமாறுக.
இப்பியாயிரஞ் சூழ்ந்தது இடம்புரி; இடம்புரியாயிரஞ் சூழ்ந்தது வலம்புரி;
வலம்புரியாயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சலம், புகழ்மணி-மாணிக்கம், சலஞ்சலம்
சங்குகளிற் சிறத்தலானும், மாணிக்கம் மணிகளிற் சிறத்தலானும் உவமை
கூறியதென் றுணர்க. புடை - பக்கம், ஊடல்-பிணக்கல், மேவுதல் -
பொருத்தல்.

இக்கனவியில் மாலைசூட்டித் தலைவியை விடுத்தானென்ப தாயின்,
இச்செய்யுளில் முல்லைமாலைசூட்டி விடுத்தானென்ப தில்லையாலெனின்,
தலைவி ஆயக்கூட்டத்திற் சார்ந்தவுடன் தலைவியைநோக்கி நினக்கு முல்லை
மாலை சுனைப்புனல்கூட்டியவாறு நன்றாலென்று பாங்கி கூறியவதனை இங்
னனங் கூறப்பட்டது. வகாவியலில் தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தற் செய்யு
ளில் † 'சங்ககிரக்காட்டு நீயன்றுசூட்டலோ' என்றதனுறுமறிக.

இவற்றுள் முன்னைய மூன்றும் சார்தல், கேடடல், சாற்றலென்னும்
'மூன்றற்குரிய ; 'பாங்கன்கழறல்' முதல் 'கிழவோன்வேட்கை தாங்கற்கரு
மைசாற்றல்' ஈறாக்கூறிய நான்கும் எகிமறைக்குரிய ; 'பாங்கன்தன்மன
த்தழுங்கல்' முதல் 'தலைவன் தனக்குத்தலைவி நிலைகூறல்' ஈறாக்கூறிய
பதினொன்றுத் நேர்த்தற்குரிய , 'தலைவன்சேறல்' முதல் 'புகழ்தல்' ஈறாகக்
கூறியநான்குங் கூடற்குரிய; தலைவன் தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப்
பகாதலும், தலைவன் தலைவியைப் பாங்கிற்கூட்டலு மாகிய இரண்டும் பாங்
கிற்கூட்டற்குரிய வெனக்கொள்க. (கூஉ)

பாங்கற்கூட்டம் - முற்றும்.

அஃதாவது, தலைவி வேறுபாட்டைக்கண்டு புணர்ச்சிபெண்மை யறித் தாராய்த்து தன்மதியை யுடன்படுத்தல்.

“ முன்னுறவுணர்தல் குறையுறவுணர்த
விருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தலென்

நூங்கும வகைத்தே பாங்கிமதி யுடன்பாடு ” — என்னுஞ் சூத் திரவிதியால் பாங்கிமதியுடன்பாடு மூவகைப்படும். அவற்றுள், —

முன்னுறவுணர்தலாவது - தலைவி பாங்கற்கூட்டத்தின்கண்பாங்கியை நீங்கிச்சென்று தலைவனைப்புணர்ந்து மீண்டுவந்து பாங்கிமுன்னுற்றவழி, பாங்கி தலைவியது வேறுபாடுகண்டு அதனானே கூட்டமுண்மையறிதல்.

குறையுறவுணர்தலாவது - பாங்கி தலைவன் தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டு தனபாற் குறையுற்று நிற்பக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்த லாவது - தலைவியும் தானும் ஒருங்கிருந்துழி, தலைவன் அவ்வாறுவரக்கண்டு அதனானே கூட்டமுண்மை யறிதல்.

** “ நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைபபுஞ் செலவும் பயிலவுமென்
நிவ்வகை யேழினு மையுமுற் றோர்தலும்.” — எ - று

நாற்றமாவது - தான் பண்டு பயின்றிறியாததோர் நாற்றம். தோற்ற மாவது - கூட்டத்தாற்பிறந்த தோரழகு. ஒழுக்கமாவது - தெய்வந்தொழா மை முதலியன. உண்டியாவது - ஊண்பணடையிற் கருங்குதல். செய்வினை மறைததலாவது - தான்செய்யும் வினையைப் பாங்கிக்குமறைத்தல். செலவா வது - ஆயத்தநீங்கித் தனியேசேறல். பயிலவாவது - எப்பொழுதும் ஓரிடத்தே நிற்கல். இவ்வேழினுமும் பாங்கி தலைவியை ஐயமுற் றாராய் தல். இவ்வேழினுள் இச்செய்யுள் தோற்றத்தாலாராய்கின்றது. —

முன்னுறவுணர்தல்.

தோற்றத்தாலாராய்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வண்டலை யாயத் துடனயாந், தோவன்றி வண்டியிர்நூ
தண்டலை யாரத் தழைக்கொய தோதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
புண்டலை வேலினுங் கண்கிவப் பாரப் பொலஞ்சுனைத்தேன்
கொண்டலை நீரகூடைந் தோவிவண மேனி குழைந்ததுவே.

இ - ஷ. இவன்மேளி குழைவுபட்டது, ஆயக்கூட்டத்தான் வண்டலம் பாவையை வருந்திச் செய்தோ! அன்றி வண்டு ஆரவாரிக்கும் பூஞ்சோலையிடத்துச் சந்தனத்தழைகள் கொய்தோ! அன்றித் தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்துப் புண்செய்யும் தலையையுடைய வேலினும் கணசிவப்புப்பொருந்தப் பொன்விளையப்பட்ட சுனையினிடத்து மலைத்தேன்வந்தகூடக் கொண்டலையலையப்பட்ட நீருக்குளித்தோ! யாதோ! அறிகின்றிலேன். எ - று.

வண்டலி - வண்டலம்பாவை. அயாதல் - செய்தல். அன்றி - வினை யெச்சக்குறிப்பு. இமிதல் - ஆரவாரித்தல் தண்டலை-சோலை. ஆரத்தழை-சந்தனத்தழை. பொலம் - பொன். குடைதல் - குளித்தல். குழைதல் - இளகுதல். ஓகாரங்களினததும் ஐயத்தின்கண் வந்தன. நெஞ்சம்-முன்னிலையெச்சம். அவ்வகையதன லையந்தாதல் - அவ்வேழு வகையினாலும் புணாச்சியுண்டென்று கருதித் தலையிடாததையந்தாதல். (சுரு)

ஒழுக்கந்தா லையந்தீர்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தினைக்குந் தினைமே லுனக்குமுன் றோனறலிற் செம்பொன்வெற்பை, வளைக்கும் பிரான்முடி வைகுத லாற்றஞ்சை வாணனமணமேல, விளைக்கும் புகழ்போல விளங்குத லாறசெக்கா விண்பிறைகா, தனைக்குங் குழறிரு வேதொழ வேதகுந தன்மையதே.

இ - ஷ. காராததன்னிடத்து நின்று நீங்காமற் தனைசெய்யுங்குழையுடைய திருவே! நிரம்புகடலினிடத்து நினக்குமுன்னே தோன்றலானும், செம்பொன்மலையை விலலாகவளைக்கும் சிவனது திருமுடியிடத்திருத்தலானும், தஞ்சைவாணன புவியினமேல் விளையசெய்யும் புகழ்போல நாட்குநாள் மிககாய விளங்குதலானும், செவ்வானத்திடைத்தோன்றிய பிறை திங்கடோறும் தொழுதலபோல் இன்றுநதொழத்தகுநதன்மைய தாதலான, நீதொழுவாயாக எ - று.

தினைத்தல் - நிறைதல். தினை - ஆகுபெயர். செம்பொன்வெற்பு - மேருமலை. பிரான் - சிவன். முடி - சடைமுடி. வைகுதல்-தங்குதல். செக்கர்வின் - செவ்வான். கா - கருநிறம், மேகமெனினும் அமையும். தனைத்தல் - தடைசெய்தல்.

திரு இவ்வுருக்கொணவெனது பிறந்தாளென்னும் கருத்தால் திருவே யெனறுகூறியது. இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலான,

† “தெய்வந தொழாஅள கொழுநற் றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யு மழை.” — எனனும் விதியினுன் தொழாநாயினாளாகவே ஒழுக்கத்தினை லையந்தாநதவா றுயிற்று. (சுரு)

† திருக்குறள், மே. ௫௫.

இப்பால் பாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கண்சிவந்தும் இதழ்வெழுத்தும் நுதற்குறுவெயர் வருமபியும் இருததலால், இவ்வேறுபாடு நினக்கெற்றினு லாயதென்று வினாவுதலும், தலைவி சுனையாடிப்போந்தே நென்பதனால் வந்ததென்று விடுத்தலும் இச்செய்யுளில் கவிகூற்றிற்றிலா, யாதினா லெனின், அகப்பொருட் சூத்திரத்தில் இவ்விவரணமுற்குங் கிளவிகூற்றிற்றில ராதலானென்க். அவா கிளவி கூறாததற்குக் காரணம் என்னையெனின், சுருக்கநூலாதலே கூற்றிற்றிலா. விரிநூலிங்கூறிய துண்டோ வெனின், கூறியதுண்டு. எனனை,—தொல்காப்பியத்தில் † ‘நாற்றமும் தோற்றமும்’ எனனுஞ் சூத்திரத்தில் நச்சினுக்கினியருநாயில் தலைவி வேறுபாடு பாங்கி வியைதற்குச் செய்யுள்—

“தொயயில் வனமுலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்
தெய்வங் கமழுமா லைமபாலு — மையுறுவல்
பொன்னங் கொழும்புருகுந் பூங்கயற் கண்ணினாய்க்
கெனனை யிதுவந்த வாறு.”

இதற்குவிடை.—நினைநீங்கி மேதக்க சுனைகண்டு நெடுங்கால மாடி.
னேன, அதனாறுயிறறெனனும்.—

அதற்குப் பாங்கி மெய்யினுற் பல வேறு

கவர்பொருள் சொல்லிநாடலின்

சுனைநயப் புரைத்தல்.

சுனைநயப்புரைத்தல் எ - து மெய்யாயின அதுகூறியகூறும்பொரு ளிற் பலவேறு கவாபொருளசொல்லி ஆராயதலின சுனை நன்மையைக் கூறல்.

பூட்டிய வராசிலை வீரரை வென்றெப பொருப்பினுஞ்சீர
தீட்டிய வாணன்றென மாறையன் வீரிதழ்ச் செமமையுமை
ஊட்டிய வாளின கருமையுந் தானகொண நெக்கிவங்னெ
சூட்டிய வாறுநன முனமுலலை மாலை சுனைப்புனலை

இ - ள். நாண பூட்டிய வில்வீரரை வெற்றிகொண்டு குலைமலைக் கெட்டினுங் கோத்தியைப்பொறித்த வாணனது தெனமாறை நாடடை யொப்பர்! துமது இதழினசெமமையும் மையூட்டியவாள்போன்றகண்ணின் கருமையுந் தாவென வாங்கிக்கொண்டு உமக்கிவ்வாறு கைம்மரீராகச் சுனைப் புனலானது முலலைமாலையைச்சூட்டியவாறு நன்று. எ - று.

‘வாபூட்டிய’ எனமாறுக, வா - நாண. பொருப்பு - குலமலை சீர - கோத்தி. திட்டல் - எழுதல். ஊட்டல் - உட்கொளவைத்தல். வாள் - பெயர். ஆல் - அஞ்சு.

*† தொல. பொருள். களவியல், து. உரு.

தலைவன் பாங்கற்கூட்டத்தில் தலைவியைப் பாங்கிற் கூட்டும்போது நின்காதலியோடு நீ வருகுவெனக்கூறிக் கற்புடையவ ளென்றெண்ணி, கற்புடையமகளிர் முல்லைமலை சூடுவது இயல்பாதலான், முல்லைமலை சூட்டி விடுத்ததனால், தலைவியுந் தலைவன்சொல்லிக் கடவாளாதலால், தன் கற்புடைமை தன்னுயிர்ப்பாங்கி யறியவேண்டுமென்று கருதி, தலைவன் சூட்டிய முல்லைமலையை மறையாது வந்தாளாதலால் அதுகண்டு கூறினா ளென்றுணர்க.

தலைவன் சூட்டினான் என்பதென்னை யெனின்,

நீ “ஆணெடுந் தானையை யாற்றுக் குழுவென்ற கோன்பொதியில்
சேனெடுந் குன்றத் தருவிநின் சேவடி தோய்ந்ததில்லை
வாணெடுந் கண்ணுஞ் சிவப்பசசெவ் வாயும் விளர்ப்ப வண்டார்
தானெடுந் போதவை சூட்டவற் றேவத் தடஞ்சுனையே.” — என்
னும் இறையனார் அகப்பொருளில் † ‘முன்னுறவுணர்த்தல்’ என்னுஞ்சூத்திர
வுரையில் இக்கிளவிக்குப் ‘போதவை சூட்டவற்றே வததடஞ்சுனை’
என்றமையான் தலைவன்போது சூட்டினானென்றுணர்க.

முல்லைமலை சூட்டிவந்ததைக்கண்டு வினாவினாளென்று தலைவிக்குத்
தோன்றவும், இதழ் டிவண்மைக்கும், கண் செம்மைக்கும் முல்லைமலை
யுவமையாகப்பாங்கி கருதிக்கவாபடுபொருளாய்ச் சொல்லலின், மெய்யினர்
பல கவர்படுபொருள்சொல்லி நாடலாயிற்று. நாடல் - ஆராய்தல். இதழ்
வெளுத்தல் அதரபானத்தாலும், கண்சிவததல் இறுகத்தழுவதலானும்
தோன்றியதென் றுணர்க. (சுரு)

கலைவியீதுணர்த்தல்.

கலைவியர்துணர்த்தல் எ - து. அச்சுனை வியப்பை யானுமாமிக் காண்
பெனென்று கூறல்.

மறலா யெதிர்த்த மறமன்னர் வேழ மலையெறிவேல
திறலார் முருகன் செழுந்தஞ்சை வாணனறென் மாறையை
அறலார் குழலாய் துதற்குறு வேரவு மழுகுநின்போற்
பெறலா யெனிறகுடை வேனடி யேனும் பெருஞ்சுனையே

இ - ள். மதமயக்கமா யெதிர்த்த வீரமன்னரது யானையாகிய மலையை
யெறியும் வேலால் முன்மலையை யெறிந்த வெற்றியாராந்த முருகனையொக்
குஞ் செழுந்தஞ்சைவாணனது தென்மாறையாட்டிலவரும் வையையாற்றி
விருக்கும் அறல்போன்ற குழலையுடையாய்! துதற்குறுவேர்வும் அழகும்

† இறையனார் அகப்பொருள், து. எ.

கின்னைப்போற் பெறலாமெனின், அடியேனும் பெருஞ்சீனையை யாடிக்காண்பேன். எ - று.

மறல் - மயக்கம். மறமன்னா - வீரமன்னர் திறல் - வெற்றி. அறல் - கருமணல். குடைதல் - நீராடுதல். 'பெறலாமெனில்' எனபது பெறுதற்கருமைதோன்ற நின்றது. தான்குறநேவலசெய்யும முறைமையால் 'அடியேன்' எனக் கூறினொளென்றுணர்க. (௬௬)

பொய்யினுற் பல வேறு கவர் பொருள் சொல்லி நீட்டலின்

தகையணங்குறுத்தல்

தகையணங்குறுத்தல் எ - று. தலைவி வேற்றழகினால் அவளைச் செய்வப்பெண்ணாக வலியுறுத்திக்கூறல்.

குவளை சிவத்தனக் குமுதம் வெளுத்த குறையலலவேல
அவளை மறைத்துனனைக் காட்டலு மாமலாத தேனகுதிக்கந்
தவளை குதிக்குந் தடம்பொய்கை குமுதஞ்சை வாண்ணவெறபில
இவளை வரக்கண்டு நீயணங் கேபின நெழுந்தருளே.

இ - ள். குவளையொக்குங் கண்சிவந்தது, குமுதமொக்கும் வாயவெளுத்த குறைபாடலலவாயின, எங்கனதலைவி யொருத்தி னுந், அவள் வடிவில் நினளையொப்பவள், அவளை மறையவைத்து நினளையவளென்று காட்டலாமென்று எல்லாருஞ்சொல்லுவா, அரினினறந் தேனகுதிக்கப் புதுநீர் வந்ததென்று தவளைகுதிக்கும் பெரியபொய்கை குமுத தஞ்சைவாணன் வெறபிலிருக்கு மலையணங்கே! எங்கன தலைவிவருமளவும இருந்து அவளை யொப்பக்கண்டு பினனை நீயொழுந்தருளவாப எ - று.

‡ "உளந்த வலல வேறுபிற தோனறினுவ

கிளந்தவற நியலா னுணாரதனா கொளலே." — என்னும் மயங்கியற சூக்திரத்தில் அனனப்போலவாளை அள்ளம் என்றும், யாணை போலவாளை யானை யென்றுங் கூறினமையான, இவ்விடத்துங் குவளை போன்ற கண்ணைக் குவளை யென்றும், குமுதப்போன்ற வாய்பைக் குமுதம் என்றும் ஆகுபெயராகக் கூறியவாறுணாக.

'அலாததேன' என்புழி ஓர்தனுருபொக்கது தடம்பொய்கை - பெரியபொய்கை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

மனத்தில் தலைவிதா நென்றநிரதுவைத்து வாழ்வாயில் அணங்காகக் கூறினமையின், பொய்யினுற் பலவேறு சவர்பொருள்கொல்லி நா

வாழிற்று. 'கவர்பொருள்' என்னுது 'பலவேறு கவர்பொருள்' என்ற தென்னையெனின், ஒன்றல்ல வெல்லாம் பலவாதல். தமிழ்நாட் யாதலி னென்றுணர்க இவையிண்ணெம் நாணநாட்டிம். (சுஎ)

நடுங்கநாட்டம்.

நடுங்கநாட்டம் ஏ - து. தலைவியை நடுங்கத்தக்கதாக நாடுதல.

பால்போன் மொழிவஞ்சி யஞ்சிநின் றேனிரதப பார்முழுதும் மாலபோற் புரந்தவன் மாறை வரோதயன் வாணன்வென்றி வேல்போற் சிவந்த நெறிமுறை கோடிய வேந்தன்வெய்ய கொல்போற் கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடுகணை

இ - ள் பாலபோலும் மொழியையுடைய வஞ்சிக்கொம்புபோல்வாய்! இரதப் பாருலகமுழுந்தயர் திருமாலபோ லிடைபூறு நீக்கிக்காத் மாறை நாட்டில வரோதயனான வாணன் து வென்றிவேல்போற் குருதியினைந்து சிவந்து நெறிமுறைமைவழுவிய வேந்தனதுகொடுங்கொல்போல யார்க்கும் அச்சங்கொடுக்குங் கொடுமையவாகிய கொலைதொழில செய்யும் யானையது கோட்டைக்கண்டு அஞ்சிநின்றேன. ஏ - று.

வந்தி - ஆகுபெயா. மால - விண்டு. புரத்தல் - காத்தல். கோடிய - வழுவிய கோடு - கொம்பு.

“நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி

காணுங் காலை தலைமக டேதது.” — என்பதனால் நாண நாட் டமும் நடுங்க நாட்டமும் கூறியது அகப்பொருட்சிதைவாய்ப்பெருந்திணைப் பாறபடும. அன்றியும் பாங்கி இவ்வாறு கூறவே, தலைவி குறிப்பறியாது கூறினாளுமாம். அவமதித்தாளுமாம், ஆசார மில்லாது கூறினாளுமாம்; ழ்ற்று இக்குறறமெல்லாம் நீங்குமாறும், அகப்பொருட் சிதைவு வாராமற் போற்றுமாறும். என்னையெனின், நாணநாட்டத தின்கண தலைவிக்குயிப் பாங்கி யாதலின், இவளுள்ளமே யவளுள்ள மாதலின், புணாச்சியுணமை புணடென்ப தறிந்து கூறுகின்றாளுன்பது தலைவியறியும். அறிந்ததலைவி பாங்கியுடன கூறாத தென்னையெனின், இவள்பெருநாணின் னாதலான் கூறலாகாதென் றிருந்தாள். தன்னுடற் உணமைகூறவில்லை, தானுண் மைக் கயலாயினேன், அவ்வாறு அயலாகாது உடம்பட்டிருக்கத் தலைவி யாகத் தன்னோடு கூறவேண்டிமென்பது தருதி, பாங்கி யாராய்ச்சியெய்த காரியமாதலான், நாணநாட்டததாற் குற்றமின்மையுறிக.

இனி நடுங்க நாட்டம் யானைக்கண்டஞ்சினே னென்றவழி தலைவி நடுங்காம லிருந்த வழி யென்னையெனின்,

பாங்கிமதிப்புன்பாடு.

- அமல்பிணம் பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாது -

பல்வேறு கவர்பொருளுட்பத் தாலும்” — என்னும் சூத்திரத்தில் ‘வழிநிலைபிழையாது’ என்பதற்கு நீச்சினூக்கினியர் உணாயில் பாங்கி குற்றேவல் முறைமை தப்பாது, பெருநாணினள், பேராச்சத்தாள், தலைவியென்பதறிந்து தானும் இறந்துபடாமற் கூறத்தகும் வீரத்ததை கூறுமென்றுகூறியுராதலானென்பது. நடுங்கநாடித் கூறும்போதும் பாங்கி, எம்பெருமாட்டி கவர்சியுறும், கவர்சி யுற்றபோதே யிறந்துபடினும் படுமென்பதறிந்து, முகமலர்ச்சியாய், நகையாடுதல் போன்றுங் கூறுபாதலால், தலைவி இவள்முகக்குறிப்பு நோக்கியும், கவர்ச்சியில்லாமை நோக்கியும் பொய்யென்றறிந்திருந்தா னென்க. அன்றியும் சான்றோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலுபயின்றுவருதலானும் குறறயின்றென உணாக. குறறமாயின் சான்றோர் செய்யுட்க ளோதானெனவுணர்க.

தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தும் ‘வழிநிலைபிழையாது’ என்பதனால் வழுவமைதிபெற்றும். திருக்கோவையாரில் நாணநாட்டம் நடுங்க நாட்டத்தைப் பெருந்திணைப்பாற்படும் என்று பேராசிரியர் உகாகூறினானென, மாறுகொளக்கூறல் என்னுங் குற்றமாம். என்னை, —

* “அளவையி லின்பத் தைந்திணை மருங்கிற்
களவுகற் பெனவிரு கைகோள் வழங்கும்” — என்னும் அகப் பொருளினும், b† “அன்பி னைந்திணைக் களவெனப் படுவது” — என்னும் இறையனார் அகப்பொருளினும்,

b‡ “இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றங்
கன்பொடு புணராத வைந்திணை மருங்கிற்
காமகூட்டம்” —

என்பதனால் தொல்காப்பியத்தினும், மற்றும் பிற நூல்களினும் ஐந்திணை களவென்று கூறுவதல்லது பெருந்திணையை அகப்பொருளென கூறுவதொருநூலினு மில்லை

பெருந்திணையாவது

“ஒப்பில் கூட்டமு ஁ததோர் முயக்கமும

செப்பிய வகப்பொருட் சிதைவும பெருந்திணை” — என்னுஞ் சூத்திரவிகியாற பெருந்திணைப்பாற படுமெனதல பொருந்தாது

† தொல். பொருள். களவியல், து. உந்.

* அகப்பொருளவுளக்கம், அகத்திணையியல், து. உந்.

b† இறையனார் அகப்பொருள், து. க.

b‡ தொல். பொருள். களவியல், து. க.

“ அநததிற் சிதைந்தது புறத்தின் பாறபடும ” —

“ மடலே றுதலொடு விடைதழா லென்றா
குற்றிசை தனனொடு குறுங்கலி யென்றா
சுரநடை தனனொடு முதுபாலை யென்றா
தாபத நிலையொடு தபுதார நிலையெனப்
புகனறவை யியறபெயா பொருநதா வாயி
னகன்ற வகப்புறப் பெருந்திணை தாகும் ” — என்பதனால்
நாணநாட்டம் நடுங்கநாட்டம் இதனோ டொப்பதனறி வழுவுமைதியென
றுணாக.

இவற்றுள் முன்னையதொன்றும் மெய்யினுற்சொல்லியது, பின்னைய
மூன்றும் பொய்யினுற்சொல்லியது. (சுஅ)

இத்துணையும் ழுன்றாட் செய்யேன வுணர்க

முன்னுறவுணர்சல - முற்றும்.

குறையுறவுணாதல.

பெட்டவாயில் பெற்றிரவுவலியுறுந்தல்

பெட்டவாயில் பெற்றிரவு வலியுறுத்தல எ - து. இயற்கைப்புணாச
சிபலினாப பிரிவுழிககலங்கலின வாயில் பெற்றுயதலென ஆண்டு விரும்
பப்பட்ட பாங்கியைத் தூதாகப்பெற்றுக் குறையிரத்தலை வலியுறுத்திக
கூறல்.

பொருமணி வெணடினாப பைங்கடல் வங்கம் பொருந்திமுனபு
தருமணி பின்பெற றணிபவா போறசென்று சாரந்திரது
பருமணி நனகலப் பாங்கியை நீங்கியப் பாவையையோம்
மருமணி வண்டுறை தாராவாணன மாறை மருவுதுமே.

“ இ - ள். வெணடினா முதல்களைப் பொரப்பட்ட பசியகடலிடத்து
மீரக்கலத்தை முன்புபொருந்திப் பின் அக்கடலதரப்பட்ட மணிகளைப்
பூண்பவாபோல, நாமபோய்ப் பரிபமணிகளைக் குயிறறிய நல்ல அணிகளை
யணிந்த பாங்கியைச்சாரந்து நமது குறையையிரந்து, அவண்ணாந்தபின்
பாங்கியைநீங்கி, அப்பாவைபோலவாணை மண்டபொருந்திய கரியவண்டுறை
யப்பட்ட தாரணிந்த வாணன் தெனமாறைநாட்டுக் கூடுதும், நெஞ்சமே !
அஞ்சல. எ - று.

‘வெணடினாமணிபொரு’ எனமாறுக. வெணடினா - வெண்மை
நிறம்பொருதிய அலை மணி - முதது. வங்கம் - மரக்கலம். நனகலம் - நல்ல
வணி. ‘நாளுசென்று’ எனவும், ‘பாங்கிடைச்சாரந்து’ எனவும் மாறுக.

அகப்பொருள்விளக்கம், ஒழிபியல், நூ ளாந்.

மரு - மணம். மணிவண்டு - கருவண்டு. தார் - மாலை. நெஞ்சம் - முன்னிலை
யெச்சம். மாறையாடு கடலாகவும், பாங்கி மாக்கலமாகவும், தான் ஊக்
கலநாயகனாகவும், தலைவி அக்கடலிடத்திற்குக்கும் மணியாகவும் உவமித்த
வதனால் இதுதோழிவமம்.

‡ “கிரனிறை சுண்ண மழமறி மொழிமாற்
றவைநான கெனப் மொழிபுண ரியலபே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால மொழிகள் மாற்றின்றன (௬௬)

ஊர்வினாதல்.

ஊர்வினாதல் எ - து. தலைவன் கண்ணியுந் தழைபுமேந்திக் குறையும்
றவன்போல வருது நின்று ஊர்வினாதல்.

புதியேன மிகவிப புனததிற்கி பானறணிப போந்தனனும்
பதியேன செலனும் படிசொல்லு யீர்படி. மேற்படிந்த
மதியேய சுதைமதில சூழதஞ்சை வாணன்றென மாறையையை
நதியேய சுழிநிக ருமபழி தீருந்தி நல்லவோ.

இ - ள். புவிபினபேற படிந்த மதியை பொப்பாகிய சுதையினால்
விளங்கிய மதில்குழந்த தஞ்சைவாணனது தெனமாறையாடிகள்கண் வரு
கின்ற வையைநதியிற்பொருந்திய சுழியையொககுங் குற்றந்தீர்த்தவுந்தியை
“புடையமடவாரே! யான இப்புனததிற்கு மிகவும் புதியேன, ஓகாலும்
வந்தறியேன், இப்போது தனியாகவந்தேன், நீரிருக்கும்பதியாது? யான்
செல்லுமபடிசுசு சொல்லுவீர். எ - று.

படி-புவி. மதியேய்-ஒப்பு. சுதை - வெண்கலத்து ஏய-பொருந்தாதல்.
உருதி - கொப்பூழ். நல்லவா - மடவா. (௭௦)

பெயர்வினாதல்.

(இது வெளிப்படை)

கரைத்தாவி யுந்திய ஈரவிரி வைகிய காலத்தினுந்
தரைத்தாரு வனனசெந் தண்ணளி வாணை மிழித்தஞ்சைசூழ்
வரைத்தாழ் சிலம்பினும் வாழ்பநி றீதென்று வஞ்சியன்னீர்
உரைத்தா லிழிவதுண டெறபெப றோனு முகைமினகளே.

இ - ள். கரையைத்தாவித் திரையைப்பெறிந்த காவிரிவற்றிய காலத்தி
னும் பூமிபின்கண் கறபகத்தருவையொத்த செவ்விய அருளையுடைய
வாணனது இனிமைபொருந்திய தஞ்சையடிசுழந்த மலைகள்பணியப்
பட்ட பொதியவெறியில் தூமுடைய வாழ்வாகிய பதியெனறுரைத்தால்
உமக்கெழிவி வருவதுண்டோ, வஞ்சிக்கொம்புப்பாவீர்! பெயராயினும்
உரையினசா எ - று.

தாவுதல் - அழகுதல். உந்தல் - எறிதல் காவி - கரடிவழி. வைகல் - வழறல். தரை - புவி. தாரு - கற்பகத்தீரு. செந்தண்ணளி - செவ்விய அருள். தமிழ் - இனிமை. வரை - மலை; சாகியொருமை. தாழ்தல் - பணிதல். சிலம்பு - ஈண்டு பொதியவெற்பு. இழிவது - குறைவுருவது.

வரைத்தாழ் சிலம்பின்' என்புழி, ஐகாரவீற்றுப் பெயராகலான் 'வரைதாழ்சிலம்பு' என இயல்பாய் முடியாது ஒற்றுமிக்கவா மேன்னை யெனின்,

‡ “வேற்றமை யலவழி இஐ யென்னு

மீற்றுப் பெயாக்கிளவி மூவகை நிலைய

வவைதா - மியலபா குளவும் வல்லெழுத்து மிகுனீ

முதறா குளவு மென்மனார் புலவர்.—என்னுஞ்சூதகிரவிதியால் இகர ஐகாரவீற்றுப் பதங்கள் இயல்பாய்முடிவனவும், வல்லெழுத்து முடிவனவும், உறழ்வாய் முடிவனவுமாகிய மூவகை முடிபினுள் தீனை குறித்து, தீனைக்குறித்து என்றும்போல, வரைதாழ், வரைத்தாழ் என உறழ்ச்சி முடிபாயினவென்றுணாக.

(எக)

கெடுதிவினாதல்.

கெடுதிவினாதல் எ - து கெட்டபொருளை வினாவுதல். கண்பட்ட மேவும் வபற்றஞ்சை வாணன் நமிழ்ச்சிலம்பில டண்பட்ட தேமொழிப பாவையன் னீர்பனை பட்டகையும் மண்பட்ட கோடு மதம்பட்ட வாயும் வடிக்கணைதோய் புண்பட்ட மேனியு மாய்வந்த தோவொரு போர்க்களிறே.

இ - ள். தண்ணியவோடையும் பொருகதிய வயலுஞ்சூழ்ந்த தஞ்சை வாணனது பொதிய வெறபிடத்துப் பண்ணுண்டாகப்பட்ட இனிய மொழியையுடைய பாவைபோலவீ! பனைபோலுண்டாகியகையும், தன்னிழலைச் சுளிதழிப் பாய்தலான மண்பட்ட கோடும், சுரடத்தானத்திலிருந்து வடிந்தொழுகும் மதம்பட்டவாயும், கூரிய என்னைக்கணை மூழ்கலால் புண்பட்டவுடலுமாய் ஒருபோர்க்களிறு துமபுனத்தயலே வரத்தோ? கண்டரோல் சொல்லுவீராக. எ - று.

பட்டம் - ஓடை. பட்டழம் வயலும் என உமமைத்தொகை. மேவுதல் - பொருந்துதல். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. பண்-இசை. படுதல் - உண்டாதல். தேம் - இனிமை பாவை - சித்திரப்பாவை. பனைபட்டகை - பனைபோலுண்டாகியகை; உவமைத்தொகை. வடி-வடித்தல். சுளிற்று - யானை. உம்மை-எண்ணின்கணவரதன். கெடுதிவினாதல் - வேழம்வினாதல், பனறிவினாதல், நாய்வினாதல், இனையவினாதல் என்பவலவுமுள்; அவற்றுள் இது வேழம்வினாதல்.

(எஉ)

‡ தொல். எழு. தொகைமரபு, கு. கக.

ஒழிந்ததுவ்னது.

ஒழிந்ததுவ்னது எ - து. இவன் விருயதற்கு விடையின் ஐயால், நீர் பேசாதொழிந்த தென்னெனவினது.

வனமார் குழிக்குப் பகைக்குர லாமென வாணன்றஞ்சப் புனமார் குளிரிப் புடைப்பொலி யாற்கிள்ளை போயினமீன் டினமா மெனவந்திவ் வேனலெல்லாம வவுவு மென்பதற்கே கனமா நறுங்குழ லீர்மொழி யாதொழி காரணம்.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைநாட்டில் முகில்போன்ற கருமையாகிய நறியகுழலீர்! மொழியாதொழிந்த காரணம் காட்டிலார்ந்த கூகைக்குப் பகையாகிய காக்கைக் குரலாமென புனகதிற் பொருந்திய குளிரியென் னுங்கருவியை துங்கையாற் புடைத்திடுமோசையால வெருண்டுபோயின கிளிகளெல்லாம்; நீரவாய்திறந்து மொழியின், துமதுகுரலென் நறியாது கிளிக் குரலென் நெண்ணி மீண்டு வந்து, இவ்வேனற் கதிரையெல்லாங் கவருமென்பதனாலோ? சொல்லுவீர். எ - நு.

‘வாணன் தஞ்சைக்கனமா நறுங்குழலீர்’ எனவும், ‘பகைக்குரலா மெனப் புனமார்குளிரி’ எனவும், ‘போயினகிள்ளை’ எனவும் மாறிக் கொள்க. என்னை,—

‡ “மொழிமாற் நியற்கை

சென்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய

முன்னும் பின்னுங் கொளவழிக் கொளாஅல.” — என்னுஞ் சூததிரவ்நியால மொழிமாற்றிப் பொருளுததுக்கொள்க.

‘நல்லவோசொல்லுவீர்’ என்றும், ‘வஞ்சியன்னீருரை மின்கள்’ என்றும், ‘பாஷவயன்னீர்’ என்றும், ‘கனமாநறுங்குழலீர்’ என்றும், வினாது நான்கினும் பன்மையாற்குறிய சொற்கள பாங்கி யொருத்தினை யே ‡‡ “ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி” — எனனுஞ் சூததிரவ்நியாற் கூறிய உயாசொற்கிளவியென் றுணாக. தலைவியுங்கூட இருநதாளெனின் வருங்குற்றமெனனவெனின், குற்றமுண்டு. என்னை—† ‘இருவருமுந் வந் யவன்வரவுணாதல’ என மேலே கூறப்படுதலின், இங்ஙனம் இருவரும் உடனிருந்தானொன்று கூறலாகாவென வுணாக.

வனம் - காடு. ஆரதல் - பொருந்தல். குழிஞா - கூகை. பகை காக்கை. குளிரி - தினைப்புதைதிற் கிளியோட்டிவோ முங்கில வ்வினை போற்கட்டித் தெறிக்குங்கருவி.

‡ தொல். சொல். எச்சவியல், து. கங்.

‡‡ ஷஷ. ஷஷ. கிளவியாககம், து. உஎ.

† “தழுவர் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங் கிளிகழ மரபின்.” —
என்னும் புத்துப்பாட்டில் ‘குளிரும்’ என்பதற்கு நச்சினர்க்கினியர் கூறிய
வுரையிற் கண்டுகொள்க. துளிர் எனினும், துளிர் எனினுமொக்கும்.

புடைத்தல் - விரலாற்றெரித்தல். கிள்ளை - கிளியெனல் ஆகுபெயர்.
கனம் - முகில், மா - கருமை. கனங்குழல் என்புழி உவமைதனொகை.
‘கனமாநறுங்குழல்’ பாரமாகிய நறிய குழுவெனினும் அமையும் என்
பதற்கு வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் - வினா. (௭௭)

யாரோ யீவரீமனத்தெண்ணம் யாதெனத் தோதல்.

யாரோ யிவாமனத தெண்ணம் யாதெனத் தோதல் எ - து இவ்வாறு
கண்ணியுந் தழைமுேந்தி ஊர்பெயர் கெடுத்தியோ டொழிந்தவும் வினாவி
நின்றவாயிரோ! இவாமனததெண்ணம் யாதோ! வெனப்பாங்கி தன
மனத்தில் ஆராய்ச்சிசெய்தல்.

தலையார வண்புகழ் தேக்கிய வாணன் நமிழ்த் தஞ்சைசூழ்
வலையாது துமபதி யாதுநும பேரென்பா வாரதுளிக்கார
புளையாணை யமபொடு போந்ததுண டோவென்பா பூங்கொடியீர்
உலையாத தென்னென்ப ராவெனகொ லோவிவ ருட்கொண்டதே

இ - ள் தலாநிறைய வளவியபுகழை நிறைத்த வாணனது தமிழ்த்
தஞ்சைசூழ்ந்த வலையிடத்து துமமுடைய பதியாது? துமமுடைய பெயா
யாது? என்றுஞ் சொல்லுவா, அல்லாமலும், நெழிபதுளியைச் சொரியும்
மேகத்தையொக்கும் யானையென் கையயப்போடு வந்ததுண்டோ? என்றுஞ்
சொல்லுவா, அன்றியும், பூங்கொடிபோலவீர் யாதும் உலையாததென?
என்றுஞ் சொல்லுவா, ஆதலால், இவையாரோ! இவருட்கொண்ட எண்ண
மென்கொலோ! அறிகின்றிலேன! எ - று.

தலா - பூவுலகம் ஆஈ - நிறைய வண்புகழ் - வளவியபுகழ் தேக்கல் -
நிறைத்தல். தமிழ் - இனிமை. வலா - மலை ‘பதியாது’, ‘போ யாது’
எனமாறுக. வார - நெடுமை. துளிக்கார - துளிசொரியுங்கார. புணர் - உலம்
பூருபு.

‘போந்தது’ - ‘வந்ததோ வொருபோக களிநே’ என்று தலைவன்
முன் வினாவிய சொல்லையே பாங்கி யீண்டு ‘யானை யமபொடு போந்த
துண்டோ’ என்று அப்பொருளையே யெடுத்தகூறினமையால், ‘வந்தது’
என்னும் பெயராயினவாறு காண்க. அன்றியும், ‘புதியேனறகவிப புனத்
திற் கியானறனி போந்தனன்’ என்பதனுனு முணாக.

பூங்கொடியீர் - ஆகுபெயா உம்மை - இறந்ததுதழீஇய வெச்ச
வும்மை விகாரத்திற் றொக்கது. கொல் - ஐயம். ஓகாரம் - அசை. உட்
கொண்டது - உட்கொண்ட வெண்ணம். (௭௮)

குறையுறவுணாதல் - முற்றும்

பாங்கிமதிருந் துணர்

இருவீர முளவழி யவன்வா வுணர் தன்.

எண்ணத் தெளிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

யாரோ யிவரென் றறிகின்றி லேமெதிர்ந் தானாவென்று
வாரோய் கழற்புனை வாணன்றென் மறை வரையுறைவிர்
ஊரோ தெனமுன் வினாவிப்பின் வேறென் றுறைப்பதெல்லாம
நேரோ யிவர்பொருட் டாலென்று தோன்றுமென் னெஞ்சினுக்கே.

இ - ளீ. கண்ணியுந் தழையுமேந்திக் குறையும்றார்போல் வினாவிய
இவர் யாரென் றறிகின்றிலேம்! போக்களத்தி லெதிர்ந்தானாவென்று
கயிறு பொருந்திய* கழலைப்புனைந்த வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வந்த
இவர் நம்மநோக்கி வரையுறைவிர், துமதுரொதுவென முன் வினாவின் று
பின் வேறென்றாகச் சொல்லும் வாராததையெல்லாம் ஆராய்த்தெண்ணில்,
செவவனே இவன்பொருட்டென்று என்னெஞ்சினுக்குத்தோன்றும், இதற்
கையமில்லை. எ - று.

யாரோ - ஏகாரம் ஈற்றசை. வு - கயிறு. வுயதல் - பொருந்தல்.
கழல் - வீரக்கழல். புனைதல் - தரித்தல். நேர் - செவ்வை. ஆல் - அசை.

தலைவன் கையுறையேந்திவருதல்.

தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல் எ - து. தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்ந்
திருப்பது கண்டு தலைவன் கையுறை யேந்திவருதல்.

தண்டா மராமலர்ப் பொன்னையும் பார்மங்கை தன்னையும்போல
வண்டாரா குழன்மட வாராமணந் தார்சென்று வாணன்றஞ்சை
நுண்டா தணிபொங்கா நீழலின் கீழர் நுடங்கிடையார்க்
கண்டா தரவையெல லாஞ்சொல்ல வேறெல காலமிதே.

இ - ளீ. வாணனது தஞ்சைசூழ்ந்த நுண்ணிய தாதுகள் பொருந்திய
சோலைநிழற்றண்ணிய தாமமாமலரி லிருக்குந் திருமகளும், பார்மங்கை
யாகிய நிலமகளுமபோல, வண்டாராகுழலன மடவாராகிய தலைவியும் பாங்
கியுஞ் சேர்ந்திருந்தா ராதலால், நாமபோய் அந் நுடங்கிடையாராக்கண்டு
மது காதலெல்லாஞ்சொல்ல இது நல்லசெவ்வி. எ - று.

பொன் - திருமகள். பார்மங்கை - நிலமகள். மணத்தல் - சேர்தல்.
தாது - பராகம். பொங்கா - சோலை. நுடங்கல் - ஓசுதல். 'இடையார்க்
கண்டு' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது உம்மை - எண்ணும்மை.
ஏகாரம் - ஈற்றசை. காலம் - செவ்வி. செவ்வி, பதம், அமையம், காலம்
எனபடி ஒதுபொருள்களவி. (எசு)

தலைவன்வகை வினாதல்.

தலைவன்வகை வினாதல் எ - து. தலைவன் முன் கெடுதி, வினாதல் போல மீண்டு கலைவந்ததோ வென்று வினாதல்.

வல்லா ரிளங்கொங்கை வஞ்சியன் னீர்தஞ்சை வாணனைக்கண் டொலலார களத்தி னுடைந்தது போல பொருகலைபோ விலலார் கலைநீர்ப் பெய்சோரந தினமவிட்டு வெய்துயிர்த்துப் புலலார் வதுமின்றி யேவந்த தோநம் புனத்தயலே.

இ - ள். சூதுபோன்ற இளங் கொங்கையையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலவீர! தஞ்சைவாணனைக்கண்டு பகைவா போர்க்களத்தில உடைந் தோரோடியது போலப் போசெய்யும் எனது கையில் விலலாரந்த கலை நைப்ப ஒரு கலைமான மெய்சோரநது இனத்தைப்பிரிந்து பெருமூச்செறி ந்து புலலருந்தது மின்றி நும் புனத்தயலிலே வந்ததோ? கண்டராயிற் சொல்லுவீர். எ - று.

வல - சூது. ஆர் - ஒப்பு. ஒல்லார் - பகைவர். களம் - போர்க்களம். உடைதல் - படைதட்டிழிதல். சோரதல - மயங்கல. விடுதல் - பிரிதல். வெய்துயிர்த்தல் - பெருமூச்செறிதல். ஆரதல் - அருந்தல். வினையெசச வகைகளுள் 'வந்ததோ' எனனும் வினாப்பொருண்மை வினையொருபு முடிந்தது. ஓகாரம் - வினா. (என)

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாக்குந் திறந்து மதனையொப் பிரதஞ்சை வாணன்மருசு தேக்குங் குடுமிச சிறுமலைக் கேதிரி கோட்டிரலை கோக்குஞ் சரமுங் குருதியுஞ் சோரக் கொடிச்சியரேங் காக்கும புனமருங் கேதனி யேவரக கண்டிலமே

இ - ள். மெய்ததிறத்தத்தினும் வெற்றியினும் மதனைப்போல்வீர! தஞ்சைவாணனது முகில நிறையும் உச்சியையுடைய சிறுமலையிடத்துத் திரித்ததுபோலிருக்கின்ற கொம்பையுடைய கலையும், யானைகட்குத் தலைமை யாகிய குஞ்சரமும், குருதியொழுக்க கொடிச்சியராகிய யான்கள காக்கும புனப்பக்கத்தே தனியேவரக் கண்டிலமே. எ - று.

வாக்குத்திருத்தம், மெய் அவாய்நிலையான்வந்தது. † “வாக்கணங் காரமணி வீணை வல்லாக்கும” என்னும் கேமசரியா ரிலம்பகத்துப் பாட்டில் வாக்குத்திருத்தமென்றுணாக.

† சிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், கே. கூஉ.

திறல் - வெற்றி. மஞ்ச - மேகம். தேக்கும் - நிறையும். குடுமி - உச்சி
சிறுமலை - மலைப்பெயர். 'சிறுமலைக்கு' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம்
திரிதல் - முறுக்குதல். கோடு - கொம்பு. இரலை - கலைமான். குஞ்சரம்
யானை. குருதி - இரத்தம். சோதல - ஒழுகுதல். கொடிச்சியர் - குறத்
தியர். இரலைக்கு உம்மை கொடாது குஞ்சரத்திற்கு உம்மை கொடுத்த
தென்னையெனின,

† “ எஞ்ச பொருட்கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவா முற்படக் கிளதல ” — என்னு ம் விதியாற்
கொள்க. குருதியும் என்னும் உம்மை அசைநிலை. (௭௮)

இறைவனை நகுதல்.

இறைவனை நகுதல எ - து. தலைவன் அப்பாற சென்றானாகப் பாங்கி
தலைவியை நோக்கி அஞ்சுகியாடி நகாநிறதல்.

மைவா எரிவகுகண மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணனவெற்பில்
இவ்வாளி மொய்ம்பரின றெய்தமெயம் மானிள மாநதளிரின
செவ்வாளி யுங்கொண்டு சேடசென்ற தாலனறு சீதைகொண்கண
கைவாளி யுங்கொண்டு போனபொய்ம் மானினுங் கள்ளதததே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெறபிடதது மையெழுதிய வாள்போ
விலங்குங் கண்ணையுடைய மங்கைப்பருவதது நல்லாய்! இநத வாளி
போலும் வலியையுடையா இப்போதெய்த மெய்யாகிய மான் இளமாநதளி
ராகிய சிவநத வாளியையுங் கொண்டு சேயமைக்கண சென்றதாதலால்,
பண்டைநாளில இராமனது வாளியையுங் கொண்டுபோன பொய்யாகிய
மானினுங் கள்ளததையுடையது. எ - று.

‘பொன்மான்’ என்று பாடமோதுவாருமுளா. இவ்வொய்த மெய்
மானென்று கூறவே அம்மான பொய்மானென்றே கூறவேண்டு மாதலால்
அது பாடமன்மை யுணாக. ‘மைவா எரிவகுகண’ உவமைத்தொகை.
‘ஆளி மொயம்பா’ என்பதுமது. மொயம்பு - வலி. ‘இளமாந தளிரின்
செவ்வாளி’ என்றது கையில் அம்பினறித தளிர் பிடித்தது நிறறவின்
கையாடி கூறியது. சேனை - சேயமை. அன்று - பண்டைக்காலம். சீதை
கொண்கண - இராமன். கைவாளி - கையம்பு. உம்மை - சிறம்புமீமை. (௭௯)

பாங்கிமதியின் அவாவர் மனக்கருந்துணர்தல்.

பாங்கிமதியின் அவரவா மனக்கருத துணாடல எ - து. பாங்கி
தன்னறிவின தலைவன் தலைவியெனநிருவரது மனக்குறிப்பை யாரா
யாது கூறல.

புனங்காவ ல்ன்றிவள் பூண்டது மாண்டகை போந்ததுமான்
இனங்காவ லின்கலை யெய்யவன் றூகிக லாழிவிந்தை
தனங்காவ ல்ன்றஞ்சை வாணனன் னாட்டிவர். தங்கனிற்றும் தே.
மனங்காவல் கொண்டதெல் லாங்கண்க ளேசொல்லும் வாய்திறந்

இ - ள். போர்செய்யும் நேமிநையணிந்த வீரமகளுடைய தனத்துக்
குக் காவல்னைய தஞ்சைவாணனது நல்லநாட்டில், இவ்விருவருந் தங்
களிற்றா மனத்தைக்காவல்கொண்டதெல்லாம், இவர்கள் கண்கள் யாமறிய
வாய்திறந்து சொல்லுதலபோல் அறிவிக்கு மாதலால், இவன் மனத்தின்
கண் பூண்டிருப்பது புனங்காவலன்று, இவ்வாண்டகைவந்தது மானினங்
கட்டுக் காவலா யின்பத்தைக்கொடுக்குங் கலையெய்யவன்று. ஏ -று.

ஆண்டகை - அன்மொழித்தொகை. இகல் - போர். ஆழி - நேமி.
விந்தை - வீரமகன். வாணன் தோளைப்பிரியாதிருத்தலின் 'தனங்காவலன்'
என்று கூறியது. மனங்காவல் கொள்ளல் - வேறொரிடத்திற் செல்லாது
காவலசெய்வதுபோலத் தம்மிடத்தில் மனத்தைவைத் திருத்தல். (அ0)

இருவரு முளவழி யவன்வர வுணர்தல் - முற்றும்.

காட்சியில் தலைவி ஆயவெள்ளம் புடைசூழ்ந்து குற்றேவல்செய்ய
வீற்றிருந்தாளென்று கூறி, இங்ஙனம் தினைப்புனங் காததிருந்தாளென்று
கூறியதும், தலைவனும் பற்பல நூறாயிரங் கூர்வேலினைஞர் புடைசூழத்
தேதோறி வேட்டையாடவந்தானென்று கூறி, இங்ஙனம் தமிழனாய்த் தழை
யேந்தி வந்தா னென்றும், குறையிரந்தா னென்றுங் கூறியது மாறுபா
டன்றோவெனின், மாறுபாடன்று. எனனை, — தலைவி ஆயக்கூட்டமும்
முன்போலே சூழ்ந்து பிரிந்து விளையாடாநிற்ப, இவளும் பற்பல விளையாட்
டினுள் இதுவுமோர் விளையாட்டாகவும, தலைவன் குறியிடத்து வரின்
சுளித்து அவனைக் கூடவேண்டுமென்னுங் கருத்தாகவும் புனங்காததா
ளென்றும், தலைவன் கூவேலினைஞருடி வேட்டைவிரும்பாற் சூழ்ந்து
பிரிந்துசெல்லாநிற்ப, இவளும் வேட்கை மீது ரப்பட்டுப் பாங்கியாற் கூட
வேண்டுமென்னுங் கருத்தினால், தலைவி குலமுறைமை யொருவர்க்கொரு
வர் தழையுங் கண்ணிபுன்கொடுத்துக் காண்டலுள் இவா அவறறையேற்றுக்
கோடலூற தொன்றுதொட்டு நடந்துவரு மியல்பாதலால், தழையுங் கண்
ணியுமேந்திவந்து நின்று குறையிறந்தானென்றுங் கூறியது மாறுபாடன்
றென வுணர்க. எனவே, — எளியளாய்ப் புனங்காத்தாளும்ல்லன், எளிய
னாய்க் குறையுற்றிறந்தானு மல்லன் என்பது தோன்றியவாறுணர்க.

பாங்கிமதி யுடன்பாடு - முற்றும்.

பாங்கியிற்குட்டம்.

அஃதாவது, பாங்கி கூட்டுவிக்கத் தலைவனாகக் கூடுங்குட்டம்.

“இரந்துபின் னின்றல் சேட்படை மடற்கூற்று
மட்டவிலக் குடன்படன் மடற்கூற் றொழிதல்
குறைநயப் பித்த னயத்தல் கூட்டல்
கூட் லாயங் கூட்டல் வேட்டலென்

நீராறு வகைத்தே யிருளையிற் கூட்டம்” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால் பாங்கியிற் கூட்டம் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

தலைவனுட்கோள்சாற்றல்.

தலைவனுட் கோள்சாற்றல் எ - து. தலைவன் தான் உள்ளத்தின்கண்
கொண்ட காதலைக் கூறுதல்.

வாவுங் கலைவிந்தை காவலன் வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஏவுந் தொழிலெனக் கேதிய லாததிங் கேதும்க்கோர் [ர்
மேவுஞ்செய் குன்றமுஞ் சோலையு மாகப்பொன் வெற்பும்விண்ணோ
காவுந் தரவும்வல் லேனெனையாளுங் கடைக்கண்வைத்தே.

இ - ள். மேலெழுந்து தாவுதலையெய்யுங் கலையை யூர்தியாயுள்ள
வீரமகளுக்குக் காவலனாகிய வாணனது தென்மாறை நாடுபோல்வீர்!
நீர் என்னையேவற்றொழில் இவ்விடத்தெனக்கியனாததேது? எத்தொழில்
செய்யவும் வல்லேன்; துமக்கு வினையாடற்குப் பொருந்தும் ஒப்பற்ற செய்
குன்றுஞ் சோலையுமாக மேருமலையுங் கற்பகக்காவும தரவும் வல்லமை
யுடையேன்; என்னிடத்துக் கடைக்கண்வைத்தாளுமபடி செய்வீர். எ -று.

வாவுதல் - தாவுதல். விந்தை - வீரமகள். ‘மேவுமோர் செய்குன்று’
என மாறுக. ‘தரவும் வல்லேன்’ என்புழி உம்மை நீர் எத்தொழில்
எவ்வினும் அத்தொழில் செய்யவும் வல்லேனென்று தோன்றினமையால்
இறந்தது தழீஇய வெச்சுவும்மை. இதனுள் செய்குன்றமும், சோலையு
மாகப் பொன் வெற்பும், விண்ணோர் காவும் என்பது நிரணியையெனக்
கொள்க. (அக)

பாங்கி துலமுறை கிளத்தல்.

பாங்கி குலமுறைகிளத்தல் எ - து. தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்கும்
பாங்கி குலமுறைமையால் இயையாதென மறுத்துக் கூறல்.

நீவே றுணாக்கின்ற தென்குற மாதெங்க ணேரிழைபோர்
மாவேழ வன்படை வாணன்றென் மாறை மணியையன்றித்
தாவேது மில்லாத் தமனிய மீது தலமபுரக்குங்
கோவே யழுத்துவ ரோவறி யோருங் குருவிந்தமே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. உள.

இ - ள். இவ்வுலகைப் புரக்குங் கோவாகிய தன்மையைப் பெற்றோய்! நீ யிையுந் தன்மையைக் கூறுது இயையாது கூறியதென்னை? எங்கள் நேரிழை குறமாத், போர்செய்யும் பரிபும் வேழமும் வலியபகையாக வுடைய வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் பிறக்கும் மணியை யன்றிக் கேடேதுயில்லாத பசுமபொன்னின் மீது வறுமைபட்டோருங் குருவிற்குத் ததையழுத்துவரோ? எ - று.

‘எங்க ணேரிழை குறமாத்’ என இயையும். ‘மாவேழம்’ எனபுழி உம்மைத்தொகை. மணி - பதுமராகம். தா - கேடு. தமனியம் - பொன். தலமபுரத்தல் - உலகைக்காததல்.

வறியோர் - நல்குரவோர். அன்றி எனனும் வினையெச்சக் குறிப்பு அழுததுவரோ’ என்னும் முறறுவினையொண்டது. ஓகாரம் எதிமறை. வறியோரும்’ என்னும் உம்மை இழிவுசிறப்பு.

‘குருவிர்தம்’ என்பது † “கதிர்நிரா பரப்பு மணிமுடித்தேவா” என புழி “குருவிர்தஞ் சவுகந்தி கோவாங்கு சாதகங் குரமென்னுஞ் சாதிகள் நான்சில்” என்று கூறிப் பின்னும் அப்பாட்டிலே —

“செம்பஞ் சரத்தந் திலகமு லோததிரம

முபலின் சோரி சிந்தூரங் குன்றிக்

கவிரல னொன்னக் கவாநிற மெட்டுங்

குருவிர தத்திற குரித்தன நிறமும” —என்று கூறிய வதனால்,

‘குருவிர்தம்’ என்பது பதுமராகமணிக்கு பொதுமணியாவதும், உச்சிக் கதிபோலக் கதிரொழுவதாங் கதிரிலலாதது எட்டுவகையி லொரு நிறங் கொண் டிருப்பதும் குருவிரத்தக்கல்வென்று கண்டுகொள்க. (அஉ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மிக்கா றுளரல்லா மெல்லியன் மாதரின மேதினிமேல் தக்கரா புகழ்தஞ்சை வாணாபி ரானறமிழ் நாடனையாய் பைக்கரா நிகரகுழல வள்ளிசெவ் வேளுக்கு வலலவையாம இக்கா ரணமுண ராதென்கொ லோநின் நியமபுவுதே.

இ - ள். மேதினிமேல் தகுதியுடையோராத புகழப்பட்ட தஞ்சையி லுள்ள வாணாபிரானது தமிழ்காடுபோலவராய்! மெல்லிய இயல்பினை யுடைய மாதரில் மிகுதித்தன்மையை யுடையா ரல்லாரா? கரிய முகிலை

† கல்லாடம், செ. கூஎ.

யொக்குங் குழலினையுடைய வள்ளி முருகக் கடவுளுக்கு வல்லவையாகிய இக்காரணமுணராது இவையாதென்று நீ சொல்லுவதென். எ - று.

‘மிக்குள ரல்லா’ என மாறுக. மேதினி - புவி. தக்கார் - பெரியோர். செவவேன - முருகக்கடவுள். வாணர்பிரான் - அவன் குலத்தில் வாணனென்று பிறக்குமவாகக் கெல்லாஞ் சிறந்தோன். ‘கொலை காழியிற் படைநேரியா கோன்’ என்று முன்னங் கூறியதுபோலக் கொள்க. தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு. வல்லவை - தேவி. காரணம் - கதை. கொலோ - அசைநிலை. (அக)

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல்.

பாங்கி யறியாள்போன்று வினாதல் எ - து. இவன் தலைவியிடத்துக் காதல்கொண்ட தறியாள்போல நீ யெவளிடத்தாக காதல கொண்டாயென வினாதல்.

பொன்னிய லூசலும் பொய்தலு மாடியெப போதுநன்னீர்
மன்னிய னீலமு நித்தில முங்குறறு வாணன் றஞ்சை!
இன்னிய லாரு மிளமரக காவி னிடம்பிரியாக்
கன்னியா தாமபலா யாநினை வாட்டிய காரிகையே

இ - ள். பொன்னாலியன்ற ஓசலும் விளையாட்மொடி யெஞ்ஞான் றும் நிலைபெற்ற நீலமுமமுத்துங் குற்றமவாணன துதஞ்சைநாட்டில் இனிய இயல்பொருநதும் இளமரச்சோலையிடம் பிரியாதகன்னியாகள தாம் பலா, அவருள நினனைவாட்டிய காரிகையா? யான அறிய வுணப்பாயாக.

‘பொன்னியல்’ எனபுழி முன்றனுருபு தொக்கது. பொய்தல் - விளையாட்டு. நீலம் - குவளை நித்திலம் - முத்து இன்னியல் - இனியசாயல். கா - சோலை காரிகை - பெண்கள். ‘சலு விலையாட்டிம் இவ்விரண்டையும் ஒரு தொழிற்படுத்தி ‘ஆடி’ என்றும், நீலமும நித்திலமும இவ்விரண்டையும் ‘குறறு’ என்னும் பலபொருள்குறித்த வொருசொல்லால் நீலப் பூவை ‘கொயது’ என்றும், நித்திலத்தை ‘அவைதது’ என்றும் கூறின ரென்றுணர்க

அவைததல் - உரலில் நெல்லு முதலியன பெய்து குற்றதல்.—

“துவைக்குந துணிமுன்னீர் கொறகை மகளீர்
அவைப்பதம் பலலிற் கழுகொவ்வா முததம்
மணங்கமுத தாரசுகதன மணகாக்கும் வேலின்

அணங்கமுத மன்னலா பாடல்” — என இதனுள் பெண்களசிறுசோறடுதற்கு நித்திலங் குற்றதற்கு அவைநீதல் என்று பொருள் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. தலைவன் - முன்னிலையெச்சம். (அச)

இறையேன் இறையிதனைப் பயம்பல்

(இது வெளிப்படை.) தன்மை - இலக்கணம்.

தாளினை மாந்தளி ரல்குல்பொற் றேரிடை சங்கைகொங்கை
கோளினை கோலக் குரும்பைகை காந்தள் கொழக்கரும்பார்
தோளினை வேய்முகக் திங்கள்செவ் வாயிதழ் தொண்டையுண்கண்
வாளினை வாரகுழ லாய்வாணன் மாறையெம் மன்னுயிர்க்கே.

இ - ள். வார்குழலாய் ! வாணனது மாறையாட்டிலிருக்கும் எம் மன்
னுயிர்போல்வாட்டு இலக்கணம், — தாளினை, மாலினது தளிர்; அல்குல்,
பொன்னி னலங்கரித்த தேர்; இடை, உண்டு இல்லையென்னுஞ் சங்கை
கொங்கை, கொத்திலிரண்டினைந்து அழகாரந்த குரும்பை, கை, காந்தள்
ஆங்கொடியுங் கரும்புங் குங்குமம் வெளுத்தாலாரந்த தோளினை, வேய்
முகம், திங்கள்; சிவந்த வாயிதழ், கோவைக்கனி, மையுண்டகண்
வாளினை; நீயறிவாயாக. எ - று.

சங்கை - ஐயம், + கோள்கொத்துத் கோட்டெங்கின் குலைவாழை”
என்புழி கோள்கொத்தினை யுணாத்தியவாறுணர்க. அன்றியும், + + “கோள்
வண்கோட்பலவின்” என்புழியும் கோள்கொத்தினையுணாத்தியவாறுணர்க.
கோலம் - அழகு. கொடி - வல்லி. ‘கொழக்கரும்பு’ என்புழி உமமைத்
தொகை. தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. மன்னுயிர் - ஆகுபெயர். (அடு)

பாங்கி தலைவியருமைசாற்றல்.

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியை யறியாளாக்
கிக் கூறல்.

புகழார் வரையெம் புரவலன் காதற் புதல்வியைநீர்
திகழா வெளியுளென் றெண்ணப்பெ றீரோமக் கென்றமவண்மை
திகழா பரணன் செழுந்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினுள்வீர்
அகழார் கலியுல கிற்புல னான வணங்கவளே.

இ - ள். எமக்கெஞ்ஞான்றும் வளமையொளிரும் ஆபரணம்போன்ற
செழுந்தஞ்சை வாணனது சிலம்பிலிருப்பீர் ! புகழ் நிறைந்த வரைக்கு
இறைவனாகிய எம் புரவலர்க்குக் காதற் புதல்வியாயுள்ளாளை யிகழ்ந்தெ
ளியுளென் றெண்ணப் பெறுந்தகுதி யுடையீரல்லீர்; அவன் சகரரால்
அகழப்பட்ட கடல்குழந்த வலகில் அறிவுருவான தெய்வப்பெண். எ - று

வரை - மலை. புரவலன் - அரசன். ஆர்கவி - கடல். (அக)

+ பட்டினப்பாலைக் கோட்டி மலைபெட்டாம். 175/176

தலைவன் இன்றியமையாமை வியம்பல்.

தலைவன் இன்றியமையாமை வியம்பல் எ - து. இன்றியமையாமை ஓர் சொல் முடிந்த பொருளாய் துணிபுற்றியசொல். என்னை, —

“நீரின் மமையர் துலகெனின் யாரியார்க்கும்

வானின் மமையா தொழுகு.” — என்பதுபோலத் தலைவி இன்றியமையாமை கூறல்.

வனைந்தா லனகொங்கை மாதுரு வாய்த்தஞ்சை வாணன்வெற்பில் புனைந்தா லனைய புனத்தயல வாய்வண்டு போதகத்தேன்
வனைந்தா லனையவென் னல்வினை தான்வந்து எண்ணிற்றென்று
வனைந்தா லனங்கனை யாய்தமி யேனுயிரி நிற்கின்றதே.

இ - ள். அணங்குபோல்வாய்! தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்து அலங்கரித்தார்போலும் புனத்தின்பக்கத்தில் என் நல்வினைதான் கைவல்லார் கையினாற் செய்துவைத்தார்போலும் கொங்கையையுடைய மாதுரு வாய்வந்து பொருந்திற்றென்று நீ நினைத்தால், போதகத்திலிருக்குந் தேனில் வண்டு வனைந்தாலொத்த அத்தலைவி யின்பத்தின் மூழ்குந தமியேனுயிரி நிற்கின்றது; நினையாவிடின் கில்லாதென் றறிவாய். எ - று.

போது தலைவியாகவும், தேன் இன்பமாகவும், வண்டு தானாகவும் உவமித்தவதனால் தலைவியின்பத்து மூழ்குமென்று வருவிக்கப்பட்டது.

வனைதல் - செய்தல். புனைதல் - அலங்கரித்தல். அயல் - பக்கம். நண்ணல் - பொருந்தல். அணங்கு - தெய்வப்பெண். ‘நினையாவிடி லுயிரிகில்லாது’. என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ‘போதகத்தேன் வண்டு’ எனவும், ‘என்னல் வினைதான வனைந்தாலன கொங்கைமாதுரு வாய்’ எனவும் மாறுக. (அஎ)

பாங்கி நீள்தறை நீயேசேன் றுளையென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

மருப்பா வியதொங்கல் வாணன்றென மாறை வனசமலாத்!
திருப்பாவை யனனவென் சேயிழை யாட்குன் றிருவுள்த்து
விருப்பா கியகுறை யுள்ளதெல லாஞ்சொல்லி வேண்டுக
பொருப்பா மொழியப் பெருமொம் னோரிவை போல்வனவே.

இ - ள். குறிஞ்சிநிலத் திறைவனே! மணம்பொருந்திய மாலையை யுடைய வாணனது தென்மாறைநாட்டுத் தாமனாமலரி லெழுந்தருளியிருக்குந் திருமாதுபோன்ற எம்பெருமாட்டிக்கு உனது திருவுளத்து விருப்பமாகிய குறைபுள்ளதெல்லாம் நீயே சொல்லி வேண்டிக்கொள்வா

யாகவன்றி எம்போல்வார் இவைபோன்ற காரியங்கள் மொழியப்பெறுந்
தகுதியரல்லார். எ - று.

மரு - மணம், பர்வதல் - பொருந்துதல். தொங்கல் - மாலை, வனச
மலர் - தாமரைமலர். திருப்பாவை - திருமாதா. பொருப்பன - குறிஞ்சி
நிலத்திறைவன். (௮௮)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

(இது வெளிப்படை.) பழித்தல் - பழித்துக்கூறல்.

வில்லார் துதல்வெய்ய வேலார் விழிக்கென மெலிவுசொல்ல [ன்
வல்லா ரிலைசொல்ல வல்லையென் றியான்றஞ்சை வாணன்றெவ்வி
ஒல்லா திதுதமக் கென்றுண ரோனின் றுணங்கியிருநான்
எல்லா மிரந்தது நின்குறையேயலல வென்குறையே.

இ - ள். வில்போன்ற துதலும், வெவ்வியவேல்போன்ற விழியுமுடை
யாட்கு எனது மெலிவுசொல்ல நினனையல்லால் வலலாரில்லை; நீ வலலை
யென்றெண்ணி யான் தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவாசெய்தி யார்க்கும்
பொருந்தாததுபோல, என்செய்தி துமக்குப் பொருந்தாதென்று அறியேன்
வேட்கைவெயிலின லுலர்ந்தது, செஞ்சுடர்தோனறுங் காலையில் தொடங்கி
இன்றாகிய இந்நாள மூற்றும் துமமை யிரந்தது நினமேற் குறையலல, என்
மேறகுறை. எ - று.

ஆர் - ஒப்பு. 'துதல்விழி' என்புழி உமமைத்தொகை, விழி-ஆகுபெயர்.
தேவ் - ஆகுபெயர். ஒல்லாது - பொருந்தாது. உணங்கல் - உலர்தல்.
'இன்றிருநான்' என இயையும். 'நின்குறையலல வென்குறை' என்றது
குறிப்புமொழி. 'கற்கறித்து நன்கட்டாய' எனபதுபோல † "வயக்குறு
மண்டிலம்" என்னும் பாலைக்கலி பன்னீரடித்தரவில் "இறத்திராலைய மற்
றில ணிலைமை கேட்டமின்" என்றதுபோலும் ஒருமை பனமை மயக்க
மெனக்கொள்க. பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். (௮௯)

இனி நிந்நாளெல்லா மிரந்தது' என்று வறையறுத்துக் கூறியவதனால்
'குறையுற வுணர்தல்' முதல் நாலாநாட் செய்தியென்று
அறிவித்தற்குக் கூறியவாறென் றுணரிக.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல்.

பாங்கி பேதைமை யூட்டல் எ - து. தலைவி பிறதுயரமறியாளெனப்
பேதைமைப்பப பாங்கி தலைவன் உள்ளகொளச சாற்றல.

தேனுஞ் சுரும்புஞ் செறிதொங்கல் வாணன்றென் மாறைவெற்பா
மானுங் கலையும் வடிக்கணை யாலெய்து மனனுயிரும்
ஊனுங் கவர்கின்ற தன்னையா போலயி லொத்தகண்ணுள்
தானும் பிறருள்ள நோயறி யாத தகைமையளே.

† கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௨௪.

இ - ள். பெடையுஞ் சுருமபுஞ் செறிந்த மாலையை யணியும் வாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிலுள்ளவனே ! மானும் கலையும் வழத்தகணையாலெய்து அவவிலங்கினது உயிரும் ஊனுங்கொள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்த தன்னையர்போல, வேலொத்த கண்ணினை யுடையாள் தானும் பிறருள்ளத்தின்கண்ணுள்ள நோயையறியாத முறைமையன்று. எ - று.

தேன் - சாகிப்பெயர் ; பெடைமேல் நின்றது. சுரும்பு - ஆண்வண்டு. வழி - வழித்தல். கவர்தல - கொள்வதல். தன்னையர் - தமையர். அயில் - வேல. தகைமை - முறைமை. ஓரிடத்திற் பிறந்தவாகலான தன்னையர் குணம் இவட்டுமாயினவாறுணர்க. (கூ)

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல்.

காதலன் தலைவி முதறிவுடைமை மொழிதல் எ - து. அவ்வாறு கூறிய பாங்கியை நோக்கி முதிராத அறிவினையுடையாள் தலைவி, அவளை அவ்வாறு கூறற்பாலையல்லவென்று தலைவன கூறல்.

வருநீ வனமுலை மங்கைநல லாய்செங்கை வாணன்வையை
தருநீ மலிவயற தஞ்சையன் னுள்ளது தஞ்சமிலேன
நருநீ நவையுறக் கண்மலர் நீர்தெளித தாற்றினளால
இருநீ நிலங்கொள்ளு மோவறி யாளென்னு மிவ்வுடையே.

இ - ள். அழகின்றன்மை நாட்டு நாள்மிக்காய்ததோன்றும் முலையை யுடைய மங்கைப்பருவ நலலாய ! சிவந்த கையையுடைய வாணனது வையையாறு தரும் நீரான் மலிந்த வயலினையுடைய தஞ்சைநகர்போல் வாள் முன பற்றுக்கோடிலேன, பிறொயதற கரிதாகிய கலவியறிவு வேட்கையான் குற்றமுறம்போது அக் குற்றநீர்த தனது கண்மலரி னுள்ள 'அருளாகிய நீராதெளித் தாற்றினுளாதலால், அவளை யறிநீர னென்று கூறிய இவவுடையைப் பெருநீர் சூழ்ந்த இவவுலகட் முறைமை யென்று கொள்ளாது. எ - று.

'வனநீர் வருமுலை' என மாறுக மலிதல் - நிறைதல். தஞ்சம பற்றுக்கோடு. அருநீ - அரிய கல்வியறிவு. நவை - குற்றம். நீர் - அருள். ஆறறுதல் - தணித்தல். இருநீர் - பெருநீர். ஓகாரம் - எதிர்மறை. (கூ)

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல்.

பாங்கி முன்னுறு புணர்ச்சி முறையுறக்கூறல் எ - து. இவ்வாறு கூறக் கேட்ட பாங்கி முன் நினவேட்கை தீர்த்தாளென்று கூறினியே, அவ்வாறு இன்னங் கூடுகெவன்று கூறல்.

செறிவளர் காவி வயற்றஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
நெறிவளர் வார்குழ னேரிழை யாளன்ன நீர்மையினில்
குறிவளர் காவின்முன் கூடிய வாரின்னுங் கூடுகே.
கறிவளர் சாரல்வெற் பாபிற ராலென்ன காரியமே.

இ - ள். கறிக்கொடி வளருஞ் சாலையுடைய வெற்பனே! ஒழுங்
காய் வளர்ந்த வார்ந்த குழலையுடைய நேரிழையான் நின் வேட்கை தணித்
தும் அத் தன்மையாகிய குணமுடையாளேல், வளருங்காவி செறிந்த
வயல் குழ்த்த தஞ்சைவாணன் சிறுமலைமேல் நீ கூடுங்குறி வளரப்பட்ட
காவில் முன் கூடியவாறுபோல் இன்னுங் கூடுக; என்போலும் பிறரால்
என்னகாரியம்? எ - று.

‘வளர்காவி செறிவயல்’ என மாறுக. காவி - நீலம் நெறி - ஒழுங்கு,
குறி - கூடுமிடம். கறி - மிளகு; ஆகுபெயர் சாரல் - மலைப்பக்கம். (கஉ)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல். எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலை
வன் வேட்கை நோயால் உழக்குந்தன்மை கூறல்.

உரைத்தென் பிறவந்தப பைந்தொடி யாக முறுவிடிலவெண்
ழரைத்தென் கடனமுத்துத்தன்மலைச் சந்துஞ் செழுமபனிரீர்
அரைத்தென் புருகமெய் யப்பினும் வெப்ப மறாதினிரீர்
வரைத்தென் கருமமெல லாந்தஞ்சை வாணன் வரையணங்கே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் மலையிலிருக்கும் அணங்கே! அந்தப் பைந்
தொடியை யுடையானது ஆகததைக கூட்டாவிடில் யான சொல்லி
யென்னபயன்? வெண்மை நிறம்பொருந்திய திரைப்பொருந்தும் தென்கட
லிடைப் பிறந்த முத்தும், பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனமுஞ் செழுமபனி
ரீர்விட்டனாத்து வேட்கைத்தீயில் வெதும்பிய எலும்புருக என்மேனியெங்
கும் அப்பினாலும் வெப்பமாறாது, இன்று எனது காரியமெல்லாம் நின்
தெண்ணத்தின்மட்டிப்பட்டது. எ - று.

எனவே, — உய்யச்செய்யினும் நையச்செய்யினும் நியல்லால்வேறில்லை
யென்றவா சாயிற்று. பிற - அசைநிலை. பைந்நொடி - அன்மொழித்
தொகை. ஆகம் - மெய். திரை - அலை. தென்மலை - பொதியம். சந்து -
சந்தனம். ஆறாது - அறாது எனக் குறுக்குமவழி குறுக்கலாய நின்றது,
வாராது - வராது, தாராது - தராது என்றும்போல. (கங)

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல்

பாங்கி யுலகிய லுரைத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி
உலகில் வேட்கை கொண்டோர் சான்றோரை முன்னிட்டு வரைந்து
கொள்வர், அவ்வாறு உலகியலால் நீயும் வரைந்துகொள்கடுவனக் கூறல்.

விரையக நாண்மலர் மெல்லியன் மாதைத் விரும்பினையேல்
வரையக நாட வரைந்துகொ ணீதஞ்சை வாணன்முநீர்
தரையக நான்மறைக் கேள்வியர் தீவள்ளியர் சான்றவர்தம்
உரையக நாடிமுன் னிட்டன தாரு முலகியலே.

இ - ள். மலையிடமாகிய நாட்டையுடையவனே ! தஞ்சைவாணனது முநீர் சூழ்ந்த புவிபகத்தில் வேட்கைகொண்டார் செய்யும் உலகமுறைமை நான்கு மறையையும் கேள்வியாலறிந்து வேள்விசெய்யுஞ் சான்றவர்கூறு முரையிடத்துக் கொண்ட பொருளைக் கருதி அவரை முன்னிட்டு வரைந்துகொள்ளில் அன்னதாருமாதலால், மணததைத் தன்னிடத்திலேயுடைய நாண் மலரிலிருக்கும் மெல்லிய இயல்பினையுடைய, மாதுபோல் வாளை விரும்பினையேல், நீ வரைந்துகொள்வாயாக. எ - று.

வினா - மணம், நாண்மலர் - முறுக்கவிழ்மலர். மாது - ஆகுபெயர். வரைதல் - மணஞ்செய்தல். உரையகம் - ஆகுபெயர். கேள்வியர் - முற்றெச்சம். அனது - இடைக்குறைவிகாரம். (கூசு)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

வெண்டா மரைமங்கை காதல னாகிய வேதியன்பால்
உண்டா கியதொல லுலகிய லாலுங்க ளாரணங்கை
வண்டா குழலி வரைந்துகொள் வேன்றஞ்சை வாணன்வண்மை
கண்டா லருளுள்ள நீயென தாருயிர் காத்தபின்னே.

இ - ள். வண்டாந்த குழலையுடையாய் ! தஞ்சைவாணனது கொடைகண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீயாதலால், இப்போது என்னுடைய அரிய வயிளோருந் தன்மையவாய் நின்றது, அது ஏகாமற் காத்தபின் வெண்டா மரை மங்கைக்குக் கணவனாகிய மறையோனிடத் துணட்கிப் பழைமையாகிய வுலகியலால் உங்களுடைய ஆரணங்குபோலவாளை நீ சான்றபடி வரைந்துகொள்வேன். எ - று.

வெண்டாமரைமங்கை - வாணி. வேதியன் - பிரமன். ஆரணங்கு - ஆகுபெயர். நல்குரவால் உயிர்போகின்றாரைப் போகாமல நிலையையேச் செய்யுந் கொடையாதலால், அக்குடையைக்கண்டாற்போலும் அருளுள்ள நீ யெனவே, கொடைக்கும் அவ்ளருளுக்கும் உவமைகூறியவாற்றான 'என தாருயிர் காத்தபின்' என்று கூறியவா றுணாக. வண்மை - கொடை. (கூரு)

பாங்கி யஞ்சி யச்சுறுத்தல்.

பாங்கியஞ்சி யச்சுறுத்தல் எ - று. பாங்கி தானும் அஞ்சினவளாய்த் தலைவனை அப்புனம்விட்டுப்போக அச்சமுறுத்திக் கூறல்.

மல்லார் புயன்றஞ்சை வாணன்வெற் பாவெமர் வந்தினியிக்
கல்லார் வியன்புனங் காவலவிடாரவர் காணின்மிகப்
பொல்லா திருண்டது போதும் நியாங்களும் போதுமிங்கு
நிலலா தெழுந்தரு ணீயுமிப் போது நெடுந்தகையே.

இ - ள். மற்றொழில் பொருந்திய புயத்தையுடைய தஞ்சைவாணன்
வெற்பிடத்துள்ளவனே! எங்கட்குத் தமராயுள்ளவர் இன்றுவந்து மலை
யார்ந்தகன்ற புனம் இராக்காவல்லிட்டார், அவா நின்னைக்காணில் மிகவும்
பொல்லாராயிருப்பர், நெடுந்தகையை யுடையவனே! இருண்டதுபோது
எம்மூர்க்கு யாங்களும் போதும், நீயும் இப்போது இங்கு நில்லாதெழுந்தருள்
வாயாக. எ - று.

எமர் - எம்குத்தமா. வியன் - அகற்சி. நெடுந்தகை - அன்மொழித
தொகை. இதனுள் 'வெற்பா' எனவும், 'நெடுந்தகை' எனவும் இரண
டிடத்தும் பொருட்பெயா முன்னிலையாய் நின்றது. இவ்வாறு வந்த
தென்னையெனின, —

‡ “பொருளொடு புணராச் சுடடுப்பெய ராயினும்

பொருளவேறு படாஅ தொன்றா குமமே.” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியால்,

‡‡ “பொற்பூண் சுமந்த புணாமெனமுலை கோடுபோழ

நற்பூங் கழலா னிருநிங்க ணயநதவாறுங்

கற்பா டழித்த கனமா மணித் தூண் செயதோளான்

வெற்பூ டறுத்து விராவின்னெறிக் கொண்டவாறும.” — இதனுள்

நற்பூங்கழலான்' எனவும், 'கற்பாடழித்த கனமாமணித் தூண் செய
தோளான்' எனவும் இரணடிடத்தும் படாக்கைப்பெயா ஒரு பொருளைக்
சூத்தியவாறுணர்க.

“வையைக் கிழவன் வயங்குதாரா மாணகலந

தையலா யினறீ நல்கினே - நல்காயேற்

கூடலா கோவொடு நீயும் படுதியே

நாடறியக் கவவை யொருங்கு.” — என்பதனுது முணர்க.

இவ்வாறு வருதல் பெருமபான்மையும் வழுவமைதியாய் வருதலின,
இச்செய்யுளுள்ளும் இரணடிடத்தும் முன்னிலை பொருளைக் கூறியவா
றுணர்க. மற்று - அசை.

(கூக)

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், சூ. ௩௭.

‡‡ சிந்தாமணி, பதிசும, செ. கசு.

தலைவன் கையுறை புகழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுமையார் மலயத் தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் சிறுமலைமேல்
அமையா கியதடந் தோள்ளன மேயணி யத்தகுமால்
உமையா ளிறைவன் பயிலகயி லாயத்து மும்பாதங்கு
இமையா சலத்துமெல லாமிலலை யானிக ரித்தழைக்கே.

இ - ள். சுகரத்தைப் பொருநதிய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழ்
வளாக்குந் தஞ்சைவாணனது சிறுமலைமேலிருக்கும் மூங்கிற் பெரியதோளை
யுடைய வண்ணம் போல்வாய்! இத்தழைக்கு நிகா உமையாள் இறைவனா
கிய சிவன பிரியாது பழகியிருக்குங் கயிலாயத்தும், தேவர்கள் பிரியாதிருக்
கும் இமையாசலத்தும் முற்றமிலலை யாதலால் அணியத்தகும். ஏ - று.

சுமையம் - சிமை யென விகாரப்பட்டு நின்றது. மலையம் - பொதிய
மலை. அமை - மூங்கில். தடநதோள - பெரியதோள. அனீனம் - ஆகு
பெயர். நிகா - ஒப்பு 'தடநதோளாகிய' என மாறுக. ஜில் - அசை.
இத்தழைக்கு நிகரிலலை யென்று கூறுவ தென்னையெனின், தன்னுயிரை
நிறுத்தற் கேதுவாகலானும், மனத்துக்குத் தான்முன்னிற்றலானுமென்
றுணாக. (கௌ)

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மல்குற்ற தண்புனல் சூழ்தஞ்சை வாணன் மலயவெற்பா
நலகுற றவையிந்த நாட்டுள் வன்மையி னன்னுதலாள்
அலகுற் றடததெமா கண்டா லயிரப்ப ரதுவுமன்றிப்
பலகுற றமுமவரு மாலயாங்குள் வாங்கேம பசுந்தழையே.

இ - ள். நிறைபுற தண்புனல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன் மலையவெற்பு
லிருப்பவனே! நீ தரப்பட்ட இத்தழை இந்நாட்டிலுள்ள வல்லமையாள்
நன்னுதலாள் அலகுற றடததிலே யணியில் எமக்குத் தமராயுள்ளா
கண்டால் ஐயப்படுவர், அதுவுமன்றிப் பல குற்றமும் வருமாதலால் இட்
பசுந்தழையை யாங்குள் வாங்குதலெய்யே. ஏ - று.

மலகுறல் - நின்றதல நலகுறல் - தருதல். அயிர்த்தல் - ஐயப்படு
தல. குலததுக்கும, தலைவிக்கும, தீனக்கும மறுவென்பதுபற்றிப் பல குறற
மென்று கூறினா. (கௌ)

ஆற்ற நெஞ்சினே டவன் புலத்தல்.

ஆற்றநெஞ்சினே டவன் புலத்தல் ஏ - து. ஆற்றாமையாகிய நெஞ்
சுடனே தலைவன் புலநது கூறியது.

உழையும் வெங்காளமும் போலுங்கண் னொளொரு காலமுள்ளங் ,
குழையுமெம் பாலென்று கொண்டநெஞ் சேகலிக் கோடைமண்
மழையும் தாரமும் வந்தன வாணன்றென் மாறையின்மார் [மேல்
தழையும் போலிங்ங னேகவின் வாடத் தவஞ்செய்ததே.

இ - ள். மானும் வெவலியவிடமும் போலுங் கண்ணையுடைய பாங்கி
யானவன் யாம் இரந்து பின்னின்றே மாயின், ஒருகால் மனமிளகுமென்
றெண்ணங்கொண்ட நெஞ்சே! கலியாகிய கோடைசூழ்த இம்மண்ணுல
கினமேல், கோடை வெப்பநணிய மழையும் மந்தாரமும் வந்தாற்போன்ற
வாணன் தென்மாறைநாட்டில், நம்மைப்போல் இந்த மாந்தழையும் அழகு
வாடத் தவஞ்செய்தது, யாம் என்செய்வோம்! எ - று.

உழை - மான். காண் - விடம். குழைதல் - இளகுதல். கவின் -
அழகு. 'மழையு மந்தாரமும்' என்பதற்கு மேகமும் மந்தாரத் தருவும்
என்று பொருளுணைப்பாருமுளர். மழைபோல் உடனே வெப்பந் தணி
யாமையின் அது பொருளன்மையுணர்க. 'யாம் என்செய்வோம்' என்பது
சொல்லெச்சம். (கூக)

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல் எ - து. இவ்வாறு கூறுதல்கேட்ட பாங்கி
தலைவனை யஞ்சலை நாவைவாவெனக் கூறிவிடுதலு.

சோலையில் வாழினந் தோகையன் னானைத் தொழுதிருந்திம்
மாலையில் வாழி வரங்கொள்வல யான்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
வேலையில் வார்த்து கி ரன்னவெய் யோன்வெயில் வெற்பின்மலகும்
காலையில் வாபின்னை யென்கைய தாகுநின் கையுறையே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! சோலையில் வாழும் இளந்
தோகைபோல்வானை யான் இவ்விராமுற்றுந் தாளிற் பணிந்திரந்து வரமாக
வேண்டிக்கொள்வன்; கடலில் நெடிய பவளம்போன்ற கதிரோனது கிர
ணம் வெற்பிலெல்லாம் நிறையுங் காலைப்பொழுதில்வா; வந்தாயேல், அப்
போது நின் கையுறை யென்கையதாகும். எ - று.

தோகை - மயில்! வாழி - அசைநிலை. வேலை - கடல். துகிர் - பவ
ளம். வெய்யோன் - சூரியன். வெயில் - கிரணம். மல்குதல் - நிறைதல்.
கையிலுறைதலின் கையுறையாயிற்று. (க00)

இத்துணையும் ஐந்தாநாட்செய்தி.

தலைமகன் கூற்றாயினவெல்லாம் இரந்துபின்னிற்றற்கும், பாங்கி கூற்றாயின
வெல்லாஞ் சேட்படுத்தற்கும் உரியவாறு காண்க.

இரந்து குறைபெறுது வந்தீய கிழவோள்
மடலே பொருளென மதித்தல்

இரந்து * * * மகித்தல். ஏ - து மறறைநாட காலையில் வந்த தலைமகன் இவளாற காரியமின்றெனக் கருதி, இரந்து குறைபெறு தாய்ளேமென்று வருத்தமுற்று, இனி நமக்குப் பொருளாவது மடலேயெனத் தன்னுள்ளேமதித்துக் கூறல.

திருந்தா தொழுங்குழை சேயனன வாணவிறென மாறைவெறபில அருந்தா வழுதனன வஞ்சொனல லாரழ காரகூழைதோய பெருந்தாரா வேலவிழி தந்தவெங் காம்ப பிணிதனக்கு மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயிலலை வேறு மடலன்றியே

இ - ள் நெஞ்சமே! பகைவா தொழுந் தானையுடைய முருகவேளை யொத்த வாணன தென்னுறை வெறபிடத்து ஆராவமுதுபோன்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடவாருடைப் முகத்திற்கு அழகாயாரந்த குழையைத் தொட்ட மணிபொருந்திய பெரிய வேலபோன்ற விழிப்பாறவையானது தந்த வெவவிய காமமாகிய பிணிகு மருந்தாவது மடலேறலே யன்றி வேறிலலை ஏ - று.

எனவே, — யாம் அது செய்யக்கடவேம எனப்பதாயிற்று.

மடலேறலாவது, — தலைவன ஒவ்வாக் காமத்தால் பனங்கருக்காற குதிரையும், பனந்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டில முதலான வுஞ்செய்து அக்குதிரையின் மேலேறுவது மடலேறுவான் திகம்பரனாய் உடலெங்கும் நீறுபூசிக் கிழி ஓவியா கைப்படாது தானே தட்டிக் கிழியின் தலைப்புறத்தில் அவனப்போ வரைந்து கைப்பிடித்து, ஊராவே நாதசங்கியில் ஆகார நித்திரையின்றி, அக்கிழிமேற் பாவையுஞ் சிந்தையு மிருத்தி, வேடகை வயத்தனாய் வேறுணாவின்றி, ஆ ஆரினும், அழல் மேற்படினும் அறிதலின்றி, மறை வெயில் காற்றான மயங்காதிருப்பழி, அவ்வூரினுள்ளா பல ருங்கூழ் வந்து நீ மடலேறுதியோ? அவனைத்தருதும், சோதனை தருகியோ? எனறவழி இயைநதானாயின், அரசனுக்கறிவித்து, அவனே வலால் அவன் இளைந்துநையத்தந்து மடலேறென்றவழி, ஏறுமுறைமை - பூனை யெலும்பு, எருக்கு இவைகளாறகட்டிய மாலைபணிந்துகொண்டு அம்மாவிலேற, அவவடத்தை வீதியிலீர்த்தலும், அவவுருளை « நுண்டோமேபொழுது, பனங்குறுக்கு அறுந்த விடமெல்லாம் இரந்தந் தோன்றாது வீரியதோன்றின, அப்போது அவனை யலங்கரித்துக்கொடுப்பது, இரத்தங்கண்டுறி அவனைக் கொலைசெய்துவிடுவது. இவை புலவராலாட்டிய வழக்கென்றுணாக.

சேய் - முருகன். தோயுதல் - தொடுதல். ஈரணா - கணமணி 'பெருவேல்' என மாறுக. 'வேல்விழி' - அன்பொழித்தொகை காமத்தைப் பிணியாகக் கூறப்பட்டமையின் மடலேறுதலை மருந்தாகக் கூறப்பட்டது.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

பாங்கிக் குலகின்மேல் வைத்துரைத்தல் எ - து. தலைவன் அம்மட
லேற்றினை யுலகின்மேல்வைத்துப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

வ்வாயூர குழலியா தந்தசிற தாகுல வெள்ளநிலைக்
கலாயூர பொழுதிளங் காளையா தாங்கிழி கைப்பிடித்துத்
கலாயூர தொறுமபெண்ணை மாமட லூரவா தவிராதுபின்னும்
வலாயூரவா தஞ்சையா கோனவாணன மாறையில் வாணுதலே.

இ - ள். தஞ்சையிலுள்ளாரக் கிறைவனாகிய வாணன தென்மாறை
நாட்டிலிருக்கும் ஒளிபொருந்திய ததலினை யுடையவனே ! மணமுருங்
குழலையுடைய மாதாதந்த காதலாகிய வெள்ளமானது நிரைத்த கலா
யின்மேற் செல்லுமபோது, இளங்காளையாக தாம் வரைந்த கிழியைக்
கையிலே பிடித்துப் புவிவின்ன னுளதாகிய லூகடோறும் பனைமடலி
னாற் செய்த மாவை நடத்துவர், அதனாற் சிறந்தனமுடியாவிடில், அதனை
விடுத்தது பின்னும் வரைபாயச்செல்வா இதனை நீயறிவாயாக. எ - று.

விலா - மணம், ஊர்தல - நாற்றிக்குஞ்சென்று கமழ்தல். கலாயூர்தல -
கலாமேற்செல்லுதல். கிழி - தலைவியுரு வெழுதப்பட்டது. பெண்ணை -
பனை. 'மடலமா' வென மாறுக. வலாயூர்தல - வரைபாய நடத்தல். (கூஉ)

அம் மடலேற்றினைத்

தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

அம்மடலேற்றினை * * * சாற்றல எ - து. அம்மடலேற்றினைத் தலை
வன் தன்மேல்வைத்துக் கூறல்.

வன்பணி போனிலந் தாங்கிய வாணன்றென மாறைவெற்பில
மின்பணி பூணமுலை மெல்லிய லீரகுறை வேணடியங்கண
முனபணி வேனின்று நாளாவென பூனை முகிழெருக்கோ
டென்பணி வேனமடன் மெல்வரு வேனிலை யென்பணியே

இ - ள். வலிய அந்நனைப்போல நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய வாணன
தென்மாறை வெற்பில மின்னும் பணியு மொளிப்பூண்பொருந்திய முலை
யினை யுடைய மெல்லியலீர் எனது குறையை முடிக்கவேண்டி யின்று உங்
கள்முனபணிவேன, யான் பணிதலைக்கண்டு எனகுறையை முடியாவிடில்,
நாளாவென்புனைப்பூ எருக்கமுகையுடனே யென்புமாலையணிந்து மடனமா
வேறிவருவேன் எனனுடைய தொழிலவை. எ - று.

'முடியாவிடில்' என்பது அவாய்சிலையான் வந்தது. வன்பணி - அந்ந
தன். 'எருக்கமுகிழ்' என மாறுக. அணிவேன் - மூற்றுச்சொல் எச்ச
மாய் கின்றது. பணி - தொழில.

இவ்வாறு மடலேறுவேனென்று கூறியது பெருந்திணைப்பாற்படுமே யெனின், பட்டாது. என்னை, —தலைவன் பாங்கி யுடனபடவேண்டுமென்று குறித்துச் சொல்லியதல்லது மடலேறுங் கருத்தாய்க் கூறினனல்லன். ஆதலானன்றே மடலேற்றெனவையாது மடற்கூற்றென்று கூறியது, சானரோர் செய்யுட்களிலெல்லாம், மடற்கூற்றென்றே வருவதல்லது மடலேற்றென வாராமையானும், ‡ “மடனமா கூறு மிடனுமா ருண்டே.” என்று தொல்காப்பியர் கூறியவாற்றானு முணாக. (௧௦௩)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்

பாங்கி தலைமகள் அவயவததருமை சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாங்கி கிழித்தீட்டிப் பின்னனரோ மடலேறுவது, ஆதலால் தலைவி யவயவத் தீட்டுதற் கருமையென்று கூறல்

தொடையே யெருக்கெனப் பீயனின தாலெனனை குலவனையூ
மடையேய வயற்றஞ்சை வாணனவெற பாமல ரோனவகுதத
படையே நயனம் படைததபொற் பாவை படியெடுக்க
இடையே தெனததெரி யாதுரை யாணி யிடவரிதே

இ - ள். குல்கொண்ட சங்குகளுநம் மடைபொருந்திய வயல்குழந்த தஞ்சைவாணன வெற்பனே ! மாலையாக எருக்கையும் எனபையும் பீயனின தால் நினக் கியாதுபயனைத் தரும ? கிழித்தீட்டிய பின்னனரோ மடலேறுவது, தீட்டுதல் நினனால் முடியாது, எங்ஙனமெனின், பிரமன வகுதத படைக்கலமே நயனமாகப்படைத்த பொற்பாவையது உருப்படியெடுக்க இடையாதெனின் தெரியாது, சொல்லையெழுதுகருவியா லெழுதவரிது.

இதனுள் ‘பொற்பாவை’ எனபது பொன்னம்பாஸையாக்கிப் பழக் கல்லிட்டு நிறுக்க நிறையேதெனத் தெரியாது, உரைக்கவெண்ணின் உரையாணி யிடவரிது; இவ்வாறு வேறுபொருடோன்றிச் சிலேட்டையாய் நின்றதுகாண்க.

தொடை - மாலை ஏகாரம் - ாற்றச்சை, குலவனை - கருப்பங்கொண்ட சங்கு ‘எருக்கெனப்’ எனபுழி எண்ணுமமை தொக்குநின்றது உரையாணி - உரையை யறிவிக்குங் கருவி (௧௦௪)

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல்.

தலைவன் தன்னைத்தானே புகழ்தல் எ - து. இவ்வாறு நெழுத வரி தென்று கூறிய பாங்கியை நோக்கி யானெழுத வல்லேனெனத் தன்னைத்தானேபுகழ்ந்து தலைவன் கூறல்.

நறையல ராவினாப போதிசை யாதிசை நானமுதத்தும்
மறையல ராவந்த மானமகன யானறஞ்சை வாணனவையைத்
துறையல ராவிபங் காவியங் கணணி துணிநதுசொல்லுங்
குறையல ராகுழ லாடகினித தீரக் குறையிலலையே.

இ - ளீ. நறையலனானும் அவ வினாப்போதி லிசைநது திக்கொரு
முகமாகும் நானமுதத்திடத்தும் வேதம் விரிவாகவந்த மாலுக்கு மகன
யானதலால், தஞ்சைவாணன் வையைத் துறையினும், விரிவாகிய வாவி
னும், நீரிற் றேனறிய காவியப்போலுங் கண்ணையுடையாய் ! நீ யெழுதப்
படாதென்று துணிநது சொல்லுங் குறையலராரந்த குழலையுடையாட்கு
இன்றெழுதப்படாதென்று விடத்தக்கதாய குறையிலலை, எ - று.

இன்னுமோர் பொருள், — நறையலனானும் அவவினாப்போதி
லிசையாது நான்கு திசையிடத்துங் களவு வெளியாகவந்த ஆசைகொண்ட
புருடன் யானெனச் சிலைடைவகையால், பிரமன் யானெனத் தோன்றிய
வதலை எழுதற்கரிப இன்றென்று கூறியவாறாயிற்று

நறை - மணம், அவவினா-ஆவினா யெனச் சுட்டு நீண்டது, ஆவயி
னு எனமுற்போல. பிரமன்மே லேற்றுங்கால, — இசையா - இசைநது.
மறை - வேதம், அலராவந்த - விரிவாகவந்த மால் - மாயோன, மகன் -
பிரமன், தலைவன்மே லேற்றுங்கால, — இசையா - இசையாது, நான
முகம் - நாளகிடம் மறை - மறைகள், அலராவந்த - வெளியாகவந்த,
மால் - ஆசை மகன் - புருடன் ஆவி - வாவி, அம் - னீர், காவி - நீலப்பு,
அம் - சாரியை, அழகு கண்ணி - அணமைவிளி, தீர்தல - விடல் † “ தீரத்
தல தீர்த்தலும் விடற்பொருடாகுப.” என்பதற்குமாகொள்க. குறை - குற
றம், குறை - குறைவு (க0நு)

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல்.

பாங்கி அருளியல் கிளத்தல் எ - து அவவாறு தலைவன் கூறக்
கேட்ட பாங்கி மடலேறத்தக்காதென அருணமுறைமை கூறுதல்.

செயலா குடம்பையிற் செநதலை யனற்றிச் சினைபுளப்பைங்
கயலா வனவெண் குருகினவண் பார்ப்புள் கைக்கடங்கா
மயலா களிற்றண்ணல் வாணனறென மாறையை யைத்துறைவா
இயலா தருளுடை யார்க்கென்று மாமட லேறுவதே

இ - ளீ. பாகன் கைக்கடங்கா மத்தநால் மயக்கமாந்த களிற்றரசு
னாகிய வாணன் தென்மாறைநாட்டில் வருகின்ற வையைத் துறைவனே !
பணியில் புட்களாற் செயப்பபட்ட செயலாரந்த கூட்டில் சிவந்த தலை
யினையுடைய அன்றில் முட்டைகளுள் டிய கய லாவனவாகிய வெண்

† தொல் சொல், உரியியல், து உஉ.

ணிற்சுருகின் வளவிய பாபபுகளுள்ள வூதலால், அருளுடையார்க்கு எக்காலத்தும் மடனமா வேறுதல பொருந்தாது எ - று.

எனவே, — மடலேறத் தகாதென அருண்முறைமை கூறுதல பனையை வெட்டலும், முட்டைகளைச் சிதைத்தலும், பாபபுகளை வதைத்தலும் மாகிய பாவங்கள் சூழ்தலின், அருளுடையோர்க் காகாதெனறவா றூயிற்று. மடற்கூற்று அதிகாரப்பட்டு வருதலின் பனையென வருவிக் கப்பட்டது.

செயல் - தொழில். குடம்பை - கூடு 'செந்தலையென நில' - வண்ணச் சினைச்சொல். —

‡ “அடைசின் முதலென முறைமுன்று மயங்காமை

நடைபெற நியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.” — ஏனனுஞ் சூத திரத்தா னுணாக.

சின் - முட்டை குருகு - நானா. பாபபு - பிள்ளை — ‡‡ “பாபபும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றினைமை” — எனபதன னுணாக மயல் - மயக்கம். களிற்று - யானை. இயலாது - பொருந்தாது. அண்ணல் - வேந்தன் (கஞ்ச)

கொண்டு நில்கூறல்.

கொண்டு நில்கூறல் எ - து. தலைவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாகிய மொழியைப் பாங்கி கூறல்.

வெண்டோ டணிமுகப் பைவகுரும பைக்கொங்கை வெய்யவுண்கண்டோர் விருமபுங் கருமபனை யாரைக் கடற்றுறைவா [கண் கொண்டோர் குறைமுடி கொம்பனை யாரின் குறைமறுத்தால் வண்டோ விடுநதொங்க லானவாணன் மாறை வளங்காக்கே.

இ - ள். கடற்றுறைவா ! கொம்பனையா நினது குறையை மறுத்தால், வெண்மைநிறம்பொருந்திய தோடணிந்த முகமுடைய, பசிய குருமபையாகிய கொங்கையையும், உண்ணப்பட்ட வெய்ய கள்ளையுமுடைய கண்டோரால் விருமப்படுகின்ற கரிய பனையாணைக்கொண்டு, வண்டுகளாறவார்க்கும் மாலையையணிந்த வாணன் மாறையாகிய வளவிய நகரீடதது ஒப்பற்ற நின்குறையை முடிப்பாயாக. எ - று.

கொம்பனையா மறுத்தகாலையில தோடணிந்த முகமும், குருமபையோன்ற கொங்கையும், உண்கண்ணுமுடைய கருமபனையாணைக் கொண்டு என்னச் சிலேடையால் ஒரு பெண்ணாகத் தோன்றியவாறுணாக.

மறுத்தாற் குறைமுடியெனவே, — குறிப்பான மருளெனத்தோன்றி நிற்குமின, அவன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கும் நிலைமையாயிற்று.

‡ தொல். செல்ல. கிளவியாககம், சூ. உக

‡‡ தொல். பொருள். மரபியல், சூ ச.

முன்கூறிய செய்யுட்களில் 'வேற்பன், சிலம்பன், பெர்ருப்பன், என்று குறிஞ்சிலித்துத் தலைமகனாகக் கூறி, இவ்விடத்தில் கடற்றுறைவா என்று நெய்தனிலித்துத் தலைமகனாகக் கூறியவதனால், முன்கூறிய தலைவனேயோ, இவன் வேறேயோ வெனின, அத்தலைவன்தானே இவன். ஐந்திணையில் எத்திணை கூறினும் அத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாம் கூறப்படுமாயின, இக்கிளவி எத்திணைப்பாற்படுமெனின, நெய்தற்பாற்படும. அஃதென்றே யெனின், — பனை நெய்தனிலததுக் கருப்பொரு ளாதலான் கடற்றுறைவா எனக் கூறியவாறு பனை நெய்தனிலததுக் கருப்பொரு ளானவா நெனனையெனின், — குறிஞ்சி கற்பூமியாகலான பனைக்காகாது, பாலைக்குத் தீரது போவதல்லது பயிராவதில்லை. முல்லை வரகு, சாமை, முகிளை முதலாயின மக்கட்கு ஊனும, நிராயினங்கட்குப் புல்லு முதலியன உணவும், நிழலுமாக இருததலின் பனைக்காகாது. மருதநிலத்திற்கு வாவியும், குளனும், கமுகு, வாழை, செந்நெல், கரும்புமுதலியனவும் நீசசார்பாதலின், அநிலத்திற்கும் பனையாகாது. மணலிலத்திற பயிராதலால் நெய்தனிலத்துக் கருப்பொருளாயிற்று.

தோடு - பனைமேலேற்றுகால ஏடு , பெண்மேலேற்றுகாலச் செவியிற்றுகழை. குருமபை - கொங்கை, — பனைக்குப் பண்புத்தோகை. பெண்ணுக்கு உவமைத்தோகை உண்கண் பனைக்கு உறுதளி : பெண்ணுக்கு மையுண்ட கண். ஓவ்விதல் - ஆரவாரித்தல். 'வள்ளகாக்கே' என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். (௧௦௭)

தலைமகள் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற்றிற்கும், பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் மடலவிலக்கிற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

தலைவி யினைமைத்தன்மை பாங்கி தலைவர் துணர்த்தல்.
(ஐது வெளிப்படை.)

களவரும் பாகரு நீலங்கள் காமக கடவுளுமால்
கொளவரும் பாபைப் குருமபைக் குலஞ்செங் குமுதத்துவென
டளவரும் பாண்ப நேதஞ்சை வாணன தமிழ்வையைநாட
டிளவரும் பாமிவண மாட்டெனகொ லோநின் நிரப்பதுவே.

இ - ள். கருநீலம்போன்ற கண்களிற் களவு அருமபவிலலை, காமக் கடவுளும் காதல்கொள்ள மாப்பில் பசிய குருமபைக்குலைபோல முலைகள் அருமபவிலலை; செவ்விய குமுதம்போன்ற வாயில் வெண்டளவுபோன்ற பல் அருமபவிலலை. தஞ்சைவாணன தமிழ் வையைநாட்டின அருமபு போன்ற இவளிடத்தில் யான சென்று நினறு இரப்பதெவ்வாறு? சொல்வாயாக. எ - று.

பொருளை உவமைப்பொருளாய்க்கூறியவெல்லாம் ஆகுபெயர். கொல்லும், ஓவும் அசைநிலை. (௧௦௮)

தலைவர் தலைவ் வந்தியவண்ண முனாத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சிலையில் வாணுதன் மின்னே பிறந்தவச் செவ்வியிலே
கொலைபயி னாகக் குருளைபைப் போற்குறி யோனிருநத
மலைபயில் வாராதமிழ் வாணனறென் மாறை மயிலனையாள்
அலைபயி லாலவிழி யாலென் தாவி யணங்கினளே.

இ - ள். சிலைவளைவு பழகும் வாணுதலை, டைய மின்னே ! குறு
முனிவ னிருநத மலையில் பழகிய தமிழ்கறற வாணன் தெனமாறைநாட்டு
மயிலனையாள் பிறந்த அக்காலத்தே கொலைபழகிய நாகக் குடடியைப்
போல அலைபிற பழகிய ஆலம்போன்ற விழியால எனதாவியை வருத்தி
னாள். எ - று.

சிலை - வில் பயிலல நான்கும் பழகுதல். குருளை - குட்டி குறி
யோன - அகத்தியன். 'வாணுதன் மின்னே' என்றது சிறப்புநவகம்.
அலை - ஆகுபெயர். ஆலம் - ஆல் என விகாரப்பட்டது ; நீலம் - நீல் என
நின்றார்போல. (ககக)

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல்.

பாங்கி தலைமகள் செவ்வியருமை செப்பல் எ - து. தலைமகனது
காலப்பருவத்தின் அருமை கூறுதல்

ஏடா ரலங்க விலங்கிலை வேலவெறப வேழுலகும்
வாடாமல வந்தருள வாணனறென் மாறையில் வல்லியனனாள்
சூடாள குவணையு முல்லையுஞ் சூட்டுஞ் சீனையும் । , தும்
ஆடா டனககென்கொ லோவடி யேனசென றறிவிப்பதே

இ - ள். பூவாராத மலை யணிந் திலங்கப்பட்ட இலைபோலும் வேல்
யுடைய வெற்பனே ' ஏழுலகும் வாடாமைக்குக் காரணமாகவந் தருளப்
பட்ட வாணன் தெனமாறைநாட்டில் வல்லிபோலவாள் குவணைப்போதும்
முல்லையஞ்சூட்டுஞ் சூடாள, சீனையும் பரதுமாடாள; அவடகு அடியேன்
போய் அறிவிப்பதெவ்வாறு? எ - று

ஏடு - ஆகுபெயர். அலங்கல் - மலை. இலங்குதல் - ஒளிர்தல் இலை
வேல் - உவமைத்தொகை. 'குவணையு முல்லையுஞ் சூட்டுஞ் சூடாள' என்
றும், 'சீனையும் பரதுமாடாள' என்றும், ஒருவினையொருவினையு முடிந்தது.
முல்லையஞ்சூட்டு - முல்லைபூவாற சுடடிபோலசெய்து நெற்றியிற் கட்டு
வது. 'தனக்கு' என்புழி சுட்டுவருவிக்க. கோல்லும், ஓவும் அசை
நிலை. (ககக)

தலைவன் செவ்வியேளிமை செப்பல்.

தலைவன் செவ்வியேளிமைசெப்பல் எ - து. செப்புதற்குப் பதமெளி தெனத தலைவன் கூறுதல்.

1 தேனவந்த வாயிதழ்ச் சேயிழை யாயிளஞ் செவ்விரவ்வி
மானவந்த வாள்விழி வஞ்சிக்கு நீதஞ்சை வாணனவெற்பில
யானவந்தவாசென் நியமபுதி யேலவா யாவொன்னுள்
தான்வந்த வாவுட னேநின்னை யாரத தழீஇக்கொளுமே.

இ - ள். தேன்போன்ற சொல்வந்த வாயிதழையும், செய்ய பூணையு முடையாய் ! இளமையழகாகிய நவ்விமானபோல்வந்த வொளிபொருந்திய கண்ணையுடைய வஞ்சிக்குத் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் யான வந்தவாறு நீ சென்று கூறுதியேல, அவா யாவொன்று கூறுது, தான ஆசையுடனே வந்தது,நின்னை யாகத்தோடாகம் பொருந்தத் தழுவிக் கொளவான். எ - று.

தேன - ஆகுபெயா. நவவி மான் ! இருபெயரொட்டுப் பண்புத தொகை. 'மான்வந்த வாள்விழி' - உவமைத்தொகை. வந்தவா-வந்தவாறு. 'நீ சென்று' எனவும், 'தானவாவுடனவந்து' எனவும் இயையம் (ககக)

என்னை மறைத்தபின் னெளிதேன நகுதல்

என்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல் எ - து. நீரிருவருமொத்து என்னை மறைத்தபின் இக்களவொழுக்கம் ஒழுகுதற் கெளிதென நகை யாழிக் கூறல்.

மண்ணும பயிலவித்து மொன்றினுஞ் சந்திர வாணன்வெற்பா
நண்ணும புனலின்றி யங்குரி யாதுங்க ணலவினையாற
கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தன வாயினுங் கண்ணினுமமுள்
ஏண்ணுங் குறையென்னை நீாமறைத தாலிங் கியலவதன்றே

இ - ள். சந்திரவாணன் வெற்பனே ! நிலனும நிலத்துப் பழகிய வித்து இரண்டொத்தாக் கூடினும், அவவிரண்டும் நனையப்பொருந்தும் புனலின்றி ஞாயாததுபோல, நீங்கன முன்செய்த நலவினையால் கண்ணுங் கருத்துங் கலந்தனவாயினும், கருதுமிடத்து நுமமுள்ளத்துள் எண்ணுகின்ற குறை நீரொனை மறைத்தால இவவிடத்து முடிவதன்று. எ - று.

பயிலுதல் - பழகுதல். அங்குரியாது - முனையாது எண்ணல் - கருதல். இயலுதல். பொருந்ததல்; பொருந்தல் எனவே முடிவின்மேல நின்றது. இச்செய்யுளில் 'அங்குரியாது, அதுபோல' என்று சுட்டிக்கூறுது உவமமாயிற்று. என்னை, —

‡ “கூட்டிக் கூறு வும மாயிற்
பொருளெனிர புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளலே,” — என்னுஞ்
சூத்திரவியால்,

‡‡ “மோப்பக குழையு மனிசச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.” — என்றும்போலக்கொள்க.

அந்நகைபொறு தவன்புலம்பல்.

அந்நகைபொறு தவன் புலம்பல எ - து. அவள நகையாழிக் கூறு
தல பொருமல தலைவன புலாந்து கூறுதல.

வெவ்வே லெழிறத விழுப்புண்ணின மீட்டும வெதுப்பியீதோர்
செவ்வே னுழைப்பவா ழீலமன றேறதிரு வேமருவார
வைவே லமாவென்ற வாணனறென மாறை மயிலபொருட்டால்
வைவேனை யஞ்சலென னாதினன வாறு நகைக்கினறதே.

இ - ள் திருவையொப்பவளே ! மருவார வைவேலாற் செய்யும்
போனாவென்ற வாணன தெனமாறைநாட்டு மயிலபோனறவள பொருட்
டால் நைகின்ற வெனனை அஞ்சலையென றேறாது இவ்வாறு நகைக்கின்
றது, வெவ்விய வேலெழிறது துன்பநதரும் புண்ணில் மீட்டும அழலிற்
பழக்க வெதுப்பியதோர் வேலை துழைப்பவா குணமனறே ! எ - று.

வெவ்வேல - கொடியவேல. விழுப்புண - துன்பநதரும்புண வெதுப்
பல் - அழலிடை வெதுப்பல செவ்வேல - பழக்கக்காயதவேல. ழீலம -
குணம். தீரு - ஆகுபெயர். வை - கூமை அம - போர். மயில் - ஆகு
பெயர். ஆதலால், நகைக்கின்றகினகுணமும், வேலைதுழைப்பவாதகு குண
மும் ஒக்குமென்பதாயிற்று. (ககக)

பாங்கி நலவணத் தேற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

தன்கண னனையதன் பாங்கிய ருளஞ் தனக்குமிராம
எனகண னருளபெரி நெம்பெரு மாட்டிக் கிகனமலைதா
வன்கண னமாவென்ற வாணனறென மாறையில வந்தவளால்
புன்கண னடையலை நீயினி வாடல புரவலனே

இ - ள். புரவலனே ! எம்பெருமாட்டிக்குத் தன கணபோன்றுள்ள
பாங்கியா பலருளா, அப்பலருளஞ் தனக் குயிரோக்கும எனினிடத்து
அருளபெரிது, பகையா யெதிரந்தா. கொடிய அமாவென்ற வாணன
தென்மாறையில் வந்து அவளால் வருந்தாமடையலையாய் இன்று வாடற்க.

‡ தொல. பொருள் உவமவியல், து எ.

‡‡ திருக்குறள், ரே. கூடு.

எனவே, — பாங்கியர் பலருங் கண்போன்றவ னென்றும், தானுயிர் போன்றவன், தன்னிடத் தருள்பெரிதென்றுங் கூறியவதனால், தன் சொல் மறான், நீ நஞ்சாடை யென்று தேற்றியவாறாயிற்று. உயிச்சம் - உயிரொக் கும். இகல் - பகை. வன்கண் ணமர் - கொடியவமர். புன்கண் - வருத்தம். வாடல் - ஆவலித்து, வியங்கோள். (ககசு)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஒலிதெனீர் கடல்புடை ருமுல கேழினு மூழ்வினேதான்
வலிதென் பதனை வயக்கிய தாற்றஞ்சை வாணன்வெற்பா
கலிதெங்கு மாவுங் கீழ்கும் பலாவுங் கதல்களும்
பொலிதென் பொதியிலின் மேற்சுந்த னுடவிப் பூந்தழையே

இ - ள். பொலிந்த தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலையிடத் துண்டா கிய சந்தனக்காட்டிற் றேன்றிய இப்பூந்தழையானது ஒலியொடு கூடித் தெளிந்த கடன்மருங்கிற் சூழ்ந்த உலகேழிடத்தும் பழவினதான வலி தென்று சொலவதனை இப்போது விளங்கச்செய்தது. எ - து.

எனவே, — கையுறையேற்றவா றாயிற்று. இதனுள் கருப்பொருள் மயங் கியவாறு † “உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும பெறுமே.” — எனனுஞ் சூத் திரவிதியா னுணாக.

புடை - மருங்கு. ஊழ்வினை - பழவினை. வயக்கியது - விளக்கியது. கலி - இலாங்கலி தலைக்குறையாய் விகாரப்பட்டு நின்றது; தெங்கில் ஓர் வேறுபாடு. ‘கலி தெங்கும்’ என்புழி †† “எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயின்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் உம்மைதொக்கு நின்றது உம்மையுள்ள எண்ணின்கண் வந்தன. கதலி - வாழை. அடவி - காடு. பூந்தழை - பூவோடு கூடிய தழை. (ககடு)

கிழவோற்றல்.

கிழவோற்றல் எ - து. தலைவன் துயர்மாரிக் கூறுதல்.

ஹைப்போ தணிதொங்கல் வாண னென்னொன வல்வினையேற் றப்போ தடைந்த வருநதுயர் நீங்கி யரும்பியபூற்
செப்போ திளமுலை யாணகை வாணமுகத் திங்களைக்கண
டிப்போ திளகிய தாலிந்து காந்தங்கொ லென்னெஞ்சமே.

இ - ள். குவணப்போதாலியின்ற மாலையையணிந்த வாணன் பகை வணையொத்த வல்வினையேனாகிய எனக்கு நென்னலடைந்த அரியதுன்ப நீங்கித் தோன்றிய பொற்செப் புலமையா யோதிய இளமுலையையுடைய

† தொல. பொருள். அகத்தினையிபல், து. கக.

†† ஹ. சொல். இடையியல், து. கக.

பாங்கியது மகிழ்ச்சி ஒளிபொருந்திய முகத்தைக்கண்டு, இப்போது பிறந்த மகிழ்ச்சியா விளகியதாதலால், என்னெஞ்சம் சந்திக்காந்துமென்னுஞ்சிலை.

எனவே, — ஈரயின்ரீர் புலாந்த தன்னெஞ்சம் பாங்கி முகத்திற்குநீர்க்கண்டு, இப்போது மகிழ்ச்சியென்னும் நீருண்டாதலின், ‘இந்து கார்தம்’ என்று கூறியது.

மைப்போது - குவளைப்போது. ஒன்றர் - பகைவர். அரும்பல் - தோன்றல். கோல் - அசைநிலை. (ககக)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைநேர்த்தற்கும், தலைவன் கூற்றாயினவெல்லாம் மடற்கூற நெழுதிதற்கும் உரியவாறுணர்க.

இறைவன்றனக்குத் துறைநேர்பாங்கி இறைவிக்து

அவன்துறை யுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படையு.)

இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதிரோ வருவர் வந்தாலுந்தளி வாய்திறவரா தஞ்சை வாணனவெற்பின் ஒருவர்களு சார லுழையக லாாதழை யுள்ளதெலலாந தருவாவம் பார்முலை யாயெனகொ லோசெயத் தக்கதுவே.

இ - ள். வம்பார் முலையாய்! இருவர்கண்டால் குற்றம் வருமென் றெண்ணி யெனக் கெதிராயேவருவர், வந்தாலும தம் வாய்திறந்தொன்றுஞ் சொல்லார், தஞ்சைவாணன் வெற்பில ஒருவா நம்முடைய மலைச்சார விடத்தைவிட்டகலார், இவ்வனத்தினுள்ள தழைக்கையெல்லாங் கொய் துவந்து தருவர், அவர்க்கியாளு செய்யததக்கதென்னோ? எ - று.

ஏதம் - குற்றம். உழை - பக்கம் வம்பு - கச்சு. கோல் - அசைநிலை.

இறைவி யறியாள்போன்று தறியாக்கூறல்.

இறைவி * * * கூறல் எ - து. பாங்கி இவவார்த்தை கூறவே தலைவி தான்கேட்டு அறியாள்போல மனத்திற கருதாத வேறென்றைக் கருதிச் கூறல்.

பாங்கி வினாவியதற்குவிடைகூறாது வேறொன்றுகூறியது, †“செப்பும் வினாவும் - வழிஅலோமபல்” என்று கூறிய விதியின்றி வருவக் கூறுத லால் கேப்புவழி என்னுங் குற்றந தங்குமேயெனின், தங்காது. என்னை, — ஒருவர் வந்திருக்கின்றார் தழைபுள்ளதெல்லாந் தருவர், அவாக்கு யாம என்செய்வோமென்று வினாவழி, இவள் பெருநாணுடைய ளாதலால், அவன் நினைத்தபடி செய்வோமென்று கூறாத தகாததலானும், இவள் கற்புக்கடன் பூண்டவளாதலானும், மறுக்கத்தகா தாதலானும், காமம் ஒரு பாலும் நாணம் ஒருபாலும் ஈர்த்துக்கொண்டு நிற்கவின, ஒருபாற் சார

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம், து. கக.

மாட்டா ளாதலானும், என்செயவோமென்று நெஞ்சிற் கவற்சியுற்று நடுவாக நின்றாளுகலான், அவன் கேட்டதற்கு விடை செவ்வன் கூறுது; அக்கணம் மனத்திற்கேற்றியவொன்று கூறுவது, இவ்விடத்திற்கு முன்னம் என்னும் உறுப்பாதலின், இவ்வாறு கூறுதலு ஷேப்புவுழி அன்றெனக்கொள்க.

இவ்வாறு கூறுது வாளாவிருக்கின் அமையாதோ வெனின், வாளாவிருக்கின் அவன் கூறியதற்கு உடம்பட்டாளாம்; உடன்படின மேற்கூறுங் கிளவிகள் பலவற்றையும் நீக்கல்வேண்டு மாதலான், இவ்விடத்து இம்மொழி இவரிவர்க்குரியவென்று அவ்விடத் தவரவாக் குறைபபதுபற்றி, —

‡ “முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே

யினன வென்னுஞ் சொனமுறை யான” — என்றுஞ் சூத்திர விதியால் இவ்வாறு கூறுதலு இயலபெனக்கொள்க

கலைதொடக் கீண்ட கருவியந தேனபல காலகொடுமா
மலைதொடுத் தூரது வருகின்ற தாற்றஞ்சை வாணனவென்றிச்
சிலைதொடுத் தாங்கெழில் சோதுத லாயபயில் செம்பழுக்காய்க்
குலைதொடுத தோங்குபைங் கேழ்ப்பூக நாகக் குழாங்கவாந்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெற்றி சிலைதொடுத்தாற்போலும் அழகுசேர்ந்த துதலையுடைய! பிறைக்கோடு தீண்டக் கிழிந்த இறைநெருகுதிகள் தங்கிய தேனானது ஒரு முகமாய வாராது பலகாலகொண்டு பெரிய மலையுச்சி தொடுத்துக்கடந்த நெருங்கிச் சிவாது பழககாய்க் குலைவைத் தோங்கப்பட்ட பசிய நிறத்தையுடைய பூக்க்குழாததையும் நாகக்குழாததையுங் கவாந்த வஞ்சினது நீ காண்பாயாக. எ - று.

கலை - பிறைக்கோடு. தொடுதல - தீண்டுதல. கருவி - தொகுதி. தொடுத்தது - தொடங்கி. நாகம் - புனை. குழாம் என்பது பூகத்துடனுங் கூட்டுக. கவாதல் - கொள்ளுதல. (௧௧௮)

பாங்கி யிறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை பகாதலு எ - து. பாங்கி தலைவன் நின்வயத்தனாக வந்தவதனைக் கண்டமை பகாதலு.

திவாகர னேயன்ன பேரொளி வாணனறென மாறைநன்னுட்
வொமதி போலு மொளிராமுகத் தாயென் னொளிப்பதுனமேலு
அவாவின் னாகியொர மாலை வினாவிவந தானையின்றிக்
கவானுபர் சோலையின வாய்வண்ட லாருழைக் கண்டனமே

இ - ள். ஆகித்தனையொத்த பேரொளிவாணன் தெனமாறை நாட்டு வரமகிபோலும் ஒளிர்முகத்தாய்! நீ யொளித்துச் சொல்வது யாது கார

‡ தொல் சொல், எச்சவியல், சூ. ௧௩.

ணம்? உன்மேல் ஆசைகொண்டவனாகி ஓமாலை வினாவந்தவனை இப் போது இந்தத் திரளாயுயர்ந்த சோலையிடத்து விளையாமெ வண்டலம்பாவை பொருந்திய விடத்து யாங்கண்டனம். எ - று.

உலகத்தில் கவி இருளமாறறுந தனமையால் 'திவாகரனேயன்னை எனக்கூறியது.

ஒளி - கீர்த்தி. உவாமதி - பூரணமதி ஒளிர்நல் - விளங்குநல். கவரன் - திரட்டி. "மாயோனனை மாலவரைக்காவான்" என்றா பிறநும். வண்டல் - ஆகுபெயர். 'வண்டலாடுழை' என்றும் பாட மோதுவாரு முளர். (கக்க)

பாங்கியைத் தலைவி மறைந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

செவ்வண்ண வேலவிழி பாய்தஞ்சை வாணனறென் மாறைநன்ன டிவ்வண்ண நீசொலவ தேறபதன றுனின் னிடையென்ததர் [ட். மெய்வண்ணம் வாடி வெறிதே வருநதி விருந்தினராய்க் கைவண்ண வராதழை கொண்டுசென் றுராதழை கண்கெண்டே

இ - ள். செவ்வண்ணமாகிய வேலபோன்ற விழியினையுடையாய்! தஞ்சைவாணன தென்மாறை நனகுடடில், கின்னிடையோல வாடிப் பயனின்றி வருநதி, நமபுனத்திற்குப் புதியோராய்க் கையிலே யழகிய நெடிய தழையக கொண்டுவந்து போனா தம்மைக் கண்டெண்டு, இவ்வண்ணம் நீ சொலவ தேறபதனறு. எ - று.

செவ்வண்ண வேல - டகை வருடற குருதிதோயநத கொடிய வேல். ஆல் - அசைநிலை. இவ்வண்ணம் - இவ்வாறு. வெறிதே - பயனின்றியே. விருந்தினர் - புதியோர். வண்ணம் - அழகு. கண்டுசெண்டு - அகெகு மொழி. (க20)

பாங்கி யென்னை மறைப்ப தென்னெனத் தழால்.

பாங்கி * * * தழால் எ - து. இவ்வாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியை உனக்குநான் வேறேவென்று உவகையாய்த தழுவிகொண்டு கூறல.

பாக்கின்ற செவ்விதழ்ப் பங்கயுப் பாதம் பணிநதுகின்னை இரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலை யாலெழு பாரமுழுதும் புரக்கின்ற கோன்றஞ்சை வாணன பொதியிளிற் பொய்ததென்னைநீ கரக்கின்ற தென்னைகொ லென்னுயி ராகிய காரிகையே.

இ - ள். ஏழலகீ முழுதுங் காக்கின்ற வேந்தாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய வரைக்கண எனக் குபினையொக்குங் காரிகையே! செவ்விதழ்

பாக்கின்ற பங்கயம்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது யானின்னை விரக்கின்ற தொன்றையு மெண்ணலையாய ! உண்மையை நீக்கி யென்னை மறைப்ப தென்னோ ? எ - று.

ஆல் - அசை. புரத்தல் - காத்தல். பொய்த்தல் - உண்மை நீக்கல். காத்தல் - மறைத்தல். கோல் - ஐயம். 'தஞ்சைவாணன் பொதியில் என்னுயிராகிய காரிகை' எனவும், 'செவ்விதழ் பாக்கின்ற' எனவும் மாறுக. வருந்துழி வருந்தியும், மகிழ்ந்துழி மகிழ்ந்தும், இறந்துழி இறந்தும் இயைவதாதலின் 'என்னுயிராகிய காரிகை' என்று கூறினார். (கஉக)

பாங்கி கையுறை புகழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

சூடத் தருவன வல்லவெல லாமபடி சொல்லி னுந்தாம்
வாடத் தருவன வல்லநவு லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பர்
தேடத் தருவன வல்லதல் லாத சிலம்பினுள்ளார்
நாடத் தருவன வல்லகல் லார நறுந்தழையே.

இ - ள். நல்லாய் ! உலகமெல்லாஞ் சொல்லினுஞ் சொல்லா தொழியி னும் மலையிடத்துத் தோன்றிய இச்சந்தன நறுந்தழை சூடத்தருவன வல் லது, தாம் வாடத்தருவனவல்ல ; அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் தேடத்தருவன வல்லதல்லாத மலையினுள்ளார் நாடத்தருவனவல்ல. எ - று.

'படியெல்லாம்' எனமாறுக. 'சொல்லினும்' என்புழி உம்மை எதிர் மறையாகலின் 'சொல்லாதொழியினும்' என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'அல்லது' என்பது அஃறிணைப் பன்மைவினைக் குறிப்பு முற்றுச்சொல். நாடல் - கருதல். கல் - மலை. ஆர நறுந்தழை - சந்தனத்தழை (கஉஉ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறையப்பித்தற்கும்,

தலைவி கூற்றாயினவெல்லாம் மறுத்தற்கும்

உரியவா றுணர்க.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல் எ - று. பாங்கி தலைவனது வேட்கையால் கொண்ட துயர் நிலையைத் தலைவிக்குக் கூறல்.

வளையுங் குழல்வஞ்சி வாணன்றென் மாறை வரைக்களிற்
தினையுந் தழையும் பிடியொடு மேய்ந்து தெளிந்தவின்றோ
கணையுண்ட சோக நிழற்சோக நீங்கித் துயில்வதுகண்
டெனையுங் கடைக்கணி யாவினை யாநிற்ப றோதிலரோ

இ - ள். அலங்கரிக்குங் கூந்தலையுடைய நம்புனத் தயவாராய் வந்
தோர் வாணன் தென்மாறை வரையிடத்துக் களிற்றுபிடியொடு இனையுந்
தழையுமேய்ந்து, சுணையிடத்துத் தெளிந்த இனிய நீராயுண்டு, துன்பம் நீங்கி,
அசோகமாத்நு நிழலின்கீழ்த் துயில்வதனைப்பார்த்து, என்னையுங் கடைக்
கண்ணால் நோக்கி வருந்தாநிற்பர். எ - று.

‘வஞ்சியயலார்’ எனவும், ‘களிற்றுபிடியொடு’ எனவும், ‘சுனைத்
தெளிந்த வின்னீர்’ எனவும், ‘உண்டு சோகநீங்கி’ எனவும் மாறுக. வனை
தல் - அலங்கரித்தல். வஞ்சி - அண்மைவிளி. இனையாநிற்பர் - வருந்தா
நிற்பர். ஏதிலா - அயலா. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணோக்குதல்.
‘பிடியொடு துயிலுங் களிற்றைக்கண் டென்னையும் நோக்காநிற்பா’ எனவே
நீ இதனை யறிந்திலையெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறாயிற்று. (கஉக)

மறுத்தற் கருமை மாட்டல்.

மறுத்தற் கருமைமாட்டல் எ - று. இவ்வாறு கூறிய சொற்கட்டு
விடையின்மையால், இனி அவருவரின் என்னால் மறுத்தற் கரிதெனப்
பொருததிக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்துதல்.

கையுந் தழையுமுன் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கட்டுரைத்த
பொய்யுந் தொலைந்தன பூந்தழை போலரி போர்த்துநஞ்சும
மையுங் கலந்துணை வாளிவிழி யாய்தஞ்சை வாணனவெற்பா
மெய்யுந் துவண்டதென னான்முடி யாது வெளிநிற்கவே.

இ - ள். செவ்வரியை மேற்கொண்டு நஞ்சும் மையுங் கலந்தண்ட
வாள்போல் விழியாய்! இவ்வனத்திலுள்ள மாந்தழைகளெல்லாம் நமக்
குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்தி வாடியெறிதலால், அப் பூந்தழைகள்
தொலைந்தாற்போல, வாகையுந் தழையும் எதிரே காணாதோறும் காணுந்
தோறும், யான் உறுதிசொல்லா யுரைத்த என்னிடத்தி லுண்டான பொய்
யெல்லாந் தொலைந்தன, அன்றியும், தஞ்சைவாணன் வெற்பர் மெய்யும்
அலைந்தலைந்து துவண்டதாதலால், இனியவர்வரின் வெளியாய் நிற்க என்
னால் முடியாது. எ - று.

எனவே, — அவர் வரின் மறையவேண்டு மென்பதாயிற்று. கட்
டுரைத்தல் - உறுதிச்சொற்கூறுதல். அரி - செவவரி. (கஉச)

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நேறிப்படக் கூறல்.

தலைவன் குறிப்பு வேறாக நேறிப்படக் கூறல் எ - று. தலைவனென்
லுங் குறிப்பு நம்பக்கல இரப்பவன்போற் றோற்றவில்லை, வேறுகிண்ப்பா
ளுகத் தோன்றியதென்று ஓளுங்குபடக் கூறுதல்.

விடையான் மிசைவரு மேருவில் வாடுகு மேழிவென்றிப்
படையா னெடுமெவம் பகைகொள்வ தோபகல போலுமெய்மமை
உடையா னுயாதஞ்சை வாணனென் னொன் னொலகியதுண
இடையாய் பிறிதுகொ லோவறி யேனவெற்ப ணெணுவதே.

இ - ள். நடுவுநிலைமையையும் வாய்மையையு முடையான எல்லார்க
கும் புகழாலுயர்ந்த தஞ்சைவாணனுக்கு ஒன்றானத துவண்ட நுண்
ணிப இடையையுடையாய்! வெறபா எண்ணுவது விடையானமேல்வருந்
தன்மையையுடைய மேருவில்லானேடும், மேழியைத் தனக் குறுப்பாக
வுடைய வெறறிப்படையை யுடையானேடுமெ வைய பகைகளாவதோ!
பிறிதோ! அறியேன்! எ - று.

விடை - இடபம் விடையான் - பண்புத்தொகை. மேருவில்லான் -
சிவன். மேழிவென்றிப்படை - கலப்பை. உடையான - பலதேவன்.
சிவனுடன் பகைகளாளுதல் - எருக்கமாலே எனபுமாலே யணிதல். பல
தேவனெடு பகைகளாளுதல் - பனையவெட்டுதல். பனையவனுக்கு
கொடியெனவே மடலேறுங் குறிப்புத்தோன்றியது. 'பிறிது' என்பதனால்
வரைபாயதல் கொள்க பகல் - நடுவு நிலைமை போலும் - அசைநிலை. † "ஒப்
பில போலியு மப்பொருட் டாகும்" எனபதனால். மெய்மமை - வாய்
மை. கோல் - ஐயம், ஓகாரம் - அசைநிலை (கஉரு)

தோழி தலைவியை முனிதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூற்ற தலரை மறைப்பவாக கேகுறை சொல்லுகுறறம்
ஏற்ற தொழியென யெய்பெரு மாட்டிசென நேற்றவற்ற
மாற்ற தருள்செங்கை வாணனறென மாறையில வந்துநெஞ்சம்
போற்றது நின்றய லேனசொன்ன தீங்கு பொறுத்தருளே

இ - ள். எம் பெருமாட்டி! தூற்றதலரை மறைக்கின்ற நினக்கு உண்
மையானவற்கே நின் மனக்குறையைச் சொல், எனனைக் குற்றமேற்றது
விடு, சென்றேற்றவாக கிலையெனது கொடுக்குஞ் செங்கையை யுடைய
வாணன தெனமாற்றாட்டில், நின் பகதநிலை வந்து நெஞ்சத்தைக் காலா
மல், அயலேனாகிய யான் அறியாமற் சொன்ன குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்
வாயாக. எ - று.

'எனைக் குற்றம்' எனவும், 'வந்து நின்று' எனவும் இயையும். போற்
றுது - காவாது. (கஉரு)

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

தலைவி பாங்கியை முனிதல் எ - று. பாங்கியை முனிதது தலைவி
தன்னுட கூறல்.

† தொல். சொல். இடையியல், து. நூ.

மறஹ தவாகினை வார்தஞ்சை வாணன் வரையின்முந்நாள்
பொற்றேரின் வந்து புணாநதுசென ஞாதம பொருட்டுநம்மைக்
ஞற்றேவன் மங்கை குறையிரந் தாளெனுங் குற்றமிகநாள்
எறநிற தவறுநம் பாவிலலை யாகவு மெய்தியதே

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வரையில் மூன்றுநாள் பொற்றேரினில்
வந்து புணாநது செனஞா, அவா மற்றேது நினைவா, அவா தம்பொருட்டு
நமமைக் குற்றேவன் மங்கையாகிய இவள குறையிரநதாளென்னுங் குற்
றம் இந்நாள நம்பிக்கையில்லையாகவுந் தவறெய்துவது எத்தனமைத்து?

மற்று - அசைநிலை 'ஏதை' என்புழி இரண்டனுருபு தெக்கத்து முந்
நாள் - மூன்றுநாள். அகையாவன, — இயற்கைப் புணாச்சி, இடந்தலைப்
பாடு, பாங்குகூட்டம் என்பன. 'தம்பொருட்டு' என்புழி 'அவா' என
னுஞ் சுட்டுபெயர் வருவிக்க 'அவாமற்றேது நினைவா' எனவும், 'இ
நாள் நம்பால்' எனவும், 'தவறெய்தியதோ' எனவும் இயையும் (கஉஎ)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

ஆற்றுந் தலைவ ரருந்துப் பாற்றினு மாற்றிலணை
மாற்றும் புனையின் மயிலனையாய் தஞ்சை வாணன்றெவ்வின்
பொற்றுங் கொடுவினை யேனபுனை யாவிடிற போந்தலோ
தூற்றுந் தழையென்றி தொன்றிவந் தேவநது தோன்றியதே.

இ - ள் மயிலபோலவாய்! தஞ்சைவாணன் பகைபோல மிக்காய்க்
கூறுங் கொடிய வினையேன அணிந்தேனாயின் நாளை மாற்றும், அணியாது
தடுத்தேனாயின் எவருஞ்சென்று அல்லாயே தூற்றும், தழையென்று பெய
ரிட்டுக்கொண்டு இஃதொன்று எவ்விடத்திலேயிருந்து இவ்விடத்திற்குந்
றியது! முன் நலவினையாற்றுக தலைவா அரிய வேட்கையை ஆற்றலசெய்
யினும் யாளுதலன். எ - று.

எனவே, — தலைவி கையுறை வாங்கினாள்யிறுந் எனவே —

“நலவினை யாற்று முயர்நாண் மாற்றும்மலா
தூற்றலினுல வந்த துயர்.”

இன் ஐந்தனுருபு ஒப்பினகண்வந்தது. போற்றல் - மிக்காய்க்கூறல்.
யான் என்பது தோன்றா எழுவாய், தெவ்வு - பகை. (கஉஅ)

இவற்றுள் பாங்கி கூற்றியின்வெல்லாங் குறைநயப்பித்தற்கும், தலைவி கூற்
றியின்வெல்லாங் குறை நேர்த்தற்கும் உரித்தாயினவாறு காண்க.

இறைவி கையுறைநீற்றமைபாய்கி.

இறைவந்தூணீத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயா னளித்தலுங் கைருவித் தேற்றின் போற்றியன்பால்
சாயாத கொங்கையின் மேலனைத் தாட்டுகைச்வாணன்வெற்பா
காயா மலரன்ன மேனிமெய் யாகநின் கையுறைநீய்
நீயாக வல்லது மாந்தழை யாக நினைந்திலளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறியனே ! நீ தந்த கையுறையை நான்
போய்க்கொடுத்தலுங் கைருவித் தேற்றான், ஏற்றபின் அன்பினால் மிகவும்
புகழ்ந்து கூறி என்னொன்றுஞ் சாயாத கொங்கையின்மே லனைந்தாள,
அனைத்துக் காயாமழுவையொத்த நிறத்தைப் பொருந்திய மெய்யாகத்தை
யுடைய நீயாக நினைத்தாளல்லது மாந்தழையாக நினைந்திலள். ஏ - று.

எனவே, — நீ வந்துழி நிகழும் உபசாரம் யாவையுந் தழையினிடத்து
நிகழ்த்ததென்று கூறியவாறாயிற்று. 'யான்போய்' எனவும், 'அன்பினாற்
போற்றி' எனவும், 'மெய்யாகம நீயாக' எனவும் மாறுக.

அளித்தல் - கொடுத்தல். போற்றி - புகழ்த்து. மெய்யாகம் - பண
புத்தொகை. மேனி - நிறம். (கஉஉ)

பாங்கி தலைமகந்தூக்கி குறியிடல் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.) குறியிடம் - பகலிற் கூடுமிடத்தடையாளம்.

அணிமா மலாமயி லைப்புயத் தூணங்கொ ளாகமெனும்
மணிமா ளிகைவைத்த வாணனவண் காவலன் மாறைவெற்பா
துணிமா மரகதப் பாசறை வேலைச் சுடரவன்போல்
பணிமா மணிதிக ழும்பகல் யாங்சள் பயிலிடமே.

இ - ள். ஆழகாகிய மா வென்னும் பெயரையுடைய திருமகனைப்
புயமென்னுந் தூண்களையுடைய மாப்பென்னும் மணிமா ளிகையில் வைத்த
வாணனாகிய வேந்தனது மாறைவெற்பானே ! பகற்காலத்தில் யாங்கள்
விளையாடுமிடம் பெருமையுடைய மரகதத் துண்டங்களபோன்ற குருக
கத்தியிலையாற் பச்சைநிறம்பொருந்திய முழையினிடத்தே கடவிடத்துக்
கதிரோன்போல நாகமணிச்சங்கு ளொளிவிடும். ஏ - று.

மலர்மயில் - திருமகள். ஆகம் - மாபு. 'தூணம்' என்பது. ஆய்
பகுதிப்பொருள் விசுதி. 'மாமரகதத்துணி' வுன் மாறுக. பாசறை -
பசிய குருக்கத்தியிலையாற் செறிந்த முழை. 'குருக்கத்தி' யென்று செய்யு
ளிற் கூறிய திலையாலெனின், மேல்வருங் குறியிடத்து 'இறைவியைக்'
கொண்டு தேறல்' என்னுங் தினவிச்செய்யுளில் 'பூமாதவிப்புகழர்'
என்று கூறினமையானும், மேற்சொன்ன குறியிட மூன்றுங் குருக்கத்தி

யென்று உய்த்துணர்ந்துகொள்ளக் கிடத்தலானும், "எண்டு 'குருக்கததி' யென்று வந்தனிக் கட்டடது.

துணி - துண்டம்; ஆகுபெயர். மாமணி - மாணிக்கம். திகழ்தல் - ஒளிவிடுதல். பாசறை கடற்கும், மாணிக்கம் கநீரோலுக்கும் உலமையாத லின் பண்புவுளும். "மலர்மயிலை மாபில்வைத்த வாணன்" எனவே பூவை ந்திலை. பயிலிடம் - எண்டு வினாயுடுமிடம். (கக௦)

பாங்கி குறியிடத் திறைவிழைக் கொண்டு சேறல்

(இது வெளிப்படை.)

நாமாவி மூழ்கி நறுமலா குற்றநர தாவனததுத்
தேமா விளந்தளிர் செவ்வண்ணங் கொய்து சிலம்பெதிர்க்குப்
வாழா நெடுங்கண் மடகதைநல் லாய்தஞ்சை வாணனவெற்பிற்
பூமா தவிப்பநதீர் வாய்விளையாடுகம் போதுகவே.

இ - ள் தாவுமானபோல நெடியகண்ணையுடைய மடகதைநல்லாய் தஞ்சைவாணன் வெற்பில் நாம வாவியினிடத்து மூழ்கி, நறிய மலர்களைக் கொய்து, நதவனததுச் செவ்வண்ணமாகிய தேமாவினது இளந்தளினைக் கொய்து, சிலம்பெதிராக் கூவி, பூவொடு கூடிய குருக்கத்திப்பந்தரின வினையாவொடும், செலவாயாக, எ - று.

ஆவி - வாவி. குற்று - கொய்து. வாமான் - தாவுமான். மாதவிப் பந்தர் - தினைப்புனததயலில் சோலையில். மாதவி படாநது மலரகது நற் றம் வீச்சு சுற்றும் புதவ குழ்ந்து அகத்திருந்தோர் புதத்தில வருவோரக் குப் புலனாகாத மறைவு வாயத்திருப்பதோரிடம். (கக௧)

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துய்த்து நீங்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

கண்சாயல கையுருக் கொண்டதன் வேனமயில் காரதள்வள்ளி
எண்சாய வென்றனை யெனறுசெவ் வேளிவ ருமபவளம
வணசா யொசிக்கும் வயற்றஞ்சை வாணன மலயமராத்
தண்சாயை நின்றணங் குருதைய னீநிற்க சாரவிலே

இ - ள். தையலே! கண்ணுஞ் சாயலுங் கையும் உருவுங் கொண்டு, தனது வேலும் மயிலுங் காரதளாக வள்ளியும் ஒப்பிலையென மெண்ணிப் முருகவேளின் எண்ணத்தைத் தாழ்வுபடவென்று, அணையால் ஏற்ப்பட நும் பவளம் வளவிய கோளையை யசைக்கும் வயலைபுடைய தஞ்சை வாணன் மலையத்தினிடத்து, - மராமரத்து தண்ணிய நிழலிலே நின்று, என் னுடன் நீ வந்தாயாகில், நின்னை அம் முருகவேள் வருத்துமாதலால், இச் சாரலில் இவ்விடத்தில் நிற்பாயாக வென்று பாங்கி யகல் றுள். எ - று.

எண்ணும்தொக்குநின்று நிரணிறைப்பொருள் வந்தவாறுணர்க.
இவர்தல - ஏறுதல. சாய - கோணா. ஒசிததல - அசைத்தல். சாயை -
நிழல். சாசல் - மலைப்பக்கம். (தநஉ)

இறைவியேறையோனிடந் தெதிரீப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

முபங்கிய நூபுரப் பங்கயத் தாளு முலைசுமந்து
தயங்கிய நூலிடை தானுமென போலத் தளாவுறுமிங்
கிபங்கிய வாறென மனத்திரு னீக்கவென் றேதுணிந்தோ
வயங்கிய சீருடை யானவாணன மாறை மணிவிளக்கே.

இ - ள். விளங்கிய புகழையுடையோனாகிய வாணன தெனமாறை
நாட்டு மணிவிளக்குப் போலவாய்! நூபுர முயங்கிய பங்கயம்போன்ற
தாளுய், முலையைச் சுமந்து தள்ளாடிய நூலப்போன்ற விடைதானும் என
னைப்போலத் தளாவுறும், இவ்விடத்திற் சஞ்சரித்தவாறு என மனத்துன
பத்தை நீக்கவென்று துணிந்தோ? சொல்வாயாக எ - று.

‘நூபுரமுயங்கிய பங்கயத்தான்’ என இயையும். நூபுரம் - சிலம்பு.
தயங்கல் - தள்ளாடல் இயங்கல் - சஞ்சரித்தல். ஏகாரம் - ஈற்றைச். ஓகா
ரம் - விடை. வயங்குதல் - விளங்குதல். கோ - கூரத்தி. விளக்கு - ஆகுபெயர்.
தலைவியை விளக்கு என்று கூறினமையான் மனத்துன்பத்தை இருள்
என்று கூறியது இருள் - ஆகுபெயர். (கநக)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தருந்தாரு வஞ்சங் கொடையுடை யானறஞ்சை வாணலின்சொல
செருந்தா பசுந்தமிழ்த தென்வரை மேற்செம்பொன மேருவெற்பா
கருந்தாநா நஞ்சமிழ வாசுகியாலவெண் கடலகடைநது [ல
வருந்தா வழுதளித் தாள்வலல ளாமிம மடக்கொடியே

இ - ள் கேட்டவை பலவுந்தருந் தாரும்ஞ்சுப்பட்ட கொடையை
யுடையானாகிய நஞ்சைவாணன் இனிய புகழையும், செருந்திமரச்சோலையும்,
பரிப தமிழையுமுடைய பொதியமலைமேல், செம்பொன மேருவெற்பால்,
கரிய தானாய நஞ்சை யுமிழப்பட்ட வாசுகியென்னும் பாம்பால்,
வெண்மை நிறம்பொருந்திய கடலைக் கடைநது, வருந்தாத அமுதை
யனித்தாளாதலால், இம்மடக்கொடி வலலளாம். எ - று.

தருந்தாரு - கற்பகம். தென்வரை - பொதியமலை, தாரா - நீர்வரும்
வழி, சலதூணா என்றாற்போல, வாசுகி - கடல்களைந்த பாம்பு. வெண்

கடல் - பாற்கடல், இவ்வாறு வருத்தப்படாமல் அமுதம் ஈந்ததனால் வல்லன்' என்று கூறிபது. வல்லன் - உயர்திணை யொருமைவினைக் குறிப்புமுற்று. (கஞ்சு)

புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மயனா விதித்தன்ன மாமதில சூழ்தஞ்சை வாணன் வெற்றில
பயனா பையோதரப பாவையன் னீர்பசும பொற்குழைதோய்
நபனா விரதத்து நஞ்சுதும் வாயிதழ் நல்லமுதம்
அபனா படைததில் லோடங் காதவு வரனுக்குமே

இ - ள் தெய்வத்தச்சனா விதித்ததுபோன்ற அரிய செயலாகிய பெரிய மதில்கூழாத தஞ்சைவாணன் வெற்றில இனப்ப பொருளார்ந்த முலையையுடைய சித்திரப் பாவைபோலவீர! பசிய பொன்றாம் செய்த குழையைத்தொடும் நயனமாகிய தாமனாயிலிருக்கும் நஞ்சான தடங்கு மாறு, தும் வாயிதழு நல்லமுதம் அயனா படையாமற் போனாகில், முன்பு கடலிற்பிறந்த நஞ்சையடக்கிய அவ்வரனாகும் அடங்காது. எ - று

பயன் - இனப்பபொருள். பையோதரம் - முலை. தோயதல் - தொடுதல். 'நயனாவிரதம்' - எகதேசவுருவகம் இதழ்முதமுண்டு விடந்தணிந்தானாதல இவ்வாறு கூறிப்பதென றுணாக. மயன் - தெய்வத்தச்சன். ()

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல்.

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல எ - து. தலைமகளைத் தலைமகள் ஆயக்கூட்டத்திற செல்லவிடுதல.

நேயம் புகழீட மினறிகினு பாலவரது நின்றது போல
ஆயம் புகல் வடைந்தரு ணியடை யாதமனனா
வாயம் புகழில் வணக்கிய வாணனறென மாற்றன் னீர
தோயம் புகரிணை வேலவிழி யாயநின் றுணையுடனே.

இ - ள் சரணென்றுவந்தடையாத பகைமன்னரிடத்து அமபுகளுதிர விலலைவளைத்த வாணன் தெனமாறைநாட்டுள்ள நல்லநீரிலே தோயத்துப் பதஞ்செய்த பழகிய புகாறிறததையுடைய இணைவேலபோலும்விழியாய்! நீ யனபுசொலவதற்கிடமிலலா நின் பககலிலேவரது நின்றதுபோலச் சூழப் பட்ட ஆயக்கூட்டந் தங்களுன்பைச் சொல்லத்தக்கதாக நின் பாங்கியுடனே நீயடைந்தருளவாயாக. எ - று.

நேயம் - அன்பு. நேயம் புகல்வதற்கு இவளபோலும் வேறொருவரின்மையால், இவ்விடத்து வந்த சூழ்ந்ததுபோலு மென்று கூறியவா றுணாக. வாய் - இடம். அமபுக - அம்புகிர, புகா - இரத்தக்கறை. (கஞ்சு)

பாங்கி தலைவியைச் சார்ந்து கையுறை காட்டல்.

பாங்கி *** காட்டல் எ - து. குறியிடத்து நிறுத்திப்போயின
பாங்கி தலைவன் போயினபின் தான் கையுறைக்குப் போயின பாவனை
யாய்க் கையுறைகொண்டுவந்து காட்டல்.

பொய்போ லிடைநின் விழிபோற் குவனையும் போதிவைநின்
மெய்போ லசோக மிளிர்பூந் தழையிவை மெல்லியனின்
கைபோற் கவின்கொளசெங் காந்தளம் போதிவை கண்டருள்யான்
மைபோற் குழவிந் தேன்றஞ்சை வாணன் வரையினினறே.

இ - ள். மையை யொக்குங் குழையுடையாய் தஞ்சைவாணன்
வரையினின்று யான் நினக்குத் தாதேன. பொய்யையொக்கு மிடையாய் !
நினது கண்களையொக்குங் குவளைப்போதிவை; நினது மெய்யைப்போ
லொளிவிடும் அசோகப்பூந் தழை இவை; மெல்லிய இயலையுடைய நினது
கைபைப்போ லழகுகொண்ட செங்குந்தப்போது இவை; நீ கண்டருள்
வாய். எ - து.

மிளிர்நல் - ஒளிவிடுதல். கவின் - அழகு. மை - மேகம், 'பொய்
போலிடை,' 'மைபோற் குழவி' என இரண்டு முன்னிலை வந்தவாறு
காண்க. 'தஞ்சைவாணன் வரையின் யான்' என மாறுக. அம் மூன்
றுஞ் சாரியை. (கக௭)

தலைவியைப் பாங்கிற் காட்டல்.

(இது வெளிப்படை.)

குனிநான் மதிநுதற் கோகில மேநின் குழவிலெல்லாப்
பனிநான் மலரும் பறித்தணிந் தேனிந்தப் பாாமடந்தை
தனிநா யகன்றஞ்சை வாணன்றன் சாரற் றனித்துநில்லா
தினிநா மகன்றினை யார்வினை யாழிட மெய்துதுமே.

இ - ள். வளைந்தாடகொண்ட மதிபோன்ற நுதலையுடைய கோகி
லமே! நினது குழவினிடத்தில் வனத்திலுள்ள முறுக்கவிழ்க்கின்ற மல
ரனைத்தும் பறித்தணிந்தேன், இந்த பூமடந்தைக் கொப்பற்ற நாயகனான
தஞ்சைவாணனது குனிந்த மலைச்சாரலிடத்துத் தனியாய் நிலலாது இவ்
விடத்தினின்று மகன்று, இப்போதினையா வினையாடுமிடத்தை யாமெய்து
வோம். எ - து.

குனிநான் மதி - பிறை. 'மதிநுதற் கோகிலம்' என்றது சிறப்புரு
வகம். தனி - ஒப்பின்மை. நான்மலர் - முறுக்கவிழ் மலர். (கக௮)

நீங்கித் தலைவற் கோப்படை காற்றல்,

நீங்கித் * * * காற்றல் எ - து. தலைமகன் யாயத்திற் கூட்டி மீண்டு வந்து தலைவற்கு ஓம்படைசாற்றல். ஓம்படை - மறவாமை.

சின்னான் மலாககுழல் காரண மர்ச்செவ்வி பார்த்துழன்று
பன்னா னுரைத்த பணிமொழி நோக்கிப் பழிநமக்கீ
தென்னா திடைப்பட்ட வென்னிலை நீமற வேவிறைவா
தன்னாக மெய்ப்புகு மூன்றஞ்சை வாணன் நமிழ்வெற்பிலே.

இ - ள். இறைவனே! தன்னாகததை மெய்ப்புகுமாய் நிறுத்தின தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெற்பிடத்துச் சில நான்மலரை யணிந்த குழலையுடையாள் காரணமாக, அவளது பதம்பார்த்து வருத்தப்பீட்டு, நேற்று மின்றுமாகிய பலநாளுரைத்த தாழ்ந்த மொழியைக் கருதி, நமக்கிதுபழி யென்று சொல்லாது, துடியிருவர்க்கும நடுபட என்னிலைமையை நீ மறவா திருக்கக்கடவை. எ - று.

செவ்வி - காலம். உழன்று - வருந்தி பணிமொழி-தாழ்ந்தமொழி. தன்னாகம் - தன்னுடல். இரண்டினா ளென்பதனைப் பன்னாஎன்று கூறிய தென்னையெனின், ஒன்றலவனவெல்லாம் பலவென்பது தமிழ் நடையாக வின் கூறியவாறென்றுணாக. (ககக)

உலகியன் மேம்படலிருந்து விலக்கல்.

உலகியன் மேம்பட விருந்து விலக்கல் எ - து உற்றார் அயலூரி விருந்துவந்தால், அவாக்கு உளன்கொடுத துபசாரஞ்செய்தல் உலகியன்பாத லால், அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைமகனை எமமூர்க்குவந்து இருந்து போமெனக்கூறிப் புகற்குறியை விலக்கல்.

ஆயின, விருந்தென்பது உண்டிக்குப் பெயரோவெனின், விருந்து என்பது புதுமை, உலகின்கண்மருவி உளண்மேனினறது. எனனை, ஒருவன் ஒருவற்கு விருந்து கூறினெனின், ஊண்கூறினென்பதல்லது புதுமைக் கூறினென்னும் பொருடரா தாதலான, விருந்தெனறது ஊணென்றே கொள்க.

வலைப்பெய்த மாணறசை தேனறோய்த் தருநி மொழுலைப்பால்
உலைப்பெய்த வாரதினை மூலு முண்ணெங் கூறுவகை
தலைப்பெய்த நாளனை யான்றஞ்சை வாணன் சயிலத்தெமமூர்
இலைப்பெய்த தாழ்குரம் பைததங்கி னாலுமக் கென்வருமே.

இ - ள். தலைவோ! வலை சுற்றியிட்ட மானினது தசையைத் தேனிற் றோய்த்து அருந்தி மொழுலையினின்றும் பாவினை யுலையாகப் பெய்து அட்வெடித்த தினைச்சோறறை யுண்டு, உளத்தின் மிகுந்த வுவகை

வந்துகூடிய நாள்போன்றவனாகிய தஞ்சைவாணன்வரையிடத்து, எம்மூரில் இலையான மேய்ந்த குழலவீட்டுள் தங்கினால் உமக்கியாது குறைவரும்?

உலைப்பெய்த - உலையிற்பெய்த. வாராதல - வடித்தல. மூரல் - சோறு. தலைப்பெய்தல - கூடுதல். “ஆங்க ணான்கே தலைபெயன மரபே” என பத்ருனுணர்க. எனவரும் - யாதுகுறைவரும். இவ்வனங்கூறியது இரவுக்குறியை நாடிப் பகற்குறியை விடக்கூடிய கருத்தென்றுணர்க எனினே, — திணைவினைந்தால் நாளை திணையறுத்து இவன ஊரககுப்போதலால், தலைவனையும் ஊர்க்குவாவெனறுகூறி, வந்தால் இரவுக்குறியிற் கூட்டிவிட்பேனெனுங் குறிப்புத தோன்றக் கூறியதன்றி விருந்து கூறிய தனறெனவுணர்க. தலைவன் - முன்னிலை யெச்சம். (க௭௦)

விருந்திறைவிரும்பல்.

விருந்திறை விரும்பல எ - து. அவனானைத் தலைவன் விரும்பக்கூறல்.

‘மஞ்சூட்டியன்ன சுதைமதில சூழ்தஞ்சை வாணன்வெறபில பஞ்சூட்டியமென பதயுகத தீருங்கள பாடியினமான வெஞ்சூட்டிமுதன்ன வுனுமபைந தேனும் விருந்தினாக்குச செஞ்சூட்டி ழாதுபொன போற்றினை மூட்டாந தெள்ளமுதே

இ - ள். முகிலை யருந்தியது போன்ற சுதைபூதிய மதில சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்வெறபில பஞ்சைப்பொருந்திய மெல்லிய பாதமிரண்டிடையீ! உங்களுரிடத்து வெண்ணையபோன்ற வெவ்விய சூட்டுண்ட மாணானும், பசிய தேனும், செஞ்சூட்டுசுட்டியளவிய பொனபோன்ற திணைச்சோறும் விருந்தினர்க்குத் தெள்ளமுதுபோலும்! எ - று

எனவே, — பாங்கி கூறிய இரவுக்குறியைத் தலைவன் குறிப்பா லுணர்ந்து இயைந்து கூறியது, இக்கருத்தானேயன்றே! பகற்குறி மிடையீடு பட்டவாறென றுணர்க.

ஊட்டல் - அருந்துதல. சுதை - வெண்கலத்து. பஞ்சூட்டல் - செம்பஞ்சு பொருந்துதல. பாடி - முலலை, ஊராகுப் பொருளமயக்கம் செஞ்சூட்டினஞ்சூட்டுன் - சிவக்கச்சுட்டினாகியபொன். ‘இமுதன்ன வெஞ்சூட்டு’ எனவும், ‘மாணான்’ எனவும் இயையும். (க௭௧)

பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் கூட்டிற்கும், பாங்கிற்கூட்டறகு முரிய. தலைவன் கூற்றாயின வெல்லாம் கூட்டற்கும், வேட்டற்கும் உரியவா றுணர்க.

பாங்கியிற்கூட்டம் - முற்றம்.

அஃதாஷது, ஒருகூற்றுப் பகற்குறி. ஒருகூற்றுப்பகற்குறி யாதெனில், தலைவன் மற்றைநாள் தன் கோட்டை. மிகுதியால் பகற்குறியிடத்து வந்த நிறை, தலைவியைப்பாங்கி குறியிடத்துச் செலுத்தாது. மறுத்துக் கூறத் தலைவன் வருந்திப்போதலாதலான் பகற்குறியாகாது, ஒருசார்பகற்குறியாயிற்று.

* “இரங்கல் வன்புறையிற்செறிப் புணர்த்தலென்

றெநவகு மூவகைத் தொருசார் பகற்குறி.” — என்னுஞ் சூத் திரவியியால் ஒருசார்பகற்குறி மூவகைப்படுமெனக்கொள்க.

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கல்.

(இது வெளிப்படை)

ஆழ்ந்தார் தமக்கரு ளாதவர் போலிவ் வளவிலன்பு சூழநதார் செலத்தொங்கல சூழ்குழ லாய்சொற் பொருள்படைத்து வாழ்ந்தார் புகழ்தஞ்சை வாணனைப் பேணலா, மானவெய்யோன் கிழ்ந்தார் கலிக்கந தானபனி மாலை வெளிப்படவே.

இ - ள். மாலைசூழ்நத சூழலினைடையாய்! மிடியில் மூழ்கினர்க் குக கொடாதவாபோல இரதமடமில் அன்புசூழ்ந்தார் பிரிந்துபோகச் சொற் பொருள்படைத்து வாழும் புலவராதபுகழ்ப்பட்ட தஞ்சைவாணனை விரும் பாதவர் கடலிலவீழ்நது மறைதலபோல, கதிரோன் பனியொடு கூடிய மாலைக்காலம் வெளிப்படக் கடலிலவீழ்நது மறைநதான். யா நென்செய் வேன்! எ - று.

ஆழ்ந்தார் - மிடியிலாழ்ந்தார். எனவே, — ஆழ்ந்தார் தானாகவும், கொடாதவர் தலைவராகவும் கூறியவாறாயிற்று. சூழ்ந்தார் - பொருளினர். பேணலா - விரும்பாதவர். ஆகலி - கடல். கரத்தல் - மறைதல். பனி மாலை - அநதியம்போது. ‘வெளிப்படாதே’ யென்று பாடமோகவாரு முளா.

இக்கிளவி பாங்கி நோக்கிக் கூறுதலும், மாலையம்பொழுதை நோக்கிக் கூறுதலும், தன்னுட கூறுதலுமென மூவகைப்படும. அவற்றுள் இச் செய்யுள் பாங்கியைநோக்கிக் கூறியது.

† “புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கென்போல்,

வன்கண்ணை தோநின் றுணை.” — என்பது மாலையுடன்கூறியது.

†† “காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி

மாலை மலருயிற் றோய்.” — என்பது தன்னுட்கூறியது. (கூஉ)

* அகப்பொருள்வீளக்கம், களவியல், சூ. ௩௭.

† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௨.

†† திருக்குறள், செ. ௧௨௨௭.

பாங்கி புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

காலையம் போருக வர்ணமுகத் தாளன்பா கையகல
மாலையம் போது வருவித்த நீ தஞ்சை வாணன்றெவ்வா
ஆலயம் போலுங்க ளாதவன் கோயி லழலகொளுந்த
வேலையம் போடுமல வீரபரி காளென்றும் வெய்துயிரத்தே.

இ - ள் காலையம்போருகப்போலும் ஒளியையுடைய முகத்தானைத்
தலைவா கையகல மாலையம்போடுதே வரச்செய்த நீ தஞ்சைவாணன்
தெவ்வாலையம்போல, உங்கட் கிறைவனாகிய கதிரவன்சோயில் அழல்பற்
றக் கடலில தண்ணீரோடே யெப்போதும் நெட்டுயிரத்து வருநதுவீராக.

காலையம் போருகம் - முறுக்கவிழ்தாமரை 'அம்போருகவாண்முகம்' -
உவமைத்தொகை 'முகத்தாள' என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது கை
யகல் - ஒருசொல், அது பிரிதல்.

† "செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவா." — எனபதுபோலும்

தெவ்வா - பகைவா ஆதவன் - கதிரவன். கொளுந்தல் - கொளுத்
தல் அபய - நீ. உழலுதல் - வருநதுதல். வெய்துயிரத்தல் - நெட்
டுயிரத்தல் (கசு/ந)

தலைவனிடத் தலைவி வருந்துதல்.

தலைவனிடத் தலைவி வருநதுதல் எ - து தலைவன் வாராது நாழிகை
நீட்டித்ததுழித் தலைவி வருநதிக்கூறுதல்.

ஆராத வினப விடநதொறு நீங்கிப் வாயமென்பால்
வாராத முன்னம் வருகில ராற்றஞ்சை வாணன்வெற்பில
கூரா தரநல்கி வலவினை யேனலங் கொள்ளுகொண்டு
தேரா தவனுட னேநென்ன மாலையிற சென்றவோ

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் நிகுந்த காதலைக்கொடுத்தது, வல்
வினையேன நலததையெல்லாங் கொள்ளுகொண்டு, தேரோடுகூடிய ருரிய
னுடனே நெருநலமாலேக் காலத்துச் சென்றவா அமையாத வினையாட்டின்
பததால் அவ்விடந்தோறும் நீங்கிய ஆயக்கூட்டம் என்னிடத்து வாராத
முன்னம் வருகிலா! யானென்செயவேன்' எ - று.

ஆல் - அசை. கூர் - மிகுதி. ஆதரம் - காதல். நலம் - அழகு நென்
னல் - முன்னையாள். (கசு/ச)

† திருக்குறள், செ. ௧௨௪௫.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

தலைவியைப் பாங்கி கழறல எ - து பாங்கி நீ வருநதுவது முறைமை யன்றெனக் கட்டுனாத்தல். கழறல் எனபது கட்டுனா, இடித்துக்கறல்; உறுதிசெசால்; இவை ஒரு பொருட்கினவி.

சிறந்தார் தெரிந்த செழுந்தமிழ் வாணனறென் மாறைவெற்பர் துறந்தா னெனையெனறு சேர்ருவ தேனிற்தத் தொலலுலகில பிறந்தா னொவாக்கும் பிரிவெய்து மாலவெய்ய பேரமாக்கண புறந்தாழ் கரிய குழற்செய்ப வாயைய பூங்கொடியே.

இ - ள் வெவ்விய பெரிய போசெயயுங் கண்ணும், டுறப்பக்கத்தே தாழ்ந்த கரியகுழலும், சிவந்தவாபும் அழகாகிய பூங்கொடிபோலவாய்! இந்தப் பழையவுலகினகட் பிறந்தா யாவாக்கும் பிரிவுவாராமற் போகாது வந்தெய்தும், சிறந்த முனனோராயந்த செழுந்தமிழைக் கற்ற வாணனது தெனமாறைநாட்டுத் தலைவா என்னைவிட்டுத் துறந்தானெறு நீ யயர்வ தென? இனி யயரவேண்டாம் எ - று.

சிறந்தா-அகத்தியனா, தலைசங்கத்தார் முதலாயினோர் சோருதல் - அயாதல். எண்ணுமமை தொக்குகின்றன. ஐய - அழகாகிய. (கசடு)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழிமொழிதல்.

தலைவி * * * மொழிதல் எ - து பாங்கி முன்னிலையாய் நிற்கத்தலைவி அவனமேல் வெறுப்பால அவனைநோக்கிக் கூறுது புறமாய் மொழிதல்.

பூவலா வாவியி னீரற்ற பொதுற்ற புன்மையலலால காவலா காமந் துறக்கிவென னுங்கடம பாய்மதுகை மாவல வாணன வயற்றஞ்சை வேந்தனை வாழ்த்தலசெய்யுா மேவலா போலுங் கழற்றுனா யாளா வியனறிவே.

இ - ள் தலைவராசையைத் துறக்கில் பூவலரும் வாவி நீரற்றபோ துற்ற இழிவுபோலு மலலாமல் யாதாம், இதனை யறியாது கட்டுனா சொல வாரது விரிந்தவறிவு மதம்பாயும் வலியையுடைய யானைத்தொழிலவல்ல வாணனாகிய வயலகுழந்த தஞ்சைவேந்தனை வாழ்த்தலசெய்யாத பகைவ ரறிவுபோலும். எ - று

எனவே,— காலமிடனறியாது மகிடுகட்டுக்கூறுவர் பகைவா, அவரறி வையொக்கும் கட்டுனா கூறுவா ரறிவென்றவாராயிற்று

‘பூவலாவாவி’ - வினைத்தொகை. புன்மை - இழிவு கடம - மதம். மதுகை - வலி. வியன - விரிவு. (கசசு)

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல்.

தலைவி பாங்கியோடுபகர்தல் எ - து. வெறுப்பால் முன்னிலைப் புற மொழி கேட்ட பாங்கி தலைவியை யுபசரித்தலால் வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கி யொடுபகர்தல்.

முலையார் முயக்கினு மல்லா விடத்தினு மூரிமுந்நீர்
அலையூ ரமுதமு நஞ்சமும் போல வணங்கனையாய்
தொலைபாத வின்பமுந் துன்பமுங் காட்டுவா தூங்கருவி
மலையா சலத்தமிழ் தோவாணன மாறையும் மன்னவோ.

இ - ள் அணங்கனையாய்! தாமும் அருவியையுடைய பொதியமலையிற் பிறந்த தமிழை யாராய்ந்த வாணன் மாறையாட்டு நம்மன்னவர் முலை பொருந்திய புணாசசியினும் பிரிவினும் பெருமைபொருந்திய முந்நீராகிய கடலிடத்துப் பிறந்த அமுதம நஞ்சம்போலத் தொலைவிலலாத இன்பமுந் துன்பமுங்காட்டுவ ராதலால் இரண்டினு மல்லராயிருந்தாள். எ - று.

ஆர்தல் - பொருந்துதல். ஆர்தல் - ஈனதேதோன்றுதல். தூங்கருவி - ஒலிக்குமருவி. “வான்மலைத் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க” — என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவுளையாற்காண்க மலையாசலம் - பொதிய மலை. ‘அமுதமும் நஞ்சமும்போல’ என்பதனால் இன்பத்தினும் துன்ப மிக்கென்று கூறியவாறாயிற்று. என்னே,—

† “இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மிதமெங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது” — என்பதனுணுணர்க. (கசஎ)

தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல்.

‘தலைவியைப் பாங்கி யச்சுறுத்தல் எ - து. தலைவியைப் பாங்கி அச்ச முறுத்திக் கூறுதல்.

பேணற் கரியநின் பெண்மையு நாணமும் பேணியவர்
காணத் தகுமென்று காண்பதல லாற்கழி காதனெஞ்ச
பூணத் தருகினும் பொற்பல்ல வாகுதல கற்பலலவால்
யாணர்த் தமிழுடை யான்வாணன் மாறையி னின்னமுந்.

இ - ள். புதிதாய் புலவர்பாடுந் தமிழையெல்லாங் கொள்ளுந்தன் மையையுடைய வாணன் மாறையின் இனிய வழுதம்போன்றவளே! மிகுந்த காதலை நெஞ்ச பூணத்தருகினும் விருமபற்கரிதாகிய நின் பெண்மையும் நாணமும் விரும்பியவளே காணத்தகுமென்று கருதுவ தல்லாமை, இவ்வாறு துன்பத்தா லுழங்கி அழகல்லவாகுதல் கற்பல்ல, எ - று.

† திருக்குறள், கே, கக்கக.

பேணற்கரிய நின் பெண்மை - தவஞ்செய்து விரும்பினும் எய்தற்கரிய பெண்டனமை. பேணி - வினாமி. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக் கது. காண்பது - கருதுவது. பொற்பு - அழகு. யாணர் - புதுமை.

என்பதனால் யாதுகூறியதெனின், — துன்பமுறவே அத்துன்பத்தால் நலனழியும், நலனழியவே அனைக்கையந்தோன்றும், தோன்றவே இற் செறிப்புவரும், வேற்றுவனாவு நேரினும் நேரு மாதலான், கற்புககெடு மென்று அச்சமுறுததிக கூறியவாறாயிற்று. (கசஅ)

நீங்கற்கருமை தலைநினைந் திரங்கல்.

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல் எ - து தலைவனவிட்டு நீங்கற் கருமையைத் தலைவிநினைந்து தன்னுளிரங்குகூறல்.

குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து சென்றா முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணனறென மாறைவெற்பில் நன்றா மிறைவிற்கு நனநியி லேறகுமுன னுனமுகத்தோன் ஒன்றா விதித்தில னேயுயிரா போல வுடம்பையுமே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பொன்னாகிய மலையையும் யானைத்திரையுங் கொடையைப் புகழ்ந்து சென்றோர்கள் பரிசிலாயக்கொள்ளப்பட்ட செழு மையையுடைய தஞ்சைவாணனது தென்மாறைநாட்டு வெற்பிடத்தது, நல் வினைசெய்த இறைவாகும், தீவினை செய்த எனக்கும், நான்முகத்தோன் முன் னிருவனாயும் படைகருங் காலத்தில உயிர்போல் உடம்பையும் ஒன்றாய் விதியாமற்போயினை இனிச செய்யுமாறென்! எ - று.

வேழக்குழாம் - யானைகூட்டம். முகத்தல - கொளஞதல். நன்றி - நலவினை 'முகக்குஞ் செழுந்தஞ்சை வாணன்' என்னும் பெயரொச்சியு வினைமுதலோடு முடியாது பிறவாற்றான முடிந்தது. (கசக)

தலைவிக் கவள்வரீல் பாங்கி காற்றில்.

(இது வெளிப்படை.)

நெஞ்சுக் வாய்மல ரன்னகண ணீரமலக் நின்றவஞ்சொல் கிஞ்சுக் வாய்வஞ்சி கேட்டரு ணீயுங் கினைத்தமிழோர தஞ்சுக் வாய்மொழி நெஞ்சுடை யானறஞ்சை வாணன் வெற்பில் மஞ்சுக் வாரத்தன வாலவர் தேரின மணிகுராலே.

இ - ள். நெஞ்சு முதிரும்படியாய்ந்த மலாபோன்ற கண்ணினிடத்து நீர் நிறைய நின்ற வழிய சொல்லையும், முருக்கம்பூபோன்ற வாயையு முடைய வஞ்சியே! கினைத்தமிழையுடைய பெரியோர் தம்வாயுறைவாழ்த் தாகக்கூறியமொழியை நெஞ்சிலே மறவாது வைத்திருக்குந் தன்மையனு கிய தஞ்சைவாணன் இவறபில வரத் தேரின் மணிக் குரல் முகிலுற வார்த் தல் யான்கேட்டேன், நீயும் கேட்டருள்வாய். எ - று.

நெஞ்சக - நெஞ்சமுதிர. ஆய்மலா - மலருட்டெரிந்தெடுத்தமலர். கிஞ்சகம் - முருக்கமயூ; ஆகுபெயர். உம்மை - எச்சவுமமை. கினைததமிழ் - விரிந்ததமிழ். 'வாயச்சுமொழி' என இயையும்; அது வாயுறை வாழ்த்து. மஞ்சக - மஞ்சதிர. ஆரத்தன் - ஒலித்தன். மணிக்குரல் - மணியோசைகள்.

இனித தேரின மணியோசை முகிலுதிர ஆரவாரத்துடன் வநநா னெனின, களவென்பதனோடு மாறுகொள்ளுமே யெனின, மாறுகொள ளாது. என்னை, — நாலவகைப் புணாச்சியினும் தலைவன தேரோடும் சேனையோடும் வந்தானல்லது தமிழனாய் வநதானல்லன். எவ்வாறெனின, காட்சியிற் கூறியதானுணாக. அன்றியும், பிரிவுழிமகிழ்ச்சியில் 'பாகனோடு செல்லல்' என்பதனானும், பாங்கிழைக்கட்டதில் 'தலைவி பாங்கியை முனி தல்' எனனுங் கிளவிச் செய்யுளில் முனனாள் பொற்றேரினவநது புணாநது சென்றா என்றுங் கூறினமையானும், மேலவனாவை வைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிவோன் மீண்டு வருங்கால பாகனோடுகூறலுந் தோ முந்தவேண்டு மென்று கூறுதலானும், வருந்தொறும் தேரோடுஞ் சேனையோடும் வநது குறியிடத்துத் தமிழனாய் வருதலென றுணர்க. (கரு)

தோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல்

தோழி *** வறுத்தல் எ - து தலைவன் சிறைப்புறமாகக் குறியிடத்து வரத் தோழி தங்களுக்குள்ள செறிப்பை யறிவுறுத்திக் கூறுதல். சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.

† “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குப் காப்பீப் தலை” — என்பதனானுணாக செறிப்பு - கானவர் தினைகொய்யப் புனத்தினில் வந்திருத்தல்.

தொடைக்கணி யார்தடந் தோளவா கேளவா தோகையன்றா உடைக்கணி யாரதழை கொய்யா ருழவ ருடைத்ததெண்ணீர் மடைக்கணி யார மிடுநதஞ்சை வாணன் வரையினமுன்போல கடைக்கணி யாரகணி யாராமமை நாளைக் கருங்கணியே

இ - ள். கரிய கண்ணையுடையாய் 'மாலைகழகாராத பெரிய தோளி னையுடையா நமக்கினி யுறவல்லா; மயில்போன்ற ஆயக்கூட்டத்தார் அனாயி லுடுததற்கு அழகாரந்த தழையை இனிக் கொய்யாராகள்; உழவ ருடைத்த தெண்ணீர் வயலமடையை யணியப்பட்ட முதலினுடைகருந் தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து நாம் தழைகொய்ய வந்தோமென்று அசசத் தானோக்கி நிற்கும் வேங்கையா நாளை நமமை முன்போற்கடைக்கண் ணைப் பாரார். எ - று.

† திருக்குறள், கே. றுள.

எனவே, — குறவா தினைகொய்யவந்தனர், யாம் இன்று ஊர்க்கு ஆயக் கூட்டத்துடன் போவோமென்று செறிப்பறிவுறுததவா றாயிற்று.

கேளலர் - உறவலா. உடைக்கு - உதெதற்கு ஆரம் - முத்து. கடைக் கணியா - கடைக்கண்ணாற்பாரா சிறப்புமைதொக்கது. கணியா - வேங்கையா, உயாசொறகளவி.—

‡ “ஒரவகை கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய வுயாசொற கிளவி
இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா நல்ல.” — எனனுஞ் சூத்திரவிதி யானுணாக. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணால் நோக்குதல். (கருக)

தோழி தலைமகந்தி முன்னிலைப் புறமொழி மொழித் தறிவுறுத்தல்

தோழி *** வறுததல எ - து. தலைவன முன்னிலையாய நிற்ப தோழி தலைமகனைக் காணான்போலப் புறமொழியாயப் புட்களை நோக்கிக் கூறுவாள் போன்று செறிப்பறி வறுததல

மயில்காள் பந்திப் புயலன்ன வேததியைப் பைங்கிள்ளைகள் மயில்காள் சிந்து மறக்கப் பெறா தஞ்சை வாணனவெற்பில குயில்காள் மெங்கு மியமபுதண சோலையிற் கூழியின்பம்
மயில்காள் வெங்குதி வேலன்பா சால் வயாபபிஹமே

இ - ள். பைங்கிள்ளைகள் ! மயில்காள் ! நெருங்கிய கரிய பந்தியா யிருக்கின்ற புயலபோன்ற வேததியை யுடையானைத் தஞ்சைவாணன வெற் பில குயில்காளம்போ லெங்கு மொலிக்குங் குளிரந்த சோலையிற் கூழி யின்ப மருந்தும் விடம்போன்ற வெங்குதி வேலையுடைய அன்பா மிகுதியும் மறந் தாலும் நீங்கள் சற்று மறக்குந் தன்மையைப் பெற்றீராக எ - று.

எனவே, — யா மூர்க்குப் பேசுகா நினளோ மெனச் செறிப்புணாத் தலாயிற்று.

பயிலுதல - நெருங்குதல். காளம் - கருமை. பந்தி - நிறை. ஓதி - கூர் தல காளம் - காகளம். இயம்பல - ஒலித்தல். அயிலுதல - அருந்துதல். காளம் - விடம். அயாததல - மறத்தல் (கருஉ)

பாங்கி தலைமகன் முன்னிற் றுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படல்.)

கானலங் கானமலாக் கள்வாய்க் கருங்கணி கட்டுளையால்
கூனலஞ் சாயப்பொற் குரலுங்கொய் தாரொமா கொற்றவயரம்
ஏனலங் காவலு மினறே யொழிந்தன மேழபுவிக்கும்
தானலங் காரமன னுனறஞ்சை வாணன நரிழவெறபிலே.

‡ தொல். சொல். கிளவியாக்கம், து. உள.

இ - ள். கொற்றவ! எழுணுக்குந்நீர்த்நியால் அலங்காரத் போன் ஸவனாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துச் சோலையில் அழகிய மணத் தோடுங் கூடிய மலரிவருக்குங் கள்ளைத் தன்னிடத்திலே யுடைய பெரிய வேங்கைமரத்தினுடைய கட்டுளையாலே மா' தலைவனைந்து சாயந்த பொன் னிறமாகிய தினைக்கிணைக் கொய்கின்றாராதலால், தினைப்புனங் காவலும் இன்றொழிந்தனம். எ - று.

கானல் - சோலை. கான - மணம். கணிதை - வேங்கை. கட்டுளா - உறுதிச்சொல்.

வேங்கை பூக்குங்காலம் தினைக்கதிர் கொய்யுங் கால மாதலால், வேங்கை கட்டுளையால் தினைக்கதிர் கொய்கின்றா னென்று கூறியது

† “வாராக் காலததுநிகழும் காலத்தும்” — எனனுஞ் சூததிரவியியால் கொய்கின்றார் என்றும் நிகழ்காலச் சொல்லைக் ‘கொய்தார்’ என விரைவு பற்றி இறந்தகாலத்தார் கூறினானென வுணாக, முன ‘இறைவனைக் குறிவர விலக்கல்’ செய்யுளில் ‘புனமும் பசுநதினைச செங்குரலேநதும்’ என்று கூறியவதனாலும் ‘கொய்கின்றார்’ என்றே கொள்க.

கூடல் - தலைவனைதல். குரல் - கதிர். எனல் - தினை. ‘சோலையில் அழ கிய மணத்தோடுங் கூடிய மலரிவருக்குங் கள் வாயினிடத்து நூறுங் கரிய கிறத்தையுடைய கணிகுகாரிகை கட்டுளையால்’ எனினு மமையும், கணிக் காரிகையைக் கேட்டுத் தினைகொய்தல் அவாக கியல்பாதவின். (கட்டுள)

பாங்கி முன்னின் முணர்ந்தியோம்படைசாற்றல்.

பாங்கி * * * சாற்றல் எ - து. அவ்வாறு முன்னின் முணாதகிய பாங்கி யெம்மை மறவாமை வேண்டுமென்று கூறுதல்.

கனஞ்சாய நல்கிய கையுடையானெதிரா கன்றினர்தம் மனஞ்சாய வென்றருள் வாணன வரோதயன மாறைவெற்பில் சினஞ்சாலும் வேலணன லேமறவே லெமமைச செவ்வியிரு தனஞ்சா யினுமினி கினைநையல லாதிலைத தாழ்குழற்கே.

இ - ள். கொடையில் மேகஞ்சாயக் கொடுக்கப்பட்ட கையையுடைய வன் வீரத்தா வெதிராகிச் சினந்தவர் மனஞ்சாயவென்றருளிய வரோ தையனாகிய வாணனது மாறைவெற்பில் கோபமமையும் வேலையுடைய தலை வனை! அழகையுடைய இருதனஞ்சாநினும் இனித்தாழ்ந்த குழலையுடையாட்டுப் புற்றுக்கோடு நினனையல லிலை யாதலால், எவ்வனை மறவேல.

கனம் - மேகம். சாயதல் - நிலைநாத்தல். நல்கல் - கொடுத்தல். மனஞ் சாய - செவ்விய னில்லாது வளைய. சினஞ்சாலும் - சினநிறையும். செவ்வி.

† தொல். சொல் வியையால், கு. சசு.

அழகு. தனஞ்சாய்தல் - முலைசரிதல். 'தனஞ்சாயினும்' என்று இங்ஙனங் கூறுதல் எடுத்துக்கோடற்கண்ணே எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையொன்று கூறியதேனோ மாறுகொள்ளுமெனின, மாறுகொள்ளாது. என்னை, —

† “நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்” — என்னுஞ் சூத்திர விதியால் ஆண்டுங் கூறியது.

நாடக வழக்கு ஈண்டுங் கூறியது உலகியல் வழக்கென றுணர்க. பற்றுக்கோடு அவாய் நிலையான வந்தது. (கருசு).

கிழவோன் தஞ்சய்பெறுது நெஞ்சோடு கிளத்தல்.

கிழவோன் * * * கிளத்தல் எ - து. இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன வேறோ பற்றுக்கோடுபெறுது நெஞ்சொடு கூறல்.

ஏவல் ரோய்விழி மாநதளிர் மேனிய ரோனலினிக்
காவல் ரோமனங் காத்தனம் யாங்களி யானைசெம்பொன
நாவல் ரோபெற நலருங் கைமேக நறுங்குவளை !
மாவல் ரோய்தொடை யானறஞ்சை வாணன் வரையிலவந்தே.

இ - ள். மனமே ! ஏவும, மலரும் போன்ற விழியினையும், மாநதளிர் போன்ற மேனியையு முடைய அவா இனித தினைபுனங் காப்பா ரல்லா; களித்தயானையுஞ் செம்பொனனும் நாவலாபெறக் கொடுக்குங் கையை யுடைய மேகம்போன்ற நறுங் குவளையினது கரிய மலாடொதிரத் மாலை யுணிந்தவனாகிய தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து வந்த நாம் வீணை காத்தனம், எ - று.

ஏவு - அடிபு. ஏவலா - எண்ணுமமை தொக்கு நின்றது. ஏயதல் - ஒப்பு. 'மாநதளிர்மேனியா' - உவமைத்தொகை. எனல் - தினை. இனி - இனிமேல். காவலா - காப்பாரல்லா. 'யானைசெம்பொன' - எண்ணுமமைத் தொகை. மாவலா - கரியமலா. ஏயதல் - பொதிதல். மனம் - அணமை விளி.

கிழவோன்பிரிந்துழி கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண் டிரங்கலும், பாங்கி புலயபுதலும், தலைவனிடத்த தலைவி வருந்தலும், முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலும், பாங்கியொடு பகாதலும், நீங்கற கருமை தலைவி நீனைநதிரங்கலும், கிழவோன்றஞ்சம் பெறுது நெஞ்சொடு கிளத்தலுமாகிய வேழம் இரங்கறகுரிய. தலைவியைப் பாங்கிகுழறலும், தலைவியைப் பாங்கி யசகறுத்தலும், தலைவிக் கவன்வரல் பாங்கி சாற்றலுமாகிய மூன்றும் வரையுறைக்குரிய.

† தொல். பொருள். அகத்திணையியல், சூ. 106.

* இறைப்புறமாகச் செறிப்பது வறுத்தல் முதல் நாளுக்கு இளவயும் இம் செறிப்புணர்ந்தம் குறியவாறு காண்க. (கருதி)

ஒருசார பகற்குறி முறறும்.

பகற்குறி யிடையீடு.

அஃதாவது, பகற் குறிக்கண வந்த தலைமகன் குறிக்கட் செல்லாது இடையீடு பட்டுப்போதல்.

* “விளக்கல் சேறல் கலக்க மென்றாங்

கெப்பின்மூ வகைத்தே பகற்குறி யிடையீடு.” — என்னுஞ் சூத் திரவியியாற் பகற்குறி யிடையீடு மூவகைப்படும்.

இறைவனைப் பாங்கி துறிவால் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படடை.)

புனமும் பசுந்தினைச் செங்குர லேந்தும் புகன்றகிள்ளை
இனமுங் குழிஇவற் திண்கொள்ளு மாலிறை யாவளையும்
மனமுங் கவர்வெற்ப வாணன்றென் மாறை மடப்பிடியும்
அனமுந் தொழுநடை பார்ப்புல கால்வரு மன்னையுமே.

இஃது தலைவி கையின்கண் நிறைந்தவனையும், அவள் மனமும் இரண் டையுங் கவர்ந்து கொள்ளும் வெற்பனே! இப்புனமும் பசிய தினையினது முற்றிச் சிவந்த கதிரையெந்தி நிற்கும், இவள் சொல்லப்போற் சொல்லப் பட்ட சினியினமுங் கூடிவந்து தன்கும வாணன் தென்மாறை நாட்டு மடப் பத்தோடு கூடிய பிடியும் அன்னமுந் தொழும் நடையினை யுடையாள் பக் கல் அன்னையும் பல்காலவரும். எ - று.

எனவே, — தலைவியும் புனமவிட்டு நீங்கத்தக்காளல்லள், நீயும் இங்கு வார்தக் வெனக் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது.

குரல் - கிதிர. குழிஇ வருதல் - பலபல தொகுதியீய்க் கூடிவருதல். இரைகொள்ளுதல் - தங்குதல். இறை - ஆகுபெயர். தொழுநடை - ஆகு பெயர். கவர்தல் - கொள்ளுதல். (கருசு)

இறைவியைப் பாங்கி துறிவால் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படடை.)

சந்துகற் றுங்கடன் ஒருலமெல் லாம்புகழ் காமன்வளர்
சந்துகற் றுங்கொங்கை மங்கையர் வேளசஞ் சரீகநறை
வந்துகற் றுந்தொங்கல் வாணன்றென் மாறை வனவாயின்மலாக்
கொந்துகற் றுங்குழி வாய்செல்ல னியக் குளிர்ப்பாழிற்கே.

* அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், கு. நக.

இ - ள். சங்கு சுற்றுங்கடல் குழிந்த வல்கமெல்லாம் புகழப்பட்ட
பெயரைப் படைத்து நாட்டு நாள் வளருந் தனக்கமையுண்டய சீர்தனந்
திரிநும் கொங்கையை யுடைய மங்கையர்க்கு வேளையொத்த சஞ்சரீகம்
பண்ததால் வந்து சுற்றுந் தொங்கையணிந்த விரணன் தெனமாறை வரை
யிடத்துள்ள மலர்க்கொத்துச் சுற்றிய குழலாய்! குளிர்ந்த பெருநிலிடத்து
நீ செல்லற்க. எ - று.

நந்து - சங்கம். நாமன் - பெயர். சந்து - சந்தனம். சுற்றல் - திரித்தல்.
சஞ்சரீகம் - உண்டு. நறை - மணம். கொந்து-கொதது; மெலிந்து நின்றது.
'நாமன்வேள்' என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று எச்சமாய்த்திரிந்து நின்றது.

இறைமகளாட்டம் நோக்கி யழங்கல்.

(இது வெளிப்படை.) அழுங்கல் - தன்னுளிரங்கல்.

அருவித் தடமு மணிமுத்த யாறு மவனியெங்கும்
திருவித் தியதஞ்சை வாணன் சிலம்புமிச் சிற்றினும்பேர்
இருவிப் புனமுமின் நெனனினைக் கிளறன வென்னையின்னே
மருவிப் பிரிபவா போலிலலை யேமணனில வனகண்ணோ.

இ - ள். சிற்றருவி வந்து விரும் பொய்கையும், ஒழுங்காய் முத்துக்
களைக் கொழித்துவரும் பேரருவி யாறும், புலியெங்குஞ் செல்வத்தையே
வெள்ளாமைபாய் விதைக்கப்பட்ட வாணனது சிலம்பும், இச்சிற்றில்லமும்
பெரிய தானையுடைய புனமும், இன்றெனனை யென்னாக நினைக்கின்
றனவோ! இப்போது பலநாளும் மருவிப் பிரிபவாபோல் உலகின் வன்
கண்ணரில்லை எ - று.

உம்மை - என்னும்மை. தடம் - பொய்கை. இருவி - தினைத்தாள்.
இன்னே - இப்போது. வனகண்ணர் - கொடியர். (கருஅ)

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக் கோன் டகறல்.

பாங்கி ஆடிடம் விடுத்துக் கொண்டகறல் எ - று பாங்கி வினையாடி
மிடம் விட்டு நீங்கித் தலையிடைக்கொண்டு தமமூக்குப் போதல்.

உன்னைய ராவல்கு னல்லவ ரோயென் றுசாவின்னங்கள்
மன்னைய ராமல வகுத்துரை நீதஞ்சை வாணன்வெற்பின்
என்னைய ராணைகொண்டேருகின் நேனியை யித்தனையும்
பின்னைய ராதொழி வாயித னேயிது பெற்றனமே.

இ - ள். பரணே! நீயும் யானும் இந்தப்பிரிவைப் பெற்றனமே! உன்
னை யெங்கள் மன்னுதய தலைவா வந்து அராவல்குல் நல்லவ ரொங்கே
யென்று உசாயில், அயர்ச்சியடையாமல் நீ வகுத்துச்சொல்வாய்; தஞ்சை

‘வாணன் வெற்பில் என்னையோவலால் தலைவியைக்கொண்டு ஊர்க்கே கின்றனன் ; ஆடிடம் நோக்கி யழுங்கியதும, ஆடிடம் விடுத்துக்கொண்ட கமலமும், உன்னுடன் சொல்கின்ற சொற்களுமாகிய விவையித்தனையும் பின் மறவா தொழிவாயாக. எ - று.

‘நல்லவர்’ என்புழி ‘எங்கே’ என வருவித்துணாக்க. ‘அராவல்குல’ - உவமைதொகை. ஓகாரம் - அசைநிலை உசாதல் - வினாதல். அயாச்சி - தளாச்சி. என்னையா - ஈன்றோ. ஆணை - ஏவல். அயாதல் - மறத்தல். இதன் - பரன் (கருங்)

இத்துணையும் ஆறநாட் செய்யேன்றுணர்க.

பின்னுள் நெடுந்தகை நறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

பின்னாள் * * * திரங்கல் எ - து. ஏழாநான் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதவிபநதரிடத்து வருது நீட்டித்து நினைந்திரங்கல்.

மானகா ணிகரின் மடமயில காடஞ்சை வாணன்வெற்பில் தேனகா ணினைமென சிறைக்கிள்ளை காடுளன் நெருமரனோய் தானகா ணிபகொளிச சந்தனச் சோலையைத் தன்னையின்று யான்கா ணியகொலெ மூத்தரு ளாததின நென்னுயிரே.

இ - ள். மான்காள் ! உவமையிலலாத மடப்பதையுடைய மயில் காள் ! தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்திருக்கின்ற வணுகாள் ! ஒழுங்காய வருகின்ற மெல்லிய சிறையுடைய கிளிகாள் ! இன்று என்னுடைய சுழலும் வேடகையோடே தானறியவோ ! இச்சந்தனச்சோலையிற் கருந்திருக்கின்ற தன்னையின்று யான் தேடிக்காணவோ ! என்னுயிர்போலவாள எழுந்தருளாது எ - று.

தெருமல் - சுழற்சி. ‘சோலையை’ என்புழி வேற்றுமை மயக்கம். யிர் - ஆகுபெயர். (கஊ0)

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல் எ - து. தலைவியல்லாத தினைப் புனத்தை நோக்கி வருகதுதல.

செங்கேழ் விழிக்கு மொழிக்கும பகைதிருப் பாற்கடலும் பங்கே ருக்கமும பபந்தன வாயினும் பைங்கிள்ளைகள் சங்கேய் தடநதுறை சூழ்தஞ்சை வாணன் றரியலாபோல எங்கே யினித்தங்கு வாரோனல காததிங் கிருந்தவோ.

இ - ள். பைங்கிள்ளைகள் ! செவ்வரிபொருந்திய விழிக்கும மொழிக்கும் தாமரையுள் திருப்பாற்கடலும் மாதரைப்பெற்றனவாயினும் பகையாயின

வாதலால், தினைப்புனங் காத்திருந்தவர் சங்குபொருந்திய பெரிய வைகைத் துறைசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தரிபலாபோல இனறெங்கே தங்குவார்?

இது மொழிமாற்று நிரனிறை.—

“ஆடவாக னெவ்வா றகனறொழிவாா வெஃகஃவும்

பாடகமு மூரகமும பஞ்சரமாய — நீடியமால்

நினறா னிருந்தான கிடந்தா னிதுவனறோ

மனறா மதிமகச்சி மாணபு ” — எனறும்போல நிரனிறை

மொழிமாறி நினறது.

கேழ - நிறம. பங்கேருகம் - தாமரை. இடமாயினதனறி பயந்ததின் றேயெனின், சீதை யிலங்கையில் பொய்கைத் தாமரையிற பிறந்தாளென பது இராமாகதையிற கண்டுகொளக துறை - வைகைத்துறை. தரியலா - பகைவா ஏனல - தினை “கோடாப்புக்கழமாறன” என்னுஞ் செய்யுளும் வறுங்களநாடி மறுகல்’ எனறே கொளக. (கசுக)

குறுந்தொடி வாழும்நோக்கி மதிமயங்கல்.

குறுந்தொடி. * * * மயங்கல எ - து. தலைவியின் ஊா தேடிச் சேறு மெனில அறிந்திலமென்று மதிமயங்கிக கூறல்.

பெறவரி தாலவள் பின்செனற நெஞ்சமும பேணலர்க்கு
மறவரி தானனன வாணனறென மாறை வரைபுனஞ்சூழ்
நறவரி தாழ்முலலை நாணமல ரோதி நகருமெனக
குறவரி தாமெனசெய் வேனெனறு சோருமென னோருயிரோ.

இ - ள். அவளைப் பெறுதலரிதாயது மனறி அவள பின்னே தொடர்நது செனற நெஞ்சீமும மீட்டு நாம பெறவேண்டுமென்றி பெறுதற்கரிதாயது பகைவாக்கு வீரம்பொருந்திய சிங்கத்தையொத்த வாணன் தென் மாறை வரைபுனஞ் சூழ்ந்த கள்ளால வண்டு தாழ்ப்பட்ட, முலலைநாண் மலரை யணிந்த குழலையுடையாளது நகரும் எனக்கு உறுதற்கரிதாத்லான, என்செய்வேனெனறு எனனொப்பற்ற உயிர சோராநிற்கும். எ - று

எனவே,— இதற்குச் செய்யுமா றறிந்திலேனென மதிமயங்கிக கூறிய, வாராயிறறு.

மதி - அறிவு ஆல் - அசை. பேணலா - பகைவர். மறவரி - வீரச்சிங் கம். ‘சூழ்ந்த’ என்னும் பெயரொச்சம ‘நகர்’ என்னும் பெயர்கொண்டு முடிந் தது. நெஞ்சமும் என்னும் உம்மை எச்சவுமமை. நறவு - கள்ள. அரி - வண்டு. ‘தாழ்முலலை’ - வீணைத்தொகை ‘நாளமலரோதி’ - ஆகுபெ யா. முன்னா ‘இடகணித்தென்றல’ என்னுஞ் செய்யுளில் தன்னூரும் அவனாரும் ஒலாலையென்று கூறினவன இவ்வனம் ஊரறியேனென்று

கூறியது முன்கூறியதேனெ ஷாறுகொள்ளுமெனின, மதிமயங்கிக் கூற
லான் மாறுகொள்ளாதென்றுணர்க. (கசுஉ)

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் விலக்கிற்குரியன. 'பாங்கி ஷாடிடம்
விடுத்தகொண் டகறல்' ஒன்றும் சேர்க்குரித்து. ஏனைய நான்கும் கலக்
கத்திற்குரியன.

பகற்குறியிடையீடு - முற்றும்.

இரவுக்குறி.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை இரவுக்குறியிற் கூடுதல்.

* "வேண்டன் மறுத்த லுடன்படல் கூட்டல்

கூடல் பாராட்டல் பாங்கிற் கூட்ட

லுயங்க னீங்கலென் றென்பது வகைத்தே

யியம்பிப் போந்த விரவுக்குறிதானே." — என்னுஞ் சூத்திர

விதியான் இரவுக்குறி ஒன்பது வகைப்படும்.

இறையோ னிருட்துறி வேண்டல்.

இறையோ னிருட்குறி வேண்டல் எ - து தலைவன் இருட்குறியை
விரும்பிப் பாங்கியுடன் கூறல்.

கருவிரூத் தெண்டிசை யுங்கன மாமழை கான்றதுள்ளம்
வெருவிரூத் தெம்பதிக் கேகவொண் னாது விதம்விதமாய்
வருவிரூத் தென்றும் புர்த்தரு வாணன்றென் மாறையன்னீர்
ஒருவிரூத் தெங்களைப் போலெய்து மோகங்கு லுங்களுக்கே.

இ - ள். வகைவகையாய் வரும் விருந்தை யெஞ்ஞான்று மோம்பும்
'வாணன் தென்மாறை நாடுபோவீர்! குல்கொண்டு முகில் என்டிசையும்
பெரிய மழையைப் பெய்த்து, ஆதலால் உள்ளத்தினிடையே அச்சமிருந்
தால் எம்பதிக்குச் செலலுதல் கூடாது, இற்றைக்கு வைகுதல் வேண்டும்;
எங்களைப்போல் ஒப்பற்ற விருந்து இந்தக் கங்குலின்கண் உங்களுக்கு நீர்
வருந்தித்தேடுகினும் கிடைக்குமோ? சொல்லுவீராக.' எ - று.

கரு - குல். கனம் - முகில். கான்றல் - பெய்தல். வெருவு - அச்
சம். ஏக - போக. ஒண்ணுது - கூடாது. விருந்து புரத்தல் - விருந்
தோம்பல். அன்னீர் - டயர்சொற்கிளவி. (கசுந.)

* அகப்பொருள்விளக்கம், சூளவியல், து. சக,

பாங்கி நெறியின தநுமைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலைமாது வல்லவன் வாணன் வரோதயன் மாறைவெற்பில்
சிலைமா லுருமெங்குந் தீயுமி ழாநிற்குஞ் சிங்கமெங்கும்
கொலைமந் கரியினா தோருதுழ லாநிற்குஞ் கொற்றவபொன்
கலைமா னுறைபதி நீவரு மாறென்கொல் கங்குலிலே.

இ - ள். வீரமகட்டுக் கணவனாகிய வாணனென்னும் வரோதயன்
வெற்பிடத்திற்கொற்றவனே ! மேகலைபொருநகிய மாணுறைகின்ற பதிக்ரு
நீ வருகின்றவழி வில்லொடுகூடிய மேகத்திடத்து இடிகளெங்குந் தீயைக்
கக்காநிற்கும், சிங்கங்கள் வெவிடத்துங் கொலலுந்தொழிலையுடைய கரிகளை
யினாயாகத்தேடி வருநதித் திரியாநிற்கும் கங்கும்பொழுதில் நீ வந்த தெப்
படியோ? எ - று.

எனவே, — நீ வருதல் தகுதியின்றென்று கூறியவாறாயிற்று.

மலைமாது - வீரமகள். மலைதல் - பொருதல். சிலை - வில், மால் -
மேகம், உரும - இடி. உமிழ்தல் - கலக்கல். தோதல் - ஆராய்தல்.
உழலல் - வருந்தித்திரிதல். பொற்கலைமான் - மேகலையுடைய தலைவி. ()

இறையோள் நெறியின தெளிமைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுவரி நீள்கண்ணி யஞ்சலம் யாநதஞ்சை வாணன்வெற்பில்
கொடுவரி கேழற் குழாமபொரு கொலலையுங் குஞ்சரந்தோர்
தடுவரி தாவு மடுக்கமுஞ் சூரவழங் காறுமைவாய்க்
கடுவரி நாகநுதவாமல்கு கலலனைக் கானமுமே.

இ - ள். வடுப்போன்று வரியோடுகூடிய நீண்ட கண்ணையுடையாய் !
தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்துப் புலிக்குழாமும், பன்றிக்குழாமும் ஒன்றே
டொன்று பொரப்பட்ட கொலலைக்காடும், குஞ்சரத்தைத் தேடிக்கொல்
லும் சிங்கந் தாவப்பட்ட மலைப்பக்கமும், அச்சத்தைக்கொடுக்குஞ் சூரமக
ளென்னுந் தெய்வப்பெண் ணியங்கும் வழியும், ஐந்து லாயும் விடமும் வரியு
முடைய நாகங்கள் தவர்ந்து செல்லும் நெருங்கு கற்களின் வளைகளை
யுடைய காடும் யாமஞ்சலம். எ - று.

வடு - மாவடு. வரி - செவ்வரி. கொடுவரி - புலி. கேழல் - பன்றி.
தேர்தல் - ஆராய்தல். அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். சூர் - சூரமகள். ஆறு -
வழி. வழங்கல் - இயங்கல். தவர் - தவாதல். கல்லனை - கல்வளை. அடுதல் -
கொல்லுதல். அரி - அங்கம். அடு - முற்றியலுரைமாதலான் வகர வுடம்
படுமெய்ப்பெற்றது. தாவுதல் - பாய்தல். (ககக)

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாதல்.

பாங்கியவனுட்டணியியல்வினாதல் எ - து. தலைவன் நாடடுப்பென்க
எணியும் அணியையும் இயலையும் வினாதல். இயல் - புனைதல், முடித்தல்,
வினையாடிடம் முதலியன.

எனவே, — தலைவன் நெறியினது எளிமை கூறியவுழி நன்றென்று
கூட்டற்கு உடம்பட்டுக் கூறுது, அணியியல் வினாதல் வினாவழுவுனின்,
அன்று. தலைவனை அவனுட்டணியியல் வினாவுழித் தலைவன் தன்னுட்
டணியியல் வினாவும், வினாவுழி அணியியல் கூறுமவழி அதுவே குறியிட
மாகக் கூறலாமென்று கருதிப் பாங்கி வினாவியவாறென்றுணாக.

பூததழை யாது மலைமலர் யாது புனையிழையும்
சாந்தமும் யாது தடம்பொழில் யாது தரணியினமேல்
மாந்தரில் வேளன்ன வாணனறென மாறை வளநகாசூழ்
தேந்தரு சோலைவெற பாவுங்க ணுடடுறை செலவியாககே.

இ - ள். புவியினமேல் மாந்தருக்குள் வேளையொத்த வாணன் தென்
மாறை வளநகா சூழ் தேனைத் தரும் மலையுடைய சோலைவெறபனே !
உங்கள் நாட்டுறையுள் செலவியாக கிடையிலுக்கும் பூததழையாது ?
சூடும மலர் யாது ? அணியும் அணியொடு புகளு சந்தனம் யாது ? விளை
யூடும் பெரிய பொழில் யாது ? சொலவாயாக. எ - து.

மலைதல் - குடெல். புனைதல் - அணிதல். இழை - அணி. உம்மை
இரண்டும் அசைநிலை. எண்ணுமமை யாகாதோவெனின், ஆகின் பன்மை
வாசகங்கொண்டு முடியுமாதலான, எண்ணுமமை யாகாதல் மூன்றனுருபு
வருவித்துணைக்கப்பட்டது தடம்பொழில் - பெரியபொழில், தேம்-தேன்.

தலைவனவனுட்டணியியல் வினாதல்.

தலைவனவனுட்டணியியல் வினாதல் எ - து. பாங்கி குறிப்பறிந்து
அவனுட்டணியியல் தலைவன் வினாதல்.

எந்தாட் டவரணி கூறியன் பேறிங் கிக்லவடிவேல் [மேல்
மைநாட்ட வெணமுத்த வாணகை யாய்தஞ்சை வாணன்மண்
உன்னாட் டரிவைய ராசுரிடஞ் சாந்த மொளியிழைபூ
மொய்ந்தாட் டழையொடெல் லாமொழி யாமன மொழியெனக்கே.

இ - ள். போர்செய்யுங் கூரிய வேல்போன்ற மையெழுதிய நாட்டத்
தையும், வெண்முத்தம்கொன்ற வொளிகையை முடையாய்! எங்க ணுட்
டவரணியும் மணிமுதலிய கூறிப் பெறுவதாயது, தஞ்சைவாணன் மண்

மேல் இவ்விடத்து உங்கள் நாட்டரிவையா ஆடிடமும், பூசஞ் சாந்தமும், அணியு மொளிப்பூணும், முடிக்கும் பூவும், மொயத்த நாட்டழையோடு எல்லாம் விடாமல எனக்கு மொழிவாயாக. - - - - -

நங்கு - இவ்விடம். இகல் - பொரு. நாட்டம் - கண. வாள் - ஒளி. 'வடிவேல நாட்டம்,' 'வெணமுத்தநகை' இரண்டும் உவமைத்தொகை. மொயத்தல் - சேறிதல். (கசுஎ)

தன்னுட் டணியியல் பாங்கி சாற்றல்.

(இது வெளிப்படை)

வகைகொண்ட மாந்தழை காந்தளம் போது மருப்பினமுத்தம் தகைகொண்ட சந்தனச் சாந்தணிந் தாடுவா தஞ்சையாடுகோன[தூர் மிகைகொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட வாணனவெற பாவெம் நகைகொண்ட வல்லியன னொலலி நாக நறுநிழலே

இ - ள். குற்றங்கண்ட தெவ்வரைப்புறங்கண்ட தஞ்சையா கோனாகிய வாணன் வெறப்பனே! மெதுரிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்ட வல்லிபோலவா, வகைகொண்ட மாந்தழை, காந்தளம் போது, யானைக்கோட்டு முத்தம், அழகுக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம், இவையணிந்து கங்குறகாலத்துப் புனஞ்சுத்தின நறிய நிழலில் விளையாடுபவா. - - - - -

எனவே, - குறியிடங் கூறியவாறாயிற்று இரவுக்குறியிடம் மனையைச் சுற்றி வளைந்த மதில்கத்தென னுணாக.

மிகை கொண்ட தெவ்வரை வென்கண்ட தஞ்சையா கோனாகிய வாணன் என முடிக்க 'நிழலிலாடுவா' என இயையும் 'வகைகொண்ட' எனப்பதினப் 'போதும்' முதலியவற்றிற்குங் கூட்டுக.

வகை கொள்ளலாவது - தழை வகையிற்கொண்ட மாந்தழையும், போது வகையிற்கொண்ட காந்தட போதும், முத்தவகையிற கொண்ட, யானைக்கோட்டு முத்தமும், சந்தனவகையிற்கொண்ட தகைகொண்ட சந்தனமுமென னுணாக.

தகை - அழகு. மிகை - குற்றம். வென் - புறம். நகை - மகிழ்ச்சி. எல்லி - இரா. உடுப்பதற்கும், குடுவதற்கும், பூண்பதற்கும் அணிந்து என னுஞ் சொல் பொதுவாகலான அச்சொற்கொண்டு ஒரு முடிபாக்கிக் கூறியவா னுணாக. (கசுஅ)

இறைவிக் கிறையோன் குறையறி வுறுத்தல்.

இறைவிக்கு * * * * * வுறுத்தல் - - - - - பாங்கு தலைவினையோரிடத்து நிறுவி தலைவிபகற்சென்று தலைமகன் குறையை யறிவித்தல்.

புயலே றதிர்தொறும் பொங்குளை மீதெழப் போதகந்தோந்
தியலே றதிரு மிருங்கங்குல வாயமுதத மீன்றுசங்கம்
வயலே றணைவள ருந்தஞ்சை வாணன வனாயினுண்கண
| கயலே றனையநின் பாலவரல வேண்டினா காதலர்

இ - ள். இடியதிருந்தொறும் மிருந்த மயிசை சிலிர்த்து யானை
யைத்தேடி யியங்குஞ் சிங்கவேறு வாயவிடும் பெரிய கங்குலிடத்துச் சங்க
முததங்களை யீன்று வயலி னுயர்ந்த வரம்பிலே துயிலுந் தஞ்சைவாணன
வனாயிடத்துக் கயலேறுபோனற மையண்ட கண்ணையுடைய நின்பக்கல்
வரத்தக்க தலைவா விரும்பினா. ஏ - று

புயலேறு - இடி பொங்குதல் - மிருதல். உளை - மயிர மீதெ
ழல் - மேலே சிலிர்த்தல். போதகம் - யானை. தோதல் - தேடுதல். இய
லல் - இயங்குதல் ஏறு - சிங்கவேறு இடித்தவுடன் மயிரசிலிர்த்துச்
சிங்கம் யானையைத் தேடுமென்றது, இடியென றறியாது களிறுபிளிறிய
தென்று கருதித் தேடியவாறென றுணாக. 'சங்கமுதத மீன்று' என
வும், 'கயலே றனைய வுண்கண' எனவும் மாறுக. புயலேறு மீன்களிற
சிறந்தது. தலைவி - முன்னிலையெச்சம் (கசுக)

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளந்தல்.

நேரா திறைவி நெஞ்சொடு கிளந்தல் ஏ - து இவ்வாறு கூறக்கேட்ட
தலைவி இயையாது தன் நெஞ்சொடு கூறுதல்.

விடவா கணைவிழி மெல்லிபன மாதரை மேதினியோ
மடவா ரொழுமுரை வாயமைநெஞ் சேதஞ்சை வாணனவெறபில
கடவா ரணந்திரி கங்குனங் கண்ணன்ன காதலர்முன்
பிடவா சிறுநெறி வாயவரல வேண்டின பண்ணணங்கே

இ - ள். நெஞ்சே ! தஞ்சைவாணன பகைவரைப்போல மதம்பொழி
யும் யானைதிரியுங் கங்குலில் முடபிடவாராத சிறுநெறியிடத்து நங்கு
போற்சிறந்த காதலர் வர அணங்குபோலும் பெண விரும்பின் ளாதலான,
'விடம் பொருந்திய நெடிய கணைபோலும் விழியையும் மெல்லிய இய
லிணையு முடைய மாதரை உலகினுள்ளோர் மடவாரொன்று கூறுமுரை
'வாயமைதானே ! ஏ - று.

'கணைவிழி' - உவமைத்தொகை. மடவா - அறிவிலா. வாயமை -
உணமை. கடவாரணம் - மதவாரணம். பிடவு - ஓர் மரம் சிறுநெறி -
அருநெறி 'பெண்ணணங்கு' - பின்பொழி நிலைபல. (கஎ0)

நேரிழை பாங்கியோடு நேர்ந்துவாத்தல்.

நேரிழை * * * துணாதல். ஏ - து. நெஞ்சொடு கூறிய தலைவி
பாங்கியோடு டுடனபட்டுக் கூறுதல்.

வெங்குல வாரண மேற்றவாக் கேடலகி வேற்றரசர்
தங்குல வாழ்வு தவிராதருள வாணன் றமிழ்ச்சிலம்பில
கங்குல வாவினா காதல ராயிற் களிபயந்த
கொங்குல வாவலா சூழ்குழ லாயெனகொல கூறுவதே.

இ - ள் வெவவிய கூட்டமாகிய யானைகளை யிரப்போகருக கொடுத்த பகைவேந்தா தங்குலத்தினுள்ளோர் வாழ்வெலலாந் தவிராதருள் வாணன் தமிழ்ச்சிலம்பிடத்து வணடுக்குக களிப்பைக்கொடுத்த மணம் வாடாத மலாசூழந்த குழலாய்! காதலா இரவுக்குறியைக் காதலித்தாராயின் யான் மறுவாராததை கூறுவதென? எ - று.

எனவே, — நோந்தமையாயிற்று

குலம் - கூட்டம். தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை களி - களிப்பு. களிப்புப் பயந்த மணம் என்றதனால் வண்டு வருவித்த தூகைக்கப்பட்டது. கொங்கு - மணம் உலவா - வாடா. (கங்க)

நேர்ந்தமை பாங்கி நேடுந்தகைக் துரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பரவாத வண்ணம் பரவியும் பாதம் பணிந்துநெஞ்சம்
கரவாத பொன்னைநின் காரண மாகக் கயிலையென்றே
வரவா தவனஞ்சம் வெணமா ளிகைத்தருகை, வாணனவெற்பா
இரவாத வண்ணமெல லாமிரந் தேனிவ விரவிடையே

இ - ள். வெணசாந்து பூசியவதன்ற கயிலாயமலையென்று கதிரோன வருத்த கஞ்சம் மாளிகையுடைய தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! நெஞ்சத் தில நின் காதலை மறையாத பொன்னை நின் பொருட்டாகப் புகழாத வண்ணமெலலாம் புகழ்ந்தும், பாதங்களைப் பலகாற் பணிபுரம், இவவிடையிருளினகண அவள் மன மியைத்தற்கு இரவாத முறைமையெலலாம் இரந் தேன. எ - று.

பரவுதல - புகழ்தல். கரத்தல - மறைத்தல் பொன் - திருமகள். ஆதவன் - கதிரோன வண்ணம் இரண்டு முறைமை. (கஎஉ)

குறியிடை நீறிஞ்சீ தாய்துயி லறிதல்.

குறியிடை நீறிஞ்சீ தாய்துயி லறிதல எ - னு. பாங்கி தலைவனைக். குறியிடத்து நிறுத்தித் தாயினது துயிலையறிதல்.

மாகந் தரியலாக் கீர்தருள வாணனறென மாறவெற்பில்
மேகந் தருமின னிடையனன் மேவிரை நாணமலாவேய
நாகந் தழுவுங் சூடமபையின் வாயநடு நாளிரவில்
சோகந் தவிர்வில் வாயத்துயி லாததென றேகைகளே.

இ - ள். தனனைச் சேராத பகைவாக வானுலகத்தை யளித்த
ருள் வாணன தெனமாறை வெற்பிடத்து மேகங்கொடுக்கும் மின்போன்ற
விடையையுடைய அன்னமே! மணநாணமலா பொருந்திய புன்னாகத்
தைத் தழுவுங் குடம்பை யிடத்தில் இரவில் இடையாமத்து மயில்கள
துன்பத்தை நீங்காவாயத் துயிலாததென? எ - று

மாகம் - வானுலகு. தரியலா - பகைவா. குடம்பை - கூடு. வேய்
தல - பொருந்துதல். சோகம் - துன்பம். தோகை - மயில். (களந்)

இறைவிக் கிறைவன் வரவறி வுறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) வரவு-குறியிடத்து வரவு.

கந்தார நாணுங் கனிந்தசொல லாயநங் கடிமனைக்கே
வந்தார வாவின பெருமையி னறைஞ்சை வாணனவெற்பில
கொந்தார சோகந் தருஞ்செழும் போதுங் கொழுநதழையும்
தந்தா ரகலந் தழீஇயக லாது தணநதவறே

இ - ள். தஞ்சைவாணன வெற்பில் கந்தாரம் நாணும் திதகித்த
சொல்லாய்! கொத்தாரநத் வசோகத்தரு தரப்பட்ட செழும்போதுங்
கொழுநதழையுந் தந்தா நிறைநத் முலையைத் தழீஇ மண்ததாற பிரியாது,
மெய்யாற பிரிந்த வாதநங்கொண்ட அவாவின பெருமையினால் நமது
விளங்கிய மனைக்கு வந்தாா. எ - று.

கந்தாரம் - ஓர்ப்பண. கனிதல் - திதகித்தல். கடி - விளக்கம்
கொழுநது - கொத்து அகலம் - ஆகுபெயர் தணத்தல் - பிரிதல். (களந்)

தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மின்னே யயிலொடு மின்விளக காவநத் வெறப்பாராம்
பொன்னே யெதிர்கொளப் போதுகம் வாபுவி யேழினுக்கும்
தன்னையம் வைத்தருள சந்திர வாணன நமிழ்ச்சிலம்பில
நின்னே ரியனமயில் கணயெ னுக் கிழலகத்தே

இ - ள். ஏழபுவிக்கும் தன்னனபைவைத் தாளப்பட்ட சந்திரவா
ணன தமிழ்ச்சிலம்பி விருக்கப்பட்ட பொன்போன்றவனே! நின்னியலுக்கு
நேராகிய மயில்கண்ணுறங்கும் புன்னாக் கிழலகத்து ஒளிபொருந்திய வேலு
டனே மின்னும் விளக்காக கங்குலில் வந்த வெறப்பாரா நாமெதிர்கொள்
ளப் போதுகம் வா. எ - று.

மின் - ஒளி. ஏயதல் - பொருந்துதல். அயில் - வேல். பொன் -
ஆகுபெயர். நேயம் - அனபு தமிழ்ச்சிலம்பு - பொதியமலை. இயல் -
சாயல். 'நினதியல்' என மாறுக. (களந்)

குறியுயித் தகறல்.

குறியுயித் தகறல் எ - து. பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்துச் செலுத்தித் தானகனுறுபோதல்.

மந்தார மன்னகை வாணனறென மாறை மயிலனையாய்
நந்தா வனப்பொயகை நானகொயகு வேனகுழ னுணுங்கங்குல்
கொந்தா தெரியனின செங்கனி வாயொடுங் கொங்கையொடும
பைந்தா மனையயுளு சேதாம பிலையும் பகைப்பித்தத்தே

இ - ள். மந்தார தருப்போன்ற கையையுடைய வாணன தென்
மாறைநாட்டு மயில போன்றவளே! குழலுக்கு நாணங் கங்குலானது
கொத்தாராத மாலையணிந்த நின் செங்கனிவாயொடுங் கொங்கையொடுகு
சேதாமபிலையும் பைந்தாமனையையும் பகைக்கச் செய்த தாதலால்
கேழலலாத சோலையிடத்திருக்கும் பொய்கையிற்போய், நான் அப்போது
களைக் கொயவேன, கொயதுவருமளவும் இவ்விடத்து நிற்பாயாக. எ - று

மந்தாரம் - பஞ்சதருவிலோர தரு நந்தா - கெடா. வனம் - சோலை.
கொந்து - கொத்து தெரியல் - மாலை சேதாமபல் - அரக்காமபல்.

இவ்வாறு இரவுக்குறிககண தலைவியைத் தமிழளாய் நிறுத்திப் பாங்கி
நீங்கில் இடையிருளில் அசசமின்றி தலைவி நிற்ப்ளோ வெனின், தான்
பயின்ற இடமும் தன் னையத்தோ டொககு மாதலானும், தலைவன் ஓர்
புடை அருகு நிறறலானும், பாங்கியும் அப்பால் பொய்கையில் நிறறலானும்
அசசமின்றி நிற்பனென்றுணாக. (கஞ்சு)

வண்ணை தாபோர் வந்தேதீர்ப் படுதே

(இது வெளிப்படை.)

முதிரா முலையிப் பனியந்த கார முனிபவல்ல
கதிரா யிரமில்லை யேழ்பரித தேரில்லைக காவலவெய்யோற்
கெதிராதல் சோமற் கிபைவதன நேருமமில் யாாதிறந்தார
மதுரா புரித்தமிழ் தோவாணன மாறை வனத்துவந்தே

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் முதிராது சாயாத முலையையுடையாய்! இந்
தப் பணிபொருந்திய அந்தகாரமாதிய பூட்டைத் திறப்பதற்குத் திறவுகோ
லாகிய கதிராயிரமில்லை, திறப்பவனைக் கொண்டுவரும் ஏழ்பரியையுடைய
தேரில்லை, திறக்குங் காவலையுடைய வெய்யோனுக்கெதிராயவந்து திறத்
தல் சோமற்குப் பொருவதனறே யாதலானும், இல்லாகிய தாமரைமாளிகை
யை மதுராபுரித் தமிழை யாராயந்த வாணன மாறை நாட்டிலிருக்கும்
பொய்கை நீரில் வந்து திறந்தவாயரா? எ - று.

அந்தகாரம் - இருள், பரி - குதினா, வெய்யோன் - சூரியன், சோமன - சந்திரன், இயல்வது - பொருந்தவது வனம் - நீர், 'முதிராமூல' என்றதற்கு 'துயமில்' என்றது ஒருமைப்பனமையக்கம் (கஎஎ)

பெருமகள் ஆற்றின் தருமைநீனத் திரங்கல்

பெருமகள் * * * திரங்கல் எ - து. தலைவி தலைவன் வரும் வழியின தருமையை நீனைந்திரங்கல்.

செழியன் கயலைத் திசைவைத்த வாணனறென் மாறையெனமேல்
கழியன் புடையநின் காலகணக ளாகக் கராமபயிலும்
குழியன்றி யுமவெஞ் சுழியொன்றும் யாறுங் குழீஇக்கொடிதாம்
வழியன்ப நீயெஙங் னேவந்த வாறும் மழையிருளே

இ - ள். அன்பனே! பாண்டியனது கயற்கொடியைத் திசையெட்டினும் நிறுத்திய வாணனாட்டி லிருக்கின்ற என மிருந்த அன்புடைய நினது காலகளை கண்களாக, முதலைகள் நெருங்குங் குழிந்த மடுவல்லாம லும் வெவ்விய சுழிபொருந்தும் அருவியாறுங் கூடிக் கொடியதாம் வழியில் இம்மழைக்காலிருளில் நீ வந்தவா றெவ்வாறு? எ - று.

செழியன் - பாண்டியன், கயல் - ஆகுபெயர் கழி - மிகுதி, கால கண்களாதல் இருட்செறிவால் அகண நெறி செல்லாதாகலான காலநி வாற் றடவிருந்தல். கராம - முதலை பயிலுதல் - நெருங்குதல். குழீஇ - கூடி. (கஎஅ)

புரவலன் தேற்றல்.

புரவலன் தேற்றல் எ - து தலைவியைத் தலைவன் தேற்றல்.

வெயிலுந் தரவிந்த மெனமல ரன்னமும் விரதைவெற்றி
மயிலும் பயில்புயன் வாணனறென் மாறையின் வாள்வழிபோல
அயிலுங் குயின்மொழி நினனிடையோனமின்னு மாடளிகள்
பயிலுந் தொடைநின் குழலபோ லிருளே பருகிளவே

இ - ள். குயிலபோன மொழியாய்! வெயிலினாலே முறுக்கைத் தள்ளப்பட்ட தாமரை மலரிலிருக்குஞ் செல்வத்திருவும், விரதையாகிய வெற்றித்திருவும், பழகிய புயத்தைபுடையவனாகிய வாணன் மாறையாட்டு நின் நெளியையுடைய விழியையொக்கும் என கைவேலும், நினனிடையையொக்கும் மின்னும், ஆடும் வண்டுகள் செறிந்த மாலை சூழந்த நின் சூழலையொக்கும் இருளைக் குடித்தன வாதலால் யான் அசசமின்றி வந்தேன. எ - று.

உந்தல் - தள்ளுதல் அரவிந்தம் + மென்மலர். அன்னம் - செல்வத் திரு; விரதை - வெற்றிமயில் - வெற்றித்திரு உயிலுதல் - பழகுதல். அயில் - வேல், பயிலுதல் - செறிதல். பருகுதல் - குடித்தல். (கஎஅ)

புணர்நீல்.

(இது வெளிப்படை.)

சுழிநீ ரலைகடற் றொல்லுல கேழினுந் தோற்றும் வண்மைக்
கழிநீடு மாடக மேருவின மீதினுங் காவலகொண்டு
வழிநீள் புகழ்கொண்ட வாணனறென மாறை வரையினமலர்ப்
பொழிநீழ லுமப ரமுதனை யார்பப புணாநதனமே

இ - ள் சுழிநத நீரும் அரநீரி லலைபுமபொருந்திய கடல சூழ்நத பழைய
வுல கேழினும் புரககுஞ் செலவயிகுதி நீண்ட பொனமேருவு மீதிலுங் காக்க
குந தொழிலைக்கொண்டு, அததொழில் வழியே நீண்ட புகழைக்கொண்ட
வாணன தெனமாறைவெற்பிற றோன்றிய மலாசசோலை நீழலில தேவாமிர
தம போலவாரா யாம புணாநதனம், எ - று.

யாம் - தோன்ற எழுவாய் 'சுழிநீரலை' எனபுழி உமமைத்தொகை.
தொல்லுலகு - பழைய வுலகு. வண்மை - வளம். கழி - மிகுதி. ஆடக
மேரு - பொன்பேரு உடபரமிரதம் - தேவாமிரதம். (கஅ௦)

புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை)

மண்ணா பெருமபுகழ வாணனறென மாறை வரைபயிலும்
தண்ணூர முங்கமழ சராவருஞ் சாரலிற சாரந் துறையும்
பெண்ணு ரணங்குன நினமுகந் தானகண்ட பின்னுமுண்டோ
கண்ணா தடங்குளின வாயொடுங் காத கமலங்களு.

இ - ள். நிலவுலகம் நிறைந்த பெரிய புகழுடைய வாணன தென்
மாறைவரையில் பயிலுந் தடபமாயச சந்தனமும் நானுகின்ற பிறரொருவர்
சாரதற்கரிய மலைச்சாரலிற சாரந் துறையும் ஆரணங்குபோறை பெண்ணே!
நின முகத்தைக்கண்ட பின்னும் இடமாரந் தபொயகைகளில் வாய்குவியாத
கமலங்களுண்டோ! இல்லை. எ - று.

'நின முகத்தை மதியமென்று கருதி வாயொடுங்காதகமலமுண்டோ'
எனினும் அமையும். மண - நிலவுலகம் ஆரதல் - நிறைதல். ஆரம் - சந்
தனம். தென்மாறைவரை - பொதியம் 'ஆரணங்குனபெண்' என
இயையும். பெண் - அணமைவிளி. கண - இடம் ஒடுங்கல் - குவிதல்.

இறைமக ளிறைவனைக் குறிவரல் விலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

மூரற் கதிமுதத வாரமுலை யாவியின் மூழ்கநன்.
வாரற்க நீதஞ்சை வாணனவெற பாவய மாவழங்கும்
வேரற் கடிவிலையி னாடு வெயிலவறகும்
சாரற் கருமைய தாஷிருள கூருமெஞ் சாரலிலே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனே! வயமாவாகிய சிங்கம் புலியான இவைகள் சஞ்சரிக்கும் வேரல நெருங்கிய கடியவாகிய கவர்வழியாய், உள்ளே வெயிலவன கிரணங்கட்கும் சோதற் கருமையுடைத்தாதலால், எக்காலமும் இருளமிகும் எஞ்சாரலிடத்து நகைத்தல போன்ற கதினாடைய முததமுங் கசகம் பொருந்திய முலையென்னும் வாவியில் முழுக நீ தனியே வாரற்க. எ - று.

மூரல - நகை கதிர் - கிரணம். 'முத்தமவா' எனபுழி உமமைத் தொகை. வாமுலை - கசகிறுக்கியமுலை. ஆவி - வாவி. வயமா புலி, யானை, சிங்கம் மூன்றிற்கும் பொதுவாதலான இம் மூன்றையுங் கூறப் பட்டது வேரல - மூங்கில். கவலை - கவாவழி. வெயிலவன் - ஆகுபெயர். கூ - மிகுதி (கஅஉ)

இறைவியை இவ்வயின் விடுத்தல்.

இறைவியை இவ்வயின் விடுத்தல எ - று. தலைவன் தலைவியை மனைவியிற் செல்லெனவிடுத்தல.

மலலையம் போரவென்ற வாணனறென மாறையின மாளிகையாம் தொல்லையம் போருகந் தேடவுங் கூடுந் தொடித்தளிரால் முலலையம் போது முகையுங்கொய் யாது முகிழ்முலையாய் செர்லலையம் போற்பளிங் கிறறலம் பாதஞ் சிவப்பிக்கவே

இ - ள். மலலை யென்னும் ஒருரிடத்தில் போராவென்ற வாணன் தெனமாறைநாட் டிருக்கின்ற முகைபோன்ற முலையாய்! நீன் மாளிகையாகிய பழமையுடைய தாமனாயானது தேடவுமமையுமாதலால் தொடிசெறிந்த தளிர்போன்ற கையினால் முலலைப்போதுந் தனது முகையுங்கொய்யாது அழகிய பளிங்குத்தலத்தைப் பாதமானது சிவப்பேறச்செய்யச் செல்லக்கடவை எ - று

மல்லை - ஒருர். 'தொடித்தளிர்' - ஆகுபெயர். அம் - சாரியை. அம் - அசைநிலை. செல - செல்லக்கடவை ஐ - சாரியை. பொன் - அழகு. 'தலம்' என்புழி இரண்டனுருபு தொக்கது. (கஅக)

இறைவியை யெய்திப் பாங்கி கையுறைகாட்டல்,

(இது வெளிப்படை.)

முகையா யலராய் முலைக்குநின் வாப்க்கு முறைமுறையே புகையா முளரியுஞ் சேதாமப் லுமிவை பைங்கழுநீர் வகையா தொடைபுனை வாணனறென மாறையின் மெளவலன்ன நன்கயா யவையிவை நின்குழற் காமுலலை நாணமலரோ.

இ - ள். பசிய கழுநீர் வகையாராத மாலையுரிந்த வாணன் தெனமாறைநாட்டின் மெளவலபோன்ற நகையினையுடையாய்! முகையாய்

ராய் முலைக்கும் நின்வாய்க்கும் நிரனிறையாய்ப் பகையான தன்மையை யுடைய தாமனையும் செவ்வாமபலும் இவை கண்டருள் ; முல்லைநான் மல ராகிய இவையும், முன்காட்டியஅவைபும நின் குழற்குச் சூதெற்காமென்று கொண்வெந்தேன. எ - று.

முளரி - தாமரை. சேதாம்பல் - செவ்வாம்பல். கழுநீர் - குவளை. மௌவல - முல்லை. இரவுக்காலமாதவால தாமரையை முகையென்றும், ஆம்பலையும், முல்லையையும் மலர் என்றும் கூறியவாறென றுணாக.(கஅச)

இங்கொண் டேகல்.

இங்கொண் டேகல் எ - று. தலைவியைப் பாங்கி மனையிடத்திற்குட மிப் போதல்.

ஒலகா விருண்மனை நொலகரும் போழ்தி னுணர்ந்தருமமை நலகா வியலபனனை நாடினு நாடு நடந்தருணி மலகாவி சூழ்தஞ்சை வாணனறென மாறையின் வளையின்மேல் செலகாவி யன்ன விழித்திரு வேநின் நிரும்னைககே

இ - ள். நிறைந்த பொய்கை குழந்த தஞ்சைவாணன நெனமாறையில வள்ளையினமேற் செல்லுங் காவியோலக காதினபேற்செல்லும் விழியையுடைய திருவையொப்பவனே! நமமை நலகும் அவ்வியலபினையுடைய அனனை சுருங்காத இருளைப்பொருந்திச் சுருங்குந்கரிய இராப்போதிற நுயிலெழுந்தது தேடினாந் தேடுமாதலினால், நின் திருமனைக்கு நீ நடந்தருள்.

ஒல்கா - சுருங்கா. உணாதல் - நுயிலெழுந்தல் ஈடுகல் - பயத்தல். ஆவியல் - சுட்டினைடது. மலகல் - நிறைந்தல். ஆவி - பொய்கை வளனை - வள்ளைகொடி. காவி - நீலம். (கஅரு)

பிச்சேள் நிறைவனை வாவு விலக்கல்

பிச்சேன் *** விலக்கல் எ - று பாங்கி தலைமகளை மனைபிற சேர்த்த பின்பு தலைமகன்பாற சென்று இவ்விருளினில நீவாரலென்று வரவு விலக்கிக் கூறுதல்.

வெம்போ முருகென்ன வேலவல னேந்தி வெறிநிங்ஙனே வம்போ நகலொலி வாரலவெற பாமரு வாவர்சா தம்போ கடந்த தடம்புய வாணன நமிழத்தஞ்சைநாடி டம்போ நுகமல்ல வோதிருக் கோயி லணங்கினுககே

இ - ள். வெற்பனே! பகைவேந்தாதம் போனாககடந்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சை நாட்டினக னுள்ள அணங்கு போலவாடகுத திருக் கோயில அம்போருக மல்லவோ! ஆதலினால், வெம்போரில முருக வேளென்று சொல்ல வேலை வலத்திலே யேந்திப் பயனினறிப் புதுமை யாமாயும் நகரிடத்து இராப்பொருதில் இவ்விடத்தில் நீ வாரல். எ - று.

முருகு - முருகவேள். வலன் - வலப்பக்கம் வம்பு - புதுமை. ஓர் தல - ஆராய்தல். எலலை - இராப்போது. 'அல்லவோ' என்னும் ஓகாரம் எதிமறை. அம்போருகம் இராக்காலத்தில் கதவு திறவாததால் தலைவி மனைவிட்டு வெளிவருதல் அறிதெனக் குறிப்பால் அறிவித்தவாறுணர்க. (கஅசு)

பெருமகன்மயங்கல்

பெருமகன் மயங்கல் எ - து. பாங்கு இவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்கேட்டுத் தலைமகன் மயங்கிக் கூறல்.

வஞ்சங் கலந்த கலிவென்ற வாணனறென் மாறைவெறபில,
தஞ்சங் கலந்தசொற பையலும் யானுந் தனித்தனியே
நெஞ்சங் கலந்த நிலைமையெவ் லாங்கண்டு நீயமுதின
நஞ்சங் கலந்தனை யேநனை வாராகுழ னன்னுதலே

இ - ள். வாராநது அருமபை முடித்த குழலையும், நல்ல துதலையு முடையாய்! வஞ்சனை கலந்த கலிகாலத்தைவென்ற வாணன் தென்மாறை வெறபில பற்றுக்கோடாகக்கலந்த சொல்லையுடைய தையலும் யானுந் தனித்தனியே நெஞ்சங்கலந்த நிலைமையெல்லாங்கண்டு, நீயுண்ணு மமுதில நஞ்சங் கலந்தாற்போலும் வார, லென்னுஞ் சொல்லைச் சொல்லினே. எ - று.

தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு. நனை - அருமபு. வாரதல் - சிப்பிடுதல். ()

தோழி தலைமகள் துயர்க்கிளந்து விடுதல்.

தோழி தலைமகள் துபாதிளநது விடுதல் எ - து. தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகள் துயனாக கூறி நீ ஊர்போய்ச் சோந்த செயதி யாம் அறியும் படி. குறிசெய்யென்று கூறிவிடுதல்.

முன்னா ரரவுந் தெரியா விருணென் முன்னிரையும்
மின்னா புணையிழை மின்னனை யாளுப்ப யேஷின் வெம்போர
மன்னா களிநு திறைகொண்ட வாணனறென் மாரையன
மின்னா ரகம்புகுந் தாற்குறி காட்டு நெடுந்தகையே

இ - ள் நெடுந்தகையே! முன்னே யூரப்பட்ட அரவுந் தெரியா விருள் செறிந்த நெறியென்றதனை நினைந்து நையும் ஒளியூரந்த அணியையணியும் மின்போன்றவ ஞாயும்பொருட்டு, வேலினால் வெய்ய போரிற் பகைவேந்த னூரப்பட்ட களிற்றைத் திறையாகக் கொண்ட வாணன் தென்மாறைபோன்ற மின்னாருட் புகுந்தால், ஓரடையாளங் காட்டுவாயாக. எ - று.

'அரவும்' எனபுழி உம்மை சிறப்புமமை. முன்னி - நினைந்து. மின் - ஒளி. 'இழைபுனை' என இயையும். புனைதல் - அணிதல். இழை -

அணி. மன - வேந்தன். குறி - அடையாளம். காட்டுதல் - கோடுகுறித்தல், சங்கு குறித்தல் முதலியன. (கஅஅ)

தீருமகப் புணர்ந்தவன் சோல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருங்குன் றனமதி லெம்பதிக் கேக லெளிதுசெமமை
தருங்குங் குமமுலைத தையனல லாயதஞ்சை வாணனவெற்பில
கருங்குஞ் சரவினம் வெண்சிங்க வேறஞ்சங் கங்ருவினெம் ;
மருங்குஞ் சுடாவிளங் காமட வாகுழை மாணிக்கமே.

இ - ள். சிவப்பு நிறத்தைத் தருங் குங்குமப் பணிந்த முலைப்பாடைய
தைய னல்லாய! தஞ்சைவாணன் வெறபில கரிய யானைக் கூட்டங்கள்
வெண்சிங்க வேற்றையஞ்சங் கங்குலில் எட்டுத்திக்கும் மடவாரதுகுழையி
லணிந்த மாணிக்கம் ஒளி பொருந்திய விளங் கேற்றிறைபோல வருமாத
லால, டெரிய பலைபோலும் மதில்குழந்த எம்பதிக் கேக லெளிது நீ கவ
லறக. எ - று

எனவே, — தலைவி யென்னெஞ்சி லிருக்கின்ற னாதலிற் அவள்
குழைமாணிக்க வொளியினால் இருள் நீங்குமென்றவாறாயிற்று.

இருமை - பெருமை குஞ்சரம் - யானை ஸுடா - ஒளி. குழை -
காதணி 'சிங்கவேறு' எனபுழி இரண்டனுருபு தொக்கது (கஅக)

இறையோ னிருடகுறி கேண்டலும், நெறியி னெளிமை கூறுதலும்,
தலைமக னவனாட்டணியியல் வினாத்தலும், பாங்கி இறைவர்கு இறையோன
குறியறி வுறுத்தலுமாகிய நான்கும் கேண்டற்குரியன. பாங்கி நெறியின
தருமைகூறலும், இறைமகள் இறைவனைக் குறிவரல் உலகத்தலும், பாங்கி
இறைவனை வரவு விடுக்கலுமாகிய மூன்றும் மறுத்தற்குரியன பாங்கி
யவனாட்டணி யியல் வினாத்தலும், அவர்குந் தனனாட்டணி யியல் பாங்கி
சாற்றலும், நேரிழை பாங்கியோடு நேரத்துடைத்தலுமாகிய மூன்றும் உடனீ
படற்குரியன. தலைமகள் நேரத்தமை பாங்கி தலைவர்க்குணாததலும், குறி
யிடை நிறிஇத தாயதுயிலறித்தலும், இறைவர்கு இறைவன் வரவறி வுறுத்
தலும், அவட்கொண்டு சேர்லுமாகிய நான்குங் கூட்டற் குரியன. தலை
மகள் தலைமகனை யெதிர்ப்படுத்தலும், தோதலும், புணர்தலுமாகிய நான்குங்
கூட்டற்குரியன. தலைமகள் தலைமகனையெதிர்ப்படுத்தலும், தேற்றலும், புணா
தலுமாகிய மூன்றும் கூடற்குரியன தலைமகள் புகழ்த்தலும், கைபுறைகாட்
டலுமாகிய இரண்டும் பரராட்டற்குரியன தலைமகள் தலைவியை இல
வயின் விடுத்தலும், பாங்கி தலைமகனை இறக்கொண்டேகலுமாகிய இரண்
டும் பாங்கி கூட்டற்குரியன. நேரத்திறைவி நெடுசொடுமெனத்தலும், தலை
மகள் ஆற்றின் தருமைநினை திரங்கலும், பெருமகள் மயங்கலும், தோழி

தலைமகள் துயர்சினந்து விடுத்தலுமாகிய நான்கும் முயங்கற் குரியன. முயங்கல் - வருந்தாதல். பாங்கி குறியுயத்தகறலும், திருமகட் புணர்நதவன சேறலுமாகிய இரண்டெம் நீங்கற்குரியன.

இத்துணையும் ஏழாநாட் செய்தியென் றுணர்க.

இரவுக்குறி - முற்றம்.

இரவுக்குறி யிடையீடு

அஃதாவது, எட்டாநாள இரவுக்குறிக்கண வந்த தலைமகன அல்ல குறிப்பறிதலால் இடையீடு பட்டுப் போதல.

* “அல்ல குறிவருந் தொழிறகருமை யென்றோ
கெல்லிக் குறையிடையீ டிருவகைத் தாகும்.” — எனனுஞ் சூத்
திரவிதியான் எல்லிகுறையி டையீடு இருவகைப்படும். அல்லது ஏ - து.
தலைவியால் நிகழ்த்தப்படுவன வாகிய புள்ளொழுப்பல் முதலியன. என
வே, — நீரிற் கலலெறிதல, இளநீர்வீழ்ச்சல முதலியனவுங்கொள்க. வருந்
தொழிற் கருமை ஏ - து. தலைமகன் வருமினற் தொழிறகருமை.

அல்ல குறி

இறைவிக் கிதுளை யிறைவர்வர வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படைய.)

கயலவென்ற வுண்கண்ணி காரண மேதுகொல கைதையங்கான
அபுனின்ற புனனையி னன்னமெ லாமட லாழிபங்கைச்
சயமங்கை தன்பெரு மானறஞ்சை வாணன றரியலாபோல
துயரம் பெருகி யிராவொரு போது துயினதிலவே

இ - ள். கயலை வென்று மையுண்ட கண்ணாய் ! போர்புரியுஞ் சக்கரத்
தைத் தரித்த சயமங்கைக் கிறைவனாகிய தஞ்சைவாணன தரியலாபோற்
கைதையங்காட்டின் அயலிருக்கும் புனனையி னன்னமெல்லாந் துயரம்
பெருகி, இவ்விரவின் கண ஒரு நாழிகையுந் துயினதில், காரணம் யாதோ !
தெரிந்திலன். ஏ - து.

கைதை - தாழை. புன்னை - புன்னாகம். அடல் - போர். சயமங்கை -
வெற்றிமாது. போது - ஈண்டு நாழிகை. உம்மை - உறையு, (க%0)

தாந்திறி மருண்டமை தலைவியவட் துரைத்தல்.

தாங்குறி * * * குரைத்தல் எ - து. தலைவி தானல்ல குறியிடத்து நின்று தலைவனைக் காணாமையால் மீண்டு விழியற்காலத்து வந்து பாங்கி யுடன் கூறல.

அல்லகுறிப்படுங் காரணமெனனை யெனின், தலைவன் முன்னேநாளிர வில் புனைமரத்தினு கீழ்நின்று அதனமே லிருக்கும் மயிலகளை யெழுப்ப, அக்குறியிடத்து வந்து நீங்கிய தலைவி மறநாளா குறிக்கு வருவெனன்று தலைவன் வந்து நிற்க, தலைவன வருங்கால அணிததும் அல்லது சேயத்தும் அல்லகாய ஓர் புனை மரத்திருந்த அன்னங்குள தற்செயலா யெழுந்தது ஆரவாரிக்க, அது தோழியாலறிந்த தலைவி அவ்வன்னங்குளமுந்த புன் னைக்கீழ் வந்து நின்று போயினள். தலைவனும் மயிலிருக்கும் புனைக்கீழ் நின்று தலைவியைக் காணாது, இருபுனைகளும் நடுவிருந்த தாழைமரங் களிலே யோர் மரத்தில தானவந்து போயதற் கிடையாளமாகத் தான ணிந்த மாலையை வைத்துப் போயநாளில் இருவரும் அல்ல குறிப்பிட்ட காரணமென்றுணாக.

பேசுத தருவதொன நனறுகண டாயபிறி தோகுறியை
நேசுத தவாகுறி யெனறுசென நியானகுறி நின்றுவந்தேன
வாசுத தமிழ்புனை தோளுடை யானறஞ்சை வாணனொனனா
தேசுத தவருமெய தாவெயய நோயெய்பிச சேயிழையே.

இ - ள் சேயிழையே ! தலைவா நிகழத்த நிகழந்ததல்லாதாயப் பிறி தொன்ற னிகழந்த அடையாளத்தை நேசுததையுடைய தலைவா நிகழத்திய அடையாளமாக வெண்ணிப்போயக் குறியினின்று மணம்பொருந்திய தமிழமாலைபுனைந்த தோளுடையானைய தஞ்சைவாணன் பகைவாதேசத்தி லுள்ளோரும் எய்தாத கொடிய துன்பத்தை யெய்தி வந்தேன், அத்துன பஞ் சொல்லத்தருவதொன்றன்று எ - று.

கண்டாய - முன்னிலையசை. குறி - அடையாளம் நேசுததவா -
அன்புடையவா. வாசம் - மணம். ஒனனா - பஞ்சை. (கசுத)

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத் தியம்பல்.

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பல் எ - து. பாங்கி தலைவன் பொல லாங்கை யெடுத்தது கூறல

வடியோ வெனுங்குண மடந்தைநல லாயதஞ்சை வாணனைவங்
தடியோ மெனச்சென றடையலா போலயா கிளறினிகைத்
தொடியோட மென்பனைத் தோளினை வாடுந் தொழிலுடிறிந்
தொடியோ துணிந்துசெய தாங்குறி யாத குறிமடங்கை

இ - ள். வடுவோ! கண்ணோ! என்றையந் தருங் கண்ணையுடைய
மடந்தை நல்லாய்! தஞ்சைவாணனை வந்தியா மடியோமெனச் சொல்லி
யடையாதவாபோல அயாகின்ற கின் கைத்தொடி யோடிப்போக மெல்
லிய மூங்கிலபோன்ற தோளிணைவாடுந் தொழிலைக்கொடுத்த கொடியோ
குறியை நமக்குத் துணிந்துசெய்தாா. எ - று.

எனவே, — நாங் கநூதாத அடையாளத்தை நமக்கறிவித்துத் தாம்
அக்குறி வாராதொழிந்தானொன்று தலைவன் தீங்கு கூறியவாறென்றுணாக.

வடு - மாவடு. அடையலா - பகைவா, தொடி - வளை. பனை - மூங்கில்.
குறித்தல் - கருதுதல். (கசஉ)

தலைவன் புலிநீந்து போதல்.

தலைவன் புலாநதுபோதல் எ - து. தலைவன் தான்குறித்த குறியி
லிருந்து தலைவியல்ல குறிப்பட்டு வாராமையாற் புலாநது தன ஊாகுப்
போதல்.

தேனுற வாகையந் தாத்தஞ்சை வாணனைச் சேரலாபோல
மானுற பாவை மயில்பொருட் டாக வழிதெரியாக
கானுற்ற கானு கனையிருள வாயவரக கறழித்தநீ
யானுற நோய்களெல லாமபடு வாயினி யென்னெஞ்சமே.

இ - ள் எனது நெஞ்சமே! தேன்பொருந்திய வாகையந் தாரணிந்
தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாகளபோல, மானபோலுற பாவையுடைய
மயில்பொருட்டாக வழிதெரியாத் காடுபோலப்பொருந்திய சோலையிடத்
திற செறிந்த இருளிலே வரக கறழித்த நீ யான உற நோய்களெல்லாம
இன்று பவொயாக எ - று

வாகையந் தா - வெறுநிமலை. சேரலா - பகைவா. 'மானுற்ற
பார்வை' 'கானுற கானல்' இரண்டும் உவமைத்தொகை. ஈங்கு 'உற'
என்பதற்கு 'கீழ்ப்புற வென்று செப்புற தோப்பகை' என்பதனை உதா
ரணவ காட்டுவாருமுளா. மயில் - ஆகுபெயர் கானல் - சோலை. கனை
யிருள - செறிந்தவிருள

இவ்வாறு புலாநதுபோந் தலைவன் தான்வந்த குறியிடத்து நின்றுபோய்
த் த் கடையாளமாகத் தன மாலையைத் தாழைமேலவைத்துப் போயினு
னென்பது மேல்வருஞ் செய்யுளிற ரேற்றியதென்பது. (கசக)

இத்தியையும் எட்டாநாட் செய்யேன் றுணர்க.

புலிநீதபின் வறுங்கள் தலைவிகண் டிரங்கல்.

புலாநதபின் * * * டிரங்கல் எ - து. ஒன்பதாநீள் இருள் புலாநத்
பின் தலைவி வறுங்கள் நகண டிரங்கல்.

தாதகை தண்டலை சூழ்தஞ்சை வாணன் நடந்துறைவாய்
நீதகைகொண்டெனமுன னினறனை யேசெந நிறக்கனிவாய்[ன்பூம்
மேதகு முள்ளெயிற் றொணமுனைக் கொங்கைவெண டோட்டுமெ
கேதகை யென்னுநல லாநீகொணகா மாலை கிடைத்ததெனறே

இ - ள். - தாது செறிந்த சோலைசூழந்த தஞ்சைவாணனது பெரிய
வையைததுறையிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய கனியாகிய வாயையும்,
மேம்பாடுள்ள முள்ளாகிய வெயிறையும், ஒளியிய முகையாகிய கொங்
கையையும், வெணமைநிறம்பொருந்திய தொடையை முடைய மெல்லிய
பொலிவாகிய கேதகையென்னும் பெண்ணே! நினக்குத் தலைவாருட்டிய
கழுநீர்மாலை கிடைத்ததென்று நீ யழுகுகொண்டு என முன்னின்றனை யாத
லால நலவினை செய்தாய். ஏ - று.

கேதகையைப் பெண்ணென்று கூறிய வதனாற் கேதகை யறுப்பெல்
லாம் பெண்ணுறுப்பாகக் கூறியவாறு காண்க.

அகைதல - செறிதல. தண்டலை - சோலை. தகை - அழகு. மேதகு -
மேம்பாடு. கேதகை - தாழை. கொணகா - தலைவா. 'தலைமகள் அவலம்
பாங்கி தணிததல' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் கழுநீர் மாலை கூறிய வத
னால, ஈண்டுக்கூறிய மாலை கழுநீர்மாலையென றறியப்பட்ட தாதலால்,
'நீ நலவினைசெய்தாய்' எனபது சொல் லெச்சம். (கசுச)

தலைவீ தன்றுணைக் குறாத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வரலிங் கரிய மயங்கிருள் யாமதது வந்தினவேய்
நரலுஞ் சிலம்பா நவமணி யாழி நறவுணவண்டு
முரலுந் தனையவீழ மொயமமலாக காந்தளஞ் செமமலாக்கை
விரலென்று கொலசெறித் தாராநெறித் தாழகுழை மெல்லியலே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இதந்தச் செய்யுளிற் கவியில்லை என்பை, — பாடா தொழிந்தன
வேனின், செய்யுட்பாடி நெடுங்காலமாதலால் முறையெழுதுவார் விட்
டதும், ஏட்டிற் பழுதினு லிறந்ததுவுமாயிற்று. முன்னர்வருங் கிளவிகட்
தச் சில விடங்களில் செய்யுட்களில்லா விடங்களுக்கும் இவ்வுரைப்படி
கண்டுகொள்க. (கசுந்)

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல்.

தலைமகள் அவலம் பாங்கி தணித்தல ஏ - து. தலைமகளது துன்பத்
தைப் பாங்கி தணித்துக் கூறல.

¶ அம்பிகாபதி கோவை, செ. கசுஅ.

கசுச துணைகைத் தலைவா, 150 கி

பொய்யா தவர்தங் குறிபிழை யாரவா பூண்டவன்பு
மெய்யாத றேறி யழுங்கன்மின் னேபுய வெற்பிரண்டால்
மையாழி வைய நிலைமிட்ட வாணன்றென் மாறைவெற்பின்
! உய்யான மென்கழு நீரநறு மாலை யுடைத்தலலவே

இ - ள். புயமாகிய மலையிரண்டினால் கருங்கடல் சூழ்ந்த வலகத்தை நிலைக்கச்செய்த வாணன தெனமாறை வெற்பிடத்தி லிருக்கு மின்னே ! இச சோலையிலிருக்குங் கைதையானது மெல்லிய கழுநீராமலை யுடைத்தா யிராதே இங்ஙன முடைத்தா யிருத்தலால், அவாதங் குறியும் பொய்ததப போகாது, அவரும் பிழைத்தல செயயா, அவா நமமிடத்திற் பூண்ட மெய்யாதலைத் தெளிரது இரங்கலை. எ - று.

புயவெற பிரண்டால் வையநிலையிடல் - புயவலியால் நிலவுலகத் தைத் தாங்கி நிலைக்கச்செய்தல. தம - அவாதம். பிழைத்தல் - தப்பல். வையம் - உலகம். உய்யானம் - ஆகுபெயர். (ககக)

இறைவன்மேற் பாங்கி துறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவன்மேற் * * * பேற்றல் எ - து. ஒன்பதாநா ளிரவுக்குறிக்கு வந்த இறைவன்மேற் பாங்கி அல்லகுறிப்பிட்ட குற்றமேற்றுக் கூறல்.

விமழா துயாக்கடல வெள்ளததுள் ளேயெமமை விழவிதநூளி
எமமூ ரகத்து வரலொழிந் தீரெதி ரேற்றதெவ்வா
தமமூரை முப்புர மாக்கிய வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைபோல
உமமூர வரத்துணிந் தேமனபுகூறுமவ் வூரெமக்கே

இ - ள். அன்போ ! விமழுதல் நிகழப்பட்ட துன்பக் கடலாகிய வெள்ளததுள் எங்களை வீழ்த்தள்ளி யெமமூரிடத்தது நீ வருதலை யொழிந்த தீர்தலால், எதிராய்ப் போனோற்ற நெவ்வாதமமூரை முப்புரமாக வெறித்த வாணனது தமிழ்த்தஞ்சை போலும் வளமுடைய உமமூரிடத்தது வரத் துணிந்தோம், அவ்ளா இததிசையென்று எமக்கு அறியக்கூறும். எ - று.

அன்பர் - அண்மைவிளி. விமழுதல் - துன்பம் உள்ளடங்காது மேன் மேல எறறி யெறறி வருதல். ஊாதல் - செல்லுதல். எதிரோற்றல் - போனோற்றல். தெவ்வா - பகைவா. முப்புரமாகுதல் - எரித்தல். (ககக)

இறைவிமே லிறைவன் துறிபிழைப் பேற்றல்.

இறைவி * * * பேற்றல் எ - து. தலைவிமேல் அல்ல குறிப்பட்ட குற்றமேற்றிக் கூறுதல்.

4054 (8629) கசடு

இரவுக்குறியிடையீடு.

அறத்தன ளாகியம் போருகந் தன்னையித் தொல்வனாமேல
பிறத்தன ளாகும் பெருந்திரு மாதெனப் பேதையரிவ
சிறத்தன ளாதலிற் செந்தமிழ் வாணன்றென மாறையன்னுள்
மறத்தன ளாயினும் யாமொரு போது மறவலமே

இ - ள். பெருந்திருமாத தாமரை மலரை நீக்கினவளாகி இந்தப்
பழைய மலைமேலவரது பிறத்தன ளாகுமென்று உலகஞ்சொல்லப் பெண்
ளிற் சிறத்தனளாதலின, செந்தமிழ்வாணன் தென்மாநாற் போனறவன்
மறத்தனளாயினும், யாமொருபோதும் மறநதிலம். எ - று.

அம்போருகம் - தாமரை. வரை - மலை. என - எனறு சொல்ல
பேதையா - பெண்கள். போது - நாள. (ககஅ)

அவன் துறிமுருண்டமை யவளவந் கியம்பல்.

அவள் * * * கியம்பல எ - து தலைவி குறிமயங்கியது பாங்கி தலை
வந் குணாததல.

தனையா வருமபுக முததரும் வாணன் நமிழததஞ்சைமான்
அனையா எவள்குறி யாமிதென நேரினைத் தலலதொன்று
நினையா வருங்கங்கு னினகுறி யாவரது நின்றதூறம்
வினையால் வினாததென நேவெறி தேய்ப்ப மீண்டனளே.

இ - ள். அனபனே! தனனை யாவரும் புகழ்க்கொடுக்கும் வாணன்
தமிழததஞ்சை மான்போனறவளாகிய அததலைவி இது குறியாமென்று
நினேந்து வருங் கங்குலிடத்து நீ நினையாவலலதொருகுறி நின்குறியாட
வந்து நோபட நின்றது, நாம் முனசெய்த தீவினையால் வினாததென்று
பயனினனி மீண்டனள். எ - று.

‘இதுகுறியாம்’ எனவும், ‘நினேநதுவருங் கங்குல’ எனவும், ‘நினையா
வல்ல தொன்று’ எனவும் மாறுக. கங்குல - இரா. வெறிதே - பயனின்
றியே. அன்ப எனபது அணமைவிளி. (ககக)

அவன்மொழிக் கொடுமைசென் றவளவந் கியம்பல்.

அவன்மொழி * * * கியம்பல எ - து. தலைவன் சொல்லிய கொடு
மையைத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லல்.

பல்லியம் போலுரு மேறெங்கு மாபபதும் பாப்பதினறி
வல்லியம் போதகம் போப்பயில கானவந்து வாணன்றஞ்சை
அல்லியம் போருகை யன்னநின் கேளரு ளாசையினின்
றெல்லியம் போதுசென் நேனென்று கேள்வ ரியம்பினோ.

இ-ள் போர்புரிவோ முரசுபோல இடி யெவ்விடத்தும் ஆரவாரிப்பதையுங் கருதுதலின்றிப் புலியும் யானையும் போரநெருங்கிச்செய்யுங் காட்டிலவநது, வாணன தஞ்சைநகரி லுள்ளவா அகவிதழையுடைய அம்போருகத்தை யுடையவளாகிய திருமகளை யொத்த நினது உறவுதரும் ஆசையாற் குறியிடத்ததுநின்று இராபபோதில் நீ வாராமையான மீண்டு சென்றேனென்று கொண்கரியம்பினா. எ - று.

பலவியம் - முரசு. உருமேறு - இடி பாப்பது - கருதுவது வல்லியம் - புலி. போதகம் - யானை காண - காடு அல்லி - அகவிதழ். அம்போருகை - திருமகளை கேள் - உறவு. அருளாசை - தருமாசை நின்று - குறியிடத்தது நின்று எல்லியம்போது-இராபபோது. கேளவா - கொண்கா.

என்பிழைப் பன்றென்று இறைவி நோதல்

என்பிழை * * * நோதல் எ - று குறி பிழைத்தது என்பிழை யன்றென்று இறைவி நோதது கூறல்.

வியலா ரெயிற்புற நொச்சியி னூழ்மலா வீழ்தொறெண்ணி
மயலூர் மனத்தொடு வைகின்ன யானறஞ்சை வாணனவெறபா
புயலூர் ரிருடகங்குல வந்தவ மேநின்று போயினனொ
றயலூர் நகைக்குமென னேயெனன பாவங்கொ லாககின்வே

இ - ள். அகலம்பரந்த மதிற்புறத்து நொச்சி மரத்தினது பழைய மலர் சரசாத்து வீழ்தோறும் வீழ்தோறும் தலைவா வருகின்றாரொன்னும் ஆசைசெல்லும் மனத்தோடு யானிருந்தேன , தஞ்சைவானானது வெறபி லுள்ளாராது தலைவா புயலகளை செல்லும் இருளில் வந்து பயனின்றியே நின்று மீண்டுபோயினனொன்று அயலூர்நிலில் நகைக்கு மாநலால், இவ்வா றாகக்கி தென்ன பாவமோ! செய்யுமா நெனனை! எ - று.

வியல் - அகலம். ஊர்தல் - பரத்தல் எயில் - மதில். ஊழ் மலர் - பழையமலர். மயல் - ஆசை. ஊர்தல் இரண்டும் செல்லுதல். என்னே என்பது இகழ்ச்சியான வந்தது. 'அயலூர் நகைக்கும்' எனவே இகழ்ச்சி பிறந்தது அவ்விதழ்ச்சிக்கண் 'எனனை' என்று இழிவுதோன்றியவாறுணாக.

இத்துணையும் பகற்செய்தியென் றுணர்க.

அல்லகுறி - முற்றும்

வருந்தொழிறகருமை

நாய் துஞ்சாமை.

நாய்துஞ்சாமை எ - து. நாய் விழித்திருந்தல்.

ஆழிய கனபுவி யுள்ளன யாவு மடங்குகள்ளென
நாழி முடிந்தன வோங்கிருள யாமதது மோடையினும்
தாழியி னுமபோ தலாதஞ்சை வாணன நரியலாபோல
தோழிநம் மனனைகண் ணேதுயில கோட நுறந்தனவே

இ - ள். தோழியே! கடல்குழந்தகனந புலியிலுள்ளன யாவு மடங்கி நள்ளெனனு மோசையோடே கூடி யுகமுடிவு காலம்போன்று இருள் வளரப்பட்ட யாமததும் ஓடையிடத்தும் நாழியிடத்தும் போதுக ளலருந தஞ்சைவாணன தரியலாபோல நம்மனை கண்மயில்கொளுத்தலைத் துறந்தனன. எ - று.

ஆழி - கடல், நள்ளெனனு மோசை - அணுகரணவோசை, நாழி - யுகம், யாமம் - இரவு, நாழி - சால (௨௦௨)

நாய் துஞ்சாமை

நாய் துஞ்சாமை எ - து நாய்துஞ்சிய பின் ஊரிலிருக்கும் நாய்துஞ்சாமை.

தண்ணென புனலவைப்ப ருழத்தஞ்சை வாணன நரியலாபோல
பெண்ணென பிறவியும் பேருடைத தனறிப் பெருமபதிநங்
கண்ணென பவாவரங் கங்குலின ஞாளிக் கணங்குரைத்த
துண்ணென கடுங்குரல வாயனனை துஞ்சினும் துஞ்சிலவே

இ - ள். குளிகளானும் புனலைட்டைய வைக்கருமுந் தஞ்சைவாணன தரியலாபோல பெண்ணென்று சொல்லும் பிறவியும் கடுங்குலினத் தனறிப் பெருமபதியிடத்தது நங் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட தலைவா கங்குலில் வர நம் அன்னை துஞ்சினும், துண என்று சொல்லும் கடுங்குரலெழும் வாயையுடைய ஞாளிக்கூட்டங் குரைத்து அன்னை துஞ்சிலவா

பாங்கி - முன்னிலை யெச்சம் தரியலா - பகைவா, போ - சாத்தி
பெரும்பதி என்புழி எழனுருப்தொக்கது. ஞாளிக் கணம் - நாங்கூட்டம்
'துண்ணென்' கடுங்குரலவாய ஞாளிக் கணம்' என இயைபும் துணை
என்பது அச்சக் குறிப்பு துஞ்சினும் எனவும் உம்மை துஞ்சு லரித்தனை
பது தோன்ற நின்றது. (௨௦௩)

ஊர் துஞ்சாமை.

ஊர் துஞ்சாமை எ - து நாய்துஞ்சினும் ஊரிலுள்ள துஞ்சா இருந்தால், இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துதலை நின்றது

ஓங்கண்ணல் வெம்பக நீர்திவந் தோரை யுடன்று துமபைத்
தேங்கண்ணி சூழச் செருவென்ற வாணன்றென மாறையின்னே
தாங்கண் ணனையர் தமைப்பீரிக் தோநந் தனிமைகண்டோ
நாங்கண் ணுறங்கினு மோவுநங் கராகஞ் ணகரவரோ.

இ - ள். உயர்ந்த பெருமையுடைய வெவ்விய யானைப்பகட்டை நட
த்திலந்த பகைவரைச் சினந்து துமபையெனனுந் தேன்பொருந்திய மாலை
யைச் சூழப் போனாவென்ற வாணன் தெனமாறையாண்டு மீனபோல்
றவனே! தாம கணபோன்ற நாயகரைப் பிரிந்தோ! அந்நி நமது தனி
மைகண்டோ! நான் கண்ணுறங்கினும் கண்ணுறங்கார நகரவா. எ - று.

‘வெம்பகநோது வந்தானொன்று முறங்கா ரிந் கரவா’ எனறு பாட
மும் ஓதுவாருமுளா. அண்ணல் - பெருமை பகடு - யானை. உந்தல் -
நடத்துதல். உடலுதல் - சினத்தல் போபொருவோ துமபைமலை
சூடுதல் புறப்பொரு ளிலக்கண வழக்கு. தேங்கண்ணி - தேனபொருந்
தியமலை. செரு-போர். (20ச)

காவலர் கடுததல்.

காவலர் கடுததல் எ - று. நகர காப்போர் துடி யடித்துக்கொண்டு
ஊசுற்றிக் கடுகி வருதல்.

புயற்கண் ணியதலைப் பூகமென் பாளைப் புதுமதுநீர்
வயற்கண் ணிறைதஞ்சை வாணன்றென மாறையில் வஞ்சியனனாள்
கயற்கண் ணிணையஞ்சி நீமலகக் காவலா கைப்பறையின்
செயற்கண் ணிணையல்ல வோபடு கின்றன திண்கடிப்பே

இ - ள். முகிலக்கிட்ய தலையின்புடைய பூத்தினது மெல்லிய
பாளைப் புதிய மதுநீர் வயற்கண்ணுறையந் தஞ்சைவாணன் தெனமாறையின்
வஞ்சிக் கொம்புபோலவானது கயலபோன்ற கண்ணிணையஞ்சி நீர்
நிறைய வல்லவோ காவலரது கைப்பறையின் செயல்பொருந்திய கண்
ணிணையின் திண்ணிய கடிப்புப்படுகின்றன. எ - று.

அண்ணிய - கிட்ய. தலை - கமுகின் துச்சி, பூகம் - கமுகு, பறை -
துடி. கண்ணிணை-இருபக்கம். கடிப்பு - அடிக்குங் குறுங்கோல். ஓகாரம் -
எனாமறை.

உரைப்போ கேட்போ ரினமையின் கவிக்கற்றாயதுறை, ‘வருந்
தொழிற்கருமை’ கூறுவனினவி யேழினுள்ளும் ஆறு கிளவியும் தலைவி கூற்
றாய்க்கூறி இது கவிக்கற்றாய்க் கூறிய தெனனைப்பினின், அயன்மாக்கள
தனமையைக் கற்புடைமகளிரா கூறுவது இயல்பன்றாகலின், அவா கூறா
வொன்னும் ஒழுக்கப்பற்றிக் கவிக்கற்றாய்க் கூறியதென றுணாக, இக்கருத்

தானன்றே 'ஊர்தஞ்சாமை' என்னுங் கிளவிச் செய்யுளில் 'தாம் கண்ணையர் தமைப்பிரிந்தோ' வென ஆடவரை நீக்கி மடவார் செயலாயக கூறியது உமென் றுணர்க.

§ அடிக்கண் ணதிரங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொழக்கண் ணிழியுரு மேநதியதென்னவன கூடலன்னாய்
வடிக்கண் ணிரண்டும் வளநகாகாக்குமவை வேலினைஞா
துடிக்கண் ணிரண்டுங் கங்குற றலையொன்று நுயின நிலவே. — என
இறையனார் அகப்பொருளுரையிற் காட்டியவதனுது முணாக. (200)

நிலவு வெளிப்படுதல்.

நிலவு வெளிப்படுதல் எ - து தலைவன வருதற் கிடையூறாய் நிலவு வெளிப்படுதல்.

தெண்பாற் கதிமுதத வெண்ணைகையாய்திகி நிககிரிசூழ்
மண்பாற் புகழ்வைதத வாணனறென மாறாத மனனாபொற்றோ
பண்பாற் பரிசுகும் பரிவரு மாறென பரந்தநிலா
வெண்பாற் கடலிலவை யமபதி னுது மிதக்கின்றவே. ந.ந.ந.

இ - ள். தெளிவாய்ப் பாலபோன்ற கதிரையுடைய முததம்போன்ற வெள்ளிய நகையையுடையாய்! பரந்த நிலவாகிய வெண்பாறகடலி னுலகம் பதினுது மிதவாநின்றன; ஆதலாற் சக்கரவாளகிரிசூழந்த புவிவிடத்துப் புகழ்வைதத வாணன தெனமாறநாட்டிலிருக்கும் நமமன்னரது பொற்றேனாக் குணத்தினுற் பரிசுகும் பரிசுளவருமாறு எப்படி. எ - று.

நிககிரிகரி - சக்கரவாளம். பண்பு - குணம். பரிததல் - சுமத்தல். பரி - குதிரை. வையுமென்பது - தோக்குமபேராதலின் முன் பதினுது தோமீது நின்றனகண்டு நம மனன் பொற்றேர்பரிசுகும் பரி வருமாறென னென வோ பொருடோன்றியது காண்க.

நிலவு வெளிப்படுதல் பதினுது நாழிகைக்குமேற் கூறிய தென்னெனின, மதித்திங்களும பிறைத்திங்களும தமயிற் கலக்கின்ற நாள் அப்பதினைநதில் இது மதித்திங்களுதலால இம் மதித்திங்கடருப் பிற்கூறும் களவு இரவுக்குறிக்கு உரிததாகலானும் மற்றைத்தினம் அட்டமிப் பக்கமாக லானுமென றுணாக. † 'திங்க ளிரண்டி னகமென மொழிப' என்னும் இறையனார் பொருட்குத்திர வுரையா னுணாக. (200)

கூகை குழறுதல்.

கூகை குழறுதல் எ - து. கூகை குழறக்கேட்ட தலைவி யஞ்சிக் கூறுதல்.

நமபேறுடைமையிருக்கின்றவாகடன ஞாலத்துள்ளோராதமபேறு நெனவந்த சந்திரவாணன றரியலாபோல வமபேறு கொங்கை மயிலிய னுமஞ்ச மன்றமராங் கொம்பேறி நள்ளிருள் வாயகமுழ றுநின்ற கூகைகளே

இ - ள். கச்சேறியிருக்கப்பட்ட கொங்கையையுடைய மயிலபோன்ற வியலையுடைய கடலுமுந் வலகத்துள்ளோராத தவப்பேறைய வந்த சந்திரவாணன றரியலாபோல நாமஞ்சத்தக்கதாக வெளியிலிருக்கு மராமரத்தின் கீழிலேறி இடையிருளினகண்ணே கூகைகள் குழறுகின்றன நமது நலவினைப்பேறிருக்கின்றவாறு நன்றியிருந்தது. எ - று

பேறிரண்ம - நலவினைப்பேறு. வம்பு - கச்ச மன்றம் - வெளி. நள்ளிருள் - இடையாமம். 'நன்றியிருந்தது' எனனுஞ் சொல் வருவித்தனாக்கப்பட்டது. குறிப்புமொழியதன்ற நீதாயிருந்ததென்பது பெறப்பட்டது மயிலியல் - அனமொழித்தொகை, அணமைவிளி. மராமரக கொம்பு - ஆச்சாககொம்பு. (உ0எ)

கோழி தூல்காட்டுதல்

கோழி குசலகாடதென எ - று இருவாக்கு மிடையுறையக கோழி குரல் காட்டுதல்

மனபதை யுய்ய வருந்தஞ்சை வாணனநென மாறவெறபா கொன்பதி வேலவலங் கொணடுவந் தாற்றங்குள கோனடந்தான எனபது தேறியிடையிரு னுறா யெழுப்பும்வெழுமுள பொன்பதி தாளவனை வாயச்செய்ய குடடுவன புள்ளினமே

இ - ள். மக்கட்பரப்புய்யம்படி வரும் தஞ்சைவாணன தெனமாற வெறபா அச்சம்பதிந்த வேலை வலங்கையிற் கொணடுவந் தால வெவவிய முள்ளையுடைய அழகுபொதிந்த தாண்டிய வளைந்த வாயையும செய்ய குடையுமுடைய வாய்புள்ளாய் கோழியினம் தங்கள் கோனாகிய முருகவேள் நடந்துவந்தா னென்பதை அறிவில தெளிந்த இடையிருளில் ஊறா யெழுப்பும். எ - று.

மனபதை - மக்கட்பரப்பு கொன - அச்சம். தங்கள்கோன - முருக வேள். பொன - அழகு. (உ0அ)

இரவுக்குறி யிடையீட்டில் வருந்தோழி கருமை ஏழிந்தும் ஒவ்

வொன்றுக்கும் நந்நாந்து நாழிகையாகக் கொள்வது

இரவுக்குறி யிடையீடு

முற்று.

வழுவாதல்வேட்கை.

அஃதாவது, இவ்வாறு இடையிடப்பட்டதற்கு பத்திரங்கள். தலைவரவர்களே வேட்கையாக கூறுவது.

“அச்ச முவாதத லாற்ற முமையென
மெச்சிய வராதல் வேட்கைமூ வகைததே.”—என்னுஞ் சூதிர
விதியால் வராதல் வேட்கை மூவகைப்படும்.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவால் வினவல்.

(இது வெளிப்படை) பருவரல் - துன்பம்.

வினாடா பதிகொண்ட வேறப்படை வாணன விரைகமழ்புக
தண்டா மலாமங்கை தங்கிய தஞ்சைநீன ரூயாதமமோ
மெண்டா கியமுனி வோவனநி யாயததொ டுற்றதுண்டோ
வண்டா குழலிசொல லாயசெலவ தேதுன மனத்திடையே

இ - ள் பகைவருடைய பதியைக்கொண்ட வேறப்படையையுடைய
வாணனது மணங் கமழ்கின்ற பொலிவுவாயந்த தண்ணிய தாமரைமலரி
லிருக்கும் வகைதங்கிய தஞ்சையி லிருக்கின்ற வண்டா குழலினின்று
ஆயாதமபா வுண்டாடிய முனிவோ? அல்லது நின்றாயக்கூட்டத்தாரால்
வந்த இடையுறுண்டோ? உன மனத்திடை நிகழ்கின்ற துன்பம் யாதோ?
சொலவாயாக எ - று

வினாடா - பகைவா, தண்டாமனா மங்கை - திருமகள் வண்டா
குழலி - அன்பை விளி ஆல் உருபு இரண்டிடத்தும் ஒடுவாய்தகிரிந்தன.

† “மனத்தொடு வாயமை மொழியிற றவத்தொடு
தானஞ்செய வாரிற றலை.”—என்றாறப்போலக் கொள்க (உரு)

அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறல்

அருமறை * * * கூறல் எ - து. தலைவி யரிப களவொழக்கத்தைச்
செவிலி யறிந்தமை பாங்கிக்குக் கூறல்

மாணிக்க மெனகொம்ப ரென்சொல்லு கேனறஞ்சை வாணனவெற
பேணிப புணரது பிரிந்தபின் றேனறலும் பேல்தமுகம் [பா
பாணித்த வினநி மதிக்கண்டு நாணிய பங்கயம்போல
நாணிக் கவிழந்தத னுலநிந தாளனனை நங்களவே

இ - ள். மெல்லிய மாணிக்கக் கொம்புபோலவாய், யான யாது சொ
ல்லுவேன! தஞ்சைவாணன வெறபராகிய சிலைவா நடைய விருவடிப

* அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், சூ. ௪௭

† திருக்குறள், மே. உகூரு.

புணாந்து பிரிந்துபோய் பின்னும் மனைக்கண் நீர்வேட்ட காரணம்போலத்
தோன்றலும், அவனாக் கண்டவுடன உன்னுடைய அறிவில்லா முக நீட்டி
ததலின் மதியைக்கண்டு நாணிய பங்கயம்போல நாணிக் கவிழ்ந்தபடி
இலே நங் களவை அன்னை யறிந்தாளா. ஏ - று.

‘மெனமாணிக்கம்’ எனஇயையும், கோம்பர்-அண்மைவிளி. பேணி
விருமபி. பாணித்தல - நீட்டித்தல. நாணல - குவித்தல். களவில்
தாயறிந்தாளென்று கூறல் வழுவெனல் வழுவன்று. என்னை,— இரவுக்
குறியின் இடையீடு பட்டவதனால் வளாதல்வேட்கை தலைவிக்குப் பிறந
தது. பிறக்கவே பாங்கியொடு வருந்தொழிறகருமை முதலிய கூறித் தலை
வன் வரவை விலக்குவித்தலின் அருமறைச்செவிலி யறிந்ததாகக் கூறவே,
தலைவன் வினாந்து வரைந்துகொளவெனன்று கருதித் தலைவி தானே
கூறியதல்லது செவிலியறிந்தா ளல்லவென றுணாக. அன்றி, அறிந்தா
ளெனின வளாவியலில் ‘தலைவி வேற்றுமை செவிலி பாங்கியை வினாதல்’
என்னும் கிளவிக்கு வழுவாம். அன்றியும், செவிலி வெறியாடுதல முதலியன
வற்றால் தலைவிகுமுற நோய யாதோவென்று வினாவினாளென றுண்டுக்
கூறலின், ஈண்டறிந்துவைத்தது அங்ஙனம் வினாவில் வினாவழு வருமாதலா
னும் செவிலியறிந்தா ளல்லவென றுணாக. (உக௦)

தலைமகன் வருந்தொழிற் கருமை சாற்றல்

தலைமகன் * * * சாற்றல் ஏ - து. தலைவி தலைமகன் வருந்தொழிற்
கருமையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல.

ஓவலில வாயன்னை ஞானியிவ லூக னுறங்கினுழாக்
காவலா காயவா லீலாமதி காலுங் கடுங்குடிஞைச்
சேவலும் வாரண முந்தஞ்சை வாணனைச் சென்றிறைஞ்சா
மேவலா போலவெயய வாயடை யாவென மெலிவறிந்தே.

இ - ள். ஒழிவில்லாத வாயையுடைய அன்னையும் ஞானியும் இவ்
வூரும் கண்ணுறங்கினும் ஊக்காவலா அயலாராயொன்று சினைநது திரிவா
கள். மதி நிலவைக் காலும் தஞ்சைவாணனைப் போய் வணங்காத பகை
வரைப்போல் என் மெலிவறிந்து கடிய கூகைச்சேவலும் வாரணமும்
வாயடையா. ஏ - று.

பாங்கி - முன்னிலையெச்சம். ஓவல் - ஒழிதல். ஞானி - நாய். காலு
தல் - உயிழ்தல். ‘மதிகிலா’ வென இயையும். குடிஞை - கூகை. சேவல் -
ஆண்புன. வாரணம் - கோழி. ‘மெலிவறிந்து’ என்பதற்கு காரணத்தைக்
காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. (உக௧)

தலைமக னூக்திச் செலவோருப்படுதல்.

(இது வெளிப்படை)

நமபா னலனுண்ட நமபா தகாதந நகாவினவித்
தமபா லுடனசென்று சார்சுவ மோதரி யாவைவென்று
வமபா கழலுடன வானனறென மாறை வளருமவஞ்சிக்
கொம்பா கியமருங் குறகரும பாமொழிக் கோமளமே.

இ - ள். தரியாளை வென்று வீரத்தால கச்சாராத கழலையணிந்த
வானன தெனமாறை நாட்டு வளரும வஞ்சிக்கொம்புபோன்ற மருங்குலை
யும கருமபுபோன்ற மொழியினையு முடைய கோமளமே! நமமிடத தின்
பததையுண்ட நமமுடைய பாதகரிருக்கும் நகரம் வினவி இருவரும் உடன்
சென்று அவா தமபாற சோருவம், நீ யஞ்சலை எ - று.

தரியலா - பகைவா. வமபு - கச்ச. ஓகாரம் - அசைநிலை. (உகஉ)

பாங்கி யிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வறியா புகழ்தஞ்சை வாணனறென மாறை மடநதையனனா
அறியா யொமுன னறிந்தவா தாமத னுலழவின
பொறியா ருயிர்வெம பணிமா மணியுமபுதையிருள்கூர்
நெறியா ருளபெற நாநடு நாளிடை நீநதுதுமே.

இ - ள். மிடியுடையா புகழ்ப்பட்ட தஞ்சைவானனது தெனமாறை
நாட்டு மடநதையோலவாள் முனனா வேட்கை நோயை யறியாள், தாம்
அறிந்தவதனால் நெருப்பின் பொற்போன்ற உயிர்ப்பையுடைய வெய்ய
நாகமின்ற மாணிக்கத்தையும் புதைக்கப்பட்ட இருள் செறிந்த நெறியில்
வரப்பட்டவரது அருளைப்பெற இடையாமமாகிய வெள்ளத் திடையே
நீநதுவம். எ - று.

அவரது அருளைப் பெறவேண்டி நாமிறந்துபடாது துன்பப்படுவோ
மெனவே, இயற்பழித்த லாயிற்று. வறியா - மிடியா. உயிர் - உயிர்ப்பு.
பணி - பாம்பு. மாமணி - மாணிக்கம். புதைத்தல் - மறைத்தல். நெறி -
வழி. நடுநாள் - இடையாமம். நீந்தல் - துன்பமுறல். (உகக)

இறைவி இறையோர் றண்ணேநீந் தியற்பட மொழிதல்.

இறைவி * * * மொழிதல் எ - று. பாங்கி இயற் பழித்தது பொரு
ளாயத தலைவி இயற்படி மொழிதல்.

புணரா விரகமும் போகா விரவும் புணாமுலைமேல
இணரா பசப்பும் பிறவுமெல லாமிருள கூந்தறலபோல
வணரா குழற்பிறை வாணுத லாய்தஞ்சை வாணனவெறபா
உணரா திருப்பது வேறென்று மலலநம மூழ்வினையே

இ - ள். அறலபோல இருள்கூந்த கடைகுழன்றாந்த குழலை, ம
பிறைபோன்ற வாணுதலையுமுடையாய்! கூடாத விரகமும், கழியாத இர
வும், நெருங்கிய முலைமேற கொன்றைப் பூங்கொத்தது வைத்தாற்போன்ற
பசப்பும், ஒழிந்த துன்பங்களும் இவையெல்லாம் தஞ்சைவாணன வெறபா
அநியாதிரூப்பது வேறென்றுமல்ல, ஈ - ணுழவினையாதலால் அவாமேற
குறையின்று. எ - று.

புணாதல - கூடுதல. புணாதல - நெருங்குதல இணா-பூங்கொத்தது.
பசப்புப் பொன்னிற மாதலால் கொன்றையென வருவித்தது. வணா -
கடை குழன்றல. உணாதல - அறிதல. ஈழவினை - பழவினை. (உகசு)

கனவுநல் புதைத்தல்.

கனவுநல் புதைத்தல எ - து தலைவன கனவிற்கூடினானாக, விழித்த
பின்பு பொய்யாயப்போன துன்பத்தைப் பதினென்றாள் பாங்கிட்டன
கூறல.

இல்லா வருகதாயி லுண்டா யவ நாமவ நெய்திறகயகுல
பொல்லாத சேவற கடுங்குர லாத்ததுப் புவிபுகடும்
மல்லா புயன்றமிழ வாணனென மாறை மருவலாபோல
அல்லாமை நெஞ்சந தடுமாற நெவிடை யாகக்கூடுத

இ - ள் பிரிவில்லா அருத்துமூ முண்டாயவரும் வந்தெய்தின
கங்குலில் பொல்லாமையாய்வு கோழி கொடிய குரலை யாத்ததுப் புவியை
காக்கும் மறறொழிலா நத புயத்தையுடைய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென
மாறை நாட்டைச் சேராத போல, நனகலலாத என்னெஞ்சம் தடுமாற்ற
மாகாலல இடையூறுக்கியது. எ - று.

தலைவன் பிரிந்தகால துயிலரிதாதலால் 'இல்லா வருகதாயில்' என்று,
இன்பத்தைக்கெடுத்த துயிலெழுப்பலால் 'பொல்லாத சேவல' என்றும்,
மிருக துன்பத்தைக் கொடுத்தலின் 'நலவிடை' என்றும் கூறியவாறு.
துயிலும் எனனும் எதிரது தழீஇய எச்சவுமமை விகாரத்தாற றொக்கது.

பாங்கி முன்னிலையெச்சம், இது 'கனவொடுமையங்கல' எனனும்
மெய்ப்பாடு. (உகரு)

கவ்ளழி புறாத்தல்.

கவினழிபுறாததல் எ - து விரகத்தால தலைவி தன லனழிந்த
தனைப பாங்குமொடு கூறல்

வாளினு நீளவிழி வாணுந லாபதஞ்சை வாணனறெவவின
நாளினு நாளுந லநதொலை வேனகை யாரயிலவேல
வேளினு மேநலல வெறுனு நீபுமென மேனியினு
கோளினு நோயறி பிரி யாததென ஞ்லவினேயே ।

இ - ள். வாள்வழி நீண்ட விழியையும், ஞ்ளிபொருந்திய துதலைபு
முடையாய் தஞ்சை ஞ்னத பகையைப்போலச் சென்றா ளினும் வரு
நாள் மிகவு நலனழிதலைடைய ஞ்ந்து மேனியிற் ற கோளினும் உறந
வேனகநே மை ஒளியாதக கூ வேலைய, வேளினு மிகக் கடினையு
முடைய வெறபனும் நீய அறிவலசெய் , நீயநில செய்யாதது யாதெ
னின் ஞ்ன பதவின. ௧ - று.

‘நதொலையே ஞ்னேனியுதல்’ ௧ வது, ‘கோபகை யல்லவேல’
௧ ஞ்வுத, ‘கீ மறிய’ ௧ வது, ‘நோய ஞ்னபுறி இரண்ட லுருபு
தொடங்குதல், ‘கோளினு கோளியினை’ ஞ் றுடா - கோபக நுமுளா.

தெவவு - பகை ஞ்ன - ஒளி அயல் கூ ஞ்ன தொலையினை டு
வினை நாளும் ஞ்னபுறி உம்மை அஞ்சகில. (௨௧௧)

தாறுயி தலைவர்க் குணாததல் வேட்கை

தாறுயி * * வேண்டல எ - து. தலைவி தன துயரைத் தலைவர்கு
அறிவிக்கவேண்டுமென்று பாங்குமொடு கூறல்.

வரைபபான மதுரத் தமிழ்தெரி வாணனறென மாணவையை
நுரைபபான முகத்தனை நுணுகி லாயித்த கோபவாக்கின
நுரைபபா நுளரே லுயிர்பத லாமக் கூறுதிறாசூழ
தரைபபால வளரும் புகழெபத லாமவா தங்குநகை

இ - ள். பொதியவனாகிடத்துப் பிறந்த துரமாகி தமிழை ஆரா
பத வாணன தெனமாலைபத சூழ்ந்துவரும் வையை டாற்றினை நுரையை
யும் பாலையும் முகத்துகொண்டாலொத்த து ஞ்னிய நுலாற்செய்த துக்கில
யுடையாய் யான வருத்தம் இந்த கோப தலைவர்க்கு இன நுரைபபா
நுண்டாயின் நமக் குய்தலா, சொல்வார்க்குப் பபன யாடுகெனின்,
அவா தங்குநகை டுக்கூர் திணையு புன ப கிடல் நுதக டிவினிடக
தில புகழெபதல் ௧ - று

வனா - பொதியமலை, பால - இடம், நுனாப்பால்-உயமைத்தொகை.
 ஊரீதினா - வினைத்தொகை. தீனா - ஆகுபெயர். தனா - நிலவுலகம்.
 துணடுகில - * “குணடுகினைபூத்த வண்டுபடுகண்ணி” என்றறப்போல ஓற
 மூமை நயமபற்றி துண்ணிய தூலாற்செய்த துகிலென்று கொள்க. (உகஎ)

துன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்லல்.

துன்புறல் * * * சொல்லல் எ - து. யான் துன்புறலைத் தலைவாக்கு
 நீ சென்று சொல்லெனத் தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியை நோக்கிப் பாங்கி
 சொல்லல்.

ஒல்லென வேயென் னுறுதுயா தாழு முணரும்வண்ணம்
 சொல்லென ரீயிது சொல்லியென பேறுன யுயரமெலலாம்
 வல்லென வேகொண்ட கொங்கையா வேடஞ்சை வாணன்வெற்பி
 அல்லென வாராகுழ லாயறி யாரல்ல ரன்பருமே. [ல]

இ - ள். வினாவிலுள இது வினாவெனன? என்னுடைய மிக்க துய
 னைத் தலைவர்தாமும் உணரும்வண்ணம் எனனைச் சொல்லென்று நீ இது
 சொல்லிப் பெறுமபயன யாது? சூதென்று சொல்ல ஒப்புமைக்கொண்ட
 கொங்கையா வேளாகிய தஞ்சைவாணன் வெற்பில இருளென்று சொல்
 லப் பொருந்திய சூழலினை யுடையாய்! உன துயரமெலலாம் அன்பரும்
 அறியாரல்லா. எ - று.

ஒல்லெனல் - வினாவின்கண் வந்த சொல். உறுதுயா - மிக்கதுயா.
 வல் - சூது. அல் - இருள். ஆந்த - பொருந்திய. (உகஅ)

அலர்பாரித்துற்ற வச்சக்கிளவி.

அலாபாததுற்ற வச்சக்கிளவி எ-து, உறருருகு சொல்லும் அலனாக்
 கருதி அதனா லுற்ற அச்சத்தால தலைமகள் கூறுகு சொல்.

மலருந் தொடைவஞ்சி வஞ்சக மாதரு மாரனும்வாய்
 அலருந் தடங்கை யலருந்தொ டாரிற்ப வஞ்சிரெஞ்சம்
 பலரும் புரத்தஞ்சை வாணர் பிராணைப பணியலரபோல
 புலரும் பெயருங்கண் ணீர்புல ராது புலரினுமே.

இ - ள். மலருமாலையுடைய வஞ்சிபோல்வாய்! ஊரிலுள்ள வஞ்
 சகமாயிருக்கப்பட்ட மாதரும் மாரனும் வாயலரும் பெரிய கையலருந்
 தொடர் நிற்ப வஞ்சி; நெஞ்சமானது பலரும்புகழ்ப்பெற்ற தஞ்சைவாணர்

* திருமுருகாறுபபடை, குன்றுதோறாடல்.

குலத்துச் சிறந்தாணைப் பணியாதாபோலப் புலரும, நெஞ்சு புலரினும பெயரப்பட்ட கண்ணீரானது புலராது. எ - று.

வஞ்சி - அண்மைவிளி. மாரன் - மன்மதன். வாயலா - தூற்றுஞ் சொல். கையலா - மாரன் அம்பாக எய்யுமலா. பெயாதல் - நிலைவிட்டுப் பிரிதல். 'நெஞ்சம் புலரும்' எனவும், 'புலரினும பெயருங் கண்ணீர்' எனவும் இயையும். (உகக)

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி எ - று. வழியைப்பார்த்து அவ்வழியேத்ததாற் சென்று அச்சத்தால் தலைவிக்குறுஞ்சொல். பார்த்தல் - கருதல்.

அரிபுங் கரியும் பொருநெற்கு கோதுணை யாயவாமேல
சொரியுந் திவலை துடைக்கவென மோகுழை நோயநூளுஞ்சும
வரியும் பயிலகண்ணி வாணனறென மாறையம் மன்னாவந்து
பிரியும் பொழுதெலவி வாயவினை மீயமைனம் பிளசெலவதே.

இ - ள் குழைமைத் தொட்டு நஞ்சும் வரியும் நெருங்குங் கண்ணை! வாணன தெனமாறையிலிருக்கும் மமனனா இரவின்கண் வந்து பிரியும் பொழுது பாவியேன மனம் அவரைப் பிரியாமற் றொடாந்துசெலவது சிங்கமும் யானையும் பொருகின்ற வழிக்கொரு துணையாய் அவாமேற் சொரியப் பட்ட மழைத்திவலையைத் துடைக்கவென்றோ! சொல்வாயாக. எ - று.

அரி - சிங்கம். கரி - யானை கண்ணி - அண்மைவிளி. எல்லி இரவு. நஞ்சு - விடம். வரி - செவ்வரி. பயிலகண் - நெருங்குங்கண்.

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி எ - று. வேடகை மிக்குச் சிறப்பச் சிந்தித்துச் சொல்லுஞ் சொல்.

இக்கிளவிச் செய்யுட்குக் கருத்து — கடல், காணல், பொழில், விலங்கு, புள் இவற்றை நோக்கித் தலைவி இரங்கிக் கூறல்.

மாதூற்ற மேனி வரையுற்ற விலவிதில லைகாசூழ
போதுற்ற பூம்பொழில் காளிகழி காளெழிற புள்ளினங்காள்
ஏதுற நழிதியென னீரமன்னு மீரதுறை வாக்கிவளோ,
திதுற்ற தென்னுக்கென னீரிது வேரனமை செப்புமினே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச்செய்யுள் ஆங்கு 'நெஞ்சுழிதல்' எனனுமெயப்பாடென் றுணாக. (உஉக)

தன்னுட்கையா நெய்திடு கிளவி.

தன்னுட்கையா நெய்திடு கிளவி எ - து. தலைவி தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்மே விட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்.

* விண்டலை யாவாகுகும வேந்தாவண டிலலைமெல லங்கழிக்கும்
கண்டலை பேகரி யாகுகனனிப் புணனைக் கலந்தகள்வா
கண்டலை பேவரக கங்குலெல லாமங்குல வாய்விளக்கும்
மண்டல மேபணி யாபதமி யேற்கொரு வாசகமே.

¶ [இது பிறசெய்யுட்கவி]

இக் கிளவிச் செய்யுள் எம் பெயர்ப்பாடியும் 'ஒப்புமைக் கோடல்' எனப்படும் பெயர்ப்பாட்டின் றுணாக. 'இன்பத்தை வெறுத்தல்' எனனுஞ் குத்திரத்திற் காண்க (௨௨௨)

நெறி விலகீருள் தீநல்.

நெறிவிலக்குவித்தல் எ - து. தலைவி தலைவன் வருப்பற்றிய விலக கெனப் பாங்கியொடு கூறல்

வருமருத்தா, இயற்றுவ கருத்தா, கருவிக்குத்தா, கருமகருத்தா எனக் கருத்தாநலவகையாய்க் கூறப்படும். அவற்றுள் பாங்கியை இயற்றுவ கருத்தாவாகி, தலைவியை ஏவுங்கருத்தாவாய்க் கூறலின், 'நெறிவிலக்கல்' எனனுது 'நெறிவிலக்குவித்தல்' எனக் கூறப்படுதல் றுணாக. இவ்வாறே மேலவருங் குறிவிலக்குவித்தல் முதலாயினவற்றிற்குங் கொள்க.

நானா ளிணுமெனக் கனபுடை யாய்சென நிரந்துகொண்டு
சான றுணமை யன்பா தமக்குரை நீதஞ்சை காவலனைத்
தேனாழ் வரைத்தமிழ் சோத்திய வாணனைச் சேரலாகும
தோனா ளீருங்கங்கு னீவரு மாற்றாழி தோன்றலென்றே.

டி - ளா. னன்றாய அனபினும் எனனிடத் தனபு மிக்குடையாய்
தஞ்சை காவலனைத் தேனாழ்ந்த பொதியமலையில் தமிழைச் சோத்திய
வாணனைச் சேராத பகைவாக்குந் தோனாழத் பெரிய கங்குலிடத்துத்

* தன்போற் சினத்துரு மேந்திய கோன்கனனித் தாழ்த்துறைவாய்
டொவபோன மலாப்புனைக் கானலு நோக்கிப் புலம்புகொண்ட
என்போ விரவினெல லாநதுயி லாதுநீன நேங்குதியால்
அன்போ டொருவாக கறிவுழிந்தாயோ வலைகடலே. — இதனை இக்
கிளவிகுஞ்செய்யுளாக உரையாசிரியர் கொண்டிருக்கின்றனா. இறையனார்
அகப்பொருள் சூ. ௩௦ - ல் காண்க.

¶ திருக்கோவையார், தே. ௧௪௪.

தோன்றலே! வரும் வழியை யொழியென்று மாட்சிமையுடைய அன்பாக நீ சென்று வேண்டுகொண்டோபாயாக எ - று

உம்மை - சிறப்புமை. எனக்கு என்பழி வேற்றுமையாகக் காண் றுணமை - மாட்சிமை. தாழ்த்தல் - தங்குதல். வரை - பலவரை சேரல் - பகைவா. உம்மை இழிவு சிறப்பு. தோன்றல் - அணமைவிளி. (உஉக)

குறி விலக்குவித்தல்

குறி விலக்குவித்தல் எ - று. தலைவி தலைவன வர இரவுக்குறியை விலக்கெனப் பாங்குயொடு கூறல்.

வெற்றிய வாயிய வாணிபி ரானறஞ்சை வெறுத்ததில்
பெற்றிய சோலைப் பிறங்கருள் வாரனமின பேதைமினனும்
முற்றிய வேன்ற படுகின்றே போட்டு முறைமையளொ
தெற்றிய காதலி னாவிசைத் தாளனனை யொறுமைப்,

இ - ள் தலைவி இன்னும் முற்றிய திணையினிட னு வீழ்வு உள் றியோட்டு முறைமையளொ ற்புங்கிய க தவிஞ்ஞல் அனை பெ னைஞ்ஞாத லால், வெற்றியை விருப்பிய வ ணாபிரானது தன்னைச் செய்திட்டு இவ் விடையிடு படுவதாங்கிய சோலைப் ப செறி ய இடருநியுட னது வரத் தொழிமினென்று அன் பாகுந் கூறுபாயாக எ - று.

பாங்கு முன்னிலை அதிகப் படு வருகின்ற கெளக அன்பிக்கு எனபது அவாய நிலையான வந்தது பிற்பகல் - செ, ில ஏறல் - இரங்கல். இசைத்தல் - கூறுதல் வாரன்மீர் - ஒருமை டனமை மயக் கம் எனனை, — “வயக்குறுமணமுலம்” எனனும் பாலைக்கல்மல் “இந்த இராலையுமற் நிவணிலைமைக்கேடடிமின்”, என்றும் பாலக அக்ளக.

* “ஒருமை கூட்டிய மொய்க்கைகளேயி

பணமைக் காரு ிடனுமா நுண்பிட.”—என்னுட ரவிசு யானு முணாக (உஉச)

வெறி விலக்குவித்தல்

வெறிவிலக்குவித்தல் எ - று. தலைவி தாய வெறியாடுதல் கொண்டா ளென்று தலைவ ளுக்கு கூறி வரவு விலக்கெனப் பாங்குயொடு கூறல்.

† கவித்தொகை, பாலைக்கல், நே. உச.

* தொல்காட்டியார், சொல் எச்சவியல், நூ. 50.

மினனா திடித்தன வண்ணைகொண்டாள்வெறி விரதைமங்கை
மன்னாண்மை மன்னிய வாணன்றென மாறை வரையில்வண்டியாழ்
எனனா வசுண் மிறைகொள்ளு நாட னொனக்கருளால
முனனா ள்ருளிய நோய்தணிப பானினறு மொய்குழலே.

இ - ள் மொய்குழலே ! வெற்றி மங்கையா லரசாண்மை நிலைபெற்ற
வாணன தெனமாறையில் வண்டிசையை யாழிசையென நெண்ணி
அசுண்பட்டகா தங்குநாடா எனக்கருளினால் முனனா ள்ருளிய நோயைத்
தணிக்கும்பொருட்டாக, இன்று என்னை மினனாதிடித்ததுபோலக் காரண
மின்றி வெறியாட்டாளனை வினாவ உட்கொண்டா ளென்று அன்பாக்
குறைத்து வரவு விலக்குவாயாக. எ - று.

வெறி - வெறியாட்டாளனை வினாதல். விரதை மங்கை - வெற்றி
மாதா. மன்னாண்மை - அரசாண்மை வண்டு, யாழ் இரண்டும் ஆகுபெயர்.
இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல். நோய - வேட்கைநோய தணிப்பான் -
வினைபெச்சம் மொய்குழல் - வண்டுமொய்க்குங் குழல். (உஉரு)

பிற விலக்குவித்தல்

பிற விலக்குவித்தல் எ - று. தலைவி பிதரவரவைத் தலைவாக்குக
கூறி வரவு விலக்கென பாங்கியொடு கூறல்.

பொருபான மதியினைப் போனமருப டியானையிற் பொன்னெ டின்
தருபான மொழிவஞ்சி சாரவநா தா தஞ்சை வாணனவெற்பினப் பம்
ஒருபா னெனாமல னென்னவெந தீபிலே யுற்றசெவ்வேல
இருபான மருங்கினுங் கொண்டெந்நிந தாலொத்த தெனசெவிக்கே.

இ - ள். இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பாலபோலு மொழியையுடைய
வஞ்சிக்கொம்புபோலவாய ! தஞ்சைவாணன வெற்பில பெறப்பட்டவெண
மதியை யொக்கும் மருபையுடைய யானையினமேல பொன்னெடு ஓரிடத்
தயலா சாரவநா னென்று சொல்ல, அச்சொல் என செவிக்கு வெய்ய
தீபிலிற் பழுக்கக்காயநத செவவேலை இரண்டு பக்கத்திடத்துங்கொண்
டெந்நிநதாலொத்ததென்று என அன்பாக்குக கூறி அவா வரவு விலக்குவா
யாக. எ - று.

நொதுமலா - அயலா, பால - வெணமை, பால - பால, பால -
இடம், பால - பக்கம் முறையே காண்க (உஉஊ)

குரவரை வரைவெநிர் கொள்ளுவித்தல்.

குரவரை வரைவெநிர் கொள்ளுவித்தல் எ - று. பெரியோரை வரவு
கூறிவர நமொதிக்கோடலைச் செய்யென்று தலைவி பாங்கியொடு கூறல்.

தற்பழி யாமலுங் சந்திர வாணன் றழிழத்தஞ்சைநங்
கற்பழி யாமலுங் காரணமாகக் கயல விழிநின்
சொற்பழி யாராமர் சொலலுவல லேசென்று சொல்லலையேல்
இற்பழி யாமவழி யாம தாருபிராக் கேதமுமே.

இ - ள். கயல்போன்ற விழியினையுடையாய்! சந்திரவாணன் தமிழ்ச்
சிலம்பில் தலைவன தனைப பழியாமலும், நமது கற்பழியாமலும், இவவிர
ண்டுங் காரணமாக வல்லேசென்று பெரியோரை மணமொழிந்த வரவும்,
நமொதிர கொள்ளவும் தலைவாகும நமாக்கும சொல்லு; நீ சொல்லியக்
கால் நமா நின் சொல்லைப் பழியா, நீ சொல்லலையேல நம மனைக்குப்
பழியாம; நமதாருபிராக் ஏதம வருவதற்கு வழியுமாம. எ - று.

கயல் விழி - அன்மொழித்தொகை. இல் - ஈண்டுக்குலம். ஏதம -
குற்றம். பிறா வரைவு நேரின் உயிர்போய்விடு மாதலானும், 'உயிரக்கேதம'
என்று கூறியவாறு. 'வெறிவிலக்குவித்தல்' முதலிய மூன்று கவியுள்ளும்
தலைவாக்குக் கூறென்று கூறவில்லை யெனின், 'விலக்குவித்தல்' 'கொள்ளு
வித்தல்' எனத் தலைவி ஏவலாய்ப் பாங்கி செயலாய்க் கூறியதனானும்,
வரைவு கடாவினும் இக்கிளவிகளின் பொருள்படத் தலைவற்குக் கூறுத
லானும், அதிகாரப்பட்டு வருதலானும் தலைவாக்குக் கூறென்று கூறியவா
றாயிற்று.

‡ "பருவரல் வினவிய பாங்கிக் கிறைவி
அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறலுந்
தலைமகள் வருந்தொழிந் கருமை சாற்றலும்"—ஆக இரண்டும்,
"அலாபாத துற்ற வசசக் கிளவியும்
ஆறுபாத்த துற்ற வசசக் கிளவியும்"—ஆக விரண்டும், நெறிவிலக்
குவித்தல் முதலியநான்கும் ஆகிய எட்டும் அச்சத்திற்குரியன.

"பாங்கி இறைவனைப் பழித்தலுந்
துன்புறவ பாங்கி சொல்லெனச சொல்லலும்" —ஆகிய இரண்
டும் உவர்த்தற் குரியன.

"தலைமக னூராகருச செலவொருப் படுத்தலும்
பாங்கி பிறைவனைப் பழித்தலும் பூங்கொடி
இறையோன் மன்னேனோந தியற்பட மொழிதலும்
கனவுநலி புறாத்தலுங் கவினழி புறாததலுந்
தன்றுயர் தலைவர்க் குணாத்தல் வேண்டலும்

காம மிக்க கழிபடா கிளவியுந்
தன்னுடைய நெய்திடு கிளவியுங்

குரவரை வரைவெகிர கொள்ளுவித்தலும்' — ஆகிய எட்டுமே
ஆற்றமைக்குரியன. (உஉஎ)

வரைதல வேடகை

முற்றும.

வ ரை வு க டா த ல்.

அந்தாவது, பாங்கி தலைவனொடு வரைவுகூறி வினாது.

† “பொய்தன மறுத்தல கழறன மெய்த்தலென

றொருநால வகைத்தே வரைவுக டாதல்.” — எனனுஞ் சூத்திரவிதி
யால் வரைவுகடாதல் நானகு வகைப்படும்

வினவிய செவிலிக்கு மறைந்தமை விளம்பல்.

வினவிய * * * விளம்பல் எ - து. முன வரைதல் வேடகையில
தலைவி அருமறை செவிலி யறிந்தமை கூறியவதனைத் தோழி தனனை
செவிலி வினவியதாகவும், அதற்குத் தான மறைத்துக் கூறியதாகவும் தலை
வற்குக் கூறுதல். இக்கிளவிமுதல் ‘கவினழி புரைத்தல்’ ஈறாகக் கூறிய
கிளவிகள் பலவற்றுள்ளும் குறிப்பினும் வெளிப்படையானும் வரைவு
கடாவியவாறு கண்கொள்க.

தளரா விளமுலை தாங்குகில லாது தளரிடைகண்

வளராத தென்கங்குல வாரா யெனத்தஞ்சை வாணன்வெற்பா

விளரரா திருதுத லனனைக்கொர மாற்றம் விளம்பியுந் தேன்

உளரா மவாவலை யுட்பட்டு வாழ்வ துணாந்தருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பனை! செவிலி எனனை ஈங்கு வாரா
யென அருகழைத்து எஞ்ஞான்றும் இறுகிய தனமை தளராத இளமுலை
களைத் தடங்கமாட்டாது தளராத இடையினையுடையாள கங்குலினகண்
துயில்கொள்ளாதது என்னென்று வினவ, வெளுப்பாரந்த திரு நுதலை
யுடைய அன்னைக்கு ஒருசொல மறைத்துச் சொல்லி உயர்த்தேன், எமக்
குள்ளாராகிய தாய்மார் வலையு ளகப்பட்டு யாங்கள் உயிர்வாழ்தல் உணர
தருள்வாயாக. எ - று.

† அகப்பொருள்விளக்கம், களவியல், து. சகூ.

தளரிடை - அனமொழித்தொகை, கண்வளாதல்-துயிலுதல். கவருல்-இரவு. விளராதல்-மகட்டுத் துயில் வாராமையால் யாது நோயோ வென்று துன்பத்தால் திருநுதல் வெளுத்தல். ஓர் மாற்றம் - தலைவி துயிலிடைக்கனவுகண்டு வெருவி யெழுந்தாளா, அவ்வசத்தினால் துயில் வாராதிருந்தாளென்னு மாற்றம். யான இவ்வனம் மறைத்துக் கூறாவிடின் என்னுயிரக்கு ஏதஞ்செய்வனென்பது தோன்ற 'உயந்தேன்' என்று கூறியவாறு.

எனவே,—குறிப்பால் வரைவுகட்டாதலாயிற்று. தாங்கி நில்லாதென்று பாடமோதி, தளரிடைக்குத் துவருமிடை யென்று பொருளுரைப்பாரு முளா. (உஉஅ)

அலாறி வுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தல் எ - து ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலாவிரிந்த தென்று தலைவனுக் கறிவுறுத்தல்.

மணிவரை மாளிகை மாறை வரோதயன வாணன வெற்பா பணிமொழி யாளென்னுங் கொள்கொம்பு மூடிப் படாதயலாரா அணிமனை தோறுங் கொழுந்துவிட டம்ப லருமபிமணமேல் தணிவில தாகவிப் போதலா பூத்ததுன றண்ணளியே.

இ - ள். மணிவரைபோன்ற மாளிகையை யுடைய மாறை வரோதய னுந் த வாணனது வெறியிலுள்ளவனே! நினை தண்ணளியாகிய வலவி தலைவியென்னுங் கொள்கொம்பை மூடிப்படாந்து, பக்கத் தழுகிய மனை தொறும் கொழுந்துவிட்டு, அம்பலென்னும் அருபபை யருமபி, மணமேல் தணிவிலாததாக இப்போது அலவானும் பூவைப் பூத்தது. எ - று

மணிவரை - மீணிக்கமலை பணிமொழி - மெல்லிய மொழி. கொள்கொம்பு - கொடிப்படக் கொள்ளுங்கொம்பு. அம்பல - முகிழ்முகிழ்த்தல். அலாவிரிதல் - முகிழ் முகிழ்த்தல், மனையோரறிதல் முகிழ் முகிழ்த்தல் - அயன்மனை யறிதல், அவாசேரியறிதல், முகிழ் முகிழ்த்தல் - சேரியறிதல், அயன்மனச்சேரியறிதல். எனனை, — * “ அம்பல மலருங்களவு ” என்னும் இறையனார் அகப்பொருட்குத்திர வுரையிற் கண்டு கொள்க. இச் செய்யுள் ‘இயைபுருவகம்’ எனக் கொள்க. (உஉக)

தாயறி வுறுத்தல்.

தாயறிவுறுத்தல் எ - து. இக்களவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைவ ருக் கூறுதல்.

திரையிற் பவளம் வடவா முகத்தெழுந் தீக்கொழுந்தின்
கலாயிற் படருங் கடற்றுறை நாட கயற்கொடிபொன்
வலாயிற் நிகழ்வித்த வாணன்றென் மாறை மலாந்தமௌவல்
வினாயிற் களவையெல லாமநிக் தாளளனை மெய்யுறவே.

இ - ள், பவளக்கொடி நினாயால் வடவாமுகக் கனலி லெழுந்
கொழுந்துபோலக் கலாயிலே படருங் கடற்றுறைநாடனே ! கயற்கொடி
பைப்பொன்மலையில் விளக்குவித்த வாணன தெனமாறை நாட்டின் தலை
விக்குச் சூட்டிய முல்லைமலை முனத்தினுலே அனனை களவையெலலாம
உள்ளபடி யறிந்தாள். எ - று.

எனவே, — களவொழக்கத்தில் ஒருகற்பாலையலையென்று கூறியதா
யிற்று. திரை - அலை. இஃ இரண்டும் - மூன்றனுருபு எனனை, —

* ‘இன்னு னேது வீங்கென வருஉ

மனன பிறவு மதனபால வெனமனா” — என்னுஞ் சூத்திர
விதியா னுணர்க. கொழுந்தீர் - ஐந்தாமுருபு உவமப பொருளினகளை
வந்தது. பொன்வரை - மகாமேரு, நிகழ்வித்தல் - விளக்குவித்தல்.
மௌவல் - முல்லை. வினா - மனம். மெய்யுற - உள்ளபடி. (உரு)

வெறியச்சுறுத்தல்.

வெறியச்சுறுத்தல் எ - து. அனனை வெறியாட்டாளனை வினாதல்
உட்கொண்டாளென்று தலைவனுக்கு அச்சமுறுத்திக்கூறல்.

மையுற்ற நீலக்கண மாமங்கை கோன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில்
நெய்யுற்ற வேலன்ப நீதணி யாமையி னெஞ்சினுள்ளே
ஐயற் றயாவுறறெம் மனனையு மாயுமென் னாரணங்கின
மெய்யுற்ற நோய்தணிப பானவெறி யாடல் விருமபினரே.

இ - ள். மையெழுதிய நீலமலாபோன்ற கண்ணையுடைய திருமகட்
‘ருக் கணவனாகிய தஞ்சை வாணன வெற்பில் நெய் தடவிய வேலை
யுடைய அனபனே ! நீ தலைவிகுக் கொடுத்த காம வேட்கையாகிய
நோயைத்தணியச்செய்யாமையான அன்நையும யாயும் எந்நோயோவென்று
ஐயப்பட்டு ஆயற்சி யடைந்து, என ஆரணங்கு போலவானது மெய்யுற்ற
நோயைத் தணிக்கமபொருட்டு வெறியாட்டாளனை வினாதல் விருமபி
னர் எ - று.

எனவே, — வெறியாட்டாளனை வினாதற்கு முன்னமே நீ விரைந்து
வரைந்துகொள்வா யென்பது குறிப்பால் தோன்றிற்று.

மாமங்கை - திருமகள், தணித்தல் - ஆறச்செய்தல். அயர்தல் - கவற்சி அன்னை - செவிவி. ஆய் - நற்றாய். ஆரணங்கு - அன்மொழித் தொகை. தணிப்பான் - வினையெச்சம். (உருக)

பிறர்வரை வுணர்த்தல்.

பிறர்வரை வுணாததல் எ - து. பிறா வரைவு கூறிவந்த தலைவற் கறிவித்தல்.

வெடிக்கின்ற விபபியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பருவாய்த் துடிக்கின்ற திங்களிற் றேனறுந் துறைவசெஞ் சொற்புலவோர் வாடிக்கின்ற முத்தமிழ் வாணனறென மாறையெய் மான்மருங்கை ஒடிக்கின்ற கொங்கைகண் டாலெவா நெஞ்சருகா தவவோ.

இ - ள். வாய் விளனும் இப்பியிற் பாகியுள்ளும் பாகி வெளியுமாய்த் தோன்றும் நித்திலம் வெய்ய வகிராத வாயிடத்துத் துடிக்கின்ற திங்களைப் போலத் தோன்றும் நீர்த்துறைவனே! செவ்விய சொல்லையுடைய புலவோ ஆராய்நது குற்ற நீங்கித் தெளிந்த தமிழைக் கற்ற வாணன் தென் மாறை நாடழிலிருக்கும் எங்கள் மானபோன்ற தலைவியது இடையை ஒடிக்கின்ற கொங்கையைக் கண்டால் நெஞ்சருகாதா யா. எ - று.

வெடித்தல் - வாய்விள்ளுதல். இப்பி - முத்திப்பி. நித்திலம் - முத்து. பைத்தலை - ஆகுபெயர். பருவாய் - வகிர்வாய். துடித்தல் - நடுங்குதல். உவமப் பொருட்குத் துடிப்பு யாதெனின், ஒளியால துடித்தல்போலத் தோன்றல். வடித்தல் - ஆராய்நது குற்றம் நீக்கித் தெளித்தல். முத்தமிழ் - இயல் இசை நாடகம். மான் - ஆகுபெயர். மருங்கு - இடை. உருதல் - உதித்தல். 'வெடிக்கின்ற விபபியு ணித்திலம் பைத்தலை வெம்பருவாய் துடிக்கின்ற திங்களிற் றேன்றுந் துறைவ' என்றது இறைச்சி பெனக. ‡“இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே” என்னுஞ் சூத்திரத்தா னுணாக.

வனாவெதீர் வுணர்த்தல்.

வனாவெதிர வுணர்த்தல் எ - து பரங்கி தலைவனைநோக்கி நீ வனாவ் கூறி, எங்கள் நகாக்கு வந்தாயாகில் எமா எதிரகொண்டு வருவானெக் கூறுதல்.

குருதிகண் டாலன்ன காந்தளாஞ் சாரற் குறிவெறிதே ! வருதிகண் டாய்த்ஞ்சை வாணனவெற பாவெங்கண் மாநகர்நீ சுருதிகண் டாரொடுந் தோன்றிலெங் கேளிரின சொல்லிகவா பருதிகண் டானமல ராதொழி யாகயப் பங்கயமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறப்பனே! குருதிகண்டாலொத்த காந்தட் பூவலாந்த எங்கள் சாரற் குறியிடத்தில் பயனின்றியே வருவாய்; எங்கள் மாநகரில் நீ வேதம் வல்ல அந்தணரொடும் வந்து தோன்றி உரைவு

‡ தொல. பொருள். பொருளியல், து. நூடு.

கூறினேயேல் எங்கள் சுறத்ததா நின் சொலலைக் கடவா. அஃ தென் னெனின், ஞாயிற்றைக் கண்டால குளத்திலிருக்கும் தாமரை அலரா தொழியாது, ஆதலால் அந்தணை முன்னிட்டுக்கொண்டு வருவாயாக.

எனவே,—வெளிப்படையால் வரைவு கடாவியது. குருதி - இரத்தம். அம் - சாரிபை குறி - ஏழாமவேற்றுமைத்தொகை. கண்டாய் - முன னிலையசைச்சொல். சுருதி - வேதம் கண்டா - முடிவுகண்டார். இகத்தல- கடத்தல். 'நில சொல் இகழா' என்று பாடமோதுவாரு முளா. அலரா தொழியாதென்பது அலருமென்னும் பொருடநது நின்றது. (உ௬௩)

வரையுநா னுணர்த்தல்.

வரையுநா னுணர்த்தல் எ - து மண்ணுசெய்கின்ற நானே யறிவித்தல்.

அலகம் பனகண் ணிவளகொங்கை மென்சுணங் காசிவண்டு பலகம் பலைசெய்யப் பூததன் வேங்கைப் பணிவனாமேல திலகம் பதித்தெனச் சேலவைத்த வாணனறென மாறைமன்னன் உலகம் பரிபுகழ் போற்றிலம் பாமதி யூகொண்டதே.

இ - ள். சிலம்பின்! கூடமைபொருந்திய அம்புபோன்ற கண்ணை யுடைய எங்கள் தலைவியது இறுகி வளர்ந்த முலைமேல் பரந்த மெல்லிய சுணங்குபோல வண்டுகள் பலபல விதமாய் ஆரவாரஞ் செயய வேங்கை கள் பூததன், பணிவனாமேல திலகம் பதித்ததுபோன்ற சேற கொடியை வைத்த வாணனாகிய தெனமாறை மன்னனது உலகமெல்லாமாக வளைந்த புகழ்போல திங்களைப் பரிவேடம் வளைந்தது எ - று.

எனவே,—இது வரையுமநாளென்'வெளிப்படையான உணர்த்தியவா றாயிற்று. அலகு - கூடமை. அம்பு - கண. சுணங்கு - மாமைநிறம். கம்பலை - ஆரவாரம். பணிவனா - இமயமலை. கேல் - ஆகுபெயர். பயிற் றல் - வளைதல் ஊ - பரிவேடம். 'வண்டு கம்பலைச் செய்யப்பூததன் வேங்கை' என்றதனால் "வேங்கை சண்பகம் வண்டுணு மலா" என்னும் விதி யான் வேங்கைப் பூவை வண்டினூகாதாதலால் இங்ஙனங் கூறிய தெனனை யெனின், வேங்கை மரத்தினும் சண்பக மரத்தினும் வண்டுணு திராது, உண்ணின் அதனால் மயங்கி மூர்ச்சையினை யடையும், பூவைக்கண்ட உவகையால் ஆரவாரிக்கும் அதுபற்றிக் கூறியவாறு. (உ௬௪)

அறிவறி வுறுத்தல்.

அறிவறி வுறுத்தல் எ - து பாங்கி தலைகளறிவு தலைமகற் கறி வுறுத்தல்.

வனநாண் முளரி முகைவென்று வாணனறென மாறவெற்பில
கனநா ணணிந்துபொற கசுசற கீசிக் கதிகதெழுந்த
தனநாணு நுணணிடைத தையனல லாளபழி சாறுவலயான்
எனநாணி நினபழி தானமறைத தாளனப வெனையுமே

இ - ள். அனபனே! வாணன தெனமாறை வெறபில நீரில தோன்றி,
மலாமலாதறகு நாடகொள்ளுந தாமனா முகையை வென்று, கனமாகிய
பொன்னாணணிநது, பொறகசுசற வெறிநது பெருத்தெழுந்த முலைக்கு
நாணப்பட்ட நுணணிய இடையையுடைய தையலாகிய நலலாள் நீ பிரிந்து
செய்த பிழையை யான சொல்லுவனென்று நாணி நினது பழியைச்
சொல்லாமல் எனையும மறைத்தாள். எ - று.

எனவே,—இங்ஙனம் அறிவுடையானே நீ விரைந்து வராந்துகொள்
ளெனக் குறிப்பாற கூறியவாறுபிறறு. வனம் - நீ. நாணமுகை - மலா
தறகு நாடகொள்ளு முகை. நாண - பொன்னாண்; ஓரணி விசேடம்.
வீசி - எறிநது. கதித்தல - பருத்தல. தனம் - முலை, தனத்துக்கு என
நானகனுருபு தொக்கது. (உசுரு)

குறி பெயர்ந்திடுதல்.

குறிபெயாததிடுதல் எ - து. பாங்கு இக்குறி யிமீலபலல,கேரோ குறி
யிடை வருகவென்று கூறுதல்.

ஊரோ பவரிங் குலாவவுங் கூடுமவந் தொணசிலமபா
வேரோ பொதுமபரிந் போய்வினை யாடுக வேறபடையான
மாரோ பகைவென்ற வாணன்றென மாறையெம மன்னுதவப
பேரோ வடிவுகொண டாலனன நீயுமென் பேதையுமே.

இ - ள். ஓள்ளிய சிலமபையுடையவனே! உறுதறொழியில் ஆய்
ய்ந்து திரிபவாகள இக்குறியில் வந்து உலாவவுங் கூடுமாதலால், வேறபடை
யினாலே எதிராதோ பகையை வென்ற வாணன தென்மாறை நாட்டில
என்னுடைய நிலைபெற்ற தவப்பேறு ஒரு வடிவுகொண்டாலொத்த நீயும்
என் பேதையும் வேறாகிய வோர் சோலையிற்போய விளையாடுக. எ - று.

எனவே,—இக்குறிக்ண வாரற்க எனக் குறிப்பால் வனாவுகடாதலா
யிற்று, ஊறு - உறுதல். ஓபவா - ஆராய்வா. உம்மை-எதிமறை. 'வந்
திவரு' என இயையும். பொதுமபர்-சோலை. மாறு-எதி, வாளிரண்டு மாறு
வைத்தபோல "மழைக்கண் மாதரா" எனப் பிறரும் 'மாறு' எதிராகக்
கூறியவாறுணாக. (உசுசு)

பதினாழ்வாசர்

பகல் வரவாணை இரவுவருகேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

முத்தணி நீல மணிததகட் டெள்ளெங்கு மொய்கொளவே
வைத்தணி சேர வகுத்தது போற்றஞ்சை வாணன் வையைப்
பைத்தணி வார்திரை தோய்கருந் தாட்புன்னைய பாசிலைவெண
டொத்தணி பூந்துறை வாவரு வாயிரு தேங்கிடையே.

இ - ள். முத்தினினையை நீல நிறமாகிய நல்ல தகட்டுள் எங்குஞ்
செறிவுகொளவைத்து ஒழுங்குசேர வகுத்ததுபோலத் தஞ்சைவாணனது
வைகையாற்றிடத்துப் பசுத்த அழகாகிய நெடிய வலை தோயப்பட்ட கரிய
வடியையுடைய புன்னையினது பசுசிலையில் வெள்ளிய பூங்கொத்தணியப்
பட்ட பொலிவினையுடைய துறைவனே! இருள் தூங்கப்பட்ட இடை
யாமத்து வருவாயாக. எ - று.

முத்தணி - முத்துநிறை. மொய்கொள் - செறிவுகொள். பைத்து -
பைத்த. அணி - அழகு. வார்திரை - நெடியநிறை. கருந்தாள் - கரிய
நிறத்தையுடைய வடி. பாசிலை - பசுசிலை தொத்தது - பூங்கொத்து.
பூ - பொலிவு. இச்செய்யுளில் இறைச்சி கூறியவா றுணாக. (உருஎ)

இரவு வருவாணைப் பகல்வரு கேற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இழைவினை யாடு மிளமுலை சாயற் கிடைந்த மஞ்ஞை
கழைவினை யாடுங் கடிப்புனங் காத்துங் கலையகலா
துழைவினை யாடு முயாசிலம் பாவினனு முனபொருட்டால்
மழைவினை யாடு மதிற்றஞ்சை வாணன் மலயத்திலே.

இ - ள். புயல் வினையாடும் மதில்குழந்த தஞ்சைவாணனது பொதிய
மலையிடத்து மாணப்பிரியாது கலைவினையாடும் உயாந்த சிலம்பையுடைய
வனே! இன்னும் உன் பொருட்டாகப் பூண் வினையாடப்பட்ட இள முலை
யை யுடையாளது சாயலுக் கிடையப்பட்ட மஞ்ஞை மூங்கிலிடத்து வினை
யாடும் கிடைந்த திணைப்புனத்தை யாங்கள் பகற்பொழுதிற் காப்போம்,
அங்கு வருவாயாக. எ - று.

இழை - ஆபரணம். சாயல் - இயல். இடைதல் - தோல்வியடைதல்.
கழை - மூங்கில். கடி - சிறப்பு. 'உழையகலாது கலைவினையாடும்' என இழை
யும். 'மாணப் பிரியாது கலைவினையாடும்' என்றதஞல் நியுந் தலைவியைப் பிரி
யாது வினையாடுகவென உள்ளுறை யுவமம் காண்க. (உருஅ)

பதினாங்காநாள்

பகல்வருவானைப் பகலினு மிரவின்னும் பயின்றவநு கேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.) பயினறு - நெருங்கி.

குரவுங் கணியும் விரவுமவெற் பாவெய்ய குஞ்சரமேல
வரவுந் தியதெவ்வை மாற்றிய வாணனறென மாறைமின்னும்
அரவும பணிபு நுடங்கிடை யாற்றல ளாறபகலும்
இரவுங் குறிவயி னீவரல வேண்டு மிவள்பொருட்டே. .

இ - ள். குரவ மரமும் வேங்கை மரமும் ஒன்றோடொன்று கலந்
திருக்கும் வெறபை யுடையானே ! வெய்ய யானையினமேல் வரவே
நடத்திய பகையை மாற்றிய வாணன் தெனமாறை நாட்டில் மினனும்
அரவும் பணியப்பட்ட ஓசியு மிடையினையுடையான் உன்னைப் பிரிந்து
ஆற்றலள் ; ஆதலால் இவள்பொருட் பெப் பகலினும் இரவினுங் குறியிடத்
தில் நீ வரவேணும். ஏ - று.

எனவே, — ஓரறிவுயிராகிய மரங்களும் பிரியாது ஒன்றோ டொன்று
கலந்திருக்கின்றமையால் ஐயறிவொடு கூடிய நீ பிரிந்திருக்கத் தகாதென்று
உள்ளுறையுமந தோன்றியவா றுணாக.

குரவு - குரா. கணி - வேங்கை. விரவுதல் - கலத்தல், உந்தல் - நட
ததல் நுடங்கல்-ஓசியல், நுடங்கிடை - அன்மொழித்தொகை. (உகக)

பகலினு மிரவின்னு மகலிவ னேன்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

தாவாத செல்வந் தருதஞ்சை வாணன நடஞ்சிலம்பா
நீவாரல சார னிலிவல ராமபக னீடிருளார
மாவா னிலவு நிலமங்கை வாகுமுன மலலிகைபோல்
ஓவா திரவெறிக் குஞ்சோலை நீழலி னுடுவந்தே.

இ - ள். தனனை யடைந்தோர்க்குக் கேடில்லாத செல்வத்தைத்
தரும் தஞ்சைவாணனது பெரிய சிலம்பை யுடையானே ! பகலில்வரின்
விளங்கப்பட்டஅலராம்; இரவில்வரின் நீண்ட இருளாரதபெரியவானிலவு
நிலமங்கையது குழலின் முடித்த மல்லிகைப் பூப்போல நீங்காது சோலை
நிழலினுள்ளே வந்தெறிக்கும், ஆதலாற்சாரலிடத்தது நீ வாரலை ஏ - று.

தாவாத - கெடாத. நிலவுதல் - விளங்குதல். மா - பெருமை.
வான் - ஆகாயம். நிலவு - நிலா. ஓவாது - நீங்காது. 'பகல நிலவலராம்',
எனவும், 'வந்தே யெறிக்கும்' எனவும்; 'சாரலநீ வாரல' எனவு மியை
யும். காரல் என்புழி ஏழனுருபு தொக்கது. (உசு)

உரவோ னுநீ முநீங் குலனு மரபும் புகழும் வாய்மையுங் கூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

தலத்திற்கு மாறைக்கு மன்னவன வாணன நமிழ்த்தருசைசூழ
நிலத்திற்கு மாமணி யாகுநின் னாடழற்கு நினபதிக்கும் [மை
குலத்திற்கு மாசில குடிமைக்குஞ் சோமைக்குங் கோதின்மெயம
நலத்திற்கு மாவதன றுலவரை யாது நடப்பதுவே

இ - ள். புவிக்கும் மாறைக்கும் மன்னனாகிய வாணனது தமிழ்த்தரு
சைசூழ்ந்த நிலத்திற்கும் மாமணியாகும் நின்னாடழற்கும் நின்னீளபதிக்கும்
நின் குலத்திற்கும் குற்றமில்லாத நின் குடிமைக்கும் கோதிற்கும் குற்ற
மில்லாத நினது வாய்மைக்கும் நீ செய்யும் நலவினைக்கும் நீ வரையாது
நடப்பதாகு முறைமையன்று. எ - று

உம்மைகள் - எண்ணினகண வந்தன. 'தலத்திற்குமன்னவன்' என்ப
தமையாதோ 'மாறைக்கு மன்னவன்' என்னல வேண்டுமோ வெனின்,
மாறை தலைமுறைக்காணியாதலாற கூறினா சோமை-சோததி மெய்மமை -
வாய்மை, நலம் - செய்யப்படும் நலவினை. ஆல் - ஆசை (உசக)

ஆறுபாரீத்துற்ற வச்சங் கூறல்

ஆறுபாரததற்ற ஓச்சங் கூறல எ - து. வரும் வழியைக் கருதி அவ்
வழியிற் றிரிதரும் விலங்காற றேன்று மச்சங் கூறல.

புராதகா செஞ்சடை வெண்பிறை போனுதற புளளிமிழ்பூங் [ள
குராததொடை மெனகுழற கொம்பினை வேண்டிக் கொடிமுலலை
மராதமு வுந்தருசை வாணனவெற பாவலசி தோந்திலஞ்சிக்
கராதிரி கலலதா வாயெலலி நீவரீல கற்பலவே

இ - ள் முலலைக் கொடியானது நீண்ட செங்கடப்ப மரத்தைத்
தழுவிப்படருந் தருசைவாணனவெறப்பனே! புராத்கரது சடையிற் குடிய
வெண்பிறைபோன்ற துதலையும், வண்டிக ளாரவாரிக்கும் பூங்குரா மாலை
யணிந்த மெல்லிய குழலினைமுழுடைய கொம்புபோலவாளை வேண்டி
நிலத்திற் குழியாய் ஆழ்ந்த நீர் நிலையிடத்தது முதலைகள் இளைத்தேழத் திரியப்
பட்ட கல்லதரினிடத்தது இராககாலத்தது நீவருவது முறைமையன்று. எ - று.

புராதகா - ஈசா. புள - வண்டு. இமிழ்தல - ஆரவாரித்தல. குராத
தொடை - குரவமாலை. கொம்பு - ஆகுபெயர். மராம - செங்கடம்பு.
'மராதமுவும வெறபு' எனக் கூட்டுக. வலசி - இரை. தோந்து - தேடி.
இலஞ்சி-குழிந்தாழ்ந்த நீர்நிலை. கராம - முதலை. கலலதா - இருமருங்கும்
நெருங்கிய வழி. எலலி - இரவு. கற்பு - முறைமை.

ஓரறிவாகிய கடம்பு முலலைக் கொடியைத் தழுவியதுபோல ஆற்றி
வொடுங் கடய உயா பிறவியாகிய நீ கொடிபோலவானைத் தழுவவாயாக
வென்று உள்ளுறையுமவங் கொளளககிடந்தவா றுணர்க. (உசஉ)

ஆற்றித் தன்மை யாற்றிக்கூறல்

ஆற்றாத தன்மை யாற்றக் கூறவ எ - து. தலைமகளது ஆற்றாத தன்
மையை ஆற்றுதல் செய்யத் தலைவற்குக் கூறல்.

கலங்குந் தெளியுங் கனலெழ மூசசெறி யுங்கண்ணினீர்
மலங்கும பொலந்தொடி சோரமெய் சோரு மறஞ்செய்கொலை
விலங்கும படிறுசெய் யாக்குன்ற நாட விரைநதளிப்பாங்
அலங்குங் கடும்பரித தோவாணன மாறை யணங்கிளையே.

இ - ள். விளங்கப்பட்ட கடய வேகத்தையுடைய வாணன மாறை
யின மறமாகச்செய்ய கொலைத்தொழிலையுடைய விலங்குங் களவுசெய்யாத
மலைநாட்டை யுடையானே! கலங்குந் தெளியு நெருப்பெழப் பெருமூச
செறியுங் கண்களினீர் ததுமபும பொன்னாற செய்ததொடிகழல்மெய
யினைக்குமென்று சொல்லப்பட்ட அணங்குபோலவானை விரைந தளிப்பா
யாக எ - று

அளியாவிடின இறந்தபடுமென்பது தோன்றியவாறு. இவ்வாறு கூற
வே வரைந்துகொளவாயென்று குறிப்பாறகூறியவாறாயிற்று மலங்கு -
ததுமபல சோருதல - கழலுதல. சோருதல - இளைத்தல. மறம - பாவம.
கொலை - கொல்லுந்தொழில. விலங்கும் என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு
படிறு - களவு குன்றநாடு - மலைநாடு அலங்கல் - விளங்கல். பரி -
குதினா. அணங்கு - ஆகுபெயர். புனமையறிவாகிய விலங்குங் களவு
செய்யாவெனவே மேலறிவாகிய நினக்கு வரையாது களவிலொழுகத்
தகாதெனக் குறிப்பாற கூறியவாறாயிற்று. (உசக)

காவன்மிக வுரைத்தல்.

காவன்மிக புரைத்தல எ - து. குறியிடத்தது நீ வருவதற்கும அவன
வருவதற்கும இடையூறாடு காவல் மிக்கென்று கூறிதல். மிகவுரைத்தல்
மிகவாயினதுரைத்தல்

நஞ்சா ரரவந திரிதரு னினடு நாளிரவில
அஞ்சாது செவ்வை யயிலவிளக் காவணங் கினப்பொருட்டால
மஞ்சா மதிற்றஞ்சை வானனவெற பாவரல வனசொ லன்னை
துஞ்சாள் கடுந்துடிக்கைநகா காவலா துஞ்சினுமே.

இ - ள். முகில்க ணிறைந்த மதில் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணன வெற்பி லுள்ளவனே ! நஞ்சுபொருந்திய பாம்புகள் திரியப்பட்ட காட்டில் இடையாமததில அசசமின்றிச் செங்கையிலேந்திய வேலே விளக்காக அணங்கு போல்வான் காரணமாக வாரற்க, அன்றி நீ குறியிடத்தில் வருதற கிடையீ டாகிய கொடுமையையுடைய ஹடிகொட்டித்திரியும் நகர்க்காவலாதுஞ்சார, அவர்துஞ்சினுந்தலைவி குறியிடத்திலவருதற கிடையீடாகிய கடுஞ்சொல்லையுடைய அனனை துஞ்சாளாதலால் நீ வரைநதுகொள்வாயாக. எ - று.

எனவே, — வெளிப்படையாக வரைவு கூறியவா றுணாக. நடுநாள் - இடையாமம். அயில் - வேல். (௨௪௪)

காய மிக வுழாத்தல்.

காமமிகவுழாத்தல் எ - து. தலைவி வேட்கை மிகவாயின துறாதல்.

தென்னாக வண்டமிழ் வாணன்றென மாறைச் செருந்தியுடன் புன்னாக முங்கமழ் பூரதுறை வாசுரர் போற்றமாதம பின்னாக முன்வந்த பேதைதன் காமப் பெருங்கடற்கு நின்னாக மன்றியுண டோபுணை யாவது நீர்துதற்கே.

இ - ள். பொதியமலையிற் பிறந்த வளவிய தமிழைக்கற்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டிற் செருந்திப்பூவுடன் புன்னாகப்பூவுங் கமழப்பட்ட துறைவனே ! சுராபோற்றப்பட்ட அமுதம் பின்வர முன்னே தோன்றிய எங்கள் தலைவியாசையாகிய பெரிய கடலை நீர்துதற்கு மரக்கலமாவது நின் மார்பன்றி வேறுண்டோ. எ - று.

தென்னாகம் - பொதியமலை. வண்டமிழ் - வளவிய தமிழ். 'பூ' என்பதனைச் 'செருந்தி'யுடனும் 'புன்னாகத்' துடனும் கூட்டுக. சுரா-தேவர். பேதை-திருமகள். எனவே, — தலைமகளைத் திருமகளாகக் கூறினா. ஆகம்-மார்பு. புணை - மரக்கலம். செருந்திப்பூவும புன்னாகப்பூவுங் கூடி மணக்குந் துறைவனே பென்று கூறியவதனால், நீங்க ளிருவீரும் மணத்தொடு கூடியிருப்பீரென உன்னுறையுமம் தோன்றியவா றுணர்க. (௨௪௫)

கனவு நலி புழாத்தல்.

கனவுநலி புழாத்தல் எ-து. தலைவிக்குக்கனவினால்வந்த துன்பத்தைப் பாங்கி தலைவர் குழாத்தல்.

மாணாத தெவ்வென்ற வாணன்றென மாறை வளநகாபோல பூனாக மெல்லியற் புல்லினை யாகவப் பொய்யை மெய்யாப்

பேணு மகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவள் பின்னை நின்னைக் காணாள் கலங்கின ளாறகல்நீர் காமனக் காவலனே.

இ - ள். கலங்காத மனததையுடைய காவலனே! மாட்சிமையகலாத பகைவனாவென்ற வாணன் தென்மாறை வளநகரைப்போன்ற பூண்பொருந்திய மாபையுடைய மெல்லிய கனவினிடையதழுவினையாக, அந்தப் பொய்யை மெய்யாக விருமபி மகிழ்ச்சியை யடைந்தது பெரிய துயிலை யுற்றவள் துயிலுணர்ந்த பின்பு நின்னைக் காணாளாய்க் கலங்கினள் எ - று.

மாணுத - மாட்சிமையிலலாத தேவீவு - பகை; ஆகுபெயர். பூணகம் - பூண்பொருந்திய மாபு மெல்லியல் - தலைவி டேணி - விருமபி. பேணு-செய்யா எனலும் வினையெச்சம். ஐல் - அசை. 'பெருந்துயிலேற்றவள்' எனறதனாற் கனவு வருவிக்கப்பட்டது (உசசு)

கவினழி புரைந்தல்.

கவினழி புரைந்தல் எ - து. தலைவி அக மகிழ்ந்ததனைத் தலைவற்குக் கூறுதல்.

ஏறோற்ற கொங்கை யிளங்கொடி மாந்தளி ரேயந்தவண்ணம்
காறோற்ற கங்குலிற பிரலா போனறது காவியுணகண
வாறோற்ற பைங்கழல் வாணனறென் மாறையில வாவினிகள்
நீறோற்ற செங்கழு நீரமலா போனறது நினபொருட்டே.

இ - ள். தலைவனே! நின்பொருட்டழகு நிறைந்த கொங்கையை யுடைய இளங்கொடி போனறவளது மாந்தளிக் கொப்பாகிய அழகு கருமை நிறைந்த இராககாலப் பிராகமபூப் போன்றது, கருங் குவளை போன்ற உணகண வாகோத்துக்கூட்டிய பைம்பொனறாசெய்த வீரக் கழல் புனைந்த வாணன தெனமாறை நாட்டிலுள்ள வாவிழிடத்துச் செங்கழுநீர் மலரில் நீர் நிறைய முகந்துகொண்ட மலர்போனறது. எ - று.

ஏர் - அழகு. ஏயதல் - ஓததல். வண்ணம் - அழகு. கா - கருமை. பிர - பிரக்கு அலா - பூங்காவி, கருங்குவளை. வா - கயிறு. கழல் - வீரத்தால் விருதாகக் காலிற கட்டுவதோர் ஆபரண விசேடம். கருங்குவளை போன்ற கண அழுதழுது சிவந்த நீரகோத்த வதனாலீ நீர் முகந்த செங்கழுநீர்போன்ற தென்று கூறினா. (உசஎ)

வினவிய செவிலிக்கு 'மறைத்தமை வினமபல்' முதலாகப் 'பிறாவரைவுணர்த்தல்' ஈறாகக்கூறியஐந்தம்மறுத்தறகுரியன. 'உமவோன நாடுபெருங் குலனு மரபுமபுகழும் வாயமையுங்கூறல்' ஒன்றுங் கழற்றகுறித்து. 'வரைவெதிரவுணர்த்தலும், வரையுநா ளுணர்த்தலும், அறிவறி வுறுத்தலும், ஆறு

களசு

களவியல்.

பாத்தற்ற வச்சங்கூறலும், ஆற்றத்தன்மை யாற்றக்கூறலும், காவன் மிக
வுணாததலும், காமமிகவுணாததலும், கனவினலிபுணாததலும், கவினழி
புணாததலும் 'ஆகியஒனபதும் எயதுதற்குரியன. இவை எல்லாங் குறிப்பி
னனும் வெளிப்படையானும் வரைவு கடாவியவா றுணாக.

வரைவுகடாதல

முற்றும்.

ஒருவழித் தணத்தல்.

அஃதாவது, கூறிய பாங்கியொடு வரைதற குடன்பட்ட தலைவன
தன் னூராககொரு வழிபேரய வருகிறேனென்று போதல்.

† “செலவறி வுறுத்தல செலவுடன படாமை

செலவுடன படுததல செலவுடன படுதல

சென்றுழிக கலங்கல தேற்றியாற றுவித்தல

வரதுழி நோகதுரை யெனவெழு வதைத்தே

ஒன்றக கூறிய வொருவழித் தணத்தல்’ — எனனுஞ் சூத்திர
விதியால் ஒருவழித் தணத்தல எழுவகைப்படும்.

தன்பதிக்க ககந்தித் தலைவன் காற்றல்.

(இது வெளிப்படைய.) அகறசி - பிரிவு.

தினாகே தனகாணங் கூடுமெம பாடியிற சென்றுவந்தியான
வனாகேன் வருநுணை வலவியை நீதஞ்சை வாணனசெவ்வேவ
புனாகேழ் மதாவிழிக கோங்கரும் போமுலைப பூசலவண்டு
நினாகேச வஞ்சியரு சேலென்று தேற்றுத னினகடனே

இ - ள் தஞ்சைவாணனது செவ்வேலையாகரும் நிறம் பொருந்திய
‘மதர்த்த விழியையும் கோங்கரும்புபோன்ற முலையையும் ஆரவாரிக்கும்
வண்டு நிராயிருக்குங் கேசத்தையுமுடைய வஞ்சிபோன்றவளே’ தினா
ரானது தாழம்பூ மணீததைக் கூட்டும் எம்மூரில யான சென்று வந்து
வரைவென வருமளவும் நீ வலவியை யஞ்சலென்று தேற்றுதல நின்
கடன். என்று

தினா - அலை கேதகை - தாழை. பாடி - ஊர் கேழ் - நிறம். மதா
விழி - மதாத்த விழி. பூசல - ஆரவாரம் கேசம் - அளகம். கடன் -
முறைமை. (உசஅ)

† அகப்பொருள் விளக்கம், களவியல், சூ. 10க.

பாங்கி வலக்கல்.

(இது வெளிப்படை.)

பறந்தாங் கிவாபரித தோகட வேலுன பதியடைந்தால் ;
மறந்தாங் கமையவும் வலலையன பாதஞ்சை வாண்ணெனநூ
நிறந்தாங் கிவாகணை போலுணகண மாமுகி வீரமைகொண்டு
புறந்தாழ் கருங்குழல் வெணமுதத வாணகைப பொன்னினையே.

இ - ள், அனபனே ! நின்னூரககுப்போய்ச சோந்தை யானால்
தஞ்சைவாணன ஒனநூ மாபுதாங்க வெறுங்கணையெொக்கும் உன
கண்ணையும், முகிலினது தன்மையைக் கொண்டு புறத்திலே தாழ்ப்பட்ட
கருங் குழலையும், வெணமுத்தம்போன்ற ஒளிபொருந்திய நகையையு
முடைய பொன்னை யொப்பாணை மறந்து அவ்விடத்தி லிருக்கவும் வலலையா
தலால், பறந்தாறபோற செலலும் பரிபூண் தேனாச செலுத்தா தொழி
வாயாக. எ - று.

ஆங்கு - உவம வருபு இவாதல - செலுத்தல் கடவுதல் - செலுத்து
தல். ஆங்கு - அவ்விடம் அரைதல் - ஆமைநிருத்தல். நிறம்-மாப்பு.
இவாதல் - ஏறுதல். வாள் - ஒளி பொன்-ஆகுபெயர். (உசுக)

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்

தலைவ னீங்கல் வேண்டல் எ - து தலைவன் பாங்கியுடனபடுத்தி
நீங்கற் பொருட்டு வேண்டுகூறல்

அறையும் பொறையு மணந்தவொங் கானத தணங்கையிலவைத
திறையும் பிரிவதற் கெண்ணுகி லேனெண்ண லராவனாமேல
மறையும் படிவென்ற சந்திர வாணனறென மாறையில்வண
றையுங் குழலிசென நேவரல வேண்டுமெம் மூரகத்தே.

இ - ள் பகைவா மலைமேல மறைந்தொழியும்படி வென்ற தஞ்சை
வாணன தெனமாறை நாட்டி லிருக்கின்ற வண்ணெறையுங் குழலி! அணங்
கை இவ்விடத்து வைத்து, அறையும் பொறையுங் கூடிய 'வெவ்விய
காட்டகத்து இறைப்பொழுதும் பிரிவதற் கெண்ணுகிலேன, எண்ணிய தெ
னனெனில ஓர் காரியத்தால் எம்மூரகத்துப் போய்வரலவேண்டும் எ - று.

அறை - கற்குகை பொறை - துறுகல் மணத்தல் - கூடுதல். இறை -
ஆகுபெயர் எண்ணலார் - பகைவா. வரை - மலை. மலர் மணங்கொள்ளுங்
காரணத்தால் வண்ணெறவெனக் கொள்க (உருப)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல் எ - து. பாங்கி தலைவனை ஊர்க்குப் போய்வருகவென விடுத்தல்.

இல்லத் துறையு மிவள்பொருட் டானுமக் கியானுமொன்று
சொல்லத் தவிரகிலன சூழ்கழ லீசுடா தோய்புரிசை
வல்லத் தமாவென்ற வாணனறென மாறையில் வந்துவந்து
செல்லத் திருவுளம் வைத்தகல் வீர நுந் திருநகராககே.

இ - ளீ. அணிந்த கழலையுடைய! இல்லிருக்கு மிவள்பொருட்டால்
தமக்கு யானும் ஒரு சொற்சொல்லத் தவிராது, சொல்லவேண்டிய தாத
லாம் சொல்கின்றேன ; கதிரோனைத் தீண்டு மதில சூழ்ந்த வல்லமென
னும் நகரில அமரை வென்ற வாணன தெனமாறையில் வந்து வந்து
போகத் திருவுளம் வைத்து உமமுடைய திருநகர்க்குச் செல்லுவீர்.எ-று.

முல்லைபுரிப் பொரு ளிருத்தல், 'இல்லத் துறையும்' என்று கூறியது
சூழ்தல் - அணிதல். சுடர் - கதிரோன். புரிசை - மதில. வல்லம் - ஓரா.
வந்துவந்து என்பது - வினாவின் கண வந்த அடுக்கு. (உருக)

பாங்கி தலைவிக் கவன்செல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

கிலவேய் தரள நிரைத்தன்ன வாணகை நீலநிற்க
குலவேய் நிகர்பொற் றொடிநெடுந் தோளி குறுகுவரச்
செலவே கருதினர் செந்தமிழ் வாணன செழுங்கமலத்
கலவே தியனபெறு நாள்பெற்று வாழ்பவன றஞ்சையிலே.

இ - ளீ. நிலவுபொருந்திய முததங்களை நிரைத்தாலொத்த ஒளிபொ
ருந்திய நகையினையும், நீலநிறத்தையுடைய விசேடமாகிய வேய்க்கு நிகரா
வெய் பொற்றொடி யணிந்த நெடிய தோயுமுடையாய் நம் அன்பராயினா
ரெழுங்கமலத்தை இடமாகவுடைய பிரமன் பெறும் வாழ்நாளைப் பெற்று
வாழ்பவனாகிய செந்தமிழ் வாணனது தஞ்சையிற் கடுகிவரச் செலவே
கருதினர். எ - று.

நிலவு - ஒளி. ஏய்தல் - பொருந்துதல். தரளம் - முத்தம். வேதி
யன் - பிரமன். பிரமன் பெறுநாள் சதூர்புக மீரண்டாயிரம் வட்டந்
திருப்பின் ஒருநாள், அந்தநாட்கணக்கில் ஆண்டு நூற்றெழுண்டாக. (உருஉ)

தலைவ் நேஞ்சோடு புலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.) புலத்தல - நோந்து கூறல்.

குளித்தா ரிளங்கொங்கை யாவியி லாவி குளிரப்பருமை
யளித்தா ரளித்த கலத்தனைத் தாரன றணங்கின் முன்னே
தெளித்தாா செழுந்தஞ்சை வாண்ணொ னுரினஞ் சிந்தையை
ஒளித்தா ரவரிஙங் னேனன்று நன்றிவ வுலகியலே.

இ - ள் அன்பராயினா இளங்கொங்கையாகிய வாவியிற் குளித்தாா,
விரக்கனலால் வெதுமயிற் றமமாவி குளிச்சிவையுடைய நயமை யளித்
தாா, அளித்து மாரபிடத் தனைத் தகனஞா, இயற்கைப் புணர்ச்சி கூடிய
அன்று அணங்கின் முன்னே பிரியேனென்று தெளியச்செய்தாா, செழு
மையையுடைய சூட்சுவாணனுக் கொன்னொப்போல் நமமுடைய சி
ந்தையை வெளித்தாா, அவரிவவிடத் திவவுலகியல் என்று நன்று. எ - று.

தலைவன்மேற்குறையை உலர்ச்சிமேல் வைத்துக் கூறினான். 'நன்று
நன்று' என்பது குறிப்பு. 'புழி - ஆவி - வாவி - ஆவி - உயிர்' தெளித்தல -
தெளியச் சொல்லுதல். ஒனா - பகைவா. இன் - உவம்பப்பொருட்
கண் வந்தது. (உருக)

சேன்றே ிட்டல் காமங்க சழிபட்டிநர்

சொன்றே * * * சழிபட்டா ன்ளவி எ - று தலைவன் மாலைக்கால
மளவும் உபாது பட்டவுநீழத்தலாற் காம மிகுந்த யுஞ்ஞல் மிகுந்த நீனை
வொடு கூடிய சொல்ல.

மயிலாடு தண்டலை மாறாவ சோதபன் வாண்ணொனா
கெயிலா நியகடற் கானலஞ் சோப்பற் கிடையிருளயான
துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய் துணையுடன் சூழ்திறாததேன
பயிலா மலரனை மேறறுயி லாகிறற் பாலன்னமே

இ - ள். வெணமை நிறம்பொருந்திய அன்னமே! மயிலாடப்பட்ட
சோலை சூழாத மாறநாட்டின் வரோதயஞ்செய் வண்ண பகைவாக்
கரணியிருக்கப்பட்ட கடற்கழிக் களையையுடைய சோப்பற் கிடையிரு
ளில் யான துயிலா நிலையொன்றுஞ் சொல்லாய், நீயோ துணைபிரியாமல்
திறா சூழத்தக்கதாகத் தேன செறிந்த அம்மலரணையின் துயிலா கிண
று, இது நினக்குத் தகாது. எ - று.

'துணையுடன் திறாது' மலரணைமேல் துயிலா நிறந் எனவே,
தான அமையில் மிருகங்கேற்றென்று கூறியவா றுணாக.

தண்டலை - சோலை ஒன்றா - பகைவர். எயில் - அரண். வாணன் ஒன்றா நாட்டிலிருக்க வொட்டாளுதலால் அந்நாட்டிலே செலவா, அதனால் கடல் அலவாக்கு அரணுயிற்று கானல்-கழிக்கரை. இடையிருள் - இடையாமம். பயிலுதல் - செறிதல் பாலனம் - வெள்ளையனம். 'சோபடன்' என்று தலைவினைக் கூறியவதனால் ஐந்தினையிற் கிளவிப்பொரு ளெத்தினை கூறவேண்டுமோ அத்தினைக்குரிய தலைவனுந் தலைவியுமாகக் கூறுதல் இலக்கணமாதலின் இத் தலைவனுந் தலைவியுமே கூறப்பட்டு வருவா, வேறு தலைவனுந் தலைவியு மல்லனாகக் கொள்க.

இவ்வாறு உளமுதலியவற்றொடு கூறியும் புலமயியும் அழுதும் பெறு ம பயன் யாதோவெனின், மூடிவைத்து வேங்கலத்தை வாயுதிருக்கல் ஆவிர்பாதலால் உட்புழுக்களு ளிரிது குறைபடுதல்போலத் தலைவிக்கு இவ் வாறு செய்பவே விரக்கனலாற் புழுங்கும் புழுக்கம் சிறிது தணிபுமென னுணாக. (உருசு)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவீந்தல்.

தலைவியை * * * யாற்றுவீந்தல் எ - து பாங்கி தலைவிக்குத் துய ராறுமபடி கூறல்.

ஆடுகம் வாநம் மகன்றவ ஞாநக லாபபுதுநீர்
பாடுகம் வாபொற் பச்சிலைந் தாத்திரம் பாங்கினெல்லாம்
தேடுகம் வாதஞ்சை வாணன்ன னுடனபா தோவழிநாம்
சூடுகம் வாக்கவ லாதவா கானற் றுறைமலரோ

இ - ள். நமமை யகன்று அவருடைய யகலா வெள்ளநீரி லாடுகம் வா, பொற்பச்சிலையை நமக்குத் தந்தவரது வெற்றியைப் பாடுகம் வா, தஞ்சை வாணன் நனனுட்டிலுள்ள அனபா தோ சென்ற வழிப்பக்கமெல்லாங் கவற்சியிலலாது தேடுகம் வா, அவா கானற்றுறைமலரைச் சூடுகம் வா, அஞ்சலை. எ - று.

தலைவி - முன்னிலை யெச்சம். 'அஞ்சலை'யென்பது வருவிக்கப்பட்டது கானற் றுறைமலா - கழிக்கரைத் துறைமலா. திரம் - வெற்றி. (உருரு)

பதிற்றுநாள்.

தலைவன் வீந்தமை பாங்கி யுணர்ந்தல்.

(இதுவெளிபடடை.)

பண்ணுங் குழலும் பழித்தசொற் பாவை பரியலெல்லாம்
மண்ணும் புத்தித்தஞ்சை வாண்ணென னானை மைக்குவனீக்
கண்ணுங் கழையிருட் கங்குலு மாரை கணைகளபட்ட
புண்ணும் புலரவந் தாராதம் தூரவயிற் போனவனோ.

இ - ள். பண்ணிசையும் யாழிசையும் பழிதத சொல்லையுடைய பாவைபோலவாய்! எல்லா வுலகும் புகழ்கின்ற வாணன் ஒனனானை மைக்குவனோபோன்ற கண்ணினீரும், செறிந்த இருளோடு கூடிய இராக் காலமும், மாரன கணைகாபட்ட புணனும் புலரத் தம தூரிடத்துபோன வா வந்தா ஆதலால் நீ வருந்தலை எ - று.

குழல் - யாழ் பாவை - ஆகுபெயர். கண்ணிடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலிடத்துமே னின்றது புலர்-என்பது இறுதிவிளக்கு. உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. 'போனவா வந்தா' என இயையும். (உருசு)

வந்தோன் தன்னோடு நேர்ந்து வினாதல்.

வந்தோன் * * * வினாதல எனபுழி நோந்து-துன்பப்பட்டு, வினாதல நினைந்து வினாதல.

ஒருதலைக் கெப்திப கலலதாக் குச்செலல வோருயிர்த்தாய் இருதலைப் புள்ளி னியைந்ததுங் கேண்மைபை யெண்ணியெழா வருதலைக் கொண்க நினைந்தலை வாணன்றென மாறாவனடு பொருதலைக் குங்குழ லாளழ நீகண்டு போயினனே.

இ - ள். கொண்கனே! நீ கலப்பொருந்திய வழியிற்செலல வாணன் தெனமாறையில் வணடு ஒன்றோடொன்று பொருது மாலையை யலைக்குங் குழலானைக்கண்டு போயினபின் ஒரு தலையாயப் பொருந்திய ஒருயிரை யுடைத்தாய் இருதலைப்புட்போ லியைந்த உமமுடைய வுறவை யெண்ணி எழ்மூரிடத்து வருதலை நினைந்தலை. எ - று.

'ஒருதலைக் கெய்திய ஒருயிர்த்தாய்' எனவும், 'கலலதாக்குச் செல்ல வண்டு பொருதலைக்குங் குழலான்' எனவுங் கூட்டுக. ஒருதலை - நீச்சயம். கலலதா-கலவழி. எய்தல - பொருந்தல. கேண்மை - உறவு. (உருசு)

தலைவன் பாங்கியோடு நேர்ந்து வினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) நோந்து வினாதல - எவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தின்று வினாதல்.

ஐவா யரவுற்ற தன்னவின னாவிட ராற்றியென்போல எவ்வா நிருந்திராநீ லெலவனே யிரொதிந் தானாவெனது மைவா ரணங்கொண்ட வாணன்றென மாறை மருவலாபோல் ஒவ்வா வலையுங் கேட்டிரு வீரு மொருதனியே.

இ - ள். ஒளிவனையீர்! எதிரோற் பகைவரை வென்று அவரோடு வந்த கரிய யானையை வாங்கிவந்த வாணனது தெனமாறை நாட்டைவந்து சேராதவா போலப் பொருந்தாத பழிச்சொல்லையுங் கேட்டு இருவீரும் ஒரு

தனியே ஐந்தலை யரவு தீண்டியதே யொத்த பொலலாத துன்பத்தை யொறுத்தது எனனைப்போல நீர் எவ்வாறிருந்தீர், இருந்தவகையச்சொல்ல வேணமெ. எ - று.

ஐவாயரவு - ஐந்தலைநாகம் இன்னு இடா - ஐம்புலனால் வரும் பொலலாத துன்பம். யான இத்துன்ப மனுபவித் திருந்தே நென்பது தோன்ற 'என்போல்' என்றா. எலவனை - ஒளிவனை. மருவலா - அடை யாதவா. அலா - பழி. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனி. (உருஅ)

தலைவியை யாற்றுவந்திருந்த அருமை கூறல்

(இது வெளிப்படை.)

இவளா ருமியுந் திபானிருந் தேனசெக்க நிகுவனனப
பவளா டவியிற் பயிணித் திலமபங்க யங்குவியத்
தவளா தவஞ்சொரி தண்டுறை வாதஞ்சை வாணனறெவவின
துவளாம லாற்றாவி யென்றன்று நீசொன்ன சொன்னினைந்தே.

இ - ள் செக்காவானத்தாத தோன்றிய பிறையைப்போலப் பவளக் காட்டில் நெருங்கிய நித்திலம் தாமரை குவிய வெளளைக்கிரணஞ் சொரியப் பட்ட தண்டுறைவனே! தஞ்சைவாணன பங்கையப்போலத் தலைவி மனநதுவளாமல் ஆற்றுவியென்று நீபிரிந்து போங்காற் சொன்ன சொல்லை நினைந்து இவள அரிய வுயிரை நீங்காமல் யான் காததிருந்தேன. எ - று.

புரத்தல் - காததல், செக்கா - செம்மலை, இரது - பிறை, நித்தி
லம் - முத்த தவளாதவம் - வெண்கிரணம் (உருஅ)

இவற்றின, 'தன்பதிக ககரசி தலைவன சாற்றலும், பாங்குதலைவிக் கவ ன்செல வுணாததலும்' ஆகிய இரண்டும் செலவறிவுறுத்தற் குரியன 'தலை மகளைப் பாங்கு விலக்கல்' ஒன்றும் செலவுடன்படாமைக்குறித்து 'நீங்கல் வேண்டல்' செலவுடன் படுத்தற் குறித்து. 'பாங்கியடுத்தல்' செலவுடன் படுத்தற்குறித்து. 'தலைமகன நெஞ்சொடு புலத்தலும், காமமிக்க கழிபடா கிளவியும்' ஆகிய இரண்டுஞ் சென்றுழிக் கலங்கற்குரியன - 'தலைமகளை யாற் றுவித்தலும், தலைமகன வந்தமை தலைமகட்குணாததலும்' ஆகிய இரண்டுந் தேற்றியாற்றுவித்தற் குரியன. 'பாங்கிவந்தோன மனனொடு நோந்து வினா தல்' முதல மூன்றும் வந்துழி நோந்துணாததற்குரியனவெனக் கொள்க.

ஒருவழிக் தணத்தல

முற்றம்.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிதல். கஅக

அஃதாவது,—வரைவை இடையிலென வைத்து வரைதற்கு வேண்
மெப்பொருள் காரணமாகப் பிரிதல்.

தலைவன் வரைதற்குப் பொருட்காரணமாகப் பிரித்தானென்பொரு
ளிலொன்று. ஆகவே, பொருவிநாநா நென்பதனோடு மாறுகொள்ளு
மெனின் மாறுகொள்ளாது. பழங்கிடையாக கிடைக்குஞ் செம்பொருள்
பலவுளவேனுமீ அதனையெடுத்து நுகாவோனசிறியனொதலானும், ஆளவினை
யுடைய னல்லனென்ப படுதலானும், இவன் தன ஸ்ராகக்கத்தா லீட்டிய
பொருளைப் பலவாற்றானும் நுகாதல் உத்தம விலக்கனமென்று கருதிப்
பொருளவயிற் பிரித்தானென றுணாக.

*“பிரிவறி வுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை

பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன் படுதல்

பிரிவுழிக் கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை

ஒருவழிக் கலங்கல் வருதுழி டகிழ்ச்சியென

ஒழுமையிற் கூறிய வொன்பது வகைத்தே

வரைவிடை வைத்துப் பொருளவயிற் பிரிவே ”— என்னுஞ்
சூத்திர விதியால் வரைவிடை வைத்துப் பொருளவயிற் பிரித லொன்பது
வகைப்படும்.

என்பொருட் பிரிவுணர்ந் தேந்திழைக் கேன்றல்.

(இது வெளிப்படடை.)

கழைபோல வளநெற கவின்பெற வாரி கவாநதுவரும்

மழைபோல வருகுவன் வனசுரம் போயததஞ்சை வாணனவெறி
இழைபோ லிடையாண முலைவிலைக காவன யாவையுங்கொண [ல்
டுழைபோ லரிநெடுங் கணமயி லேசென றுணாததிதுவே

இ - ளீ. மானபோன்ற செவ்விரிபரந்து நீண்ட கண்ணையுடைய மயில்
போன்றவனே! வலிய சுரத்திடைப்போய்த தஞ்சைவாணன் வெறியிலிருக்
கும் நூலபோன்ற இடையாள முலைவிலைக காகவேண்டிய பொருளகீ
ளெல்லாங்கொண்டு கருமபுபோல வளரப்பட்ட நெல் அழகுபெற நீர்
கவாநதுகொண்டுவரும் முகிலுபோல் யான வருவல், நீ தலைவி பக்கற்
போயப்பிரிவைச் சொல்வாயாக. எ - று.

எனவே,—தலைவி நெறபயிராகத் தான் முகிலாகவும், பொருள் நீராக
வும், அப்பொருள்களைக் கண்டு தலைவி மகிழ்ச்சியாற் கருமபுபோல வளாவ
தாகவும் உள்ளுறையுமங் கொள்ளக் கிடந்தவாறு காண்க.

யான் எனறது தோன்ற வெழுவாய். கழை - கருமபு. கவின் -
அழகு. வாரி - நீர். கவாதல் - வாங்கல். மழை - முகிலு. சுரம் - வழி.
இழை - நூல். உழை - மான. அரி - செவ்வரி. மயில் - சிறப்புருவகம்.

* அகப்பொருளவிககம், களவியல், கு. டுக.

நின்பொருட் பிரிவுணா நீயவட்கேள்நல்.

(இது வெளிப்படை.)

வசையும் புகழுநின் மேலன வாந்தஞ்சை வாணன்வெற்பா
மிசைபுங் கரும்பினில வேடுபுவைத் தாலன்ன வேட்கையெல்லாத
திசையும் பரவுந் திருவனை யாடன நிருவுளததுக்
கிசையும் பழவல்லை யேற்சொல்லி நீபின நெழுதருளே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறப்பனே! வசைவரினும் புகழ்வரினும் நின்
பக்கலாம், நின்பொருளவேட்கைதரும கரும்பிறகைக்கும்வேமபை வைத்
தாலொக்கும், எல்லாத் திசையி லுள்ளோருந் துதிக்குந் திருவையொப்பாள்
தன் திருவுள்ளத்திற்குப் பொருந்துமபடி சொல்லவல்லையேல், சொல்லி
நீ பினனெழுந் தருள்வாயாக. எ - று.

வசை - இகழ்ந்து கூறப்படுஞ்சொல். புகழ் - புகழ்ந்து கூறப்படு
சொல். மிசைதல் - துகாதல். இசைதல் - பொருந்துதல். (உசுக)

நீடேனென் றவனிங்கல்.

நீடேனென் றவனிங்கல் எ - று. தலைவ னீட்டித்திராது விரைந்து
வருவென்று பாங்கியொடு கூறி நீங்குதல்.

காலைப் பொழுது கடுமபரித தோபண்ணிக் கானகம்போய்
மாலைப் பொழுது வருகுவல் யானறஞ்சை வாணனனுட்
டாலைப் பழன மணிந்தவெம சூதாநும மகங்குளிரச்
சோலைப் பவிலகுயில் போனமொழி யாயென றுணிவிதுவே.

இ - ள். சோலையிடத்ததுப்பழகுவுகியிலபோலமொழியாய்! கதிரோன்
உதிக்குங்காலத்திற்கடுகிச்செல்லுமபரியையுடையதோபண்ணமைத்துத்
தஞ்சைவாணன் நாட்டிடத்துக் கரும்பு வளாந்தெழுந்த வயல் சூழ்ந்த
எமழாக்குக் கானகங் கடந்துபோய், நும அகங்குளிரச் கதிரோன் மறையு
மாலைக்காலத்தில் யான வருகுவல், எனமனத்தினகண துணிவிது. எ - று.

தேர் புண்ணல்-தோசெலுத்தற்குரியன வெல்லாம் அமையச்செய்தல்.
ஆலைப்பழனம் - கருப்பமவயல். கடுமபரி - கடுகிச்செல்லுமபரி. “காலைப்
பொழுது கடுமபரித தோபண்ணிக் கானகம்போய் - மாலைப் பொழுதில்
வருகுவல் யான்” எனில் “வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்பிரி
வோரிருதுவின் கண்ணுடைத் தென்மறார் புலவர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்
தொடு மாறுகொள்ளுமே யெனின் அறநன்று; காலைப் பொழுதிற்போய்
மாலைப் பொழுதில் வருகுவனெனப் பாங்கி கருத்தத் தன்கருத்தில் வரு
ஞான்று மாலைப்பொழுதில்வருவதாயெண்ணித் தலைவன் கூறியவாறென்க.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅக

இக கருத்தானே யன்றே, தலைவன் மீண்டு வருங்சால் 'பாகவேடு சொல்லல்' எனனுங் கிளவிச்செய்யுளில் "செனமலைபந்திகண்டால தரியாளென நிருந்தனையே" எனக் கூறியது உமெனக் கொள்க.

பாங்கி தலைவிக் கவன்சேல வுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

விலலேய் குறும்பு மிறுமபுமெவ் வாடியும் விராயவெவவாய்க் கலலேய கவலைக் கடங்கடந் தாரநமா காயந்தெதிர்தார, செலலேய முரசுச் செருவென்ற வாணனறென மாறையினின் வலலேய முலைவிலை தானறந்து நாளே மணம்பெறவே.

இ - ள் சிதை தெதிர்தார இழக் கொப்பன பலலிய முழக்கும போனாவென்ற வாணன தெனமாற நாட்டில் நின்று வலலுக் கொப்பான முலை விலைதந்து நாளே மணம்பெற வேண்டும் எனபது கருதி, நமமன் பா விற்கள சாததி யிருக்கின்ற குறும்புஞ் செலலேகளும் எவ்விடமுங் கலந்து நடப்போர் காலகளை யறுக்கும் வெவ்விப் வாய்களையுடைய கறகளும் பொருத்திய கவாவழிபையுடைய காட்டைக் கடந்தார். எ - று.

குறும்பு - பாலைநிலத்து ஷேடரிருக்கு ஞா இறும்பு - சிறுமலை, கவலை - கவாவழி. கடம் - காடு செல - இடி. வலலு - குது. (உசுந)

பூங்குழை யிரங்கல்.

பூங்குழையிரங்கல் எ - று. தலைமகளிரங்கல்,

இப்பே ருவகை யிரிபிரி யேனென்று மெனமுனசொன்ன அப்பே ருண்பழு தாமென்ன வேப்பர வஞ்சுமந்த மைப்பே ரலைகடல வையகம் தாங்கிய வாணனறஞ்சைச் செப்பே ரிளங்கொங்கை மங்கைசெப பாதனபா சென்றதுவே.

இ - ள் பாம்பாயிரந் தலையாற சுமக்கப்பட்ட நீலநிறப் பெரிய அலைகடல சூழ்ந்த புவிப்பாரத்தைத் தாங்கிய வாணனது தஞ்சையி லிருக் குங் கடைந்த செப்புப்போன்ற இளங்கொங்கையைக்கூட மீட்டுங்காய்! அனபர் எனனுடன் சொல்லாது சென்றது ஓயறகைப்புணர்ச்சியிற் கூடிய ஞான்று இப் பெரிய மகிழ்ச்சியை இனிப் பிரியேனென்று எனமுன் சொன்ன அப் பெரிய சொல் பிரிவெனன்று சொல்லிற் பழுதாமென்றோ.

இவ்வாறு தலைவனை அசதியாடுதலபோல கூறிய வுரையை மறந்தா றென்று குறிப்புத்தோன்ற இரங்கக் கூறினானாக, உவகை - மகிழ்ச்சி. உம்மை - அசைநிலை, மங்கை - அண்மைவீளி. (உசுச)

பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

பாங்கி கொடுஞ் சொற்சொல்லல் எ - து. இவ்வாறு நீயிரங்குவ தெனையென்று கழறிக்கூறல்.

ஆரணத் தானருள் பாரளித் தானடங் காதவரை
வாரணத் தாலவென்ற வாணனறென மாறை வ'பங்கொளிகோ
பூரணத் தாமதி போனமுகத் தாயெல் புலம்புதினின்
காரணத் தாலலல வோபிரித் தாரினறு காதலரே.

இ - ள், பிரமஞ்ஞண்டாகிப் நிலவுகததைக் காததுப் பணகவரை யானைப்பண்டையால் வென்ற சந்திரவாணன் தென்மாறை நாட்டில்விளங்கிய ஒளிசொந்த பூரணத்தித்யினாலே நிறைந்தமதி போன்ற முகத்தாய்' ஏன புலம்புகின்றாய், நின்னை மணமபுணா காரணத்தாலலலவோ காதலரினறு பிரிந்தா எ - று

ஆரணத்தான - பிரமன். பூரண - பூரணத்திதி (உசுரு)

தலைவிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.

தலைவிகொடுஞ்சொற் சொல்லல் எ-து கழறிய பாங்கியை மனத்தினு ளெடுத்து கூறல்.

மண்டுந் தினைவையை சூழ்தஞ்சை வாணந்ரு வன்புலியும்
செண்டுங் கொடுத்தகல செம்பியா போலனபா சென்றுழிமுள
இண்டுங் கழையும் பபிலுமவெங் காணிபல கேட்டுமிந்நோய்
கண்டுங் கலங்கலசெல லாதிநத் லூரெ கழறன்னறே

இ - ள் தினைநெருங்கும் வைகைச்சூழ்தத் தஞ்சைவாணனுக்கு வலிய புலிக்கொடியையுஞ் செண்டாயுதத்தைங் கொடுத்தகலப்பட்ட சொழ் னைப்போல அன்பர் சென்றவிடத்தில் முளப்பொருதிய ஈகைச்செடியும் மூங்கிலும் நெருங்கும் வெவலியகாட்டினிலக்கண்டதைக்கேட்டுபயானதுய ருழக்கும் வேடகை நோயைக்கண்டு மனத்திடத்துக் கலக்கஞ் செல்லாது இநத் லூரென்னைக்கழறுதல் நனறே. எ - று.

பாங்கிக்கழறியவதனை ஊரினமேலவைத்துக்கூறியது.

வாணனுக்கு வன்புலியுஞ் செண்டுங் கொடுத்தகலசெம்பியாபோலத் தலைவன்சென்றானென்று தலைவனுக்கு இகழ்ச்சிதோன்றியதெனின், தலைவ னூர் விட்டுக்காணிடைச் சென்றதற்கு உவமை கூறியதலலது பதிகொடுத்த தற்கு உவமை கூறியதன்றாதலான இகழ்ச்சிதோன்றாதென்னுணாக.

மண்டுதல் - நெருங்குதல். புலியும் - செண்டும் - ஆகுபெயர், செம் பியா-சோழர், இண்டு - ஈகை, கழை - மூங்கில். (உசுசு)

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅடி

வருதவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல்.

வருதவர்மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தல் ஏ - து. பாங்கி தலைவர்மீண்டு வருவொனக்கூறுதல் வலித்தல் - கூறுதல்.

தேர்த்தானை வாணன்றென் மாறையின் னேயஞ்சல் செம்புருக்கி
வார்த்தா லனைய வழிநெடும் பாலை மடப்பெடைநோய்
பார்த்தா தவந்தணி பாதவ மினமையிற் பைஞ்சிறகால்
போர்த்தா லு மஞ்ஞைகண மெபோவ ரோநம புரவலரோ.

இ - ள். தோப்படையையுடையவாணந்தென் மாறையாட்டிலிருக்கு
மின்னே! அஞ்சலை; செம்பையுருக்கி வாரத்தாலொத்த வேப்பத்தைத்
தருகின்ற வழி நெடிகைய பாலைநிலத்து மடப்பததொடு கூடிய பெடை
மயிலினது வெயிலானது துன்பத்தைப் பாதத்து, அவ வெயிற்றணிக்கின்ற
மரங்களிலலாமைபால், தனது பசியுறிகினாலே போர்த்து அகவும் மயில்
கண்டு நம்புரவலா போவரோ! மீண்டு வருவரோ! ஏ - து.

எனவே, - தலைவன் ஏகுங்கால சுரத்து நிகழாதன்மை பாங்கியறிந்தவா
றென்னையெனின், தலைவன்செல்லுங்கால சுரம் இததனமையவென்று
சொல்லியவாற்றால், அறிந் திருநாளாகலின், இவ்வாறு கூறினானாக.

இவ்வாறு சொல்லியதை † “அரிதாயவறனையதி” எனனும் கலித்
தொகையானுமுணர்க.

தானை - படை, ஆதவம் - வெயில, பாதவம் - மரம். ஓகாரம் - எதிர்
மறை. (உசுஎ)

பருவங்கண்டுபெருமகள் புலம்பல்.

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல் ஏ - து தலைவன்பிரியுங்கால கார்க்கு
முன்னே வருவவென்று குறிப்பாற்கூறிப் போயினனாகையால் காப்பருவங்
கண்டு தலைமகள் புலம்பிக் கூறுதல்.

குறிப்பாற் கூறியதெவ்வனுமெனின் “நீடேனென்றவனீங்கல்” செய்யு
ளில் ‘மாலைப்பொழுதுவருவலயான’ என்றது மாலைக்குறித்தாகியுபொழுது
கார்காலமென்று குறிப்பானறிவித்தவாறுணாக அக்குறிப்பிற்று பாங்கி
தலைவிகுக் கூறியவதனால் தலைவி காகண்டு புலம்பினாளென்பது.
அன்றியும், மேற்கிளவி இருளைவம்பாகத்தோன்றியது தலைவன் கூறிய
கார்ப்பருவமன்றெனப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்தன யாவும் குறிப்பாற்
கூறிய தென்றுணாக.

† கலித்தொகை, பாலைக்கலி, செ. ௧௦.

மிகவும் பரந்த கரியகண் ணீர்ச் செங்க வெள்வளைபோல்
உகவுந் துறந்தவ ருன்னல ரா னுறை கார்பொழிய
மகவுந் துணையுங் கலைதழு வுநதஞ்சை வாணனவெற்பின்
அகவும் பெடைமயி லுநதமி யேனெங்ங னுறுவலே.

இ - ள். சிவந்த கையினிடத்துச் சங்கவனையுருந்ததுபோல மிகவும் விரி
வாகிய கரியகண்ணினீர் துளித்துளியாயுதிர்வுந் துறந்தலைவா றினையிலா,
ஆதலால், காரானது துளிகளைப்பெயய மழைத் துன்பத்தாலஞ்சி மகவுந்
துணையும் முசுக்கலையைத்தழுவும் தஞ்சைவாணன் வெற்பிற பெடைமயி
லும் மகவுந்தனியாயிருக்கப்பட்ட யான் எங்ஙன மாற்றியிருப்பேன! எ-று.

‘செங்கைவெள்வளைபோல மிகவுமபரந்த’ எனக்கூட்டுக. உருத்தல -
உதிர்ந்தல். உன்னலா - நினைநிலா. உறை - துளி. கா - முகில. துணை -
பெண்குறவகு. கலை-முசுக்கலை.

* “கலையென்காட்சி யுழைக்கு முரிததே.” “நிலையிற் றப்பெயா முசு
வின் கண்ணும்.” என்னுஞ் சூத்திரங்களால் கலை முசுவின் ஆண்பெய
ஒன்றுகொள்க. பெடைமயில் எனபுழி உம்மைத்தொகை. (உசுஅ)

இதுளை வம்பென்றல்.

இருளைவம்பென்றல். எ-து. அவ்வாறு புலம்பியதலைவி தேறும் வண்
ணம பாங்கு இது காலத்திள்வந்த மேகமனது, இடையே வம்பாகத்தோன
றியதென்று கூறியது, வம்பு-காலமல்லாதகாலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

தனஞ்சேர்ந்த வஞ்சிநின் சாயலகண டஞ்சித் தனித்தனிபோய்
வனஞ்சேர்ந் தயாநத மயில்களெல லாநதஞ்சை வாணனவெற்பில்
கனஞ்சேர்ந் தலாதுளி கா லுமுன னேவம்பு கா லுமெனது
இனஞ்சேர்ந் தகவின நாநதனி வாடி யிருத்தலகண்டே.

இ - ள். திரண்டதனத்தையுடைய வஞ்சி நினது சாயலைக்கண்டஞ்சி
ஒன்றொடொன்று கூடாமல் தனித்தனியாயப் போயக்காட்டித் தோநதயர்
ந்த மயில்களெல்லாம் தஞ்சைவாணன் வெறபினிடத்துக் காகாலம் வந்து
மேகங்கள் கூடிப் பருத்ததுளிகளையும் முன்னே ழம்பாகமழைபைப் பெய்யு
மென்றெண்ணி, நாம் அன்பரைப் பிரிந்து, தனியாய் வாடி யிருத்தலைக்கண்டு,
கூட்டல் கூடி அகவாநின்றன; ஆதலால், இதுதலைவன கூறிய காலத்திள்
வருங்காரன்று. எ - று.

கரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. தனம்-முலை. சேர்தல்-
திரட்சி; து “சேரே திரட்சி” என்னும் உரிச்சொல்லியற் சூத்திரத்தானு
முணர்க.

* தொல். பொருள். மரபியல், து. சாநு-சக.

து தொல். சொல். உரியியல், து. சுக.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅன

அயர்தல் - இளைத்தல். அலர்தல் - படுத்தல். † “தன்கமழ்மலிரிஞல் சிதைய” எனனுந் திருமுருகாற்றுப்படையுட் கூறியதனானுணர்க. அன்றியும், ‡ “மலர் முலைப்பாங்கியருளிபல்கிளத்தல்” என்னும் அகப்பொருட் குத்திரத்தானுமுணர்க. (உகக)

இறைமகளீமறுத்தல்

இறைமகள் மறுத்தல் எ - து. தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறல்

வாவித் தகைபன்ன மேதஞ்சை வாணன் வரையகத்தேன்
பாவித் தனிரெஞ்சு பாராதஞ்சு மேகண பயின்றகண்ணார்
தூவித் தலைமயில கோபங்கொள் ளாவரத் தோன்றியைச்சோந்
தாவித் தகந்தள ரும்மணி காலு மராவென்னவே.

இ - ள். வாவியிலிருக்கும் அழகுபொருந்திய அன்னம்போல்வாய்! தஞ்சைவாணன் வரையிடத்து என்கண்பார்த்துப் பாவித்தனி நெஞ்சு அஞ்சாநிற்கும், நெருங்கிய கண்களாரந்த சிறகாகிய தனையையுடைய மயில் காதனை அரிய மணியையுமிழும் நாகமெனச் சினங்கொண்டு வரலல்லா மையினால் காதனைச்சோநது பெருமூச்செறிந்தன ஆதலால் வம்பன்று, காலத்தில் வந்தகாரிது. எ - று.

எனவே, -காந்தள்மலருங் காலங் கார்காலமென்பது தோன்றக்கூறின ளென்க. தகை - அழகு. அன்னம் - ஆகுபெயர். ‘வரையகத்தென்கண்பார்த்து’ எனவியையும். ‘கண்பார்த்து’ என்னும் வினையெச்சம் தன்வினையைக் கொண்டு முடியாது. ‘நெஞ்சஞ்சும’ எனப்பிறவாற்றாண்முடிந்தது என்னை யெனின், “உரற்கால் யானை ஊடித்துண்டெஞ்சியநீர் நிழற்றுஞ்செய் செங்காயென்றை” என்றற் பொலுங் கொள்க.

தூவி - சிறகு. கோபம் - சினம். தோன்றி - காந்தள். ஆவித்தல் பெருமூச்செறிதல். காந்தள் என்புழி இரண்டனுருபுதொகுத்தல். காலுதல் - உமிழ்தல். (உ௭௭)

அவரிதூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல்.

அவரிதூதாகிவந்தடைந்ததிப்பொழுதெனத்துணைவிசாற்றல் எ - து. தலைவிகார்காலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்ததற்கு விடுபப இப்பொழுது இக்கார்தூதாய் வந்தடைந்ததென்று கூறல்.

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிரசோலை.

‡ இறையனார் அகப்பொருள், து ௩.

இன்னே வருவாரின் காதல ரோடுல ரோங்கவினிக்
கொன்னே யிரங்கி வருந்தலகண் டாய்கொற்ற நேமிவிதை
மன்னே யெனவர்த் வாணனறென் மாறை வரவுணர்த்த
முன்னே நடந்தன காணகடுங் கால முகிவினமே.

இ-ள். அலாதுறும் அயலாரேங்க நின்காதலா இப்போதே வருவர்;
இன்று வீணையிரங்கி வருந்தலை; வெற்றியாழியைப் புனைந்த சயமாதுக
கிறைவனெனஉந்த வாணன்தெனமாறை நாட்டில தலைவா வரவுணர்த்த
வினாவொடு கூடிய முகிவின முன்னே நடந்தது வந்தன காணபாயாக. எ-று.
இன்னே - இப்போதே. ஏதிலா-அயலாரா. கொன்னே - வீணே. கண்
டாய் - முன்னிலையசை. கொற்றநேமிவிதை - சயமாது. மன்-இறைவன்.
முகிவினம - முகிற் கூட்டம். (உளக)

தலைமகளாற்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்புற்ற காலத் திருவாக்கு மொன்றுயி ரென்றுசொன்னார்
அன்புற்ற காதல ராதலினு லகன றுரெனநாம
துன்புற்ற காலத் தவருமுறு ரலலர் தோழிசொல்லும்
வன்புற்ற காரளிக் சூததஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். காற்போற் கொடுக்குந் தஞ்சைவாணன் தென்மாறை நாட்
டில் தோழி சொல்லுஞ் சொல்லும் வற்புறுத்தலைப்பொருந்திய; அனநி
யும், அன்புற்றகாதலர் தாம் இன்புற்றகாலத் திருவாக்கும் உயிரொன
றென்று சொன்னார்; ஆதலால், மனம பிரிந்தானொன்று நான் துன்பமுற்ற
காலத்து அவரும் வாராரல்லர். எ - று.

எனவே, வருவொன்பதாழிற்று. 'அன்புற்ற காதல ரின்புற்றகாலத்து'
ஏனவும் 'உயிரொன்று' எனவும் மாறுக. உறரலலா-வாராரல்லா. வற்புறுத்
தல்-ஆற்றுவித்தலைப்பொருந்தல். காரளிக்கும் என்பது உவமத்தொகை. ()

அவனவப்புலம்பல்.

அவன்வட் புலம்பல். எ - று. பொருளிட்டச் சென்ற தலைவன் தன்
கீரும்முறையின்றையே அவ்விடத்துத் தலைவியை நினைத்துப்புலம்பல்.

பிழகுழி யுமபடி தேர்வழி பார்த்தனை கீழ்ந்துவண்டு
கொழுதிமி ருங்குழல சோரக் கிடந்து குடங்கையின்மேல்
ஒழுங்கிய வஞ்சன வெள்ளத் துணங்கு மணங்கைமுன்சென்
றெழுக்கெனு நெஞ்சமென் னேயவ ரோவெனி லெனசொல்லுமே.

* [இது பிறசெய்யுட்கவி]

(உளக)

வணாவியைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். கஅக

மீண்டுவருங்காலப்பாகனோடுசொல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

வன்மா முடுகு வலவதிண் டேரின்னி வாணன்றஞ்சைக்
கெனமா லுருநெஞ்சின முன்செல நாகிள வேறுபுலிப
பொன்மா மணிபும பிரிந்திருந் தாரும புலம்புமனறி
செனமா லேயந்தி கண்டாற றரியாளென றிருந்திழையே.

இ - ள். கழுததிறகட்டிய இருமயிற் செய்தபெரிய மணியும், கணவ
ணப்பிரிந்த மாதரும புலம்புறப் பகவாயினது மழவிடையைச் சோந்து
மன்றத்திற் செல்லுமாயாகிய அநதிக்காலத்தைக் கண்டால் என் திருநதி
ழையாற்றாள்; ஆதலால், பாகனே! வாணன தஞ்சைப்பாக்கு * என்னுளை
கொண்ட நெஞ்சு செல்வதற்கு முன்னே, இன்று திண்ணிபதோசெல்லத்
தேறிப்பூட்டிய வலியகுதிகாகளை முடுக்கசெய். ஏ - று

வல் - வலிமை, வினாவுமாம். குதிகாமுடுக்கசெய்யப்பென்பது செய்யுள்
விகாரத்தாற் றொக்கது. வலவன - தோப்பாகன், அந்நாளின். * ஏறு-
“எருமையுமொழி பெற்றமுநானகே” என்னுமரபியற் சூத்திரவிதியாறு
முணாக.

ஏறு - விடை. பொன்-இரும்பு.

† “வேண்டறக வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்,
தூண்டிற் பொன மீனவிழுங்கி யறறு.”—என்றாபிறரும்.

“கங்கையாதாங்குங்கானப்பெருங்கவலை
யெங்குமறவோரிதைதெழுந்தார் - திங்களைக்கண்
டெனறுகாணவேடகைமடிசரப்பததோனறுவ
கனறுகாணமெய்ருளிமினகண்டு.”—என்றாபிறரும்.

மாலையந்திமிசை என்பதுபோல் நின்றது. திருநீழை - அன்மொழித்
தொகை. (உசை

மேகத்தோடுசொல்லல்.

மேகத்தொடுசொல்லல். ஏ - து. தலைவன்வருங்காலத்து மேகத்தை
நோக்கிச் சொல்லல்.

வேண்டும் பொருளைத் தரும்பொருட் போய்முற்றி மீண்டவிவன்
தூண்மெ பரிமுன றுளைமுகில காள்சென்று சொல்லுமித்து [தேர்
தீண்டுங் கொடிமதில் சூழ்தஞ்சை வாணனைச் சேரலர்போல்
நண்டும் பசலைமெய் போததிருப் பார்தமக் கென்வரவே.

* தொல, பொருள். மரபியல், சூ நகூ.

† திருக்குறள், கே. கூடக.

இ - ள். விரும்பப்பட்ட எப்பொருளையுங் கொடுக்கும்பொருட்புப் போய்முடிவாகி மீண்ட எனது-தேசிலே பாகன் செலுத்தும் பரிமுன்னாக வினாந்தோடும் முகில்கான்! அத்நிங்கனைத் தீண்டுங் கொழிகட்டிய மதிலருழந்த தஞ்சைவாணனைச் சேராதவர்போல் நெருக்கும் பசிலநிறம் மெய்யெங்கும் போர்த்திருப்பவர் தமக்கு எனதுவரவினைச் சென்று சொலவீர். எ-று.

வேண்டல்-விரும்பல். 'பொருட்போய்' என்புழி நான்கனுருபு தொகது. முற்றல் - முடிதல். தூண்டல் செலுத்தல். பரி - குதினா. துனை - வினாவு.† "கதழ்வுந்துனைவும வினாவினபொருள." எனலும் சூத்திரவிதியா னுணர்க. இந்து - நிங்கள். சேரலர் - பகைவர். தீண்டல - நெருங்குதல். சொல்லருந் துன்பத்தால் மெய்ந்நிறம் வேறுபட்டிருப்பராதலால், உவமை கூறியவாறுணர்க. (உஎடு)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல். எ - து. பாங்கி வலம்புரியோசையைக்கேட்டுத் தாய்அவனவரவை யறிவுறுத்தல்.

பொருகின்ற செங்கு¹யில் போலவிழி யாய்ப்பண்டு போயநினைக்கக் குருகின் றணிந்திறை கொள்வது காண்துநக் கொண்காபொற்றேர் தருகின்ற சங்கக் தருவன்ன வாணன் நமிழ்த்தஞ்சையாய் வருகின்ற தென்றுமுன் னேயோகை கூறும் வலம்புரியே

இ-ள். ஒன்றொடொன் றெதிர்கின்ற செங்கயல்போலும்விழியாய்! முன்னாள் கழன்று போய நினைக்கவளை இன்று புனைந்து தங்குவதற்கு; நங் கொண்கர் ஏறிவரும் பொற்றேரானது தருகின்ற சங்கநிதியையுங் கற்பகத் தருவையுமொத்த வாணன் தயித்ததஞ்சை வீதிவாய் வருகின்றதென்று முன்னேவலம்புரிச்சங்கமானது மகிழ்ச்சிகூற சின்றது, நீ கேட்பாயாக.

குருகு - வளை. இறை கொள்வது - தங்குவது. காண்க - அழகுதக. * 'நித்திலபூலையினூதன்னெடுங்கணைகைக்கப்பெற்றும்-கைத்தலந்தீண்டப் பெற்றும் களிந்தனமவர்த்த' என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் 'காண்க' என்னுஞ்சொற்கு அழகுதக என்று நீச்சினூக்கினியர் கூறிய உரையானுமறிக. கொண்கர் - தலைவர். ஓகை - உவகை. (உஎசு)

† தொல். சொல். உரியியல், து ககை.

* சிந்தாமணி, விமலைபாரிஸம்பகம், செ. 1௩௨.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற் பிரிதல். ௧௯௮

வலம்புரிக்கிழந்திவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மால்வண் டெனமன்னி வாணன் நென்மாறை மன்னன்புகழ்
போலவண டமிழ்மன்னா போற்ற விளங்குக பொன்கொழிக்குங்
காலவண்டலு வையைக் களாமல்கு மல்லிகைக் கான்முகையின்
மேலவண டிருந்தது போற்கரு மா முக வெண்சங்கமே.

இ - ள். பொன்கொழிக்கும் வண்டல்பரந்த வாய்க்கால்பொருந்திய
வையையாற்றங்கரையில் நீறைய மலலிகையினது காமப்பொகடிய
முகையினமேல உண்டிருந்ததுபோலக் கரியமுகத்தொகடிய டெரிய
வெண்சங்கமானது திருமாலகைச் சங்கேபோல என்றும் அழியாமையாய்
நிலைபெற்ற வணமைப்பொருதிய தமிழீவந்தராலே போற்றநின்ற வாண
னாகிய தெனமாறைநாட்டுமெனன புகழ்போல்விளங்க. எ - று.

கால் - வாய்க்கால். வண்டல் - திரைபுறண்டிருகையும் பரப்பிய மண்.
மலகுதல் - நீறாதல் காமபு முகத்தது மெழுகமைத்தலால் கருமுகமென்
றது. மா - பெருமை. 'கருமுகமா வெண்சங்கம்' எனக் கூட்டுக. (உள்ள)

தலைவன் வந்துழிப்பாங்கினைத்தமைவினாவல்.

தலைவன் * * * வினாவல் எ - று. உரைவிடைவைத்துப் பொருள்
வயிற் பிரித்தோன் பிரித்த முப்பத்தைந்தநாளான வந்தானென்று நாள் உரை
யறைசூறியதென்னையெனின், "களவொழுக்ககையிருதினங்கள்." என்று
வரையறை கூறினமையானும், * "களவினுட்டவிரச்சி வரைவினீட்டம்
திங்களிரண்டின்கமென மொழிப." என்ற இறையனாகப்பொருளுரையில்
'திங்களிரண்டின்கம' என்பதற்குத் திங்களிரண்டின்கண்ணென்றும், ஐந்து
நாள் ஆறுநாள் அவர்வரைவு முடியுமென்றும் கூறிராகலானும், 'ஒருவழித்
தணத்தல்' என்பது வரைக்கும் இவ்வரையில் பதினைந்து நாளென்று கூறு
வதனாலும், வரைவியல் ஆறான மணமுடிந்ததாகக் கூறுதலானும், ஆக
ஐம்பத்தாறானாளென்று உரையறையாய் நின்றவின, ஈண்டுமுப்பத்தைந்தா
நாள் வரையறை கூறியதெனக்கொள்க.

"வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்றிரிவோர் இருதுவின்கண்ணு
டைத்தென்மனாபுலவர்" எனனுஞ் சூத்திரவீதியான் இருதினக்கலைசென்றதெ
ன்று கூறுது முப்பத்தைந்துநாள் சென்றதென்று கூறிய தென்னையெ
னின், இருதினங்கள் சென்றதென்று வருவதல்லது இதற்குள்ளாகவருவதன்
மேன இலக்கணங் கூறிற்றலா; இருதுவின்கண்ணுடைத்தெனக் கூறுத
லான், இவ்விருதுவிடை எவ்வளவு வரையறையப்பட்டதோ அவ்வளவே
இலக்கணமெனக்கொள்க.

இறையனா அகப்பொருள், து ௧௯௮.

அன்றி இருதிங்கள் சென்று வந்தானெனின் களவொழுக்க மூன்று திங்களாம்; ஆகவே, இலக்கணவழுவாய் அகப்பொருள் சிதைவாமெனக் கொள்க.

நீனையீர் பொருட்குப் பிரிந்தய னாட்டுழி நின்றழிவேள்
அனையீர் நீனைநது மறிதிற்கொல லோவ்ஞ் சொலாவறிவோர்
வனையீ ரிதழ்க்கண்ணி வாணன்றென் மாதையை வாழ்த்தலர்போ
நனையீ ரிதழ்க்கணவை காவெவ்வ நோயுற்ற நவ்வியையே. [ல்

தி - ள். வெள்வனையீர்! அழகியசொல்லாலே புலவர் புனையப்பட்ட சொல் ஓரிதழும், பொருள் ஓரிதழாமாகிய தமிழ்மாலையையுடைய வாணன் தென்மாணையை வாழ்த்தாதவாபோல், நீரால நீனைநத இரண்டிதழையுடைய கண்ணுறங்காத்தனபந தரப்பட்ட வேட்கை நோயையுற்ற மான் போன்றவனை நினையீர்; அப்பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த நாட்டிடத்துத் தங்குமிடத்தில நீநினைந்தும் அறிதிரோ? எ - று.

அறிவோர் - புலவர். வைகுதல் - தங்குதல். எவ்வம் - துன்பம். நோய் - வேட்கை. நவ்வி - மான், இவ்விரண்டும் ஆதபெயர். (உஎஅ)

தலைவனினீந்தமைசெப்பல்.

(இது வெளிப்படல்)

கானெடுங் குன்றங் கடந்துசென் றேனொரு காலுமைதோய்
மானெடுங் கண்ணி மறத்தறி யேன்வண்கை வாணன்றஞ்சை
நீனெடும் பெண்ணைக் குரும்பை யுஞ்சுது நெருங்குகொங்கைத்
தேனெடுங் கண்ணி மென்பூங் குழன்மாதர் திருமுகமே.

தி - ள். மைதோய்ந்து மான்போன்ற நெடியகண்ணையுடையாய் வாணன்தஞ்சைநகரின் கண நீலநிறமாகிய நெடியபனையினது குரும்பையும், குதுமொப்பு நெருங்குங் கொங்கையையும், வண்டுறையும் நெடிய மாலையணிந்த மெவ்விய பொலிவினையுடைய மாதர் அழகிய முகத்தையும் காடும் நெடிய குன்றுங் கடந்து சென்றோனாகிய யான் ஒருகாலும் மறத்தறியேன்.

அ - “உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே

னெள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்”.— என்பதனானறிக.

எனவே, - மறத்திலதொலால் நீனைநதிலன் என்று கூறியவாறாயிற்று.

‘கானெடுங்குன்றம்’ என்புழி உம்மைத்தொகை. நீலம் - நீல் எனக் கடைக்குறைத்தது; நீனீர்வண்ணன் என்புழிப்போல. பெண்ணை - பனை. குது - வல். தேன் - வண்டு. (உஎக)

† திருக்குறள் - சே. ககஉந்.

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல். ககநி

ஆய்வித்திருந்த அருமைசாற்றல்.

ஆற்றுவித்திருந்த அருமைசாற்றல் எ - து. பாங்கி தலைவியையாற்று வித்திருந்த அருமையைத் தலைவறகுக் கூறல்.

உயரா மலகத் தருங்கனி நீர்நசைக் குணசுரம்போய் ;
வியராம விலலின விடுததகலா றுளேமென் பூஞ்சிலம்பா
அபராம லஞ்சலென றுறறுவித தேனில் வவனியெலலாம்
மயராமல வந்தபி ரானறஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். இப்புலியெல்லாம் மயங்காமல வந்தபிரானாகிய தஞ்சைவாணனது தென்காற்றைநாட்டின மெல்லிய பூமலிந்த சிலம்பனே! உயர்ந்த நெல்லியின் கரிய கனியை நீர்வேடகைக்குண்ணப்பட்ட சுரத்திடைஉடன் போய வெயாவடையாமல் இல்லின்கணவிடுத்து நீர் பிரிந்தவளை இளையாமல் அஞ்சலென்று ஆற்றுவித்தேன். எ - று.

ஆமலகம் - நெல்லிக்கனி, நீர் நசை - நீர்வேடகை, வியராமல - வியர்வடையாமல், அயராமல-இளையாமல், மயராமல் - மயங்காமல்.

‘என்பொருட் பிரிவுணாத தோதிழைக் கென்றல்’ பிரிவறிவுறுத்தற் குரியது. ‘பாங்கினின்பொருட் பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்’ பிரிவுடன் படாமைக்குறித்தது. ‘தலைமகன் நீடேனென்றல்’ பிரிவுடன் படுத்தற்குறித்து. ‘பாங்கிதலைவிக்கு அவன்செலவுணாததல்’ பிரிவுடன் படுத்தற்குறித்து. ‘தலைமகளிரங்கலும்,’ ‘கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,’ ‘பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பலும்,’ ‘மறுத்தலும்,’ ஆகிய நான்கும் பிரிவுழிக்கலங்கற்குரிய ‘பாங்கி கொடுஞ்சொற்சொல்லலும்,’ ‘வருகுவா மீண்டெனப் பாங்கிவலித்தலும்,’ ‘பருவமன்று வம்பென்றலும்,’ ‘அவா தூதாசிவநடைந்ததிப்பொழு தென்றலும்,’ ஆகிய நான்கும் வன்புறைக்குரிய. ‘தலைமகளாற்றல்’ வன்பொறைக்குறித்து. தலைமகள் மீண்டுவருகால் ‘அவனவட்புலம்பலும்,’ ‘பாக்கொடு சொல்லலும்’ ‘மேகத்தொடுசொல்லலும்,’ ஆகிய மூன்றும் வருவழிக்கலங்கற்குரிய. ‘பாங்கி வலம்புரிகேட்டவன வரவறிவுறுத்தல்’ முதலெந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்குரிய. (உஅ௦)

வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல் முற்றும்.

முதலாவது களவியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது வரைவியல்.

வரைவு எ - து. தலைமகன் தலைமகளைக் குரவாமுதலாயினோர் கொடுப்பவும் கொடாதொழியவும் வதுவைச சடங்கொடுப்பொருதி மணஞ் செய்து கோடல். ஆதியிலெடுத்துக்கோடற்கண்ணே களவென்றும், கற்பென்றும் கைக்கோளின் இரண்டெனவைத்து அவ்விரண்டுக்கு நடுவேவரைவியலென்று கூறியதனால் முன்னதனோடு மாறுகொள்ளுமெனின் மாறு கொள்ளாது. எனனை, — கற்பிறகு நிமித்தமாய வரைவு கூறுதலான இதுவும் கற்பின் பாற்படும். ஆயின், இதனைக் கற்பினபாற்படுத்திக் கூறுது வரைவியலெனவேறுகக் கூறிய தெனனையெனின், வரைவுமுதலாக உடன போக்கிடையிறுக்கப் பலவகைப்படடி ஒவ்வொவகைக்குக் கிளவிகளும் பலவாக அதிகாரப்பட்டுநடத்தலின்விளங்குதற்கு வரைவியலெனவேறு கூறப்படும். எனனை, — புணர்தலும் புணாதல் நிமித்தமும் குறிஞ்சியாயினவாறு போல், இலவாழ்க்கையும் இவ்வாழ்க்கை நிமித்தமுமாயவரைவும் கற்பெனப்படுமென்றுணர்க. * “வரைவு மலிவேயறத் தொடுநிலையென - றுரையமை யிரண்டும் வரைவிறு குரிய - கிளவித்தொகை யெனக் கிளத்தினாபுலவா” — எனனுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவு மலிவு மறத்தொடு நிலையுமென இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள், வரைவுமலிவென்பது - வரைவுதொடங்கி நடக்கு முயற்சி மிகுதல். * “வரைவுமுயல் வுணர்த்தல் வலாவெதிர வுணாததல வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல் கண்ணீவததலென ரொருநால் வகைத்தே வரைவுமலிதல்”. — எனனுஞ் சூத்திரவிதியால் வரைவுமலிதல் நாலவகைப்படும்.

வரைவுமலிவு

காதலன் முலைவிலேவிடுத்தமை பாங்கிகாதலிக் குணரீத்தல்

(இது வெளிப்படல்.)

தொலைவிலே யாகிய பலபொருள் காதலர் சூதமர் கின் முலைவிலே யாக முகந்தளித் தார்முனை வேந்தர்தமமைத் தலைவிலே யாகத் திறைகொண்ட வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைநீ உலைவிலே யாகுக் பொன்வண்ண மாறுக வொண்ணுதலே.

* அகப்பொருள்விளக்கம், வரைவியல், து. உ, நட.

இ - ள். ஒள்ளியதுதலை யுடையாய்காதல் எடுக்க வெடுக்கத் தொலை யாத பலவாகிய பொருள்களைச் சூதுபோற் பொருந்தும் நின் முலைவிலையாக வம்பன்ன அளவையான் முகத்தளித்தார் , பகைவேந்தர்தம்மை அவர்கள் தலையைக்கொள்ளாது விடுதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னை விலையாகத் திறைகொண்ட வாணன் சமீப்த்தஞ்சையிலிருக்கின்ற நீ வருத்த மிலலையாகுக, பசலைநிறத்தையொழிப்பாயாகுக. எ - று.

சூதுமுலை-உவமத்தொகை. அமாதல்-பொருந்துதல். முலைவிலை-கோடற் குரியா கொடுத்தற்குரியாகருக் கொடுக்கும்பொருள். முனை - பகை. திறை - கப்பம் உலைவு - வருத்தம். பொன்வண்ணம் - பசலை. (உஅக)

காதலிற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

காதலிற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல் எ-து தலைவன் விடுத்த முலைவிலைப் பொருள்களைக்கண்டு நமக்கு மணக்கால மென்று நற்றாய் மகிழுமுள்ளதது மகிழ்ச்சியை நினைத்தல்.

கபமா மலரெனுங் கண்ணியை வண்டெனுங் காளைபல்புள்
இயமா மணமபுண ரீரநதுறை நாட ரொதிந்தவாமேல
வயமா நடத்திய வாணன் நெனமாறை வருகுவமேல
நயமா மணவணி சுண்டியாடி மின்புறு நமமினுமே.

இ - ள். குளத்திறுமரை மலரென்னுங்கண்ணியை வண்டென்னுங் காளை பலபுள்ளிஞ்சையே முரசமாக மணமபுணரப்பட்ட குளிரந்ததுறையையுடைய நாடா எதிரந்த பகைவாமேல யானையைச்செலுத்திய வாணன் தெனமாறைநாட்டில் வருகுவாராகிலு, அவரது நன்மணக்கோலத்தைக் கண்டு நமமினும யாயுமின்புறும். எ - று.

மாமலா-திருவிருக்குமலா 'கயமாமலரென்னுங் கண்ணியை வண்டென்னுங்காளை பல்புள-ளியமாமணம்புண ரீரநதுறைநாட்' என்றதனால் குலமே குளமாகவும், குளத்திறுத்த தாமரைப்பூ தலைவியாகவும், தாமரை மலாமணம் உண்ணவரும் வண்டு தலைவனாகவும், பலபுள்ளியமே வாத்தியமாகவும் உள்ளுறையுமந தோன்றியதெனின், இவ்வாறு தலைவன் மணமுடியாமல் உடன்போக்கு நிகழ்தலான இறைச்சிப்பொருளென்று கொள்க இயம் ஓசை, ஈரநதுறை. குளிரந்ததுறை 'நாங்கைவிதிரா' என்றத் போலக்கொள்க, வயமா-யானை. மணவணி - மணக்கலம், உம்மைசிறப்பு.

பாங்கி தமர்வனாவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்ந்தல்.

பாங்கி தமர்வனாவெதிர்ந்தமை தலைவிக்குணர்ந்தல் எ-து. பாங்கி தலைவன் தமர்வனாகு கூறிவந்ததுழித் தலைவி தமாமண மெதிரந்தமை தலைமகன்குக் கூறல்.

மணிப்பா லிகைமுத்தம் வைத்தாங் கூட்டப்பலா வார்தினாதுய்
அணிப்பாய் துவலை யருடபுந் துறைவாக் கணியெதிர்த்து
பணிப்பா லிழையல்குல் வெண்ணைகை யாய்நடர் பாரநின்றோய்
தணிப்பான் முரசறைந் தார்தஞ்சை வாணன் றமிழ்நிலதே.

இ - ள். பசிய பொன்னுறசெய்த மேகலைபணிந்த அலகுலையும் வெள்ளியநகையுமுடையாய் ! தஞ்சைவாணன் தமிழ்நிலத்தின் மணிப்பாலிகையின் முததமவைத்தாற்போல அடம்பமலரில்நெடியகிணாதுவப்பட்டு நிரையாய் பரந்ததிவலை தோன்றுந் துறைவா தமக்கு நமரணியால மணமெதிரந்ததுபார, நின்வேட்கை நோயதணிசுகுமபொருட்டு முரசறைநதார, அம்முரசோலிகேட்பாயாக, எ - று.

ஆங்கு-உவம உருபு. †'பலர்புகழ்ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு' என்புழிப்போல. வார்தினா - நெடியதினா. தூய - தூவி; † 'உருவப்பலபூததூய நெருவர'என்புழிப்போல. துவலை - திவலை. அணியெதிரந்தது என்புழி ஆம் நமொனநருவிகை, பணி-பாடபு நோய-வேட்கை. எஞ்ஞான்றும்மணசசடநு குபோற்றேன்றும் துறைவராதலால் இங்குவரவே மணசசடநுஞ்ஞாண்ட மென்பது தோன்றி நின்றது. (உஅ/ந)

தலைமகளுவகையாற்ற துளத்தொடுகிளத்தல்.

தலைமகளுவகையாற்ற துளத்தொடுகிளத்தல் எ - து. தலைவிமகிழ்ச்சியடங்காது நெஞ்சொடு கூறல்.

சோகா குலமெய்தல் காணநெஞ் சேந் துறைவொனும்
நீகா னுடன்பள்ளி, நீளவங்க மேறி கிலப்புரக்கும்
மகா விரியன்ன வாணன்றென மாறைமன் னன்பகையும்
ஏகா விருட்கங்கு லாங்கடற் காலை யெனுங்கனாயே.

இ - ள். நெஞ்சே! நம்முடைய துறைவொன்னும் மீகாமனும் படுக்கையாகிய மரக்கலமேறி நிலத்தைக்காக்கும் பெரிய காவிரிக்கொப்பாகிய வாணனாகிய தென்மாறை மன்னனுக்குப்பகையாகினரும் ஏகுதற்கரிய

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருட்பரங்குன்றம்.

இருண்ட கங்குலாங் கடலைக்கடந்து காலையென்னுங் கலையைக் காண்கு
தும்; ஆதலால், நீசோகத்தால் ஆகுலமெய்தலை எ - று.

கப்பிரயோகம், வப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்னும்
மாரன் அபயால்வரும் அவததை ஐந்தனுள் சோகம் மரணத்தால்வரும்
அவததையென்றுணாக. ஆகுலம் - துன்பம் காணும் - எதிரகாலமுற்று
வினைச்சொல். நீகான-மீகாமன. பளளி - படுக்கை. வங்கம் - மரககலம்
புரத்தல் - காததல். காலி - விடியற்காலம். பகையுள் என்புழி உம்மை
இழிவுசிறப்பு. இதனுள் இயை புருவகம் வந்தவாறுகாண்க. (உஅச)

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மாரியஞ் சுங்கொடை வாணனறென் மாறையில் வாழிவணடார்
வேரியந் தொங்கல வினாகமழ் மாப விடாதவமபவு
சேரியம டொய்கைத துறையலா வாடதுஞ் செவ்விமணம்
தூரியஞ் சுங்கதி ரக்காட்டு நீயன்று சூட்டலரே.

இ - ள். வண்ணெனுங் கன்பொருந்திய மாலி மணங்கமழு மார்ட
னே! மறந்துவிடாத வபலையுடைய சேரியாகிய டொய்கைததுறையிலே
தோன்றிய அலாவாடல் நின்னழகாகிய மணக்கோலத்தாலன்று சூட்டின
அலையின்று பலருமறியாத தூரியமுஞ் சுங்கமதிர நீ சூட்டிககாட்டு
முகிலஞ்சுங் கொடையையுடைய வாணன தெனமாறையாட்டில நெடுந்
காலம் வாழ்வாயாக எ - று.

மாரி - முகில. அஞ்சும் என்னும் பெயரெச்சம் தன்வினைமுதலைக்கெ
ண்டு முடியாது பிறவாற்றான முடிந்தது. வாழி முன்னிலை வினைமுற்று
சொல்.* “வாழிய னேனும் செழுனகிளவி இறுதியகரங்கெடுத்த முரித்
தே.” எனபதனை வாழியெனபது நெடுங்காலமெனபதம் அவ்வுரையானு
முணாக. ஆதல - உண்டல். வேரி-ககழ். தொங்கல் - மாலி. வினா-மணம்
மாரிப-அண்மைவிளி. அம்பல்-முகிழ் முகிழ்த்தல். அலா-வாய்திறந்து ஒருவா
ஒருவரை நோக்கித் தூற்றுஞ் சொல். செவ்வி - அழகு. மணம் - மண
சடங்கு. தூரியம் - முரசம். அலா - மாலி, அதுபெயர். (உஅரு)

தலைவி மணம்பொருட்டாக வணங்கைப் பாநிலைகாட்டல்.

தலைவி மணம்பொருட்டாக உணங்கைப் பரநிலைகாட்டல் எ - று.
தலைவிமணம் பொருட்டாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்ததிக்
கொண்டு நிற்குநிலையைப் பாங்கி தலைவற்குக்காட்டல்

உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முத லுழியின்பம்
வரவிப் படிதன்னை வாழ்வித்த வாணனறென் மாறையன்னோள்
புரவிப் புனைநெடுந் தேரண்ண லேனின் பொருட்டணங்கைப்
பரவிப் பரவிகின நேவரம வேண்டுதல பாரததருளே.

இ - ள். புரவிபூட்டி யலங்கரித்த நெடியதேனாயுடைய மன்னவ
னே! வலிய இப்பெருங் கலியுத்தனபங்களை போயக் கிரேதாயுத்தினபம்
வர இப்புவியை வாழ்ச்செய்த வாணன தெனமாறையாடுபோலவாள்
நின்பொருட்டாகத் தெய்வத்தைவாழ்த்தி வாழ்த்தி வரமவேண்டுதலைப்
பாரததருளவாயாக. எ - று.

உரம் - வலி, கலி - கலியுகம். முதலூழி - கிரேதாயுகம். படி - புவி.
புரவி - குதினா. (உஅசு)

பராநிலைகண்ட தலைவன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இவ்வித் தகமிவட் கெய்திய தெவ்வண மெவ்வுலகும்
வவ்வித் திகழ்புகழ் வாணனறென மாறை மணம்பொருட்டால்
நவ்வித் தொகையின் நாணுமென னோகுகி நறைபுகையாச்
செவ்வித் தகைமலர் தூய்ததெய்வம் வாழ்த்துந் திருத்தகவே.

இ - ள். எவ்வுலகத்தையுங் கவாநது திகழ்பட்ட புகழையுடைய
வாணன் தென்மாறையாடில மான தொகுதியின் நாணப்பட்ட மெல
லிய நோக்கையுடையாள் மணங்காரணமாக நறுமபுகையைப் புகைத்து
நாட்கொண்ட அழகையுடைய மலரைத் தூவித் தெய்வத்தை வாழ்த்துஞ்
சிறந்தமுறைமையாகிய இவ்வல்லபம் இவ்வுட்குப்பொருந்நதியதெப்படி? எ - று.

வித்தகம் - வல்லபம் பொருட்டு - காரணம். 'மென்னோக்கி மணம்
பொருட்டு' என இயையும் நவவி - மான. தொகை - இனம். நறை - நறும
'புகை. செவ்வி - காலம். தகை - அழகு. திருத்தகவு - சிறந்த முறைமை.

'காதலன்முலைவிலை அடுத்தமை பாங்கு காதலிக்குணாததலும்' 'தலைவி
'மணம்பொருட்டாக அணங்கைப்பராநிலைகாட்டலும்' வரைவு முயல்வுணாத
தல். 'பாங்கி தமாவரை வெதிராதமை தலைமகட்குணாததல்' ஒன்றும்வரை
வெதிரவுணாததல். 'நறையுள்ள மகிழ்ச்சி யுள்ளலும்', 'உவகையாற்றா
துளத்தொடு கிளத்தலும்', 'தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தலும்' 'வரை
வெதிர்த்து மகிழ்தல். 'தலைமகளணங்கை பராநிலைகண்டோன் மகிழ்தல்'
ஒன்றும் பராவல்கண்டெவத்தலெனக்கொள்க. (உஅஎ)

இத்துணையும் ஐம்பத்தோன்றநாட் செய்யேன்றுணர்க.

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்றல் எ - து. களவையுமறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். முறையே வெளிப்படுத்திநிற்றலாவது தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்றும், பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்றும், செவிலிநறையக் கறத்தொடு நிற்றும், நற்றாய் தந்தை தன்னையாக கறத்தொடுநிற்குமென்று கொள்க. அறத் தொடுநிற்றற்குப் பொருள் முறையேவெளிப்படுத்தி நிற்றலென்பது, இப் பொருள் எவ்விடத்திற்குமாகாது. இவ்விடத்திற்குமாதிரிமென்றுகொள்க. ஆதலால், இக்கிளவி வெளிப்படுத்தற்கு மாதிரிமெய் அறத்தொடுநிற்றலென அவரால் நாட்டப்பட்ட பெயராய் நெனக்கொள்க.

* “முன்னிலை முன்னிலைபுறமொழி யென்றாவ-கன்னவிருவகைத்தறத் தொடுகிலையே.”— என்னுஞ் சூத்திரவிதியான அறத்தொடுநிற்றல் இந்நவகைப்படும.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல் எ-து. ஆறநிக் கையற்ற தோழி யருகிருநது கண்ணீர்துடைத்தல். கையறல் - செயலறல்.

வனாவமுலிவான் மனமகிழ்ச்சியடைநதிருக்கும் தலைவி யழுதுகொண் டிருத்தல் மாறுபாடெனின் மாறுபடாது. எனனை, - களவுபுணாச்சி யால் அலா மிகவுமெழுதலகண்கு தந்தையாமுதலாயினோவெறுபபடைந்த தறிந்த தலைவன் பிரிந்தேக பிரிவாற்றாமல் தலைவியுழதனளெனக. வெறுப் படைந்ததனால் மணத்தை மறுக்க, அதனால் தலைவன் பிரிந்தேக ஆற்றாமை யினால் தலைவியுழதனளென்று செய்யுளிறகூறியது. இனமெனின்,மேலே கற்பொடுபுணாந்த கவ்வையின்மகளெனகே போயினாளை என்று செவிலிபா ன்கியை வினாவுழி, “வெறுத்தாரொறுத்தானா மேலு நககெளரி விழைத வின்றி, மறுத்தாரஹகுமணமதனால்’ என்பதனால்கண்கொள்க.

அயிரார திணாவநதுன வண்டலம் பாவையழித்தனவோ செயிராத வன்னை செயிராததன னோசெறி நானாதிண்போர் வயிரா நரலும் வயற்றஞ்சை வாணனறென் மாறையிலென் உயிரா கியதைய நீகலுழ வானென னுளங்குழைந்தே.

இ - ள். நெருங்கிய நானாகள போக்களத்தி லொலிக்குங் கொம்பு போலொலிக்கும் வயலையுடைய ஊஞ்சைவாணன தெனமாறைநாட்டில் என்னுயிர்போன்ற தையலே ! நீ புளங்குழைந்து கலுழக் காரணமெனனை? நுண்மணலாந்த திணாவந்து உன் வண்டலம் பாவையழித்தனவோ? ஒரு காணுஞ் சினவாத அன்னை சினந்தனளோ? யானறியக்கூறுவாயாக. எ-று.

* அகப்பொருளவிளக்கம், வணவியல் து. ரு.

“தஞ்சைவாணன்கோவை, செ. ந.ந.சு.

அயிரா - துண்மணல். வண்டலம்பாவை - மண்ணற்செய்த பாவை. செயிராததல - சினத்தல். உயிரா-போக்களத்திலொலிக்கும் கொம்பு நரலுதல - ஒலித்தல். கலுழ்தல - அழுதல். என்-யாதுகாரணம்? இதுனுட்கூறுவாயாக எனபது சொல்லெச்சமாக நின்றது. (உஅஅ)

தலைமகள் ஈலுழ்தற்காரணங்கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

தாரணி கொண்ட விருதோ ளொருவா தனித்துழிபென்
வாரணி கொங்கை மணந்துசென் றாதஞ்சை வாண்னொனா
தேரணி வென்ற செழுமபுதா வேலவிழித தேனினஞ்சூழ்
காரணி மென்குழ லாயது வேகலுழ் காரணமே.

இ - ள். தாரா யழகாகக்கொண்ட இருதோளையுடைய ஒருவா தனித்தவிடத்து என்வாரணிந்த கொங்கையைக்கூடிச் சென்றா தஞ்சை வாண்னொனாது தோடிறையைவென்ற செழுமையாகிய இரதக்கறை நிறதையுடைய வேலபோன்ற விழியையம், வண்டினஞ்சூழ்ந்த மேகத்தினழகைக்கொண்ட மெல்லிய குழலையுமுடையாய்! யான்அழுங் காரணமது.

தாரா - மாலை வார்-கச்சு. தேரணி - தேர்நினை. புதா - உதிர்க்கறை. கார் - மேகம். அணி - அழுகு. (உஅஅ)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித்தேளிப்பத் தெளிந்தமை யெய்தக்கூறல்.

தலைவன் * * * யெய்தக்கூறல் எ - து. தலைவன் தெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று சூளுறவு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்துஅதனைப் பாங்கிக்குப் பொருந்தக்கூறல்.

துதித்தே னணங்கொடு சூளுமுற் றேனென்ற சொல்லெமையா
மதித்தே னியாந்து மதியிலி யேன்றஞ்சை வாண்னவையை
ந்தித்தே னினமபுணா மாதாகண போல நகைக்குறெய்தல
பொதித்தே னுகாந்தக லுங்கழிக் காளா புலம்பாவாதே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வையைநதியிலே சூலாவப்பட்ட வண் டினம்மடவாகணபோல் ஒளிவிடும நெய்தற் பூவினிடத்துப் பொதிந்த தேனைதுகாந்து பிரிந்துபோங் கழிக்கவாச்சோலையுடைய புலம்பாவந்து துதித்துத் தெய்வத்துடனே சூனையுமுற்றேனென்று அவர் சொன்ன மெய்யாய் மதியிலியாகிய யான்மறந்து மதித்தேன. எ - று.

சூள் - ஆணைகூறல். அயர்ந்து - மறந்து. தேனினம் - வண்டினம். நகை - ஒளி. பொதிதல் - நிறைதல். வண்டினம் தலைவனாகவும், நெய்தம் பூ தானாகவும், தேன் தன்னிடத்தின்பமாகவும், அவ்வண்ணி தேன்கர்ந்து நீங்கியதுபோலத் தலைவன தன்னிடத்து இன்பநுகர்ந்து பிரிந்து போயினான் எனும் உள்நுழைவுவழிகொள்ளுககிடந்தது. இவ்வாறு தெய்வத்தொடு சூள் முற்றினேனென்று சொல்லியது எகிலவிப் பொருளெனின், வன்புளையில் 'பிரியேன்' என்னும் கிளவியிலென்றுணாக. ஆணைகூறல் அக் கிளவிச் செய்யுளில்லையாலெனின் 'பிரியேன்' எனறது வேறேரார் கிளவியினு மில்லையால் அதவே பொருளென்றுணாக. (௨௧௦)

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல்.

இறைவிதலைவன் இகந்தமையியம்பல எ-து இறைவிதலைவன் நீங்கின மைகூறல்.

வரியோல வண்டலை தண்டலைசூழ் தஞ்சை வாணன்வண்மைக் குரியோ னுயாவையை யொண்டுறை வாயுர வோர்தெளித்தும் கரியோர பிறரிலலை யெனறகன ஞானிக காரிகையாய் பெரியோர மொழிபிற ழாரொன்று தேறுதல பேதைமையே.

இ - ள். காரிகையாய்! பண்ணையொலிக்கப்பட்ட வண்டிகள் செல வும்வரவுமாய் அலையப்பட்டசோலைசூழ்ந்த தஞ்சைவாண னாகியகொடைக் குரியோனுடைய உயர்ந்த வையையாற்றின் ஒளரிய துறையிடத்தில் உரவோர தெய்வமுனனாகத் தெளியச்செய்தும் கரியோர பிறிதொருவ ருமில்லை யென்று நமமைப்பிரிந்து போயினா, ஆதலால், இனிப் பெரியோர்சொல்லிய சொல் தப்பாரொன்று தெளிவது பேதைமை எ - று.

வரி - பண். ஓலம் - ஆரவாரித்தல். தண்டலை - சோலை உரவோர - அறிவோ. தெளித்தல் - தெய்வத்தினஞ்ஞகத் தெளியச்செய்தல் உம்மை - சிறப்பு. கரியோர - சான்று கூறுவோர பிறழ்தல் - மாறுபடுதல் பெரியோர்மொழி பிறழாரொன்று தேறுதல் பேதைமையெனபது "இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் குத்திரத்தில் தெளிந்ததைத்தல் ஆங்கு 'நெஞ்சளித்தல்' எனபகறல் 'அனறளித் துதைத்தல்' என்னும் மெய்ப்பாடு கூறியவாறுணா (௨௧௧)

பாங்கியியற்பழித்தல்.

பாங்கி யியற்பழித்தல் எ - து. தலைமகன் இயலைப் பாங்கி பழித்துக்கூறல்.

மழுவே துறந்து மறந்தவர் போற்றஞ்சை வாணன் வென்றி முழுவேய முகரீ முழங்கிருந் கானன முழுதுலகும் தொழுவே தஞ்சைமீவ நோக்கிச்செல லேனென்று சொல்லியுரீ அழுவே துறந்தன ரானல்லர் நல்லரவ் வாடவரோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணானது வெற்றி முரசொலிக்கொப்பாகக் கடல் முழங்கப்பட்ட பெரிய கழிக்கரைச் சோலையிடத்து உலகமுழுதும் தொழத் தக்க தெய்வத்தை நோக்கிப் பிரியேனென்று சொல்லியும் 'இளமைப்பருவத்தே, துறந்து மறந்தவர்போல நீ அழத்தக்கதாகத் துறந்து போயினராதலால் அவ்வாடவர் நல்லா நல்லர். ஏ - று.

மழவு - இளமை. முழவு - முரசு. ஏய - ஒப்பாக. 'முந்நீ - கடல். இருமை-பெருமை. கானல - சோலை 'உலகமுழுதும்' என இன்யடம், நல்லார் - நல்லா, தீயார் - தீயா என இகழ்ச்சிக் குறிப்பினகண வந்த அழித்து மொழி. 'அவ்வாடவா நல்லா நல்லா' என இயையும். (உருஉ)

தலைமகளியற்படமொழிதல்.

தலைமகளியற்படமொழிதல் எ-து. அந்நவநகரக்கேட்ட தலைமகன் சொற்பொருள் ஓரியலப்புட மொழிதல்.

மாகப புயன்மணனில வந்தன வாணன்றென் மாறைமுந்நீராகப புகர்ச்செய்ய புள்ளிபைங்கான் ஞெண்டு நாகிளந்தண பூக்க குளிரிழை பேடையோ டாமு புலம்பரினனார் ஆக்க கருதினல லாயினி யாரினி யாருளரோ.

இ - ள். நல்லாய! வானத்திடத்திலிருக்கும் மெகம் மண்ணிடத்தில் வந்தது போன்ற வாணன் தென்மாறை நாட்டுக் கடலிடத்துப்புன்னைமரத் தடியிலிருக்கும் புகராகிய சிவந்தநிறப் புள்ளியையும் பசியகாலையுமுடைய ஆண் ஞெண்டு நாகுப்பருவதையுடைய வளமையையும் தட்பத்தையுமுடையகுளிரந்தகமுகினிழுவில் பெடைஞெண்டைப் பிரியாமறகூடுமபுலம்பரைப் பொலவாராகக் கருதினநமக்கு இனியராயுள்ளார இனியார! எ-று.

அவரோ நமக்கு இனியராயவந்துகூடுவாராதலால் அவ்வா இயற்பழித்துக் கூறத்தகாதெனவா றாயிற்று.

மாகம் - ஆகாயம். புயல் - மெகம். நாகம் புன்னை. நாகு - இளங்கன்றுப் 'பருவமநீ விக் கருக்கொள்ளுங்காலம். என்ன, பசு எருமைமுதலியவற்றில கருக்கொள்ளும் பருவத்திற்கு நாகு எனும் பெயருலக வழக்கினு கண்டுகொள்க. புலம்பன் - நெய்தற்றலைவன். பூகம் - கமுரு. பெடை - பெடை ஞெண்டு. இவ் னார் - பொல்லார். இனியார - நல்லார்.

புன்னைமர நிழலிலிருக்கும் ஆண்ஞெண்டு பூகமர நிழலிலிருக்கும் பெடையோடு கூடும் புலம்பர என்பதனால் தலைவன் தலைவியை வந்து கூடுமென உள்ளுறையுமவகொள்ளக் கிடந்த தெனின், அந்நவநங் கூட்டம் பெருவாய்ப் பிரிந்துவருந்துகின்ற ளாதலால் உள்ளுறையும

மாதாது இறைச்சி பிறக்கும் பொருளாயிற்றெனக் கொள்க. இறைச்சியிற் பொருளாவது *“இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே.” “இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமாறுளவே-திறத்தியன்மருங்கிற் நெரியுமோர்க்கே.” என் றுராகவின் இறைச்சியென்றும-இறைச்சியிற் பொருளென்றுங் கூறிய சூத் திரங்கட்கு நச்சினுர்க்கினியார செய்த வுரையிற் கண்டுகொள்க. (௨௧௩)

தெய்வம்பொறைகொளச்சேல்துவமென்றல்.

தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவ மென்றல் எ - து. தெய்வத்தின் பிரியேனென்றுணைகூறிப் பிரிந்துபோனாரால் தெய்வங் கொடுதெய்வமாத லால் சீரூதபடி அவா எங்கட்குக் குற்றஞ்செய்தாரல்லா, நீ பொறுத்துக் கொள்ளென்று வேண்டிக் கோடற்கு நிறுவேமும் வோதுவோமென்று தலைவி பாங்கியுடன் கூறியது.

மாதங்க நலகுங்கை வரணனறென மாறையை பைத்துறைவர்
ஏதம் பயநில ரெங்கட்கு நீபெம் மிகந்ததனல்
கோதம் படாதி கொடுதெய்வ மேயென்று கூப்பலிதூய்ப்
பாதம் பரவல லாயிரு வேமும் படாகுவமே.

இ - ள். புலவோககுப் பெருமையையுடைய தங்கங்களைக்கொடுக் குங் கையையுடைய வாணன் தெனமாறைநாடீ லைபைத்துறைவா என கட்டுக் குற்றத்தைத் தந்தாரல்லா, எம்மைப் பிரித்தானுலே கொடுதெய்வ யே! நீ குற்றப்படாதையென்று மிகுந்த பலிகளைத் தூவிப் பாதத்தைத் துதிக்க இருவேமுஞ்செலவோம். எ - று.

நலகும் - கொடுக்கும். ஏதம் - குற்றம். பயநிலர் - கொடுக்கிலா. சூத்துதல் - இரிதல். கோது - குற்றம். அம் - அசைநிலை படாதல் - செ லுத்தல். (௨௧௪)

இவ்வயிற்செறித்தமைசெப்பல்.

இவ்வயிற் செறித்தமை செப்பல் எ - து. தலைவிகள் மெய்வேறுபா ட்டாலும் உளரினுள்ளா அலா தூற்றலாலும் நற்றாய் உளத்திலாவதுப்பாடி மணியிடத்தில என்னைக் காவல் செய்தாளென்று பரங்குகுக் கூறல்.

தன்போலு லுலகம் புரக்கின்ற வரணன் நமிழ்த்தஞ்சையா
மன்போ லெவாக்கும் வழங்கி யுணராதவா வைத்திழைக்கும்
பொன்போ லிறுக்கப் பொதிந்து கொண்டாளென பூவையின்மேல்
வன்போ தியமட வாரலர் தூற்றிய வாறுகண்டே.

தொல். பொருள். பொருளியல், கு. கூரு, கூகி.

இ - ள். பூவைபோல்வாய்! தன்னுயிர்போல உலகத்திலுள்ள வுயிரையெல்லாங் காக்கின்ற வாணனாகிய தமிழ்த்தஞ்சையார்வேந்தைப்போல யாவார்க்கும் வழங்கியுண்ணாதவர் வைத்திழக்கப்பட்ட பொன்னைப்போல என்னை. அன்னை எனமேற் பொலலாங்கு கூறப்பட்ட நமக்கு அயுலாராகிய மடவார் அலா தூறறிய முறைமையைக் கண்டு இறுக முடிந்துகொள்ளுதல போலுஞ் செறிப்புச் செய்தாள். எ - று.

புரத்தல் - காத்தல். பொதிதல - முடிதல். வனப்பு - பொல்லாங்கு. 'உண்ணாதவர் வைத்திழக்கும் பொனபோல' எனவே, அன்னையுந்தன்னை யிழப்பவளாதலால் 'அலாபோல பொதிந்துகொண்டாள்' என உள்ளுறை யுவமங்கொள்க. (உகரு)

செவிலி கனையிருள் அவன்வாக் கண்டமைகூறல்.

செவிலிகனையிருள் அவன்வரக் கண்டமைகூறல எ-து. செவிலி செறிந்த இருடகுறி யிடத்துத் தலைவன் வரக்கண்டாளெனத் தலைவி பாங்கிக் குணத்தல.

வெங்கார் முகவெமடீருவ மினனேயன்னை மேலொருநாள் எங்கா தலரிரு ளையதலகண டாளிந்த வேழலகும் மங்காமல வந்தருள வாணனறென மாறைவனா டானமஞ்சச் சங்காழி கொண்டெறி யுங்கண்டல வேலியந தண்மிறைக்கே.

இ - ள். வெவ்விய விறபோன்ற வெய்ய புருவத்தையுடைய மின்னே! இந்த ஏழலகும் கெடாமல்வந்து காக்கப்பட்ட வாணன தென்மா னைநாட்டில் 'வண்டான மஞ்சக் கடலானது சங்கைக்கொண்டெறியும் தாழைவேலி செய்தாற்போன்றிருக்கின்ற தண்ணியதுறையினகண எம் முடையகாதலர் இருட்குறி வருதலை முன்னம ஒருநாள் அன்னைகண்டாள். எ - று.

காட்கீம் - வில். மங்காமல் - கெடாமல். வண்டானம் - நாரா. 'ஆழி சங்கு' எனஇயையும். கண்டல் - தாழை. சங்குகொண்டெறிதல - திரை விசையால் சங்கினை யுந்ததல். (உகசு)

இவற்றுள் கலுழ்தற் காரணங் கூற லொன்றுமொழித்து ஏனைய வெல்லாம் பாங்கி வினாவாதொழியவும் தலைவி அறத்தொடுநிற்கு நிலை தனக்குரியவாமாறு அறிந்துகொள்க.

சேவிலிதலைமகள்வேற்றுமைகண்டுபாங்கியைவினாநல்.

(இது வெளிப்படை.)

பொன்னுற்ற கொங்கையு முத்துற்ற கண்ணுமிப் போதுகண்டேன்
பன்னுற்ற சொல்லுமின் பாலுங்கொள் ளாள்பதி னாலுலகும்
மன்னுற்ற வண்புகழ் வாணனறென மாயையென மானையாட்
கென்னுற்ற தெனறறி யேன்புனங் காவ விருந்தபினனே.

இ - ள். பொன்போனற பசலைநிறம்பொருந்திய கொங்கையும் முத்
துப்போலநீருற்றகண்ணும் இப்போது கண்டேன், அதுவன்றியும் யான்சொ
லலுஞ்சொலலும் இனிய பாலையுமுட்கொள்ளான், ஆதலின், பதினாலுலகும்
மன்னுற்றவளவிய புகழையுடைய வாணன தெனமாறைநாட்டில் புனங்கா
வலிருந்தபின் என்மானபோனறவட்கு யாதுற்ற தென்றுயானறியேன்.

‘பதினாலுலகும்’ என்புழி உம்மை முறறும்மை. ‘புனங்காவலிகந்த
பின்னே’ என்று பாடமோதுவாருமுளா. (உகௌ)

பாங்கிவெறிவிலக்கல்.

பாங்கி வெறிவிலக்கல் எ - து. செவிலி வெறியாட்டாளனை யழை
த்து மகட்கு நேயுற்றவாறும், அதுதீருமாறும் சொல்லவேண்டுமென்று
கேட்புழி; தெய்வமவநாடுமபோது பாங்கி அததெய்வத்தை ஆடவேண்டா
மென்று விலக்குதல. வெறியாட்டாளன் ஆடு பல்கொடுத்தால்தீருமென்
புழி அவ்வாட்டைக கொல்லாமல் விலக்கலென்னும் அ. மயும்.

அறியா மையினொன்று கேட்கலுற் றேனுமமை யாவதொன்றும்
குறியா மறியுயிர கொள்ளவென் றோருரு திப்பலிகூ
வெறியா விவருயிர மீட்கவென றோவெனறி வேல்வலத்தீர்
சிறியா மனையிலவத் தீர்தஞ்சை வாணன் சிலம்பினினறே.

இ - ள். வெறறிவேலை வலததிலுடையவனோ! நம்மையாம் அறியாபு
யினால் ஒன்று கேட்கலுற்றேம ஆவதொன்றுங் குறியாது மறியுயிரைக்
கொள்ள வென்றோ அந்த வீரதப்பலி தரும் மிருத வெறியினாலே இவள்
உயிரைமீட்கவென்றோ தஞ்சைவாணனசிலம்பினின்றுஞ் சிறியார்மனையில்
வந்தீர்! திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர். எ - று.

மறி - ஆடு, ‘திருக்கோயிற் கெழுந்தருள்வீர்’ என்றது அவாய்கிலையான்
வந்தது! (உகஅ)

வேறில்கீகியவதனும் செவிலி பாங்கியவிறுதல்.

(இதுவெளிப்படை.)

மண்குன்ற வந்த கலியினை மாற்றிய வாணன்றஞ்சை
ஒண்குன்ற மங்கையர் முன்னாமின் னேயுமை யாணமகனைப்
பண்குன்ற வென்றசொல் வள்ளிதன கோணைபபைத் தாரயிலால்
வெண்குன் றெறித்தசெவ் வேளையிவ் வாறென் விளம்பிபதே.

இ - ள். உலகங் குன்றவந்த கலியுக்கத்தைமாற்றிய வாணன் தஞ்சை ய தொள்ளிய குன்றிடத்து மின்னே! உமையாள் மகனைப் பண்குண்ட வென்ற சொல்லையுடைய வள்ளிக்கு நாயகனைப் பசியமாலையுடைய வேலினு லே வெண்குன்றமாகிய குருகுபயாக்குன்றத்தையெறிந்த செவ்வேளை மங்கையாமுன்னர் இவ்வாறு நீவிளம்பியதென? எ - று.

ஆயில் - வேல். வெண்குன்று - கிரவுஞ்சகிரி. 'குன்ற மின்னே' எனவும், 'செவ்வேளை மங்கையாமுன்னே' எனவும் 'விளம்பியதென்னே' எனவு மியையும். (௨௬௬)

தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால்அறத்தோடுநீற்றல்.

தோழிபூத்தரு புணர்ச்சியா லறத்தொடுநீற்றல் எ - று. பூவைக்கொடு த்ததனும் புணர்ந்த களவை வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

போருறை தீக்கணை போலுவின் கணகண்டு போதவஞ்சி
நீருறை நீலமு நீயுநன் பாகென்று நின்மகட்கொர்
தாருறை தோளவர் தந்தனர் வாணன் றமிழ்த்தஞ்சைசூழ்
காருறை சோலையில யாமவினை யாடிய காலையிலே

இ - ள். அன்றாய்! போருறைந்த தீயகணையை யொக்கும் சினது கண்ணைக்கண்டு மிகவுமஞ்சி நீரிலையொழிததுறைந்தநீலமும் நீயும் உறவாக வென்று சினது மகட்கு ஒரு தாருறைந்ததோனையுடையவா வாணன் தமிழ்த் தஞ்சையைச் சூழ்ந்து புபலுறைந்த சோலையிடத்து யாம வினையாடிய கால த்தில் நீல்பூவைத்தந்தனா. எ - று.

கண்பு - உறவு. தார் - மலை. கார் - புயல். (௩௦௦)

புணருபுணர்ச்சியால்அறத்தோடுநீற்றல்.

புணறுபுணர்ச்சியா லறத்தொடுநீற்றல் எ - று. புணலாற் கூடும் புண ன்ச்சியை வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

ஒழிதோற் றியசொல்ல லுன்மக ளோதிக் குடைந்தகொண்டல்
பொழிதோற் றிராளுநி வந்தசெந் நீருந்திப் பொற்பிணுக்கோர்
சுழிதோற் றிமெய்பகை தீர்க்கின்ற போதொரு தோன்றலுமல்
வழிதோற் றி வந்தெடுத் தானறஞ்சை வாணனறென் வையையிலே.

இ - ள். அனனையே! கிண்மகள் ஒதிக்கொப்பநிலலா துடைந்த மேகம்
தோற்ற பகைதீர்த்ததற்காய்ப் பொழியப்பட்ட யானைத்திரளைத் தன்னிக்
கொண்டு வந்த சிவந்த நீர்வெள்ளம் தஞ்சைவாணன் தென்கைகையிடத்
துப் பெருக கிண்மகளும் நதிக்குத்தோற்றுப்போன பகையைத் தீர்த்தற்கு
யாம் நீராடியகாலத்தில் சுழிவந்து கிண்மகளை வாங்கிக்கொண்டு போம்
போதில்அவ்வழியிலே வருவான ஒருவேந்தன் வந்துஎதெதானை, ஆதலால்
நினைகருத்தில் தோன் றிபதனைச் சொல்லுத லொழியாயாக எ - று.

எனவே, - புணர்ச்சியுண்மை குறிப்பினற றோன்றியவாறாயிற்று ஒதி-
கூந்தல். கொண்டல் - மேகம். தோல் - யானை. உந்தி-தள்ளி. உந்தி-கொப்-
புழி. தோன்றல்-வேந்தன். (கூபக)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல்.

களிறுதருபுணர்ச்சியாலறத்தொடுநிற்றல் எ - து களிறுதரு புணர்ச்-
சயற் களவை வெளிப்படுத்தல்.

மண்ணலை யாமல் வளாககின்ற வாணனறென மாறாவெற்பில
அண்ணலை யாயிழை பாகனென றஞ்சின மஞ்சனநோய்
கண்ணலை நீரிடப் பாகமு மேலவந்த கைக்களிறறின
புண்ணலை நீர்வலம் பாகமுந் தோயப் பொருதகூன்றே.

இ - ள். அனனையே! இப்புவியை அலையாமல் வளாக்கின்றவாணன்
தென்மாறை வெற்பில யாம சோலையில் விளையாடுகையிலஓர் யானையாய்
வரும்போது கிண்மகள் அலறிக்கூவ, அப்போது அவவழியிலவருகின்றோரெ
ருவேந்தன் வினாதுவந்து அஞ்சலை யென்று கிண்மகளை இடப்பக்கத்தி
லணைத்துக்கொண்டு வலதுகையில் மேலவந்தகையொடுங்
கூடிய யானைமுத்தகி லழுத்திப்பொருதவன்று ஆனைப்புண்ணில் அலைபோல்
வருவருநுதிநீர்வலப்பாகமெல்லாம் நனைத்தலால்வலப்பால்சிவந்தும், அவன்
அழுதபோது கரைந்து கண்ணகிய கடலில் வருநீர் இடப் பாகங் கறுத்தும்,
ஆணுருவும் பெண்ணுருவு மொன்றாய்த் தோன்றிய வதனாலஅவ்வேந்தனை
ஆயிழைப்பாகனென்ன யூம் அஞ்சினம். எ - று.

எனவே, - குறிப்பால் புணர்ச்சி யுண்மை யறிவித்தவாறு காண்க. அண்-
னல் - ஓவந்தன். ஆயிழைபாகன் - சிவன், அஞ்சனம் - மை. அலை-கடல்

தலைமகள் வேற்றுமைகண்டு நற்றயி செவிலியைவினாது.

(இது வெளிப்படை.)

தண்டார் தழுவிய வேலண்ணல வாணன்றென் றஞ்சைவெற்பில்
வண்டார் குழலிதன் வண்ணமும் கண்ணும வடிவுமுன்னுள்
கண்டா ரறியும் படியன வேயல்ல காரணமொன்
றுண்டா லுயிரனை யாயயி ராமலுரை யெனக்கே.

இ - ள், உயிரனையாய்தண்ணியமாலையணிந்தவே லுடைய வாணனது
அழகிய தஞ்சை வெற்பிடத்தது வண்டாராத குழலையுடையானது நிறமும்
கண்ணும் வடிவும்முன்னுள் கண்டார்க்குஇப்போதுவெறுபட்டிருத்தலந்
அறியுந்தன்மையெனவேயல்ல, இவ்வடிவு வேறுபடுத்தற்கு காரணம்
ஒன்றுண்டாதலால் இக்காரணத்தை ஐயுறாமல் எனக்குரைப்பாய் எ-று.

ஐயுறுதல் - சொல்லத்தகாதென்று மறைத்தல், தண்டார் - மாலை.
தழுவிய-அணிந்த. தென -அழகு. வண்ணம் - நிறம். அயிர்த்தல் - அயரப்
புறுதல் (௧௦௧)

செவிலிநற்றயிக்கு முன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிறல்.

செவிலிநற்றயாகு * * * அறத்தொடுநிறதல் எ - து முன்னி
லைப் புறமொழியாலுணர்த்தாது முன்னிலை மொழியினாலே களவை
வெளிப்படுத்திக்கூறல்.

மலைவந்த தோவெனும் வாரண வாணன்றென் மாறைமதி
சிலைவந்த தோவெனு நன்னுத லாயொரு செலவரிவகோர்
கலைவந்த தோவென வந்துவி னுவிநங் காரிகைக்கு
முலைவந்த தோவிலலை யோவெனனு நாளின் முயங்கினோ.

இ - ள் மலைவந்ததோவென்று ஒப்புக்கூறும் வாரணத்தையுடைய
வாணனதென்மாறைநாட்டில் மதிவந்ததோ! சிலைவந்ததோ! என்று ஐயந்
தரு கல்ல துதலையுடையாய்புனங்காசுருநாளில் ஒருதலைவாவது இவகோர்
கலைவந்ததோவென்று வினாவி, நமமுடைய பெண்ணுக்கு முலைவந்ததோ
இல்லையோவென்னும் பேதுமபைப் பருவத்து முயங்கினா. எ - று.

வாரணம்-யானை, 'வந்ததோ' என்பதனைமதிக்குங் கூட்டுக், மதிசண்டு
பிறை. முயங்கல் - புணாதல். 'செலவாவந்து' என இயையும். ஓகாரம்
அனைத்தும் ஐயம்.

'தலைவி பாங்குக்குமுன்னிலைமொழியால் அறத்தொடுநிறதலும்' செவி
விநற்றயாகுமுன்னிலைமொழியா லறத்தொடுநிறதலும்' ஆகியஇரண்மே'பூக்
தருபுணர்ச்சி முதல் மூன்றாம் முன்னிலைமொழி வெறிவிலக்கல் ஒன்றும்
முன்னிலைப் புறமொழி. (௧௦௨)

அறத்தொடுநிறதல்-முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தன்னுக்குத் தலைவியை யுடன்கொண்டு போதல்.

† “போகநேகற்பொடு புணர்ந்தகௌவை
மீட்சியென்றாகு விளம்பியமூன்றும்
வெளிப்படையுளவியின வழிபடுதொகையே” — என்னுந்
குத்திரத்தால் உடன்போக்கு மூவகைப்படும்.

† “போகநறிவுறுததல போக்குடன்படாமை
போக்குடனபடுததல போக்குடனபடுதல
போககலவிலகல புகழ்திறெற்றலென்
றியாபபமையுடன்போக கிருநானகுவகைத்தே.” — என்னுந்
குத்திரவிதியால் உடன்போக்கு எட்டுவகைப்படும்.

பாங்கி தலைவர்து உடன்போக்குணர்த்தல்.

பாங்கி தலைவர்து உடன்போக்குணர்த்தல் எ - து காப்புகை மிகலால்
உன் ஞாக்குடனகொண்டுபோதியெனப் பாங்கி தலைவர்துணர்த்தல்.

மைநீர் கெடுவகண் மடநதை யுடனறஞ்சை வாணன்வெற்பா
செநநீர் விழுவணி நினனகா கெடுகொண்டு செநநதருணமற
நீர்நாமை யலலசொ ராறுமின் னுலிங்கம மையரெனறால்
முநீர் நுலகுநகொள ளாரவில யாக முலையினுகமக.

இ - ள். தஞ்சைவானன வேறபா! இவ்விடத்தெமமையா கருத்துச்
சொல்லின் முலையினுகு விலையாக முநீர்துமுநத இவவுலகத்தையுநகொள
ளாகன. ஆதலால், குங்குமரீராம வசநதத்திருவிழா வலகாரத்தைத்
யுடைய நின்னகாத்த மையெழுதிய நீராமையையுடைய நெடியகண்ணை
யுடைய மடநதையையுடன்கொண்டு சோநதருளவாய், இம்முறையல்லாது
நீ வரைவதற்கு வேறோ வழியிலலை. எ - று.

‘வெற்பா இங்கெம்மையர்’ எனவும், ‘முலையினுக்கு விலையாக முநீர்
லகநகொள்ளார்’ எனவும், ‘நின்னகாக்குமைநீர்நெடுங்கண்’ எனவும், ‘உடன்
கொண்டு’ எனவும் இயையும். மற்று - வினைமாற்று. செநநீர் - குங்குமநீர்.
ஆறு - வழி. (கூகு)

† அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், து. ௧௦, ௧௧.

தலைமகள் மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பாரோ முலைவிலை யென்பர் கின்கேளி ரொன் பக்கிலைவாழ்
உளரோ வணியதன் றெண்ணொடி யாபவிதை யுண்கண்களோ
தாரோ வளரும புயன்றஞ்சை வாணன் றரியலாபோல
யாரோ தனிரடப பாரருங் கானமிவ ளுடனே.

இ - ள். ஒளளிபவனையினையுடையாய்! கின் சுறத்தாரா பாரா முலை
விலையென்று சொல்வாரோ? உடன்கொண்டுபோதற்கு என சுறத்தாரர்
வாழ்கின்ற ஊரணிததன்று. அந்நியும், போவாமென்னில கரியமாதின
மையுண்டகண்களோ தாரோவளரும புயததையுடைய தஞ்சைவாணனுக்
குத் தரியலாபோல, அரியகாட்டில் இவளுடன தனியாய் நடப்பவராயா?

எனவே, - தரியலாசெல்லங் கானததில் என்னோசேறவ அரிதென்று
கூறியவாறாயிற்று பாரோஎன்புழி ஓகாரம் என்பி எனபதனோடு கூட்டுக.
அவ்வோகாரம்-வினா. உளா-யாரா என்புழி, ஓகாரம் இரண்டும் அகச்சநிலை.
கண்களோ, தாரோ என்புழி ஓகாரமிரண்டும் எண்ணினகணவந்தன. ()

அவளுடன்படுத்தல்.

அவளுடன்படுத்தல் - து. பாங்கிதலைவனை யுடன்படுத்தல்.

சுருளேய் குழலுஞ் சுணங்கேய் முலையுஞ் சுமந்துதற்புப
பொருளே யெனச்சுரம போதுமப் போது புதுமவெயிலான்
மருளேய் கலியிருண மாற்றிய வாணன் றென் மாறையினின
அருளே யொழிபவண் டோநிழ லாவ தணங்கினுககே.

இ - ள். சுருள்பொருந்திய குழற்பாடிமுஞ் சுணங்கியைந்தமுலைப்பா
ரமுஞ் சுமந்து, பொருளாவது கற்பேயெனத்தெளிந்த சுரத்திறசெல்லும்
போது தன்புகழருளாகிய வெயிலினாலே மயக்கம்பொருந்திய கலியாகிய
இருளைமாற்றிய வாணன் தென்மாறை நாட்டிலிருக்கின்ற அணங்கினுக்கு
நிழலாவது நின்னருளையே நிழிலென்றுகொள்ளுவதல்லாது வேறொன்றை
நிழிலென்று கொள்ளப்படாது. ஏ - று.

சுருள் - கடைகுழற்சி, சுணங்கு - மாமைநிறம். உய்யை - எண்.
பொருளே என்புழி ஓகாரத்தைக் கற்பொடுகூட்டித் தேற்றப்பொருண்மை
புணர்க்க மருள் - மயக்கம். மருளே என்புழி ஓகாரம் ஈற்றதை. (1009)

தலைவன் போக்குடன்படுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

நஞ்சோ வழிலோ வெனுஞ்சுர மோசெலல நாயுயிலென்
னெஞ்சோ கொடியது ரேரிழை யாய்கீழ்ன பாமதியோ
யுஞ்சோ தவழ்மதில சூழ்தஞ்சை வானன் வளையிலவம்
பஞ்சோ வலிசசங் கொலோவெனுஞ் சீறடி பைந்தொடிககே.

இ - ள். நேரிழையாய்' ஸளிப்பையுடைய மதியமுநிலுந் தவழப்பட்ட
மதிக்குந்த தஞ்சைவானன் வளையிலுள்ள இலவம்ப நஞ்சோ அலலது
அணிச்சம்பூவோ வென்று சொல்லப்பட்டதெனிய அடியையும பசியகொடி
மையுமுடையாடரு நஞ்சோ அழலோவென்று சொல்லப்பட்ட காட்டிற்
செயலககருதிப என நெஞ்சோ மிக்ககொடியது. எ - று.

பைந்தொடி-அனமொழித்தொகை அழல் - நெருப்பு, கிழல் - ஒளி,
அனிகம்-ஆகுபையா.

நஞ்சோ, அழலோ என்புழி ஓகாரமுந், பஞ்சோ என்புழி ஓகாரமும்
அணிச்சம்பூவோ என்புழி ஓகாரமுந், ஐயம். சுரமோ என்புழி ஓகார
முந், கொலோ என்புழி ஓகாரமுந் அனைத்தில ரோசோ என்புழி ஓகாரம்
சிறப்பு. மதியோ, மஞ்சோ என்புழி ஓகாரமுந் எண்ணினகணவந்தன. ()

தலைவன் போக்குடன்படுதல்

தலைவக்குடன்போக்குணாததல எ - து தலைவனுடன போதலப்பாங்கி
தலைவக்குணாததல.

பாலன்ன பாயல் பகையென னுந் சீறடி பட்டுருவும்
வேலன்ன கூங்கண் பிழிசூயகொ லெனறன பீர்த்திநிககு
மீரலன்ன வானநென பானகண் னுட்டு வயலுந்ஞ்
சேலன்ன நீளவிழி யாய்தெரி யாதனபா சிந்தனையே.

இ - ள். மேதினி குமாலபோன்றவாணனது தென்மாறை நடுநீழ்
ந்தவயலிறிறழப்பட்ட சேலையொத்த நீண்ட விழியினையுடையாய்! மலலி
கைப்பூவால் சிறைத்தலால் அப்பாலையொத்த படுகையைப்புகையென்று
சொல்லப்பட்ட சீறடியாயின அதபாட்டுருவப்பட்ட வேலபோன்ற கூரிய
கல்வெயிதிக்குமோ வென்றதனால் அப்பா நீண்டத சிந்தனையாதோ தெரி
யாது. எ - று.

'மல்லிகைப்பூ வானினாததல்' என்பது அடியிலேயான்வந்தது. பா
லன்னியாயல் - வண்ணவுவாயம். பாயல் - படுகை. உசுநுதல் - புரளுதல்.
போல் - ஐயம். (கூடுக)

தலைவிநாணழிவிரங்கல்.

தலைவிநாணழிவிரங்கல் எ - து: உடனபோககில்நாணழிமேயென்ற
தற்குத் தலைவி யிரங்குகூறல்.

மறவாகை வேலங்கை வாணனை மாறையா மன்னனைத்தம்
உறவாக வெண்ணி யுறாதவா போ லுயி ரோமபிபென றும
துறவாத நாணை துறப்பது வேண்ட லிற் றொலலுகெல்
பிறவா தொழிகைகன நேயொரு காலமும் பெண்பிறப்பே

இ - ள். வீரத்தால் வெற்றிகொண்ட வேலை யகங்கையிற் பிழ்த்த வா
ணனை மாறையாடடாக்கரு மன்னவனைத் துறப்பவாக வெண்ணி யுறாத
பகைவாபோல் உயிரகாததற் பொருட்டு என்னுந் துறத்தற்குத் தகுதியல்லாத
நாணத்தைத் துறப்பது வேண்டி நற்குலகான், பழைபதாய் உலகில் ஒருகா
லமும் பெண்பிறப்புப் பிறவாதொழிந்துவிடலானது. எ - று.

மறம்-வீரம். வாகை-வெற்றி. அங்கை-அகங்கை * “அகமனைகளில்க
ருகைமுனவரினே - முகனில் பொழிய முன்னவை கெடுதலுய - வறா
கில்லுந்நேயாசிரியாகக்” எனறு குந்திரத்தாணுணிக உம்பல-காதல்.

கற்பமேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

கற்பமேம்பாடு பாங்கி கழறல் எ - து. கற்பினைமேம்பாட்டைப் பாங்கி
தலைவிக்குக் கூறுகின்றல்.

செங்காண் மலரிற் திருவன்ன கோலத் தெரிவைபாக்கு
மெய்கா ணுபிரிநு மிகக்கினை றுடைய வா வரையா
தந்நாண் முறைமை தவிரத்தருள் வாணன் தம்பு கதஞ்சைநாட்
டந்நா ணமும்மட வாய்க்கறபு நோக்க வழகிதன்றே

இ - ள். மடப்பதையுடையாய்! சிவந்த முறுக்கவிழ் பருவத்ததாய்
தாமதமலரிருக்கின்ற திருவையொத்த அழகையுடைய தெரிவையாக்கு
மெய்யின் கணிருக்கின்ற நான் உயிரினுஞ்சிறந்ததென்று சொல்லின், உறவு
கலவாத வேந்தர் தம்முடைய வாழ்நாள் முறைமை தவிரத்தவர் கிணியா
புள்ளவீரிடத்து அருளைத்தரும வாணன் தமிழ்த்தஞ்சைநாட்டில் கீ சொல்
லப்பட்ட இரநாணமும் கற்பைக்கீருதுயிடத்தில் அழகிதன்றது. எ - று.

* தெரல். எழுத். புள்ளியங்கியல், து. உர

நீடுவென்று கூறினமையால் செந்நாண்மலர்-தாமரைமலர். கொலும்பு அழகு. விடிவுதல-கலத்தல். * “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானேநாணினுஞ் செயிர்தீர் காட்டி கம்புச்சிறந்தன்று” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (ககசு)

தலைவியொருப்பட்டெழுதல்.

(இது வெளிப்படை.)

பலரே சுமந்த வுனாகுநர் தாயாதம் பாவைகளுள்
சிலரே சுமந்து திரியவல்ல லாசையய செண்பகராண
பலரே சுமந்த வயற்றஞ்சை வாணனை வாழத்தலாப்பால்
அலரே சுமந்து சுமந்திந்த லுரினா றழுங்குகவே.

இ - ள். புவோசிசசொல்லும் அந்தவாத்ததைகளும் தாயார் சினந்து பாகுகின்ற கொடியபாவைகளும் சுமந்து திரிய வல்லமையுடையா சிலருளா, என்றால் முடியாது, சிலரே செண்பக நாண்மலரைச்சுமந்த வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனை வாழத்தாப படைவாப்பால் வசைகூறுஞ் சொல்லையே சுமந்து சுமந்து இரத்தவூரினுளாரா மீனறிபவருக. எ - று.

‘சுமந்து திரியவல்லா சிலரே பெனக்கூட்டுக. ‘என்னுமுடியாது’ என்பது அவாய நிலையானவர்த்து ‘இரத்தவூரினா றழுங்குகவே’ எனபது இடத்துகிழ்வுப் பாருளினகொழிவு இடத்ததுமேல நின்றது. அழுங்குதல்-இரங்குதல், கெடுதலென்று பெருளகூறுவாருமுளா இவர் கம்புடையளாதலால் உறியசொற்பிழையாளாதலால், அவ்வாறன்றிமீனறிபவரது மனமுடித்தலுது பொருளான்மையுணர்க. இரங்கல் பொய்க்குமோகெனில இரு வருடன போயினபின்னா அவ்வூரினுளாரிரங்குதலின பொயயாதாயிற்று.

பாங்கி கரந்தியல்புணர்த்துத் தலைமகள் சோல்லல்.

(இது வெளிப்படை.)

செலவிற் கொடியகளிற் றண்ணல வாணனறென் மாற்றமன்னன
விவ்விற் கொடியபு ருவமின னேயென விளபயுதீ
சொலவிற் கொடியசம மனனைபைப போலபவர் சூழ்த்திருக்கும்
இலவிற் கொடியகொல் லோசெலலு நாட்டவ் விருஞ்சுரமே.

இ - ள். இடியினுங் கொடியதாகிய களிற்றுப் பெருமையைபுடைய வாணனாகிய தெனமாற்ற மன்னனது கையிற்பிடித்த விலலினுங் கொடிய புருவத்தையுடைய மின்போனறவனே! யான செல்லுநாட்டில் அப்பெரியகரமானது சொல்லிலே கொடியளாகிய நம்மனனையைப்போல்வார் சூழ்ந்திருக்கும் இவ்வினுஞ் சுரங் கொடியதோ? எ - று.

தொல். பொருள், களவியல், து. ககங்.

‘சுரங்கொடியதென நீ விளம்புகி’ என்றியையும், சொல்லின் என்புழி நெற்புமை தொகுத்தல், செல்-இடி, அண்ணல்-பெருமை கொல்-அசை, நகரம்-எதிர்மறை, சுரம்-காடு. (௩௧௯)

பாங்கினைகையடைகோடுத்தல்.

பாங்கி கையடைகோடுத்தல்- எ - து பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்கு கையடைகோடுத்தல், கையடை-அடைக்கலம்.

“பறந்திநர் துன்பா பதைப்பப் படரும் புரங்கரப்பச்
சிறந்திரி யாடி தென் நிலையன் னாழறத் துசகிலம்பா
அறந்திரு தன்னரு ன்ருமபிறி தாயி னருமறையின
திறந்திரி தாாகலி யுமமுற்றும் வற்றும்ச சேணிலத்தே.”

[இது பிறசேய்யுட்கவி.]

† “வடமால் வனாகினா சாயினும் வண்புயல் வாரிபுகும்
கடனா கியநெறி கைவிட நீங்கினும் எந்நிலையும்

அடன்மாகளிற்றன்ப நின்னைடன டுபின்னை யென்னைபென்றார்
உடனாய கேண்மை பொழிந்தறி யாரிவ வுலகத்திலே.”—இது
உண்காரா எடுத்தாக்கறிய பிறசேய்யுட்கவி. (௩௧௯)

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல்.

பாங்கிவைகிருள்விடுத்தல் எ - து பாங்கியிருளாந்த இடையாமத்தில் விடுத்தல், வைகுதல் - தங்குதல்.

பொழிநான மன்றலம் பூங்குழ னீதிகள் புணர்ந்துசெல்லும்
வழிநாடி நும்பின வருகுவல யானறஞ்சை வாணனவையைச்
சுழிநாணு முகதிகின றெலகினைக கேற்பன சொல்லியினு
மொழிநா உடங்க மொழிந் தயலானா முகங்கவழித்தே.

இ - ன் மான்மதம பொழியப்பட்ட மணத்தேரடுக்கடியபூவைடணித்த
குழியையும் தஞ்சைவாணன வையைச் சுழிநாணப்பட்ட வந்தியையுமுடை
யாய்! கின்பழமையால்வருகின்ற சுற்றத்தாக் கேற்பனசொல்லி அயலானா
அலர்கூறியநாவடங்க மொழிந்து தலைவனையச்செய்துநீங்கள் கூடிச்செல்லும்
வழித்தேடி யானும் பின்னைவருவேன். எ - று.

* திருக்கோவையார், செ. ௨௧௩.

† அம்பிகாபதிகோவை, செ. ௩௨௩.

நானம் - மாந்மதம், மன்றல் - மணம், புணர்தல் - கூடல், கிளை - சுற்றம். இன்னமொழி-அலர்மொழி. 'மன்றலம் பூங்குழல்தஞ்சைவாணன் வையச் சுழிநாணு முந்தி' எனக்கூட்டி ஆகுபெயராகக்கூறுக. (ககடி)

தலைமகளேத் தலைமகன் சுரத்துய்த்தல்.

தலைமகளேத் தலைமகன் சுரத்துய்த்தல் எ - து. ஐர்பத்து முன்றார் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்திறசெலுதல்.

தளிபோற் கொடைபயில் சந்திர வாணன் நமிழ்த்தஞ்சையான்,
அளிபோற் குளிநாத விளமரக் காவும் வன்புகழின
ஒளிபோல் விளங்கிய வெணமணல், யாறுமு வந்துகண்டு
நளிபோ தவிழகுழ லாப்மெல்ல மெல்ல நடந்தருளே

இ - ள் குளிர்ச்சியையடைய மலர் முருக்கவிழப்பட்ட ஈழலை! டையாய்! மேகம்போற்கொடுக்குத் தொழிலபழைய சந்திரவாணனாய் தமிழ் விளங்கப்பட்ட தஞ்சையான அனபுபோலகுளிநாத இளமரச்சோலைத் தவனது புகழினொளியைப்போல வெணமணல் செறித்தகான் யாறு கண்மெகிழ்த்து மெல்ல மெல்ல நடந்தருள்வாயாக. எ - று.

தளி-மேகம் பயிலுதல்-பழகுதல். அளி-அன்பு. கா-சோலை. ஆறு-கான் யாறு. உவதுதல்-மகிழ்தல். நளி-குளிர்ச்சி. 'கண்மெகிழ்த்து' என இயையும்.

தலைமகள் தலைமகளைச் சுரத்துய்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

அசைவு-வருத்தம். அனபுகொண்டமடப்பெடையசையவருத்தத்தை என்றா பிறரும். அசையிய-வருந்திய.

வரமாமை வேற்படை வாணன் நென்மாறை வணங்கலர்கள்
புரமான வல்லமல் பொங்குவெங் கானிற் பொருத்தியகூர்,
அரமான கலலுன் னடிமல ராற்றல வாதலினம்
சுரமாறு மெல்லுதல் லாயிருப் பீயிந்தச் சோலையிலே.

இ - ள். நல்லாய்! வரத்தைபுடைய மாமைநிறம்பொருந்திய வேற்படையையுடைய வாணன் நென்மாறையை வணங்காதார் நகராப்போலவ விய அழல்பொங்கியெழும் வெய்யக்காட்டிலகூப்பொருந்திய அரத்துகொப் பானகற்கள் உன் அடிமலர் பொறுக்குத்தன்மையவல்ல; ஆதலால், சுரமாறு மளவும் நாம் இந்தச்சோலையிலே யிருப்பாம். எ - று.

மாமை குருதிப்புள் ளிநீறம். 'வரமாமையேற்படை வாணன்' என்ற பாடமோதிப் பெருமையுங் கூர்மையுமுடைய கேற்படையெனப்பொருள் கூறுக. 'கூர்பொருந்திய' எனஇயையும. அராமானஎனபுழிஉவமைத்தொகை, புரமான - புரம்போல. ஆறுதல - பொறுத்தல். † 'ஆற்றுவாராற்றல் பசியாற்றல்' எனரூபிற்றும்.

சுரம-வழி. ஆறுதல - வெப்பதணிகல எல்லை அளவு. (ககக)

உவந்தலர்கூட்டியுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உவந்தலர் கூட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தல் எ - து. தலைமகனை மகிழ்ந்து அவன்கூந்தற்கு அலரைச்சூட்டி அதனால் பரவசமகிழ்ச்சியடைந்து கூறுதல். உவகை அறிவொடுகடியது, மகிழ்ச்சி யறிவழி ருத்து. என்னை, - † "உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங், சுளாக்கில் காமத்திற்குண்டு." என்னுங் குறட்குப் பிமேலழகர் உடையரனுமுணாக,

அடிமலர் போற்றவும் போற்றியன் பாலிவ ளாய்முடித்தியான் கடிமலர் சூட்டவுங் காட்டிய தாற்களவா காப்பதெறியும் துடிமலர் சீர்க்கெதிர கூகை யிரட்டுஞ் சாததிடையோர் வடிமலர் வேற்படை யானவாணன் மாறையென மாதவமே.

இ - ள். களவா 'சினதடிக்குந் தமயின்கண் விரிவாகிய' தாளவோசைக்கு எதிராகக் கூகையொலிகருங் காட்டினட ஒப்பற கூர்மை விரிந்த வேற்படையுடையவாணன் தென்மாறையுடையிருக்கின்ற என்னுடைய மாதவனவடிமலரைப்போற்றவும் போற்றி அனபால இவளாயநதுமுடித்த கொணடைக்கு யான் மணமலரைசூட்டவும் காட்டியது. எ - று.

கடிமலர்-மணமலர். காயதல்-சினததல். எறிதல்-அடித்தல், துடி - பாலைநிலத்துப்பறை. மலர்தல்-விரிதல் சீர்தாளவோசை. இரட்டிதல்-ஒலித்தல். சுரம்-காடு வடி-வடிவதற்கெழுழிவ. (ககஅ)

கண்டோரயிர்த்தல்.

கண்டோரயிர்த்தல் எ - து. வடிவின்மேம்பாட்டாற் கண்டோரையமுறக்கூறுதல்.

சையத் திரள்புயன் சந்திர வாணன் றனிபுரக்கும் னையத் துறைகின்ற மானிட ரோவனறி வானவரோ னையப் படுமழல வெஞ்சுரத் தூடுநடந் தவரென் னையப் படுவதல் லாலுண் மைசால வறிவரிதே.

† திருக்குறள், செ. ௨௨௫.

‡ ஷ, செ. ௧௨௮௧.

இ - ள் வருகின்றோ உளமநையப் பாலை அழல்பெய்வெய்ய சுரத்தில் நடந்த இவா மலைபோல திரண்டபுத்தையுடையவனாகிய சந்திர வானன ஒப்பிலாது காததளிகும புவிவினகண உறைகின்றமானிடரோ ! அல்லது வானுலகினகணுளவரோ ! என்று ஜயப்படுவதலலாமல உண்மையை மிகவும் அறியவரிது. எ - று

சையம் - மலை தீர்ப்புயம் - வினைத்தொகை புரத்தல-காததல். வையம் - புவி 'அழல்பெய்' என இயையும் சால-மிகவும். (ககக)

கண்டோர் காதலில்லக்கல்.

கண்டோர் காதலில்லக்கல் எ - று கண்டோர் காதலினால் போக்கை விலக்கி எம்பாடியிற நங்கு போமென்று கூறுதல்

கண்டோராவா - பாலைநிலத் தெயிறியா. ஆடவா கண்டோரெனில் வருங்குறமெனின, 'செவிலிகலந்துடையருவோககண்டு கேட்டல்' என்னு கிளவிசெய்யுளில் யானதலைவனைக் கண்டேனெனின காதலி தலைவியைக் கண்டாள் என்பதனோடு மாறுபடு மென்றுணாக.

மாலு திருவு மெனவரு வீரதஞ்சை வானன்றெவலு
போலுஞ் சுரமினிப போகவொண்ணுது பொருப்படைநதான்
ஆலும புரவி யருக்கனிக் கங்கு லடற்கடமான !
பாலு தசையமுண டேதங்கு வீரோங்கு பாடியி

இ - ள். மாலு திருவுமென்று சொல்ல வருவீர் 'தஞ்சைவானன பகைவரிருக்கும் உளப்போலும் பழங்கிய சுரம் இன்று இவவிடம் விட்டு அப்பாற்போகத்தகாது ஆரவாரஞ்செய்யும் புரவி பூட்டியு தேரில்வரும் அருக்கன அததவெறபடைநதான். இருள் வீரங்காலமாகிய இக்கங்குவில் போசெய்யும் கடமானபாலும தசையும் யாங்கு தருதும், அதனைபுணர் எங்குபாடியில் தங்குவீர். எ - று.

தெவ்வூர் பாழாய் மக்களியக்கமின்றியிருத்தலின் கரம் உவமையாயிற்று. 'அருக்கன பொருப்படைநதான்' எனக் கூட்டுக. ஆலுதல் - ஆரவாரித்தல். அடல - போ. (கஉ0)

தன்பதியணிமைசாற்றல்

தன்பதியணிமைசாற்றல் எ - று இவ்விடத்தில் நுழைநில கைகிப்போதல்வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவனதன்பதி அணித்தென்று கண்டோர் கூறுதல்.

தொடங்கும் பிறைதுதற் றோகையு நீயுமுன றோன்றுகின்ற
கடங்குந் திரண்டுங் கடந்துசென றுறகம் லததடமும
கூடங்கும் புரிசையுஞ் சூழந்தெதிர தோன்றுங் கிளைத்தபைந்தார்த்
தடங்குங் குமடுநடு தோள்வாணை மாறையுந் தஞ்சையுமே.

இ - ள். வளரஆரம்பிக்கும் பிறைபோலும் துதலையுடைய தோகை
போன்றவளும் நீயும் முன்னே தோன்றுகின்ற காடுஞ் சிறுமலையுமாகிய இர
ண்டிம் கடந்து சென்றால் கமலப்பொய்கையும் கமுகும் புரிசையுஞ் சூழ்ந்து
வாவியிற் கிளைத்த நீலத்தாரணித் பெருமையுடைய குங்குமம் பூசிய
நெடியதோளையுடைய வாணனமாறையும் தஞ்சையும் எதிராகத் தோண்
றும். எ - று.

தொடங்குதல் - ஆரம்பித்தல் தோகை - ஆகுபெயர். கடம் - காடு.
குன்று - சிறுமலை. கிடங்கு - அகழ் புரிசை - மதிவ. கிளைத்தல்-தோன்று
தல். 'கிளைத்த பைந்தார்' என்பது * "குண்டு சுனைபூத்தவண்டுபெருகண்ணி"
என்றும்போல ஒற்றுமை நயத்தாற் செய்யப்படு பொருண்மேல நின்றது.()

தலைவன் தன்பதியடைந்தமைதான்.

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை சாற்றல் எ - து. தலைவன் தலைமகட்
குத் தன்பதியடைந்தமை யுணர்த்தல்

சந்தனம் தோயந்து தயங்குமுக தாரந் தரித்துவிடமும
சந்தனம் தாங்கி நடுங்கிடை போல நடந்திவங்கனே
நொந்தனங் காலென்று நோவலபொன னேயொரு நோயுமின்றி
வந்தனங் காணிது காலவாணை மூறை வளநகரே.

இ - ள். பொன்போன்றவளே ! சந்தனத்தோயந்து விளங்கப்பட்ட
மூத்துமாலையணிந்து பூரிக்கும் நமது தனநதாங்கி நடுங்குமிடைபோல நட
ந்த இவ்விடத்தில் காலநொந்தனமென்று நோவறக; ஒருதுன்பமுமின்றி
வந்தனம், வரணன் மாறை வளநகரிது காண்பாய். எ - று.

தான்துவிவன்என்னும் வேற்றுமையின்மையானநந்தனம் என்றுகூறிலு
ஷென்க. பொன் - ஆகுபெயர். நோய்துன்பம். 'வந்தனங்காண்' என்புழி
காண் உரையசை.

இவற்றுள் பாங்கி 'தலைவற்குடன போக்குணர்த்தலும்,' 'தலைவிக்குடன்
போக்குணர்த்தலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்கறிவுறுத்தல் 'தலைமகன் மறுத்
தலும்,' 'தலைவி நாணழிகிரங்கலும்' ஆகிய இரண்டும் போக்குடன் படாமை,

‘பாங்கி தலைவனை யுடனபடுததலும்,’ ‘தலைவி கற்பினமேம்பாடு பூண்முலைப்பாங்கி புதறலும்’ ஆகிய இரண்டும் போககுடனபடுததலும், ‘தலைவனபோக்குடன்படுததலும்,’ ‘தலைவியொருபட்டெழுதலும்,’ ‘பாங்கிசுரத்தியல்புணர்த்துழிச்சொல்லலும்’ ஆகியமூன்றும் உடனபோககுடனபடுதல், ‘பாங்கிகையடைகொடுத்தலும்,’ ‘வைகிருள விடுததலும்,’ ‘தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்துயத்தலும்’ ஆகிய மூன்றும் போககல ‘தலைவன தலைவி அசைவறிந்திழுத்தலும்,’ ‘கண்டோராகாதலினவிலகலும்’ ஆகிய இரண்டுமவிலககல, ‘தலைவன் தலைவியையுடந்தலாகுடையுணமெழுதததைததலும்,’ ‘கண்டோரயிரத்ததலும்’ ஆகிய இரண்டும் புகழ்தல. ‘கண்டோராதனபதியணிமைசாற்றலும்,’ ‘தலைவன் தன்பதியடைத்தமை தலைவிக்குணாததலும்’ ஆகிய இரண்டும் தேற்றலெனக் கொள்க.

(௩௨௨)

உடனபோக்கு முற்றிற்று.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை.

கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை எ - து தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடுகூடிய வதனை அயலார விராய சேரியாபலரும்றிதல

† “ செவிலிபுலமபல கற்றாயபுலமபல

கவாமனைமருட்சி கண்டோர்க்கு

செவிலியினேடிச சேறலெனருங்கு

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வையவகைத்தே.” — எனனுஞ்

சூத்திரவிதியால கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை ஐவகைப்படும.

செவிலிபாங்கியைவினாதல்

(இது வெளிப்படை)

நலம்புனை யாயமு நீபுற றுயொடு நானுநனபொன

சிலம்புயர் சோலைபுஞ் சிறநிலும பேரினா நெணடினாமேல

வலம்புரி யூவயல சூழதஞ்சை வாணனை வாழகதலாபோல

புலம்புந் மாதொங் கேமக டேளதனிப போயினனே.

இ - ள். நலம்புனைந்த ஆயமுற நீயும் நறறுயொடு நானும், நல்லஅழகிய மலைபிடத்து உயர்ந்தசோலையும் அவளை வினையாடுஞ் சிறநிலும் அவளியங்கித் திரியும்பெரியமனையும் தெளிந்ததிரையினமேலவலம்புரிச்சங்குணர்ந்துவரும் வயல் சூழ்ந்த தஞ்சைவாணனைவாழ்ந்தாதபகைவாபோலப் புலம்புதலைய மூதர். எவகே தனியாப்போயினாள்? யான் அறியச்சொலவாயாக. எ - று.

நலம்புனையாயம்-தலைவிக்கழகாயலவகரிக்கும் ஆயம். ௨௮-எண்ணெடு.

† அகப்பொருள விளக்கம், வரைவியல், சூ ௧௩.

பாங்கிசேவிலிக்குணரீத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வேறுத்தா ரொறுத்துரை மேலுங் கேளிர் விழைதலின்றி
மறுத்தா ரவற்கு மணமத னுறஞ்சை வாணாபிராண
கறுத்தார் புரதது நடந்தனள காளைபின் காமாகற்பால
பொறுத்தா ளழறசுர தன்னையன் னாபின் பொலங்கொடியே.

இ - ள். அன்னாய்! நின் பொலங்கொடி நஞ்சுற்றத்தா ரொறுத்தார்;
அதன்றியும், ஒறுத்த சொல்லைச் சொல்லுதல் மேலும் வளைதலின்றி அத்தலை
வற்குமணததாமறுத்தா ரு; அதனால் தஞ்சைவாணா குலத்துக்குப்பிராண
கோபித்த பகைவருராகியகாடடில் காளைபின் நடந்தனள, அழகியகற்பினால்
சுரத்தழல் அன்னை பொறுத்தாள். எ - று.

ஒறுத்துரை-சினத்துப் பலகாற கூறுதல் விளைதல் - விருப்பம். கறு
த்தல்-கோபித்தல். காளை-பாலிலிதத்துத் தலைவன். காமா-அழகு. 'மணத்தை
மறுத்தா' எனவும், 'சுரத்தழறனை' எனவும் இயையும். (௧௨௨)

பாங்கியுணரீத்தசேவிலி தேற்றுவோர்க் கெதிரழிந்து கூறல்.

(இது வெளிப்படை)

அழிந்து கூறல் - நொந்து கூறல்.

மாற வளவயல் சூழதஞ்சை வாணனறென மாறையென்கண்
ஆற வருதுய ராற்றுகின் நீரறி வேகொளுத்தி
ஊற வனகடிக தெனமுலை யூறமிர் தூட்டியினசொல்
கூற வளாதத்தற் கோவெனனை நீத்ததென கோலவளையே.

இ - ள். வளமாறாத வயல் சூழாத தஞ்சைவாணன் தென்மாறையில்
என்னிடத்தில் ஆறாத வருதுயரையாற்றுகின்றவனோ! அறிவைப்பொருந்தித்
தன்பமாவன கடிந்து என்முலையிலும் அமிழ்த்ததை பூட்டி இனியசெயில்
'வேக்கறி அரிதாய் வளாதத்தற்கோ' என னுழைய வளையையுடையான் என்னை
'விட்டுவிடுங்கியது! எ - று.

'வளமாற' என இயையும். ஏகாரம்-அற்றதை. கொளுத்தல்-பொருந்தல்.
'ஊறு-துன்பம். கூற-கூறி. நீத்தல் - துறத்தல். கோல்வளை - ஆகுபெயர்.
கோலம்-அழகு, கோல் எனக்கடைக்குறை. கோல்வளையிற் புள்ளியென்
பாருமுள். (௧௨௩)

செவிலிதன்னறிவி ன்மைதன்னைநோத்துணர்த்தல்.

செவிலி தன்னறிவின்மை தனனை நொநதுணர்த்தல் எ - னு. தலைவி போதற்குத் தனகுறிப்பினால் அறிவித்ததனமையை யறிந்திலே னென்று தன்னறிவினமை தன்னைத்தெளிந்தகூறல்.

வழியா வருமபெரு நீர்த்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல்
கழியாத வன்புடைக காளைபின் னுளைக் கலந்துகொண்டல
பொழியாத வெஞ்சுரம் போருவல யானென்று போங்குநப்பால்
ஒழியாதென முன்புகொன னுளபேறத் பேடுனொறை யோரந்தில
[னை.

இ - ள். வாயக்கால நிறைந்து வழித்துவரும் பெரிய நீர் சூழ்த்த தஞ
சைவாணனை வாழ்த்தாத பணைவா போல் நீங்காத அன்பையுடைய காளை
பின்னை நான்கலந்து ஒருக்காலும் காவாது பெய்யாத வெவவியகாட்டில்
யானபோருவலென்று போங்குநிடபையெல்லாம் விடாது எனமுன்பு சொ
னனுள், யானறிவிலேன ஆதலால், ஓனறையும ஆராயந் தறித்திலேன. எ - று.

வழியா - வழித்து. கழியாத - நீங்காத ஒழியாது - விடாது. ஆல் -
அஞ்ச. ஒன்றையும் எண்புழி சிறப்புமமை விகாரத்தாற றொக்கது. (௩௨௬)

செவிலிதெய்வம்வாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை)

இணங்கிப் புவனத் தெவருமில் லாவென னிளங்கொடியா
உணங்கிக் கழித் லொழியவென பாலவர வுணனைப்பால
வணங்கிட பலமுறை வாழ்த்துகின் றேனறஞ்சை வாணனறெவ்வை
அணங்கித் திரளபுயத் தானமல யாசலத் தாரணங்கே.

இ - ள். பகைவரை வருத்திய வதனற பூரித்தத் திரண்டபுயத்தை
புடையவனாகிய தஞ்சைவாணனது பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அரியதெய்வம்!
இப்புவனத்து நடபுக்கூடுதற்கு எவரும் இல்லாத என்னிளங்கொடி.
போல்வாள வாடிப் பாலவனத்துப் போதலையொழிய என்னிடத்தவர
உன்னை அனபாற பலமுறை வணங்கித்துதிக்கின்றேன, வீரின நினக்குச்
சிறப்புச்செய்வேன.

இணங்கல் - இணங்குகெனத்திரிந்ததுநின்றது, *‘‘காப்பிடுப்பி னூர்தியி
னிழையின’’ என னும் வேற்றுமையிற் குத்திரத்தின் இழைந்தல் என னும்
சொல் இழை என நின்றறபோலக் கொள்க. உணங்கி - வாடி. கழித்தல் -
போதல். அணங்கி-வருத்தி. மலையாசலம்-பொதியமலை. ஆரணங்கு - அரிய
தெய்வம். ‘‘வீரின்னகீதச சிறப்புச்செய்வேன’’ என்பது அவாய்நிலையான்
வந்தது. இவை மூன்றுகிளவியும் செவிலிபுலமபறகுரியவாமென்க. (௩௨௭)

* தொல். சொல். வேற்றுமையியல், து. எட.

செவிலிநற்றயங்கநந்தோடுநிறல்.

செவிலிநற்றயக் கநந்தோடுநிறல் எ - து. செவிலி நற்றய்க்கு உடன் போகக் வெளிப்படுத்திக் கூறல்.

சுகநலக் வந்தருள் சந்திர வாணனறென் றஞ்சைநலலாயு
முகநலகி நலக முலையொடுத தாரினமுத தங்கொடுததார
மிகநலல லெனபது மனபதை தேர விடலைபின்னே
மகநலகு மந்தியங் கானடந தாளுன மடநதையினறே.

இ - ள். உலகத்தில மகிழ்ச்சி கொடுக்கவந்தருளப்பட்ட சந்திர வாணனது அழகியதருசையிலிருக்கின்ற நலலாய ! முகங்கொடுத்தது மேலை க்கு மகிழ்ச்சியுள கொடுக்கவெண்ணி முலையொடுததாரின இன மூத்தங் கொடுத்த கணவனோ மிகநலலொனபது உலகத்து மகனெல்லாந தெளிய உன்மடந்தைஇன்று மகப்பெறுமந்திகளஇயங்குவ காட்டில்விடலைபின்னே நடந்தாள். எ - று.

சுகம் என்புழி ஏழனுருபுதொக்கது நலலாய - நற்றய. மன்பதை-மக் ட்கூட்டம். தேற-தெளிய மக - குரங்குக்குட்டி † “கோடுவாழ்குரங்குங் குட்டி கூறப்.” ‡ “மகவும பிள்ளையும் பறமும் பாரபயமவையுமணவப் பாலன்.” என்பதனுணுணாக. மந்தி-பெண்குரங்கு † “குரங்கு முசவு மூகமு மூன்றும்.” என்பதனுணுணாக. கான-காடு. (கஉஅ)

நற்றய்பாங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

முன்னே யிதனை மொழிந்தனை யேனுநதை முநந்தமணம்
பின்னேய் குழலி பெறாளல்ல ளேபிறழ் தெவாக்குந
தன்னேயம வைத்தரு ஞாதருசை வாணன் றமிழ்ச்சிலமபில
பொன்னே யுனையநல லாயவ மேசுரம போக்கினையே.

இ - ள். எவர்க்கும் நிலைவிட்டுப் பெயராது தன்னுடைய அன்பை வைத்துக்கூறும் தருசைவாணன் பொதியமலையிடத்துப் பாற்கடற்பிறந்த மடவார் பலருள்ளும் திருமகளே ஞேனப்பாகிய நலலாய்! சுரமபோவதற்கு முன்னமே இகனைமொழிந்தனையாகின துந்தநதை முற்காலத்தில் 'என்னை மணஞ்செய்தது போலப் பின்னுதல் பொருநகிய குழலையுடையாள் மணம் பெறுவாளே!' இச்செய்தியை என்னுடன் சொல்லாமல் மகளை வினேசுரத் திற்போக்கினையே! எ - று.

நுதை - நுத்தந்தை. முந்தை-முன்பு. மணம் என்புழி உவமத்தொகை. பிறழ்தல-பெயாதல். நேயம்-அன்பு பொன்னே என-ழி ஏகாரம் பிரிநிலை, அவளுடன பிறந்தார பலருளளும் அவளையே பிரித்து வாங்குதலின். அவம்-வீண சுரம்-காண். (௩௨௬)

அது கேட்டபாங்கியழங்கல்கண்டு நற்றிய்புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

இல்லுங் கழங்கா டிடங்களு நோக்கி யிரங்கலவமபும
வல்லுமபொருங்கொங்கை மங்கைநல லாயதஞ்சைவாண்ணொன்ற
புலலுந் துணைவியா போலவினை யேனபெற்ற பூவையனளுள்
சேவலுஞ் சுரத்தழ லனறுனகண் ணீரொ ரெறுகின்றதே

இ - ள். கச்சம் சூதம் தமமுட்பொருங் கொங்கையையுடைய மங்கை கல்லாய்! தஞ்சைவாண்ணுக்குப் பகையாயினோகூடும் மனைவியாபோலத் தீவினைசெய்துயான பெற்றபூவைபோன்ற மகள ஒருநதிசெல்லும்பாலைச் சுரத்தில விழாநீருக்கும் அழலன்று, அழுகின்ற கண்ணீரோ யெனனைசுகுகின்றது; மகள இடங்கத்திரிநின்ற மனையையும் அவள் கழங்காடுகின்ற இடங்களையும் நோக்கி நீ கலுழற்க. எ - று

கழங்காடுதல-கழங்காயேழு கைப்பிடித்தாடுதல இரங்கல-அழுதல. வம்பு-கச்ச வல்லு-சூத. வம்பும வல்லும பொருதல-வல்லொப்பு பராக்க வருங்கால வம்பே மறையறக என்புழி நீ யொப்பாகாயென்று வம்பு விலக்குழி ஒன்றோடொன்று பொருதலாயிற்று தெறுதல-சுடுதல. (௩௩௦)

நற்றிய்பாங்கியோடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை)

நேயம் புணை துணை யாகவெங் காணக நீதலெண்ணி
ஆயம் புலமப வகனறன னோகில லகங்குழைய
மாயம் புகலொரு காளைபின் வாணனறென மாறையன்னீர்
சேயம் புயமலா போலடி நோவவென சிலவளையே.

இ - ள். வாணன தென்மாறை நாடுபோன்ற பெண்குள்! கல்லும் நெஞ்சங்குழையப் பொய்சொல்லப்பட்ட பொருகளைபின் எனது சிலவளை யையுடையான் சிவந்த தாமமாமலனாயொக்கும் அழகனநோவ வெவ் விவகாடாகிய வெள்ளத்தை நீந்தவெண்ணி அன்பினைத் தெப்பமுநதுணையு மாக ஆயக்கூட்டம் புலமப்பிரிந்து போயினான். எ - று.

நேயம்-அன்பு புணை துணை என்புழி உமமைத்தொகை. நீந்தல் என்பதனால் வெள்ளம் வருவிக்கப்பட்டது. ஏகாரம் ஈற்றசை. கல் என்புழி சுறப்பும்மை தொக்குகின்றது. “குன்றிநெஞ்சுபகவெறிந்த வெஞ்சுடர் நெடுவேல்” என்பதுபோலக்கறகு நெஞ்சுகூறினொன்றுணாக. மாயம்-பொய். அம்புயம்-தாமரை. சிலவளை - ஆகுபெயர். (௩௩௧)

நற்றய் அயலார் தம்மோடுபுலம்பல்.

(இதுவெளிப்படை)

மேனாள் வரங்கிடங் தென்போல வருந்தி மிகவுமெய்நொந்
தீனா தவர்துனப மெய்துவ ரோவிமை யோருலகம்
தானா ணீடுமதிற்றஞ்சை வாணன நமிழ்ச்சிலம்பின்
மாணா விழியனை யாள்வினை யாடிய வண்டலகண்டே.

இ - ள். தேவருலகத்தானாண ணீண்ட மதிலருமுந் தஞ்சைவாணன்
தமிழ்ச்சிலம்பில் விழிமான் போன்றவள வினையாடிய வண்டலம்பாணன்
யைக்கண்டு 'பண்டைநாளில் வரங்கிடந்து எனனைப்போற பததுமாசஞ்
சுமந்து வருநதி மிகவும மெய் நொநது பெருநா துனபம் எய்துவரோ ?
யானும் பெருநிராதுபெறுத துனபத்தை யேய்தினென. எ - று.

மேனாள் - பண்டைநாள். ஈனாதவர் - பெருதவர், வண்டல் - ஆகு
பெயர். (௩௩௨)

நற்றய்த்தலை மகன்பயிலிடம் தம்மோடுபுலம்பல்.

நற்றய்த தலைமகள் பயிலிடம் தம்மோடு புலம்பல எ - று. நற்றய்
தலைவிபழி வினையாடுமிடங்களோடு நொநதுகூறல்.

செயலைத் தருவின வருநிழ லேபெருஞ் சிறநிலலமே
வயலைக கொடி நொச்சி மண்டப மேதஞ்சை வாணனொன்றா
இயலைத் தனித்தனி தருதன ளேநமன் கினறிதன்றோ
கயிலைப் பொருதகண் ணாணமேலும் வாழவிக்குங் கட்டளையே.

இ - ள். அசோகத்தருவின் அழகிய நீழலே! பெரிதாய்வளைத்த
சிறநிலலமே! வெளியிலே செயத கொடிகட்டிய மதில சோநத மண்டப
மே! தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவரிலக்கணத்தை நமக்கின்று தனித்தனி
தருதன ளேநமன் கினறிதன்றோ, இனிமேலும் நமமை வாழ்
விக்கும் கட்டளையிதவன்றோ! எ - று.

செயலை-அசோகு. திரு-அழகு பெருஞ்சிறநிலல்-அவரவர் வினையாடுஞ்
சிறநிலல் அறம் பெரிதாய் வளைந்தசிறநிலல். வயலை-வெளி. நொச்சி - மதில்.
'தனித்தனித்தருதல்' பகைவா பலராதலால் அவரவாபடுதல் பங்களை வேறு
வேறு கொடுத்தல், மேலும்-இனிமேலும். கட்டளை - முறைமை, இவை
ஐந்தும் நற்றய் புலம்பற்குரியவாமென்க. (௩௩௩)

நிமித்தம்போற்றல்.

வடியேய புகாழுத வாள்வல வாணனறென மாறையுள்யான
அடியே தொழுதெய்வ மாகநிற் பேணியரும்பலியிப்
படியே தருகுவ லென்றுமின னேயிப பதியுவகைக்
கொடியே வரககரை நீகொடி யேன்பெற்ற கொம்பிணையே.

இ - ள். இப்பதியிடத்து மகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கின்ற காகமே! பாவி யாகிய யான்பெற்ற கொம்புபோலவாளை ாண்டவர நீயழையாய், அழைத்த வுடனே வருவள், அவளவந்தால் வடித்ததொழில்பொருந்திய புகாநிறத் தை முகத்திலுடைய வாட்டொழிலிலவல்ல வாணனது தெனமாறையுள யான வழிபடுகடவுளாக நினனைப்போற்றி, சோறுதசைமுதலிய அரியபலி யை இன்று கொடுத்தாற்போல என நூந் தருவேன எ - று.

வடி - வடித்ததொழில். புகா - இரத்தககறைப்புகளி. அடிதொழுந தெய்வம் - வழிபடுகடவுள். பேணி - பேரற்றி அரியபலி - கிடையாதபலி. இன்னே-இப்போதே. கொடி-காகம் கரைதல்-அழைத்தல். காகம்ழைத்தல் ஊககுப போயினா வருவொன்னும் உலகியலப்புறறிக கூறினனென் றுணாக. இன்னேவரவென இயையு (௩௩௪)

காந்தணிவித்தல்.

கரந்தணிவித்தல் எ - று. கரத்தினவெவமை குளிர்மாறுகூறுதல்.

வெஞ்சுர நாடு வியனசுர லோகமும் வெங்கடுங்கரை,
ஐஞ்சுர தாரு வனங்களு மாக வகிறபுகைபோல
மஞ்சுர வாடக மீமதில சூழ்தஞ்சை வாணனவெற்பில
பஞ்சுர மாரு மொழிச்சுரு ளோதியென பைந்தொடிககே.

இ - ள் அந்நகரிலுள்ளார குழற்கூட்டும அகம்புகைபோன்ற முகில் தவழப்பட்ட வலியபொனம திலஞ்ஞந்த தஞ்சைவாணனது வெற்பிடத்தூர் பஞ்சுரமென்னும் பண்டுககொப்பாகிய மொழியையும், கூருண்ட குழலையு முடைய என்பசிய தொடியையணிந்தாட்கு வெய்ய்பாலையுல்கும், விரிவா கிய தேவருலகும், வெய்யகடியகாடும், அததேவருலகிலுண வாகிய பஞ்சு தருச்சோலையுமாக. எ - று.

காநாடு பாலையுலகம். வியன-விரிவு. ஐந்துசுரதருவாவன் - சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். பஞ்சுரம் - பாலநிலத்துப் பண். ஒதி-குழல். மொழிக்கருளோதி - உமமைத்தொகை. பைந்தொடி - அன்மொழித்தொகை. (௩௩௫)

தன்மகள்மேன்மைத் தன்மைக்கு இரங்கல்

தன்மகள் மெனமைத்தன்மைக்கு இரங்கல் எ - து நற்றாய தன்மகள் மெல்லிய இயல்பாகிய தன்மைக்கு இரங்கல்.

தாமே தமக்கொப்பு மற்றில் லவாதிலைத தண்ணனிச்சப
பூமேன் மிதிக்கிற் பதைத்தடி பெருங்குருங் காயெரியுந்
தீமே லயிலபோற் செறிபுறந்தானிற் சிலம்படிப்பாடி
யாமே நடக்க வருவினை யேன்பெற்ற வமமனைககே. (ந.ந.௫)

¶ [இதுபிறசெய்யுட்கவி.]

இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

இளமைத்தன்மைக்குளமெலிந்திரங்கல் எ - து. நற்றாய தலைவியிளமைத்தன்மைக்கு மனமெலிந்திரங்குகூறல்.

இரும்பா மனங்கொண்ட வாறெனனை நீதனை யேததியென்ற ம
வரும்பா வலாககருள் வாணனறென மாறை வளவயலில்
கரும்பார் மொழியா யழலென்று கண்ணீர் துடைத்தனைத்துன
அரும்பா முலைசெய்ய வாயப்பசும் பாவைக களிக்குமினனே.

இ - ள் வினையுடும் பாவையை நோக்கித் தன்னைத்துதித்துவரும் புலவர்க்கு என்றும் அருளப்பட்ட தெனமாறை நாடெளவயலில் வளருங் கரும்புபோன்ற மொழியினையுடையாய் அழாதையெனறுகண்ணீர்துடைத்தனைத்து உன்மார்பில் அரும்பாதமுலையைச் செய்யவாயையுடைய பசும் பொனஹைசெய்த பாவைகளிக் கும இளமைத் தன்மையையுடைய மின போன்றவளே! என்னைவிடபெ பிரிந்தபோக நீ இருமறையொக்கும் மனங் கொண்ட முறைமை எப்படி? எ - று.

பாவலா-புலவா பசும்பாவை என்றதனால் பொனவருவிக் கப்பட்டது மின் - ஆகுபெயர் (ந.ந.௬)

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்

அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல் எ - து. நற்றாயதலைவியது வெருவுந் தன்மையை நினைந்து தானச்சமுற்றிரங்குகல்

நாண்மா தவிமலா நாறிருங் கூருத டைந்தவழிக்
கோண்மா முகிதன்கொடுங்குரல கேட்டொறுங் கூங்கணையால
வாணமா முனைவென வாணனறென மாறை மணிவனாவேயுத
தோண்மாவெருவுந் கொல்லோ வெனறெ னாருயிர சோகின்றதே.

¶ திருக்கோவையாரா, செ. உட்சு.

இ - ள். குருக்கத்தியினது முருக்கவிழ மலாமணக்குங் கரியகூந்தலை யுடையாள் நடந்த பாலைவழியில் கொலைசெய்யும் விலங்குகூர் குயிற்ப்பட்ட கொடிய குரல்களேட்குந்தோறும் கூரிய கணையினால் வாள்பிடித்துவரும் பெரியபகையைவென்றவாணன தென்மாறைநாட்டிலிருக்கின்ற மணிவிளையும் வளையிட்டதுண்டாகிய வேயபோலுந்தோளையுடைய திருப்போலவாள் அஞ்சுமோ வென்று என்னுயிராவாடுகின்றது எ - று.

‘மாதவிநாணமலா’ எனஇயையும். மாதவி-குருக்கத்தி. கோள்-கொலை. மா-விலங்கு. குயிறுதல-சினதது முழங்குதல, கேட்துந்தோறும் எனனுஞ் செல் கேட்டோறும்என விகாரப்பட்டுநின்றது. முனை-பகை. வெருவுதல்-அஞ்சுதல். சோதல-வாடல்.

இவை ஐந்தும் மனமுடிககுரியவாமாறு காண்க (நுநஅ)

கண்டோரிரக்கம்.

இரங்கல்-அழுங்கல்.

நொந்துங் கலுழந்துங் துணைவிய ராற்றலா நோக்கொழிற்சொல் தந்துங்கலையுந் தணந்துசென றுள்ளெனத் தாளபணியார மைந்துங் கதமுங் கடிந்தருள் வாணனறென மாறையன்னாள் பந்துங் கழங்குமெல லாங்கண்டு வாடும் பயந்தவளே.

இ - ள். தம்மிடத்துப்பார்க்குங் குளிர்ந்தபாறையோடுஇனியசொல் தந்ததனையும் அயலார தூற்றும் அலரையும்விட்டு நீக்கிசென்றாளுென நொந்துங் கலுழந்துங் துணைவியராற்றலா, தாளபணியாரதா ளவியையும் சினத்தையம்போக்கிய வாணன தெனமாறையன்னாள் வினையாடிய பந்துங் கழங்கும் மற்றுமுள்ளனயாவையும் கண்டு பயந்து அவளவாடும். எ - று.

கலுழதல்-அழுதல். ‘நோக்கொழிற்சொற்றந்ததற்குநொத்தும்கவையை ததணந்ததற்குக் கலுழந்து மாற்றலராயினா’ என நிரனிறையாயப் பெருள் கொள்க. தந்ததும் என்பது தந்தும் என விகாரப்பட்டு நின்றது. ‘பாலொடுதேன்கலந்தறே’ என்புழி ‘கலந்ததறே’ என்பது கலந்தறே என நின்றபேறாகொள்க. கவலைகலவையென இடைக்குறை தணந்து விடநீங்கி. மைந்து-வலி கதம்-சினம். பயந்தவள்-அன்னாள். (நுநக) இஃதொன்றும் கண்டோரிரங்கறகுநீத்து, கண்டோர்-மாதரார எனவுணாக.

செவிலிஆற்றந்தாயைத்தேற்றல்

செவிலிஆற்றாததையைத்தேற்றல் எ - று. செவிலிஆற்றாத நறறையைத் தேறுமாறு கூறுதல்.

1 திருக்குறள். செ. க. ௧. ௧. ௧. கைவியும்-அழு வியும்.

கன்றே யிதென்று முகமுக நோக்கி நகைககையாழ்
அன்றே யலாசொல்லு மாதாமுன னேதஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
'சென்றே பரந்த திசைகளெல லாஞ்சென்று தோரதணங்கை
இன்றே தருவனன் னேவருந் தாதிப கிருந்தருளே.

இ - ள். அன்னே ! இவள ஒருவன பினனே சுரமபோயின இது
கன்றையிருந்ததென்று ஒருவாமுகமஒருவாரோக்கி நகையைநகைத்து வெளி
யிலேஅலஸாததூறறும் மாதாமுன்னே, தஞ்சைவாணனது பழகிய கோததி
போய்ப்பரந்த திசைகளெல்லாமபோய்ததேடி அணங்குபோல்வானே இஹ
றைப்பொழுதேதருவேன், யான போயவருமளவும் வருநதாது இங்கிருந்த
ருள. எ - று.

முன் ஏகாரமுனறும் ஈற்றசை, பின் ஏகாரம் ஒன்றாக தேற்றம் 'நன்
றேயிது' என்னுங் குறிப்புமொழி அசதிக்கண் திதையுணாததிநின்றது. நகை
யா-நகைத்து. மனறு-வெளி, தோதல-தேடல். அணங்கு-ஆகுபெயா (நசு0)

ஆற்றிடைமுகக்கோப்பகவனாவினுதல்.

ஆற்றிடைமுகக்கோப்பகவனாவினுதல் எ - து. செவிலி தேடிப்போக
கால வழியிடை எதிரொரு முககோலுடைய அந்தணரை வினாவுதல்.

ஒருவெண் குடையிரு நீழனமுக கோலகொண் டொழுக்கத்தினுல
அருவெங் களரியைந் தாறுசெல வீரரு ளீரொழுபா
மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்றென மாறையென வஞ்சிடனனுள்
பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொரு கானைபின் போயினனே.

இ - ள் ஒருவெண்குடையினை பெரியநீழலிலே மூன்று தண்டு
கொண்டு ஆசாரத்தினுல அரிய வெவவிய களாநிலத்திலிழைந்து வழிச்செல
வீர! எழபாரிலுமமருவியஎனடிசையிலுள்ளேசுரமபுகழப்பட்ட வாணன்து
தென்மாறைநாட்டிலிருக்கும் எனனுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போன்றவள
போசெய்யும் சுடாபொருந்திய இலைபோலும் வேலையுடைய ஒருகாளை
பின் போயினன், மீண்டு வரக்கூறிஅருளபுரிவீராக. எ - று.

இருமை - பெருமை. முக்கோல - திரிதண்டு. ஒழுககம் - ஆசாரம்.
இழையநது-பொருந்தி ஆறு-வழி. 'மீண்டிவரக்கூறல்' அவாய நிலையானவந
தது. ஒன்றுமுதலெட்டளவும் ஒழுங்காயத்தொகை காட்டிவருதலால செய
யுட்கு இஃதோரலங்காரந் தோன்றியவாறு காண்க. (நசுக)

மிக்கோடோதுக்காட்டல்.

மிக்கோடோதுக்காட்டல் எ - து. செவிலி வினாத்தாரு மிக்கோ அது
உலகவியல்பென்று காரணமெடுத்ததுக்காட்டல்.

இயங்கா வனமென மகளொரு கழிபின னேகினளென
றுயங்கா தொழியெ னுலகியல பாலுல வுமபுயறேய
வயங்கா டகமதில சூழ்தஞ்சை வாணன மணங்கமழ்தார்
புயங்காதல கொண்டணை தாளய னாதந்த பூமகளே.

இ - ள். ஒருவருளு சஞ்சரிபாதவனதில எனமகளொரு கழிபின
ஏகினளென்று வருந்தாதொழி, அவவாமேருதல உலகவியல்பு; யாங்ஙன
மெனின, வானததுலவும புயிலைதீண்டி விளங்கப்பட்டபொன்மதிலசூழந்த
தஞ்சைவாணனது மணங்கமழ மாலையணிந்தபுயத்தைக் காந்தல்கொண்டு
அயனா படைத்த பூமிதேவியிணைநதாள. எ - று.

இயங்கல - சஞ்சரித்தல. ஏகினள் - போயினள். உயங்கல-வருந்தல.
வயங்கல - விளங்கல. டகமதில - பொன்மதில. அயனா - பிரமனா.
பூமகள் - பூமிதேவி. (உ௨௭)

சேவ்லியெயிற்றியொடுபுலம்பல்.

செவ்லியெயிறிறியொடு புலம்பல எ - து. செவ்லிபாலேநிலத்துப் பெண்
னொடு புலம்பிக்கூடல.

செருமக னேயும் புயத்தய லானபின் செலவிடுத்தென
ஒருமக னேயென றுனையிராத தேனபுனை யோவியம்போல
வருமக னேதஞ்சை வாணனொன னாதானும வனசுரத்தோ
அருமக னேயுனா யாயவள போன வதொனக்கே.

இ - ள் போமகள்பொருந்திய புயத்தைடைய அயலானபின்னே
போகவிடுத்தனனை எனனொப்பற்ற மகளேயென்று ஐயமுற்றேன, அலங்
கரிசுருகு சித்திரப்பாவைபோல வுரப்பட்ட பெண்ணே! தஞ்சைவாணனது
பைகவாயுள்ளாரெருங்கும வலியகாட்டிலிருக்கும் எயினருக்கு அருமை
யாகிய மகளே! அம்மகள் போனவழியை எனசஞ்ச சொல்வாயாக. எ - று.

செருமகள்-வீரமகள். அயிரத்தல-ஐயமுறல் ஓவியம்-சித்திரப்பாவை.
அதா-வழி. இப்பாட்டில் இரண்டு முன்னிலைவந்ததற்கு இலக்கணமும் உதா
ரணமும் களவியலிற்கூறினும் ஆண்டிக் காண்க. (உ௨௮)

சேவ்லிதுவொடுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இரவேய குழலியிய வேதிலன பின்செல்ல லென்றுசொல்லாக
சூவே யறவுங் கொடியைகண டாயகொழிநீகாகனகம்
தரவே யெனவந்த சந்திர வாணன றரியலாபோம
சூவே யறலவழி பேதலிபு போயவென றேகையையே.

இ - ள். தருதற்குக் கொடியோடுகூடிய பதுமரிதியெனவந்த சந்திர வாணந்தரியலாபோக காட்டில் மூங்கிலழல்பொருந்திய வழியிற்றனியே போன என்றோகைபோலவானை இவவிடைக்கணடுழி இருளபோன்ற குழலாய் இவவயலானபின் செலலறக்கென்று சொல்லாததூரவே! நீமிகவுங் கொழியை எ - று.

எனவே, - நீசொன்னால் மீளாளல்லன், வாளாவிருத்தல் அறவுங்கொழியையென்று கூறினான். ஏதிலன் - அயலான 'குரவேகொழியை' என இயையும் கொடை மிகுதியாற கடழய் கொடி வாணனமேலேறறுக, கோகனகம்-பதுமரிதி வேயழல் - மூங்கிலிற்பிறந்தவழல். தோகை - ஆகு' பெயர், (௩௪௪)

சுவடுகண்டிரங்கல்

சுவடுகண்டிரங்கல் எ - று. செவிலிகலந்திடைய காலமுடிய குழியைக் கண்டிரங்கல்கூறு

தொடுசிலை கானவ ரோடிய வேற்றுச சுவடுவையெ
அடுசிலை காலையடியவை யேயறிந் தோரடிய
இடுசிலைப் பாபுரக் குத்தஞ்சை வாண னிசைககுருகப்
படுசிலைப் பாவை பதீமவை யேவண்டு பாடுகவே

இ - ள் அடிபுதொடுசுருகு சிலையையுடைய ஆறலைககானவா எதிர் நிற்கமாட்டாதோடிய வேறுபட்ட அடிச்சுவடுவையே! அவரைப் பொருளு சிலையுடனே எழுப்பக்கத்திலவீழத்தூரத்திய கானையது அடிச்சுவடுவையே! தனதுவிரதகை அறிவுடையோரறிபச சயத்தமபமநாட்டி உலகத்தைக்காக் குத்தஞ்சைவாணனது பொதியமலையிடத்திருக்கும் பாவையடியிவை என்று

எனவே, - அடிச்சுவடு கண்டவுடன தலைவியை நினைநிரங்கியவா ளாயிற்று பலராய உறத்தெரிந்த தலைவின்னொநிரகமாட்டாது ஒருவா போனவழி யொருவா போகாதோடுவாரது அடிச்சுவடுபொருவரடிபோலொருவரடியிராது வேறுபட்டுத் தோன்றுதலால் கானவரோடிய வேற்றுச்சுவடுவையென்றும், தனிதது நிறறவினப்பாவைபதமியை யென்றும் கருதிக்கூறினானே. இடு சிலை - வெற்றியாலிடுஞ் சயத்தமபம இசைக குருகப்படுசிலை - இராவணன் பிணிககக் குறுமுனிபாடுமிசைககு உருகப் பட்ட பொதியமலை, பாடு-பசகம் உருதல்-விழுதல். (௩௪௫)

செவிலிகலந்துடள் வருவோர்க்கண்டுகேட்டல்.

செவிலிகலந்துடள் வருவோர்க்கண்டு கேட்டல் எ - று. உடன்போக குப்போயத் தலைவனும் தலைவியும்போல அன்புசுலகதுஆற்றிடை வருவோருவனாக்கண்டு செவிலிவினதல்,

யானகம் போத வருந்ததும் போலவனப் பெய்துவெய்ய
கானகம் போயினா கண்டனி ரோகற்ப காடவிசூழ
வானகம் போபயில வானவற கீர்தருள வாணனைஞ்சைத்
தேனகம் போருக மாதனை யாளுமொர செலவனுமே.

இ - ள். . கற்பகக்காடு சூழ்ந்த வானிடத்தைப் போசெய்யுஞ் சேர
னுக்குக் கொடுத்தருளப்பட்ட வாணனது தஞ்சையின் வாவியிலிருக்குந்
தேனொளிவிடப்பட்ட தாமரையிலிருக்கும் மாதுபோலவாளும ஒருசெலவ
னும் உங்களைப்போல அழகுபொருந்தி யான்நெஞ்சமிகவருந்த வெய்ய
காட்டிடத்துப் போயினா, நீங்கள் கண்டரோ? சொல்வீராக எ - று

அகம்-நெஞ்சு, போத-மிக, வனப்பு-அழகு கானகம்-காட்டிடம், கற்ப
காடவி-கற்பகக்காடு, வானகம்-வானிடம், வானவன்-சேரன் நகுதல்-ஒளி
விடல், (உருக)

அவர்புலம்பதேற்றல்

அவாபுலம்பதேற்றல் எ - று. செவ்வியிரங்கிப் புலம்புதலை எதிரவந்
தோ தேற்றிக் கூறல்.

யானகண்ட வண்ணலு மெண்ணருங் காதளி னேகிப்பவென
மானகண்டனகண்ட மயிலகண்ட மாதரு மாதரும
தானகண்ட தண்ணளிச சாதிர வாணன றரியலாபோம
கானகண்ட மெய்குளி ரப்பொயகை சூழ்தஞ்சை காண்பாகுளை

இ - ள். யான காணப்பட்ட தலைவனும் எனனுடைய தலைவியாகிய
மாணியுடைய கண்டாற்போலும் கண்ணையுடைய இம்மயில்போன்றவன
கண்ட எண்ணுதற்கரிய காதலினால் தலைவனின் போகிய மாதரும பெரிய
தருமத்தைக் கண்ட தண்ணளியையுடைய சாதிரவாணன தரியலா செலலும்
காட்டைக்கண்டவுடம்பு குளிர இப்போது பொய்கைசூழ்ந்த தஞ்சையைக்
காண்பார்களா. எ - று.

‘யானகண்ட வண்ணலு மென்பிலகண்ட மாதரும’ என்று கூறவே,
எனக்கவனத்தோன்றாமலமறைத்தினைரூர், இவளும் அந்த உண்மையினா தலிலா,
இவள அவனைக்கண்டதாகவும் தானவனைக்கண்டதாகவும் கூறினா. மயில்
ஆகுமெயா தண்ணளி-அன்பு, தலைவியை யானகண்டவென்றுகூறுது, என
மயில்கண்ட மாதருன்று கூறியதென்கையெனின, தலைவன்கூறாத தன்
மையளலல்ல, தையலாக்காணாத மையளலல்ல ஆதலால் இவ்வாறுகூறி
னா எனனை, “மலரன்ன கண்ணா முகமொத்தி யாயிற் - பலகாளைத்
தோன்றன மதி.” எனனுந் திருக்குறளினுணர்க. (உருக)

† திருக்குறள், செ. ௪௧௧௧.

செவிலிபுதல்வியைக்காணுதுகவலைகூர் தல்.

செவிலிபுதலவியைக்காணுது கவலைகூதல ஏ - து. செவிலி தன் புதலவியைக்காணுது துன்பமிருதல.

நாணினுந் தாரணி கற்புநன றென்று நயநதுமுததம்
பூணினும் பாரமி தென்னுமென பொன்னையிப் போதெனக்குச்
சேணினுஞ் சாபுகழ் வரணனறென மாறைமன சேரலரைக்
காணினுந் காணவந் தோவரி தாலிந்தக் காணிடையே.

இ - ள். நாணைப்பாக்கவும் முல்லைமாலையணிந்த கற்பு நன்றுண்பு, தனை விருமபிச்சென்றான, ஆதலால் முததாரமபூணினும் பாரமென்று சொல்லும் மெல்லியவியலபிணையுடைய எனபொனை எனக்கிப்போது சேணினுஞ்சோந்த புகழையுடைய வாணனாகிய தெனமாறை மன்னன் பகைவரை இந்தக் காணிடைக்காணினுந் காணவரிது, அந்தோ யானென செயவேன் ஏ - து.

நயநது எனபுழிச் 'சென்றாளாதலால்' எனனுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்க 'எனக்கிப்போது' எனஇயையும். சேண-தூரம் காணினும்என்னும் உம்மை அவாகரநது திரிதலின அருமைதோன்றின்றது அந்தோ-இரக்கக் குறிப்பு. ஆல் - அசை. (ருசுஅ)

கற்பொடுபுணர்ந்தகவவை முற்றிற்று

மீ ட் சி.

மீட்சி எ - து. மீண்டுவருதல. செவிலி புதலவியைக்காணுது மீண்டு வருதலும், உடன்போய் தலைவனும் தலைவியும் மீண்டு வருதலும் அடங்கப் பொதுப்படமீட்சியென்றுகூறினா.

* 'தெளிததன்மகிழ்ச்சிவினாதல செப்பலென, வெளிப்படவுரைத்த மீட்சிநாலவகைத்தே'.—என்னுஞ்சுத்திரவியியால் மீட்சிநால்வகைப்படும.

தலைவிசேணுகன்றமைசெவிலிதாய்க்குணர்ந்தல்.

ஏடார் மலாக்குழல் வலலியை யன்றையித் தீவினையேன
நாடா விடமிலலை ஞாலத் தகலவயி னனகமலக
காடார் பழனக் கழனிநன னுடுகடந்து தன்னூர்
வாடா வளமனை கொண்டுசென றுறொரு வளளலின்றே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

தலைவன் தம்முள் சார்ந்தமைசாற்றல்.

தலைவன் தம்முள் சார்ந்தமைசாற்றல். ஏ - து. ஐம்பத்து நான்காநாள் தலைவன் மீட்சியில் தலைவியதுரைத தாமசார்ந்தமை தலைவிக்குச்சாற்றல்.

நினையா னெதிர்ப்பட்ட நீடிருங் குனறிது நீகுடைந்த
சுனையா மத்மலாச் சோலைக் ளாமுனைவ தூயவண்டல்
மனையா மிவையினி வாணனறென மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
இனையா தெழுந்தருண் மானனை யாய்ம மெழினகாக்கே.

இ - ள். மானனையாய்! நினைனையான முன்னெதிர்ப்பட்ட நீண்ட
பெரிய குன்றிது; நீ குடைந்துவிடையாடிய சுனையாமது, நீவினையாடியமலர்ச்
சோலைகளாமுனைவ, மாசிலாத வண்டலம்பாவைசெய்து வினையாடிய சிற
நிலலமிவை, இன்று வாணனதெனமாறையை வாழ்த்தாதவர்போல வருந்
தாது நமதெழிலுடைய நகர்க்கெழுந்தருள் ஏ - து.

நான் உவன் எனனும் வேற்றுமைமின்மைபான் 'நமமெழினகா' எனக்
கறினா. இனி-இன்று. இனையாத-வருந்தாது (௩௫௦)

தலைவிழன் செல்வோர் தம்மோடு தான்வால்

பாங்கியர்க்குணர்ந்திவிடுத்தல்

(இதுவெளிப்படல்)

புனைபல னேதிலா காதலா தாயா பொருமையிற்போய
இனைதுயா யாதொன்று மின்பிவெங் காணிகந் தியானுமமபொன
வனைகழ லானும் வருவதெல லுஞ்சென்று வாணனறஞ்சை
துனைவுடனே குகின நீ சொல்லு வீனா னுனைவியாக்கே.

இ - ள். வாணனது தஞ்சைக்குவினாவுடன செல்கின்றீர்! புனைந்து
அலனாத னூற்றுக்கூற அயலாஎன்னிடத்துக் காதலையுடையாகிய தாயா
இவாகளது பொருமையினுல பேசியவருநதநதுபைம ஒன்றுமின்றி வெவ
விய காட்டைநீங்கிப்போய மீண்பொனும் அழகியபொனானுல வனைநத
கழலையுடையானும் வருகின்றசெய்தியெல்லாஞ் சென்று என்றுணவியாக்.
குச்சொல்லுவீர். ஏ - து.

புனைதல-இவலதனை, ணடாக்கிக் கூறுதல ஏதிலா-அயலா. இனையா
யா - வருந்தாதுயா. இகரது-நீங்கி. துனைவு - வினைவு. * 'சுதழவுந் துனை
வுமவினாவுப்பொருள்.' என்பதனாறகணுகொள்க. (௩௫௧)

முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்குணர்ந்தல்.

(இதுவெளிப்படல்.)

போதலாக் தல்லை முனியுமெல லோதிப் புனையிழைதல
காதலன பின்வரக் கண்டனம யாங்கண்டல வேலிமுந்ரோ!
மாதலந் தன்னிரு தோளவைத்த வாணனறென மாறையண்ணச்
சூதலுந் தொலகவிம மித்திரன மாமுலைத தோகையோ.

* தொல, சொல். உரியியல், சூ. கக.

இ - ள். தாழைக்காட்டை வேலியாகவுடைய கடல்குழந்த பெரிய புலியைத் தன்னிருதோளில் வைத்தவாணன் தென்மாறைநாட்டில் அழகு பொருந்திய குது இடுக்கண்பட்டுச் சுருங்கப்பூரித்தது திரண்டபெரிய மூலையையுடைய தோகைபோல்வீ! போதுகளமலாநது இருளைச்சினகமும் மெல்லியகுழலினை யும் புனைநத பூணிணையுமுடையாள தனகாதலனை பின்வர யாம் கண்டனம். ஏ - று.

அல்-இருள். ஓதி - கூநதல். மெல்லோதிப் புனையிறழ-அன்மொழித் தொகை. கண்டல் - தாழை, புயவலியால் குறுமபடக்கிப் பூமியைக்காதலான் 'மாதலநதன்னிருதோளவைத்தவாணன்' எனக்கூறிநூர், அலாதல்- இடுக்கண்.† "அலநதோர்க்களிகுமபொலம்பூட்டுசெய்ய" எனவும், 'அந்நூர்க்கு மலாந்தார்க்கும' எனவும் பிறருவகூறிய வாறறனுணாக விமமுதல-பூரித்தல். (௩௫)

பாங்கியி கேட்டுநீற்றயிக்குணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை.)

வாளேய் விழிநின் மயிலனை யாடஞ்சை வாணனவெறபில வேளே யனைய விடலைபின் னேசுர மீண்டனிகம் கேளேய் பதிவரு மென்னநல லோசொல்லக கேட்டனமிக நாளே யனையநா னாளுள வோசென்ற நாள்களிலே

இ - ள். வாளபோன்ற விழியினையுடைய நினமகளாகிய மயில் போன்றவள தஞ்சைவாணன் வெறிபிடத்தக்காமனையொத்த விடலை பின்னே சுரம்போயமீண்டு நஞ்சுறத்தாரிருக்கும் நகரினகண்ணேவரு மென்று கல்லோர் சொல்லக்கேட்டனம், ஆதலின் இந்நாளைப் போன்ற நன்னாள் கழிந்தநாள்களிலேயுளவோ? ஏ - று.

வேள்-காமன். விடலை - பாலைநிலத்தலைவன். கேள் - சுறம, ஏகாரம் மூன்றாம் நற்றசை. (௩௫)

நற்றயிகேட்டவனுளங்கோள்வேலனைவினாதல்.

(இது வெளிப்படை.) வேலன்-வெறியாட்டாளன்

தென்மாறை நன்னகர் மன்னவன வாணன் செழுந்தஞ்சைகுழ் பொன்னம் திரத்துப் புலனுணர் வீர்சுரம போய்வருவோன் எனமாளை யென்மனை யிற்றரு மோதன்னை யின்றநற்றய் தன்மா நகருய்க்கு மோசொல்ல விரோன்று தானெனக்கே.

இ - ள். தென்மாறைநகர்க்கு மன்னவனாகிய வாணனது செழுந்தஞ்சையைக்குழந்த அழகிய திக்கினுள்ளார் கினைக்குமறிவை எல்லாமறி

† திருமுருகாறுப்படை, பழமுதிரசோலை, வரி, ௨௭௧.

வீர்! சுரம்போய் மீண்வெருந் தலைவன் மாணையாளே என் மனையிலே தருமோ? தன்னையின் நற்றாயிருக்கும் தன்பெரியநகரக்கே செலுத்துமோ? எனக்கொன்று சொல்லுவீர் எ - று.

பொன் - அழகு. மாநீரம் - ஆகுபெயர் புலன் - அறிவு. உய்த்தல் செலுத்தல். வேலன் - முருகவேளடையாளமாய்க்கையிலே வேலபிடித்துத் திரிபவன்.

தலைவன் சேனகனறமை செவிலிதாய்க்குணர்த்தலும் தலைவன்மம்மூர் சாரந்தமை சிறந்தமும் இரண்டுநெதளிதல்; தலைவிமுன்செலவோர் தம்மொடு தன்வரல்பாங்கியாக்குணர்த்திவிடுதலும், பாங்கியாநற்றாய்க்குணர்த்தலும் இரண்டுமெழுச்சி, நற்றாய்தலைமகனுளங் கோளவேலனைவினாது லொன்றும் வினாதல், பாங்கியாக்கு முன்செலவோர் உணராதலொன்றும் செப்பல்.

மீட்கிமுற்றிற்று.

தன்மனைவணாதல்

தன்மனைவணாதல் எ - து உடனபோய் மீண்வெருந் தலைவன்தலைவியைதன் னூராக்குக்கூட்டிப்போய்த தன்மனையினகண வணாந்துகோடல்.

†“வினாதல்செப்பல் மேவலென்றிறைவன்

மறதிவ்வணாதறன்முவகைத்தே”.—என்னுஞ் சூததிரவிதியால் தன்மனைவணாதல் மூவகைப்படும.

நற்றாய் மன்னயாவேட்கையிற் செவிலியை வினாதல். எ - து. தலைவி நற்றாய் தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்பினாற் செவிலியைவினாதல். இத்தரசு செய்யுளிற்கவியில்லை

*தாமாக மேவினோ நமமனைக் தேவந்து தன்சிலம்பார் மாமா தினைமணஞ் செய்வதற் கேமரு வார்மலப் பூமாது கேழ்வன புகழ்ததஞ்சை வாணன பொருபபிலினி யாமா றுயிரனை யாய்சொல வமோவவ ரனனையாககே. (௩௩௩)

செவிலிக்கினைவ்ரைத்தமையுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படா.)

என்ன மியம்புவ தியாயக்கினி நாமன்னை யினறுதமயிலு •• கொன்னாரு கித்திலக் கோதைநீ மாதைக் கொடுநெடுந்தேர்க் கன்னாடர் மன்னென்னுட் வாணனறென மாறையிற் காதலாதாம் நன்னாண் மணமுணர் தாொன்று தூதா நவின்றனோ.

† அகப்பொருள் விளக்கம், வணாவியல், சூ உரு.

* இக்கவி, பாழ்ப்பாணத்து வலவை-சபாபதியிள்ளை யவர்கள் பதிப்பித்த மூலப்பிரதியில் காணப்பட்டபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இ - ள். அன்னையோ கொழுகட்டிய செந்தைடை ய கன்னாடர் மண்ணக்கொண்ட வாணன் தென்மாறை நாட்டில் காதலர்தாம் தம்மில் லத்துப் பெருமையார்ந்த முத்துமலைபைத்தரித நம்மாலை நல்லகாளிலே மணம்புணர்ந்தாரென்று வந்தனாதுவர் சொன்னார், இன்று நாம் ஆய்க்கியம்பு வது இனி யென்னா? எ - று.

கொன். பெருமை, நித்தலக்கோதை-முத்துமலை நவில் - சொல்லல்.

வரைந்தமைசெவிலிநற்றயிக்துணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை)

அனைக்கே ளிருநின் றியற்றவங் கேமண வுன்பமெய்தி
அனைக்கேணமை கண்ணிய வண்ணவென் னாகநம் மன்னையின் நிம்
மனைக்கே வருமென வந்துசொன னாதஞ்சை வாணன் வெற்பில
சுனைக்கேழ் நனைக்கழு நீர்க்குழ லாயசில தூதரின்னே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபிடத்திருக்குஞ் சுனையிறபூத்தநிற்
தையுடைய களபொருந்திப் கழுநீரைக்குடிய குழைய ! எல்லாக்கேளிரும்
மண்ப்பந்தரிலவந்தநின்ற மணச்சடங்கு செய்ய, தலைவனாரில மணவின்
பத்தையெய்தி அததனைமததாசிய நடபைப்பொருந்திய தலைவனபின்னே
நம்மன்னையோல்வான் இன்று இம்மனையிடத்தது இப்போது வருமெனசசில
தூதாவந்துசொன்னார். எ - று.

எனைக்கேளிரும் - எல்லாக்கேளிரும். அனைக்கேணமை-அததனைமைத்
தாசியவறவு “அனைநிலைவகையோடாங்கெழுவகையால்” — என்னுஞ் சூத் திர
த்துஉரையாசிரிய ருளையானுணர்க அண்ணல்-தலைவன். (ஆக-பிரிவிலசை
நிலை, † “ஆகவாக லென்பதென னு-மாவயின் மூன்றும் பிரிவிலசைநிலை” என்
னுஞ் சூத்திரதகானுணர்க. ‘தூரொதிர் கானம்பாடினேமாக’ என்னும் உதா
ரணத்தானுமுணர்க அன்னையாதவபறறிவந்த சொல்.கேழ்-நிறம்.நனை-கள்.
இன்னே- இப்போதே. (ந.நி.)

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்கு இயம்புகென்றென்றல்.

(இது வெளிப்படை.)

கோபுரஞ் சோலை கொழிமதிந் டாடங் குலாவிமையோ
மாபுரம் பேரலுந்தென் மாறைவ ரோதயன வாணனவெற்பில்
நீபுரக் தேதத்த மாதையங் சியாமவனா நீர்மைசொன்ன
கூபுரஞ் சூழடி யாய்சென்று கூறு நுமர்தமக்கே.

இ - ள். பொன்னுச்செய்தசிலையு சூழ்ந்தஅடியினையுடையாய்! கோ
புரமுஞ் சோலையுங்கொடியுமகதிலும்மாடமுமவிளங்கப்பட்ட அமராவதியை
யொக்கும் தெனமாறை நாட்டில் வரோதயனாகிய வாணன்வெற்பில்

நீபாதுகாத்துத் தந்த மாரை என்னுளில் வரைந்தகீர்மையை நாமர்தங்களுக்குச் சென்றுசொல்லாய். எ - று.

‘கோபுரஞ்சோலை கொழுகின் மாடம்’ என்புழி என்னுமை தொக்கு¹ நின்றன குலவுதல் - விளங்குதல். இமையோராமாபுரம் - அமராவதி புரத்தல் - காத்தல். வரைநீர்மை-வினைதொகை. நூபுரம் - சிலம்பு (நடுஅ)

பாங்கிதானதுமுன்னேசாற்றியதுநாத்தல்

(இது வெளிப்படை.)

புண்ணைக் கியம்பின னுண்டகை யான்முன் னறிந்து தென்னன் தன்னைப் பணிந்து குற நேவால்செய் யாது சமர்க்கெழுந்த யன்னைப் புறங்கண்ட வாணனறென மாறை வரையிலெங்கள் பொன்னைப் புணர்த்துதுங் கேணமுனனர் நீபொன புனைந்ததுவே

இ - ள் ஆண்டகையே! பாண்டியனைப்பணிந்து குறநேவற்றெழின் முறைமைசெய்யாது போகக்கெழுந்த மனைப்புறங்கண்ட வாணனதென் மாறைவனாயில் எங்கள் பொனபோனறவனைக்கூடி நுகுகுந்தத்தார் முன்னம் நீதிருப்பூட்டியது யானமுனையறிந்து அனைக்கியமயினேன் எ-று.

ஆண்டகை-அண்மைவிளி தென்னன்-பாண்டியன். குற்றேவல்-சிறுளாய்ச்செய்யுமேவல் பொன்-ஆகுபெயர். பொன்புனைதல்-திருப்பூட்டுதல்.

மன்னயாவேட்கையினறைய செவிலியைவினாதலொன்றும் வினாதல். வரைந்தமை பாங்கி செவிலிசகுணாததலும், வரைந்தமை செவிலிநற்றய்க் குணர்த்தலும், பாங்கிதானது முன்னேசாற்றியதுநாத்தலும் மூன்றுஞ்செப்பல், தலைமகனுமர்க்கியமபுகெனறெனறலொன்றும்மேவுதல் (நடுக)

தனமனைவரைதல் முறறிந்து

உடன்போக்கிடையீடு.

உடன்போக்கிடையீடு எ - று நமமனையில் வரைந்துகொள்ளாது தன்னுளில் வரைந்தானென்று தலைவிசுறந்ததார வெறுப்படைதலால் தலைவியையுடன் கொண்டுபோம்போதுதலைவி சுறந்ததாரிடைப்பெய்தி மீண்டு தலைவிவருதல்.

‡ “ போக்கறிவுறுதல வரவறிவுறுத்த
னீக்கமிரக்கமொடு மீடசியென்றாஅங்
குடன்போக்கிடையீ டொருநால்வகைத்தே.”—என்னுஞ் சூத்
திசவிதியால் உடன்போக்கிடையீடு ஒருநால்வகைப்படும்

‡ அகப்பொருள் விளக்கம், வரைவியல், சூ-2௭.

நீங்குங்கிழத்திபங்கியிதம்குத்தன் செலவுணர்ந்திவிடுத்தல்.

நீங்குங்கிழத்தி விடுத்தல். எ - து. ஐம்பத்தைந்தாகாள் தன்னூனாவிட்டு நீங்குங்கிழத்தி எதிராவருவோர்தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தனசெலவைப் பாங்கியாக்துணாத்திவிடுத்தல்.

வளவேய் மிடைந்த வழிப்படா வீரசெங்கை வாணன்றஞ்சத் தளவேய் நகையென் றுணைவியாபாற் சென்றுசாற்று மின்போர்க் களவே ளளையுடையக் காளைபின் போயினள் கான்பணிநீத் திளவேலரிட வல்லிபெற்றாங் செவ்வநீதெழி லெய்தியுயர்நே.

இ - ள் வளம்பொருந்திய மூங்கிலமிடைந்தவழியில செல்கின்றா! பணிகாலத்தநீத துள்ளவேனிறகாலத்தை வல்லிபெற்றாற்போல்துன்ப மெல்லாமொழித்து அழகைப்பொருநதிக் காட்டிடத்தில போக்களத்தின் முருகவேளையொத்த ஓகாளைபின்போயினள் என்று சிவந்தகையையுடைய வாணன் தஞ்சையிலிருக்கும் தளவையொத்த நகையையுடைய எனபாங் கிவர்பாற்சென்றுசொல்லுமின. எ - று.

மிடைதல் - நெருங்குதல். படாதல் - செல்லுதல். தளவு - மூலம். காண் - காடு. எவவம் - துன்பம். எழில் - அழகு. சுறத்தார்செய்தவெறுப்பை எவவநீத் தெனக் குறிப்பாற கூறியவாறுணாக. (௩௬௦)

தலைமகள்தன்செலவு ஈன்றிடுநுணர்ந்தி விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

வாயார நுங்களை வாழ்த்துகின் றேன்றஞ்சை வாணன்வெற்பில சாயாத மாதவத் தாழ்சடையீ ரன்பர் தமமொடிந்நியான் சேயாறு தோமிசைச் செலவதெல் லாமெங்கள் சேரியிற்சென் றியாயாகியு கொடி டாட்கினி தாக வியும்புமினே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பில் கேட்கல்லாதமாதவத்தினுற்கொ ண்ட தாழ்ந்தசடையுடைய வந்தணர்! நுங்களை வாழ்நிறைய வாழ்த்துகின் றேன்; தலைவர் தம்முடனே இன்றுயான் சேண்வழியில்தேரினமீது செல்வ தெல்லாம் எங்குநுளின்கண் சென்று தாயாகிய கொடியாட்டு இப்போதே இன்பாகச் சொல்லும். எ - று.

சாயாத-சேடில்லாத. சேயாறு-சேண்வழி. இனிதாக என்பது குறிப் பாற்கூறியவெறுப்புமொழி. (௩௬௧)

நற்றயிக்கு அந்தணர்மொழிதல்.

(இது வெளிப்படை)

மருள்கொண்ட சிந்தை மலைகிழ வோய்தருசை வாணன்வெற்பிஸ், வெருள்கொண்ட மென்பிணை வெனறகண னுள்வெனறி வேல்வலங்கை, அருள்கொண்ட நெஞ்சினொ ரண்ணலபின் னேயகன றுள கலவான, இருள்கொண்ட கொண்டலசெல லாவனா குழு மிருஞ் சுரத்தே.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெறபிணிதது மகனைக் காணொமென்று மயக்கவகொண்ட மலைக்கரசியே! வெருட்சிகொண்ட மென்பிணைமனை வெனறகண னுளாகிய நினமகள் வெறறிவேலை வலங்கையினும் அருளை நெஞ்சினுங்கொண்ட ஓர் வேந்தனபின்னே அகன்ற வானிடத்துச் சூல் கொண்டமேகம் நுருகாலுஞ்சென்றயிந் அழங்கிலகுழந்த பெரியகாட்டி டத்தேயகன றுள எ - று.

மருள் - மயக்கம், வெருள் - வெருட்சி. பிணை-பெணமான், 'வென்றி வேல்வலங்கையருள்கொண்ட நெஞ்சினு' எனபுழி உமமைததொவச, வென் றிவேல் வலங்கையினும், அருளநெஞ்சினுமென்றது உறறாவணங்காககால் வேலசெலுத்தலும், வண்டுகுங்கால அருளசெலுத்தலுங் கருதியெனக. வனா - மூங்கில (உகஉ)

நற்றயறத்தொடு நிற்பலித் தமர்பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு
தலைவந்துணித்தல்

உவலைப பதுக்கை முரமபு செல்லம் லுலகமங்கை
தவலைத் தவிர்த்த தமிழ்ததருசை வாணன் நரியலபோம
கவலைக் கடத்துச்சிலைத்தினை கோலிக் கடுமபகழித்
துவலைப படைக்கட றோனறலிப்பொற றோவங்களு குழுகின்றதே.

நற்றயறத்தொடு... உணாததல எ - து. அந்தணர் மொழியவறிந்த் நற்றய குறிப்பான அறத்தொடு நிறறலில தமா சினந்து குழாங்கொண்டு பின்சேறலைத் தலைவிகண்டு தலைவற்குணாததல

இ - ள். தோன்றலே! தழைக்கொடுக்கடிய சூறந னுறுகிளமுடிமேகி செல்லாமல்நிலமங்கைய துவளங்கெடுத்தலைத்தவிர்த்ததமிழ்ததஞ்சைவாணன் பகைவா செல்லுங் கவாவழியில விலலாகிய தினாகையுண்டாக்கிக்கடிய அம்பாகிய துவலைகளைச்சித்திப்படையாகிய கடல நினதுபொறறோகிய மரக்கலத்தைச் சூழுகின்றது எ - று.

உவலை - தழை ; * 'உவலைக் கூனாயொழுதிய தெருவில்' என மூல்லைப் பாட்டிற்கு நச்சினுர்க்கினியார் தழையாலேவேய்ந்தகூனாயென வெழுதிய

* மூலலைப்பாட்டு, வரி, உக.

வரையாறுமுனர்க், பதுக்கை-சிறுதூறு, முரம்பு-மேடு. தவல்-கேடு, கவலை-
கவர்வழி, கடம் - காடு. திணை - அலை, பகழி-அம்பு, வங்கம் - மரக்கலம்.
இஃகியபுருவகம். (நகக)

நிலைமகளைத்தலைமகன்விடுத்தல்.

(இது வெளிப்படடை)

ஆறலை வெஞ்சிலைக் கானவ ரோலெனகையம்பொன்றினால்
நூறலை யஞ்சலை நுண்ணிடை யாயநும ரோலவாமுன
சேறலை யஞ்சவல செலவுலபைம பூகச் செழுமபழுக்காய்
தாறலை தண்டலை சூழதஞ்சை வாணன் றமிழ்வெறபிலை.

இ - ள். நுண்ணிடையாய்! ஈண்டிக் கூடிவருகின்றோர் வழிவை
அலைக்கும்வெயய சிலையையுடைய வேடராகில் என்னையிற்பிடித்த ஓரம்
பிஞ்சு புறப்பொருளில் துமைபதனை யின நூழிலாட்டென னுந்திறைதோ
ன்றக்கொன்றுகுவித்தலையஞ்சை, துமசுறத்தவரோடாகில் அவாமுன செல
வதலை யஞ்சவேன்; ஆதலான இவரால் அப்பசியகமுகினது செழித்தபாக்கு
ததாறுகாற்றாலசையுஞ்சோலைசூழந்த தஞ்சைவாணன் தமிழ்வெறபிடத்தில
யான்செலவேன், எ - று.

ஆறலைதலை-வழிபறித்தலை, நூறல்-கொலலுதல். 'துமரோலஞ்சவேன்'
என்றது துமரொகிர்ந்துழி அவனாக கொலைசெய்யவேண்டும், செய்துழி நீ
துயருழத்தி ஆதலால் அஞ்சவ னென்றான் தாறு-குலை தண்டலை - சோலை,
நூழிலாட்டென்பது ஒருவன் பலனாகக்கொன்று குவித்தல் —எனனை "பல
படை யொருவர்க் குடைதலின் மறவவனொருவரான் வீசியநூழிலும்" என
னுஞ் சூத்திரத்தாறுணாக. இதற்குக்காரணம் மதுரைக்காஞ்சியிற் கண்டு
கொள்க. யான்செல்வேன் என்பது அவாட்டிலையானவந்தது. (நகக)

தமருடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றற்றல்.

தமருடன் செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன்றற்றல் எ - று. தம
ருடன் செல்லப்பட்ட தலைவி அவன்புறங்காட்டிப்போதலைநோக்கிக்கவலைப
ட்டுத் தேறுதல்.

ஏமா னென்வஞ்ச மேற்காத் தனினவ-விரவிபொற்றோ
வாமானின் வாழ்வன வாகப்பன் னுட்டஞ்சை வாணனென்றார்
போமா ன்நரிடத் தென்னையர் தோன்றப புறங்கொடுத்த
கோமான் மணிகெடுக தோருகம் பூண்ட குரகதமே.

இ - ள். தஞ்சைவாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளார் செல்லுமான்சுரு
சரிக்கும் வழியிடத்து என் தந்தையர் தோன்றதலைக்கண்டு புறங்கொடுத்
துச் செல்கின்ற தலைவனது மணியிழைத்த நெடுந்தேர் நுகத்திற்பூட்டிய
குதிரைகள் அம்புகண்ட மான்போல அஞ்சுகின்ற என்னைக்காத்தலால்

அவ்வாதித்தனது பொறறேறிற்றூட்டிய வாயுங்குதிரைகள்போல்ப் பன்னுள் வாழ்வனவாக. எ - று.

ஏ - அமபு. வாமான - வாயுமான. * “செய்யுமென்னும பெயரொஞ்சு இளவிகு மெய்யொடுகெடுமே யீற்றுமிசை யுகரம்” எனபதனானுணர்க. அதா-வழி குரகதம-குதினா. ‘கவன்றூற்றல்’ என்பதனால் இக்கிளவிரைக்கத் தின பாறபடும

நீங்குகிழைத்தி பாங்கியா தமக்குத் தனசெலவுணர்த்தி விடுத்தலும், தன்செலவீன்றாடகுணாதிவிடுத்தலும், ஈனராடகந்தணாமொழிதலுமாகிய மூன்றும்போககறிவுறுத்தற்குரிய. அறத்தொடு நற்றலிற்றமா பினசேற லைத் தலைவி கண்டொத்தலொன்றும் அலரறிவுறுத்தற்குரித்துத் தம்ருடன் செல்பவன் வன்புறநோக்கிக் கவன்றூற்றலொன்றும் இரக்கத்துக் குரித் தெனக்கொள்க. (௩௬௫)

உடனபோக்கிடையீடு

முறநிற்று.

வ ன ா த ல்.

தன்னூர் வனாதலும் தனமனைவனாதலும் என்னும் இவ்விரண்டொழித்தது† “எவற்றினுகிழுவோ - னநதணாசானரோ முன்னிட்டருங்கலந்-தநதுவனாத றகுதியெனப.”—என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் சென்றோன் மீண்டுவனது அநதணையுஞ் சானரோனாய் முன்னிட்டெவரைந்து கொண் டுழிக் கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல.

வனாதல எ - து. ஐம்பத்தாறுநாள் தலைவன் மீண்டு தலைவியில்லின் வரானின்றுழி தலைவி தமொடிகொண்டுபொயழைத்துவநதபின் உலகவியற் கையினபடி பலவிதமாக அருங்கலமுதலிய வேண்டுவனகொடுத்த அந் தணையுஞ் சானரோனாய் முன்னிட்டி மணச்சடங்குடனேவதுவை முடித் துழிக் கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல

சேன்றேன் மீண்டுவந்துஅந்தன்னையுஞ்சான்றோனையுழன்ளிட்டு

வனாந்துகொண்டுழிக்கண்டோர் மகிழ்நதுகூறல்.

(இது வெளிப்படை)

சேலார் புனல்வையை சூழ்தருகை வானனறென மாறையினம் வேலா னெனப்பிறர் வேட்டவா யார்மனம் வெண்டுகிலின பாலா ரமளியும் பாறகட லானது பங்கயககன் மாலா யினனிவ னுரதிரு வாயினன் மாதுமினறே.

* தொலசொல். வினையியல், சூ ௪௧.

† அடிப்பொருள் விளக்கம், வனாவியல், சூ. ௨௬.

தி - ஈ. கயலார்த்தபுனல் பெருவிராப்பட்ட வைபவகுழந்த தஞ்சை வாணன் தென்மாறை நாட்டில் கெண்டிவின பான்மையாராத பாயலும் பாற்கடல்போன்றது; இவ்வேந்தனுரு செந்தாமரைக்கண் மாலையொப்பா னுயினான், இம்மாதரும் திருவையொப்பாராயினா; ஆதலான, நம்வேலா னென மணம் வேட்டவர் பிறா யார். எ - று.

சேல் - கயல். ஆதல் - பொருந்தல். புனல் - நீர். அமளி - பாயல். இங்ஙனமொரு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகால் மணமுடிந்ததாகக்கூறுதல் உலகினகண் வழங்குவதன்றே, இவ் வாறுகூறியதெனினையெனின், —உடன்போய்ததன் னூரின் கண்ணே வரா தலும், மீண்டுவந்து தன்மனையின்கண்ணே வறாதலும், அந்தணர் சான்றோ ரை முன்னிட்டுத் தாய்தமரறியமணச்சடங்கின் முறையேமுடியாமையான் அவை யிரண்மெணமாகுது; அஃதெனனையெனின், உலகியல்பின்கண் தாய்தமரறியாது மணச்சடங்குமின்றி ஒருவன்உரிமை கருதித்தாலிகட்டு மணமென்று உலகின்கண் னுள்ளார் கைக்கொள்ளார்; அவர்க்கே மீண்டும் மணச்சடங்குடனே மணமுடிப்பார, ஆதலால், அந்தணர் முதலாயினாரை முன்னிட்டு அவன் மனையின் மணச்சடங்குடனே முடித்தலின் இதுவே மணமாயினவாறுணர்க இவ்வாறு நான்முறையாயக்கூறிவந்து ஐம்பத்தாறு நாள் மணமுடிந்ததென்றுகூறியதெனினையெனின், * “திங்களிரண்டினக மெனமொழிப.”—எனனும் அகப்பொருட்டுத்திராததறையில் இருதிங்களு நாலுநாளிருக்கமணமுடிப்பதிகயல்பென்று இலக்கணங்கூறினமையார்கூறிய தென்றுணர்க. (நகசு)

வரைவியல் முறற்றறு.

நா ன் கா வ து

கற்பியல்.

கற்பியல் எ - று. கற்பிக்கப்படுதலாற் கற்பாயிற்று. கற்பித்தலாவது என்னையெனின், அறிவும்ஆசாரமும்தலைவனாகற்பிக்கப்படுதலும், இருமுது ரூவராம் கற்பிக்கப்படுதலும், செவிலியாற் கற்பிக்கப்படுதலும், அந்தணர் முதலிய சான்றோராகற்பிக்கப்படுதலுமெனக்கற்பித்தல் பலவாயின. ஆத லால் கற்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு களவினொழுகல் கற்பின்கணொழுகல் உலகின் கண் இன்றெனின், நன்று சொன்னாய்— அறிவுடையோர் மக்கட்கு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையானே நினக்கு மணஞ்செய்யநினைத்தேம்,

* இறையனாகப்பொருள், து. ந.உ.

இது நினக்கியைபோ? இயையினமைபோ? எனவினாவி அவரவர் கூற்றின்படிசெய்வா. அவர்கூறுக்கால குறிப்பாணுந்நது செயவொனக கொள்க. இங்ஙனம் இருவருளளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல்பாயிற்று, ஆகவே, உள்ளபடிணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாம்; உள்ளப்படிணர்ச்சி நிகழ்ந்தபோதே மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று. இதனை * “உள்ளத்தா லுள்ள லுத்தே பிறன்பொருளைக்-கள்ளத்தாறகளவேமெனல்.” —என்னும் குறட்குப் பரிமேலழகருளாயில் நினைத்தலுஞ்செய்தலோடொகரு மெனக்கூறியதனானுணர்க. எனவே, —உலகினகண நிகழ்ந் கற்பொழுக்கமெல்லாம் கந்திருவமணத்தின வழிசுகறபெனறேகொள்க.

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்க்கை எ - று தலைவனும் தலைவியும் இல்லின்கண்வாரும் வாழ்க்கையைக்கூறுதல்

“கிழவோனமகிழ்ச்சி சித்திமகிழ்ச்சி

பாங்கிமகிழ்ச்சி செவிவிமகிழ்ச்சியென

நிங்குநால்வகைத் தில்வாழ்க்கைய்யே.” —என்னும் அகப்பொருள் விளக்கச் சூத்திரவிதியால் வாழ்க்கை நால்வகைப்படும.

தலைவந்தலைவிமுன்பாங்கியைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

நின்மே லடுத்த பசலையின காரண நின்றிணைவி
எனமே லடுத்த வியலபினன் றோபெற்ற தேழலகும
தன்மே லடுத்த புகழ்த்தஞ்சை வாணன நயிழக்கிரிநுண
பொன்மே லடுத்தன நீபாற்சுணங் கீனற புணர்முலையே.

இ - ள் றுண்ணியபொன்மேலே நெருங்கவைத்தாற்போன்ற சுணங்கைப்பெற்று இடை வெளியின்றி நெருங்கிய முலையினையுடையாய்! தன்னிடத்தத்தோன்றிய புகழ் ஏழலகும்நெருங்கிய தஞ்சைவாணன்தமிழ்சொலம்பிடத்திருக்கும் நின்மேலேநெருங்கிய பசலையீங்குநகாரணமாக நின்றிணைவி என்மேலே நெருங்கிய அன்பின் முறைமையினன்றோ இழ்வாழப் பெற்றது. எ - று.

அடுத்தல்-நெருங்குதல். இன்-நீங்கற்பொருண்மை யுணர்த்தும்உருபாக லான் நீக்கதையுணர்த்தினினைது. இயல்பு-முறைமை. தமிழக்கிரி-பொதிய மலை. துணபொன் - தகட்டிறகிதறிய சிறுமைப்பட்ட பொன், புணர்முலை நெருங்குமுலை. இல்வாழ்க்கை அதிகாரத்தான் வந்தது. (ந.க.எ-)

* திருக்குறள், செ. உ.அ.உ.

அகப்பொருள்விளக்கம், கற்பியல். சூ. ந.

தலைவனைப்பாங்கிவாழ்த்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியா டகவிதழ்ப் பூங்கொன்றை வேணியுந் தேவியும்போல்
பிரியா துறையப பெறுகுதிராற பிறைமானு நெறற்ப்
புரியாழ் நிகாமொழிப் பூவையுநீயும் புணராத பலகேழ்
வரியா கிலையண்ணலே தஞ்சை வாணனறென மாறையிலே.

இ - ள். பலநிறத்தையுடைய கட்டுதலாந்த கிலையையுடைய அண்ணலே! தஞ்சைவாணன் தெனமாறநாட்டில் பிறைபோலும் நெற்றியும் நரம்புகட்டிய யாழிசைபோன்ற மொழியையுமுடைய பூவைபோலவா னும் நீயுகூடதெரிந்தெடுத்த பொன்போன்ற இதழையுடைய கொன்றைப்பூவைததரித்த வேணியாகிய சிவனும் தேவியாகிய உமையும் போல ஏகுஞானறும் பிரியாதிருக்கப்பெறுவீர். எ - று.

தெரியாடகம்-பொன்களிற்றெரிந்தெடுத்தபொன். கொன்றைவேணி - சிவன். தேவி-உமை. ஆல்-அசை. புரி-நரம்பு யாழும் பூவையம் ஆகுபெயர். கேழ்-நிறம். வரிதல்-கட்டுதல். (௩௬௮)

பாங்கி தலைவியை வளையுநாளளவும்வருந்தாதிருந்தமை
யுரையாயென்றல்

(இது வெளிப்படை)

கோங்குகன் மாமுனைக கொங்கை நல்லாய்மணங் கூடுமெலலை
யாங்கன மாறநி யிருந்தனை நீயிப மாசயிலம்
தாங்கன மாறத் தலம்புனைவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைவாழ்
பூங்கன மார்குழ லாரலா மாலைப பொறைசுமந்தே.

இ - ள். கோங்கினது நல்ல பெரியமுனைபோன்ற கொங்கையை யுடைய நல்லாய்! நீமணங்கூடுமளவும் திக்கயமும் பெரியகுலவளையும் பூமி பாரமெடுத்தஇளைப்பாற அப்பாரத்தைததரித்த வாணன் தமிழ்த்தஞ்சையில் வாரும் பூவைததரித்த முகிள்போன்ற குழலா தூற்றப்பட்ட அலராற்கட்டிய மாலைவினது பாரத்தைச்சுமந்தது எவ்வண மாறநியிருந்தனை. எ - று.

இபம்-திக்கயம். மாசயிலம்-குலவணி. தலம்-பூமி. கனம்-முகில். இதற் குப்பாரமாகிய குழலானொன்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (௩௬௯)

பெருமகளுரைத்தல்.

பெருமகளுரைத்தல் எ - து. தலைவி தான்வருந்தாதிருந்த காரணம் பாங்கிக்குரைத்தல்.

மைதோய்த் தலர்த்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாண னென்றா
மெய்தோய்த செச்சிற வேலவிழி யாயதுயர வெள்ளமவெற்பர்
கைதோய்த் தளிப்பவ சோகத்த வாயநிறங் காலவனவாய்
கெய்தோய்த் தனதழை யேபுணை யாக்கொண்டு நீதினனே.

இ - ள். கருநிறம்பொருந்திய நீலமலையுடைய வாலிகுழந்த தஞ்சை
வாணனுக்குப் பகைவராயுள்ளா மெய்யிரதத்திறேற்றது சிவந்த நிறத
தையுடையவேலபோன்ற விழிவினையுடையாய் வெற்றாடைதொட்டளிப்ப
அச்சாக மென்கின்ற பெயர்புணையுடையானவாய் நிறத்தை யொப்பனவாய
கெய்யிற்றோயற்காறப்போன்ற தனதழையையே தெப்பமாகக்கொண்டு துயர
வெள்ளத்தை நீடுவினே. எ - று.

பை - மெய்தோய்த் தலர்த்த மலர்த்தடஞ்சூழ் தஞ்சைவாண னென்றா
அளிப்ப - மெய்யிரதத்திறேற்றது சிவந்த நிறத
புணை - தெப்பமாகக்கொண்டு துயர
(௩௭௦)

தலைவனப்பாங்கி வளையுநாளாவும் நிலைபெறவாற்றிய
நிலைமைவினாதல்
(இது வெளிப்படை.)

வளையு மிகநாளள வெவ்வாறு நீரோம மடகதைமுனை
புளையு மென்கொங்கை பிரிந்திருந்தோ முனப்பொருப பெடுத்தே
நிரையு மிருஞாலமுங் காத்தருடா னுனபதா கையினீள
திரையுங் குயிலும் விடாதெழு மோசை செவிமடுத்தே

[இது பிறசெய்யுட்கள்] (௩௭௧)

மன்றலம்னைவரு செவிலிக்குநோ யன்புறவுணர்த்தல்.

மன்றலம்னைவரு செவிலிக்குநோ யன்புறவுணர்த்தல் எ - று கலியாண
மணியிலவந்த செவிலிக்கு இருவரது அன்பும உவபும உணர்த்தல்.

வளங்கொண்ட தஞ்சைவரோதயன வரணனறென மாரையன்னாள்
இளங்கொங்கை கொண்டுமுத்திரங் கொணமாபின முதகைற்பவித்தி
விளங்கொண் பிறைநுதல வேதநது போகம் விளைத்தல்புசேர்
உளங்கொண் டருத்துதலா லனனை யூரணுவப் புறுமே.

இ - ள். அன்னை ! வளமைகொண்ட தஞ்சையில்வரோதயனான வர
ணன்தெனமாறையோன்றதலைவி தன்னிளங்கொங்கையைக்கொண்டு முதி
ரங்கொண்ட மார்பிடத்து முததுமாலையினது முததைப்பொருந்த வித்தி
விளங்கும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலினவேவாததரும் போகத்தை
வினைத்து அன்புசேருள்ளங்கொண்டு நுகாவித்தலான மிகவுமகிழ்ச்சியுறும்.

பாரம் - அன்பு, அருந்துதல் - நுகாவித்தல், உவபு - மகிழ்ச்சி. (௩௭௨)

வாறனுப் பெருமகனாக்கல் கிழத்திமகிழ்ச்சி; அல்லனவைந்தும் பாக்கி மகிழ்ச்சி; செவிலிநறையுக்குத் தலைமகள் கறபியலுணாததல மூன்றுஞ்செவி யெனக்ஞ்செய் யெனக்கொளக (நளக)

இலவாழ்க்கை முறநிறறு.

ப ர த் தை யி ற பி ரி வு.

இது தலைவன் பரத்தைமேற் காக்கலாயத் தலைவியைப்பிரித்து பரத்தை யா சேரியிற்போதல பரத்தையிறுபிடுவென ரோதவே “பொதுநலனா புன்னலம்தோயா-மதிதலபு தினமாண்டவறிவினவ.”—என்பதனால்தலைவ னறிவிலலும், தலைவியிடத்தையுமினும், பெருமையுமினும், பட்டியுமா மெனின அனறன்று. அரசுரிமையாலுதலின அரசுரிமைக்குப் பரத்தையரி னும் வணாதற்குரியராயத் தொன்றுதொட்டு நடக்க முறைமையராயும், வணாத வுரிமையாய் சேரியினக னுறைவாருமாய இவரும் பிறந்த ஞானறுதொட்டு இவர்க்கென விரித்திருக்கப்படுதலானும், அவரை நீக்குதல தகுதியனமையானும், பரத்தையிறு பிரிதல குற்றமனறெனக்கொளக அன றியும், காலக்கடனகழித்தலும், உலகத்திலிருந்து நடுகாவறறொழிசெய்த லும், விருந்துடனடிசிலக்கொடலும், நாவலரோடுகலவிப்பற்றலும், ஆடல பாடலகன்றிகளித்தலும், மடவாரோடு கூடலும், துயறலும், துயிலுணர்ந்து தேவாபரவலுமாகப் காலவறையனையெழுநூள், ஆடலபாடல ஞன்றுத லானும், அதற்குரிய பரத்தைய ராதலானும், அத்தற்குரியகாலத்தில் அவ ரிடத்தில மனம் செலுத்தலியலாதலானும், பரத்தையிறுபிரிதலாற் குற்ற மினறெனக்கொளக. ஆயின, பரத்தைபாக்கியில் செல்லுமாறெனனைபெ னின், அவா பலரோடும் வளையாடற்பொருடும், அருடன புணாதற்குரி யகாப புணாதற் பொருட்டும் பரத்தையா சேரியிற செல்லுமென்றுணாக.

காதலன்பிரிவுழிக்கண்டோர்புலவிக்

கேதுல்தாமவ்விறவிக் கென்றல்.

(இது வெளிப்பட்ட.)

மாரையர்காவலன் வாணனறென றஞ்சையில வாணுதற்கிவ் வாரையா காரண மாசூழிமன்றே கெளகையானையுடன் சாரையர் விதிய ரிப்பறை யார்ப்பத் தயங்குமுழல் குறையர் குறைகொள் வான்வய லுரனைச் சூழ்த்தனரே.

(இ - ள்.) விளங்குங் குழலையுடைய பரத்தையாரிவைக் கொள்ள கொள்ளும் பொருட்டாகக் கொள்கையாகிய யானையுடன் திருவிழிச்செய்

யுமவீதியில் வண்டாகியபறைகள் ஆரவாரிக்க வயலூர்னைச்சூழ்ந்தனா, ஆத
தலால், மாறையா காவலனாகிய வாணன தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வாணு
தற்கு இம்முறைமை புலவி செயதறதக காரணமாம். எ - று,

இவ்வாறு-இம்முறைமை. அயாதவிரண்டுமேயோதல், சாறு-விழா அரி-
வண்டு குறைபா-பரததையா. குறை-கொள்ளை. புலவிடம் அறிவும் அவாய
நிலையானவந்தன. (௩௭௭)

தனித்துழியிறைவிதுனித்தழிநீங்கல்

(இது வெளிப்படை.) தனிதல-துன்பமுறல.

வன்போ தனிதொங்கல வாணனறென மாறை மகிழ்நீங்கமேல்
அன்போடு நனினொ சழிவறை போக வழலுளவெந்த
பொன்போ னிதிகொண டிரவுங் கண்ணீரும் புலாவதுபாத
தென்போ, லவரிங்ங் எனையிமை யாம் விருப்பவபோ.

இ - ள். போதுகளாற க-டியமாலையணிந்த வாணன தென்மாறையி
லிருக்கும் வணமையாகிய மகிழ்நா நமமேல்வைத்த அன்புடனே அவன
பிருக்கும் நெஞ்சரிவு சீழ்போக அழலுளவொத பொன்போறை நிறத்தைக
கொண்டு இரவும் கண்ணீரும் எப்போதுபுல நென் றுபுலாவதுபாதத்திவ
விடத்தில என்னேப்போல உடக்கமின்றி இம்மையாம் விருப்பவயாரி? எ-று.

‘தொங்கலணி’ எனவும், ‘வனமகிழ்’ எனவும், ‘இருவனென்போல’
எனவும் இயையும் ரொட்கல-மால் மகிழ்நா-கணவா. அறைபோதல-சீழ்
போதல. அழல் - டெருப்பு. (௩௭௮)

நங்கிதுவென்னென்பாங்கிவினதல்.

நங்கிதுவென்னென்பாங்கிவினதல் எ - து. மாறையாட்டிலையில்வந்த
பாங்கி தலைவிபை நோக்கி நீ அழுதுகொண்டிருத்ததற்குக் காரணம் என்
னென்று வினதல்.

எமமா திரமும் புரவலா தேடி யிர்த்துழல்வொ
தமமா துபாச தணித்தருள வாணன றமிழத்தஞ்சைலாழ்
நமமாவியனனவா நாடொறு நாடொறு நல்கவுநீ
விமமா வருநதுவ தெனபிரிக தாரின விளங்கிழையே

இ - ள் விளங்கிழாய்! எதற்கிணுங் கொடுப்போரைத் தேடியிரந்து
வருந்தவோதம்முடைய பெரியதுயரைத் தவிர்த்தருளப்பட்ட வாணன
தமிழத் தஞ்சையில் வாழும் நமதாவிபோன்றவா நாடொறும நாடொறும
இன்பமணிக்கவும் நீவிமமுதலுறறுப்பிரிந்தாரைப்போல வருந்தவதென?

மாதிரம் - திக்கு. புரவலர் - கொடுப்போர். உழல்வோர் - வருந்துவோர். தணித்தல் - ஆற்றல். நலகல் - அளித்தல், விம்மா என்பது வினையெச்சம். இங் - உவமவுருபு. எதெதுக்கோடறகண்ணே அகப்பொருளென்பதற்கு இன்பப்பொருள் என்று பொருளகூறியவா இவ்வாறு துன்பமுறுதலைக்கூறிய தென்னையெனின, புணர்தலபிரிதலிருத்தலிரங்கலுடனென்புன இன்பத்திற குறுப்பாகலின் இவ்வைவத்தினிலொன்று நீங்கினும் அவ்வின்பத்திற் குறுப்புக்குறையாம், அஃதென்னையெனின, புணர்தலே யின்பமென்றும் ஏனைய துன்பமென்றும் கூறுகின்றழி, பிரியாது புணர்த்துழி வெறுப்படையும், பிரிந்துழி துன்பமுற்றிலரேல அவரறிவிலாராம். இருத்தலும் ஊடலும் இவ்வாதேகொள்க. ஆதலால், துன்பமுறுவிடின் இன்பக்குறைபாடேயெனக் கொள்க. (உஎக)

இறைமகள் புறத்தொழுக்கிறைமகளுண் டதல்.

இறைமகன் ... இறைமகளுணாததல் எ - து. தலைவன்தன் னிடத்தொழுக்குமொழுக்கமின்று பரததையரிடத் தொழுகுகின்றானென்று தலைவி பாங்கிக்குக்கூறல்.

‘புறத்தொழுக்கு’ என்பதற்குப்பொருள் பரத்தையரிடத் தொழுக்கு மொழுக்கம் என்று பொருள் கொண்டவாறென்னையெனின, வடதூலாரா புறகுபாபமென்று கூறுவராதலால் பரததையொன்னுஞ் சொற்குப் புறமுடையவொன்னும் பொருளகூறின்றவாறுணாக புறமுடையவொன்ப தென்னையெனின, இவரினபம் இன்பமனறென்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனா வலாவின்மகனீர் என்னுமதிதிகாரத்தால் இன்பத்திற்குப் புறம் இவரினபமென்று கூறியவாறானுணாக. * “இருமனப்பெண்டிருங் களஞ்ஞவதந-திருநீக்கப்படடார் தொடாபு” என்பதனானுணாக.

தாராக நலகினா காரிகையாய் தஞ்சைவாணன் நன்னைச் சேரா தவரெனாத தீவினையேனை யசசெங்கண் வனகட் காரா கழனிக்குருமபினஞ் சாயக் கதழ்த்துசெந்நெல ஆரா தயலிற பஞ்சாயாரு மூராயலவாககே.

இ - ளா. அழகையுடையாய் தஞ்சைவாணனைச் சேராதவாபோலத் தீவினையுடைய யானவருந்தச் சிவந்தகண்ணையும் தறுகண்மையுமுடைய எருமை மழனியிடத்துக் கருமபுகூட்டஞ் சாயமிதித்து வினாதுபோய்ச் செந்நெல்லையுமாராது வயல்வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரையையருந் தும ஊரையுடையவா அயலாராகிய பரததையாக்குத் தார்பொருந்திய தமது மாபைக்கொடுத்தனா. எ - று.

எனவே, - கரும்புபோன்ற குலக்கிழத்தியும் செந்நெல்போன்றதானும் வருந்தும்னத்திலெனனது வரம்புகடந்து அயலிலிருக்கும் கோரைபோன்ற

4054(4629)
உருக

பரத்தையிற்பிரிவு.

பரத்தையறிக் கூடினனென உள்ளுறையுமவக கொள்ளக்கிடந்தவாறு காண்க. தாரா-மாலை ஆகம-மாபு வன்கண்-தறுகண்மை. காரா - எருமை *“(பெற்றமுமெருமையுமரையுமாவே)” எனபதனானுணாக. கதழ்நது-வினாந்து. பஞ்சாய் - கோரை. (ந.அ.0)

தலைவியைப்பாங்கிகழறல்.

(இது வெளிப்படை.) கழறல் - இழிததுக்கூறல், புனையலங் காரகங் கற்பியல போற்றியும் போற்றருஞ்சீர் மனையறம் பாடித்தும் வாழுவதலலாற் றஞ்சை வாணனன்னு டனையவன டாகுழ லாரணங் கேடமக் கன்பரிநாள் இனையொன ஞாவமில் லாவுரை யாட லியலபலலவே?

இ - ள் தஞ்சைவாணன் நன்னுபோனவன டாராத குழலையுடைய ஆரணங்குபோலவாய்! அலங்கரிக்கும் அலங்காரம் நங்கற்பிலககண்மே யென்று கற்பிலக்கணத்தை வழுவாமறகாததும், துதித்தற்கரிதாகிய சிறப பையுடைய இலறதத்தை யுண்டாக்கியும் அவாவாழுவதேயலலது இப் போது தம்மிடத்தனைபாட்டையவா இததன்மையரென்று விருப்பமில்லாத தாக அவா புறத்தொழுக்கக்கூறுதல் நமக்கு முறைமையன்று. எ - று.

புனைதல் - அலங்கரித்தல். போற்றல் - காத்தல். இயல் - இலக்கணம். மனையறம் - இல்லறம். இனையா - இததன்மையா. ஆரவம் - விருப்பம். †“அனபினுமாவமுடைமை” எனபதனாகொள்க. (ந.அ.க)

தலைவிசெவ்வணியணிந்துசேடியைவிட்டுப்படி
அவ்வணியுழைய்கண்டழங்கிக்கூறல்.

செவ்வணி , .. கண்டழுங்கிக்கூறல் எ - று. தலைவிபூத்தகாலை மூன றுநாளபோக்கி நாலாநாளிராடிபின் செம்பூசுக்குடி செவ்வாடையுடுத்துச செஞ்சாநதுபூசி சேடியைவிடுக பரத்தையா சேரியிலிருந்தருங்கால அவ வலங்காரத்தை அயலமனையிலுள்ளாரா கண்டிரங்கிக்கூறல்.

வேளாண் மரபு விளக்கிய வாணனமின் னாகழலகுழி*
தாளான வளங்கெழு தஞ்சையன னீரசங்கர தந்தநன்னீர்,
தோளா மணியனன தொலகுஷ வோடையிற றேனறியுந்
வாளா வலாதொடுப பாககெவங் னேவரது வாயத்ததுவே.

இ - ள். வேளாணகுலத்தை விளங்கச்செய்தவாணனென்னும் ஒளி யார்ந்த கழல்குழந்த தாளையுடையவனது வளம்பொருதிய தஞ்சையை யொப்பீர்! சங்கம் ஈனப்பட்ட நல்ல நீராமையையுடையவபெபடாதமுத்தம்

* தொல். பொருள. மரபியல், து. கூற. † திருக்குறள், செ எசு.

போன்று தொன்றுதொட்டுவழுவில்லாது வரப்பட்ட ரூலமாகிய வோடை யிறறோன்றியபூ வறிதே அலாதொடுப்பார்க்கு எவ்விடத்திலே யிருந்து வாயத்தது. எ - று

பூவின்றி அலாதொடுப்பார்க்கு ஒருபூவந்த வாய்க்கில எவ்வாறலா தொடா றென்றவாறுயிறறு மரபு-குலம் மி-ள-ஒளி, தோளா-பணி-தொளை படாமுத்தம். பூ-திங்கடொறுமவரும் மாதாருத்தம் வாளா-கமமா, 'சங்கந தந்தனனீர்' எனபதினை 'மலாச்சசநநனடீர்' என்று பாடமோதி வெண் மலா போன்ற அழகையுடையமுத்தமென்று பொருளகூறுவாருமுளா. இவ்வாறு செவ்வணிபணிந்த சேடிபைவிடுதல உலகின்கண் வழக்கயின்றென்கின் புலவா நாட்டிப்பட்ட செய்யுளவழக்கமெனக்கொளக (ருஅஉ)

பரத்தையர்கண்டுபழித்தல்

பரத்தையாகண்பெழித்தல எ - து. அச்சேரியிற்போய சேடியைப் பரத்தையாகண்பெழித்துக்கூறல

படியொன்று சாலியனையவா சேரிப் படாபவளக கொடியொன்று நீல மலாந்தது காடக கொடியவெம்போர் வடியொன்று கூரிலைவேலவல்ல வாணனறென மாறையிற்பொற் றொடியொன்று தோணமட வராசேரி வாயவந்த தோன்றியதே.

இ - ன். புவியிற்பொருத்திய நெறபோன்றவாசேரியினின்றும் நடந்து வாத பவளக்கொடியொன்று நீலமபூத்ததைக காட்டுப்பொரு-டுக கொடிய வெவவிய போரைசெய்யப்பட்ட வடித்தறறொழில்பொருத்திய கூரிய இலைபோன்ற வேறறொழிலவல்ல வாணன்தெனமாறையில பொறறொடி யணிந்த தோளையுடைய மடவா சேரியிபுத்துவந்து தோன்றிற்று. எ - று

படி-புவி, சாலியனையவா - இறகமுத்தியாகிய தலைவி படாதல-அச சேரியினின்றும் அச்சேரியில வருதல, நீலம்-பொய, பவளக்கொடி, நீலமா கல் பொய்யென்பதுபற்றிசகூறினா. எனவே, -தலைவிபொய்யடையாளஞ் செய்தனுப்பியகெனப் பழித்துக்கூறியவாறு காண்க. வடி - வடித்தல. அகவணியாசிய நாணம் முதலிப குணங்கனிலலாமையான் புறவணியுடையா ரென்பதுதோன்ற 'பொறறொடியொன்று தோணமடவா' என்று கூறினார்.

பரத்தைபுருலகியல்நோக்கிவிடுத்தலின் தலைவன்வாவுகண்டு

வரவில்லக்கணமொழித்தல்.

பரத்தைய மொழித்தல எ - து. தலைவி நீராடியருளன்று பரத்தை யர் தன்கள் சேரியில் தலைவனிருத்தல் உலகமுறைமைக்கு இயலாதென்று விடுத்தலின், தலைவனவருதலைக்கணபிவந்து தாதிகள் பாங்குக்குமொழித்தல்.

வாருத் து பச்சிள நீர்முலை யார்மதன் வாணனறஞ்சை
யாருத் தொழத்தகு மெம்பெரு மாட்டிதன னேவலினுல
சேரும் பரத்தையி சேரியி லேசென்ற சேடியைக்கண்
நேரு திண்பபுன லூரனவந் தானின றுலகியற்கே.

இ - ள். சுட்டியகச்சைப பூரித துத்தளபபட்ட பசிய னுள நீபோ
ன்ற முலையாருத் துதனையொத்த வாணனதன்கையில் கரபினுல யாவரும்
தொழத்தகு மெம்பெருமாட்டி தனதேவலினுல முன தலைவனபோயச
சேரும் பரத்தையருடையசேரியிலேசென்ற சேடியைக்கண்டு ஊரப்பட்ட
அலையைடைய புனலகூழத்தவூரன இன்று உலகியற்குவநதன்ன எ - று.

வார - கச்சு, திரை - அலை புனல - நீர் உலகியல - தலைவி நீராடிய
ஞான்று தலைவன பரத்தையிற்பிரியாமை தரும் தூலியலபு. (உ.உ.சு)

வரவுணர்ந்தாங்கி யரிவைக்குணர்ந்தல்

(இது வெளிப்படை.)

தள்ளா வளவயல சூழத்தஞ்சை வாணன றரியலாபோல
உள்ளா துணைப்பண டகனறன ராயினு முளளியிப்போ
தெள்ளாது வந்துன கிடையினின றுராம மிறைவாகுற்றம்
கொள்ளா தெதிர்கொளவ தெகுண் மாவது கோமளமே.

இ - ள். நயமிறைவா தள்ளாத வளததையுடைய வயலசூழத்த தஞ
சைவாணன தரியலாபோல உணனைநீனயாது முனபு செனறனராயினும்,
இப்போது நினைத்திகழாதவந்து உனவாசலில்கின்றனா, அவாசெய்த குற
றத்தை மனத்திற்கொள்ளாமல எதிர்கொளவதே குணமாவது. எ - று.

தள்ளா - மிகதா உள்ளாது - நினையாது பண்டு - முன்னம உள்ளி -
நினைந்து. கடை - கடைவாசல. கோமளம் - இளம்மயமுது. 'உணனையுள்
ளாது' எனவும் 'இப்போதுள்ளி' எனவும் இயைபு. (உ.உ.சு)

தலைவனைத்தலைவி யோதிக்கொண்டுபணித்தல்

(இது வெளிப்படை.)

மருவிற பெருநல மன்னுவதாந் தஞ்சை வாணனவெறபி
ஒருவிற பசலை யுருக்குவ தாநமக் கூடலெவவா
றிருவிற புருவ விளங்கொடியே யெயது மெயதலிலலாத
திருவிற புனைநறுந் தாவலா மாபா திருமுனினறே.

இ - ள். இரண்டு விறபோன்ற புருவத்தையுடைய இளங்கொடியே!
தஞ்சைவாணனவெறபா நமமைமருவினராயின பேரழகு நிலைபெறுவதாம்,
அவா நீங்கின் பசலைநிறமுருக்குவதாம், இத்தனமையாகிய நமக்கு ஊடலெவ்

வாற? விதெலிலலாத திருவைப்போல் அணியப்பட்ட நறியதாரையணிந்த வரைபோன்ற மாபா திருமுன்னின்று பணிதம். எ - று.

நலம்-அழகு, ஒருவுதல்-நீங்குதல். எய்தும்-பணிதும். எய்தல்-விதெல். இன் உருபு ஒப்புப்பொருணமைக்கண்வந்தது புனைதல் - அணிதல். திரு முன்-தகுதி வழங்கு, எப்தும் என்றது பணிதும்மென்னும் பொருள்கொள்ளு மோவெலினை, 'தீவாகூறிய' கடவுள்வாழ்ததில் † "தேவாதிதேவனவன சேவடி சோதமனதே" என்பதனில் சேர்தும் என்பதற்கு வணங்குதும் என நச்சினாகுகினியா ருரையெழுதினா. சேர்தும் என்பதும் எய்தும் என்பதும் ஒருபொருட்கிளவியாதலால் எய்தும் என்பதற்குப் பணிதும் எனவே பொருள்கொள்க. (ந.அ.சு)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னவா காம நெடுங்கடல் வாணனறென மாறையன்னுள் தொன்னலம் வாரமுலை மததந தழீஇததடந தோளிணையாம பன்னகநாணி கடைநதிதழ வாராதிபை பட்டநன்னீர் இன்னமிழ தாராதிமை யோரமை யாவின்ப மெய்தினரே.

இ - ள் . தலைவா காதலாகிய நெடுங்கடலில் வாணனறெனமாறையன் னுளதுஅழகுபழகிய வாரமுலையாகிய மததைததழுவிய பெரிய தோளிணை யாகிய பன்னகநாணி றைக்கடைநது, இதழினகண நெடிய அலையாலுண்டாகப் பட்ட நன்னீராகிய இனிப்பமுதததையாந்து இமையோரது தெவிட்டாத வின்பததை யெய்தினா. எ - று.

நலம்-அழகு தொல்-பழமை மாறிப்பொருள்கொள்க மததம்-மதது. பன்னகம்-பாமடி. திரை-அலை, அமைய-தெவிட்டா. கூற்று கலிக்கூற்று. களவிதடி பாசகி யெலலாம் தலைவன்கூற்றாய் நிகழத்தி இப்புணாசகி கலிக் கூற்றாமின் தெனையெனில், தலைவி நானுடையாளாதலால் தலைவி செய லின்றித் தலைவன செயலாய முடிதவின தலைவன்கூற்றாய் நிகழ்ந்தத, கற பியல் அவவாறன்றி இருவாசெயலுமொத்தநிகழ்தவின இருவாகூற்று ஒரு நவிககண கூறலாகாமையின் கலிக்கூற்றாய் நிகழ்ந்தவாறு காண்க. (ந.அ.சு)

வெள்ளணியணிந்துவிடுத்துழித்தலைமகள்வாயில்வேண்டல்.

வெள்ளணி வாயில்வேண்டல் எ - து. தலைவி புதல் வனைப்பாயந்து நெய்யாடிய செயதிக்கு அடையாளமாகி வெள்ளாடை முத லியன வணிந்தது சேமுனையவிடுப்புழி அசசேமுனை வாயிலாகத தலைவன் வேண்டிக்குறல்.

† சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், வாழத்தது, சே. க.

என்பாற் குறையை நினைந்து மறுதெதிர கொள்ளவல்லே
தன்பாற் புலவி தணிசென்று நீதஞ்சை வாணனவையம்
அன்பாற் பரவும் புகழுடை யானரு னேயனையாய்
உன்பாற் புலவி யுறளவண்ண வாகுழ லொண்ணுதலே.

இ - ள். வையம் அன்பாற்பரவும்புகழுடையானுடைய தஞ்சைவாணன
தருணைப்போலவாய்! அழகுபொருந்திய வாதந்தகுழியுடையகொண்ணுத
லாள் நினனிடத்தில புலவியையுறள, ஆதலால், எனனிடத்தில் குறையை
நினைந்து மறுதவண்ணம் எதிரகொள்ள நீவினாந்துசென்று அவுடனனிடத்
துப் புலவியை யாற்செய்வாய். எ - று.

வல-வினாவு * “செல்லாமையுண்டேலெனக்குறாமற்றுநின்-வலவரவு
வாழ் வாக்குகா.” என்பதனானறிக புலவி-ஊடல் வையம்-உலகு பரவு
தல-துதித்தல எண்ணுதல்-ஆகுபெயர். (ந.அ.சு)

தலைநெய்யாடியதிருளைமாற்றல்.

தலைநெய்யாடியதிருளைசாற்றல் எ - று தலைவி புதல்வனைப்பயந்து
நெய்யாடியதனைப்பாங்கி தலைவற்குச்சொல்லல்

மலாபுரை யோகொண்ட வாடகணைங் கோமங்கை வாணனறஞ்சை
பலாபுகழ் பாலற பயந்துநெய் யாடினள பாங்கெவாகும [ப
மலாபுரை நீடொளி யாடியுட் பாவையன் னுட்குளார்.
புலாபுன லூர்வென னோதிரு வுள்ளமிப் போதுனககே.

இ - ள். மலரை யொப்பப் புகுகொண்ட ஒளிபொருந்திய கண்
ணையுடைய எமக்கரசாகிய மங்கை வாணனதஞ்சையிற பலரும்புகழ்ப்பட்ட
பாலனைப்பெற்று நெய்யாடினள, பாங்கியவொவாகும் மலையொப்பபாய்
நீண்டவொளியையுடைய கண்ணாடியுட்பாவைபோன றுளிடத்து உள்ளன்பு
புலாதபுனலூர்! இப்போதுனக்குக திருவுள்ள மிப்போதே! எ - று.

பலாபுகழ் என்புழிச் சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றுகக்கூட பயந்து
ானறு. பாங்கு-பாங்கியா “பாங்கிலனமியாளிடத்திலேபட்டலும்,” என்பத
னானுணர். ஆடி - கண்ணாடி. அன்னுட்து என்புழி வேற்றுமைமயக்கம்.
உளார் - உள்ளன்பு, ஓகாரம் - ஐயம், எனனை, —பரததையா சேரிக்குச்
செல்லாத திருவுளமோ, ஈண்டுறையத் திருவுளமோவென ஐயாதருதலா
னெனக்கொள்க. (ந.அ.சு)

தலைவந்தீர் மனத்துவகைகூறல்.

(இது வெளிப்படை.)

மையணி வேலவிழி வாணுதல கூடாதது வாணன் தஞ்சைக்
கொய்யணி நாணமலாக கொம்பரன னுஞ்சுழ விப்பயந்து
கெய்யணி மேலி யிலைபவி பூண்ட நிலையநிகதே
கையணி வாலவளை யைக்கண்ட நாளினுங் காதனமையே.

இ - ள். மையணி வேலபோன்ற விழியையும் வாணுதலைப் முடை
வாய் வாணனதஞ்சையிற் கொய்யப்பட்ட அழகாகிய நாணமலராயுடைய
கொம்புபோன்றவள புதலவளைப்பெற்று நெய்யணிநத மேனியில் வேளை
சிறு கடுகுநூட் நிலைமையறிந்து கையிலணிந்த ஒளவியவளையினையுடை
யாளைக்கண்ட நாளினும் காதற் றனமைபிருத்தது எ - று.

வேட் விழி வாணுதல் - அனமொழித்தொகை கூட்தல-மிகுதல் அணி-
அழகு நாணமலா-முறுக்கவிழ்மலா, குழவி-மகவு. * “குழவியுமகவுமா யிரண்ட
டலலவை-செழுவவல்லமக்கட்கண்ணே. என்பதனானுணாக, பயந்து-பெற்று,
ஐயவி - வெணசிறுகடுகு, † “நெய்யோடையவியப்பியைதுணாதது” என
பதனானுணாக, குழவி என்புழி இரண்டனுருபுதொக்கது. வால்வளை-ஆகு
பெயர், காதனமை-ஆழைத்தனமை வாணுதல்-அணமைவிளி. (௩௯௦)

தலைவீக்கவன்வரல்பாங்கிராற்றல்

(இது வெளிப்படை)

ஏரார் புதலவன பிறந்தனன் வாழிய வென்னுமுள்ளே
வாரார் வளமனை வந்துனை றூரகங்குல வாணன் தஞ்சை
நீரவி நீலநெடுங்கண் டினனே நினளை நீபதலலாற்
தேரா தொழிசுவ ரோபெரி யோராதஞ் சிறுவனையே

இ - ள். நெடுங்காலமவாழ்க! அழகாராத புதலவன பிறந்தன்னென
நுசொலவதற்குமுன்னே தருந்தததிலல்லா கங்குலிடத்து வளவிய நம
மனையிலவந்துகின்றனா, வாணன் தஞ்சையில் நீரோபருங்கிய வாவியிற்
பூந்த நீலம்போன்ற நெடியகண்ணையுடைய மினனே! நினளைப் பிரிவதே
யல்லது பெரியா தஞ்சிறுவனைத் தோந்தறியாது விடுவரோ. எ - று

எ - அழகு வாழிய-நெடுங்காலம்பற்றியசொல. எனனை, — † “வாழிய
வென்னுஞ்சேயென்கிளவி” என்பதனானுணாக. ஆவி - வாவி. மின்-ஆத
பெயர் நீததல-பிரிதல். தோதல-பிறந்தகாலத்தை யாராய்ந்தறிதல். (௩௯௧)

* தொல பொருள. மரபியல், சூ. ௨௩

† திருமுருகாற்றுப்படை, பழமுதிராச்சோலை, வரி ௨௨௮.

‡ தொல, எழு, உயிராமயங்கியல், சூ. ௩௦.

தலைவியுணர்ந்துதலைவனோடுபுலத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வயங்கே மூலகம் புரக்கின்ற வாணனறென மாறையன்ன
நயங்கேழ பெருவள நலகுநல லூர நயநதுணணி !
முயங்கேல்கிறுவற பயந்தவென மேனியின் முததுவடம
தயங்கே ரகமுழு துமபழு தாமது தானினக்கே.

இ - ள் விளக்கப்பட்ட ஏழுலகத்தைபுங் காக்கின்ற வாணன்
தென்மாறையன்ன இன்பமும் ஒளியும் பெரியவளமும் நல்கப்பட்ட நல்
லுறையுடையானே! சிறுவரைப்பயந்த எனமேனியைவிருமபிப பொருநகி
முயங்கறக, முயங்கிபது தான நினக்கின்பமாகிய பரதனையா முலேமே
லணிந்த முததுவடந தயங்கப்பட்ட அழகுபொருநகிய நெஞ்சமுழுதும்
பழுதாம எ - று

வயங்கல்-விளங்கல், புரத்தல்-கரத்தல் நயம்-இன்பம் கேழ-ஒளி, தயங்
கல்-விளங்கல், எ-அழகு, அகம்-நெஞ்சு 'மேனியநது' என இயையும் ()

தலைவியாணனைமுத்தல்.

(இது வெளிப்படை)

தலையா கிபநனமை பூரநகு வாணன நமிழத்தஞ்சைசூழ
மலையா கிபமதில் வைய பாண ஞாட்டெங்கை மான்படுக்கும்
கலையா கு நினனிரைக கண்ணிகொண டேதிரி கனபுதினனிப
புலையா கடககவெம மிறபோக போக புறங்கடையே.

இ - ள் தலைமைத் தன்மையாய் பூரநகு வாணனது தமிழ்த்தஞ்
சையைச் சூழந்த மலையாகிய மதிலையுடைய வையைசூழந்த நாட்டின எங்
கையாகிய மாணசசிககவைக்கும் மாணுககினமாகிய கலைபோன்ற நினனிரைச
யாகிய கண்ணிகொண்டு இரியப்பட்ட கன்றுகினனியென்னும் புலையா
எமமில்லினின்றும் கடக்கப் புறங்கடையிறபோக போகவுவன்று கல்லெறிந
தனள. எ - று.

எங்கை-எனதங்கை, கண்ணி-மானபடுக்குக்கண்ணி கலை-இசைநூல்,
கன்றுநீர்வி இசைச்சிப பெயர். 'போகபோக' எனபது கெறுப்பின்கண்
வந்தஅடுக்கு மேற்செய்யுளிலகலலெறிநதாயென்று பாணனதலைவியொடுங்
கூறியவாறு, இச்செய்யுளில் கல்லெறிந்தனன்னபது வருவிக்கப்பட்டது.

வாயினம்றுக்கப்பட்டபாணன்கூறல்

வாயினம்றுக்கப்பட்டபாணன்கூறல் எ - து. கல்லெறிந்த தலைவி
யுடன் பாணன்கூறல்.

னக்கே தகுநின் னெடும்புன லூரனு நீயுமவன்
னக்கே தகுவை தமிழ்த்தஞ்சை வாணன் றடங்கிரிசூழ்
னக்கே கயமன்ன நினனடி போற்றிப் புகனறகன்றும்
னக்கே தகுமிகை யாலெம பிராட்டி யெறிநதகலலே.

இ - ள் எம்பிராட்டி! நினனுடையகணவனாகிய நெடும்புன லூரனும்
னக்கேதருவன், நீயும் அவனறனக்கேதருவை, யானசெயதகுற்றததால் நீ
யெறிநதகல தமிழ்த்தஞ்சை வாணனது விசாலமாகிய மலைசூழ்ந்த புனத்தி
ரிருக்கும் மயிலபோன்ற நினனுடைய அடியைத்தடுத்தது தலைவன் வர
வககூறிய அதனால் மனங்கன்றும் எனக்கேதரும். எ - று

ஏகாம்பர், மூன்றாம் பிரிநிலை, ஆடவரிலும் மடவாரிலும் பாணரிலும்
நிரிதது வாங்குதலின். தடங்கிரி - பெரியமலை. கேகயம் - மயில. கனறல -
வெம்புதல். மிகை - குற்றம். (ந.கூச)

விறலிவாயின்மறுத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

பண்புன லூராவையை சூழ்தஞ்சை வாணனை வாழ்த்தலாபோல
பண்புன லூருமென காதலகண டேநிள கடைததலைகக்கே
பண்புன லூரனுவர தானென்று சாற்றினே தானமுறப்
பண்புன லூரகளெல லாமபாடி யேற்றுணனும பாணமகளே.

இ - ள் ஈவுபெறப் புனலசூழ்ந்த ஊரகடோறும் பண்ணைப்பாடி இரந்
துன்னும் பாணமகளே! வளவியபுனலசெலலும் வையையாறுசூழ்ந்த தஞ்
சைவாணனை வாழ்த்தலாபோல கண்ணிடத்துப் புன லூரநதுவரும் என்காத
லககண்டு நின்கடைததலையினகண தண்ணியபுன லூரன் வந்தனெனன்று
சொல்லினே, இச்சொறகு மனம்பொறுத்தேன சொல்லாய். எ - று.

ஊர்தல - செல்லுதல். ஊர்தல பெருகுதல். ஊரன் - மருதநிலத்துத்
தலைவன். தானம் - அவு. (ந.கூசு)

வ்ருந்தோடுவந்துழிப்போறுத்தல்கண்டிற்றையோன்மகிழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

புரவே யெதிரந்த நமக்கு விருந்தினறு போலவென்றும்
வரவே புணராதநம் மாதவம் வாழிய வாணன்றஞ்சைக்
குரவேய் கருமுகிற் கொந்தள பாரடி குருமபைநிகாங்கை
அரவேய் துடங்கிடை யாள்விழி யூர்சிவப் பாரறுதற்கே.

இ - ள். வாணன்தஞ்சையிலிருக்கும் குரவலாமாலைசூடிய கருமுகில்
போன்ற அனகபாரததையும், குருமபைபோன்ற கொங்கைப்பாரததையும்

புரத்தையிற்பிரிவு.

4054௫624
உருக

தாங்கவாற்றாள்போல் ஓசியப்பட்ட இடையானது விழியின்கண் ஊரப் பட்ட சிவப்பாற்றுதற்கு நமமைக்காகக் எதிராயவந்த விருநது இன்றுவரப் புணர்நத நமது மாதவம் எஞ்ஞான்றும் வாழ்க. எ - று.

‘இச்செரற்குமனம்பொறுத்தேனசொல்லாய்’ எனறது வருவிக்கப்பட்டது. புரக்க-தாக்க நமக்கு எனபுழிவேற்றுமைமயக்கம் போல்-அசைநிலை. *‘ஓப்பிலபோலியு மப்பொருட்டாகும்.’’ எனபதனானுணரக. நூவு - ஆகு பெயர். கொந்தளபாரம் - அளகபாரம். துடங்கல் - ஒசிதல். ‘மாதவமென்றும் வாழிய’ என இயையும். (நுகு)

விருந்தூர் ஸ்டோளித்தலுடல்வேளிப்படநோக்கிச்

சீ நேலென்றவள்சீறடிதொழதல்.

(இது வெளிப்படை.)

தெரியோர் பொருட்டன்று தோவினறி யூடல் செயிர்த்தவாக்குக் கரியோர் தெளித்தென காரணங் காட்டுவர் கானுண்டுதேன வரியோர் தொடைபுயன் வானன்றென மாறை மலாத்திருவே பெரியோர் பொறுப்பரன் நேசிய் யோகன் பிழைத்தனவே.

இ - ள். மண்ததையுண்டு வண்டுகள் பண்ணைவாசிகும மாலையையணிந்த புயத்தையுடையவாணன் தென்மாறைநாட்டிலிருக்குந் திருவையொப்பாய்! ஆராய்ச்சியினறி ஊடுதலொருபொருளையுடைத்தன்று, தெரிவாயாக, கோபித்தவாக்கால் ஆற்றுதலன்றிச் சான்றாடனளோர் தெளிவித்து என்னைக் காரணங்காட்டுவர், என்னிடத்துக் குற்றமுண்டாயினுஞ் சிறியோர்கள் பிழைத்தன செய்தக்கால் பெரியோர்கள் பொறுப்பார், ஆதலால் யான்றொழுகின்றேன், எனபிழையெப்பொறுத்தருளவேணமெ. எ - று.

‘ஊடலோரொருட்டன்றுதோ’ எனமாறுக செயித்தவா - கோபித்தவர். கரியோர் - சான்றோர். கான - மணம் தேன் - வண்டு. வரி - பண். ஓதல் - ஈண்டு வாசித்தல். தொடை - மலை. அன்றும், ஓகாரமும் அசைநிலை சீறடிதொழிலென்னுங்கிளவிப்பொருளானு, வருஞ்செய்யுளில் ஏன் பாதுமிறைஞ்சுதலென்று தலைவிக்குதலானும் ‘தொழுகின்றேன்’ என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (நுகு)

இஃதெங்கையிகாணின்நன்றன்நென்றல்

இஃதெங்கையாகாணின்நன்றன்நென்றல் எ - து எங்கையராகிய பரத்தைமாராகாணின் நீர்ஓசயதபணிவு குற்றமாயமுடியுமென்றல்.

எண்போன செஞ்சமு நீருமென் பாத மிறைஞ்சுதனுங்
கண்போலு மெங்கையர் காணினை றேகாயன மாதிரத்துத்
திண்போ தகந்தொறுந தீட்டிய வாணன செழுநதஞ்சைகூழ்
வண்போ தளவிய நீராவையை நாட்டுறை மனனவகோ.

இ - ள் கயற்கொடியைத் திக்குகளிலிருகநர் திண்ணிய யானைக்
டோறு மெழுதிய வாணன செழுமையையுடைய தஞ்சையைச் சூழ்ந்த
வளவியபோது கலந்துவரப்பட்ட நீராயடைய வைகைநாட்டிலுறையும்
மன்னவகோ ! என்னை வண்ணுதல்போன நெஞ்சமும் நீரும் என்பாதம்
வணங்குதலை றும்ககுக் கண்ணையொகுகும் எனக்குத் தவன்கயராகிய தந்தையா
காணிநன்றோ ? எ - று

எண் - வண்ணுதல். இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல். எங்கையா - என
கங்கைமரர் நன்றே என்புழி ஓகாரம் எதிராமறை. கயல் - ஆகுபெயர்
மாதிரம்-திக்கு, போதகம்-யானை. தீட்டல்-எழுதல் அளவுதல்-கலத்தல் ()

அங்கவரியாராயுமறியேனென்றல்.

(இது வெளிப்படை)

மன்னும் புலவியை மாற்றியுந் தேற்றியும் வல்லவண்ணம்
இன்னுந் தெளிந்திலை யெனனேயென னேபெனசெய கேனிதற்கு
முன்னம் படிநது முழுகுநன னீர்க்கவகை முன்னுறையும்
அன்னம் படியுங்கொ ளோவுவ ராழியி லாரணங்கே.

[இது பிறசெய்யுட்கவி]

காமக்கீழ்த்தியைக்கண்டமைபகீதல்.

(இது வெளிப்படை.)

போயே தெருவிற் றனிவீனே யாமெ ஐதலவற்புலல
நீயே திலையலலை நின்மக னேயிவ னீயும்வன்
தாயே வருகெனச் சேயனன வாணன றமிழ்த்தஞ்சைமான்
ஏயே யெனகின்ற லானநிக தேன்னனை யெவகையென்றே.

இ - ள். முருகவேளையொத்த வாணன தமிழ்த்தஞ்சையிலிருக்கும்
மான்போன்ற பரத்தையானவன் தெருவிற்போயத் தனியேவினையாமெ
புதல்வனைத்தழுவினெடுத்தலைக்கண்டு யான நீ ஆயலாளலலை, நினக்கும்கனே
இவன், நீயும் அவன்தாயே, வருகவென்றழைக்க, அவன் அமமொழிகேட்டு
நாணத்தினால் ஏயேயெனநிறறலான் அவன்தன்னை எவ்கையென்றறிந்
தேன். எ - று.

மகிழ்க என்பது முன்னிலை எச்சம். புதல்வன் - மகன். புல்லல்-தழு
வல். ஏதிலை - ஆயலார். சேய் - முருகன். ஏயே என்பது நாணத்தின்வந்த
அழிக்குமொழி. எங்கை - எனக்குத்தங்கை. (சூ00)

தலைவியைப்பாங்கிதனித்தல்

(இது வெளிப்படை)

மாவா ரணமன்ன வாணனறென் மாறைம மன்னர்நின்னைப்
பாவாய் பணியவும் பாககிலை நீயிடப் பாகமங்கை
தாவாத சங்கரன் கங்கைதன் கொங்கை தமிழியிதழிப்
பூவார் சடைமுடி மேலவைதத போதும் பொறுத்தனளே.

இ - ள் பாவைபோன்றவளே! பெரியயானையொத்த வாணன்தென்
மாணாட்டில நமமன்னா நின்னைப்பணிதலைச்செய்யவும் நீ பார்க்கிலை,
சங்கரன இடப்பாகத்தலைநீங்காத அம்பிகை சங்கரன கங்கைதன் கொங்கை
யைத்தழுவிக கொன்றைப்பூவாராத சடைமுடியினமேல வைத்தபோதும்
பொறுத்தனள, இது கேட்டிலையோ? எ - று

மங்கை - அம்பிகை தாவாத - நீங்காத. இதழி - கொன்றை, உம்மை
சிறப்பு. (சு௦க)

தலைமகள்புலவிநனியாளாகத்தலைமகனுடல்.

(இது வெளிப்படை.)

தழங்கார் புனலவையை சூழ்தஞ்சை வாணன் றனதருள்போல
பழங்காத லெண்ணலென பைதனெஞ் சேயிவள பண்மைமபொற்
கழங்கா டிடமுங் கடிமலாக காவுங் கடந்துபுள்ளும்
வழங்கா வழிமக கொணுணையாய்வாத மானலலளே.

இ - ள் துன்பமுற்ற என்னெஞ்சே! இவளமுன்பு செம்பொன்றை
செய்த கழங்காட்டிட்ட இடமுங், வினையாடப்பட்ட மனதொடுகடிய
மலாச்சோலையும் விட்டுநீங்கிப் புடகநு மூயங்காத பாலைநிலத்தின் வழியில்
நமக்கொரு துணையாய்வாத மானபோன்றவளல்லள, நிறைந்தொலிக்குடி
புனலையுடைய வையைபாறுசூழ்ந்த தஞ்சைவாணன தன்னுடைய அருள்
போன்ற தலைவி பழங்காதலை எண்ணவேண்டாம எ - று .

‘ஆதழங்குபுனல்’ என இயையும். தழங்குபுனல் விளைந்தொகை.
பைதல் - துன்பம் கடி - மணம். கா - சோலை கடத்தல் - விட்டி நீங்கல்.
வழங்கல் - உலாவல். மார் - ஆகுபெயர். (சு௦உ)

பாங்கிஅன்பிலேகொடியையெனத்தலைவியிதழ்தல்

பாங்கிஅன்பிலே யிகழ்தல் எ - று. பாங்கிதலைவனை
யன்பிலாய் கொடியாயின இகழ்ந்துகூறல்.

ஹைநாண மலர்க்குதொடை வாணன்றென் மாறையெம் மன்னவுவந்
தந்நாண் முயங்கி யமிழ்தென வாராதனி ரார்வமுறறு
முந்நாண் மதிவட்ட மென்முலை மாதை முனிநதுஞ்சென்
நிகாண் மிகவுவாத தீர்புல வாநிறறி ரொங்கனையே.

இ - ள் கருநீறம்பொருந்திய முறுக்கவிழ மலாமாலையணிகத வாணன்
தெனமாறை நாட்டிலிருக்கும் எமக்கு மன்னரே ! அந்நான் மூன்றாம் பூர
ணைநாள் மதியினது வட்டம்போன்ற மெல்லிய முலைவட்டத்தையுடைய
மாதை விருப்பமுறறுபுணாநதுமிகுநது அமுதென இன்பத்தை துகர்தீர்,
இந்நான் நஞ்சென்றுமுனிநது மிகவுமவெறுத்தது எங்கனோடுபுலவாநின்றீர்.

மைநந்நின்மலா - குவளைமலா. மன்ன-அணமைவிளி. உவநது-மகிழ்
நது. முயங்கி - புணாநது. ஆதல் - நுகாதல். ஆவம் - விருப்பம் *நந்தை,
பத்தினர், சயை, இருத்தை, பூரணையென முதறறிதொடுத்தப பஞ்சமி
வணாக்கும் முதலாமவட்டம், சட்டம் தொடுத்த தசமிவணாக்கும் இரண்டாம்
வட்டம், ஏகாதசித்தொடுத்தப பூரணைவணாக்கும் மூன்றாமவட்டமாதலின்
'முந்நாண் மதிவட்டம்' என்றார். உவாததல்-வெறுத்தல். புலத்தல்-ஊடுதல்.
எங்கனோ எனபுழி வேற்றுமைமயக்கம். 'அந்நாண்முன்னாள்' எனவும், 'ஆவ
முறறுமுயங்கியுவநது' எனவும், 'இந்நாணஞ்சென்று முனிநதுமிகவும'
எனவும், 'எங்கனோடுபுலவாநிறறி' எனவும் இயையும். (சுருங்.)

ஆயிழைரைந்தனுமாற்றமையும்வாயிலாகவரவேதிர்கோடல்

ஆயிழை .. வெதிர்கோடல் எ - து. தலைவனபரததையா
சேரிக்குத் தேரினமேலேறிப்போம்போது தெரிந்தெடுத்த அணியையணிந்த
புதலவன் குறுக்காகநிற்க, அப புதலவனைத்தழுவி யெடுத்ததுக்கொண்டு தலை
வன் ஆற்றாமையுடன் வந்துழி, தலைவியைப் பதல்வனுந் தலைவற்றாமை
யுந் தூதாக ஏதிரகொளந்தல்.

வெள்ளம் பரந்தன்ன வேட்கைசென றுலு மிகப்பெரியோர்
உள்ளஞ் சிறியவா மேற்செலவ ரோவொளிர் கோமளஞ்செய
வள்ளங் சமல மலாத்தஞ்சை வாணன்றென மாறையனப
புள்ளம் புனலவய லூரபுன காமம் புகலவதன்றே.

இ - ள். கடலபுரணெவந்தாற்போலும் வேட்கைசெல்லினும் மிகவும்
பெரியராயினோர் உள்ளஞ்சிறியவராகிய பரததையார்பால் செலவரோசெல

* நந்தை - க, சு, கக பத்தினர் - உ, எ, கஉ: சயை - ஈ, அ, கஈ:
இந்தை - ச, கூ, கச. பூரணை - ஈ, கஓ, கஈ — என மதிவட்டங்கொள்
ளப்படுவதனை பிங்கல்ந்நையில் வானவர்வகைத்தொகுத்தியுட்கானக.

லார், விளங்காநின்ற அழகாறசெய்த கிண்ணம்போன்ற கமலமலரில் தஞ்சைவாணன் தெனமாதையனை புளளிநுகும் அழகிய புனலையுடைய வயலூர் புலவியகாமத்தை ஒருபொருளாய்ச சொல்வதன்று எ -று.

எனவே,—நீ பரததையா சேரிகுப்போன தன்மையையலலை என்ற வாறாயிற்று. வெள்ளம்-கடல். “கடலனை காழமுதகு” என்றாபிறநும். உள்ளஞ்சிறியவா-பரததையா ஓகாரம்-தொமறை கோடும் அழகு. வள்ளம்-கிண்ணம், மலர் எனபுழி-ஏழாமவேறுமைததொகை. ஆம் - அழகு. புகல்வது - சொல்வது. தாமரைமலரில் அனனப்புளளிநுக்கும், ஒழிந்த பூவிலூராதென்பபொருள்கொண்டவதான, தலைவன தன்னிடத்தலவது பரததையாபால் செல்வானலல நென்பதாக உள்ளுறையுடையதோன்றிய வாறுணாக, வள்ளம் - கமலமலர், ‘அனனப்புள்ளம்புனல்’ எனக்கூட்டுக ()

மணந்தவன் போயபின்வந்தபாங்கியோடிணங்கிய

மைந்தனையினிதிநீபுகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

இருமையி லேயும் பயனகனெல லாநதனை யினநமக் கொருமையி லேவந் துணைத்தகைந் தானமைந் னெண்குடர்போல் வருமயி லேகொண்டி யாதமுந் தானனை வாணனறஞ்சைத் திருமயி லேயனை யாயபுன லூரனைத் தேருடனே

இ - ள். ஒளிய ஞாயிறுபோல நுபுசுசொல்லவரும் வேல்கொண்டு மாமரமாகின்ற குரனைவெட்டிய முருகவேளபோன்ற வாணன் தஞ்சை நகரிலிருக்கும் அழகியமயிலபோன்றவனே! மைந்தன் இம்மை மறுமைகளில் தருமபயனகனையெல்லாத தன்னிடப்பெற்ற நமக்கு ஒருநாயாகிய இப்பிறப் பிலேவந்து பொருந்த பரததையா சேரிகுமபோம் புனலூரனைத் தகைந்து மனைக்கழைத்துக் கொண்டுவந்தனன் எ -று

இருமை - இம்மை, மறுமை ஒருமை-இப்பிறப்பு. உறுதில்-பொருந்த தல். சுடா-நாயிற்று. அயில் - வயல். ஏகாரம் - அசைநிலை தழதல்-வெட்டு தல். | “சூமுதறமுநத் சுடரிலெநடுவேல்” என்பதனுணுநாக, ‘மைந்த னிருமையிலே’ எனவும், ‘வந்துபுன லூரனைத் தேருடனே தகைந்தானே’ எனவுமமாறுக (சுரு)

தலைவிதலைவனைப்புகழ்தல்

(இது வெளிப்படை.)

கொண்டானிற் றுன்னிய கேளிரமற் றிலலைக் குறிப்பினென்று தண்டா தவாசொன்ன சாலபுகண் டேன்றல மேழபுகும் வண்டார் மலர்ப்புயன் வாணனறென மாறை மகிழ்காமுன்னுள் உண்டார் கியபழங் கேண்மையிந் நாளு மொழிந்திலோ.

இ - ள். தலமேழையுங் காக்கும் வண்டாரந்த மாலையணிந்த புயத
தையுடைய வாணன்தெனமாறையிலிருக்குந் தலைவா! முன்னாளுண்டாகிய
பழகியநண்பு இந்நான்வரைக்கும் ஒழிந்திலா, ஆதலால் கருதமிடத்துக்கண்
வனிணும் அணிததான கேளிரிலலையென்று, அறிவில நீங்காத பெரியோர்
சொன்ன மாட்சிமையை இன்றுகண்டேன எ - று.

பாங்கி முன்னிலைபெச்சம, கொண்டான - கணவன். உடலு முயிரு
நெஞ்சு மன்புமொன்றாய்க் கலந்ததனமை தந்தைதனனையர்முதலாயினோக
கில்லையால் * “கொண்டானிறுனனியகேளிரிபிறிலலை” என்று கூறினா
ளென்றுணாக துன்னுதல-கட்டுதல கேளிர - சுற்றத்தார மன்று, ஸச.
குறித்தல-கருதல, தண்டாதவா - நீங்காதவா, சரலபு - மாட்சிமை, மலி -
ஆகுபெயா, மகிழ்நா - கணவா கேணமை - நடபு. (சு௦௬)

பாங்கிமனைவியைப்புகழ்தல்.

(இது வெளிப்படை)

சிறந்தார் புகழ்தருந் தீமபுன லூரனசெய தீமையெல்லாம்
மறந்தாரவ மெய்தி வணங்குத லாலிவன வாணனறஞ்சை
நிறந்தார் கைபனன நித்திலம் போலு நெடுங்குலத்தில்
பிறந்தார் நிறைந்தகற் போலவடி வேபெற்ற பெற்றியினே

இ - ள். இதலைவிபிக்காயினோபுகழ்தருந் இனிமையாகிய புனலு
ரன்செய்த தீமையெல்லாம் மறந்துவிருப்பமுற்று வணத்தன்மையெனென்று
கருதாது வணங்குதலான வாணனதஞ்சை நகரின்கண் ஒளியின தாரகை
யொத்த முத்துப்போல உயாகுலத்திற்பிறாத மடவாறுடைய நிறைந்த கற்
பிலக்கண்மெல்லாம் ஒருருவாகப்பெற்ற பெற்றியின. எ - று.

சிறந்தாரபிக்கோ. † “உலகமுவப்பவலனோபுதிரிதரு,” ‡ “பகலகான
நெழுதரு” எனப்பனபோல ‘புகழ்தரு’ எனப்பது ஓர்சொல் ஆவம்-விருப்பம்.
நிறம் - ஒளி. நெடுங்குலம்-உயாகுலம், நெடுமாலை எனப்பதுபோல. (சு௦௭)

இச்சொன்ன ளொவிகளெல்லாம் வாயில்வேண்டலமுதல நான்கு
வகைக்கு, நுகுமாறு அறிந்துகொள்க.

பரத்தையிற்பிரிவு முறற்றறு.

* நான்மணிக்கழகை, கே. ருள.

† திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்பரங்குன்றம், வரி, க.

‡ பெரும்பாணாற்றுப்படை, வரி, உ.

ஒ த ற் பி ரி வு.

ஒதற்பிரிவு எ - து. தலைவன் கலவிகாரணமாகப்பிரிதல். தலைமகனையெய்தியிருந்தே இவனோதுவான் பிரிவானேனெனின், முன்றானயில்லாதாளுகவே ஞானத்தினை வழியது ஒழுக்கமாகலானும், ஒழுக்கத்தின் வழித்துக் குலமாகலானும், இவையெல்லாங்குறையீடாமேயெனின ஆகாது, கற்பான் பிரியுமென்பதனறு, பணடே குரவாகளாறகறபிக்கப்பட்டிக்குக் கற்றான் அறம் பொருளினப வீடுபேறுகள் நுதலிய நூலகனெல்லாம் இனிப்பாதேயதது அவை வல்லோருளொன்றி காண்பவென்று அவைவல்லலாக ஞானவழிச் சென்று தனஞானம் மேறபடுதது அவா ஞானங் கீழ்ப்படுத்தற்கு மெனக கொள்க.

கல்விக் துப்பிரிவுத் தலைமகனுணர்ந்ததோழித் தலைமகட்டுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

மல்வித் தகங்கொண்ட தோளுடை யானறஞ்சை வாணன்றொல்சீர்
கலவித் தகன்புவி நாவிலவைத் தோன்வையை நாடனையாய்
கலவித் தடங்கட னீர்திய காதலா கற்றவாமுன்
சொல்வித்த வென்றழ லாசுரம போகத் துணிந்தனரே.

இ - ள். மறொழியில் வல்லபங்கொண்ட தோளுடையானுகிய தஞ்சைவாணனது பழகிய புகழாகிய நல்லவிதையினே அகன்ற புலியினுள் ளோராவில் பயிராக வைத்தவனது வைகைநாடு போன்றவளே ! கல்வியாகிய பெரியகடலை நீர்திக் கணாகண்ட தலைவா திசைகளிற் கற்றவாமுன் தாங்கற்ற கலவியானுண்டாகிய கீர்த்தியாகிய வித்தைவிதைக்க என்றெண்ணி அழலாராத சுரத்தினகட்போகத் துணிந்தனா. எ - று.

மல்-மற்றொழில், வித்தகம்-வல்லபம். வித்து-விதைப்புவி-ஆகுபெயர். தடங்கடல்-பெரியகடல். சொல்-காதலி. வித்த-விதைவிக்க. (சுருஅ)

தலைமகன்கார்ப்புநவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படடை.)

யாணர்க் குமுன்மொழி யெனசெய்கு வேன்கல்வி யெல்லையெல்லாம்
காணப் பிரிந்தவர் காண்கில ராற்கடன் மேய்நதுதஞ்சை
வாணாக் கெதிர்த்தவா மங்கையா போலுமென் வல்லுயிரின்
உளணற்ப மென்னவெண் ணவரு மேகமுருமுடனே.

இ - ள். அழகினையுடைய குழவிசைபோன்ற மொழியாய் ! தஞ்சை வாணனுக்குள் திரங்கியபுகைவா மனைவியர்போலும் தன்பமுழந்திருக்கின்ற

என்னுடைய வலியுயிரை இனியவனுக்கு நுகர்தலெளிதென எண்ணிக்
கடல்நீராயுட்கொண்டு இடியுடனே மேகம்வராகின்றது ; இதனைக் கல்வி
பெல்லாம்காணப்பிரிந்ததலைவா காண்கிலர், ஆதலால் யானென்செய்கேன் !

யாணர்-அழகு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்னும்
இறந்த வாய்பாடாகப் பொருள்கொள்க. உரும - இடி. (சுரு)

தலைமகளைப் பாங்கியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

காதற் கயமபடிந துன்னொடு காமக் கனிநுகரா
தோதற் ககன்ற வுணர்வுடை யோருடை நீருலகம்
மீதர்க் கமைந்தருள் வாணன்றென மாறை வரக்கடவார்
ஆதற் கணங்களை யாய்புய லேது வநிந்தருளே.

இ-ள். அணங்கினையாய் காதலாகியருளத்திறபடிந்து உன்னொடுகூழிக்
காமமாகிய கனியைநுகராது ஒதற்பிரிவாகப் பிரிந்த அறிவுடையோர் பூமி
தேவியார்க்குடையோனாகிய யமைந்தருள்ப்பட்ட வாணன் தென்மாறையில
வரக்கடவராதற்கு வந்தபுயல் நிமித்த மென்றறிந்தருள்வாய். எ -று.

கயம்-ருளம், புயல்-மேகம். ஏது-நிமித்தம். (சுரு)

ஒதற்பிரிவு முறறிந்து.

கா வ ற் ப் ரி லு .

காவற்பிரிவு எ-து.நாகிகாதத்தற்குப்பிரியுமபிரிவு இவன்நாட்டைப்பிறர்
புருந்துகலிதலுங் கைக் கொள்வதுஞ் செய்யப்பட்டவை நீக்குதற்குப்பிரிய
ஆண்மையும்மதிப்பும் இவனானெனின,நாட்டைநலிவாருளராகநலிவுகாத்ந
குப் பிரியுமென்பதன்று ; நாட்டகத்துநின்று நகரத்தவநது முறைசெய்ய
மாட்டாதமூத்தோரும்பெண்டிரும் இருகைமுடவரும் கூனரும் குருடரும்
பிணியுடையார்மென இத்தொடக்கத்தார் முறைக்கருமங்கேட்டுத் திருத்
துதல் பொருட்டாகவும், வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்ததற்கும், “ தேவர்
குலமே சாலையம்பலமே ” என்றித்தொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும்,
மதிருடி யோம்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லதுஉம், பிறந்தவுயிர்தாயைக்
கண்டு இன்புறுவதுபோலத் தன்னுற் காக்கப்படும் உயிர்வாழ்சாதிகள்
தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான் அவர்கட்குத் தன்னுருவுகாட்டுதற்
பொருட்டாகவும் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழ்தலைவன்காவற்பிரிவுணர்த்தல்.

(இது வெளிப்படடை.)

வின்காவல் கொண்ட திலோத்தமை தான்முதன் மெல்லியலார்
கண்காவல் கொண்டருள் காரிகை காவலர் கார்க்கடல்குழ்
மண்காவல் கொண்ட மனத்தின ராயினர் வாணன்றஞ்சைப்
பண்காவல் கொண்ட மொழிச்செய்ய வாயிதழ்ப பைங்கிளியே.

இ - ள். விண்ணுலகப் பதவிக்கு உலகில்தவஞ்செய்து ஒருவர்வாராத
புழக்கு இடையூறு செய்துகாவல்கொண்ட திலோத்தமை முதலாகிய மட
வார் கண்களை அயலில்நோக்காமற் காவலாய்க்கொண்டருளப்பட்ட அழகை
யும், வாணன் தஞ்சைநாட்டில பண்ணை தன்வாயினின்றும் போகாமற்
காவல்கொண்ட மொழியையும், சிவந்தவாயிதழையுமுடைய பைங்கிளியே
காவலா கரியகடல்குழந்த மண்ணை காவல்கொண்ட மனத்தினராயினர்.

விண்-விண்ணுலகு. காரிகை-அழகு. 'காரிகைபண் காவல்கொண்ட,
எனஇயையும் (சகக)

தலைமகள்கூதிப்ப்ருவங்கண்ணீவருந்தல்.

(இது வெளிப்படடை)

மன்னுயிர காவலன் வாணன்றென் மாறையில் வந்தளியார்
என்னுயிர் காவல நேந்திழை யாயித யம்புலர்த்திக்
கொன்னுயிர் வாடைக் கொடும்பணி நீறிற் குளிராகுழைத்துப்
பின்னுயி ராமலென் மேற்பூசு நாளுமென் பேசுவதே.

இ - ள். உலகத்திலநிலைபெற்ற உயிரகளைக்காக்கின்ற காவலனாகிய
வாணன்தென்மாறையிலவந்திழையாய்! நெஞ்சையுலாததி அச்சத்தைவீசும்
வாடைக்காற்றுக் கொடியதாகிய பணிநீரிலே குளிராகுழைத்துப் பின்
யான மூச்சுவிடாமற்பூசுநாளினுங் காவலாவந்துள்ளனையுயிரை யளியார், இனி
பேசுவதுஎன? எ - று.

புலாத்தல்-உலாததல். கொண்-அச்சம். உயிர்த்தல்-வீசுதல் உயிராமல்-
மூச்சுவிடாமல். 'பூசுநாளுங்காவலாவந்தளியார்பேசுவதனை' என இடையும்.

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படடை)

வரற்கால மென்றென் நெனப்பல கூடல் வளைத்துதிரம
விரற்கால வின்றுமெலியன்மின் னேசென்று மேதினிகாத்
தூரற்கால குஞ்சர மஞ்சமஞ் சூர்த்துறை வீசுகின்ற
சரற்காலம் வந்தடைத் தார்தஞ்சை வாணன றமிழ்வெற்போ.

இ - ள். மின்னே! போய் நாட்டைக் காத்து உரல்போன்ற கால்களையுடையனவாகிய குஞ்சரங்கள் அஞ்சும்படி முகில்நடந்து துளிகளையெறியப்பட்ட சரற்காலமென்றறிந்து தஞ்சைவாணன் தமிழ்வேந்தர் வந்தடைந்தனர், ஆதலால் தலைவர் வருங்காலம் எப்போ தெப்போதென்று பலகால் கூடல்வளைத்து விரல் உதிரமொழுக இன்றுமெவிய வேண்டாம். எ - று.

என்றேன்று என்பது வினாவின் கண்வந்த அடுக்குமொழி. கூடல் வளைத்தல் - பிரிந்த கணவன் வருதற்கு விரலால்வளைத்துக் குறிபார்த்தல். கால - ஓழுக. குஞ்சரம் - யானை, சாதியொருமை. உறை - துளி. (சகந)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூ தி ற் பி ரி வு.

தூ தி ற் பி ரி வு எ - து. இருவரசரும் தமமிறப்பொரின் லீடதது அவ னாச்சந்துசெய்வித்ததற்குப்பிரியும்பிரிவு அரசனாச்சந்துசெய்வித்ததற்குப்பிரியுமெனின், தூதுவராவார பிறாககுப்பணிசெய்து வாழ்வா. அவர்பொருவிற் பெண்ணையோவெனின், தூதுவர்போலசசந்து செய்வித்ததற்குப்பிரியுமென்ப தன்று; இருவரசரும்நாளைப்பொருதுமென்று முரண்கொண்டிருந்தநிலைமை கண்டானருளரசனாதலின் இம்மக்களும் இவ்விவங்குகளுமெல்லாமபட இவை யிருகுலத்திற்கும் ஏதமநிகழ்ந்தது என்செய்யுமோ, யான் இப்போரொழிப்ப னென்று இருவரையுபிரகது சந்துசெய்வித்தலு மொன்று தேவரும் அசர நும் பொருதகாலதது தேவரையும் அசரரையம் மிக்கசெய்தாரா யானொ றுப்பென்று பாண்டியன் மாகீர்த்தி சந்து செய்வித்ததுபோல இவரையும் மிக்க செய்தாராபொறுப்பென்று சந்துசெய்வித்த தெனக்கொள்க.

தலைமகனாலுணர்ந்ததோழி தலைமகட்டுணர்ந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

தூதாக வனபா ஸசலததுணர்ந்தாரொன்றுஞ் சொற்புலவோர்
மாதாக வன்புரி தீர்த்தருள் வாணன்றென் மாறையிருது
மீதாக வம்பு கிடந்தன பொலுணகண் மெல்லியலிப
போதாக வம்புக்கல வோரிக லார்தம புரம்புகவே.

இ - ள். எஞ்ஞான்றுஞ் சொல்லிலேவல்ல நாவலர்களது பெரியதாகத் தையும் வலியபசியையுந் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன் தெனமாறைநாட்டில சந்திரன்மேல் அம்புகிடந்தனபோன்ற முகத்தின்மேல் மையுண்டகண்ணையுடைய மெல்லியலே! இப்போது பூசலைச்சொல்வோராடிய மாறுபாடுடைய இருபெரு வேந்தரும் பாசறைநீங்கித் தம்புரங்களிற்சென்றுபுக அன்பர் தூதாகப்போகத் துணர்ந்தனர். எ - று.

இந்த-சந்திரன். மெல்லியல்-அண்மைவிளி. ஆகவம்-போர், இகலார் -
மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர். (சகச)

தலைவிழன்பனிப்பருவங்கண்ணுவருந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மலிகின்ற வண்புகழ் வாணனறென மாறையை வாழ்த்தலர்போல்
மெலிகின்ற சிந்தையு மெனியுங் கொண்டு விளாப்பெனும்பேர்
பொலிகின்ற கஞ்சகம் போரத்திருந் தேனைப் புரந்தருளார்
நலிகின்ற முனப்பனி நாளினன னாமுனை நண்ணினரே.

இ - ள். நிறைகின்ற வளவிய புகழையுடைய வாணனதென்மாறை
நாட்டைவாழ்த்தாதவாபோலமெலிகின்ற நெஞ்சையும்மேனிபையும் உடைத
தாய் விளாப்பென்கின்ற போபொலிகின்ற சட்டைபோரத்திருந்த என்னை
மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தரதுபடையினகட்சென்றா வருத்தஞ்செய
கின்றமுனப்பனி நாளினும் வருதுகாததருளார். எ - று

மலிதல்-நிறைதல். சிந்தை-நெஞ்சு மேனி - வடிவு. கஞ்சகம்-சட்டை.
'விளர்ப்பெனும் போபொலிகின்ற கஞ்சகம் போரத்திருந்தேனை' என்றது
முன்பனிகளுளாககுக் கஞ்சகம் போடவேண்டுதலான வேடகையோயதநது
விளர்ப்பெனனும் கஞ்சகத்தைப் போரத்திருந்தேனென்று கூறினனென
வுணாக, புரத்தல்-காததல். நணனார்-மாறுபாடுடைய இருபெருவேந்தர்.
முனை-படை. நண்ணினா-சென்றனர். (சகடு)

தோழியாற்றுவித்தல்

(இது வெளிப்படை.)

சுற்றுங் குழலின் பிணிவிடுப பானவந்து தோனமினாபா
முற்றும் பொழிகின்ற முனப்பனி நாண்முகி லுங்கடலும்
வற்றும் பருவத்து மண்புரப் பானாஞ்சை வாண்ணென னா
செற்றும் படையினவெம் போரதணிப பானன்று சென்றவரே.

இ - ள் சொருகு குழலையுடையாய்! மேகமும் கடலும் வறக்குங்
காலத்தும் உலகத்தைக்காப்போனாகிய தஞ்சைவாணன ஒன்றைவெகுளும்
படைபோல இருபெரு வேந்தர் பொரும வெவ்வியபோரைத் தணிசகும்
பொருட்டுத் தூதாகவந்துசென்றவா பார்முழுதும்பெரிழிகின்ற முனப்பனிக்
காலத்தில் நின வேட்கையோயைத் தீரகும்பொருட்டு வந்துதேற்றினார்,
நீ புலம்பலொழிவாய். எ - று.

சுற்றல்-சொருகுதல். குழல்-அண்மைவிளி. பாள்இரண்டும் வீனையெச்
சம். நாள்என்புழி ஐந்தனுபுடொக்கது. உம்மை - எதிர்மறை. செற்றல்-
வெகுளல். படையின-படைபோல. (சகக)

தூதிர்பிரிவு முற்றிற்று.

துணைவயிற்பிரிவு.

துணைவயிற்பிரிவு. எ - து. நண்பாகிய வேந்தனுக்குப் பகைவேந்தா இடையூறுற்றவழி அவவிடையூறு தீர்த்ததற்குத் தலைமகன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழையரில் ஒருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வேண்டுமென்பது எனனையெனின், நட்புமிக்கால் தானே யவனா யிருத்தலின அவன்கருமம் தன்கருமமாயெண்ணி விரைவினெழுந்து அப் பகைநீக்கத் தானே போயினெனக்கொள்க.

துணைவயிற்பிரிந்தமைதோழ்தலைமகட் துணரிந்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

நண்பான மன்னர்க் கிடாதணிப் பானெண்ணி நல்லுதவிப் பண்பான மன்னா படாதலுற ரூபணி நீர்பொழியும் தண்பா னலந்தொடை யமபுய வானன றமிழ்த்தஞ்சைவாழ் வெண்பா னலங்கொளசெவ் வாயனன மேயனன மெனனடையே.

இ - ள் பணிபெய்யும் நீராப்பொழிகின்ற தண்ணிய கருங்குவளை மாலைபணிப்பட்ட தீழகிய புயத்தையுடைய வாணன் தமிழத்தஞ்சையில் வாழ்கின்றவெண்மை நிறம்பொருநகிய பரவின் இனிமையைக் கொள்ளுஞ் செய்வாயையும், அன்னம்போன்ற மெத்தென்ற நடையையு முடையாய்! நம்மன்னர் தமக்கு நட்பான மன்னாக்குப் பகைவந்தால் பகையால்வந்த துன்பத்தைத் தணிக்கும் பொருடடாககருகி நல்லுதவிக்குணத்தினாலே செல்லலுற்றார் எ - று

இடர் - துன்பம். தணிததல் - தீர்த்தல். வண்ணல் - கருதல். பண்பு - குணம். படாதல் - செல்லுதல். பானல் - கருங்குவளை. அம் - சாரியை. தொடை - மாலை. அம் - அழகு. நலம் - ஆகுபெயர். தேவ்வாய்நடை என்புழி - உம்மைத்தொகை. மேன்னடை - ஆகுபெயர். பின்பணிக்காலமாதலால் 'பணி நீர்பொழியுந் தண்பாளுல்' என்றுகூறியவாறுணர்க. (சுகள்)

தலைமகன்பின்பின்புலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

இன்னற் படுகின்ற வென்னையெண் ணுந்தமக் கின்றுணையாம மன்னற் குதவிப் பிரிந்தநங் காதலர் வாணன்றஞ்சைக் கன்னற் கழிவை யறிவதல் லாற்பகல் காண்பரிதாம் பின்னற் கணையிருள் கூர் துன்ப மேலிய பின்பணியே.

இ - ள். தமக்கினியதுணையாகிய மன்னர்க்கு உதவியாகப்பிரிந்த நம் முடைய காதலா வாணனது தஞ்சைநகரில நாழிகை யறிவிக்கும் வட்டி லான் நாழிகையறிவதல்லது ஞாயிற்றைக்காண்பரிதாம் பின்னலாகிச்செறி ந்த இருள்பிஞ்ந்து துன்பத்தைப்பொருந்திய பின்பணிக்காலத்தத் துன்பப் படுகின்ற எண்ணெயினையா, யானென்செய்கேன்! எ - று.

இன்னல்-துன்பம். கன்னலகழிகை-நாழிகை பகல்-ஞாயிறு. காண்ப ரிதாம் என்னும் பெயரொச்சம் * “தத்தமெச்சமொடுசிவனுக்குறிப்பி-னெச் சொலாயினுமிடைநிலைவரையா.” எனதுஞ்ஞத்திரவிதியாலஇடையேபல சொல்வரினும் பனி என்னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது. (சுகஅ)

தோழியாற்றுவித்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

வடுக்கண் டனையகண் மங்கைநல லாய்தஞ்சை வாணன்வெற்பின் அடுக்கங் குளிர வசைகின்ற வாடையகன்றவாக்கு நடுக்கஞ்செய் பின்பனி நாளின்வந தாரமர் நண்பனுறற இடுக்கண் கனையவென நேயகன கான மிகந்தவோ.

இ - ள். தஞ்சைவாணன் வெற்பிடத்து மாவடுவைக்கண்டசற்போ ன்ற கண்ணையுடைய மங்கைநல்லாய! மலைபக்கமேலலாங்குளிர அசை ந்தவருகின்ற வாடைக்காற்று பிரிந்தவாகு நடுக்கஞ்செய்யப்பட்ட பின்ப ணிக்காலத்துப் போரிடத்து நட்புக்கொண்ட வேந்தனுற்ற துன்பத்தை நீக்கவென்று அகன்ற சுரத்தைக்கடந்தவாவநதா, நீபுலமபலொழிவாய

வடு-மாவடு. அடுக்கம் - மலைபக்கம் வாடை-வாடைக்காற்று. அமர போர் இடுக்கண் - துன்பம். கானம் - சுரம். இகந்தவா - கடந்தவா (சுகக) துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு எ - து. பொருளிட்டதல் காரணமாகப் பிரியும்பிரிவு எனின், முன் பொருளிலுமாக்கவே “எளஞ்நாப்பணித்தது மிடித்தோர்க் தேது நன்னநாட்டது நயவாரொறுத்ததும்” என்னும் இவையெல்லாம் பொருட் குறைபாடுடையாகு நிகழாமையான் இக்குறைபாடெல்லாம் உடையனும்; அவையுடையானது பொருவிறப் பெண்ணையோவெனின பொருளிலனும்பிரியுமென்பதன்று; தன்முதுகுரவாற் படைக்கப்பட்ட பல்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாங் கிடந்தது, மன்னன் அது

* தொல். சொல். வினையியல், து. ௪௦.

கொண்டு துய்ப்பது ஆண்மைத்தன்மையன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொருள்கொண்டு வழங்கிவாழ்தற்குப் பிரியுமென்பது. அல்ல தூஉம், தேவகாரியமும் பிரிர்க்காரியமும் தனது தாளாற்றலாற்படைத்த பொருளாற்செய்த தீன்க்குப்பயன்படுவன : என்னை, தாயப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிரிரும் இன்புறராகலான் அவர்களையும் இன்புறுத் தற்குப் பிரியுமெனக்கொள்க.

தோழி தலைமகட்துணரீத்தல்.

(இது வெளிப்படை.)

மஞ்சைப் புனைமதின் மாறைவ ரோதயன் வாணாபிரான தஞ்சைப் பதியணன லெண்ணலர் போற்றனி நாமிருக்க கெஞ்சைப் பொருள்வயின் வைத்துங் கேள்வாநன் னீணமதியின் பிஞ்சைப் புனாநுத லாய்பிரி வானின்று பேசினரோ.

இ - ள். நல்லீண்ட பிறைபோலுநுதலையுடையாய்! முகிலையணிநத் மதில்குழந்த மாறைநாடமுல் வரத்தினுநுதயஞ்செய்த வாணர் குலத்துக் கதிபனாகிய தஞ்சைப்பதியில் வேந்தனை யெண்ணாதவர்போலத் தனியாய் நாமிருக்கத் தன்னொருசைப் பொருளிடத்துவைத்த நங்கணவர்பிரியும் பேசுநாட்டாக இன்று சொல்லினர். ஏ - று.

மஞ்ச - முகில். வ ரோதயன் - முற்றுவினையெச்சம். அண்ணல் - வேந்தன். எண்ணலா - பகைவர், மதியன்பிஞ்சு - பிறை வான்-வீனையெச்சம்.

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டுபுலம்பல்.

(இது வெளிப்படை.)

நங்க ணிரங்க வருமபொரு டேட நீடந்தவன்பர் செங்க ணிருங்குயி லாபபது கேட்கிலர் செநதமிழோர் தங்க ணிமெபை தவிாததருள் வாணன்றென மஞ்சைவஞ்சி திங்க ணிவந்தது போற்கவி னாமுகத் தேமொழியே.

இ - ள். புலவர் தம்மிடத்தண்டாகிய மிகத்துன்பத்தைத் தீர்த்தருளப்பட்ட வாணன்தென்தஞ்சையிலிருக்கும் வஞ்சிக்கொம்பானது திங்களை யேந்தியதுபோன்ற அழகாரந்த முகத்தையும் இனிமையாகிய மொழியையு முண்டாய்! கம்முண்டய கண்ணுந்து கலுழ அரியபொருள் தேடநடந்த அகிபர்இளவேனிற்சாலம்வந்து செங்கண்ணையுடைய கருங்குயில் ஆரவாரிப்பது கேட்கிலர், யானென்செய்கேன்! ஏ - று.

இமென்ப - தீன்பம். வஞ்சி - வஞ்சிக்கொம்பு. கிவத்தல் - ஈண்டேத்தல். கவின் - அழகு. ஆர்த்தல் - பொருந்துதல். (சஉக)

தலைவியைத்தோழியாற்றுவதற்கு.

(இது வெளிப்படை.)

வார்த்தன பார மடமயி லேகுயின் மாருதமாம்
தோத்தனி வீரன் நிருகாநும வந்தது சோமின்சென்றார்
தார்த்தட மீமரு வெனுமபுய வாணனறஞ் சாபுரிகின்
றார்த்தது கேட்டுவந் தார்பொரு டேட வகனறவரே.

இ - ளீ. வாகடமிய தனபாரததையுடைய மடமயிலேபோவ்வாய்!
தார்பொருந்திய பெரியமேருவெனனும புயத்தையுடைய வாணன்தஞ்சா
புரியினின்று தென்றறமேனையுடைய ஓபிலாதவீரனென்னுங் காமன திரு
விழாவந்தது ; பிரிந்துசென்றவாகன் தலைவியரிடத்துப்போங்கு சோமினெ
ன்று குயிலாததது கேட்டுப் பொருளதேடப் பிரிந்துபோனவா நம்பக்கல
வந்தனா, நீ புலமபலொழிவாய், எ - று.

வார் - கச்சு, மாருதம் - தெனறல், வீரன் - மாரன், 'குயிலாததது'
எனவும், 'அகனறவா வந்தார்' எனவும் இயையும். (சஉஉ)

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றம்.

தலைமகள் தலைமகளது உருவுவெளிப்பார்

கண்டுசொல்லல்.

தலைமகன் ..,..... .. சொல்ல எ - டு. கல்வியறிபிரிவு முதலாய்
ஐந்துள்ளும் தூதுமுதலியவும்காரணமாகிய பிரிவின் கண் அவவினையோ
ராணமுன்கண்முடியாது நீட்டித்துழி தலைமகன் தலைமகளது உருவுவெளிப்
பாடு கண்டு சொல்லுதல்.

மைக்குஞ் சரணினா யாற்றஞ்சை வாணன் மருவலரைக்
கைக்குங் களங்கெழு பாசறை யூடு கயலுமவிலலும
மொய்ககுஞ் சுடரிள வம்புலி தானு முயங்கியெலலாத்
திக்குந் தொழவரு மேசுரு னோலைத் திருமுகமே.

இ - ளீ. தஞ்சைவாணன் கரிய யானைக்கூட்டத்தில் பகைவரைக்
கோபிக்குங் களம்போன்ற பாசறையுள்ளே கயலபோன்ற கண்ணும் விற
போன்ற புருவமும் மொய்க்கும் ஒளியையுடைய இளம்பிறைபோன்ற நாத

ஹம் கூடச சருணடவோலையையுடைய திருமுகமானது எலலாத்திக்குஹம் யான்தொழுவரும், எ - று.

குருசரம் - யானை நினா - கூட்டம் கேழு - உவாமஉருபு கைத்தல் - கோபித்தல் முயங்குதல் - கூடுதல் கயலும் விலலும் புலியும் மூவேதரிலச சினையாதலான் அமுழவரும் இலச்சினை யிட்டுவரவிடுத்த சருளோலைத் திரு முகமென்று எட்டுத் திகருந தொழுவருமென்று சிலேடையால் ஒருபொரு டோன்றியவாறுணர்க. (சு-௩)

பாசறைமுற்றியீட்டு வயின் வந்தலைவன்பாகுந் தோல்லல்.

(இது வெளிப்படை)

மாலகொண்ட வாரண வாணன்றென பாறை வலவகண்ணா காலகொண்ட வாளமா கையகல பாசறைக கைவயின்முட [தோ கொலகொண்ட வாறுகின னேவலகொண டியானிக கொழுகெடு மேலகொண்ட வாறுகம் மூர்வந்த வாறும வியப்பெனக்கே.

இ - ள் மதத்தால் மடிக்கங்கொண்ட யானையையுடைய வாணன் தென்மாறை நாடழிலிருக்கும் வலவனே! பகைவரிடங்கொண்ட வாள் பொருந்திய பாசறைமைக கையகலப்பட்ட நீ கைபிடத்திலதாற்றுககோல கொண்டவாறும, நின்னேவலைக்கொண்டு யான்இரதக் கொழிபொருந்திய நீண்டதேர் மேற்கொண்டவாறும, நமமூர்வந்தவாறும வியப்பாய இருந தது எ - று.

மால் - மயக்கம். கால - இடம். அமர்தல - பொருத்தல் கையகல - நீங்குதல். முட்கோல - தாற்றுக்கோல். வியப்பு - அதிசயம். (சு-௨)

தலைமகளோடிருந்தலைமகன்காப்பிபருவங்கண்டுசோல்லல்

(இது வெளிப்படை)

கொத்தல ரோதியங் கொம்பான னுள்பொங்கு கொங்கைவிமம் முத்தல ராகமுயங்கினம் யாமுழுநீர்விழிபோல மைத்தலாலை மலாவயல சூழ்தஞ்சை வாணன்வண்மைக் கைத்தல மான வினிப்பொழி வாழிய காமுகிலே.

இ - ள். கார்காலத்துமுகிலே! கொத்தாயிருக்கும் மலரைத்தரித்த கூந்தலையுடைய கொம்புபோல்வாளது மிருந்த கொங்கைபூரிகை முத்துமாலே விரிந்தமாற்பையாமமுயங்கினம், நிறைந்தநீரிற் கண்போலக் கருமையுடைத் தாய் அலரப்பட்ட நீலமலர்பொருந்திய வயல்கூழ்ந்த தஞ்சைவாணன்

கொடையையுடைய கைத்தலத்துக்கொப்பாக இனிப்பொழிவாய், உலக
மெங்கும் வாழ்க. எ - று.

ஒதி - கூந்தல. பொங்குதல - மிகுதல. விமமுதல-பூரிததல் முத்தி-
ஆகுபெயர். மைத்து-வினையெச்சம். வணமை - கொடை. மான - ஒப்பாக.
வாழிய - உலகமவாழ்க. (சஉடு)

மூன்றாவது கறியில் முற்றிற்று.

களவியல உஅடு, வளவியல அசு, கற்பியல நுகு.

ஆக இயல ந-க்குச் செய்யுள் சஉடு

தஞ்சைவாணன்கோவையுரை

முற்றுப்பெற்றது.

சீரறு காலனைச் செறறா தியாகா சிலம்பனையாய
வேறு காலனைப் யினறு ஞங்கீது நிகழ்த்துவமோ
ஓரறு காலவண நறைகுழ்ந மாண யுபாமணஞ்செப
தீரறு காநறையவ நனனீர் தெளிக்கம மிலனினெனநீர்.

இச்செய்யுள் கூடுது - வது செய்யுளுக்குப்பதில் செனனைக் கலவிச்
சங்கதத்துத்தமிழ்ப புலவராயிருந்த புதுவை-நயநப்பழநலியார் பதிப்பித்த
மூலப்பிரதியில் கண்டது.

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையாச் செய்யுள் தீபிகை.

செய்யுள்.	க	முதல்	நடவரையில்	முதலுள்.
,,	நசு	,,	நஅ	,, இரண்டாநாள்.
,,	நக	,,	கஅ	,, முன்றாநாள்.
,,	கக	,,	அக	,, நான்காநாள்.
,,	க௦	,,	க௦௦	,, ஐந்தாநாள்.
,,	க௦க	,,	கருக	,, ஆறாநாள்.
,,	கக௦	,,	கஅக	,, ஏழாநாள்.
,,	கக௦	,,	ககந	,, எட்டாநாள்.
,,	ககசு	,,	உ௦அ	,, ஒன்பதாநாள்.
,,	உ௦க	,,	உகசு	,, பத்தாநாள்.
,,	உகரு	,,	உஉஎ	,, பதினென்றாநாள்.
,,	உஉஅ	,,	உநசு	,, பன்னிரண்டாநாள்.
,,	உநஎ	,,	உநஅ	,, பதினமூன்றாநாள்.
,,	உநக	,,	உருந	,, பதினான்காநாள்.
,,	உருசு	,,	உருரு	,, பதினேந்தாநாள்.
,,	உருசு	,,	உஎந	,, பதினாறாநாள்.
* * * * *				
,,	உஎசு	,,	உஅஎ	,, ஐம்பத்தொன்றாநாள்.
,,	உஅஅ	,,	ந௦சு	,, ஐம்பத்திரண்டாநாள்.
,,	ந௦ரு	,,	நசுஅ	,, ஐம்பத்துமுன்றாநாள்.
,,	நசுக	,,	நருசு	,, ஐம்பத்தாநான்காநாள்.
,,	நருரு	,,	நசுரு	,, ஐம்பத்தைந்தாநாள்.
,,	நசுகசு	,,	—	,, ஐம்பத்தாறாநாள்.

* பதினாறு நாள் வரையிடவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகள்
ஐம்பத்தொன்றாநாள் மீணெந்தமையால் முப்பத்துநான்தாநாள்
இடைப்பட்டதெனவறிக.

செய்யுள்முதற்குறிப்பகர்த்தி.

அ	இனபுறற	கஅஅ	ஒ	ஒருதலைக	களக
அகிலெந்து	நடு	இனனற	௨௭௦	ஒருநெண்ண	உஉக
அழமலா	உகக	இனனே	கஅஅ	ஒலிதென்கட	கஅ
அணிமாமலா	க௦க	ந	ஒலகா	ஒலவெண	கருக
அணியுஞ்	நக	ானறளி	கருஅ	ஒழிதோற்றிய	௨௦௭
அயிரா	ககக	உ	ஒனறே	ஒ	௨௪௭
அரியுத	கரு௭	உயரா	ககக	ஒங்கண்ணல	கசஅ
அருமபா	சுஉ	உரவிப	ககஅ	ஒவவில	கருஉ
அருவித	க௨க	உரைத்தென்	௨௪	க	
அலகம	ககக	உவிலப்	௨௩க	கண்சாயல	க௦௭
அறியாமை	௨௦ரு	உழையும	அஅ	கந்தார	க௩௨
அறையும்	கருரு	உனனே	க௨க	கயமா	ககரு
அனனேக	௨௩௭	உ	•	கயல	கச௦
ஆ	உறறே	கக௭	•	கருவிருந்து	க௨க
ஆடுகம	க௭அ	௭	•	கடைநாவி	சக
ஆழந்தா	ககக	ணைபோன	௭௭௦	கலங்குரு	க௭க
ஆரணத	கஅச	தெதுந	௩௪	கலெதொடக்	க௦௦
ஆராத	ககச	நாநாட	க௨அ	கழைபோல	கஅக
ஆழியகன	கச௭	மெமாதிர	௨௨௭	களவரும	கச
ஆறலை	௨௪௦	எறிதே	௨௪	கறைபா	௭௩
ஆறறுந்	க௦ரு	எனேக	௨௩௭	கனஞ்சாய	க௨௦
இ	எனகாதலி	ருக		கனமே	ருக
இணங்கிப	௨௨க	என்பாற	௨ரு௭	கா	•
இப்பே	கஅ௩	எனமே	௪௭	காதற்	௨௪௭
இயங்கா	௨௨௭	எனற	௨௩ரு	காலேப	க௨௨
இரவேய	௨௨௭	எனனாடி	௭௦	காலையம	ககச
இருங்குன்	க௩க	•	•	கானலங்	கக௭
இருமையி	௨௭௭	ஏடா	கரு	கானெடுங்	க௭௨
இருமபா	௨௨௭	ஏடா	௨௩௨	கானே	ரு௩
இருவா	க௭௭	ஏததுந	௩௪	த	•
இல்லத	க௭௭	ஏமானென	௨௪௦	குரவுங்	க௭௭
இல்லா	கரு௪	ஏரா	௨௦௭	குருதி	கரு
இல்லுங்	௨௨௩	ஏறோற	௭௭	குவளை	கரு
இவளா	க௨௦	ஏவல	௭௭		
இவ்விததக	க௭௭	•	•		
இழை	௭௭௭	•	•		

குளித்தா கௌ
குனிநாண் கக௦
குன்றுகிய ககௌ
கை கௌ
கையுந் கௌ
கோ கௌ
கொண்டா ௨௬௩
கொத்தல் ௨௭௪
கொலைகா ௩௪
கோடு
கோங்க ௨௪௪
கோபுரஞ் ௨௩௬
ச க
சகநல்க ௨௨௨
சந்தனந் ௨௬௮
கி
சிறையா ௨௧
சிறையார் ௮௭
சிலையிலு கௌ
சிறந்தார் கௌ
சிறந்தார்புகழ் ௨௬௪
சினவைய் ௨௪௬
சினனாண் க௧௧
கீ
சேதள ௪௮
சேயங்கொலோ ௩௭
சேறுகா ௨௯
க
சுருளேய் ௨௧௦
சுழிநீரிலை க௩௩
சுறுறுங் ௮௯
சூ
சூடத்தகு ௧௦௨
சூரார் ௪௭
சே
செங்கேழ் ௧௨௪
செநநாண் ௨௧௨
செயலார் ௯௨
செயலேத ௨௨௪
செருமகளை ௨௨௯
செய்வண்ண ௧௦௧
செழியன் ௧௩௪
செலலிற் ௨௧௩
செறிவளர் ௮௪

செறிவேழ ௧௬
செனறே ௩௨
சே
சேலார ௨௪௧
சை சை
சையத்திரள் ௨௧௬
சோ
சோகாருவ ௧௬௬
சோலையில் ௮௮
த
தண்டாமரை ௭௩
தண்டா ௨௦௮
தண்ணென் ௧௪௭
தண்பட்ட ௭௦
தமிழ்தங்கிய ௨௨
தருகற்பக ௪௬
தருந்தாரு ௧௦௮
தனையார் ௭௨
தலங்கா ௩௪
தலந்திறகு ௧௭௦
தலையாகிய ௨௩௭
தழங்கா ௨௬௧
தழல்கண்ட ௩௮
தளரா ௧௬௨
தளிப்போற் ௧௨௩
தளளா ௨௩௩
தற்பழியா ௧௬௧
தனஞ்சேர்ந்த ௧௮௬
தனையா ௧௪௩
தன்கண் ௯௭
தன்போ ௨௦௩
தா
தாதகை ௧௪௩
தாமராக ௨௩௩
தாமேதமக் ௨௨௬
தாரணி ௨௦௦
தாராக ௨௩௦
தாவாத ௧௬௯
தாளிணை ௮௦
தி
திரண்மா ௨௬
திருந்தார் ௮௯
தினாகே ௧௭௪
தினாயிற் ௧௬௪

திவாகரணே ௧௦௦
தினாகருந ௬௨
து
துதித்தே ௨௦௦
துறந்தன ௧௬௩
தூ
தூதாக ௨௬௮
தூற்ற ௧௦௪
தே
தென்பாற் ௧௪௯
தெரியாடக ௨௪௪
தெரியோரா ௨௩௯
தென்மாறை ௨௩௪
தென்பாற் ௩௬
தென்னாக ௧௭௨
தே
தேங்கிய ௧௩
தோததானே ௧௮௩
தேருத ௨௦
தேனுஞ் ௮௨
தேனுற ௧௪௨
தேனவந்த ௯௬
தோ
தொடங்கும் ௨௧௮
தொடுசிலை ௨௩௦
தொடைக ௧௧௮
தொடையே ௯௧
தொலைவிலை ௧௯௪
ந
நங்கணிரங்க ௨௭௨
நஞ்சா ௧௭௧
நஞ்சோ ௨௧௧
நண்பாண் ௨௭௦
நந்துசுற ௧௨௨
நம்பா ௧௩௩
நம்பே ௧௩௦
நலம்புனை ௨௧௯
நல்லார் ௧௮
நறையல ௯௨
நனையகத ௨௪௭
நன்றே ௨௨௮
நா
நாணிணுந் ௨௩௨
நாண்மா ௨௨௬

நாடாவி	கருள	புரவே	உருஅ	மணனும்	கூடு
நாவிடங்	உஅ	புராந்தகா	கரு	மந்தார	கருந
நி		புறங்கு	ருள	மயலார	நஅ
நிலவேய	கருள	புனங்காவ	எசு	மயனா	கருக
நிலைக்கே	உருஅ	புனமும்	கருஉ	மயிலாடு	கருள
நிலையா	உருந	புனையலங்	உருக	மருப்பா	அக
நிலையீர்	கருஉ	புனையலோ	உருந	மருவாய	சக
நினமே	உசரு	புனையாழி	சச	மருவிற	உருந
நீ		பு		மருள	உருக
நீசெறு	எள	புட்டிய	சுரு	மலருந	கருசு
நே		பூந்தழை	கருஅ	மலாபுனா	உருரு
நெஞ்சுக	கருள	பூவலா	கருரு	மலிகினற	உருக
நே		பே.		மலைநாடு	உரு
நேயம்	கருக	பெருமான	நஅ	மலைமாதீ	கருள
நேயம்புனை	உருந	பெருவரி	கருரு	மலைமுழு	சரு
நோ		பே.		மலைவந்த	உருஅ
நொந்துங்	உருள	பேசத்தருவ	கருக	மலருற்ற	அள
ப		பேணற	கருக	மலலார	அரு
படம்பட்ட	சரு	பேர்.		மல்லையம்	கருக
படியொன்று	உருஉ	பொய்போ	கரு	மலலித்தகரு	உருரு
பண்ணுங்	கருஅ	பொய்யாதவர்	கருச	மழுவே	உருக
பயிலகாள	சருக	பொருகினற	கரு	மழைவளா	ருக
பரககினற	கருக	பொருபான	கரு	மறலா	சரு
பரவாத	கருக	பொருமணி	சரு	மறவாசை	உரு
பருத்தொன்று	கரு	பொழிநான	உருச	மறமே	கருரு
பலரோ	உருக	பொறை	சரு	மணபதை	கருரு
பல்லியம்	கருரு	பொனனிய	எரு	மன்னிய	நரு
பறந்தாரு	கருரு	பொன்னுற	உருரு	மன்னும்புலவி	உருரு
பறந்திருந	உருச	போ.		மன்றம்	சரு
பா		போத்தலாந	உருந	மன்னவர்	உருச
பாசையுந	ருள	போயா	கருச	மன்னுயிர்	உருள
பாரணங்கோ	கரு	போயே	உருரு	மன்னுவுல	உரு
பாரோ	உருரு	போருறை	உருச	மா.	
பாரிதத	ருரு	ம.		மாகக்	கருக
பாலசன	உருக	மஞ்சூட்டி	கருஉ	மாகப்பயன	உருஉ
பாலபோன்	சருச	மஞ்சைப்	உருஉ	மாணாத	கருஉ
பு		மணிபொன	நரு	மாணிகக	கருக
புகழார	அரு	மணிப்புலிகை	கருச	மாத்தக	உருந
புணரா	கருச	மணிவனா	கருந	மாத்தற்ற	கருள
புணாநது	கருரு	மணகுனற	உருச	மாரியஞ்சுங்	கருள
புகியேன	சருக	மணநிந	கருச	மாலாய	சரு
புயலேசமந்து	சரு	மணணலை	உருள	மாலைநிரு	உருள
புயலேறதா	கருரு	மணனா	கருரு	மாலகொண்ட	உருச
புயற்கணணி	கருஅ	மண்ணிற்	கரு	மாலவண	கருக

